DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

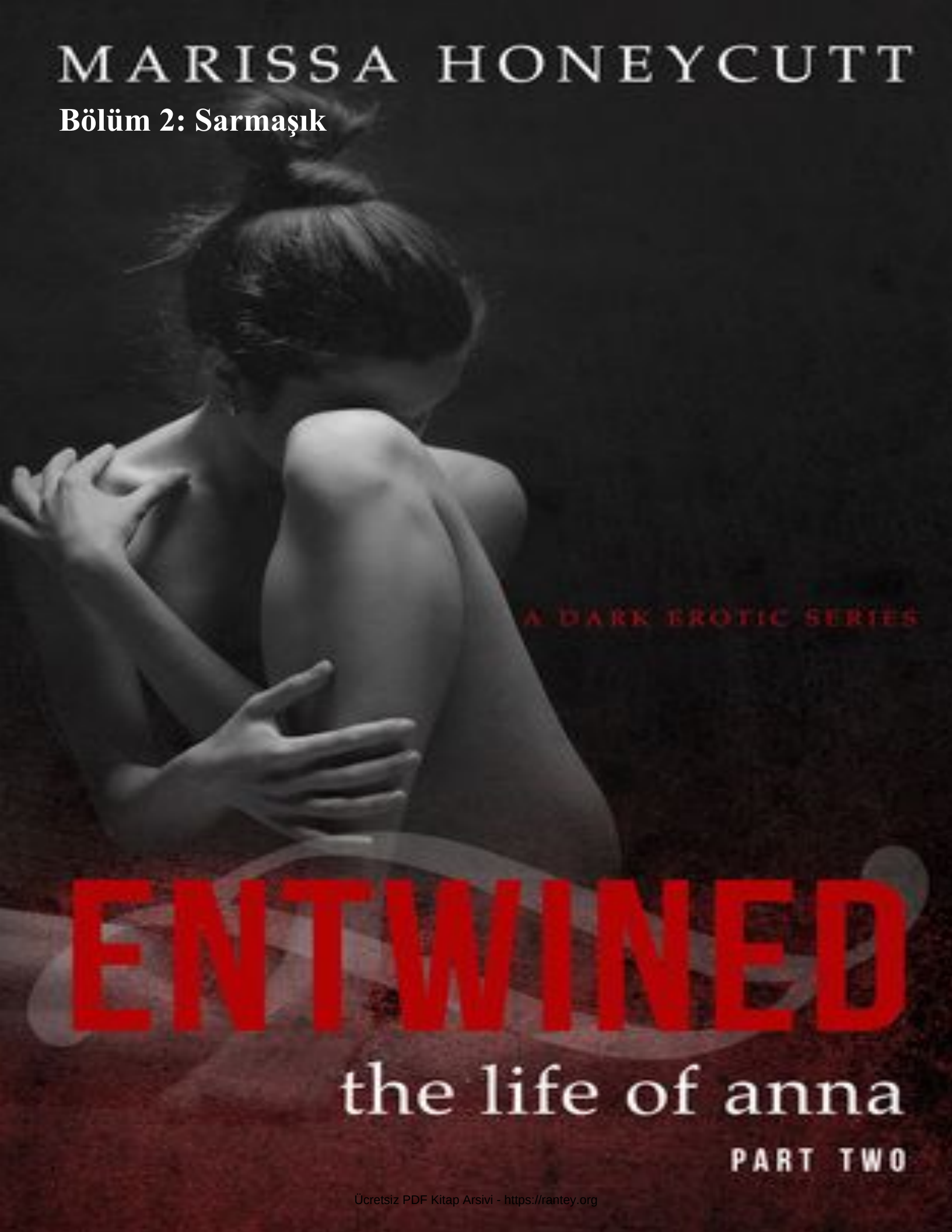

Bölüm 2: Sarmaşık

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Birinci Bölüm

Alex, Büyük Salon'a girer girmez Anna'yı hissetti. O etraftayken neden hissedebildiğini anlamıyordu ama yine de memnundu. Bazen diğerlerinden daha güçlüydü, şimdi olduğu gibi.
Bazen onu kollarının arasına alıp yarın yokmuş gibi öpmekten kendini alıkoyması neredeyse imkânsızdı.

Parmaklarını sandalyenin koluna vurmaya başlamadan önce kendini tuttu. Devin'in aptalca konuşmasını dinlemek onu akıl sağlığının sınırına getirmiş olsa da sıkılmış ya da ilgisiz görünmek istemiyordu.
Devin'in kibri Alex'in canını sıkıyordu ve kapüşonu yüzünü görünmekten koruduğu için şükrediyordu, yoksa parmaklarını olduğu kadar yüz hatlarını da düzeltmek zorunda kalacaktı.

Elini gevşetti ve düşüncelerini odanın karşısındaki kıza yöneltti. *Anna'ya.*

Anna'nın bariz, derinlerde yatan korkusu Alex'i şaşırtmıştı. Bir Mürşide Hanım nadiren herhangi bir duygu gösterirdi; birini bu kadar bitkin ve korkmuş görmek onu derinden etkilemişti. Tanıdığı diğer Yaşlı Hanımlar, temas ettikleri her erkeğin nefesini kesen güzel, kendinden emin kadınlardı.

Anna güzeldi, evet ve nefes kesiciydi; bunu kimse inkâr edemezdi.
O güzel yeşil gözlerdeki korkuyla karışık masumiyet
Göğsünün içindeki koruyucu aslan onu alıp götürmek ve dünyadaki tüm kötülüklerden korumak istiyordu. Onu bu hale getiren neydi? Neden bu kadar korkuyordu? Alex onu geçen hafta gördüğünden beri bu soruları kendine milyonlarca kez sormuştu ama hâlâ tatmin edici bir cevap bulamamıştı.

Odanın karanlık, uzak köşesinde, Alex beyaza bürünmüş bir figür görebiliyordu. Onun Anna olduğunu anladığında kalbi hızla çarpmaya başladı. *Onun Anna'sı*. Kurt Anna'nın eğlenceli bir oyuncak olduğunu düşünebilirdi ama kardeşi ona asla Alex'in baktığı gibi bakamazdı. Alex'in kalbi uzun zaman önce kendi babası tarafından onunkine bağlanmıştı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Vati Alex'e hafifçe dirsek atınca Alex kapüşonunu indirdi ve gözlerini köşeden kaçırdı. Aldığı önlemleri şimdi geri alamazdı. Uzak durmak zorundaydı yoksa Devin şüphelenecekti. Ne o ne de babası Devin'in tam olarak ne planladığını bilmiyordu ama Alex'in içgüdüleri bunun iyi bir şey olmadığını söylüyordu; gece bitmeden müdahale etmeleri gerekecekti.

Anna yürürken yüz hatlarını ilgisiz görünecek şekilde düzenledi. koridorda Devin'e katılmak üzere platforma çıktı ama Devin pelerinini çıkardığında Alex'in nefesi boğazında düğümlendi. Kurt, Anna'nın çıplak vücudunun güzelliğinden bahsetmişti ama bunu ilk elden görmek nefesini kesti.

Bakışları kadının vücudunda, sırtından dalga dalga sarkan samur kahverengi saçlarından düzgün baldırlarına doğru ilerlerken sandalyesinde kıpırdandı. Boynu uzun ve ince, göğüsleri dolgun ve yuvarlaktı. Meme uçları pembe, gergin ve çok cazipti. Gövdesinin hatları, kalçalarının kabarıklığı... Alex sandalyesinin kollarını sıkıca kavradı. Tanrım, çok güzeldi.

Devin onu adamların önünde hırpalarken Alex hafifçe hırladı. Devin Anna'nın kendisine ait olduğunu düşünebilirdi ama gecenin sonunda Amerikalı Yaşlı gerçeği öğrenecekti: Anna Alex'e aitti.

Devin onu dizlerinin üzerine itti ve Alex kaşlarını çattı. Devin neydi Ne yapıyorsun? Bir Diyakoz ona delici bir silah mı verdi? Onun türünün olarak işaretlenecek....

Anna aniden Alex'e baktı ve Alex onun gözlerindeki paniği gördü. Devin'i itip yolundan çekilme ve onu elinden alma dürtüsüne direndi. Bir Yaşlı Hanımefendiyi köle olarak işaretlemek yüzyıllardır yasaktı!
Devin ne halt düşünüyordu?

Devin Anna'yla usulca konuştu. Anna tekrar Devin'e baktı ve gözleri hafifçe buğulandı.

"Ona ne yaptı, Vati?" Alex tısladı.

"Bilmiyorum Alex," diye fısıldadı babası. "Ama bunu yapabileceğine inanamıyorum-"

Anna'nın göğüs ucu delindiğinde bir klik sesi duyuldu ve keskin bir nefes alındı.

Alex, "Vati, bunun olmasına izin veremezsin," diye yalvardı.

Neden haykırmadı? Gözlerinde yaşlar parlıyordu ve açıkça hissediyordu ki Acı.

Vati cevap vermedi ama gözlerini Devin ve Anna'ya
dikti. "Vati?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Devin, Anna'nın göbek deliğini deldi.

"Piercingler çıkarılabilir Alex," dedi Vati sakin bir sesle. Üçüncü ve son piercing'i görünce ikisi de irkildi.

"Bırak onu evlat. Kalıcı bir şey yapmıyor. Onu daha sonra da alabilirsin."

Anna titremeye başladı ve Devin onunla sessizce konuştu. Gözleri yaşlarla doldu ve başını sallayarak ayağa kalktı ve gözleri acıyla dolu Alex ile babasının yanına yürüdü. Eğildi ve sonra aralarındaki yere işaret etti.

"Devin sana gelip aramıza oturmanı mı söyledi?" Vati sordu, şefkatle ton.

Başını salladı.

"O zaman öyle yap. Yanımda olmandan onur duyarım, Anna."

Sebastian! Alex'in zihnindeki ses bir haykırıştı. *Oturup bunu izleyemem!* Arkadaşından cevap bir an sonra geldi. *Yapmalısın, Alex. Bu bir*
Onu kurtarmak için bir şansın var.

Vati piercinglerin çıkarılabileceğini söyledi. İşi bitmedi, Alex. Kalmalısın.

Çok acı çekiyor. Neredeyse hissedebiliyorum. Elini başına koy ve konsantre ol.

Alex onun ipeksi saçlarını okşadı ve sonra elini hafifçe başının üstüne koydu. Vücudundan onunkine doğru akan bir sıcaklık hissetti. Birkaç dakika sonra gözle görülür bir şekilde rahatladı.

Devin ona şüpheli bir bakış attı ve Alex elini çekti. Acısı en aza indirilmişti ama Alex onun için daha fazlasını yapabilmeyi diliyordu. Kalp atışlarını sakinleştirmek ve sabrını yeniden kazanmak için derin bir nefes aldı.

Yeni Kardeşler kabul edilirken Alex'in düşünceleri bir kez daha dağıldı. Devin'in bu gece başka ne yapacağını merak ediyordu. Devin başka ne *yapabilirdi ki*? Anna'yı bir köle olarak işaretlemek yeterince aşağılayıcıydı.

Ian yaklaştı ve Anna ayağa kalkarak onu platform boyunca masaya kadar takip etti. Ian'ı görünce Alex'in midesi korkuyla doldu.
bir dizi kelepçe üretir.

"Vati...?"

Vati'nin çenesi sıkıştı, ama onun dışında yüzü anlaşılmazdı. Bu, kibirli hükümet yetkilileriyle uğraşırken kullandığı 'öfkeli ama kontrol altında' yüz ifadesiydi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Alex," dedi Devin, yüzünde hafif bir sırıtışla usulca onun önüne geçerek. "Bana bir konuda yardımcı olabilir misin?"

Alex hafifçe başını sallayan Vati'ye baktı. "Elbette Devin."

Alex ayağa kalktı ve Yaşlı'yı bir keçinin direğe bağlı olarak durduğu platformun arkasına kadar takip etti. Yakındaki bir masanın üzerinde törensel bir bıçak ve kâse duruyordu. Ian Anna'nın bileklerine kelepçeleri takmış, onu zincirliyordu.

Masaya kartal gibi yayıldı.

Alex öfkesinin yüzeye çıktığını hissetti. Gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. Kendini kaybetmesinin hiçbir yararı olmayacaktı. Sakin kalmak zorundaydı. Sakin olmak *zorundaydı*.

Sebastian, neler oluyor? Bana

ne gördüğünü söyle.

Alex tekrar etrafına bakındı. *Bir keçi, bir bıçak, bir kase. Oh, Tanrım, Sebastian, ona ne yapacak?*

Keçi ne renk? Siyah.

Bir duraklama oldu. *Anna nerede?*

Taş bir masanın üzerinde. Hiç böyle bir şey görmemiştim.

Eğer keçi orada olmasaydı, Alex Anna'nın hayatından endişe ederdi.

Devin platformun önüne doğru yürüdü. "Kardeşlerim, bu gece çok uzun zamandır görülmemiş bir şeye tanıklık etme şansına sahipsiniz. Artık bize ihtiyaçları olmadığını düşünenleri dizginlememize yardımcı olacak bir şeye."

Adamlar alkışladılar ve masaya zincirlenmiş, uysal Anna'ya ilgiyle baktılar.

Neler oluyor, Alex?

Uzun zamandır görülmemiş bir şey yapacağını söyledi.

Zaman.

Bir duraklama daha. Bunun *için başım çok büyük belaya girebilir. Sana yardım ediyorum.*

Lütfen, Sebastian. Onu bir kez hayal kırıklığına uğrattım zaten.

Sebastian cevap vermedi ve Devin Anna'ya doğru yürürken Alex gerildi. Parmaklarını Anna'nın vücudunda gezdirdi ve Anna yüzünü buruşturdu. Ağzı Anna'nın göğüs uçlarına yapıştı ve Alex bir hırıltıyı bastırdı.

Devin bacaklarının arasına girip amını okşayınca acı içinde nefesi kesildi. Bir an için bağlara karşı mücadele etti, ancak Devin uzaklaşırken rahatladı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Alex, ışıklar sönmeden önce bir süre endişeyle Anna'ya baktı. Kafasını kaldırdığında Devin'in bıçağı alıp mırıldanmaya başladığını gördü. Alex, Vati'ye dönüp bakma dürtüsüne direndi. Devin'in suratına yumruk atma isteğine de karşı koydu.

Devin bıçağı keçinin boynunda gezdirdi ve keçi taş platformun üzerine yığıldı, can damarı alçaltılmış kenardaki çanağa aktı. Alex ağzı sıcak tükürükle dolunca yutkundu. Normalde midesi bulanmazdı ama bu durum midesini altüst etmişti.

Devin ona doğru yürürken kaşlarını kaldırıp eğlenen gözlerle baktı. "Bunu içmesine yardım etmen gerekecek," diyerek kaseyi hafifçe kaldırdı, "ve sonra hareket etmeye başlarsa onu tut. Kendine zarar vermesini istemem."

Alex gülümsemeye zorladı. "Elbette, Devin." *Sebastian!*

Bana ne yaptığını söyle. Ne yapman gerektiği konusunda sana rehberlik edeceğim. Ama bana güvenmelisin.

Alex tereddüt etti. Sebastian ona ne yaptırırdı? *Sana güveniyorum. I Hep öyle olmuştur.* Sebastian'ı sekiz yıldır tanıyordu ve arkadaşı onu asla yoldan çıkarmamıştı.

Alex Anna'nın sol tarafına geçti, sırtı aşağıdaki banklarda oturan Kardeşlere dönüktü. Gardiyanı yüzünde bir sırıtışla karşısında duruyordu ve Devin'in diyakozu onun başında duruyordu.

Devin dikkatle Anna'ya baktı ve Anna da ona karşılık verdi. Alex'in tanımadığı bir dilde tekrar mırıldanmaya başladı. Devin kâseyi başının üzerine kaldırdı, bilinmeyen bir dilde yüksek sesle bir şeyler söyledi ve sonra kâseyi dudaklarına götürdü.

Devin kâseyi Jack'e uzattı, o da içti ve sonra Diyakoz'a uzattı. Diyakoz da aynı şeyi yaptı ve kaseyi Alex'e uzattı.

Ritüelin tanığı olduğunu kabul ediyorsun. İç, Alex.

Ona yardım etmenin tek yolu bu. Onu kurtarmak için bunun bir parçası olmalısın.

Alex kâseye baktı ve sonra kâseyi ağzına doğru götürdü. *İğrenç.* Yutkundu ve Anna'ya doğru başını sallayan Devin'e baktı.

Neden onu beslemek zorundayım?

Devin farkında değil ama size ihtiyacınız olan fırsatı veriyor. Onu besleyerek, bağlanma sürecine müdahale edebileceksiniz.

Bağ mı?

Besle onu,

Alex.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Diyakoz başını kaldırdı ve Alex kâseyi ona doğru indirdi. "İç," dedi nazikçe. Kızın dudakları kâseye değdiğinde Alex vücudunda bir sıcaklık dalgası hissetti. "Aç."

İtaatkâr bir şekilde dudaklarını araladı ve Alex kanın bir kısmını ağzına döktü. Öksürdü ve titredi, kan damlacıkları mükemmel göğüslerinin üzerine düştü.

Alex kâseyi Devin'e geri uzattı. Devin bir yudum daha aldı ve kaseyi, arkasında saygılı bir mesafede bekleyen Ian'a uzattı. Anna titriyordu ve Alex onu rahatlatmak için parmaklarını şakağına götürdü.

Onun aklını alacak, Alex. Onun ne yaptığını dikkatlice izlemelisin. ve aynı şeyi yapmaya hazır olun. Bu onun onunla olan bağını zayıflatacak ve umarım aynı zamanda sizi de ona bağlayacaktır.

Umarım mı?

Daha önce hiç yapılmadı. Ama ben bunun doğru olduğuna inanıyorum.

Alex arkadaşına güvenmek zorundaydı.

Alex ve diğer adamlar geri çekilirken Devin Anna'nın etrafında dolaşarak tenini okşadı. Devin Anna'nın başında durdu ve ellerini şakağına koydu. Anna ona baktı ve gözleri dehşetle doldu. Ağzı hareket etti ve şiddetle titredi. Alex, kız sertleşirken gergin boyun kaslarındaki vahşi nabzı görebiliyordu.

Devin masanın altına doğru yürürken Alex'in kalbi hızla çarpıyordu. Anna o kadar kötü titriyordu ki Alex masadan düşeceğinden korktu, zincirlere rağmen. Diyakoz ve Jack kelepçeleri gevşetti ve Devin kadının kalçalarını kendisine doğru çekti.

Anna'nın gözleri onunkilerle buluştu, dehşeti kalbini parçalıyordu. *Ne yapmalıyım, Sebastian?*

Devin bornozunu açtı ve Anna'nın vücuduna şiddetle girmeden önce sertleşmiş sikini birkaç kez okşadı. Anna masadan kalktı ve sessiz bir çığlık atarak ağzını açtı. Neden hiç ses çıkarmıyordu?

Diğer adamlar onu tekrar aşağı itti ve Alex de aynı şeyi yaptı, eğer düşmesini engellemekten başka bir nedeni yoksa.

Devin onu becerirken onu tutmak için tüm gücünü kullandı. Devin'in alnında ter parlıyordu ve gözleri kapalıydı. Ağzı sanki kendinden geçmiş gibi açık kalmıştı. Sonsuza dek sürecekmiş gibi gelen bir şeyin ardından Devin homurdandı ve çekildi. Anna Devin'e bakarken gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandı, gözleri
sanki ihanete uğramış gibi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Devin sırıttı ve sonra uzaklaştı. Anna gözlerinde öyle umutsuz bir bakışla Alex'e baktı ki, Alex'in yüreği ağzına geldi.

Sebastian!

Başına git, sana söyleyeceğin sözleri vereceğim.

Alex ellerini şakaklarına koyduğunda Anna'nın gözleri düştü ve ürperdi. Sebastian'ın ona söylediği sözleri tekrarladı ve Anna'nın göz kapakları titredi.

"Benimle kal Anna," diye fısıldadı, onu kaybetmekten korkuyordu.

Onunla bağ kurmalısın, Alex. Bu bağı tamamlamalısın.

Alex bacaklarının arasına doğru ilerledi ve amını görünce irkildi. Kanıyordu ve yeni piercing'inden daha fazlası vardı. *Ne oluyor lan...?*

Devin döndü ve gözleri buluştu. Devin bir adım öne çıktı ve Alex zihnini çelikleştirdi.

"Affet beni *Schatzi,*" diye fısıldadı. Bornozunu açtı, sertleşmiş olmasına şaşırmıştı. Böyle bir anda nasıl sertleşebilirdi ki?

Yap şunu Alex. Eğer ona dokunursa, her şey biter.

"Affet beni," dedi, kendini onun vahşileşmiş girişine doğru konumlandırarak. İleri doğru itti ve Anna'nın ağzı bir başka sessiz çığlıkla açıldı.

Ve bunda şaşılacak bir şey yoktu. Onun vücuduna girmek, sikini tüfeğinin namlusuna sokmaya çalışmak gibiydi. Boyunun ortalamanın üzerinde olduğunu biliyordu ama bu çok saçmaydı. Bu onun için acı vericiydi; kadının sessizce çığlık atmasına şaşmamalı.

"Hayır!" Devin çığlık attı ve ona doğru uzandı.

Hiç düşünmeden kalçalarını ileri doğru itti, Anna'nın ve kendisinin acısı için gözleri yaşlarla doldu. Onu parçaladığından emindi. Onu hiç affedebilecek miydi?

Gözyaşları yüzünden aşağı akarken, adam öne doğru eğilerek kadının vücudunu yerinde tuttu. Bu hiç de zevkli değildi ve bitirebilmek için dua etti.

Mucizevi bir şekilde taşakları karıncalandı ve kendini onun bedenine bıraktığını hissetti. Bu bir orgazm bile değildi. Sadece serbest kalmıştı. Acı verici bir salınım. İşi biter bitmez çekildi ve nefes nefese kalarak başını onun dizine yasladı.

Az önce ne yaptım ben? Onu parçaladım, Sebastian.

Her şey yolunda gittiyse, onunla bağ kurdunuz. Artık ikiniz de onun efendisisiniz.

Efendim?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Zalimliği yüzünden yüzyıllar önce yasaklanan Bağlanma Ritüeli'ni gerçekleştirdiniz. Bir efendiyi kölesine bağlar.

Onun efendisi olmak istemiyorum, Sebastian. Onun sevgilisi olmak istiyorum... ve bir gün kocası.

Dikkatli davranmalısın, Alex. Efendileri geçmişte ona karşı acımasız davrandılar. Farklı olduğunu göstermen gerekecek.

O zaman neden onun efendisi olasın ki?

Çünkü eğer yapmazsan, o artık Devin'in kuklası olacaktı. Artık bağımsız bir varlık değil, Devin'in elinde itaatkâr ve tehlikeli bir araç olacaktı. Onu kurtardın, Alex. Yapmak istediğin şeyi yaptın. Şimdi onun kalbini kazanmalısın.

Bağlanma ve kölelik geri alınabilir mi?

Sanırım büyüdüğünde öyle olacak ama bu daha sonra ele alınacak bir konu. Şimdilik bu konuda bir şey yapılamaz.

Alex öfkesinin yükseldiğini hissetti ve yumruklarını sıktı. *Onu şimdi öldüreceğim. Sonra her şey bitecek.*

Devin'i öldürürsen, Anna'yı da öldürmüş olursun.

Hay sikeyim. Şimdi ne olacak?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İkinci Bölüm

Anna'nın gözleri birden açıldı ve tül perdelerin arasından süzülen güneş ışığına karşı gözlerini kıstı. Hareket etmeye çalıştı ama beline dolanan güçlü, kaslı bir kol onu yerinde tuttu.

Yerinde tutulmak alışılmadık bir durum değildi; ne zaman Jack'le yattığında, Jack sikinin kıçında kalmasını sağlamak için onu sık sık kendine doğru tutardı. Ama Jack'in kolu bu kadar kaslı değildi. Ya da uzun.

Bu kolun Jack'e ait olmadığı açıktı, peki arkasında kim yatıyordu? Malikânedeki odasında, yatağında, yorganın altında olduğunu biliyordu. Arkasındaki vücut çok büyük, çok sıcak ve çok erkeksiydi, özellikle de arkasına bastıran şişkinlikle. Başı adamın sert pazusuna dayanmış, ön kolu göğsünün üst kısmına yaslanmıştı. Onların Vücutları yapboz parçaları gibi birbirine uyuyordu. Ayrıca kendini güvende hissediyordu; uzun yıllardır deneyimlemediği bir şeydi bu.

Saçmalama, Anna. "Güvenli" diye bir yer yoktur.

Önceki geceyi düşünürken gözleri yaşardı. Malikâneye taşındığında Devin ona karşı çok nazik davranmıştı. Çocukken tanıdığı adama dönüştüğünü düşünmüştü. Onun nazik, tatlı, sevgi dolu Devin'ine.

Ama o taş masanın üzerinde yatarken gözleri çok karanlık ve soğuktu. Ona bakarken onu kızdıran neydi?

Devin onu gecenin hoş geçmeyeceği konusunda uyarmıştı. Onun Piercingler kesinlikle acı vericiydi. Belki de ayin için bu şekilde davranması gerekiyordu? Bu düşünce soğukluğunu daha katlanılabilir hale getirdi. Ama eğer bu doğruysa, ayin tamamlandıktan sonra gözleri neden soğuk kalmıştı? Neden ona dudak bükmüştü?

Gerçek Devin kimdi? İyi olan mı, zalim olan mı?

Devin onu kölesi olarak işaretlemişti; piercingli bir köle. Tıpkı diğer kızlar gibi. Ona taktığı elmasların onu özel kıldığını söylemişti ama doğruyu söyleyip söylemediğini nereden bilebilirdi ki?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Son haftalarda Devin hakkında kabullenmeye başladığı her şey şimdi şüpheli görünüyordu.

Şimdi ne olacak? Köleler alt katta yaşamıyor muydu? Acaba o Sevdiği güzel odayı kaybedecek miydi? Artık Buluşmalar'da herhangi bir erkeğe verilecek miydi? Artık sadece onun kızlarından biri miydi?

Kafası karışmış ve incinmiş bir halde iç çekti. Devin'in kölesi olmak ne anlama geliyordu?

*****

Alex tuhaf, kadınsı bir yatak odasında uyandı. Bu o kadar da alışılmadık değildi. Yıllar boyunca, özellikle de karısı öldükten sonra birçok kadının yatağında uyanmıştı. Annesi bu yılları "delilik yılları" olarak adlandırmıştı. O zamandan önce de olmuştu ama annesi bunu bilmiyordu ya da bilmek istemiyordu. Aptallık dönemi sona erdiği için şükrediyordu.
onun arkasındaydı...çoğunlukla.

Başını oynatmadan aşağı baktı ve kollarında tuttuğu kadının ipeksi kahverengi saçlarını gördü. Cennet gibi kokuyordu; tıpkı ailesinin *Almanya'daki malikânesinde* baharda açık havada sevişmek gibi. Onunla sevişme düşüncesi sikini kıpırdattı.

Elindeki kadını tanıyordu. Kadın bile sayılmazdı. *Anna.*
Onun *Schatzi'si;* küçük hazinesi. Onu ilk kez dört yıl önce görmüş ve bunun bir rüya olduğunu düşünmüştü. Güzel genç kız o gece odasında belirmişti....

Uykusu hafif olduğundan, onu görmeden önce uyanmış ve hissetmişti. En ufak bir terslik hissinde otomatik olarak uyanma yeteneği hayatını birkaç kez kurtarmıştı.

Kapının yanında bir gölge gördüğünü sandı ama kız ay ışığına adımını attığında, bu onu o kadar şaşırtmıştı ki gerçekten nefesi kesilmiş, doğrulup gözlerini ovuşturmuştu. Bunu hiç yapmamıştı; konumuna asla ihanet etmemişti. Ama gecenin bir yarısı odasına bir genç kızın gelmesine de hiç izin vermemişti. En azından üniversiteye gittiğinden beri.

Onun hareketleri karşısında kız parlak ay ışığında donup kalmış, korkudan gözleri büyümüştü. Alex, zihni odasında tanımadığı bir kızın olduğu gerçeğini kavramaya çalışırken ona baktı. Bu o muydu? Yardım etmesi gereken kız bu muydu?

"Sen kimsin?" diye Almanca sordu.

Kadın cevap vermedi ve bu onu nedense kızdırdı. Alexander Johannes Kunze Herzog von Hesse görmezden gelinmedi. Özellikle de

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dişiler.

Yataktan fırladı ve çıplak olduğunu fark etmeden önce bir süre ona baktı. Kendi kendine küfrederek, daha önce atmış olduğu pantolonuna uzandı. Kadının arkasını döndüğünü görünce sevindi. Belki de Vati'nin bahsettiği kız bu değildi; onun gibiler nadiren utangaç olurdu. Ama ona doğru yürürken, kızgınlığı eridi ve babasının ona bahsettiği bağlantıyı hissetti. Tehlikede olan oydu.

Önünde diz çöktü ve ona nazik bir gülümseme verdi. "Kimsin sen? Buraya nasıl girdin?" diye sordu usulca, onu korkutmamak için. Kız, yeşil olduğunu bildiği güzel gözleriyle ona baktı.
Gümüş rengi ay ışığında karanlık görünüyorlardı. Çok güzeldi ve okuldaki erkeklerin ilgisini fazlasıyla çektiğini hayal edebiliyordu. Olgunlaştıkça erkeklerin ilgisini çekmeye devam edeceği kesindi. Çünkü birden fazla nedeni var.

Bir adım öne çıktı ve ona doğru uzandı. Kalbi hızla atmaya başladı ve bunun onu kurtarmak için bir şans olabileceğini fark etti.

"Alex, neredesin?" diye seslendi karısı Mina yataktan.

Kız dondu kaldı. Alex bağırmak istemiyordu ama Mina'ya cevap vermesi gerektiğini de biliyordu. "Tuvaleti kullanıyorum. Bir dakika içinde orada olurum," dedi olabildiğince sessiz bir şekilde, ama Mina'nın onu duymasına ihtiyacı vardı.

Tekrar kıza baktı. Babasıyla bir yıl önce Mina'yla kaçışı hakkında tartışmışlardı, neredeyse o gün bugündür. Tartışmanın nedeni tam önünde duruyordu.

Kız gözlerini kırpıştırdı ve gözleri yaşlarla doldu. Alex umutsuzca ona söyleyecek bir şeyler bulmaya çalıştı ama kız karanlığın içinde kayboldu.

Hayatında ilk kez başarısızlığın acısını hissederek topuklarının üzerine sertçe otururken omuzları düştü. Bundan hoşlanmamıştı.

Alex ayağa kalktı ve duygularını bir kenara iterek yatağına ve karısına döndü. Mina'nın boynunu öptü ve göğsünü okşamak için uzandı.
Seks acıyı dindirecekti. Bundan emindi.

Anna'nın iç çekişi Alex'i şimdiki zamana geri getirdi.

"Günaydın Schatzi," dedi göğsünden gürleyen alçak bir sesle.

Kadın hareket etmeye çalıştı ve adam mengene gibi tutuşunu gevşeterek kadının yüzüstü dönmesine izin verdi. Ona bakarken gözleri fal taşı gibi açıldı. Belli ki onu beklemiyordu. Onu kim suçlayabilirdi ki? Adam çok dikkatli davranmıştı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Devin'in Alex ve ailesinin ondan haberdar olduğunu öğrenmesini engellemek için mesafesini korudu. Onun evinde kaldığı birkaç gün boyunca neredeyse hiç konuşmamışlardı.

"Günaydın lordum," dedi yumuşak bir sesle. Titriyordu ve göz teması kurmadı.

Kızın kendini tehdit altında hissetmemesi için elinden geldiğince gevşedi, tabii bu mümkünse, ve kızın yanağını okşadı. Kadın ürperdi ve kolunda tüyler diken diken oldu. "Nasıl hissediyorsun?" diye sordu usulca.

Bir an için düşünceli görünüyordu. "Peki, teşekkür ederim," diye cevap verdi ama göğsünün üzerinde kayarken yüzünü buruşturdu. Piercinglerinin hâlâ acıyıp acımadığını merak etti. "Neredeyse iyileşti," diye ekledi gergin bir gülümsemeyle ve kalçasının üzerine oturdu. "Sizi nasıl memnun edebilirim lordum?" diye sordu yumuşak, baştan çıkarıcı bir sesle.

Göğüsleri tam yüzünün önündeydi. Çıplak göğsüne uzandı ve parmaklarını karnına kadar takip etti. Kasları onun dokunuşuyla dalgalanıyordu ve pembe meme uçlarıyla mükemmel göğüsleri çok ama çok çekiciydi.

Tam öne doğru eğilip meme uçlarından birini ağzına almak üzereydi ki bir şey onu durdurdu. O sıradan bir Manor kölesi değildi. Evet, onun kölesiydi ama ona böyle mi davranmak istiyordu? Devin ve Jack'in muhtemelen bunca yıldır kafasını doldurduğu yalanları pekiştirmek istiyor muydu? Ona bu şekilde davranırsa onu sevmeyi öğrenmesi ne kadar olasıydı?

Son soru kanını hemen dondurdu. Hayır. Eğer ona bir köle gibi davranırsa, o da kendisini öyle gördüğüne inanacaktı. Ona olduğu gibi davranmalıydı: her şey yolunda giderse bir gün karısı olacak tatlı bir kız. Ona saygılı davranması gerekiyordu, bu da vücudunu kontrol altında tutması gerektiği anlamına geliyordu.

Alex'in geçen hafta öğrendiği kadarıyla Jack onu son dört yılın büyük bölümünde saklamıştı ve Vati onun istismar edildiğinden neredeyse emindi. Devin'in ona davranış biçimine bakılırsa, o da ona pek saygı duymuyordu. Devin için bir köleydi; kullanılacak ve istismar edilecek bir araç.

Alex onun sevgisini ve şefkatini istiyordu, vücudunu değil. Şey, hayır, onun vücudunu istiyordu, ama *sadece* vücudunu değil. Onun her şeyini istiyordu. Yirmi sekiz yaşındaydı. Kendini kontrol altında tutabilirdi.

Alex ona baktı ve yüzünü buruşturdu. Hafifçe kaşlarını çattı ve elini durdurdu, sonra bir nefes aldı ve elini tekrar aşağı doğru hareket ettirmeye başladı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Eli adamın iç çamaşırının kemerine doğru kayarken baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedi.

Elini uzattı ve bileğini sıkıca kavradı, yerinde tuttu ama acıtacak kadar sert sıkmadı.

Gözlerini kırpıştırarak adamın eline sertçe baktı, belli ki kafası karışmıştı. Daha önce hiç bir erkek onun elini durdurmuş muydu? Neden durdursun ki?

Gözleri irileşmiş bir halde tekrar adamın yüzüne baktı ve sonra ona ürkek .....bir gülümseme verdi. "Lütfen lordum, izin verin....."

"Hayır," diye hırladı.

Hızla gözlerini kırpıştırdı ve sonra elini çekmeye çalıştı, sanki ona vurmasını bekliyormuş gibi irkildi.

"Neden yüzünü buruşturuyorsun? Sana vurmayacağım." "Ama bana kızgınsın," dedi.

"Öfke, kötü muamele için bir gerekçe değildir," dedi sertçe ve elini bıraktı. Dünyada kim sırf kızgın olduğu için ona vururdu ki? Ne tür bir hastalıklı dünyada büyümüştü? "Ve ben sana kızgın değilim."

Tekrar kaşlarını çattı ve onun gözlerini inceledi. "Kızgın olduğunu biliyorum. Hissedebiliyorum o."

Ah, onun ruh haline karşı duyarlıydı. Kendine dikkat etmesi gerekiyordu. onun etrafında. Yanağını nazikçe okşadı ve sesini yumuşattı. "Evet Anna, kızgınım. Ama sana değil."

Kadın homurdandı. "Ne fark eder ki?" Gözleri dehşetle açıldı ve elini ağzına kapattı. Gözlerinde yaşlarla ona baktı. "Özür dilerim!"

Onun tepkisi karşısında kalbi sızladı. Başını eğdi ve onu rahatlatmak için elini yüzünün yan tarafına hafifçe dokundurdu. "Korkmana gerek yok Bana," dedi nazik bir sesle. "Sana zarar vermeyeceğim."

"İstiyorsan sorun değil." Hafifçe omuz silkti ve ona ürkek bir gülümseme verdi. "Çabuk iyileşirim."

Vücudunu bir mide bulantısı dalgası kapladı. "Neden sana zarar vermek isteyeyim ki? Neden biri sana zarar vermek istesin ki?" "Erkekler bundan hoşlanıyor gibi görünüyor."

Çenesini sıktı. "Kurt sana zarar verdi mi?" Anna'ya zarar vermiş olsaydı kardeşini öldürürdü.

Nefes nefese kaldı ve başını salladı. "Hayır. Hayır, hiç de değil. O aslında....." Gözyaşlarını geri kırptı. "O tanıdığım en nazik adam.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Baban da öyle," diye hızla ekledi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Alex eğlenerek kaşlarını kaldırdı. Kardeşini tanımlamak için aklına pek çok kelime gelebilirdi: kararsız, güvenilmez, dengesiz... ama nazik? Alex kardeşinin kendi tarzında nazik olduğunu düşünüyordu. Kesinlikle kaba ya da zalim değildi. "Peki ya ben?" diye sordu.

Anna'nın gözleri büyüdü ve dudağını çiğnedi. Hemen cevap vermedi. "Ben... Bilmiyorum," dedi yavaşça. Durakladı. "Çok kızgın görünüyorsun," diye fısıldadı.

"Öyle mi?" diye hayretle bağırdı. Öfkesinin bir zayıflık olduğunu biliyordu ve onu kontrol altında tutmak için çok çalışıyordu. Bu hafta hiç öfkesine yenik düştüğünü hatırlamıyordu, en azından Anna'nın önünde.

"Özür dilerim lordum, bunu söylememeliydim," diye fısıldadı, gözlerini kapattı ve tekrar yüzünü buruşturdu.

Sırf kızgın olduğu için ona vuracağını düşünmesi onu üzmüştü. Ses tonu için kendini azarladı; kastettiğinden daha yüksek sesle konuşmuştu. Yanağını okşadı ve ona kızgın olmadığına dair onu ikna etmeye çalıştı.

Gözlerini açtı ve korku dolu gözlerle ona baktı.

"Anna, sana söyledim, seni incitmeyeceğim," dedi, kasıtlı olarak yumuşak, nazik bir sesle konuşarak. Ona güvenmeyi öğrenebilecek miydi? Herhangi birine güvenebilir miydi? Onu bu hale getiren ne olmuştu?

Boğazını temizledi ve adamın elini yatağa, göğsünün önüne indirmesini izledi.

"Lordum," diye başladı çekingen bir şekilde. "Eğer sizi memnun etmemi istemiyorsanız... neden buradasınız?"

Bir dakika boyunca onu inceledi. Neden buradaydı? "Çünkü Devin'in seni bulamayacağım bir yere koymasını istemedim."

Alex onu küçükken odasında gördükten sonra, Vati'yle birlikte onu aramışlar ama o yeryüzünden kaybolmuştu. Vati, birisinin onu kendi görüşünden koruduğu sonucuna vardı; tek açıklama buydu.

Alex onu tekrar kaybetme riskini göze alamazdı. Devin uyuduktan sonra onu kendisinden almaya çalıştığında ona siktir olup gitmesini söylemişti. Devin bunu pek hoş karşılamamıştı ama Alex'in onu almasını engelleyememişti. Alex, Devin'in yüzündeki öfkeyi hatırlayarak gülümsedi.

Anna çarşafta bir kırışıklığın izini sürdü ve iç çekti. "Devin'in bana ne yaptığı neden bu kadar önemli?" diye sordu, sesi üzgündü. "O benim efendim. İstediğini yapabilir."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İfadesinin kesinliği kalbinin sıkışmasına neden oldu. Ona umut vermek istedi. "Hayır, orijinal planına rağmen sadece seninle istediği gibi yapamaz. Şimdi benimle uğraşmak zorunda."

Başını kaldırdı ve alnı şaşkınlıkla kırıştı. "Anlamıyorum. Senin benimle ne ilgin var?"

Birden aklına Devin'in ayinin ne hakkında olduğunu bilmiyor olabileceği geldi. Alex, Devin'in ona gerçekler hakkında çok az şey anlattığına dair her şeyine bahse girerdi. "Senin üzerinde tek yetkisi yok, Anna. Bunu benimle paylaşıyor."

Bakışları, son birkaç dakika içinde birkaç kez olduğu gibi, bilinçsizce kadının göğüslerine kaydı. Bu, ellerini ondan uzak tutma kararlılığına yardımcı olmuyordu. Kıkırdadı. "Belki de uzanmalısın. Çıplaklığın biraz dikkat dağıtıcı."

Ondan utangaç bir gülümseme almayı başardı ve kalbi hafifledi. Gülümsediğinde kesinlikle büyüleyici oluyordu.

Kadın başını yastığa koyarak uzandı ve adam başını yumruğuna dayamadan önce battaniyeyi göğüslerini örtecek şekilde yukarı kaldırdı.

Sırıttı. "Şimdi daha iyi konsantre olabilirim."

Kız usulca kıkırdadı ve bu onun kalbini ısıttı. *Ne harika bir ses.*

"Benim üzerimdeki otoriteyi paylaşmakla ne demek istiyorsun?" diye sordu. Gözleri birkaç dakika önce onları tüketen korkunun çoğunu kaybetmişti.

"Dün geceki ayin, bir bağlanma töreniydi. Bir efendi ve kölenin birleşmesi. Eğer müdahale etmemiş olsaydım... Anna, zihnin tamamen onun olacaktı. Kendini kaybedecektin." Yüzünü buruşturdu. "Onun kuklası olacaktın."

"Oh." Şaşkın görünüyordu. "Ve sen onu durdurdun?"

Keşke onun için daha fazlasını yapabilseydim diye kaşlarını çattı. Sebastian en kötüsünün olmasını engellemesini sağlamıştı ve Alex ona minnettardı. Sebastian'ın hâlâ buralarda olduğunu ve başının belada olmadığını umuyordu. "Kısmen. O hâlâ seni kontrol edebiliyor ama ben de edebilirim. İkimizden biri sana bir şey yapmanı emrederse itaat etmek zorundasın."

"Ben zaten itaatkâr olmaya çalışıyorum."

"Eminim biliyorsunuzdur, ama ben müdahale etmeseydim... size uçurumdan atlamanızı emretseydi, hiç düşünmeden atlardınız."

"Ama şimdi yapmaz mıyım?"

"Hayır. Hayatını sona erdirecek herhangi bir emir benim tarafımdan iki katına çıkarılmak zorunda. Başka kısıtlamalar da var." Alex iç çekti. "Durum biraz karışık.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kardeşlik'teki her şey karmaşık görünüyor." "Kardeşlik nedir?"

Elini belli belirsiz salladı. "Tüm bunlar onun bir parçası. Biz... şey, biz dünyayı kontrol ediyoruz."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Üçüncü Bölüm

Anna, Alex'in sözleri karşısında kaşlarını çattı. Kardeşlik denen bir şey dünyayı kontrol mü ediyordu? Bu nasıl mümkün olabilirdi? Liseyi bitirmemiş olabilirdi ama çoğu ülkede seçilmiş yetkililer olduğundan oldukça emindi. Devin bir bankanın CEO'suydu, politikacı değil. Amerika bağımsız bir ülkeydi... ve Alex Alman'dı... Ah, kafası karışmıştı!

Alex'in onu izlediğini hissedebiliyordu. Ona soru sormamalıydı. Sinirlenebilirdi. Ona vurmayacağını söyleyebilirdi ama Alex erkekleri kızdıklarında vurduklarını bilecek kadar tanıyordu.

"Oh." Buna karşılık başka ne söyleyebilirdi ki? Onun yerine Devin hakkında söylediklerini düşündü. Devin neden onu tamamen kontrol etmek istiyordu? "Yani, sen... beni kurtardın mı?" diye sordu sessizce.

"Evet, Schatzi, yaptım." Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı ve kız titredi.

Eli kızın saçlarında oyalandı ve kız kendini ona doğru eğilirken buldu. "Neden?" Gözlerini kapattı. Ona dokunduğunda iyi hissediyordu; nazikti.

"Çünkü yapmak zorundaydım." İçini çekti ve elini bıraktı. "Devin'in ne planladığını bilmiyoruz ama onun gibi bir adamın bu kadar güce sahip olmasının iyi bir şey olmadığını biliyoruz. Devin seni birçok insanı kontrol etmek için kullanabilir. Bunun olmasına izin veremeyiz. Tüm dünya risk altında olur. Onu durdurma fırsatım ve yükümlülüğüm vardı."

"Ah." Kızın rengi soldu ve göğsüne bakarak ondan uzaklaştı. Yanılmıştı. Onu önemsediği için kurtarmamıştı. Onu kurtarmıştı çünkü bunu yapmakla yükümlüydü. Karıncalanan parmaklarının arkasını ovuşturdu. "Yani hem sen hem de Devin benim efendilerim misiniz?"

Alex yüzünü buruşturdu ve arkasındaki pencereye baktı. "*Evet*."

O onun efendisiydi. Onu memnun etmesi gerekiyordu. "Efendim, lütfen," dedi ona bir kez daha uzanarak. "Ben iyi eğitildim. Sizi memnun edebilirim. ....."

"Hayır, Anna," diye hırladı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Elini geri çekti ve vücudundan soğuk bir ürperti geçerken endişeyle yutkundu. Neden onu memnun etmesine izin vermiyordu? Neden onu onu kullanmak istemezse onun efendisi mi olacaktı?

Uzun bir sessizlikten sonra usulca, "Anna, bana nasıl eğitildiğini anlat," dedi.

Kız şaşkınlıkla ona baktı. Neden böyle bir soru sorsun ki? Babası bir Yaşlı'ydı. Elbette kölelerin nasıl eğitildiğini biliyordu. "Normal şekilde, sanırım. Gerçi Jack çabuk iyileştiğim için bana daha sert davranabileceğini söyledi."

"Eğitimin hızlı iyileşme yeteneğiyle ne ilgisi var?"

Ona baktı, sorusunu anlamamıştı. "Kölеleriniz eğitimli değil mi?"

Kaşlarını çattı. "Tabii ki öyleler."

"Bir kölenin hızlı iyileşme yeteneğine sahip olması eğitmenlerin hoşuna gitmez mi?" Kafası karışmış görünüyordu. "Bağlantınızı anlamıyorum. Eğitimin iyileşmeyle ne ilgisi var?" Sertçe nefes aldı ve sonra doğrudan gözlerinin içine baktı. "Anna, bana nasıl eğitildiğini anlat," dedi sert bir sesle.

Ses.

Komutu *hissettiğinde* gözleri hafifçe açıldı. Demek ona bir şey yapması söylendiğinde böyle hissedecekti. Derin bir nefes aldı. "On altı yaşımdayken Jack beni buraya getirdi ve Devin'le seks yaptık. Sonra Jack beni eve götürdü ve eğitmeye başladı. Bana eğitimimin aslında on iki yaşımda başladığını söyledi, çünkü seksi o zaman öğrenmeye başlamıştım, ama-"

Alex kaşlarını çattı. "Sen on iki yaşındayken sana ne yaptı?"

Anna omuz silkti. "Bana dokunmaya falan başladı."

*****

Alex şaşkına dönmüştü. Jack onu daha küçük bir kızken taciz etmeye başlamıştı. On iki mi? Biri on iki yaşındaki küçük bir kıza nasıl böyle dokunmak isteyebilirdi? Bu düşünce onu ürpertti.

"Jack bunun ailemin ölümünden sonra kendimi daha iyi hissetmeme yardımcı olacağını söyledi," diye omuz silkerek devam etti. "Öyle de oldu."

"Ne zaman vasinle yaşamaya başladın?" diye sordu.

"Annemle babam öldükten sonra," dedi usulca. "Aslında hemen sonra. Öldüklerinde Jack'le birlikteydim."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Alex kaşlarını çattı. Bu hikâyede taciz ve acı verici eğitimden daha fazlası vardı. "Neden ailenin öldüğü zamandan başlamıyorsun ve bana vasinin seni nasıl yetiştirdiğini anlatmıyorsun?"

Anna itaatkâr bir şekilde başını salladı. Adamın göğsüne sertçe baktı ve alçak sesle konuşmaya başladı. "Fındıkkıran gösterisinin açılış gecesinden eve dönerken ailemin arabası köprüden aşağı uçtu. Arabada Jack ile birlikteydim. Beni eve götürdü ve o andan itibaren onunla kaldım. Cenazeden sonra, Jack ve Devin... .....Bana dokundular ve iyi hissettirdi. Kalbimi o kadar da acıtmadı. Ailemi özlemekten kurtulmamı sağladı."

"Sana nasıl dokundu?"

"Beni öptüler ve amımla oynadılar. Devin o öğleden sonra ağzıyla bana ilk orgazmımı yaşattı. Ondan sonra bana sürekli orgazm yaşattılar. İyi hissettiriyordu ve hoşuma gidiyordu. Hem de çok. Söylediklerine bakılırsa, bebekken de bana yaptığından eminim ama hatırlamıyorum."

Alex'in boğazında safra birikti. Genç Anna'nın bu adamlar tarafından tacize uğradığı düşüncesi birisini yumruklamak istemesine neden oldu. Hiç düşünmeden hırladı ve kızın yüzündeki korkuyu görünce pişman oldu. Kendini rahatlamaya zorladı ve kadın göğsüne bakmaya ve çarşafı parmaklarının etrafında döndürmeye devam etti.

"Bunu çok yaptılar: günde birkaç kez. Jack'in eğittiği iki kız bizimle yaşıyordu. Daha sonrasına kadar bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum." Ürperdi.

"On altıncı doğum günümden bir gün önce Jack beni buraya, Malikâneye getirdi. Beni soyup bir yatağa bağladılar ve yalnız bıraktılar."

"Neden?"

"Bilmiyorum ama o zamana kadar dört yıl boyunca neredeyse sürekli dokunulmuştum. Sadece cinsel olarak değil. Bana sarılıyorlardı ve başka şeyler de yapıyorlardı. Ama beni o yatağa bağladılar ve saatlerce yalnız kaldım. Vücudum dokunulmak için ağrımaya başladı. Acımaya başladı. Birinin bana dokunması için çığlık atıp ağladığımı hatırlıyorum. bana geldi. İşkence gibiydi. Uyuyamadım ve gerçekten... beynim pelteleşti ve hiçbir şeye konsantre olamadım. Cehennemde olduğumu düşündüm." Tekrar ürperdi.

Parmaklarını çarşafın içine sokup çekiştirdi ama kurtulamadı. Alex nazik hareketlerle onları çözdü ve sonra ellerini tuttu. Kızın iki eli de Alex'in ellerinden birinin içine girdi. Geniş gözlerle ona baktı ve Alex ona nazik bir gülümseme verdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yutkundu ve tekrar adamın göğsüne baktı. "Sonunda birinin bana dokunduğunu hissettim. Düzgün düşünebildiğimde, Devin'in üstümde olduğunu, beni öptüğünü ve vücudumun her yerine dokunduğunu fark ettim. Çok iyi hissettirdi. Çıplaktı ve... benimle seks yapıyordu. Bu benim ilk seferimdi. Acıdı." Dudağını çiğnedi. "Sonra Jack ve Devin değişti."

"Nasıl değişti?" Gidip Devin'in suratını dağıtma arzusuna karşı savaştı.

Kaşları hafifçe çatıldı ve cevap vermeden önce yutkundu. "Ertesi gün beni görmeye geldiler ve çok kabaydılar. Zalimce. Devin bana vurdu. Jack de öyle. Bana hayatımın nasıl farklı olacağını söylediler. Artık benim efendilerim olduklarını ve onlara itaat etmem gerektiğini söylediler." İç çekti ve çarşafla oynadı. "Jack beni eve götürdü ve eğitmeye başladı. Geçen hafta beni buraya, Devin'in yanına getirene kadar beni eğitti." Ona baktı ve utangaç bir gülümseme sundu.

Kaşlarını çattı. Neden ona bir şey söylemek konusunda bu kadar isteksizdi? Gözlerini kırpıştırdı ve tekrar çarşaflara baktı.

"Bu 'eğitimde' ne vardı?"

"Bir erkeğe nasıl boyun eğeceğimi ve onu nasıl memnun edeceğimi öğrendim." Anna omuz silkti. "Jack bana çok vurdu. Kırbaç kullandı ve... bana boyun eğmeyi öğretmek için başka şeyler yaptı.
O ve arkadaşları da benimle çok seks yaptılar."

Anna, Jack'in eğitimi sırasında ona öğrettiği bazı dersleri anlatırken Alex dehşet içinde dinledi. Alex hangisinin onu daha çok üzdüğünü bilmiyordu.
Eğitimin tasvirleri ya da vasisinin tacizinden bahsederken kullandığı hazırlıksız tavır. Nasıl bu kadar rahat konuşabiliyordu?

Kadın bedenini onunkinden uzaklaştırdı ama adam bunu fark etmedi bile. "Sana işkence ve tecavüz mü ettiler?" diye sordu.

"Ben buna tam olarak işkence demezdim. "

Alex'in sol eli bilinçsizce yumruk şeklinde kıvrıldı. Anna irkildi ve kendini daha da geri çekti. Onun irkildiğini görmek Alex'in ne yaptığını fark etmesini sağladı. Derin bir nefes aldı ve vücudunun gevşemesini diledi.

"Anna, sana asla vurmayacağım," diye söz verdi ve elini başparmağının üstüne koydu.
onun.

"Sorun değil. Çok da umurumda değil."

"Hayır, Anna. Bu iyi değil." Kalbinde bir hayal kırıklığı belirdi ve parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Güvenine bu şekilde ihanet etmeleri hiç hoş değil. Sen *Schloss'ta* büyümedin. Ailen tarafından sevgi dolu bir evde yetiştirilmeliydin."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Omuz silkti. "Hayatta kaldım. Başka nasıl başarabilirdim ki, artık... Devin'inim?"

"Devin'in olmamalısın. Kendi hayatınla kendi kişiliğin olmalısın." Sözleri sessizdi ama odada yankılandı.

"Anlamıyorum," dedi, sesi o kadar zayıftı ki adam zar zor duyabiliyordu. Onu.

"Malikanede doğmadın. Burada büyümedin. Dirne kim Schloss'ta doğanlar orada çalışır, sevgi dolu evlerde doğan küçük kızlar değil." "Devin beni doğduğumda sahiplendi. O öyle söyledi."

"Bunu yapmaya hakkı yoktu. Bunu yapmamalıydı. Eğer-" Ebeveyninin ölümünde Devin ve Jack'in parmağı varsa hiç şaşırmayacaktı ama bu sözleri yüksek sesle söylemeden önce kendini durdurdu. Doğrulanmadığı sürece bu bilginin yükünü taşımasına gerek yoktu.

"Ne olursa şaşırmazsın?"

"Yok bir şey, önemli değil," diye tersledi, sonra farkına vardı ve anında pişman oldu.

"Özür dilerim," diye sızlandı, gözlerini sıkarak kapattı.

İçini çekti, ne kadar korktuğunu şimdi anlasa da ondan nefret ediyordu. "Kendimi kaybetmemeliydim, Anna. Özür dilerim." Elini tekrar saçlarına götürdü ve saçlarıyla oynadı. "Çok güzel bir kadın olmuşsun, Schatzi."

Gözleri tekrar açıldı. "Shatsey ne demek?"

"Schatzi?" Alex sessizce kendine küfretti. Hiç düşünmeden ona bu şekilde sesleniyordu. Bu ona *Anna'dan* daha doğal geliyordu. Artık onun hakkında ne hissettiğini biliyordu. Bunun onu rahatsız etmemesini umuyordu. "Anlamı 'küçük hazine'."

Parmaklarını çarşafın içinde döndürdü. "Bana neden öyle diyorsun?" Adam şaşkınlıkla ona baktı. "Sana neden öyle demeyeyim?"

"Benden pek hoşlanmışa benzemiyorsun."

Şaşkınlıktan çenesi düştü. Ondan hoşlanmadığını mı düşünüyordu? Onun yanında kendini zar zor kontrol edebiliyordu. Ona hızla aşık oluyordu. Onu evine götürmek ve kaçırdığı tüm aşkı telafi etmek istiyordu. "Anna, ben... bu doğru değil. Senden çok hoşlanıyorum."

"Öyle mi?" Şaşırmış görünüyordu.

"Evet." Gülümsedi ve kızın saçlarını okşadı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Efendim, o zaman neden sizi memnun etmeme izin vermiyorsunuz?" diye sordu sesinde çaresizlikle.

Onun kendisine Efendi demesi karşısında yüzünü buruşturdu ve gözlerini kapattı. Onun efendisi olmak istemiyordu. Onun arkadaşı, sevgilisi ve bir gün kocası olmak istiyordu.

Onun kendisinden uzaklaştığını hissetti ve gözlerini açtı. "Sana kızgın değilim, Anna. Özür dilerim. Duygularımı daha iyi kontrol etmem gerekiyor." Parmak eklemleriyle onun yanağını okşadı. "Bu duruma kızgınım Schatzi. Benim kölem olma fikrinden hoşlanmıyorum. Kimsenin kölesi olma fikrinden hoşlanmıyorum." Alaycı bir şekilde gülümsedi. "Ama benim kölem olmak seni güvende tutacaksa,
o zaman geri alınana kadar bu işi yürütmenin bir yolunu buluruz." Geri alınması gerekecekti. Özgür olması gerekiyordu.

Tekrar göğsüne uzandı ama adam başını salladı. "Beni mecburiyetten memnun etmeni istemiyorum, Anna. Bunu istediğin için yapmanı istiyorum."

Gözlerini kırpıştırdı. "Sizi memnun etmek istiyorum çünkü siz benim Efendimsiniz." Tereddütle gülümsedi. "Bu yeterli değil mi?"

"Hayır, Anna. Bu yeterli değil." Onun gözlerinin içine baktı ve iradesinin azaldığını hissetti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dördüncü Bölüm

Anna, yaptığı açıklamalara bakılırsa Alex'in onu neden istemediğini anlayamıyordu. Çok kafa karıştırıcıydı. Erkeklerin davranması gerektiği gibi davranmıyordu.

Kapının sertçe çalınması Anna'nın sıçramasına ve bakışlarını Alex'ten ayırmasına neden oldu. "İçeri gel," diye seslendi.

Kapı açıldı ve Maggie elinde büyük bir tepsiyle içeri girdi. "Günaydın lordum. Günaydın, Hanımefendi."

"*Guten Morgen*, *Fräulein.*" Alex onu gülümseyerek selamladı. Maggie utangaç bir şekilde gülümsedi ve tepsiyi masaya koymak için döndü.

"Kahvaltınızı getirdim. Sarah birazdan giysilerinizi getirecek lordum. Hanımefendi, giyinmenize yardım etmemi ister misiniz? Yemeğinizi bitirdikten sonra efendiniz sizi görmek istiyor."

Anna Alex'e baktı. Efendisinden önce giyinmiş olması ona doğru gelmiyordu.

Alex Maggie'ye doğru işaret etti. "Giyin hadi. Kıyafetlerim bir dakika içinde burada olacak."

Anna Maggie'ye döndü ve ona belirsiz bir gülümseme verdi. "Tamam, Maggie. Teşekkür ederim."

Maggie dolaba gitti ve Anna için yeşil bir elbise aldı. Maggie elbisenin fermuarını çekerken kapı açıldı ve Sarah birkaç askı dolusu giysi taşıyarak içeri girdi. "Günaydın lordum. Günaydın,
Hanımefendi."

Alex ayağa kalktı ve kıyafetlerine uzandı. Yatağın yanında gri boxer-şortu ve başka hiçbir şey olmadan dururken muhteşem görünüyordu. "*Guten Morgen*, *Fräulein.*"

Anna gözlerini ondan ayıramıyordu. Yatağının yüksek gölgeliği kadar uzun boyluydu ve göğsü, omuzları ve kolları o kadar güzel yontulmuştu ki sırf bir sanatçı olabilmek için can atıyordu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

vücudunun güzelliğini yakalamak. Omuzları genişti ve dar bir bele doğru inceliyordu.

Görünce dizlerinin bağı çözüldü. *Aman Tanrım!*

Alex parmaklarını uykuda karışmış saçlarında gezdirirken ona çocuksu bir sırıtış attı, sonra da banyoya doğru yürümeye başladı. Alex odanın öbür ucuna doğru yürürken, vücudu dik ve dimdik, gözleriyle onu takip etti. Boyu ne kadar da etkileyiciydi! Bu kadar iri birinin bu kadar zarif hareket ettiğini hiç görmemişti.

Adam banyoya girip kapıyı kapattıktan sonra Anna ağzı açık bir şekilde baktığını fark etti. Arkasını dönüp Sarah ve Maggie'ye baktı ve onların da kapalı banyo kapısına bakarken benzer tepkiler verdiklerini gördü.

Maggie başını salladı ve boğazını temizledi. Yere doğru baktı. "Beni affedin Sahibe. Öyle bakmamalıydım."

Maggie'nin baktığı için utandığını düşünmek Anna'nın yüreğini sızlattı, özellikle de Anna da aynı şeyi yapmışken. Sarah da gözlerini yere dikmişti. Anna umutsuzca onları rahatlatacak bir yol düşündü ve utancı ortadan kaldırır.

Aniden sırıttı. "Güzel bir sanat eseri karşısında etkilenmemek elde değil, değil mi?"

İkisi de iri gözlerle ona baktı ve Anna kıkırdadı. Gülümsediler, görünüşe göre rahatlamışlardı.

"Daha önce hiç Buluşma'ya gelmedi mi?" İkisi de başını salladı.

"Diğer zamanlarda arkadaşlarıyla birlikte geliyor," dedi Sarah. "Ama Buluşmalar'a değil. Eğer gelirse o geceler unutulmaz olur."

Üçü de bir an için birbirlerine mahcup bir şekilde sırıttı.

"İhtiyacınız olan başka bir şey var mı, Hanımefendi?" Maggie sordu.

Anna başını salladığında, Sarah ve Maggie odadan çıktılar, ayrılmadan önce şakacı tavırları kasıtlı olarak silinmişti.

Anna bahçeye açılan kapıya doğru yürüdü ve başını serin camı örten tül perdeye yasladı. Yapmaya çalıştı

Dün gece olanları anlamaya çalışıyordu ama yine de kafası karışmıştı. Kesin olarak bildiği tek bir şey vardı: Artık iki Efendisi vardı: Devin ve Alex.

Devin dün gece çok öfkeliydi. Bu sabah hala öyle miydi?

Devin'in öfkesi onu hayal edebileceği her şeyden daha çok korkutuyordu. Başka hiçbir sebep olmasa bile, ondan korktuğu için itaatkârdı. Ne zaman

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kendini öldürmeye çalıştığında, eğitiminin bir yılında, onun öfkesinin tüm gazabını yaşamıştı. Devin ona ve onun önünde hâlâ kâbuslarına giren şeyler yapmıştı.

Anna camı buğulandıran titrek bir nefes verdi ve umutsuzca Devin'in artık kızgın olmadığını umdu.

Birkaç dakika sonra banyonun kapısı açıldı ve Alex uzun kollu mavi bir elbise gömleği ve siyah bir elbise pantolonuyla dışarı çıktı. Gömleğinin rengi gözlerini öncekinden daha da mavi gösteriyordu. Kendini onun gözlerinde kaybetti, bir an için onun Efendisi olduğunu unuttu ve sadece onun güçlü ama nazik varlığının tadını çıkardı.

"Yemek yiyelim mi?" diye sordu nazik bir
gülümsemeyle. Anna başını salladı ve onu
masaya kadar takip etti.

İkisi de birer tabak aldı ve sessizce yemeye başladılar. Anna'nın kafası kafa karıştırıcı yeni düşünceler ve duygularla dolup taşıyordu. Alex sessizdi ve Anna bu havayı bozmaya cesaret edemiyordu. Birkaç dakikada bir gizlice ona bakıyordu ve Alex derin düşüncelere dalmış gibi görünüyordu.

"Kendine ait bir evin olsa nasıl hissederdin, Anna?" diye sordu aniden.

Gözlerini kırpıştırdı. "Ne?"

Ona gülümsedi. "Burada, Malikâne'de yaşamamanızı tercih ederim. Çok uzun süre kapalı kaldınız ve biraz özgürlüğü deneyimlemenizi istiyorum."

Özgürlük mü? "Bunu nasıl yapacağımı bildiğimden emin değilim. Ayrıca, kendimi geçindirmek için hiçbir yolum yok."

"İyi bir Efendi olmanın bir parçası da kendisine ait olanlarla ilgilenmektir," dedi yumuşak bir sesle.

Anna tabağına baktı. İyi bir Efendi mi? Böyle bir şeyin mümkün olduğunu sanmıyordu. "Ben burada iyiyim, Usta. Paranızı boşa harcamanıza gerek yok.
beni." Onun için endişelenmeye değmezdi.

"Bunu para kaybı olarak görmüyorum. Ayrıca, şehirde yaşarsan hem bana hem de Devin'e daha yakın olursun."

"Oh." Şimdi anlamıştı. Evet, bu onlar için daha uygun olurdu. Malikâne Alex'in evinden kilometrelerce uzaktaydı. "Sizi nasıl memnun edecekse, Efendim."

*****

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Alex iç çekti. Kötü bir kelime seçimi yapmış, sanki onu görmek için buraya gelmek zorunda kalarak rahatsızlık vermek istemiyormuş gibi konuşmuştu. Evet, onu yanında istiyordu ama biraz bağımsızlık kazanmasını da istiyordu. Yirmi yaşında normal bir genç kadın olmayı öğrenmesini istiyordu. Çok uzun süre saklanmıştı ve hayatı deneyimlemeye ihtiyacı vardı.

Hiç özgür olmamışken onu nasıl özgürce seçebilirdi? Eğer dünyada ne olduğunu bilmiyorsa, ona karşı olan hislerinden nasıl emin olabilirdi? Arkadaşlarıyla dışarı çıkması, partilere gitmesi ve... başka şeyler yapması gerekiyordu.

Alex başka şeyler düşününce kaşlarını çattı. Onun dışında kimsenin onunla birlikte olması fikrinden hoşlanmıyordu. Ama kendini ona mecbur hissediyorsa peşinden gitmesi adil miydi? İstemese bile onun istediği her şeyi yapardı.
için. Onunla çıkmasını isteseydi, çıkardı. Onunla sevişmesini isteseydi, yapardı.

İlişkilerinin bu şekilde başlamasını istemiyordu. Ama onun duygularını incitmeden bunu nasıl halledebilirdi? Onu istiyordu, Tanrım, onu nasıl da istiyordu! Ama daha da fazlası, onun kalbinin özgürce verilmesini istiyordu.

Hayatı deneyimlemesi gerekiyordu. Bunun için de malikânenin dışına çıkması gerekiyordu.

"Anna, kendi evine sahip olmanı istiyorum, böylece vasinin ve Devin'in boyunduruğundan kurtulabilirsin."

Kalbini sızlatan o hüzünlü gözlerle ona baktı. "Neden? Ben sadece bir köleyim."

Bana göre değilsin. "Köle olmaman gerekiyor ve sana öyle davranmayı reddediyorum."

"Bunu söyleyip duruyorsun ama nedenini anlamıyorum."

Alex uzun bir süre ona baktı. Ne olduğunu bilmemesi mümkün müydü? Neden Devin...?

Öfkesinin yeniden yükseldiğini hissetti. Devin ona hiç söylememişti. Devin onu mirasından ve güçlerinden habersiz tutarak, kendini yenilmiş ve zayıf hissetmesini sağlayabilirdi. Gerçeği bilirse güçlenecekti. Hay *sikeyim*. Bilmesi gerekiyordu ama bunu ona söylemenin yeri burası değildi. Ona söylemeden önce onu Malikâne'den çıkarması gerekiyordu, aksi takdirde Devin onu asla dışarı çıkarmazdı. Alex'in bu konuda akıllı davranması gerekiyordu. Bir şey söylemeden önce Vati'yle konuşması gerekiyordu.

"Daha önce de söylediğim gibi, sen burada doğmadın. Buraya ait değilsin." Hafifçe başını salladı ve kahvaltısından bir ısırık aldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Alex iç çekti. Bu hayal edebileceğinden çok daha zor olacaktı.

*****

"Kurt bale dersleri aldığını söyledi."

Anna başını salladı. "Evet, öyle. Haftada iki kez." Gerçi bu hafta Perşembe dersini kaçırmıştı. Kolyesini almaya çalıştıktan sonra dans edecek durumda değildi. Devin'in ona söylediklerini hatırlayarak dudağını ısırdı. San Francisco Bale Topluluğu'nun Bale Ustası Isaak ile temasa geçmesi konusunda söylediklerinde gerçekten ciddi miydi? Eğer dans etmesi gerekiyorsa

Dün geceki ayinden sonra bir kuklaya dönüşmüştü... Bunu ona söylediğinde yalan mı söylüyordu? Bu düşünce göğsünü acıttı.

"Anna, sorun ne?"

"I…." Başını iki yana salladı. "Önemli değil. Önemli bir şey değil."

"Lütfen söyle bana."

Bu bir emir değildi. Onun düşüncelerine olan ilgisini merak etti."Devin daha fazla dans etmeme izin vermekle ilgili bir şeyler söylemişti. ....."Sesi kesildi, aptal gibi hissediyorum.

"Ne dedi?"

"Telafi etmek için yapabileceği bir şey olup olmadığını sordu. .İyi, son dört yıldır." Omuz silkti.

Alex homurdandı.

"Aklıma gelen ilk şey daha fazla dans etmek istediğim oldu. Ben de bunu sordum. Isaak'ı arayacağını söyledi. ....." Konuşması kesildi.

Bunun muhtemelen gerçekleşmeyeceğini anlayınca kalbi kırıldı. "Şimdi, bunu gerçekten isteyip istemediğini bilmiyorum," diye fısıldadı üzüntüyle.

Alex masanın öbür ucuna uzandı ve elini onun elinin üzerine koydu. "O dersleri almanı sağlayacağım, Anna." Sesi kararlıydı.

Başını salladı. "Eğer Devin istemezse. ....."

Alex başını salladı. "Anna, senin üzerinde tek yetkisi yok, unuttun mu? Artık bunu benimle paylaşıyor. Ve istediğin kadar dans etmeni sağlayacağım."

Ona baktı. Dans etmesini neden bu kadar önemsiyordu? "Neden?"

"Çünkü seni *Uyuyan Güzel'de* izledim. Büyülenmiştin. On iki yaşındayken Aaron'la dans ettiğine ve anne baban da onlar kadar yetenekli olduğuna göre, ...iyi olmalısın." Ona bir öpücük verdi. Sevecen bir gülümseme.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Anna birden balede yaptıkları konuşmayı hatırladı. En iyi arkadaşının baş dansçı olduğunu söylemişti. "Aaron senin en iyi arkadaşın mı?"

Sırıttı. "Bunu şimdiye kadar anlamışsındır diye düşünmüştüm."

"Fikirleri birbirine bağlamamıştım. Baleye gittiğimizde pek arkadaş canlısı değildiniz."

Alex başını iki yana salladı. "Sana karşı davranışlarım için çok özür dilerim Anna. İster inan ister inanma, aslında etrafta olmak için oldukça eğlenceli bir adamım."

Utangaç bir şekilde gülümsedi. Şimdi onu biraz daha yakından tanıdığına göre iyi birine benziyordu. "Kurt senin evinde kalmanın otelden daha eğlenceli olduğunu söyledi."

Gözlerini devirdi. "*Mein Brüder*"

Anna Kurt'ü düşündü. Onunla iyi vakit geçirmişti. Çok iyi davranmıştı. Onu tekrar görebilecek miydi? Alex ondan ne beklerdi?

"Sizin için yapabileceğim bir şey var mı, Usta?" diye sordu çatalını boş tabağına bırakırken. Devin'i bulmaya gitmeden önce onunla ilgilenildiğinden emin olmak istiyordu. Böylece Devin'in kızacağı bir şey daha azalmış olacaktı.

"*Nein*, *Schatzi.*"

Ellerini peçetesine sildi. "Gidip Devin'i bulmalıyım." "Sanırım o da benimle konuşmak isteyecektir."

*****

Alex elini Anna'ya uzattı. "Sanırım Devin'in nerede olduğunu biliyorum. öyle."

Kadın çekingen bir tavırla elini uzattı ve adam onun küçük elini büyük elinin içine aldı.

Ona kalbini eriten bir gülümseme verdi. Bir insan bu değerli kızı nasıl incitmek isteyebilirdi?

Gardiyanının ve Devin'in ona yaptığı kötü muameleyi düşündükçe daha da öfkeleniyordu. Odada kalmak ve kendi tasarladığı bir suikastı planlamaya başlamamak için elinden gelen tek şey buydu. En son ne zaman bu kadar sinirlendiğini hatırlayamıyordu.

Ama Devin'i öldürürse Anna'yı da öldürecekti. O adamın hâlâ hayattateknedenibuydu.Diğer yandan Jack..... Hayır. Her ne kadar çıplak elleriyle adamın kafasını vücudundan ayırmak istese de izin almadan bunu yapamazdı ve alması da pek mümkün değildi. Jack bir Kardeşti ve sadece Üstadının ona yapmasını söylediği şeyi yapıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Alex'in sabırlı olması gerekiyordu. İntikamını alacaktı. Bundan hiç şüphesi yoktu.

Anna'nın kapıya baktığını ve tereddüt ettiğini gördü. Devin'i bulmaya gitme konusunda gergin olduğu için onu suçlamıyordu. Alex de bunu dört gözle beklemiyordu. Ellerini zalim Elder'dan uzak tutmak için kendini kontrol etmesi gerekecekti.

Alex açmak için kapıya doğru yürüdü ve kilitli olduğunu gördü. Kafası karışmış bir halde Anna'ya baktı.

"Her zaman dışarıdan kilitlenir," diye açıkladı. "Devin bunun beni güvende tutmak için olduğunu söyledi."

Alex kaşlarını çatarak ondan uzaklaştı. Kendi odasında kilitli kalmak onu nasıl güvende tutabilirdi ki? Büyük olasılıkla Devin'in onun nerede olduğunu bilmesini sağlamak içindi.

Kapıyı çaldı ve kapı açıldı. Arkasına bakarak elini tekrar uzattı. Onun tenini hissetmeyi seviyordu. Çok yumuşaktı. "*Komm mit mir.*"

Anna elini onun elinin içine soktu ve adam onu koridora çıkardı. Anna elini çekmeye çalıştığında sadece birkaç adım atmışlardı ama o bırakmayı reddetti.

Durdu, ona doğru sertçe çekiştirdi. Bırakmak istemedi; onun yanında olduğu güvencesi hoşuna gitmişti.

"Efendim, lütfen," diye fısıltıyla yalvardı. "Sizinle bu şekilde yürümemeliyim."

Dudaklarını birbirine bastırdı. Kız haklıydı. Devin onun yanında yürüyerek onunla "eşit" olmaya çalıştığını görürse başı belaya girerdi. Ne zaman

Kadın tekrar çekince, adam onu bıraktı. Kadın onun birkaç adım ilerlemesine izin verdi, sonra gözleri kısık bir şekilde arkasından gitti.

Alex onu alt kata ve Devin'in çalışma odasına açılan çift kapıya götürdü. Kapıyı bir kez çaldı ve kapı açıldı. Ian kapıda durdu ve Ian geri çekilip içeri girmelerine izin vermeden önce bir süre birbirlerine baktılar.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Beşinci Bölüm

Devin büyük ahşap masasının arkasında oturmuş, Anna'nın gelmesini bekliyordu. Düşüncelere dalmış bir halde pencereden dışarı bakarken parmakları kıvrılmıştı ve ağzı işaret parmaklarının üzerinde duruyordu.

Masanın karşısındaki yüksek pencere duvarına rağmen, odanın karanlık bir havası vardı ve bu da bu sabahki ruh haline mükemmel bir şekilde uyuyordu. Bir duvarı ve çalışma masasını oluşturan ahşap kitap raflarının hepsi
aynı koyu renkli ahşap. Pencerelerin yanında duran sandalyeler ve kanepe koyu yeşil brokarla kaplıydı. Büyük, koyu yeşil bir halıyla kaplı zemin, odanın geri kalanındaki koyu renkli ahşapla uyumluydu.

Devin önceki akşamı hatırlayarak çenesini sıktı. Kızgın olduğunu söylemek hafif kalırdı; öfkeliydi. Yirmi üç yıllık planlama o lanet Alman yüzünden boşa gitmişti.
Ayine müdahale ettiği için Alex'e lanet olsun. Adamı nasıl hafife alabilmişti? Alex müdahale etmek için ne yapması gerektiğini nereden biliyordu?

Öfkesi Anna'yı da kapsıyordu ama mantıklı tarafı onun Alex'in eylemleriyle hiçbir ilgisi olmadığını söylüyordu. Alex'in uzun vadeli planının raydan çıkmasını teşvik edecek ya da engelleyecek hiçbir şey yapmış olamazdı. Anna
hiçbir şey bilmiyordu. Onunla ilgili planları hakkında hiçbir şey; onun gerçek doğası hakkında hiçbir şey. Tam da Devin'in istediği gibi.

Devin, Alex'in ayine katılmasını sağlayarak akıllıca davrandığını düşünmüştü. Alex hayatının geri kalanını Anna'nın hemen yanında olduğu ve onu kurtaramadığını bilerek yok oluşunu izlediği için pişmanlık duyarak geçirecekti.

Anna ona Alex'in kendisine soğuk davrandığını söylediğinde, Devin Alex'in ne planlarından ne de Anna'nın gerçek doğasından haberi olduğundan emindi.

Devin yanılmıştı. Hem de çok yanılmıştı.

Alex nereden biliyordu ve Devin'in planlarına müdahale etmenin bir yolu olduğunu nereden biliyordu? *Hay sikeyim!* Devin onlarca yıldır çalışıyordu ve

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Eski kitapta bir kölenin iki efendiyle bağ kurmasının mümkün olduğunu gösteren hiçbir şey yoktu. *Alex nereden biliyordu?* Birisi Wilhelm'e söylemiş olmalı.

Lanet Almanlar.

Alex'in müdahalesi Devin'i ayinden sonra Anna'yı becerme zevkinden bile mahrum bırakmıştı. Anna'yı yatağına almak, onunla oynamak, itaatini ve kaybolan iradesini test etmek için sabırsızlanıyordu. Güzelce kendine geliyor, çektiği acının ona zevk verdiğini öğreniyor ve bundan zevk alıyordu. Son birkaç haftadır uğruna çalıştığı her şeyi kaybetmiş miydi? Bilmiyordu çünkü tartıştıktan sonra Sikik Alex onu kaçırmıştı.

Toplantının geri kalanı Devin'in şimdiye kadar katıldığı en zor toplantılardan biri olmuştu. İyi davranmak ve her şey yolundaymış gibi davranmak zorundaydı.

Olay çıkarmak durumu daha da kötüleştirebilirdi. Devin bunu hâlâ bir dereceye kadar düzeltebileceğini biliyordu. Sadece nasıl yapacağını bulması gerekiyordu. Bir yolu olmalıydı. Bir yolu *olmalıydı*.

Dün gece Anna'yla birlikte olamadığı için Kırmızı Oda'ya gitmiş ve kızlarından birinin üzerinde öyle bir çalışmıştı ki, onu öldürdüğünden oldukça emindi. Yatağa iki kız daha götürmüş ve onları da epey hırpalamıştı. En azından bir tanesi bu sabah hâlâ hayattaydı çünkü onu sertçe sikmiş ve çığlık attırmıştı. Hizmetçiler onun odasını temizlemek için çok uğraşacaklardı.

Yumruğunu masaya vurdu ve odanın karşısındaki koltukta oturan Ian'ın sıçramasına neden oldu. *Siktir! Siktir! Siktir! Siktir!* Yıllar süren planlama ve şimdi bu! Artık Anna'yı bir şekilde paylaşmak zorundaydı. *Hay sikeyim.*

Kendisine avantaj sağlamak için durumu nasıl manipüle edebilirdi?

Sonuç olarak Alex'ten bir şekilde kurtulması gerekiyordu. Devin onu öldüremeyeceğinin farkındaydı ama belki de Anna'nın yirmi altıncı doğum gününe, yani son bağlanma töreninin yapılacağı zamana kadar ortadan kaybolmasını sağlayabilirdi. O zaman kitapta belirtildiği gibi, Alex'in müdahalesi olmadan ritüeli yeniden gerçekleştirebilir ve Anna sonsuza dek onun olurdu. Fakat

Bir Yaşlı-Oğul'u altı yıl boyunca nasıl ortadan kaldırabilir?

Bu ciddi bir düşünce gerektiriyordu. Ve araştırma. Dikkatli olmak zorundaydı. Alex ve ailesi çok sevilen insanlardı ve Devin kaybolma olayıyla bir ilgisi olduğunu kimsenin öğrenmesi riskini göze alamazdı.

Bu düşünceler onu sakinleştirdi. Bir yöne sahip olmak öfkesinin donuk bir kaynamaya yerleşmesine izin verdi. Evet, bunu yapabilirdi. Planları başarısız olmamıştı, sadece

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

beklenmedik bir dönüş yaptı. Geri adım atıp yeniden toparlanacaktı. Her şey yoluna girecekti. Olmak zorundaydı.

Düşünceleri tatlı küçük Anna'ya döndü. Planlarının işe yaramasının anahtarı oydu. Ama önce, onun üzerinde hâlâ ne kadar kontrolü olduğunu öğrenmesi gerekiyordu.

Bu çifte bağlanma onu nasıl etkileyecekti? Onun akılsız kölesine dönüşmüş olması gerekiyordu, ne derse yapmaktan mutluluk duyacaktı. Bu hala geçerli olacak mıydı? Ne kadar bağımsız kalacaktı? Ona itaat etmek zorundaydı... değil mi?

Devin emin olamamaktan hoşlanmıyordu. Öğrenmek zorundaydı. Çabucak. Çarşamba günü onu götürmesi gereken bir ziyafet vardı ve küçük tatlı kuklasını da götürmeyi umuyordu.

Biri kapıyı çaldı ve Ian cevap vermek için ayağa kalktı. Devin Anna'yı tek başına bekliyordu. Karşısında Alex ve ardından Anna vardı. *Hay sikeyim.*

Alex'in yüzüne bir kez bakan Devin, Alex'in bu hafta Anna'yla arasına bilerek mesafe koyduğunu anladı. Neyse ki bakışlar öldüremezdi. Ama Alex'in kendisi tartışmasız bir şekilde öldürme yeteneğine sahipti; Devin bunu dün gece Alex'in serçe parmağındaki kusursuz yüzüğü gördüğünde öğrenmişti. Ayinden bu yana ilk kez Devin, Alex'in Anna için duyduğu bariz endişe için minnettardı. Aksi takdirde Devin bu sabah uyanamazdı.

Odaya girdiklerinde Devin ayağa kalktı ve masanın önüne doğru yürüdü. Anna ağzı bir karış açık, şekerci dükkânına girmiş bir çocuk gibi etrafına bakınarak duruyordu. Okumaya olan düşkünlüğü, önündeki on beş ayak yüksekliğindeki kitap duvarını cennet gibi gösterecekti.

Devin boğazını temizledi ve Anna utangaç bir gülümsemeyle ona baktı. Adam kaşlarını çattı ve yeri işaret etti. Anna'nın gözleri fal taşı gibi açıldı ve koşarak gelip önünde diz çökerek selam verdi. Titriyordu ve korkusu onu memnun etmişti. Yarı yarıya onun kaburgalarına tekme atmayı düşündü ama bunun Alex'in önünde yapılacak akıllıca bir şey olmayacağını düşündü. Adam onu öldüremeyebilirdi ama Devin, Alex'in hiç terlemeden ciddi bir hasar verebileceğinden oldukça emindi.

Devin, Anna'nın yanından geçerek oturma bölümüne doğru yürüdü. Pencere. Alex'e işaret etti. "Lütfen, Alex. Otur." Bunu sıkılmış dişlerinin arasından olabildiğince hoş bir şekilde söyledi.

Alex yürüdü, yüzü artık ifadesizdi ve kanepeye oturdu. Devin otururken Ian'a işaret etti ve Ian odadan çıktı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Anna," diye tersledi Devin. "Gel."

Anna aceleyle ayağa kalktı, neredeyse elbisesine takılıp düşüyordu ve odanın öbür ucuna, Devin'in ayaklarının dibine oturmak için acele etti. Devin onun hâlâ titrediğini görünce gülümsedi.

Devin onu rahatlatmak istercesine saçlarını okşadı. "Saçını taramadın Anna," dedi alçak bir sesle, parmaklarını saçında bir düğüm bulana kadar taradı.

Saçları dağınıktı ama önceki geceden kalma ipeksi bir görünümleri vardı ve bir düğümün yerini tespit etmek zordu. Adam parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve kız acı içinde nefesini tuttu. Bir avuç saçını yakaladı ve baş aşağı kendisine bakana kadar başını geriye çekerek çekti. Kadın nefes almak için çırpınıyor ve korku dolu gözlerle ona bakıyordu.

"Bir daha asla bana taranmamış saçla gelme. Anladın mı?" Ağzını oynattı, kelimeleri oluşturmak için yeterli havayı bulmaya çalışıyordu. "Evet, anladım,
Efendim," diye boğuk bir fısıltıyla cevap verdi.

Alex kızın saçlarını serbest bıraktı ve kızın başı öne düştü. Kız öksürdü ve Devin, Alex'in hırladığını duyduğuna yemin edebilirdi.

"Bu gerçekten gerekli mi?" Alex buz gibi bir sesle sordu.

Devin tereddüt etti. Yarıda kesilen ayinin Anna'yı nasıl etkilediğini bilmeden, ona karşı zalim bir efendi olmak geri tepebilirdi, özellikle de Alex etraftayken. Bu sabah akılsız olmadığı belliydi ve ona dehşet içinde bakıyordu. İhtiyacı olan etkili bir araç olmasını istiyorsa, ona güvenmesi ve onu sevmesi gerekiyordu. Aksi takdirde korkuyla hareket edecek ve ikna edici olamayacaktı. Ona inanması gerekiyordu.

Kahretsin, ayini en başta tam da bu yüzden yapmıştı. Böylece tüm bu saçmalıklar hakkında endişelenmesine gerek kalmayacaktı.

Kendini sakinleştirmek için derin bir nefes aldı. "Hayır. Sanırım değil. Dün gece iyi uyuyamadım." Anna'nın saçlarını tekrar, bu kez nazikçe okşadı ve onun rahatlamaya başladığını hissetti.

Alex kaşlarını kaldırarak, "Olaylar beklenmedik bir şekilde geliştiğinde böyle şeyler olabilir," dedi, gözleri eğlenerek parlıyordu.

"Evet. Akşamım kesinlikle beklediğim gibi geçmedi." *Siktiğimin kibirli piçi*. "Sanırım *beklenmedik* durumumuzu tartışmamız gerekiyor. Değil mi?"

"Katılıyorum," dedi Alex. "Onun malikânenin dışında yaşamasını istiyorum. Şehir merkezinde bir apartman dairesinde. Geçim masraflarını memnuniyetle öderim."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Doğrudan konuya. Devin buna saygı duyabilirdi. Pazarlıkları ne kadar çabuk bitirirlerse, Anna'yı o kadar çabuk sikebilir ve onun kendisine nasıl tepki vereceğini görebilirdi.

Alex'in isteğini düşündü. Anna'nın şehir merkezinde yaşamasının bir cazibesi vardı. Evet, yalnız yaşaması riskliydi ama kolyesindeki GPS takip cihazı onun her zaman nerede olduğunu bilmesini sağlayacaktı. Ruslarla geçirdiği öğleden sonra bir daha kolyesiz dışarı çıkacak kadar aptal değildi. Kolyesiz dışarı çıkmanın sonuçlarını kesinlikle öğrenmişti.

Ama Devin her şeyi Alex'in ödemesini istiyor muydu? Bu fikir onu huzursuz etmişti.

"Aklınızda bir yer var mı?" Devin merakla sordu.

"Ben biliyorum. Sapphire'de onun için tutulan iki yatak odalı bir daire var."

Anna kurnazca başını kaldırdı. Görünüşe göre, bundan haberdar edilmemişti.

Devin gözlerini kıstı. Anna için şimdiden bir daire tutmuş olması nasıl mümkün olabilirdi? Tabii....."Bir şeyler olacağını biliyordun. Dün gece ne oldu?"

Alex başını salladı ve Devin'in çenesi sıkıştı. Nereden biliyordu? Ona kim söyleyebilirdi? Alex'e ters ters baktı. "Nasıl?"

Alex sadece bir kaşını kaldırdı ve eğlenmiş göründü.

Siktiğimin piçi!

Alex'in bahsettiği binayı biliyordu. İyi bir ünü vardı ve konumu daha iyi olamazdı; ofisinden sadece birkaç blok ötedeydi. Malikâneye kadar gitmektense Anna'yı orada ziyaret etmek onun için daha uygun olurdu. Onu becermeleri ya da ona her şeyi yapmaları için adam gönderebilirdi. *Evet, bu iyi bir şey.* .....Ondan *gelse bile.*

Anna'yla düzenli olarak birlikte olma düşüncesi sikini kıpırdattı. Belki onu ara sıra kendi evine de çağırırdı. Bu Sandy'yi çıldırtırdı, onu yirmi yaşında güzel bir kızla görmek. Anna'nın önünde onu okşarken karısının incinmiş yüzünü hayal ederek gülümsedi. Sevgilisi tarafından hamile bırakılması onun için iyi olacaktı. Belki de Anna'yı kendi evlerinde sertçe becerirken Sandy'ye izlettirecekti. Bu düşünce onu neşelendirdi ve Çarşamba günü ziyafetten sonra harekete geçmeye karar verdi.

"Anlaştık. Ama masraflarının yarısını ben ödemek istiyorum. Ne de olsa ben de onun efendisiyim."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Alex'in yüzünde belli belirsiz bir gülümseme belirdi. "Bunu senden çok daha iyi karşılayabilirim."

"Ailen yapabilir demek istiyorsun."

Alex omuz silkti. "Dünyanın en zengin ailelerinden birine mensup olmanın faydaları var."

Devin'in gözleri kısıldı. Bu onun kişisel mali durumuna bir eleştiri miydi? "Kendi payımı karşılayabilirim." Karşılayabilirdi. Kolayca.

Alex bir süre durakladıktan sonra, "Pekâlâ," dedi. "Onun kendi arabası ve kredi kartları olmasını istiyorum."

"Tamam. Pazartesi günü bankaya haber

veririm." "Onun için arabasını aldım bile."

"Gerçekten mi? Sence ne tür bir arabası olmalı?" Alex gerçekten de tüm bunlar için hazırlıklıydı. Devin bu fikirden hiç hoşlanmamıştı.

"Bir Mercedes, tabii ki."

Tabii ki bir Alman arabası seçecekti. "Peki." Önemli değildi. Devin durakladı. "Onun için yaptığım bazı planlar var. Ona ihtiyacım olan sosyal aktiviteler."

"Güzel. Ona bir köle gibi değil, bir insan gibi davrandığınız sürece."

Devin, "Ben olsam bunu herkesin içinde yapmazdım, Alex," diye azarladı. "Bu ters etki yaratır."

Alex'in çene kasları sıkıştı ama tek tepkisi bu oldu. Bir an sessiz kaldı, sonra gözlerinde bir parıltıyla gülümsedi. "Onun tekrar dans etme şansına sahip olmasını istiyorum. Tam zamanlı olarak. Onu bundan uzak tutamayacak kadar yetenekli olduğuna eminim."

Devin hemen cevap vermedi. *Hay sikeyim.* Anna'nın dans etmesini istemediğinden değil. Ona ihtiyacı olmadığı zamanlarda ne yaptığı umurunda değildi. Ve bu onun vücudunu güzel ve aklını başında tutuyordu. "Anlaştık. Onu her Cuma Buluşmalar için istiyorum."

Alex'in çenesi sıkıştı. "Ya performansları varsa?"

"Daha yeniden dans etmeye başlamadı bile Alex. Her seferinde bir adım atalım."

Alex bir an sessiz kaldı ve sonra çenesini kaldırdı. "Kabul ediyorum. Onu sosyal etkinliklere de götürme seçeneğim olsun istiyorum. Ve seyahat."

Devin alaycı bir tavırla, "O zaman muhtemelen bir çeşit takvim oluşturmalıyız ki ne zaman müsait olduğunu bilelim," dedi.

"Bu muhtemelen iyi bir fikir. Böylece neler olup bittiğini tam olarak biliriz ve etkileşimlerimiz asgari düzeyde tutulur."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Devin kıkırdadı. Alex iyi bir noktaya parmak basmıştı. "Katılıyorum." Şimdi *darbe de grace* için. Öne doğru eğildi. "Seks yapması için dairesine erkek gönderebilmek istiyorum. En başta kendi dairesini kabul etmemin bir nedeni de buydu." Devin'in eli hâlâ Anna'nın başının üzerindeydi ve onun irkildiğini hissetti.

Alex kaşlarını çatarak, "Ona zarar verebilirler," dedi.

"O sert biri. Bu yüzden onu bu şekilde eğittik." Devin Alex'in rahatsızlığından keyif alıyordu.

Alex hırladı. "Evet, eğitim yöntemlerinizi duydum. Barbarmışsınız."

Devin'in gözleri öfkeyle parladı ve Anna'nın saçlarını geriye doğru çekerek tekrar ona baş aşağı bakmasını sağladı. Ona ters ters baktı. "Eğitim deneyimlerini onunla mı paylaştın?"

Alex, "Bırak onu," diye ısrar etti. "Bana onlardan bahsetmesini emrettim. O gönüllü olmadı."

Devin kızın saçlarını serbest bıraktı ve kız hafifçe öksürdü.

Alex ona ölümcül bir bakış attı. "Senden hoşlanmamamın bir nedeni olduğunu biliyordum."

"Oh, inan bana. Hislerimiz karşılıklı." Devin sırıttı. "Benim eğitim yöntemlerim bu Malikâne'ye yıllarca iyi hizmet etti. Bu sabahki eğitiminden hoşlanmadın mı?"

Alex cevap vermedi.

Devin güldü. "Onu sikmedin mi? Neden?" "Dün gece onun için zordu. Ben o kadar bencil değilim."

Devin gözlerini devirdi. Alex ve onun iyiliği. "Bunun bencillikle bir ilgisi yok Alex. Erkeklerin ihtiyaçları vardır. O bu ihtiyaçları karşılama konusunda çok ama çok iyi." Alex'in yanağını arkadan okşadı. "Kölenin tadına gerçekten bakmalısın."

Alex ofladı pufladı. "Lütfen konuya geri dönebilir miyiz? Bugün yapmam gereken işler var."

"Başka ne istiyorsun?" Devin tersledi. Tartışacak başka ne vardı ki?

"İkimizin de ona ihtiyaç duymadığı zamanlarda, tehlikeli olmadığı ve saygın bir nitelik taşıdığı sürece istediği her şeyi yapmakta özgür olmasını istiyorum. Sosyal bir hayatı olsun istiyorum. Çok uzun zamandır izole edilmiş durumda."

Devin bir an için Alex'i inceledi ve onun motivasyonunu merak etti.

"Anna, bana bak." Devin söyledi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kadın hemen itaat etti ve dizlerinin üzerinde döndü. Adam uzun bir süre onu inceledi.

Devin bunu kabul etmekten ne kadar nefret etse de, Alex haklıydı. Anna'nın insanlarla birlikte olmaya ihtiyacı vardı. Sadece cinsel olarak değil. O çok garipti
seks içermeyen durumlar.

Yine kibarlık kartını oynaması gerektiğini fark etti ve ona gülümsedi. "Evet, aynı fikirdeyim Alex. Çok uzun süredir izole edilmiş durumda." Devin ona bakarken bakışlarını kasıtlı olarak yumuşattı. "Belki de seni insanlardan uzak tutmakla hata ettim. Hiç biriyle çıkmadın bile, değil mi?"

Anna gözlerini kırpıştırdı ve iri gözlerle ona baktı. "Hayır, Usta."

Devin ona nazik bir gülümseme verdi. "Çok yazık. Kızlarım şu anda yaş…." İç çekti. Kızları çok hızlı büyüyordu. "Anna, sen de
dışarı çıkın ve eğlenin. Bir süreliğine genç olun. Alex'in dediği gibi, senden tek istediğimiz saygılı davranman ve benim ya da Alex'in sana ihtiyacı olduğunda müsait olman." *Ve kalbini kırdıklarında, sürünerek bana geri dönecek ve bir daha asla dışarı çıkmak istemeyecek.* Bu fikir haklıydı.

Anna'nın ağzı açıldı, dudakları güzel pembe bir 'o' oluşturdu ve adam sikini içinden geçirmek istedi.

Alex yavaşça, " Çok cömertsin Devin," dedi.

Devin Anna'nın çenesini kavradı. "Ne düşünüyorsun, Anna? Kulağa hoş geliyor mu?"

"Peki efendim. Teşekkür ederim." Ona ürkek bir gülümseme verdi.

Onun yanağını okşadı. "Bana yakın bir yerde yaşayacaksın," dedi usulca ve ona nazik bir gülümseme daha verdi. "Seni sık sık ziyaret etmem gerekecek."

Eğildi ve onu öptü, dudakları onunkileri sardı. Parmakları boynundan aşağı inerken onu kucağına çekti ve göğsünü avuçladı.

"Onu işaretlemelisin, Alex," dedi Devin, göğsünü yukarı itti ve tepesini öpmek için eğildi. Kadın başını geriye yasladı ve iç çekti. Alex onun bu kadar duyarlı olmasını seviyordu. Sol göğsünü ortaya çıkarmak için elbisesini aşağı çekti. "Bu meme ucu serbest."

Alex soğuk bir ifadeyle, "Yaşlı hanımefendilerin piercing takmaması gerekir," diye karşılık verdi.

Devin meme ucunu parmaklarının arasında yuvarladı. "Eminim diğerleri anlayışla karşılayacaktır. Yaşlı Hanımefendiler genellikle köle değildir." Göğüs ucunu çimdikledi ve kız inledi. "Efendilerin kölelerini işaretlemesi gerekir. Bunu inkâr edemezsin."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"*Evet*, bu doğru." Alex iç çekti. "Bunu yapabileceğim bir yer var mı?" diye sordu duygusuzca.

Anna irkilerek ona baktı. Bir piercing seansını daha dört gözle beklemediği belliydi. Alex ona kayıtsızca baktı. Anna gözlerini kırpıştırdı ve ellerine baktı.

Devin kıkırdadı. "Elbette. İstersen onun odasında yapabilirsin. Ya da burada."

"Odası iyi olacak." Alex ayağa kalktı.

"Ian'a piercingciyi odasına getirmesini söyleyeceğim. Odasına nasıl döneceğini biliyorsun, değil mi?"

Alex kısa bir ses tonuyla, "Elbette," dedi.

"Evet, hatırlarsın. Eşyaların nerede olduğunu hatırlama konusunda esrarengiz bir yeteneğiniz olmalı."

"Yaptığım işte... faydalı olma eğilimindedir."

Devin, Anna'nın yeni efendisinin iyi eğitimli bir katil olduğunu bilip bilmediğini merak etti. "Elbette öyle." Onu kucağından itti ve ayağa kalkarak Alex'e baktı. "Onu daireye ne zaman yerleştirmek istedin?"

Alex de ayağa kalktı ve hafifçe gülümsedi. "Ne zaman isterse onun için hazır. Bu sabah onu oraya götürmek istiyorum."

"Dün gece onu benden aldın. O gitmeden önce onu istiyorum."

"Arabası dairesinde."

Devin omuz silkerek, "Eve dönerken onu size bırakırım," dedi.

"Ne zaman?"

"Onunla işim bittiğinde," diye hırladı Devin. Bu adamdan bir an önce kurtulması gerekiyordu.

"Akşam yemeğine kadar evimde olmasını istiyorum. Yarın onu dairesine götüreceğim."

"Dikkat et, Elder-Son. Ben hâlâ senin üstünüm."

Alex gözlerini kısarak Devin'in Anna ile aralarındaki bağ için bir kez daha şükretmesini sağladı.

"Ona bağlı olduğun için şanslısın," dedi alçak bir sesle.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Altıncı Bölüm

Anna, Alex'le birlikte odasına döndü. Alex banyoya girerken Anna'ya soyunmasını ve yatağa uzanmasını söyledi. Bir an sonra suyun aktığını duydu.

Anna, Alex ve Devin arasındaki konuşmayı düşündü. Kendine ait bir daire ve araba mı? Kulağa aynı anda hem harika hem de ürkütücü geliyordu. "Tutulan bir kadın" olduğunu düşündükçe utanç çirkin başını kaldırmakla tehdit ediyordu ama gerçek inkâr edilemezdi. Alex ve Devin Ona sahiptiler. Onlara aitti. İstediklerini yapması gerekiyordu. Daha kötüsü de olabilirdi. Çok daha kötüsü.

Tekrar tam zamanlı dans etmesine izin verileceğini hatırlayınca mutlulukla iç çekti. Başka hiçbir şey olmasa bile, gözaltında tutulan bir kadın olmak, onu içten içe mutlu eden tek şeyi yapmasına izin verecekti.

Yine de yaklaşan piercingleri düşündükçe gülümsemesi soldu. Alex onu deldirme fikrine neden bu kadar sinirlenmişti? Zaten bir gece önce delinmişti, birkaç tane daha ne olacaktı ki?

Elder-Mistress neydi? Alex buraya ait olmadığını söylerken bundan mı bahsediyordu? Ama eğer bir Yaşlı'nın metresiyse, başka nereye ait olabilirdi ki?

Fermuarı bulmak için arkasına uzandı ama bulamadı. Farklı pozisyonlar deneyerek umutsuzca hareket etti. Alex ona itaat etmezse çok kızacaktı. Banyo kapısı açıldı ve kadın inledi.

Alex arkasından yaklaştı ve kız titredi. Ellerini yavaşça omuzlarına koydu.

"Şşşt, *Schatzi,*" diye fısıldadı.

Elbisesinin fermuarını açtı ve elbise yere düşerken omzunu öptü. Dudakları tenine değdiğinde gözleri kapandı, bir an için dokunuşun tadını çıkardı ama korktu ve tekrar titremeye başladı.

"Anna, benden korkmanı istemiyorum," diye mırıldandı saçlarına karşı. Elleri Anna'nın üst kollarında duruyordu ve onları aşağıya doğru kaydırdı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

parmaklarını onunkilerle iç içe geçirdi. "Sana kızgın değilim." Elini dudaklarına götürdü ve avucunu öptü.

Ona yaslandı, gözleri hâlâ kapalıydı. Dudakları elini takip ederek bileğinin hassas iç derisine ulaştı.

Adam onun iç bileğini emerken Anna içini çekti ve diğer elini karnına götürüp onu sırtına bastırdı. Adamın sert aleti sırtına bastırdı ve Anna endişeyle yutkundu. Belki de sonunda onu memnun etmesine izin verecekti. Onun için ne kadar minnettar olduğunu ona göstermek istiyordu.
nezaket alt katta.

Ona doğru döndü ve özlemle gözlerinin içine baktı. "Lütfen, Usta....."

Adam ona baktı, gözleri okunmuyordu. Adam ona hafifçe gülümseyip başını salladığında kalbi sevinçten yerinden fırlayacak gibi oldu.

"Oturmak ister misiniz?" diye sordu, sesinin heyecandan titremesini engellemeye çalışarak. Pencerenin yanındaki sandalyeyi işaret etti. Bazı erkekler ayakta durmayı, onun üzerinde otorite kurmayı severdi.

Alex sertçe başını salladı ve kadın onu sandalyeye doğru götürdü. Alex oturdu ve kız endişeyle ayaklarının arasına yerleşirken onun saçlarını okşadı. Alex'e hayranlıkla baktı, ona izin vereceği için hem rahatlamış hem de heyecanlanmıştı.
sonunda onu memnun etti.

Adamın sikini kurtarmaya çalışırken eli titredi ve sonrakeskin bir nefesçekti.büyüktü.....kocaman Kesinlikle şimdiye kadar gördüğü en büyük sikti,
ve onlardan çok görmüştü. Kadın elini hevesle penisin etrafına doladığında, adam büzülmüş dudaklarının arasından nefes verdi. Parmakları başparmağıyla buluşmadı.

Hem korkmuş hem de heyecanlanmış bir şekilde ona baktı. Adamın gözleri karanlıktı ve ona hissedebileceği kadar yoğun bir şekilde bakıyordu. Sinirli bir şekilde gülümsedi ve elindeki alete baktı, dudağını ısırdı ve onun büyüklüğüyle başa çıkmanın en iyi yolunu buldu.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Kardeşliğin çift halkalı piercing'ine sahipti. Boyu boyunca uzanan damarlar neredeyse kaskatı kesilmişti ve elinde zonkluyordu. Bir süre onu inceledi ve sonra ağzına almak için öne doğru eğildi.

Alex, başını başının üzerinden daha da aşağı itmeden önce birkaç saniye boyunca ucunu emerken inledi. Nefes nefese kaldı. Kolay değildi, ama daha da aşağı itti ve ağzını doldurdu, çenesi sınırına kadar gerildi. Ama o onun efendisiydi. Onu memnun etmek zorundaydı. Hayır, o istedi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

onu memnun etmek için. Dili alt tarafı boyunca dönerek onun tadına baktı. Kadın zevkle inledi ve adam tekrar inledi.

Sikinin ucu boğazına ulaştığında, büyük bir kısmı hâlâ dışarıda kalmıştı. Derin bir nefes aldı ve aşağı doğru iterek onu yuttu.

Yüksek sesle Almanca haykırdı ve saçlarını avuçladı. Tekrar tekrar yutkundu, sonra geri çekilmeye başladı, yarı yarıya izin vermeyeceğinden korkuyordu ama nefes alması gerekiyordu. Tekrar ileri itti, hızla, ağzına alabildiği kadarını almaya çalışıyordu. Boğazından epeyce aşağıya inene ve neredeyse tamamen içine girene kadar yutkundu ve birkaç kez itti.

O kadar yüksek sesle inledi ki neredeyse sıçrayacaktı. *"Ja, Schatzi. Ja."* Başına masaj yaptı ve tekrar inledi.

Bir nefes için geri çekildi ve sonra onu tekrar yuttu.
Kız her yutkunduğunda, adam yüksek sesle inliyor ve kızın saçlarını daha sıkı kavrıyordu.

Onu yutmaya devam ederken hareketlerini kontrol etmesine ve nefes alması gerektiğinde geri çekilmesine izin verdi, nezaketi için minnettar oldu.

Adamın nefes alışının yavaşladığını duydu; serbest kalmaya çok yakındı. Başı geriye düştü ve elleri saçlarında gerildi. Onun büyük bir kısmını içine aldı ve olabildiğince sert emdi ve elini alt şaftını yukarı ve aşağı okşamak için kullandı. Hepsini ağzıyla yapamıyordu. Onun
Yüksek sesle inleyerek kendini onun ağzına boşaltırken kalçaları esnedi. Kız, adamın ona verdiği her şeyi hevesle yuttu.

Nefes alış verişi yavaşlarken, tek hareketi eliyle ensesini okşamak oldu. Başını adamın kalçasına yaslamıştı, siki hâlâ ağzındaydı. Adam onu üzerinden kaldırana kadar kıpırdamadı.

Yavaşça nefes verdi ve onu kucağına çekerek kaslı kollarını etrafına sardı. Başını adamın omzuna koydu ve göğsünü okşadı.

"Sizi memnun edebildim mi, Efendim?"

diye fısıldadı. "*Evet, Schatzi.* İnanılmazsın."

Anna bu iltifat karşısında gülümsedi. "Teşekkür ederim, Usta."

Birkaç dakika sonra kapı çalınana kadar onun saçlarını okşadı.
Daha sonra.

"*İşte,*" diye seslendi Alex.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ian kapıyı açtı ve içeri girdi. O ve Alex bir dakika boyunca birbirlerine baktılar. Aralarında ne konuşulduğunu anlayamıyordu ama Alex ile Devin arasında hissettiği nefreti de hissetmiyordu.

Ian delici silahı havaya kaldırdı. "Bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim lordum. Uygun yüzükleri bulmaya çalışıyordum."

Alex başıyla onayladı. "Anna, git yatağa uzan," diye yumuşak bir sesle emretti.

Anna itaat etti ve hafifçe titreyerek yatağa uzandı. Alex gelip onun yanındaki yatağa oturdu.

"Lordum, onun için bir ağrı kesici bulmamı... ister misiniz?" Ian alçak bir sesle sordu.

Alex bir an için Ian'ı inceledi. "Efendin buna izin verir mi?" Ian boğazını temizledi. "Sen de onun efendisisin."

Bir süre daha birbirlerine baktılar. "Lütfen onun için biraz ağrı kesici bulur musun?" Alex yüzünde hafif bir gülümsemeyle sordu.

Anna iki adamın arasına baktı. Ian az önce Alex'e gidip bir şeyler bulmasını isteyip istemediğini sormamış mıydı?

"Emredersiniz lordum." Ian eğildi ve odadan çıktı.

Alex kapının kapanmasını izledikten sonra Anna'ya döndü ve saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Sen çok özel bir kadınsın, Anna." Elindeki piercingi inceledi ve memnun görünüyordu, sonra tekrar Anna'ya baktı
onu. "Bunu sana yapmaktan nefret ediyorum ama Devin haklı. Seniişaretlememgerekiyor.Eğer yapmazsam. " Başını iki yana salladı. "Bunu yapmadan duramamAnna."

"Sorun değil, Efendim. Kendinizi haklı çıkarmak zorunda değilsiniz."

Yüzünü buruşturdu. "Sana acı çektirmek istemiyorum," dedi usulca. Eğildi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Yeterince incindin." Birden ayağa kalktı. "Bir dakika içinde döneceğim. Bahçenizi kullanabilir miyim?"

Gözlerini kırpıştırdı, kafası karışmıştı. "Elbette, Efendim."

Ona üzgün bir gülümseme verdi, sonra dışarı çıktı ve bir telefon görüşmesi yaptı. Kapıyı hafifçe açık bıraktı ama Almanca konuştuğu için konuşmasını anlayamadı. Üzgün görünüyordu ama kızgın değildi.

Ian birkaç dakika sonra döndü. Ona küçük bir gülümseme verdi. "Henüz yapmadın mı?"

Başını iki yana salladı. "O dışarıda."

Ian, Alex'in dışarıda volta attığı yere baktı. "Almanca bilmemem çok kötü." Alex'e gülümsedi ve ona iki kahverengi tablet ile bir

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bir bardak su. "Onları şimdi alırsanız, daha çabuk etki ederler."

Ona minnetle gülümsedi ve hapları aldı, onun nezaketine şaşırdı. Jack ağrı kesici ilaçlara asla izin vermezdi ve o da hiç hastalanmazdı. İlaçları yuttu ve bir bardak su içti, sonra tekrar yatağa uzandı ve Ian'a baktı. Ian onu dikkatle izliyordu.

Alex odaya geri döndü. "Biraz buldun mu?" diye sordu Ian'a. "Evet lordum. Sadece onları aldı." Alex'e baktı. "Ben içeride bekleyeceğim.

"Koridora çıkın ve işiniz bittiğinde Devin'e haber vereyim."

"*Teşekkürler*, Ian. Çok uzun sürmez." Alex ona nazikçe gülümsedi ve derin bir nefes aldı. "Şimdi halletmek daha iyi."

Ian hafifçe başıyla selam verdikten sonra odadan çıktı ve kapıyı arkasından kapattı. Onu.

Alex onun yanındaki yatağa oturdu ve eliyle yanağını kavradı. Bu jest onu rahatlattı ve gevşedi. Yapması gereken şeyi yapmak konusunda çok isteksiz görünüyordu.

Ona gülümsedi. "Efendim, benim için endişelenmenize gerek yok. Oldukça fazla acıya dayanabilirim."

Gözleri hüzünlüydü. "Biliyorum, *Schatzi."* İç çekti. "Devin'in yaptığı gibi üç piercing yapmam gerekecek." Eğildi ve onu derinden öptü.

İlk başta neden onu öptüğünü merak ederek kaskatı kesildi ama adamın becerikli dudaklarının altında şaşkınlığı kayboldu. Adamın dili ağzını keşfederken kalbi hızla çarpmaya başladı. Hiç düşünmeden elini onun boynuna doladı ve saçlarının arasına soktu. Ağzını onunkine daha sert bastırdığında küçük bir inilti çıkardı. Onu öpmek neden bu kadar doğru hissettiriyordu?

Eli kadının kaburgalarını sıyırdı ve sol göğsünü kavradı. Adam meme ucunu hafifçe çekiştirirken, kadın adamın ağzına doğru yumuşak bir inilti çıkardı. Hafifçe doğruldu ve yan masada duran delici tabancaya uzandı.

Aleti yerleştirmek için yere bakan adamın yüzünü izledi, sonra tekrar gözlerinin içine baktı. Gözleri kararlıydı ama onu incitmek istemediği de belliydi. Ona gülümsedi ve kendi eliyle diğer eline dokundu. Adam Almanca bir şeyler söyledi ve kadın göğsünde dün gece hissettiği aynı bıçak gibi acıyı hissetti.

Ağlamasını bastırmaya çalıştı ve Alex eğilip onu öptü, taze piercinge baskı yapmamaya dikkat etti. Alex'in dudakları onunkileri okşarken biraz başı dönmüş gibi hissetti. Devin'le hissettiğine benzer bir huzur hissetti ama bu daha... daha büyüktü. Daha güçlüydü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"*Schatzi,* piercing için sadece iki uygun yer var. O bunu aldı." Elini yeni göbek piercinginin üzerinde gezdirdi. Parmağı leğen kemiğine ve oradan da amına doğru ilerleyerek dış deriden aşağı kaydı. Dudakları açarak bölgeye ısı ve kan hücum ettiğini hissetti. Gülümsedi ve amını öpmek için eğildi, kıvrımların içine dalmak için dilini dışarı çıkardı. Dili klitorisini okşarken inledi. Bu ona yukarıdaki taze piercingi unutturdu.

Parmağıyla tekrar amının dış dudağında gezindi. Diğer halkayı hareket ettirdi ve kadın titredi.

"Bu iyi bir ürperti miydi yoksa kötü bir
ürperti mi?" Ona utangaç bir gülümseme
verdi. "İyi, sanırım."

Gülümsedi ve yüzüğün altındaki deriyi yaladı. "Seni burada işaretleyeceğim," diye fısıldadı. "Ve burayı." Diliyle kızın klitorisini okşadı.

Nefes nefese kaldı ve kalçalarını salladı.

"Şey, başlık, klitoris değil," diye açıkladı.

Ona baktı. "Anna, bunlar acıtacak. Çok özür dilerim." Ayağa kalktı ve dış dudağı çekerek silahı dikkatlice yerleştirdi. Sonra tekrar ona baktı. "Sen benimsin, Anna. Seni kendim için istiyorum." Anna gözlerini kocaman açarak başını salladı ve dudağını ısırdı. Bir klik sesi duydu ve dün gece olduğu gibi bıçağın saplandığını hissetti.

Gözlerinden yaşlar akmaya başladı. Sessiz kalmaya çalışarak dudaklarını birbirine bastırdı ve yumruklarını sıktı.

Adamın önce klitorisini okşadığını, sonra da çekiştirdiğini hissetti ve adam tekrar ona baktı. "Benim," diye fısıldadı. Gözleri onunkiler gibi yaşlarla parlıyordu. *Klik. Bıçak.*

Bu sefer sessiz kalamadı. Acı içinde çığlık attı ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

Alex silahı bir kenara fırlattı ve onun yanına uzandı, ona sıkıca sarıldı ve Almanca fısıldadı. Ne söylediğini bilmiyordu ama sesi rahatlatıcıydı ve konuşurken göğsü Alex'in göğsüne çarpıyordu. Bacaklarının birbirine yapışmasını önlemek için dizini kalçasına doğru kaldırdı. Saçlarını okşadı ve onu öptü. Kadın titremeye başladı ve adam yorganı onun üzerine çekti. Adamın vücut ısısı kızın içine yayıldı. Ruhunun sıcaklığı da öyle.

Onun varlığı rahatlatıcıydı ve acı yavaş yavaş azalmaya başladı. "Uyuyabilirsen uyu, *Schatzi*. Bana ihtiyacın olduğu sürece seninle kalacağım."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Uyumak istemiyordu. Onun varlığının tadını çıkarmak istiyordu ama Efendisinin uyumasına izin vermesi kendi arzusunun önüne geçti ve kısa sürede uykuya daldı.

*****

Devin Anna'nın yatak odasının kapısını açtı ve kaşlarını çattı. "Hâlâ burada mısın?" diye bağırdı ve sonra hem Alex'in hem de Anna'nın sıçradığını görünce gülümsedi. Aralarındaki yakınlık onu rahatsız etmişti.

Alex kuru bir sesle, "Yirmi dört saatten kısa bir süre içinde altı piercing biraz yıpratıcı olabilir, Devin," dedi.

Anna gözlerini açtı ve başını kaldırıp Devin'e baktı.

Ona nazik bir gülümseme verdi. "Selam bebeğim."

"Merhaba Efendi Devin," dedi yumuşak bir sesle.

Devin kaşlarını çattı. İki efendiden biri olmaktan hoşlanmıyordu ve o kahrolası Alman gittikten sonra üzerinde çalışacağı bir planı olduğunu kendine hatırlatmak zorundaydı. Bu onu sakinleştirdi. Birazcık.

"Nasıl hissediyorsun, Anna?" Alex nazik bir sesle sordu.

Başını çevirdi ve parlayan gözlerle Alex'e gülümsedi. "Çok daha iyiyim. Teşekkür ederim."

Devin'in gözleri kısıldı. Anna'nın Alex'e bakış şeklinden hoşlanmamıştı. "*Gut*." Alex yavaşça doğruldu ve onun alnına bir öpücük kondurdu. "Seni göreceğim bu gece, *ja*?"

Başını salladı ve utangaç bir şekilde gülümsedi. Devin hırıltısını tuttu.

İki adam birbirlerine sertçe başlarını salladılar ve sonunda Alex gitmişti.

Devin yatağa oturdu ve dikkatle kendini sakinleştirmeye çalıştı. İyi davranmak zorundaydı. "Gerçekten iyi hissediyor musun, bebeğim?"

Başını salladı. "Evet, Usta. Usta Alex piercingleri yapmadan önce bana biraz ağrı kesici verdi."

Alex'in kibarlığı ihtiyacı olan zayıflık olabilirdi. "Bu onun için çok hoştu. O... iyi birine benziyor." Devin onun yanağını kavradı ve derinden öptü, sonra alnını onunkine dayadı. "Dün gece sana sahip olmak istedim ama Alex... dün gece seninle ilgilenmek için daha iyi bir konumdaydı. Benim kardeşlerimle ilgilenmem gerekiyordu."

"Anlıyorum, Efendim." Tereddüt etti. "Bana kızgın mısın? Dün gece için mi?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bir an için ona baktı. "Anna, dün gece beklediğim gibi değildi ama sen yanlış bir şey yapmadın." Parmaklarını onun boynunda gezdirdi. Bugün gitmeden önce öğrenmesi gereken bir şey vardı. "Bebeğim, ilk kez birlikte olduğumuzu ve o rüyayı gördüğünü hatırlıyor musun?" Parmakları köprücük kemiğine doğru ilerledi ve sağ göğsünü nazikçe kavradı.

"Evet, Efendim," dedi yumuşak bir sesle.

"Rüyanda gördüğün Alex miydi?" Siyah gözleriyle dikkatle ona baktı.

Kadın ürkekçe başını salladı ve adam içindeki öfkeyi bastırdı.

"Geçen hafta seni gördüğünde tanıdı mı?"

"Kurt Alex'e beni tanıyıp tanımadığını sordu ve Alex hayır dedi."

Devin onu inceledi. Ona her şeyi anlatmıyordu. "Onu tanıdın mı?"

"Evet," diye fısıldadı.

Ona vurmamak için kendini zor tuttu. Biliyordu ve ona söylememişti! Aptal sürtük. Ona söylemediği için onu zindana sürüklemeliydi. Ama bu Alex'in tepkisini çekerdi ve Alex'e ihtiyacı vardı.
ondan nasıl kurtulacağını bulana kadar onu rahat bırakacaktı. O zaman Anna'ya istediğini yapabilirdi. "Bebeğim, eğer rüyalarında
Lütfen bana söyler misin?" diye sordu gergin bir sesle. "Peki efendim."

"Aferin kızıma," diye fısıldadı, dudaklarını boynuna götürerek. Adam onu yatağına geri itip sikmeye başladığında içini çekti. Onu zindana götüremeyebilirdi ama canını yakabilirdi. En azından birazcık.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yedinci Bölüm

Alex farkına varmadan evine varmıştı. Gümüş renkli Mercedes SLS'sini garaja park etti ve Anna hakkında derin düşüncelere dalmış bir halde eve girdi. Onun kalbini nasıl kazanacaktı? Kendi başına bir insan olmayı nasıl öğrenebilirdi?

Onun hakkında daha fazla şey öğrendikten ve Devin'in ona nasıl davrandığını gördükten sonra, özgürlüklerini keşfedecek kadar güvende hissettiğinden emin olmak için her zamankinden daha kararlı hissetti.

Onları birlikte keşfedebileceği güvenli birine ihtiyacı vardı. Jenna doğal bir seçimdi. Ama Anna'nın bir erkeğe ihtiyacı vardı. Birlikte olabileceği ve tüm erkeklerin Devin ve Jack gibi olmadığını öğrenebileceği birine. Alex'in güvenebileceği ve ona iyi davranacak birine.

Seth ondan hoşlanıyordu. Bu çok açıktı. Tony de öyle ama Seth onunla bir şekilde bağlantı kurmuştu. Bu iyi bir şeydi. Seth onun için iyi olabilirdi. Ama Seth onunla yaşıyordu. Seth onun için çalışıyordu. Hayır, Alex'e çok yakındı. Alex, Seth'in onunla çıktığını bilmeyi kaldırabilir miydi, bilmiyordu.

Aaron. Aaron ondan çok hoşlanıyordu. Baledeki o geceden beri her bir araya geldiklerinde ondan bahsetmişti. Evet, Aaron iyi olabilirdi. Onun hakkındaki gerçeği söylemekten çekinmeyecek onurlu bir adamdı.
Bir geçmişleri vardı.

Alex kıskançlığını bastırdı ve kendi kendine başını salladı. Aaron'ı ona çıkma teklif etmesi için cesaretlendirecekti. Alex Kirsty'yi bir bahane olarak kullanabilirdi.
Anna'yı Aaron'a karşı cesaretlendirecekti. İkisi bir süre çıkacaklar, Anna özgürlüğü öğrenecek, sonra ayrılacaklar ve Alex onun peşine düşecekti.

Evet, bu işe yarayabilir. Öyle umuyordu.

Tamam, belki en akıllıca plan bu değildi ama daha iyi bir planı da yoktu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Alex, Anna'ya sahip olmanın ağırlığını hissetti. Anna'nın bir köle olmasından nefret etmesine rağmen sorumluluğu umursamıyordu. Ama onun kölesi olmasaydı, Devin'in kuklası olacaktı. Bu açık ara en iyi alternatifti. Bunu kabul etmeli ve onu özgür bırakmanın bir yolunu bulmaya çalışmalıydı.

"Anna iyi mi?" Alex'in babası alt kattaki oturma odasına girerken sordu.

Alex başıyla onayladı. "Devin onu bu akşam buraya geri getirecek." "Güzel. Sabah yola çıkmadan önce onu görmek istiyorum."

"Devin ve ben pazarlık yaptık. Onun dairede yaşamasına izin verecek." Vati başını salladı. "Onun sürekli o malikânede olması fikrinden nefret ediyordum.
Bu doğru değil."

Keder Alex'in kalbine sert bir darbe indirdi. "Biliyorum Vati," dedi alçakgönüllülükle.

"Eleştirmiyordum Alex," dedi Vati, yanına yaklaşıp elini Alex'in omzuna koyarak. "Devin'in onu tamamen almasını engelledin. Sebastian'ı gördüğümde ona teşekkür edeceğimden emin olabilirsin."

"Bana yardım ettiği için başı belaya girer mi?"

"Eğer öğrenilirse, evet, başı büyük bir belaya girebilir. Ama Devin'e yardım eden her kimse, bunu bilecek tek kişi o olacaktır ve eğer bir şey söylerlerse Devin'e yardım ettikleri için başları belaya girer. Sebastian'ın güvende olduğuna inanıyorum."

Alex rahatlayarak iç çekti.

"Alex?" Kurt odaya girdi ve etrafına bakındı. "Anna'yı eve getireceğini sanıyordum."

Alex kaşlarını çattı. "Bu gece burada olacak." Kurt'ün bu gece onu yatağa götürmek istediğini biliyordu. Alex bu fikirden hoşlanmamıştı.

"Güzel. Ayrılmadan önce onu görmek istiyorum."

Alex kardeşinin sözlerini yorumladı. "Yani onunla yatmak istiyorsun."

Kurt omuz silkti. "O inanılmaz bir aşık." "O bundan daha fazlası," diye tersledi Alex.

Kurt'ün gözleri büyüdü. "Onu önemsemediğini sanıyordum."

Alex gözlerini kapattı. "Biliyorum. Bildiğinden daha fazla." Elini saçlarının arasından geçirdi ve kanepeye sertçe oturdu.

"Sen neden bahsediyorsun?"

Alex Vati'ye baktı. Kurt, Alex'in Anna'yla ilgili imgelemleri hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kardeşi, babalarının Schloss'unda sık sık ziyaret ettiği Dirne dışında Kardeşlik hakkında çok az şey biliyordu.

"Kurt, Anna'dan uzun zamandır haberimiz var," dedi Vati, Alex'in karşısındaki koltuğa oturarak. "Alex bu yüzden buraya taşındı."

Kurt ağabeyi ile babasının arasına baktı. "Buraya Mina'nın anılarından uzaklaşmak için taşındığını sanıyordum," dedi Alex'e.

"Evet, ama neden evime daha yakın olan New York'a değil de buraya taşındığımı hiç merak etmedin mi?" Alex sordu.

Kurt omuz silkti. "Evden mümkün olduğunca uzakta olmak istediğini düşündüm."

Vati başını salladı. "Yıllar önce Anna hakkında bana bilgi verilmişti ama geçen haftaya kadar gizli tutulmuştu. Onu bulamadım ama elimizdeki bilgiler bizi buraya getirdi. O zaman sadece o bulunana kadar beklemek zorundaydık.
ortaya çıktı."

"Ona kötü davrandığını biliyordun ve hiçbir şey yapmadın mı?" Kurt gözlerinde suçlamayla sordu.

"Onu bulamadım Kurt," dedi Vati pişmanlıkla. "Baktım. Hiçbir yerde bulamadım."

Kurt'ün yüzü inançsızlıkla doldu. "Bu nasıl mümkün olabilir, Vati? Sen herkesi bulabilirsin."

"Onları saklayan dış güçler olduğunda değil. Yaşlılar böyle şeyler yapabilirler. Ve Devin'in de yardım aldığından oldukça eminim."

"Kim tarafından?"

"Yardım etme gücüne sahip biri tarafından."

"Kim tarafından?"

"Endişelenmene gerek yok Kurt. Lütfen bana güven."

Kurt ofladı ama daha fazla soru sormadı. Vati onurlu bir adamdı ve iki oğlu da ona sonuna kadar güveniyordu.

Alex, Kurt'ün Anna için duyduğu endişeye şaşırmıştı. Kardeşi buraya geldiğinde asla bir kadın arkadaştan yoksun kalmazdı. Kadınlar onun için bir düzine kadardı. Alex aynı şeyi kendisi için de söyleyebilirdi.

"Neden beni onunla birlikte olmaya teşvik ettin?" Kurt alçak bir sesle sordu ve kollarını kavuşturarak kanepeye yığıldı.

"Devin bir süredir bizi izliyordu. Devin'in dikkatini çekmeyecek bir şekilde Anna'ya ulaşmanın bir yolunu bulmamız gerekiyordu. Sizi zararsız bulacağını ve Kardeşliğin bir parçası olmasanız da ailemizin bir parçası olmanızdan yararlanacağını düşündük." Vati gülümsedi. "İşe yaradı ve Anna çok uzun zamandır olmadığı kadar iyi bir konumda."

"Yani ben yem miydim? Bu yüzden mi bu geziye gelmem için ısrar ettin?"

Alex güldü. "Seni seyahat etmeye ikna etmek hiç de zor değil Kurt." Alex, kardeşinin yüzündeki incinmiş ifadeyi görünce gülmeyi kesti. "Kurt?" Alex onun yüzünde bu ifadeyi daha önce gördüğünden emin değildi.

"Beni kullandın!" Kurt ayağa kalktı ve Alex'e ters ters baktı. "Ona gerçekten aşık olabileceğim hiç aklına geldi mi?"

Vati ve Alex gözlerini Kurt'e dikti.

"Dürüst olmak gerekirse, hayır, bu düşünce hiç aklımdan geçmemişti," dedi Alex usulca, tüm bu duyguların nereden geldiğini tam olarak anlayamamıştı. Küçük kardeşi mutlu bir şekilde sorumsuz davranıyor, kızdan kıza kaçıyordu. Evet, iyi bir babaydı ama berbat bir kocaydı. Öte yandan Gretchen da berbat bir eşti. "Anna'ya karşı gerçekten bir şeyler hissediyor musun?" Kıskançlık içten içe kabarıyordu. Anna da Kurt için aynı şeyleri mi hissediyordu?

Kurt pencereye doğru yürüdü ve dışarı baktı. "Evet," dedi usulca.

Alex gözlerini kocaman açarak babasına baktı. Kurt'ün bu kadar duygusal olduğunu nadiren görmüştü. Vati de Alex'in hissettiği kadar şaşkın görünüyordu.

Bir süre sonra Vati, Kurt'ün durduğu yere doğru yürüdü. "Üzgünüm Kurt. Ama Anna'ya gerçekten yardım ettin. Devin onun üzerindeki kontrolünün çoğunu kaybetti. Onunla tanıştığında olduğundan çok daha güvende."

"Neden? Dün gece ne oldu?"

"Devin Anna'nın zihnini ele geçirmeye çalıştı ve kardeşin onu durdurdu." "Nasıl durdurdu?"

Vati başını salladı. "Bunu seninle paylaşamam."

Kurt çenesini sıktı ve ondan uzaklaştı.

"Kurt, Anna Alex'e ait. Devin'in yaptığı şeyi yapmasını engellemek için onunla bağ kurmak zorunda kaldı. O artık onun kölesi."

Kurt arkasını döndü. "Ne demek istiyorsun köle? Dirne gibi mi?"

Alex, ağabeyinin beş yaşından büyük biri için endişe mi duyduğunu yoksa heyecanlandığını mı bilemiyordu. "O zaten Devin'in kölesiydi Kurt. Yapmak zorundaydım. Başka seçeneğim yoktu."

"Onun bir köle olmadığını söylemiştin."

"Öyle olduğunu düşünmedik. Devin aldatıcı biriydi. Ama artık delinmiş."

Kurt bunun ne anlama geldiğini bilirdi. Anna tamamen Alex'in olmasa da, piercingli kadınlar sahiplik anlamına geliyordu. Yaşlı oğullar köle sahibi olamazdı.

Teknik olarak Devin ve Vati'ye aitti. Ama Alex hâlâ onun efendisiydi.

"Onu önemsiyor musun?" Kurt hamile bir duraksamadan sonra sordu.

"Seviyorum," dedi Alex içtenlikle. "Her şeyden çok."

Kurt döndü ve uzun bir süre Alex'i inceledi. "Bir daha asla aşık olmayacağına yemin ettiğini sanıyordum."

"Anna dışında herkesle," dedi Alex usulca. Başıyla onaylayan Vati'ye baktı. "Dört yıldır onun hayalini görüyorum. Onun olgunlaştığını gördüm. Geçen hafta onu seninle görmek beni neredeyse öldürüyordu."

"Bu yüzden mi bu kadar sinirliydin?"

Alex yüzünü buruşturdu ama başını sallayarak kabul etti. Oda uzun bir süre sessiz kaldı.

"Pekâlâ," dedi Kurt, yüzünde anlaşılmaz bir ifade vardı. "Evlenmemiş olan sensin. Ben Gretchen'a takıldım kaldım." Arkasını döndü ve odadan çıktı.

Alex babasına baktı. "Onunduygularıhakkında bir fikrin var mıydı?"

Vati yüzünü buruşturdu."Ona nasıl baktığını gördüm ama " Elini salladı.

Başını. "Bu kadar derine indiklerini hiç düşünmemiştim. Bu onun yapacağı bir şey değil." Alex başını salladı. Ona hiç benzemiyordu.

Kurt birkaç dakika sonra içeri girdi, yüzünde daha da ağırbaşlı bir ifade vardı. "Az önce *Mutti'*den bir mesaj aldım. Gretchen'ı hastaneye götürmüşler. Eve gitmem gerekiyor."

"Oh, Kurt!" Alex haykırdı. Vati'ye baktı. Vati telefonuna uzanarak, "Pilotu arayacağım," dedi.

"Benim adıma seyahatinizi kısaltmanıza gerek yok. Ticari uçakla uçabilirim."

Kurt'ün sakinliği Alex'i rahatsız etti. Ayağa kalktı ve Kurt'ün yanına giderek onu sıkıca kucakladı. "Özür dilerim, kardeşim."

Kurt başını salladı, gözlerinde üzüntü vardı ama Alex bu ifadenin Anna'dan mı yoksa telefon konuşmasından mı kaynaklandığını bilmiyordu. "Ona iyi bak." Vati'ye döndü. "Sen kalmalısın. Anna bu gece seni görmek isteyecektir."

"O zaman jeti sen al Kurt," dedi Vati. "Eve daha hızlı gitmen gerek. Sabah uçacağım."

Kurt yüzünü buruşturdu ve başını salladı. "Gidip eşyalarımı toplayacağım."

*****

Anna, Devin'in evinin penceresinin önünden geçen evlere baktı. BMW spor araba. Birkaç tanesi batan güneşin parlayan ışığında altın gibi görünüyordu.

Koltuğunda kıpırdanırken yüzünü buruşturdu. Devin ona sert davranmıştı. bu öğleden sonra. Acı ve zevki karıştırmak kafasını karıştırıyordu ve

o yaptığında neden bu kadar sert boşaldığını anlamadı.

"Çarşamba akşamı benimle birlikte katılmanı istediğim bir ziyafet var. Banka ayın dördünde bir etkinliğe sponsor oluyor ve ben de gecenin sunucusuyum. Senin de orada olmanı istiyorum."

"Evet, Devin," dedi sessizce. "Saat kaçta?"

"Bilgileri sana mesaj atarım. Bir kokteyl elbisesine ihtiyacın var. Almak için yardıma ihtiyacın var mı?"

Anna dudağını ısırdı. Tek alışveriş deneyimi Kurt ve Wilhelm'le olmuştu. Belki Jenna'yı arayabilirdi. "Jenna'dan bana yardım etmesini isteyebilir miyim?"

"Luke'un kızı mı?" Hemen cevap vermedi. "Evet, bu iyi olur."

"Teşekkür ederim."

Anna şimdi Devin'in yanında kendini garip hissediyordu. Onun kendisini sevdiğini düşünerek aptallık etmişti. Bilmediği bir şey için onu kullanmak istiyordu ama ona karşı bir şey hissetmediğini biliyordu.

Devin uzanıp elini onun kalçasına koydu ve Alex'in evinin önüne park edene kadar hafifçe okşadı. Ondan kaçmak için sabırsızlanan kız hızla kapı koluna uzandı.

"Anna, bekle." Devin'e döndü ve onun gözlerindeki pişmanlığı görünce şaşırdı. "Bu hafta sonu olanlar için özür dilerim. Bu hafta sonu olanlar için üzgünüm.
Bu hafta sonu olan her şey." Durakladı. "Seni incittim, değil mi? Bu öğleden sonra?"

Anna dudağını ısırdı ve başını salladı.

"Bunun için özür dilerim." Gülümsedi. "Söz veriyorum aklımı başıma toplayacağım ve Çarşamba günü daha iyi olacağım."

Anna onu inceledi. Samimi görünüyordu. Kontrolün onda olmasını sevdiğini ve hayal kırıklıklarıyla başa çıkmanın kolay olmadığını biliyordu. Ona çekingen bir gülümseme verdi. "Evet, Devin."

Yanağını okşadı ve onu derinden öpmek için öne doğru eğildi. "Seni seviyorum, bebeğim."

"Öyle mi?"

Başını sallarken yüzü yumuşacıktı. "Seviyorum bebeğim. Her zaman sevdim. Sadece olanları kafamda toparlamam gerekiyor. Seni incittiğim için özür dilerim."

Anna kalbinin hafiflediğini hissetti. Belki de düşündüğü kadar aptalca davranmamıştı. "Ben de seni seviyorum, Devin."

"Önümüzdeki birkaç gün içinde dairene yerleş ve eski arkadaşlarını tanımaya başla." Tekrar yanağını okşadı. "Genç ol. Sadece

Dikkatli de ol. Sana bir şey olursa çok üzülürüm."

Anna bir an düşündü. "Aaron beni yarın akşam bir partiye davet etti. Gidebilir miyim?"

"Aaron kim?"

"Bir dansçı. Son performansımda onunla dans etmiştim."

Devin gülümsedi. "Bir yerlere gitmek için izin almana gerek yok, Anna. Alex'le senin için bir takvim ayarlaması konusunda konuşacağım, böylece sana ne zaman ihtiyacımız olduğunu bileceksin. Bunun dışında, nasıl istersen öyle yap."

"Gerçekten mi?"

"Tabii ki bebeğim."

Ona parlak bir gülümseme verdi. "Teşekkür ederim."

Onu tekrar öptü. "Çarşamba akşamı görüşürüz. Seni dairenden alırım."

"Tamam." Ona son bir kez gülümsedi ve hafifçe yüzünü buruşturarak arabadan indi. Alex'in evinin ön kapısına doğru yürürken midesinde kelebekler uçuşmaya başladı.

*****

Devin, Anna'nın eve doğru yürümesini ve sonra arabayla uzaklaşmasını izledi. Ona yalan söylemek kolaydı. Uzaktan şefkatli olan her şeyi yutuyordu.

Bu öğleden sonra onu incitmenin her dakikasından zevk almıştı. Yeni piercinglerini çekiştirmek, onu sertçe becermek ve sivri uçlarını kullanmak onu inletmiş ve ağlatmıştı. Şimdi bile, onun inlemelerini düşünmek sikinin seğirmesine neden oluyordu.

Yine de morluk bırakmamaya dikkat ediyordu. Alex bu gece onu kesinlikle becerecekti ve Devin soru işaretleri oluşmasını istemiyordu. Ondan kurtulana kadar iyi adamı oynamak zorundaydı.

*****

Bayan Gersten kapıyı açtı ve Anna'ya Alex ve Wilhelm'in onu oturma odasında beklediğini söyledi. Anna odaya girdi ve pelüş koltuklarda oturmuş kitap okuyan Alex ve Wilhelm'i görünce gülümsedi. Anna kapıda belirince başlarını kaldırıp baktılar. Alex, Anna odaya girdiğinde ayağa kalktı ve ona doğru yürüdü.

"Anna, iyi misin?" diye sordu.

Başını salladı, rahatsızlıkla yüzünü buruşturmuş olması gerektiğini fark etti. Bunu önemsizmiş gibi göstermeye çalıştı. "Yorgunum."

"Piercinglerin hala seni rahatsız ediyor mu?"

"Biraz, ama iyi olacağım." Ona parlak bir gülümseme verdi. "Burada olmana sevindim."

Onun mavi gözlerinin içine baktı. "Ben de."

Adam kızın yanağını okşadı ve kız gözlerini kapatıp adamın eline doğru eğildi. Neden onun yanında kendini güvende hissediyordu? Sıcaklığı ondan yayılıyordu ve başını onun göğsüne yaslamayı arzuluyordu.

Adam yavaşça geri çekildi ve kadın kafası karışmış bir şekilde gözlerini açtı. Neden ondan uzaklaşıyordu?

"Aç mısın?"

Anna başını salladı. Kahvaltıdan beri bir şey yememişti. "*Gut*. Bir saat içinde rezervasyonumuz var."

Şortuna ve tişörtüne baktı. "Giyecek hiçbir şeyim yok."

"Sana giymen için bir elbise aldım. Üst katta." Gergin bir gülümseme verdi.

"Teşekkür ederim."

Wilhelm ona doğru yürüdü ve yanağından öptü. "Merhaba Anna." "Merhaba Wilhelm." Sevecen gülümsemesi Anna'nın içini ısıttı.

Etrafına bakındı. "Kurt nerede?"

Wilhelm'in yüzü hüzünlendi. "Bu öğleden sonra Frankfurt'a dönmek zorunda kaldı. Karısı Gretchen hastanede."

Anna gözlerini kırpıştırdı. "Ah." Kurt'ü tamamen unutmamıştı ama tüm bu olanlardan sonra onunla ilgili düşünceler aklının bir köşesine itilmişti. Onu tekrar görmeyi dört gözle bekliyordu.

Alex sert bir sesle, "Sana veda etmeni ve yakında görüşmeyi umduğunu söyledi," dedi.

Anna ona baktı, değişen tavrını merak ediyordu. Ona tereddütlü bir gülümseme verdi. "Teşekkür ederim."

"Hazırlanman için seni yukarı çıkarayım."

*****

Alex, Anna'yı misafir odalarından birine yerleştirdikten sonra oturma odasına geri döndü. Kurt'ün gittiğini fark ettiğinde yüzünde beliren hayal kırıklığı ifadesi aklından çıkmıyordu.

Vati başını kaldırıp baktı. "Sen iyi misin?"

Alex kaşlarını çattı ve yerine oturdu. "Kurt gittiği için hayal kırıklığına uğramıştı."

Vati'nin gözleri eğlenceyle parladı. "Geçen hafta onunla epey vakit geçirdi. Hayal kırıklığına uğraması çok doğal." Alex yumuşak bir hırıltı çıkardı ve Vati kıkırdadı. "Kıskanmana gerek yok Alex. İçeri girdiğinde sana nasıl baktığını gördüm. Senden hoşlanıyor."

"Kurt'ten daha mı fazla?"

"Sizi çok iyi tanımıyor ama bunu değiştireceğinize inanıyorum." Alex sessizce, "Aaron'ı ona çıkma teklif etmesi için cesaretlendireceğim," dedi.

birkaç dakikalık düşünceli bir sessizlik. "Neden?"

"Çünkü hayatı deneyimlemeye ihtiyacı var. Hiç biriyle çıkmadı bile."

"O zaman onu bir tanesine götür."

Alex başını salladı. "İstiyorum, Vati. Ama ona şimdi çıkma teklif edersem, benimle olmak istediği için mi yoksa olmak zorunda hissettiği için mi birlikte olduğunu asla bilemeyeceğim." Durakladı. "Ben de onunla bu sabah sevişmezdim. Bunu bilmesini istiyorum-"

"Onunla sevişmedin mi?"

"Ayinde onunla bağ kurdum. Bu yeterli değil mi?"

"Neden onunla birlikte olmak istemiyorsun?" Vati'nin sesi sinirli geliyordu.

"İstiyorum ama farklı olduğumu bilmesini istiyorum. Onunla seviştiğimi, sadece düzüşmediğimi."

"Onunla birlikte olmalısın, Alex. Bu onunla olan bağını sağlamlaştıracaktır. Siz bunu yapana kadar, sizinle olan bağlantısına güvenmeyebilir."

Kardeşliğin ritüellerinin çoğu seks etrafında dönüyordu. Her türlü seks. Alex aldırmazdı. Seksten hoşlanıyordu. "Aradaki farkı bilmesini istiyorum," dedi usulca.

Vati kaşlarını çattı ama bir şey söylemedi. Alex onun üzgün olduğunu anlayabiliyordu. Ama Anna'yla seks yapıp da kendini diğer erkeklerden nasıl ayırabilirdi ki?

Alex ellerini saçlarında gezdirerek, "Farklı olmasını istiyorum, Vati," diye tekrarladı. Birkaç dakika sessiz kaldı. "Başka ne yapacağımı bilmiyorum. Bana karşı olan hislerinden başka nasıl emin olabilirim bilmiyorum. Benim farklı olduğumu bildiğinden emin olmak için."

"Sen farklısın Alex. Bunu zamanla öğrenecek."

"Onun incinmesini istemiyorum."

"Hayatta olmanın bir parçası da yaralanmaktır, Alex."

Alex babasına ters ters baktı. "Sence yeterince incinmedi mi?"

Vati hemen cevap vermedi. "Evet, Alex. Öyle. Ama ondan kaçmak ve onu sürmesi mümkün olmayan bir ilişkiye teşvik etmek onun incinmesini engellemeyecek."

"O zaman başka ne yapmalıyım?"

"Bilmiyorum evlat. Keşke bilseydim."

Sekizinci Bölüm

Anna yatağa oturdu, elinde balenin programı vardı. Jenna'yı aramalı ve yakın bir zamanda alışverişe gidip gidemeyeceklerini sormalıydı.

Numarayı telefonuna yazdı ve gönder tuşuna bastı. Telefon bir kez çaldı... iki kez... üç kez. "Alo?"

"Jenna? Ben Anna."

"Anna? Tanrım! Aramışsın! Çok mutluyum!" diye haykırdı. "Artık bir telefonun mu var?"

Anna gülümsedi. "Seviyorum."

"Yaşasın. Jack'in evinden taşındıktan sonra işleri yoluna koyabildin mi?"

"Evet. En azından ben öyle düşünüyorum." "Peki nerede yaşıyorsun?"

Anna tereddüt etti. "Sanırım şehir merkezinde bir dairem var." "Tahmin mi ediyorsun? Bilmiyor musun?"

"Ben görmedim."

"Daireni görmedin mi? Anna, hiç mantıklı konuşmuyorsun."

Anna iç çekti. "Bu .gerçekten karmaşık."

"Tamam ama artık Jack'le birlikte değil misin?"

"Hayır."

"Güzel. Peki, ne zaman takılabiliriz?"

Anna Jenna'nın hevesine hafifçe güldü. İstenmek güzel bir şeydi. "Çarşamba günü için bir kokteyl elbisesi bulmam gerekiyor. Bulmama yardım edebilir misin?"

"Alışveriş mi? Tabii ki! Yarına ne dersin?" "Bu harika olur."

"Harika. Aaron'ın partisine gidiyor musun? Bu sabah senden haber alıp almadığımı soruyordu."

Anna gülümsedi. "Gerçekten mi?"

"Sanırım senden hoşlanıyor, Anna. Cumartesi günü ne kadar güzel göründüğünden bahsedip durdu."

"Aaron benim için böyle hissetmez. Ben onun 'Küçük Giselle'iyim, hatırladın mı?"

Jenna güldü. "Küçük Giselle'inin artık büyüdüğünün farkında. Hem de çok farkında."

Anna başını salladı. "Onun tipi olduğumu sanmıyorum Jenna." Ayrıca Alex ve Devin için müsait olması gerekiyordu.

"Neden olmasın? Seksi bir kadına dönüştün. Erkekler sana çıkma teklif etmek için kendilerini parçalayacaklar. Kurt havalı bir adam ama o evli. Evli bir adama umut bağlamamalısın, şehirdeki en seksi adamlardan biri olsa bile."

"Bu öğleden sonra Frankfurt'a dönmek üzere ayrıldı."

"O zaman partiye gelmeli ve çocuklarla tanışmalısın."

Anna kendine Jenna'nın son birkaç yıldır Anna'nın hayatında neler olup bittiğini bilmediğini hatırlattı. İhtiyacı olan son şey etrafında bir grup erkeğin olmasıydı. Ama aynı zamanda Jenna'yla bir partiye gitmek kulağa eğlenceli geliyordu. "Ben de geleceğim."

"Harika! Aaron'ı arayıp ona söylemelisin."

"Ona söyleyemez misin?"

"Sana numarasını verdi ve seni kendisi davet etti. Onu aramalı ve geleceğini haber vermelisin."

Anna Jenna'nın mantığına karşı çıkamadı. "Tamam."

"Yarın saat kaçta alışverişe gitmek istersin? Parti saat yedide."

"Ne kadar zamana ihtiyacımız var?"

"Kim bilir? Bütün günü alışveriş yaparak geçirebilirim. Sabah beni ara ve ne yapacağımıza karar verelim."

"Pekâlâ. Kulağa hoş geliyor."

Vedalaştılar ve Anna telefonu kapattı. Aaron'ın numarasının yazılı olduğu programa baktı. Güzel bir el yazısı vardı.

*****

Aaron soyunma odasında yere oturmuş, *Uyuyan Güzel* matinesi için geriniyordu. Geçen hafta sahne arkasında gördüğünden beri sürekli yaptığı gibi, düşünceleri kaçınılmaz olarak Anna'ya kaydı. Anna, geçen hafta

On iki yaşındayken güzeldi; şimdi ise muhteşemdi. Onun küçük Giselle'i, büyümüştü.

Onu daha önce tanıdığında çok tatlı bir kızdı. Dans ederken parlayan kocaman yeşil gözleri vardı. Bazen onun sadece on iki yaşında olduğunu unuturdu; o kadar olgun ve harika bir dansçıydı ki. Sadece Rus balerinlerin yaptığını gördüğü şeyleri yapıyordu.

Sınıfının en iyi dansçısı olarak on iki yaşında bir çocukla dans edeceğini öğrendiğinde yaşadığı ilk şokun ardından, her provayı dört gözle beklemeye başladı.

Anna ile dans etmek bir melekle dans etmek gibiydi. Dans ederken onunla flört edip aşkını ilan ettiğinde sadece rol yaptığını kendine hatırlatmak zorunda kalmıştı.

O zamanlar bunu asla kabul etmezdi ama ona karşı küçük bir aşk geliştirmişti. Uygunsuz bir şey değildi; sadece onunla dans etmeyi seviyordu ve o kadar tatlıydı ki yaşça daha yakın olmalarını dilemişti.

Ve şimdi daha yaşlıydı. Ve her zamankinden daha güzeldi.

Aaron iç çekti. Yarın akşamki partiye gelme konusunda bu hafta ondan haber almayı umuyordu.

Beklenmedik bir anda telefonu çaldı. "Alo?"

"Aaron, ben Anna."

Aaron'ın kalbi göğsünde yerinden fırladı. "Anna! Merhaba, nasılsın?" Sırıtışını bastırmaya çalıştı ama başaramadı.

"Ben iyiyim. Meşgul müsün?"

"Akşamki gösteriden önce esniyordum." Bir an önce oraya gitmesi gerekiyordu ama birkaç dakikası vardı.

"Oh, sizi rahatsız etmek istemem-"

"Aradığına sevindim Anna," diye araya girdi. "Konuşamasaydım sana haber verirdim. Peki, telefon etme onurunu neye borçluyum?"

"Yarın akşamki partinize gelebileceğimi bildirmek için aramıştım."

Kalbi küt küt atmaya başladı. "Gerçekten mi? Bu harika bir şey! Seni almamı ya da başka bir şey yapmamı ister misin?"

"Hayır, benim... Sanırım bir arabam var."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Arabası olup olmadığını nasıl

bilemezdi? Bir duraklama oldu. "Bu uzun bir hikaye."

"Tamam, sana adresimi mesaj atarım. Saat yedide başlıyor ama istediğin zaman gelebilirsin. Her şey gayri resmi."

"Dört gözle bekliyorum," dedi, sesi içten geliyordu.

"Ben de," dedi, sesi yumuşaktı.

Bir duraklama oldu ve Aaron yanağının içini çiğnedi. Çok mu ileri gitmişti? Alex onun kolayca korktuğunu söylemişti. *Kahretsin*. Bu yapmak isteyeceği son şeydi.

"Hazırlanabilmen için gitmene izin vermeliyim."

Aaron hayal kırıklığını bastırdı ve zoraki bir kahkaha attı. "Tamam. Sanırım yarın görüşürüz."

"Kulağa harika geliyor Aaron. Bacağını kır."

İyi şanslar demenin bu sanatsal yolu karşısında gülümsedi. "Teşekkürler."

Telefonu çantasına geri bıraktı. Dedi ki, "Sesler Harika." Ve bunu kastetmiş gibi görünüyordu. Tekrar sırıttı. Belki de çok ileri gitmemişti.

*****

Wilhelm, Anna'nın aşağı inmesini beklerken büyük oğlunun kucağında tuttuğu küçük kutularla oynamasını izledi. Alex'i görmemişti. Çok uzun zamandır bir kadın için bu kadar gergin olmamıştım.

Odaya girerken iki adama utangaç bir şekilde gülümsedi. Alex'in onun için seçtiği yeşil ipek elbise üzerine tam oturmuştu.

Wilhelm ayağa kalkıp ona doğru yürürken, "Çok güzel görünüyorsun Anna," dedi. Yanağına bir öpücük kondurdu ve bunu yaparken içine çekti. Kız cennet gibi kokuyordu. Anna'ya oğulları kadar aşık olma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu kendi kendine itiraf edebilirdi, ancak şu anda körfezde duygular. Bir Yaşlı olarak onunla yatma hakkına sahip olduğunu bilmek onu daha da cezbediyordu ama bunu Alex'e yapamazdı.

Alex yaklaştı ve Anna'ya şefkatli bir gülümseme verdi. "Gerçekten çok güzel görünüyorsun Anna," dedi yumuşak bir sesle. O da Anna'nın yanağına bir öpücük kondurdu.

Wilhelm, Alex onu öperken Anna'nın gözlerinin kapandığını görebiliyordu ve onun da Alex'e karşı, Alex'in ona karşı hissettiklerinin aynısını hissettiğini biliyordu. İlginç bir akşam olacaktı.

Alex Anna'nın elini tuttu ve onu kanepeye götürdü. "Gel. Senin için bir şeyim var."

Yan yana oturdular ve Wilhelm de yakınlarına oturdu.

"Nasıl hissediyorsunuz, *Liebling*?" Otururken yüzünü buruşturduğunda Wilhelm sordu.

"Daha iyi, teşekkür ederim," dedi doğrudan kalbine giden bir gülümsemeyle. Sabah evden ayrıldığında onu çok özleyecekti.

Alex Anna'ya döndü ve elinde tuttuğu mücevher kutusunu açtı. İçinde birbirine bağlı elmas dairelerden oluşan bir bileklik vardı. Her bir halka, siyah elmaslardan oluşan bir çemberle çevrili küçük bir beyaz elmas kümesinden oluşuyor ve daha büyük bir siyah elmasla birbirine bağlanıyordu. Tokanın her iki yanında, kendi yüzüğündeki gibi, elinde kılıç tutan çift kuyruklu bir aslanın işlendiği küçük gümüş bir disk vardı.

Alex onu çıkardı ve Anna'ya uzattı. "Beğendin mi? Siyah taşlar siyah elmas."

Ondan aldı ve yakından baktı. Alex'e baktı, açıkça kafası karışmıştı. "Çok güzel," dedi endişeli bir ifadeyle.

Alex bunu onun elinden aldı ve tokasını sağ bileğine taktı. "Bu insanlara senin bana ait olduğunu gösterir." Kazınmış diskleri işaret etti. "Bu benim aile armam." Sağ elini kaldırdı ve ona mühür yüzüğünü gösterdi. Wilhelm'inkine benziyordu ama diğer tüm elmaslar siyahtı ve aslanın etrafında siyah beyaz bir daire oluşturuyordu. "Siyah elmaslar özellikle beni temsil ediyor."

Bileziğe ve tekrar Alex'in yüzüne baktı. "Bu benim senden aldığım işaret mi?" diye sordu.

Alex onun yanağını okşadı ve gözlerinde sevgiyle ona baktı. "Evet. Bu da seni koruyabileceğim ve koruyacağım anlamına geliyor," diye ekledi yumuşak bir sesle. "Anna, lütfen, çok iyi bir nedenin yoksa bunu çıkarma. Resmi davetlerde giymek için yeterince güzel ve senden çok daha yüksek sesle konuşuyor.
Kolye öyle. Siyah... çok önemli bir şey ifade ediyor. Devin birine sizi incitmesi için izin verse bile, bunu görürlerse iki kez düşüneceklerdir."

"Neden?"

Wilhelm, Alex'in ona Kardeşlik'teki pozisyonunun niteliğini söyleyip söylemeyeceğini merak ediyordu.

Alex başını iki yana salladı. "Şimdi bunu konuşmanın sırası değil. Bir ara sana anlatırım. Ama şimdi değil."

Bir süre onun gözlerini inceledi, sonra başını salladı. "Onu çıkarmayacağım," diye söz verdi.

Alex memnun oldu. "Aferin kızıma."

Anna onun sözleri karşısında gülümsedi. Basit bir övgü sözcüğünün onun tüm yüzünü aydınlatması Wilhelm'i şaşırtmıştı.

Alex sırıttı ve pembe bir kurdeleyle beyaz kâğıda sarılmış düz, dikdörtgen bir kutu olan diğer paketi ona uzattı. Kadın bir süre kutuya baktı,

açmakta tereddüt etti.

Alex'e endişeyle baktı ve Alex ona nazik bir gülümseme verdi. "Bunu geç bir doğum günü hediyesi olarak düşün."

Gözyaşlarını geri kırptı ve hediyeye baktı. "On altı yaşıma bastığımdan beri doğum günü hediyesi almadım," dedi o kadar yumuşak bir sesle ki Wilhelm doğru duyduğundan emin olamadı. Dudaklarını birbirine bastırarak bir süre daha baktı ve sonra çekingen bir tavırla kurdeleyi çekti. Kurdele gevşedi ve kucağına düştü. Parmağını bantlı kağıdın altından geçirmek için çevirdi ve Wilhelm'in tabletine benzeyen bir şeyin resminin bulunduğu kahverengi bir kutuyu ortaya çıkarmak için kenara itti.

"*Kindle* nedir?" diye sordu kutuyu incelerken.

Alex kıkırdadı. "Bir e-okuyucu."

"E-okuyucu mu? Kitaplar gibi mi?" Alex'e bakarken gözleri heyecanla parlıyordu.

Sırıttı ve başını salladı. "Evet. Bütün bir kütüphane emrinize amade. Kurt okumayı sevdiğinizi söylemişti."

Wilhelm usulca kıkırdadı. Bu hafif bir ifadeydi. Kurt, Anna'nın eğlenmek için okuduğunu söylemesi konusunda Alex'le acımasızca dalga geçmişti. Alex de hevesli bir okuyucuydu.

Anna ellerini ağzının üzerine kapatıp hızla gözlerini kırpıştırdı. "Bütün bir kütüphane...?"

"Şey, elektronik ortamda mevcut olan herhangi bir kitap." Alex kıkırdadı, belli ki Anna'nın memnun olmasından heyecanlanmıştı. "Bir hesapla ayarlanıyor, yani istediğiniz kitaba dokunuyorsunuz, tablete indiriliyor ve saniyeler içinde okuyabiliyorsunuz." Kutusundan çıkardı ve açtı. Ekrana birkaç kez dokundu ve ona nasıl çalıştığını gösterdi.

"Oh, Alex!" Anna kendini Alex'in kollarına bıraktı ve ona sıkıca sarıldı.

Wilhelm güldü. "Anlaşılan Anna'nın kalbine giden yol iyi bir kitaptan geçiyor."

Alex onu kısa bir süre kucakladıktan sonra derin bir nefes aldı ve yavaşça kanepeye geri oturttu. O bunu yaparken Anna'nın yüz ifadesi düştü. Muhtemelen Alex'in aralarına yeniden duvar ördüğünü hissedebiliyordu.

"Gidelim mi?" Alex gergin bir sesle konuştu.

Anna başını salladı ve Wilhelm ayağa kalktıklarında Alex'e onaylamayan bir bakış attı. Ona karışık sinyaller veriyordu. Alex bu bakışa "başka ne öneriyorsun?" ifadesiyle karşılık verdi.

Dokuzuncu Bölüm

Anna, Alex'in az önce anlattığı aptalca bir fıkraya gülerken Wilhelm gülümsedi. Onun bu kadar kolay gülmesini seviyordu. Onun tatlılığı tanıdığı diğer kadınlardan çok farklıydı.

Anna, tavandan tabana akvaryumun yanındaki bir kabinde Wilhelm ve Alex'in arasında oturuyordu. Yemek ve sohbet üçü arasında serbestçe akıyordu. Wilhelm Anna'nın arkadaşlığından büyük keyif alıyordu. Zekice sorular soruyor ve her şeyden keyif alıyordu. Gülümsemesi tüm odayı aydınlatıyordu. Alex onu kıkırdatmak için kasıtlı olarak aptalca şakalar yapıyordu.

Oğlunun ona ihtiyacı olduğu ve hak ettiği şekilde baktığını görmek Wilhelm'i memnun etmişti. Alex gerçekten iyi bir adam olarak olgunlaşmıştı.

Ana yemeğin sonuna doğru Alex'in telefonu çaldı. Telefona baktığında kaşlarını çattı. Başını kaldırıp Wilhelm'e baktı. "Kız arkadaşım," dedi Almanca.

Alex cevap vermek için masadan kalkarken Wilhelm kaşlarını çattı.

Anna dışarı çıkarken onu izledi, sonra Wilhelm'e baktı. "O iyi mi?"

Wilhelm kaşlarını çatarak Alex'in yürüdüğü yöne doğru baktı. "Evet, Anna." Döndü ve ona gülümsedi. Anna için ne yapacağını bilmiyordu, ona ailesine ait olduğunu söylemekten başka. Onu derinden önemsemeye başlamıştı.

Karısına aşık olmak ve Anna'ya bakmak arasında herhangi bir çelişki hissetmiyordu. Onun konumundaki erkekler sık sık metres tutarlardı ve şimdiye kadar hiç cazip gelmemişti. Anna'nın bir gün gelini olacağını bilmek bile onu endişelendirmiyordu. Wilhelm hiçbir zaman yakınlaşmadıklarından emin olsa da, kendi babası da karısı Ilsa'ya çok düşkündü. Olsalardı da bu onu şaşırtmaz ya da rahatsız etmezdi. Ailesinin konumunda işler böyle yürüyordu.

Aslında Wilhelm Anna'ya karşı bir dereceye kadar arzu duymaktan kendini alamıyordu. Birincisi, Kardeşlik'te kim olduğu için. Ama aynı zamanda

Alex'e bir şey olursa, Anna bir bakıma ikinci eşi olacaktı. Yasal anlamda değil ama Anna'nın koruyucusu olacak ve eğer Alex'le henüz bir oğulları yoksa ona bir oğul verecekti.

Aynı şey babası hayattayken de geçerliydi. Wilhelm'e bir şey olsaydı, babası Ilsa'nın koruyucusu olurdu. Kardeşliğin eski aileleri dışındaki insanlar, özellikle Amerika'da işleri neden bu şekilde yaptıklarını anlamıyorlardı. Ama bu iş böyle yapılıyordu ve nesiller boyunca da böyle yapılmıştı.

Yaşlıların eşleri, kocaları konumlarının gerektirdiği şeyleri yaparken evde sıkışıp kalmamışlardı. Birçoğunun sevgilisi vardı, Ilsa da buna dahildi. Wilhelm, Ilsa'nın sevgilisi Maurice'i arkadaşı olarak görüyordu ve ikisi Ilsa'yı birçok kez paylaşmıştı. O doğurmadığı sürece Maurice'in hiç çocuğu olmamıştı, hiçbir sorun yoktu. Wilhelm ve Ilsa evliliklerine ve birbirlerine duydukları sevgiye güveniyorlardı. Ilsa kıskanç bir kadın değildi, o da kıskanç bir erkek değildi.

"Devin bu sabah nasıldı?" Wilhelm düşüncelerinden sıyrılarak sordu.

Anna'nın yüzü karardı ve acı verici bir konuyu gündeme getirdiği için pişman oldu. "Kızgındı ama aşırı değildi sanırım. Bana ihtiyacı olmadığı sürece istediğimi yapabileceğimi söyledi." Utangaç bir gülümsemeyle ona baktı. "Alex'ten pek hoşlanıyor gibi görünmüyor."

Wilhelm kıkırdadı. Bu beklenen bir şeydi. "Bu çok iyi. Anna. Sana bazı özgürlükler vermesine sevindim." Wilhelm aklına gelen bir düşünceyle gülümsedi. "Belki bir ara beni Almanya'da ziyaret edebilirsin." Uzandı ve elini onun elinin üzerine koydu.

"Bunu yapabilir miyim?" diye sordu gözleri parlarken merakla.

Onun yüzünün aydınlanmasını izlemek hoşuna gidiyordu. "Elbette, Anna." Bileziğini işaret etti. "Sen Devin'e ait olduğun kadar Alex'e ve bana da aitsin. Eğer Almanya'ya gelmeni istersem, Devin'in beni durdurmak için yapabileceği çok az şey var."

Şaşkın görünüyordu. "Alex'e ait olduğumu sanıyordum."

"Öyle, ama Alex bir Yaşlı olmadığı için, sen de benimsin. Bir Yaşlı-Oğul bir köleye tamamen sahip olamaz."

"Bir ne?"

"Elder-Son. Bir Elder'ın en büyük oğlu. Ben öldüğümde Alex Elder olacak."

"Oh." Yüzünde garip bir ifade belirdi. Üzgün görünüyordu. Belki de kendini terk edilmiş hissetmeye başlamıştı. Alex'le konuşacaktı.
o gitmeden önce. Anna'nın kendini güvende hissetmesi ve ona ve ailesine güvenebilmesi gerekiyordu.

Elinin tersiyle Anna'nın elini okşadı ve ona sıcak bir gülümseme verdi. "Anna, endişelenme. Ne Alex ne de ben yakın zamanda bir yere gitmiyoruz. Sabah Almanya'ya gidecek olmam dışında." Hüzünlü bir gülümsemeyle onun elini sıktı. "Keşke bu kadar erken gitmek zorunda olmasaydım."

Anna ona gülümsedi ve elini sıkarak karşılık verdi. Öne doğru eğildi ve Anna'nın yanağını okşadı. Anna onun okşayışına doğru eğilirken göğsü minnettarlıkla doldu. Böylesine güzel bir yaratığı kaybetmek büyük bir trajedi olurdu.
Devin'in planları.

Birkaç dakika sonra Alex döndü, mutsuz görünüyordu.

"Her şey yolunda mı?" Wilhelm Alex'e Almanca sordu.

Alex kaşlarını çattı ama kısa bir baş sallamadan başka bir yanıt vermedi.

Anna bir dakika boyunca Alex'in tabağındaki yemekle oynamasını izledi. Bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açtı ama sonra kapattı ve dudaklarını birbirine bastırdı. Alex başını kaldırıp Anna'nın kendisine baktığını görünce hemen tabağına geri döndü.

Masadaki hava dramatik bir şekilde değişmişti. Alex bir şeye üzülmüştü ve bu Anna'yı rahatsız ediyordu ama Wilhelm bunu yapmaması gerektiğini biliyordu.
oğluna baskı yapıyordu. Bunun Kirsty ile bir ilgisi olduğunu düşündü ama Alex'in bu sorunla ilgilenmesi gerektiği gerçeğini kabul etti.

Wilhelm hafif bir konuşma yapmaya çalıştı ve sonunda Alex'in ruh hali biraz hafifledi ama tamamen değil. Yemeklerini bitirdiklerinde oğlu en azından gülümsüyordu.

*****

Eve dönerken Anna, telefon görüşmesinde Alex'i bu kadar üzecek ne olduğunu merak etti. O telefon görüşmesinden önce onun arkadaşlığından çok hoşlanıyordu. Kendi kendine gülümsedi, o aptalca konuşmayı hatırladı.
Ona anlattığı şakalar. Onu izlerken gözleri hayatla ışıldamıştı ve kalbinin ona açıldığını hissetmişti.

Alex'in evinin önünde durdular. Alex evinin önüne park etmiş küçük kırmızı spor arabaya baktı ve sonra homurdanarak Almanca bir şeyler mırıldandı.

Eve yaklaştıklarında Frau Gersten kapıyı açtı ve onları selamladı. Anna bir dizi hızlı, hafif ayak sesi ve ardından bir ciyaklama duydu.

Kirsty koşup Alex'e sarıldı, Alex onu gördüğüne pek sevinmemiş gibiydi. Onu.

Kirsty, Alex'i öperken Anna arkasını döndü ve Alex'i ciddi bir şekilde inceledi. Şömine. Anna Kirsty'yi unutmuştu. Kirsty hayatındayken Alex neden böyle davranmıştı? Peki neden davranmıyordu? Kurt evde bir karısı olmasına rağmen ona karşı nazikti.

Anna kendine erkeklerin yanındaki yerini hatırlattı. O kullanılacak bir cinsel objeydi. Ne daha fazlası ne de daha azı.

"Bu kızın burada ne işi var?" Kirsty sonunda Anna'yı fark ederek sordu. "Kirsty, *senin* burada ne işin var?" Alex yavaşça sordu. "Sana söyledim.
yarın görüşürüz."

Kirsty elini göğsünde gezdirerek, "Bu gece seni görmek istediğimi söylemiştim," dedi. Anna'ya baktığında gözlerini kısmıştı. "Bu gece Bu yüzden mi gelmemi istemedin? *Onunla* birlikte olduğun için mi?"

Anna yutkundu ve ellerinin tersini ovuşturdu, umutsuzca yukarı kaçmak istiyordu. Alex'in kendisine karşı diğer iyi adamlardan daha fazla şey hissettiğini düşünmekle aptallık etmişti. Evet, iyi biri olduğu için minnettardı. Ama hepsi bu kadardı. Ve bununla yetinmesi gerekiyordu.

"Anna, yarın ayrılacağı için Vati ve benimle yemeğe çıktı."

Anna döndü ve Wilhelm'e yalvaran bir bakış attı. Odasına kaçabilir miydi?

Wilhelm ona hüzünlü bir gülümseme verdi ve başını hafifçe salladı. Bunu izin olarak kabul etti ve Alex'in gece için ona verdiği üçüncü kattaki odaya doğru merdivenleri koşarak çıktı.

Koridorda Kurt'ün kaldığı yere baktı ve kendi odasına dönerken gözleri yaşardı.

Alex'in onu buraya yerleştirmesine şaşmamalı. Kirsty'nin geleceğini biliyor olmalıydı. Kapıyı arkasından kapattı ve yatağa düşerek yastığına hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

*****

Wilhelm bir süre sonra odasına doğru yürüdü ve eli kapı tokmağında durakladı. Anna'nın odasından gelen bir ses duydu ve yürüdü

sessizce koridorun karşısına geçti. Onun ağladığını fark ettiğinde göğsü sızladı. "Ah, Anna," diye fısıldadı kendi kendine ve kapıyı çaldı.

Ağlaması kesildi. "İçeri gel," dedi çatlak bir sesle.

Kapıyı açtı ve Anna'nın öfkeyle yüzünü sildiğini, utanmış göründüğünü gördü. Ayağa kalktı ve ellerini kucağında sıkıca kavuşturdu.

"Ah, Liebling," dedi sessizce, yatağa onun yanına oturdu. Kollarını ona doladı ve başını nazikçe göğsüne bastırdı.

Onu rahatlatmak için ne söyleyeceğini bilmiyordu. Alex'in neden Kirsty ile kaldığını biliyordu ama Wilhelm bu süreçte Anna'nın zarar görmesini istemiyordu. Öte yandan, Kirsty'nin ortaya çıkması Alex'in suçu değildi. Gelecek haftaya kadar ülkeye dönmemesi gerekiyordu.

"Anna, bu gece benimle odamda kalmak ister misin?" diye sordu usulca.

Başını kaldırdı, gözleri acıyla açılmıştı. "Sen nasıl istersen Wilhelm."

Birden sorusunun kulağa nasıl geldiğini fark etti. "Liebling, sadece uyumak için. Sana sarılacağım. Hepsi bu."

"İstersen seks yapabiliriz Wilhelm. Ben iyiyim."

Wilhelm başını salladı. "Uyurken sana sarılmama izin ver." Ayağa kalkmasına yardım etti ve onu odasına götürdü.

Onuncu Bölüm

Anna uyandığında parmakların boynunun arka ve yan tarafındaki deriyi okşadığını hissetti. Wilhelm'in sıcak bedenine sarılmıştı ve onun önceki geceki nezaketini hatırlayarak gülümsedi.

"*Guten Morgen*, *Liebling,*" diye fısıldadı.

Ona gülümsedi. "Günaydın Wilhelm." Elini adamın zayıf göğsünden aşağı, sikine doğru uzattı ama adam elini durdurdu.

Gözyaşlarını geri kırptı. Alex'in yaptığı gibi onu reddedecek miydi? "Anna, ben iyiyim. Bunu yapmana gerek yok."

Anna, hayır dediklerinde denemeye devam etmemeyi öğrenmişti. "Evet, Wilhelm." Onun tişörtle kaplı göğsüne baktı.

Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Kahvaltı yapalım mı? Sonra, ne yazık ki, havaalanına gitmem gerekiyor."

Başını salladı ve doğrulup oturdu. Adam da onu istemiyordu. "Gidip giyineyim," dedi usulca.

Yatak odasına gitmek için yataktan çıktı. Wilhelm ona uyuması için tişörtlerinden birini önermişti ve o da kıyafetlerini şifonyerin üzerine bırakmıştı ama kıyafetler yoktu.

"Wilhelm?" Wilhelm'in yatak odasına geri döndü ve onu orada, gömleğini çıkarmış, oldukça yakışıklı bir şekilde dururken gördü.

"*Ja, Liebling*?"

"Kıyafetlerimin nerede olabileceğini biliyor musun? Odamda değiller."

"Bayan Gersten onları yıkamış olmalı. Alex'e sor. O Muhtemelen aşağıda kahvaltı ediyorlardır."

Merdivenlerden en alt kata, girişin olduğu katın altına indi. Seth ve Tony kanepeye uzanmış, uzak duvarda asılı duran televizyonu izliyorlardı.

Odaya birkaç adım atmıştı ki Kirsty ve Alex'in masada birlikte oturduklarını gördü. Alex onun boynunu öpüyordu ve Kirsty kıkırdıyordu. Gülümsediğinde çok hoş görünüyordu.

Anna olduğu yerde dondu kaldı. Alex onu gördü ve gözleri büyüdü. Kendisine garip bir şekilde bakan Kirsty'den uzaklaştı ve ardından bakışlarını Anna'ya çevirdi. Kirsty kaşlarını çattı ve gözlerini ona dikti.

"Anna," diye haykırdı Alex. "Nasıl uyudun?" diye sordu kibarca. Kolunu tekrar Kirsty'ye doladı ama pek de rahat görünmüyordu. Kirsty ona bakıp gülümsedi ve ona verdiği gülümseme Anna'nın kalbini kırdı.

Kirsty ona dönüp bir kez daha baktı ve sırıttı. Anna'nın içinde ona doğru yürüyüp tokat atmak için açıklanamaz bir dürtü vardı.

"Anna!" Seth ona doğru yürüdü ve sarıldı. "Kahretsin, bu sabah çok iyi görünüyorsun." Eğildi ve Anna'nın boynuna sokuldu. "Geceyi benimle ne zaman geçireceksin?" diye fısıldadı, elini Anna'nın poposundan aşağı kaydırıp tişörtün üzerinden sıktı.

Kollarını otomatik olarak onun boynuna doladı ve sonra gülümsedi. Seth'ten hoşlanıyordu. "Yeni dairemin nerede olduğunu biliyor musun?" diye sordu usulca. Alex'in evinde gerekenden fazla zaman geçirmek istemiyordu.

Seth sırıttı. "Evet," dedi boğuk bir sesle. "Çok, çok yakında ziyaret etmem gerekecek." Eli gömleğin altından kayarak kızın çıplak kıçını okşadı.

Alex sertçe Almanca bir şeyler söyledi. Seth ona sırıttı ve sesi eğlenmiş gibi çıksa da Almanca cevap verdi. Ama Alex'i tutuşunu gevşetti ve Anna'ya göz kırptıktan sonra uzaklaştı.

"Alex, kıyafetlerimin nerede olduğunu biliyor musun acaba?" dedi Anna usulca ve Kirsty'nin kafasının karıştığını fark etti. Kafası karışmış ve kızgın. Hoş bir kombinasyon değildi.

Alex'in kaşları çatıldı. "Frau Gersten onları temizleyip odanıza geri koymalıydı."

"Odası mı?" Kirsty kısık gözlerle sordu. "Evet."

Alex ayrıntı vermedi.

"Baktım ama onları göremedim." Anna, Alex'e karşı çıkmaktan nefret ediyordu ama ne yapacağını bilemiyordu. Sadece birkaç parça kıyafeti vardı ve Wilhelm'in tişörtüyle dolaşmanın uygun olmadığını düşünüyordu.

Alex şaşkın görünüyordu. "Onu hayal bile edemiyorum." Başını öne eğdi. "Tabii onları Kurt'ün kaldığı odaya koymadıysa. Ona senin hangi odada olduğunu söylediğimi hatırlamıyorum. Elbiseni oraya ben koymuştum."

Kirsty'nin yüzü pembeleşti ve çenesi sıkıştı.

"Kontrol edeceğim. Rahatsız ettiğim
için özür dilerim." Seth ortaya çıktı.

"Bakmasına yardım edeyim."

Alex kaşlarını çattı ama bir şey söylemedi. Anna bunun ne anlama geldiğinden emin değildi ve gitmek için döndü.

"Anna, bu sabah babamı gördün mü?" Alex sordu.

Arkasını döndü ve Kirsty'ye baktı. "Dün gece onunla kaldım. Giyiniyordu." Ona tokat atma dürtüsü hâlâ oradaydı. Bu isyankâr düşünceler nereden geliyordu? Anna ne yaptığını anlamadan önce Kirsty'ye sırıttı.

Anna nefesini tuttu ve koşarak odadan çıktı. Seth'in arkasından koştuğunu duydu ve bir saniye sonra ona yetişti.

"Tanrım, bunu yaptığıma inanamıyorum. Alex bana çok kızacak." Merdivenleri çıkarken kendini hasta hissetti.

"Ne yaptın sen?" Seth sordu.

"Kirsty'ye sırıttım." Kirsty ona baktı ve başını salladı. "Alex beni cezalandıracak, değil mi? Kız arkadaşına saygısızlık ettim."

Korkulukları kavradı ve onun vereceği cezaların nasıl olacağını hayal etmeye çalıştı. Devin ya da Jack'ten çok daha güçlüydü.

*****

Alex masada oturmuş, Kirsty'nin yanında yemek yiyordu. Zaman geçtikçe Kirsty'ye karşı şefkatli olmak için daha fazla çaba göstermesi gerekiyordu. Anna'ya karşı o kadar kindar davranıyordu ki, enerji bulmakta zorlanıyordu.

"Alex."

Seth kapı aralığında durmuş, endişeli görünüyordu. Bu iyiye işaret değildi. Seth nadiren endişeli görünürdü ve Anna'ya çok değer verirdi. Alex'ten daha fazla.
kıskanç kalp sevdi.

Anna'ya bir şey olmuş olmalı.

Hızla ayağa kalktı, sandalyeyi o kadar sert itti ki neredeyse devrilecekti ve Seth'i takip ederek odadan çıktı, Kirsty'yi tek kelime etmeden masada yalnız bıraktı.

"Sorun nedir?" Merdivenlere yaklaşırlarken Alex sessizce sordu.

Seth başını salladı. "Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum. Üst kattaki odasına çıktık ve dizlerinin üzerine çöktü. Söz dinlemediğine ve cezalandırılması gerektiğine dair bir şeyler mırıldanıyordu.Onunla bu konuda konuşmaya çalıştım ama "Seth endişeli bir ifadeyle Alex'e baktı Gözlerini. "Özür dilerim Alex."

Alex merdivenleri üçer üçer çıktı, onu Seth izledi.

Anna itaatkâr olmak konusunda çok endişeliydi ve bu onu hiç endişelendirmiyordu. Bitti.

Lanet olası Devin!

Adamı her düşündüğünde, tüfeğini elinden almak istiyordu. Aşağıya inip çatıya çıkar ve-

Alex başını salladı. Hayır, izinsiz bir Yaşlı'yı öldürmek ölüm cezasıydı. Yapabileceği tek şeyi yapması, Anna'ya ona bakıldığına dair güvence vermesi gerekiyordu.

Alex iç çekti. Bu konuda da berbat bir iş çıkarıyordu.

Tamam, elindeki işe konsantre ol. Anna sıkıntılıydı ve ona yardım etmesi gerekiyordu.

"Teşekkürler Seth," diye mırıldandı ve Anna'nın odasına girdi.

Anna dizlerinin üzerine çökmüş, kambur duruyordu ve ıslak, korkmuş gözlerle yere bakıyordu. Alex ona doğru yürürken kalbi kırıldı.

Onun önünde eğildi. "Özür dilerim, Efendim," diye fısıldadı. "Düşünemedim."

"Anna...." Alex onun önünde diz çöktü ve onu oturur pozisyona çekti. pozisyon. "Anna, bana bak." Onun güzel yeşil gözlerinin içine baktı. "Cezayı hak ettiğini düşündüğün ne yaptın?"

"Kirsty'ye sırıttım. Saygısızlık ettim." Tekrar yere baktı.

Alex gülmek istedi ama kendini tuttu. "Anna, Schatzi, sorun yok. Önemli bir şey değil." Yüzünü tekrar kendi yüzüne yaklaştırmak için çenesini kavradı. "Gerçekten, Anna."

Gözlerinin içine öyle bir sıkıntıyla baktı ki, gülme düşüncesi kayboldu. "Özür dilerim, Efendim," diye fısıldadı tekrar. "Cezamı çekmeye hazırım." Yüzünü buruşturdu, adamın indirmeye hiç niyeti olmadığı bir darbe için kendini hazırladı.

Alex kaşlarını çattı. "Anna, ben-"

"Alex, onu disipline sokmalısın." Vati kapı aralığından usulca Almanca konuştu, yüzünde acı dolu bir ifade vardı.

"Ciddi olamazsın, Vati. O yanlış bir şey yapmadı." Alex Almanca cevap verdi.

"Kirsty'ye sırıttıysa saygısızlık etmiştir. Bunun önemli bir şey olmadığını düşünmeniz önemli değil. Karısına bu şekilde davransaydı Devin için kesinlikle önemli olurdu."

Alex babasına ters ters baktı. Çok uzun zamandır ilk kez babasının hayatındaki ve evindeki varlığına içerlemişti. "Vati," diye hırladı. "Beni, Devin'i ve o korkunç gardiyanını düşündüğü gibi düşünmesine izin vermeyeceğim. Yapmayacağım-"

"Alex, bunu yapacağından şüpheliyim." Vati nazikçe konuşmaya devam etti. O kızgın değildi; Alex kızgındı. "Eğer onu disipline etmezsen, kafasını karıştırırsın ve senden ne bekleyeceğini bilemez."

"Evet, ama onu dövmek nasıl daha iyi hissetmesini sağlayacak?"

"Onu dövün demedim. Seni çocukken terbiye ettim ama kesinlikle dövmedim." Vati iç çekti. "Onu bir çocuk olarak düşünmelisin. Çocuklar hisseder

Ebeveynleri sınırlar koyup bunları uyguladıklarında güvende olurlar. Oturup ondan ne beklediğinizi söylediniz mi?"

Alex kaşlarını çattı. "Hayır. Bunu düşünmemiştim." Aklından bile geçmemişti. Vati haklı bir noktadaydı. Anna çok çocuksuydu ve Devin'in ondan ne beklediğini bilmesi gerekiyordu. Devin'in ne beklediğini çok iyi biliyordu.

Alex sadece onun özgür olmasını istiyordu. Belki de bu yeterli olurdu. İç çekti. "Onu nasıl disipline edebilirim?"

Vati'nin gözleri parladı. "Belki bir şaplak. O zaman onunla sevişmelisin."

Alex yine kaşlarını çattı. "Vati, Kirsty aşağıda."

Vati'nin gözleri bir anda muziplikten öfkeye dönüştü. "Bu benim sorunum değil, Anna'nın da değil. Onunla çoktan sevişmiş olmalıydın. Bu onu sana bağlayacaktır."

Alex gözlerini kapattı. Kapatamazdı. Kirsty ile birlikteyken olmazdı. Yine de Kirsty'nin düşüncesi için değil. Anna'nın onu becerdiğini ve sonra da Kirsty ile sevişmek için onu terk ettiğini düşünmesini istemiyordu. Anna'yla seviştiğinde, bunun ona olan bağlılığının ve aşkının başlangıcı olmasını istiyordu.

"Vati, yapamam. Ona vuramam. Beni asla affetmez." Babasına baktı ve başını salladı.

Vati dişlerini sıktı. "Bazen yapmak istemediğimiz şeyleri yapmak zorundayız," diye tersledi. "Hem Yaşlılar hem de ebeveynler olarak." İşaret edercesine baktı

Anna sonra Alex'e baktı. "Eğer onu disipline etmezsen, işler senin ve onun için çok daha zor olacak." Arkasını döndü ve odadan çıktı.

Alex elini saçlarının arasında gezdirdi. Hayal kırıklığına uğrayıp bu hareketi sık sık tekrarladığında, nasıl olup da hâlâ gür saçlara sahip olduğunu merak ediyordu.

Önünde sinmiş duran Anna'ya baktı. Babası haklıydı; o bir çocuk gibiydi. Ona hiçbir sınır koymamıştı ve o da

saygısızlık etmişti. Eğer onu terbiye etmezse, ona saygı duymayacaktı ve ona saygı duyması gerekiyordu.

Alex içini çekti ve yatağa oturmadan önce onu yerden kaldırdı. Yorganın bozulmamış olması ona, Anna'nın dün gece kendisiyle değil de Vati'yle birlikte olduğu gerçeğini hatırlattı. Vicdan azabını bir kenara itti ve Anna'yı kucağına yatırdı.

Gömleğini yukarı kaldırdı ve elini pürüzsüz, çıplak kıçına koydu. Kadın hafifçe sıçradı. Başka zaman olsa onun bu pozisyonda, seksi poposunun havada olmasından zevk alırdı. Ona yapabileceği her şeyi hayal etti, inanılmaz bir zevk hissetmesini sağladı.

Ama şimdi bunu düşünmenin zamanı değildi. Onun davranışını düzeltmesi gerekiyordu ve bu da yapabileceği en nazik yoldu. Şaplak atmayı hiçbir zaman vücudun diğer yerlerine vurmakla aynı kategoride görmemişti. Onun da aynı şekilde hissettiğini umuyordu. Derin bir nefes aldı ve çıplak kıçına bir şaplak attı. Elinin etine çarparken çıkardığı ses onu irkiltti.

Şaşkınlıkla haykırdı. Belki de bu beklediği kadar kötü değildi? "Say,

Anna," diye usulca talimat verdi.

"Bir, Usta."

Onu tekrar tokatladı.

"İki, Usta."

Tekrar.

"Üç, Efendim." Kıçı parlak bir pembeye dönüyordu. Acıyı hafifletmek için parmaklarını amına sokmak istiyordu ama bu zevk için değildi. Bu gerçek bir disiplindi, oyun zamanı değil.

On ikiye ulaşana kadar ona şaplak atmaya devam etti. Sayması dışında, ilk ağlamadan sonra hiç ses çıkarmadı. Sesi dörtte çatlamaya başladı ve sonunda ağladığını anlayabildi.

Son vuruşu yapar yapmaz ve kadın saydığını söyler söylemez, onu kollarına almak için yukarı çekti. Kız onun kucağında kaskatı kesilmişti ve daha önce bir disiplin seansından sonra ona sarılan biri olup olmadığını merak ediyordu. Belki de kendini farklı gösteriyordu. Onu salladı ve ne kadar cesur ve güçlü olduğunu söyleyerek cesaretlendirici sözler söyledi. Birkaç dakika sonra kız onun kollarında tamamen rahatlamış ve ağlamayı kesmişti.

Alex onun başının tepesini öptü, şaşırmıştı. Babası haklıydı. Kız onun kucağında tamamen rahatlamıştı.

Vati birkaç dakika sonra elinde küçük bir şişe yağla içeri girdi. Alex babasına başıyla selam verdi ve minnettar bir gülümseme takındı. Vati de küçük bir gülümsemeyle başını salladı ve onları yalnız bıraktı.

Onu nazikçe karnının üzerine yatırdı, gömleğini yukarı iterek artık kıpkırmızı olan poposunu ortaya çıkardı ve iltihaplı deriyi öpmenin uygunluğunu tartıştı. Öne doğru eğildi ve onu her iki yanından nazikçe öptü ve
usulca nefes aldı.

Alex şu anda ona karşı olan hislerinin derinliğini anlayamıyordu. Onu ters çevirip sevişmekten başka bir şey istemiyordu. Ama kendisine söz vermişti....

Şişenin kapağını açtı ve yağı nazikçe sürmeye başladı. Ellerini kızın ipeksi teninde gezdirmek ve elleri hareket ettikçe kızın yumuşak iç çekişlerini dinlemek tam bir işkenceydi. Aleti kot pantolonunun üzerinde zonkluyordu. Onu o kadar çok istiyordu ki canı yanıyordu.

Onun iyi olduğundan emin olur olmaz, onu düşünerek mastürbasyon yapma lüksüne izin vereceğine dair kendine söz verdi.

Alex işini bitirdiğinde onu tekrar kucağına aldı ve kollarına aldı. Adamın ereksiyonunun kalçasına baskı yaptığını hissetmemesi imkânsızdı ve kızın bu konuda hiçbir şey söylememesi onu alçaltıyordu. Belki de babası haklıydı. Onun tekliflerini reddederek, kişisel olarak reddedildiğini hissetmişti.

Tekrar başını salladı. Bunu daha sonra düşünecekti. Şu anda Anna kollarında titriyordu ve nedenini anlamıyordu.

"Daha iyi hissediyor musun?" Alex onu sallarken
yumuşak bir sesle sordu. "E-evet, Usta," diye ihtiyatla
cevap verdi.
"Üşüdün mü?"
"Hayır,
Efendim."
"O zaman neden titriyorsun? Disiplin sona erdi."
Bir an sessiz kaldı. "Bana neden şimdi iyi davrandığını anlamıyorum."

Onu sallamayı bıraktı ve yüzüne bakmak için çenesini yukarı kaldırdı. "Neden sana iyi davranmayayım ki?"

Gözleri yine yaşlarla doldu. "Çünkü beni cezalandırmak zorundaydın."

Alex onun sözlerindeki hüznü hissetti ve yanağını okşadı. "Anna, seni disipline etmek zorunda kalmam seni sevmediğim anlamına gelmez." Gözleri duygusallıkla doldu. "Tam tersine..." diye fısıldadı. Onu seviyordu. Ama o

bunu ona şimdi söyleyemezdi. Zamanı değildi. Yanağını okşadı ve ona dikkatle baktı, onu ne kadar önemsediğini görebilmesini umuyordu.

Onun gözlerine bakmak kendini kaybetmesine neden oldu. Kendini başını onunkine yaklaştırırken buldu, sonra durdu. Birkaç kez gözlerini kırpıştırdı ve yavaşça geri çekildi, aynı anda elini de indirdi.

Onu oturttu ve başını omzuna yasladı. Ona beklentilerini vermeliydi, böylece bunu tekrar yaşamak zorunda kalmayacaklardı.
"Anna, şu andan itibaren, Malikâne'de olduğumuz zamanlar hariç, davranışların hakkında ne düşündüğüm konusunda endişelenmeni istemiyorum. Eğer birine sırıtmak istiyorsan, o zaman sırıt." Kirsty sırıtılmayı hak ediyordu. "İnsanlara karşı nazik ve kibar olmanı tercih ederim ama duyguların konusunda özgür olmanı istiyorum."
İç çekti. "Kendin olmayı öğrenmeni ve diğer insanların ne düşündüğü konusunda endişelenmemeni istiyorum."

"Ama sizi memnun etmek istiyorum, Efendim," diye itiraz etti usulca. "Bu benim görevim."

İç çekti. Ona nasıl ulaşabilirdi? "O zaman eğlenmeyi öğrenerek beni memnun et," diye nazikçe önerdi. "Bu gece Aaron'ın partisine gelmelisin."

"Dün Aaron'ı aradım ve orada olacağımı söyledim."

Alex gözlerini kırpıştırdı. "Öyle mi?" Bu kıskançlık olayı oldukça can sıkıcı olmaya başlamıştı; şimdiye kadar yaşadığı en sefil duygulardan biriydi.

Korku gözlerini doldurdu. "Yapmamalı mıydım?" Nefes nefese kaldı. "Oh, Efendim.
Özür dilerim. Devin gidebileceğimi söyledi ama sana sormadım." Gözleri yaşlarla doldu. "Özür dilerim." Yüzünü buruşturdu.

Devin gidebileceğini mi söylemişti? "Anna, sorun değil. Devin de ben de senin biraz özgür olman gerektiği konusunda hemfikiriz. Önceden bir yükümlülüğün olmadığı sürece hiçbir şey yapmak için izin almana gerek yok." Gülümsedi. "İnisiyatif aldığını gördüğüme sevindim."

Aaron'dan dün gece gelen mesaj birden anlam kazandı. Sadece "Partiye geliyor!" mesajı almıştı, başka bir şey değil. Kirsty onunla birlikte olduğu için ona cevap yazma şansı olmamıştı.

O da çekingen bir şekilde gülümsedi. "Jenna'yı aradım ve onu kendim aramam gerektiğini söyledi."

"Sanırım geleceğin için çok mutlu."

"Geliyor musun?"

Alex başıyla onayladı. "Yani, oradayken, yapmak istemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda olmadığını unutma. Kendini bir köle olarak düşünme. Düşün

Kendinizi oradaki en popüler kız olacak güzel bir genç kadın olarak düşünün."

Kaşlarını çattı. "Nasıl kendim olacağımı bildiğimden emin değilim, Usta. Bunu hiç yapmadım."

"Kardeşimle birlikteyken harika bir iş çıkarıyordun." Kızın Kurt'ü düşünmesini istemiyordu, ama bu bir noktaya işaret ediyordu.

"Ama bana bunu yapmam söylendi."

"Kardeşimi sevmiyor musun?" Kaşlarını çattı ve ona baktı. O kadar iyi bir oyuncu muydu? Duygularını ifade etmekten tamamen aciz miydi? Onu bu kadar mı kırmışlardı?

Gözleri büyüdü. "Hayır, Efendim,

biliyorum." Alex iç geçirdi.

"Ona çok düşkünüm. Ama bu bana ona iyi davranmam söylendikten sonra oldu."

Alex bunu bir an düşündü, sonra gülümsedi. "O zaman bunu sana verdiğim talimat olarak kabul et. Aksi söylenmedikçe keyfinize bakın. Bu

Bu şekilde eğlenerek beni memnun ettiğini biliyorsun." Ona göz kırptı.

Kadın kıkırdadı ve adam sırıttı. Sonunda anlamasını sağlamıştı! Bu gerçekten işe yarayabilirdi.

"Kıkırdamanı duymak hoşuma gidiyor," dedi usulca ve bunda ciddiydi. Kıkırdamaları kulağa müzik gibi geliyordu. Tıpkı gülümsemelerinin gözler için bir güzellik olduğu gibi. "Seni eğlenirken görmek hoşuma gidiyor. Bunu benim için yapabilir misin?"

Parlak gözlerle ona baktı ve başını salladı. "Evet, Efendim."

Kaşlarını alaycı bir azarlamayla kaldırdı. "Malikânede olmadığımız sürece 'Efendi' demek yok, unuttun mu?"

"Özür dilerim," dedi çabucak.

Ona güven verici bir şekilde gülümsedi. "Bu durumda, uygun olan buydu, Anna. Sanırım seni terbiye etmem gerekirse bana Efendi demelisin. Ama biz

O iş bitti. Artık bana Alex diyeceksin."

Utangaç bir şekilde gülümsedi. "Evet,

Alex."

"Aferin kızıma," diyerek onu nazikçe ayağa kaldırdı. "Şimdi gidip giysilerini bulalım, böylece giyinebilirsin." Ve gidip özel olarak biraz rahatlayabilirdi.

"Alex?"

"Evet, *Schatzi*?"

Yine gergin görünüyordu. "Seth... bu sabah bana yaklaşması seni üzdü mü?" Onun yüzünü dikkatle izliyordu.

Alex düşünürken yüzünü soğukkanlı tuttu. Tanrım, onun başka biriyle birlikte olması fikrinden nefret ediyordu. Geceyi babasıyla geçirdiğini bilmek onu neredeyse öldürüyordu. Ama onu incitecek biri yerine ona iyi davranacak biriyle görmeyi tercih ederdi. Yıllarını her gün defalarca seks yaparak geçirdikten sonra, kesinlikle güçlü ve aktif bir cinsel dürtüsü vardı. Seth rastgele bir adamdan daha iyiydi.

"Seth iyi bir adam, Anna. Ona hayatım pahasına güvenirim. Ben de senin hayatını ona emanet ederdim." İşin asla o noktaya gelmemesini umuyordu. Onun tehlikede olduğunu düşünmek istemiyordu. "Onunla herkesin önünde çıkman iyi bir fikir olmaz," dedi uzun bir sessizlik anından sonra ona bakarak. "Ama eğer... ihtiyaçların varsa, onunla birlikte olman benim için sorun olmaz." Yavaş ve dikkatli konuşuyordu. Onunla birlikte olmasını arkadaşıyla birlikte olmasına tercih ederdi ama bunun seksten daha fazlası olduğunu anlayana kadar onunla sevişmeyeceğine çoktan karar vermişti.

Ona sorgulayarak baktı ama cevabını kabul etti. "Evet Alex," dedi usulca.

Alex, Kurt'ün odasında Anna'nın giysilerini buldu ve sonra kendi banyosuna gitti. Kot pantolonunu açtı ve Anna'nın yatağında çıplak olduğunu düşünerek kendini kaybetti.

Garip bir kahvaltının ardından Wilhelm havaalanına doğru yola çıktı ve Alex, Anna'yı yeni dairesine götürebilmek için Kirsty'ye kısa bir veda etti.

On Birinci Bölüm

Anna, Alex ile kız arkadaşının arasına girmiş gibi görünmekten nefret ediyordu. Alex'in onu disipline etmek zorunda kalmasından da nefret ediyordu. Devin ya da Jack yanında olsaydı asla böyle davranmazdı. Neden bunu Alex'in yanında yapıyordu?

Alex San Francisco şehir merkezindeki caddelerde arabasını sürerken boynunu bükerek yüksek binalara baktı. Yol boyunca neredeyse hiç konuşmamışlardı. Alex derin düşüncelere dalmış gibiydi ve Anna onu bölmek istemiyordu.

Arabasıyla bir kapalı otoparka girdi ve asansörlerin yakınında bir yere park edene kadar etrafta dolaştı. "Burası misafirler için," dedi sessizce ve sonra solunu işaret etti. "Bu sizin için seçtiğimiz araba. Beğenmezseniz, gidip başka bir şey seçebiliriz."

Anna arabadan inip etrafta dolaşmadan önce Alex'e baktı.
Orada duran küçük şirin arabayı görünce nefesi kesildi. Beyaz, iki kapılı coupe'nin üstü açılabilir gibi görünüyordu. Yüzüne bir sırıtış yayıldığını hissetti ve yüzünde gergin bir ifadeyle onu izleyen Alex'e baktı.

"Çok güzel," dedi elini bagaj kapağının üzerinde hafifçe gezdirerek. "Bunu yapmak zorunda değildin, Alex."

Alex bir an için dudağını çiğnedi. "İstedim," dedi sessizce. Gözleri Anna'nın gözlerine dikilmişti ve Anna onun yoğun duygularını hissedebiliyordu, sonra gözlerini kaçırdı. Arabanın kapısını açtı ve ona her şeyin nasıl çalıştığını gösterdikten sonra Anna'ya anahtarlığı uzattı.

"Binada vale hizmeti var, yani konsiyerj masasını arıyorsunuz ve ihtiyacınız olduğunda sizi dışarıda bekliyorlar."

"Hizmeti kullanmak zorunda mıyım?" Bu kavram kulağa tuhaf geliyordu. "Hayır, tabii ki gerekmiyor. Sadece... bunun bir seçenek olduğunu bilin." Ellerini saçlarını karıştırdı. Başını hafifçe salladı ve sonra gülümsedi. Ruh hali hafiflemiş gibiydi. "Daireni görmeye gidelim mi?"

Anna başıyla onayladı ve adam elini tutup onu asansöre götürdüğünde kalbi hafifçe çarptı. Üzerinde 26 yazan düğmeye bastı ve asansör yukarı doğru hızlandı.

Koridorun sonundaki kapıya geldiklerinde Alex anahtarı Anna'ya uzattı. "Devam et ve kilidi aç."

Anna öyle yaptı ve Alex'in kendisi için bulduğu daireye girdi.
Onu.

Alex içeri girerken, "İki yatak odası, iki banyo," diye açıkladı.

Anna ana yatak odasına girdiğinde yumuşak mor renklerle dekore edilmiş yatak odasını gördü.
ve krem rengi. Yanındaki misafir yatak odası Alex'in gözleriyle uyumlu bir maviyle dekore edilmişti. Alex, körfezin muhteşem manzarasını görmesini sağlayan iki duvar penceresi olan mobilyalı oturma odasında bekliyordu. Burası da mor ve krem tonlarında dekore edilmişti. Bitişikteki mutfakta Anna'nın her sabah kullanmayı hayal ettiği bir kahvaltı barı vardı.

"Oh, Alex, bu çok güzel." Döndü ve ona belinden sarıldı. Yaşamak için böylesine güzel bir yeri hak etmiyordu.

*****

Alex Anna'ya tekrar sarıldı ve onun yumuşak bedeninin tadını çıkardı. Kirsty gitmeden önce Anna hakkında bazı kaba şeyler söylemişti ve bu onu yol boyunca rahatsız etmişti. Kirsty'nin önemsiz biri olduğunu hiç düşünmemişti ama görünüşe göre yanılmıştı. Daha ne kadar tahammül edebileceğini bilmiyordu.

Anna hem arabadan hem de daireden memnun görünüyordu. O da daire onun için dekore edilmişti. Gülümsemesi kalbinin göğsünde kabarmasına neden oldu.

"Anna, arabayı senin adına kaydettirebilmem için ehliyet numarana ihtiyacım var."

Sertleşti. "Ehliyetim mi?"

Alex onun tepkisini merak etti. "Arabayı senin adına istiyorum, benim değil. Ama bunu yapmak için numaranıza
ihtiyacım var." "Bende yok."

Yüzü solgunlaşıyor muydu?

"Yanında taşımıyor musun?"

"Nadiren araba kullanırım. Jack'in evinde."

"Anna, iyi misin?" Yüzü şimdi kesinlikle solgundu.

Korku dolu gözlerle ona baktı. "Gidip onu almam gerek," diye fısıldadı ve sonra göğsüne baktı. Başını salladı. "Tamam."

"Anna, sorun ne?"

Yüzüne zorla bir gülümseme yerleştirdi ama bu gülümseme gözlerine ulaşmadı. "Sorun değil. Gidip getireyim ve numarayı söyleyip seni arayayım mı?"

Kızın ifadesi onu rahatsız etti. İstismara uğradığını biliyordu ve vasisinin evine dönmek istemediği için onu suçlayamazdı. "Seni götüreceğim, Anna. Yalnız gitmek zorunda değilsin."

"Rahatsız etmek istemem."

Onun yanağını okşadı. "Sen asla rahatsız etmezsin, *Schatzi.*"

*****

Hayatının son sekiz yılını geçirdiği cehennem evine yaklaştıkça Anna'nın midesi zıplamaya başladı. Alex arabayı açık gri renkli iki katlı konağın önüne çektiğinde Anna kahvaltısını kusmaya hazırdı.

Belki buradayken anı kutumu da alabilirim.

Yatağının altında sakladığı kutuyu geri almak için muhtemelen tek şansı bu olacaktı. İçinde Jack her şeyi yok etmeden önce kurtarmayı başardığı ailesine ait eşyalar vardı.

"Seninle gelmemi ister misin, Anna?" Alex sordu.

Anna başını salladı, sesinin korkusunu ele vermesini istemiyordu. Titreyen bir elle arabanın kapısını açtı ve yavaşça ön kapıya doğru yürümeden önce bir nefes aldı.

Lütfen Jack'in evde olmasına izin verme, diye sessizce yalvardı kapı zilini çalarken. Saniyeler geçtikçe daha çok titredi. Kimse cevap vermedi ve Anna sonunda rahat bir nefes aldı. Her zaman açık olan garaj kapısından girebilirdi.

Merdivenlerden aşağı yürüdü. Alex penceresini açtı. "Aldın mı Bu mu?"

Anna başını salladı. "Jack evde değil. Ben garaja gidiyorum. Benim odam zaten oradaydı." Hissettiğinden daha cesur görünmeye çalışarak gülümsedi ve siyah boyalı kapıya doğru yürüdü. *Karanlık bir yere açılan karanlık bir kapı.* Derin bir nefes aldı ve kapının tokmağını çevirdi, kapı açılırken durakladı. Tanıdık koku zihnini anılarla doldurdu. Kötü anılar.

"Anna?"

Anna isminin sesiyle sıçradı. Ama bu Jack'in sesi değildi. Döndü ve arkasında Alex'i gördü.

"Ne yapıyorsun?" Kaşlarını çatarak ona baktı.

"Birkaç dakikadır hareket etmiyorsun. İyi misin?"

"Ben...?" Anna hala eli üzerinde durduğunu fark etti topuzu. Kapıdan geçmeye korkuyordu ama geçmesi gerektiğini biliyordu. Ehliyetine ihtiyacı vardı. "Özür dilerim. Sadece bir dakika sürecek."

"Ben de seninle geliyorum," dedi ve kapıyı iterek açıp içeri girdi.

Jack'in arabasını park ettiği garajın önü Anna'nın beklediği gibi boştu. Hızlı adımlarla yatak odasının ve "ders odasının" bulunduğu arka odaya geçti.

Oda iyi bir ses yalıtımına sahipti. Anna kapıyı açtı ve boğuk iniltiler ve ağlamalar duydu. *İkizler. Jack'in yeni kızları.* Anna tereddüt etti ve Alex'e baktı. *Babası bir Yaşlı. Nasıl eğitildiğimizi biliyor.*

"Bu ses de ne?" Alex onu geçip odaya girerek sordu. Tek ayağıyla odaya girince durdu, ağzı açıktı ve iri mavi gözlerinde şok ifadesi vardı. Anna onun arkasından içeri adım attı ve ikizlerden birinin "Makine."

*****

Alex durdu ve önündeki manzaraya baktı. Zevkine göre çeşitli oyun ya da işkence aletlerinin bulunduğu bir zindandan biraz daha iyiydi ama Alex buranın Jack'in oyun odası olduğunu düşünmemesi gerektiğini biliyordu.

Odada iki genç kız vardı. Biri uzun bir masanın üzerine eğilmiş, kollarını başının üzerine uzatmış, ayak bileklerini masanın ayaklarına kelepçelemişti. A
Bir çeşit makine büyük bir dildoyu şişmiş amına sokup çıkarıyordu. Kıç yanaklarının arasında bir popo tıkacının ucu görünüyordu. Çığlıklarını bastırmak için ağzında bir tıkaç vardı.

Diğer kız, kemerli geçitte kartal şeklinde kelepçelenmişti. Ağırlıklı meme ucu ve am kelepçeleri vardı. Alex onun gözyaşlarıyla ıslanmış yanaklarını görebiliyordu. Ağzında da bir tıkaç vardı. Onlar orada dururken başını kaldırıp onlara baktı, uzun kahverengi saçları örgüsünden ayrılmıştı ve kahverengi gözleri acıdan kızarmıştı.

"Anna, bu da ne böyle?" diye sordu İngilizce.

Anna yanından geçerken ona bakmadı. "Eğitim," dedi hafifçe omuz silkerek. Komodine doğru yürüdü ve bir çekmece açtı. Alex

Ehliyeti olduğunu tahmin ettiği şeyi çıkarırken gözlerindeki yaşları görebiliyordu.

"Ne demek eğitim? İşkenceye benziyor," diye tükürdü, öğle yemeğini kaybedeceğinden korkuyordu. Anna böyle mi eğitiliyordu? Bunu duymak ve ilk elden görmek çok farklıydı. Anna'yı o kızlardan herhangi birinin yerinde hayal ederken boğazında safra birikti.

Anna yatağın yanına diz çöktü ve altına bakmaya başladı. Bir şeyi çekti ve sonra kaşlarını çattı.

"Ne yapıyorsun?"

"Deniyorum..." diye homurdandı Anna çekerken yine. "...kutumu almak için." "Kutu mu?" Alex onun yanında diz çöktü. "Çekil."

Anna kenara çekildi ve o da yatağın altına uzandı. Bir süre sonra, elinde düz, kare bir kutu tutan kolunu çıkardı. Yaklaşık sekiz inç yüksekliğinde ve iki fit kareydi.

Anna minnettar bir gülümsemeyle, "Teşekkür ederim," dedi.

Başını salladı ve işkence gören kızlara baktı. "Kim bunlar?"

Anna arkasına baktı. "Jack'in yeni stajyerleri. Sanırım malikânede doğmuş seks köleleri." Dudaklarını birbirine bastırdı ve Alex'ten kutuyu aldı.

Alex arkasını döndü ve kızlara baktı. Stajyerler mi? Bu ne biçim bir eğitimdi böyle? Ayağa kalktı ve Anna'ya yetişmek için acele etti.

Anna'nın omzunu tuttu ve onu etrafında döndürdü. "Gardiyanınız Kızıl kızları eğitiyor mu?"

Anna arkasını dönüp kapalı kapı aralığına baktı.

"Bilmiyorum." "Böyle eğitilmedin, değil mi?"

Anna başını eğerek ona baktı. "Elbette öyleydim."

Alex kapı aralığına baktı. İçindeki öfke kabarırken çenesini sıktı. Elleri yumruk haline gelirken parmak eklemleri beyazlaştı.

Anna geri çekildi, açıkça korkmuştu.

Ona baktı ve telefonunu çıkardı. Seth bir an sonra telefonu açtı. "Seth," dedi Almanca. "Jack'in bodrumunda iki kız var. Gün sonuna kadar evden ve ülkeden çıkmalarını istiyorum. Onları babamın *Schloss'una* götür." Cevap beklemeden telefonu kapattı. Her şey hallolacaktı.

Alex döndü ve Anna'nın elinden kutuyu aldı. Anna kutuya uzanarak, "Hayır, lütfen..." diye yalvardı.

"Ben sadece senin için taşıyacağım." Derin bir nefes aldı, kızların birkaç saat içinde güvende olacağını biliyordu.

Anna dış kapıyı arkalarından dikkatle kapattı ve Alex'i arabaya kadar takip etti. Alex aracı çalıştırdı ve hiç konuşmadan uzaklaştı.

*****

"Sana kızgın değilim Anna," dedi Alex, Anna'nın dairesine doğru koridorda yürürlerken eline uzandı ve sıktı. Jack'in evinden ayrıldıklarından beri hiç konuşmamıştı."Fark etmemiştim. ....." O göz ucuyla ona baktı. "Tüm bunlardan sağ kurtulduğuna göre çok güçlü bir kadınsın."

Anna onun sesindeki duyguyu merak etti. Ne diyeceğini bilemedi ve onun yerine dairesinin kapısını açmaya odaklandı. Alex'e ehliyetini verdi ve kutuyu yatağın altına koymaya gitti.
ferah ebeveyn yatak odasi.

Birkaç dakika sonra oturma odasına geri döndüğünde Alex, "Al," dedi. Ona bir zarf uzattı.

Zarfı açtı ve içinde üç kredi kartı gördü. "Bunlar ne?" diye sordu.

"Yani paran var," diye açıkladı Alex. "Siyah olan bir kredi kartı. Mümkün olduğunda bunu kullanın. American Express'tir ve bazen alınmaz, bu yüzden diğerini kullanamıyorsanız Visa'yı kullanın. Gümüş olan bir banka kartı. Şifreniz doğum tarihiniz, 0512. ATM'den nakit para çekmek için bunu kullanın."

Anna biraz bunalmış bir halde başını salladı. "Bir şey almadan önce sana sormamı ister misin?"

Alex başını salladı. "Buna gerek yok." Güldü. "Şey, ben
Araba ya da ev almadan önce sorduğunuzu varsayalım. Eğer bir şeyin maliyeti dört ya da beş bin dolardan fazlaysa beni arayın, ama bunun dışında endişelenmeyin."

Dört ya da beş *bin dolar mı*? Vay canına.

"Anna, kıyafete ihtiyacın var. Yaşamak için genel şeylere ihtiyacın var."

"Jenna bugün beni alışverişe götürüyor. Eşyaların parasını nasıl ödeyeceğimi düşünmemiştim."

Alex kıkırdadı. "Artık bunun için endişelenmene gerek yok. Neye ihtiyacın varsa al."

Anna ona şüpheli bir bakış attı. Ama o onun kölesiydi. Ona bakması gerektiğini söyledi. Tutulan bir kadındı. En azından adam iyiydi.

On İkinci Bölüm

Anna, Alex gittikten sonra Jenna'yı aradı.
"Anna! Aradığına çok sevindim. Endişelenmeye başlamıştım." Saatine baktı. "Daha öğlen bile olmadı."
"Evet, ama öğle yemeği yememiz gerekiyordu. Açlıktan ölüyorum." "Kusura bakma. Bu sabah meşguldüm."
"Ne yapıyorsun?"
"Sadece... bir şeyler. ....."
"Oookay. Seni almamı ister misin? Araban yok, değil mi?"
Anna aşağıdaki sevimli arabayı düşünerek gülümsedi. "Aslında istiyorum." "Sen sürmek ister misin?"
Anna gülümsedi. "Elbette. Bana adresini mesaj atabilir misin? Nerede yaşadığını hatırlıyor muyum bilmiyorum."
On dakika sonra, hafızasında neredeyse kaybolmuş olan üç katlı siyah konağa doğru arabasını sürerken Anna'nın kalbi göğsünde çarpıyordu.
Jenna'nın babası Luke'la neredeyse Jack'le olduğu kadar uzun süredir yakındı. Luke'la birbirlerini çok iyi tanıyorlardı ve ona karşı belli bir sevgi besliyordu. Jack talep ettiğinde ona karşı acımasız davranmıştı ama bunun dışında oldukça iyi davranmıştı. Onu sık sık görmeye geliyordu ama diğer erkekler gibi sırf eğlence olsun diye ona zarar vermiyordu.
Kapıyı çaldı. Kimse hemen cevap vermedi ve kapı açıldığında doğru yerde olduğundan emin olmak için etrafına bakınıyordu.
"Anna?"
Döndüğünde Luke'un yüzünde şaşkın bir ifadeyle kapı aralığında durduğunu gördü.
"Merhaba," dedi beceriksizce. Genelde buluştuklarında bu seks yapmak için olurdu. Şimdi ise Jenna'yı görmeye gelmişti.

Sırıttı. "Jenna bana geleceğini söyledi. Seni zor tanıdım."

"Seni daha birkaç hafta önce gördüm," dedi usulca.

"Evet, ama sen... farklı görünüyorsun." Onu takdirle inceledi ve sonra içeri girmesine izin vermek için geri çekildi. "Normal bir genç kadın gibi görünüyorsun."

Utangaç bir şekilde gülümsedi. "Bu kötü mü?"

Başını salladı ve kapıyı kapattı. "Hiç de değil," dedi baştan çıkarıcı bir sesle. Ona doğru bir adım attı ve elini tutarak kendine çekti. "Hoşuma gitti," dedi usulca.

Anna endişeyle ona baktı. "Jenna eve gelmedi mi daha?" diye fısıldadı adam vücudunu onunkine bastırıp ellerini sırtından aşağıya, kalçasına doğru kaydırırken.

"Hayır, henüz değil." Adam onun boynunu öptü ve kadın iç çekti. "Güzel kokuyorsun."

Adam kadının ağzını öptü ve kadın kollarını adamın boynuna doladı. Ağzını onunkine doğru eğdi ve dili dişlerinin arasından kayarak onun etrafında dans ediyordu. Elleri onun kıçını kavradı ve kalçalarını ona doğru bastırdı. Adamın dili kadınınkini okşarken kadın usulca adamın ağzına doğru inledi.

Öpüşürken ona sarıldı ve adam onu duvara çarpana kadar geriye doğru itti. Kalçalarını onunkilere bastırdı ve ellerini onun beline ve kaburgalarına doğru gömleğinin altından kaydırdı. Göğüslerini avuçladı ve sütyeninin üzerinden yoğurdu.

Adam dudaklarını boynunda gezdirirken kadın iç çekti.

Adam aniden geri çekildi. Adam sırıtarak cebinden telefonunu çıkarırken kadın kaşlarını çattı. Ekrana bastı. "Jenna... Hey, bebeğim... Eve giderken durup biraz süt alabilir misin? Hayır, o değil. burada henüz...." Luke Anna'ya muzipçe sırıttı. "Tamam... Seveceğim... Ben de seni seviyorum."

Adam telefonu kapatınca gözleri büyüdü. "Birkaç dakikamız daha var Yalnız," diye mırıldandı ve onu koridorun karşısındaki ofisine çekti. "Oh, Tanrım. Anna..." diye inledi, sonra onu sertçe öptü ve geriye doğru götürdü. "Seni hep masamın üzerinde becermek istemişimdir."

Adam onu masasının üzerine kaldırırken kadın adamın ağzına gülümsedi. Onu geriye itti ve gömleğini kaldırdı. Sütyeninin kaplarını indirdi ve sonra kaşlarını çattı.

"Sorun ne?" diye sordu endişeyle. Yıllardır ona kaşlarını çatmamıştı; onun vücudundan hoşlandığını biliyordu.

"Devin'in sana sadece bir meme ucu halkası verdiğini sanıyordum." İki eliyle her iki meme ucunu da çekiştirdi. "Sende iki tane var."

"Benim iki ustam var," dedi, doğrulup onun boynunu öperek. "Yani altı yüzüğüm var." Artık neredeyse normal görünüyordu. İki usta, altı yüzük.

"İki Efendi mi?" diye sordu usulca, tek kaşını kaldırarak. "Devin'in buna izin verdiğini hayal bile edemiyorum." Adam onun meme ucu halkalarını çekiştirdi ve kadın iç çekti.

"Tam olarak ne olduğunu anlamıyorum ama oldu." Baştan çıkarıcı bir şekilde sırıttı. "Diğerlerini görmek ister misin?"

Gözlerinde arzuyla ona baktı ve başını salladı.

Masadan kalktı, sandaletlerini tekmeledi ve kot pantolonunun düğmelerini açarak külotuyla birlikte yere itti. Bacaklarını açarak masanın üzerine oturdu ve ellerinin üzerine yaslandı. "İşte," dedi, amını göstererek.

Diz çöktü ve bacaklarını daha da ayırdı. "Bu..." Klitorisini öptü ve kadın ürperdi. "...şimdiye kadar gördüğüm en seksi şeylerden biri." Ayağa kalktı ve kot pantolonunun düğmelerini açtı. "Daha fazlasını görmek istiyorum ama Jenna yakında evde olacak."

Yaklaşırken sikini kot pantolonundan çıkardı ve sonra dizlerini göğsüne doğru itti.

"Oh, Tanrım!" diye inledi, adam kendini onun içine bırakırken masasına yaslandı. "Oh, Luke!"

Hızla içine girip çıkmaya başladı. Kadın onu vajinal kaslarıyla sıkarken inledi. Fazla zamanları olmadığını biliyordu ve mümkün olduğunca zevk almasını istiyordu. Kalçalarını, ayak bileklerini omuzlarında tutarken onu sertçe becerdi.

"Oh, evet..." diye inledi.

Hareketleri hızlandı ve yüksek sesle inledi.

Boşalırken onun adını haykırdı. Sertleşip doruğa ulaştığında parmaklarını kalçalarına geçirerek onun adını haykırdı.

Öne, göğsüne doğru eğildi, alnı eforla ıslanmıştı. Gözleri arzuyla parlıyordu. "Çok ateşliydi bebeğim," dedi boğuk bir sesle. "Gerçeklik fanteziden daha iyi."

Ona gülümsedi ve başını salladı.

Çekildi ve onu öptü, sonra kıyafetlerini düzeltti.

Ayağa kalkıp kot pantolonuna uzandığında bir kapının açıldığını duydular. Telaşla Luke'a baktı.

"Merdivenlerin altındaki banyo," diye talimat verdi.

Başını salladı ve koridoru geçerek banyoya girdi. Giyindi, kıyafetlerini düzeltti ve sifonu çekti, sonra sakince dışarı çıktı.
Jack ona, birlikte olduğu adamın başının derde girebileceği bir durum ortaya çıktığında nasıl davranması gerektiğini öğretmişti.

"Anna!" Jenna haykırdı ve ona sarıldı. "Ön tarafta bir araba görmedim. Burada olduğunu düşünmemiştim."

Kalbi göğsünde zıpladı ve kapıya doğru koştu. "Arabam yok Orada mı?" Arabası çalınırsa Alex ne derdi? Kapıyıçarparak açtı ve beyaz Mercedes'in hâlâ bıraktığı yerde park edilmiş olduğunu görünce rahatladı."Hayır, hâlâ orada. ....." Rahatlayarak iç çekti.

Jenna onun arkasında durdu. "Sakın bana o küçük beyaz şeyin senin olduğunu söyleme?" Anna başını salladı ve Jenna kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Mercedes'in mi var?"

Anna omuz silkti. "Evet."

Jenna önce babasına, sonra da Anna'ya baktı. "Tamam....." diye yuvarlandı. gözlerini kırpıştırdı ve sonra sırıttı. "Çantamı alayım, sonra beni bırakmanı istiyorum!" Çantasını almak için merdivenlerden yukarı koştu.

Jenna birkaç dakika sonra Anna'nın arabasının yolcu koltuğuna oturduğunda neredeyse inliyordu, bu da Anna'nın kıkırdamasına neden oldu. Alışveriş merkezine gittiler ve birkaç saat alışveriş yaptılar. Kredi kartlarını kullanırken kendini garip hissediyordu ama belli ki Alex Jenna'yı arayıp Anna'nın ihtiyacı olanı aldığından emin olmasını söylemişti. Anna Çarşamba günkü ziyafet için bir kokteyl elbisesi ve Aaron'ın partisi için bir mayo buldu. Anna bunun bir havuz partisi olduğunu bilmiyordu.

Alışveriş yaparlarken Jenna'nın babasına ne yaptığını fark etti. Bunu neden yapmıştı? Daha önce seks yaptıklarında, Yapmak zorundaydı yoksa cezalandırılacaktı.Ama şimdi şimdi özgür olması gerekiyor

EğernelerbilseydiJenna'nın ne diyeceğini düşündükçe Anna'nın içini utanç kaplıyordu .....babasının ondan neden süt almak için durmasını istediğini

Ama Luke'a hayır deseydi Devin sinirlenecekti. Onu isteyen hiçbir erkeğe hayır dememesi gerekiyordu.

Öğleden sonra, Anna ve Jenna Anna'nın dairesine döndüler.

"Sapphire'de mi yaşıyorsun?" Anna park ederken Jenna gözlerini kocaman açarak sordu. "Bütün bunları nasıl karşılıyorsun, Anna? Ve Alex sana neden kredi kartı verdi?"

Anna arabayı yerine park ederken dudağını ısırdı. "Bu uzun bir hikâye Jenna."

"Zamanımız var. Anlat bana."

Anna asansörde sessizdi, hayatını nasıl açıklayacağına karar vermeye çalışıyordu.

Jenna daireye ıslık çalarak baktı. "Güzel yermiş." Yüzünde endişeli bir ifadeyle arkasını döndü. "Ne oldu Anna? Neden burada yaşıyorsun? Neden ortadan kayboldun?" Sesinde incinmişlik belirgindi.

"Jenna, eğer sana söylersem, kimseye söyleyemezsin. Başım büyük belaya girebilir."

Jenna başıyla onayladı ve Anna kanepeye oturdu. Yavaşça Jenna'ya son birkaç yılda neler olduğunu anlatmaya başladı. Ayin ve artık nasıl Devin ve Alex'e ait olduğu da dahil.

İşi bittiğinde Jenna'nın gözleri yaşarmıştı. "Bu kadar kötü olduğunu hiç bilmiyordum. Jack'in sadece bir pislik olduğunu sanıyordum."

Anna acı acı güldü. "Öyleydi."

"Ah, Anna!" Jenna onun boynuna şiddetle sarıldı. "Ah, seni zavallı şey. Keşke bana söyleseydin. Bir şeyler yapabilirdim. Babam-"

Anna başını salladı. "O hiçbir şey yapamazdı." O da katılmıştı ama Anna bunu Jenna'ya söylemek istemiyordu.

On Üçüncü Bölüm

Anna, GPS'in Aaron'un evini gösterdiği sokağın aşağısına park etti. Arabalar neredeyse iki blok boyunca cadde boyunca sıralanmıştı. yön. Jenna, Aaron'ın partilerine katılımın yüksek olduğunu söylemişti ve görünüşe göre haklıydı.

O ve Jenna büyük ahşap evin merdivenlerinden yukarı doğru yürüdüler. Kızılağaçtan yapılmış ön kapıya yaklaştıklarında onları en son dans müziğinin zonklayan tabanı ve vuran davulları karşıladı. Jenna kapıyı çalmadan açtı ve Anna sorgulayarak ona baktı.

"Kapıyı çalarsak sonsuza dek bekleriz," diye açıkladı Jenna.

Anna kısa pembe tişörtlü elbisesini düzeltti ve derin bir nefes aldı Jenna'yı içeri kadar takip etmeden önce. Ev çok modern görünüyordu, beyaz ve açıktı.

Jenna oturma odasının önündeki sandalyelerde oturan birkaç kişiyi selamladı ve Anna'yı onlarla tanıştırdı. Anna kendini yerinde hissetmediği için onları kibarca ve sessizce selamladı.

Açık bir sürgülü cam kapının yanında duran Aaron da dahil olmak üzere birkaç kişinin etrafta dolaştığı büyük, modern bir mutfağa girdiler. Mavi mayo giymişti ve Anna odanın diğer ucundan onun kıvrak vücuduna hayranlıkla bakabiliyordu. Dışarıdan su sıçraması ve kahkaha sesleri duydu.

Aaron döndü ve Anna'nın odaya girdiğini gördü. Sırıttı ve el salladı. Anna da ona utangaç bir şekilde el salladı.

"Gördün mü, senden kesinlikle hoşlanıyor," diye fısıldadı Jenna.

Anna başını salladı ama Aaron onlara yaklaşırken sinirleri gerildi.

Onu kucağına aldı ve etrafında döndürerek sarıldı. "Geldiğine çok sevindim Anna. Harika görünüyorsun."

Anna'nın utangaçlığı tüm gücüyle ortaya çıktı. Yere bakarak, "Teşekkür ederim," dedi.

"Neyim ben? Doğranmış ciğer mi?" Jenna suratını astı.

Aaron güldü ve kolunu Anna'nın beline doladı. "Hayır. Ben olsam en azından sana strip steak derdim."

Jenna kıkırdadı. "Bu da bir şeydir."

"Dışarı gel. Güvertede yiyecek ve içecek var."

Aaron kolunu Anna'nın beline doladı ve onları sürgülü kapıdan geçirerek kızılağaçtan yapılmış devasa bir güverteye çıkardı. Ortadaki geniş merdivenler, gülüşen ve bir tür oyun oynayan insanlarla dolu ışıklı bir havuza iniyordu.
beyaz bir top ile oyun.

Anna dışarı adımını attığı anda Alex'in yakınlarda olduğunu hissetti. *Efendim*. Etrafına baktı ve onu havuzun uzak tarafında Seth ve tanımadığı birkaç adamla konuşurken gördü.

Alex sanki onun bakışlarını hissetmiş gibi başını kaldırıp ona baktı ve sıcak bir gülümseme verdi. O da gülümsedi ve onu yanında isteyip istemediğini soran bir bakış attı. Adam sırıtarak başını salladı ve Aaron'a işaret etti. Kız başıyla onayladı ve Aaron'u içecek masasına kadar takip etti.

"Bu da neydi şimdi?" Jenna onun kulağına mırıldandı.

"Ne hakkında?" Anna masumca sordu.

"Anna, içecek bir şey ister misin?" Aaron kırmızı plastik bir bardağa uzanarak sordu. "Eve arabayla dönmediğin sürece içki içme yaşı konusunda seçici değilim."

Anna ona özür dileyen bir bakış attı. "Arabayla geldim. Sadece biraz su yeterli."

"Soda ve çayım da var," dedi masayı işaret ederek. Kadın
başını salladı. "Su iyi olur."

"Ben bir içki alacağım," dedi Jenna kırmızı plastik bir bardağı
birayla doldururken. Aaron da Anna'ya içinde buzlu su olan
bir fincan uzattı. "Aç mısın?"

"Benim dairemde yemek yedik," dedi başını sallayarak.

"Tanrım, Anna." Arkalarından sinsi bir kadın sesi geldi. "Alex sen gelmeden bir yere gidemiyor mu?"

Anna döndüğünde Kirsty'nin ellerini dar kalçalarına dayamış, ona pis pis baktığını gördü. Çok dar altın rengi bir bikini giymiş ve kalçalarına şeffaf siyah bir pareo bağlamıştı.

"Aaron beni davet etti," dedi Anna usulca. Kirsty neden onunla burada yüzleşmek zorundaydı?

Kaşlarını kaldırdı ve Aaron'a baktı. "Kesinlikle etrafta dolaşıyorsun, değil mi?" Sırıttı, sonra döndü ve yürürken kalçalarını baştan çıkarıcı bir şekilde sallayarak uzaklaştı.

Anna iç çekti. Kirsty ortaya çıkmadan hiçbir yere gidemez miydi? Jenna ona sorgulayan bir bakış attı.

"Benden pek hoşlanmıyor," dedi Anna sessizce.

"Umarım hislerimiz karşılıklıdır," diye mırıldandı

Jenna.

"Bana karşı hiç nazik olmadı."

Anna, Aaron'ın Kirsty'nin uzaklaşmasını izlediğini fark etti ve nedenini anlamasa da incindiğini hissetti. Aaron'ın Kirsty'ye bakması neden umurunda olsun ki?

Başka bir kadın mı? Bu onu ilgilendirmezdi. Yine de içinde bir şeyler kabardı ve ne olduğunu anlaması bir anını aldı. Kıskançlık mı? Kirsty bütün erkeklerin onu izlediğinden emin olacak şekilde yürüdü. Ve izlediler de. Kaşlarını çattı ve uzun zamandır ilk kez sinirlendiğini hissetti.

Jenna kıkırdadı. "O dişi olan her şeye karşı bir sürtük. Bütün kızlara Alex'le birlikte olduğunu ve onların olmadığını söylemeye bayılıyor. Açıkçası neden onunla birlikte olduğunu anlamıyorum." Aaron'a ters ters baktı.

"Ne? Alex'in ne yapacağını ben kontrol edemem." Aaron savunmak için ellerini kaldırdı ve sonra omuz silkti. "O ateşli ve yatakta iyi."

Ateşli ve yatakta iyi mi? Anna, Alex'in bu kadar sığ olabileceğini hiç düşünmemişti. Ama yine de ne biliyordu ki? Onu çok az tanıyordu.

Anna kaşlarını çatarak Aaron'a baktı. "Onu da mı paylaştın?" diye sordu, kızgınlığı aniden ortaya çıkmıştı.

Sorusu üzerine gözleri büyüdü ve gözlerindeki evet cevabını görebildi. İncinmiş ve kızgın bir halde arkasını döndü ve uzaklaştı. Alex ondan hissettiği gibi davranmasını ve diğer insanların ne düşündüğü konusunda endişelenmemesini istemişti. O da öyle yapıyordu ama her adımında kendini azarlıyor, böyle hissetmeye hakkı olmadığını biliyordu.

Jenna da arkalarından hızla merdivenlerden ana avluya indi. Çantalarını güvertenin yanına bıraktılar ve Anna havuzdaki insanlara baktı. Kirsty havuzda Alex'in önündeydi ve Anna'nın durduğu yerden sanki onu göğsüne bastırmış gibi görünüyordu. Anna içindeki mantıksız kıskançlık duygusunu bir kenara itti.

Alex, Anna'nın flört etmesini ve eğlenmesini istediğini söyledi. Bu kesinlikle nasıl yapılacağını bildiği bir şeydi... en azından flört etme kısmı. Bu yeni duygular rahatsız ediciydi ve daha önce hiç yapmadığı şeyleri yapmak istemesine neden oluyordu. Birini kıskandırmak gibi. Aaron ya da Alex gibi birini.

"Hey, Jenna. Bu kim?" Yirmili yaşlarının ortalarında iki adam iki kıza doğru yürüdü. İkisi de uzun ve zayıftı ve dansçılar gibi zarifçe

yürüyorlardı.

Biri sarışın, diğeri siyah saçlıydı.

"Merhaba çocuklar," dedi Jenna neşeyle, ikisini de kucaklayarak. "Garrett, Bryce, bu benim en iyi arkadaşım Anna. Anna, bunlar Garrett Salinas ve Bryce Wilkinson. Aaron'ın oda arkadaşları."

"Merhaba, Garrett. Merhaba Bryce." Anna onları gülümseyerek karşıladı. "Yüzmeye mi gidiyorsunuz?" Bryce sordu.

Jenna sırıtarak, "Elbette," dedi ve tişörtüyle şortunu çıkarmaya başladı. "Geliyor musun Anna?" diye sordu Anna'ya bakarak.

Anna çocukluğundan beri yüzmemişti. Sudan korkmuyordu ama kendini boğulmaktan koruyup koruyamayacağını bilmiyordu. Başını salladı ve ayakkabılarını çıkarıp çantasının yanına koydu. Havlusunu çıkardı ve çaldığında duyabilmek için cep telefonunu en üste koydu. Devin'den gelen bir aramayı kaçırdığı için cezalandırılmak istemiyordu.

Anna yavaşça elbisesini çıkardı ve Garrett'ın gri gözleriyle yumuşak bir gülümsemeyle buluştu. Bikinisinin yeşil bandeau üstünü düzeltirken bakışlarını Garrett'tan ayırmadı, ancak elleri giydiği cimri alt kısma gittiğinde Garrett'ın bakışları aşağı doğru kaydı.

Jenna, "Keşke kendime bu kadar güvenebilseydim," diye mırıldandı.

Garrett ve Bryce takdir dolu bakışlarla Anna'yı bir aşağı bir yukarı süzdüler. Vücudu hakkında hiç şikâyeti olmamıştı ve olmasını da beklemiyordu. Konuşmak onu utandırıyordu. Çıplak olmak ya da bu durumda çoğunlukla çıplak olmak onun için bir şey ifade etmiyordu.

Anna başını kaldırdı ve baştan çıkarıcı bir poz verdi. Erkekleri tanıyordu. Erkeklerle nasıl başa çıkılacağını biliyordu. Tehlikeli sularda dolaştığını hissediyordu ama kızgındı, hayal kırıklığına uğramıştı ve umursamama sınırındaydı. Eğitiminden en iyi şekilde yararlanmaya ve Kirsty'ye gerçekten neyden yapıldığını göstermeye karar verdi. Kirsty'yi kıskanç biri haline getirme düşüncesine gülümsedi.

Garrett ve Bryce'a özel gülümsemesini verdi ve anında onların çekimini hissetti.

Jenna gözlerini kocaman açarak onu izledi. Anna ona sırıttı.

"Gidelim mi?"

"Az önce sana ne oldu?" Arkalarında Garrett ve Bryce olduğu halde havuza doğru yürürlerken Jenna mırıldandı. Yürürken kalçalarının sallanışını izlediklerini hissedebiliyordu.

"Ne demek istiyorsun?" Anna fısıldadı.

"Göz açıp kapayıncaya kadar sessiz, utangaç Anna'dan seksi Anna'ya dönüştün." Anna'ya baktı ve sırıttı. "Bunu sevdim." Kıkırdadı. "Seni daha sonra banyoya götürüp senden faydalanabilirim."

Bir an birbirlerine baktılar, sonra kıkırdayarak havuzun kenarına doğru yürüdüler. Garrett ve Bryce, Anna suya adımını atar atmaz hemen onun yanında bitiverdiler.

İnsanlar yanlarına yüzerken Jenna onları tanıştırdı. Anna çekici ve çapkın olduğundan emindi ve hem erkeklere hem de kızlara arzu edildiğini bildiği her şeyi yaptı.

Jenna kıkırdadı ve Anna'nın kulağına Kirsty'ye bakmasını fısıldadı. Anna baktı ve Kirsty'nin yüzündeki kıskançlık ve öfkeyi görebildi. Kirsty'nin hayranlarından birkaçını çalmışlardı. Anna Kirsty'ye sırıttı ve sonra tekrar yakındaki sohbete döndü.

Bir süre sonra Seth ve Tony geldi. Seth Anna'yı belinden yakaladı ve boynuna sarıldı.

"Kahretsin, çok seksi görünüyorsun Anna," diye mırıldandı Seth, nefesi Anna'nın kulağını gıdıklıyordu. "Seni yiyip bitirebilirim."

Seth'in dilini amının üzerinde düşünmek onu ıslattı. Seth'in kulağına fısıldamak için döndü, elini onun kaslı omzuna koydu. "Bu bir
Söz mü?"

Ona baştan çıkarıcı bir gülümseme verdi. "Emin olabilirsin."

Anna kıkırdadı ve Aaron'un onu izlerken yüzünde beliren tuhaf ifadeyi neredeyse kaçırıyordu. Görünüşe göre onu kıskandırma çabası işe yaramıştı çünkü
Üzgün görünüyordu.

"Hey, voleybol oynamak isteyen var mı?" Aaron daha önce gördüğü beyaz topu havaya kaldırarak gruba sordu.

Havuzdakiler gruplara ayrıldı. Anna ve Jenna Aaron, Garrett, Bryce ve birkaç kişiyle birlikte bir takımdaydı. Alex ve Kirsty ise diğer takımdaydı. Anna arkada, kendisiyle flört etmekte çok açık davranan Aaron ve Garrett'ın arasında duruyordu. Düzenli olarak ona bakıyor ve gülümsüyordu.

Anna özür dileyerek Aaron'a baktı, "Bu işte pek iyi değilim." Ortaokulda beden eğitimi dersinde birkaç kez oynamış ama hiç başarılı olamamıştı.

"Her şey yolunda." Aaron ona cesaretlendirici bir gülümseme verdi. "Bu sadece eğlenmekle ilgili. Topa vur ve keyfine bak. Sadece topa vurmamaya çalış
komşunun bahçesinde."

Oyun başladı. Top birkaç kez Anna'nın yönünde uçtu ve Anna birkaç kez topa vurmayı başardığı için kendisiyle gurur duydu. Bir noktada top yükseğe doğru geliyordu ve Garrett vurabilmesi için onu sudan çıkardı. İstediğinden daha sert vurdu ve top sudan dışarı çıktı.
Suyu bahçenin diğer tarafına taşıyor.

Yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim," diye seslendi diğer ekibe.

Alex gülerek kendini sudan çıkardı ve bahçenin karanlık köşesinde onu aramaya gitti.

Garrett Anna'yı suya geri indirdikten sonra belinden tuttu. "Eğleniyor musun?" diye kulağına fısıldadı.

Başını sallarken nefesi boğazında düğümlendi. Arkasını döndü Yüzünü ona döndü ve telefonun çalmaya başladığını duydu. Çalan telefonun kendi telefonu olduğunu ve Devin'in telefonu olduğunu anlaması on saniye kadar sürdü.

Kalbi göğsünde çarpmaya başladı ve Garrett'ı itti. "Garrett, o benim telefonum. Gidip cevap vermem gerek," dedi sessizce.

Ona sıkıca sarıldı ve sırıttı. "Bu sadece bir telefon, tatlım. Mesaj bırakacaklar."

Anna onun kaba olmaya çalışmadığını, sadece flört ettiğini düşündü. Ona karşı mücadele etti. "Lütfen, anlamıyorsun," diye yalvardı usulca. "Buna cevap vermek zorundayım. Söz veriyorum hemen döneceğim." Zamanı tükeniyordu ve paniklemeye başlamıştı.

Güverteden biri telefon çalıyor diye bağırdı. Dönmek için çabaladı ve bağırdı, "O benim. Ben gidiyorum!"

Garrett hâlâ onun gitmesine izin vermiyordu. Eğildi ve kızın kulağına sokuldu. Boğuk bir sesle, "Bırak telesekretere düşsün," dedi.

"Garrett, lütfen. ..." Onu son bir kez itti ve o da gitmesine izin verdi, kaşlarını çatarak. Dirençli suyun içinden havuzun kenarına doğru ilerledi ve telefonuna .....tam sustuğunda sesli mesaja geçti

Dizlerinin üzerine çöktü ve ekrandaki "Bir Cevapsız Arama" bildirimine baktı. Hıçkırığını gizlemek için ağzını kapattı ve titremeye başladı.
Devin çok kızacak! Cezalandırılacağım! Titrek bir nefes aldı ve Alex yanında diz çöktüğünde geri arama düğmesine basmak için titreyen bir parmakla uzandı.

"Anna, sorun ne?" diye sordu usulca.

Cevapsız arama mesajını göstermek için telefonu çevirdi. "Devin'den gelen bir aramayı .....cevapsız bıraktım," diye fısıldadı. "Ona ulaşmaya çalıştım ama Garrett. ....."

"Bu yüzden mi ona karşı mücadele ediyordunuz?"

Telefonu tekrar kucağına aldı ve başını sallayarak ona baktı. "Devin beni cezalandıracak," diye fısıldadı, telefonu kaçırmanın verdiği şok ve korkunun yerini dehşet almıştı.

"Seni cezalandırmak mı? Bir aramayı kaçırdığın için mi?" Sesi şaşkındı.

Anna gözlerinde yaşlarla ona baktı. "Dedi ki..." diye başladı, ağlamamak için umutsuzca çabalıyor ve başarısız oluyordu, "...eğer herhangi bir zamanda çağrısına cevap vermezsem, bunu itaatsizlik olarak değerlendireceğini söyledi."

"Anna, bu çok saçma..." diye başladı Alex ve sonra durup onu inceledi. "Ciddi misin sen?"

Tekrar başını salladı.

Çenesini sıktı ve kızın elinden telefonunu aldı. "Ne yapıyorsun?" diye sordu panikle ve telefona uzandı.

Ekranı bıçakladı. "Senin hatan olmayan bir şey yüzünden seni cezalandırmasını engellemek için Devin'i aramak."

Alex aramayı yaptı ve Devin'in cevap vermesini bekledi. "...Hayır, ben Alex...evet, o burada.....Onu telefonuna ulaşmaya çalışırken gördüm, ama o
bunu yapması engellendi. ....."

Kirsty ona doğru yürüdü ve bir şeyler söylemeye başladı ama Kirsty elini havaya kaldırarak onu engelledi ve dönüp avlunun diğer tarafına doğru yürüdü.

Kirsty bir süre ona baktıktan sonra Anna'ya ters ters baktı. "Seni küçük sürtük," dedi sıkılmış dişlerinin arasından. "Onun için özel bir şey olduğunu sanıyorsun ama değilsin."

Anna ayağa kalktı. "Onun için olduğumdan daha fazlası olmayı asla umamazdım, ki bu da çok az bir şey," dedi alçakgönüllülükle. "Sen çok şanslı bir kadınsın Kirsty."

Kirsty'nin gözleri kısıldı. "Benimle oyun oynama, seni küçük amcık. Onu istediğini biliyorum. Ona nasıl baktığını gördüm."

Anna başını eğdi ve merakla Kirsty'ye baktı. "Buradaki her kız onu istiyor. Neden benim peşimden geldin?"

Ofladı, sonra birkaç metre ötedeki Alex'e baktı. "Kimden bahsediyor bu? ne için?"

Anna yumuşak bir sesle, "Devin Andersen," diye cevap verdi.

"Devin Andersen? Neden...?" Kirsty tekrar Anna'ya baktı, sonra da boynunda ve karnında. Yüzüne hınzır bir gülümseme yayıldı. "Güzel göbek halkası," diye yorumladı ona bilmiş bir bakış atarak. "Seks kölesi olmak nasıl bir şey?"

Anna nefesini tuttu ve dehşetle ona baktı. *Nasıl bilebilirdi ki...?*

"Nereden bildiğimi merak ediyor musun?" Kirsty sırıttı ve elini havada salladı. "Lütfen. Dünyayı dolaşıyorum. Devin dışarı çıkmasına izin vermiyor ama diğerleri veriyor.
Diğerleri... onlara ne deniyorsa, kölelerine karşı daha açıklar." Güldü. "İtiraf etmeliyim ki hepiniz çok iyi eğitilmişsiniz." Bir adım attı geriye doğru bir adım atan Anna'ya doğru. "Hayır demeye iznin olduğunu sanmıyordum." Kaşlarını kaldırdı.

Anna'nın gözleri korkuyla açıldı ve durdu, ellerini birbirine kenetledi ve yere baktı.

Kirsty alçak bir sesle, "Garrett'ın yatak odası ikinci katta, merdivenin hemen solundaki kapı," dedi. "Oraya git ve beni bekle."

Anna itaatkâr bir şekilde başını salladı ve söyleneni yaptı. Kirsty onun bir köle olduğunu biliyordu. Anna hayır diyemezdi. Köle programı buna izin vermiyordu. Erkeklere olduğu kadar kadınlara da hizmet etmek zorundaydı.

Bölüm On Dört

Alex, Devin'le konuşmasını bitirirken etrafına bakınarak Anna'yı aradı. "Devin, tuvalete gitmiş olmalı. Onu bulur bulmaz seni aramasını söyleyeceğim."

Devin homurdandı. "Öyle yapsan iyi olur, yoksa daha önce söylediklerimi hatırlamayabilirim."

Alex kaşlarını çattı ve aramayı sonlandırdı. Son on dakikasını Anna'yı kendi hatası olmayan bir şey için cezalandırırsa onu tehdit ediyor ve pazarlık yapıyordu. Alex onun Garrett'a karşı mücadele ettiğini görmüştü ve kurtulduğunda onu kurtarmak için yanına gidiyordu. Ama kızın yüzündeki ifade
Telefonuna koşarken yüzündeki ifade onu şaşırtmıştı.

Devin'den gelen bir aramayı cevapsız bıraktığı için dehşete düştüğünü öğrendiğinde, öfkesi alevlendi. Uzun zamandır bu kadar çok gün içinde bu kadar çok öfkelenmemişti. Bu onu yoruyordu ama söz konusu Anna olunca, ona karşı savunmacı olmaktan kendini alamıyordu. Başka kimse umursamıyor gibiydi. Ve o
onun efendisiydi; ona karşı bir sorumluluğu vardı.

Alex havuzdaki insanlara baktı. Anna .....'nın nereye gitmiş olabileceğini .....hayal bile edemiyordu. Cezadan kaçmak ona göre değildi. .....Alex'in kalbi düştü. Gitmesinin tek nedeni birinin onu zorlamasıydı.

"Seth! Tony!" diye seslendi ve telefonunu bulmak için hızla çantasına doğru yürüdü. Anna'ya verdiği bilekliğe yerleştirdiği gelişmiş GPS takip cihazı için minnettardı. Bu onu bir adımda Anna'nın tam yerine götürebilirdi.

Seth ve Tony bir anda onun yanındaydı, havuzdan sırılsıklam olmuşlardı.

Alex çantasından telefonunu çıkararak, "Anna ortadan kayboldu,"

dedi. İkisi de küfretti. "GPS'i çalışıyor mu?" Seth sordu.

Alex telefonuna baktı ve birkaç simgeye bastı. Yakınlarda yanıp sönen ve hareket etmeyen kırmızı noktayı görünce rahat bir nefes aldı. "O hâlâ

Buraya. Gel hadi."

Diğer adamlar havlularını alıp kurulandıktan sonra eve girdiler. Alex partideki adamlardan birinin onu baştan çıkardığından ya da daha kötüsü yatak odalarından birine götürdüğünden endişeliydi.

*****

Anna bir an Garrett'ın odasının ortasında durup etrafına bakındı. Büyük bir odaydı. Yatağın yanında dizlerinin üzerine çöktü ve Kirsty'nin gelmesini bekledi.

Kirsty birkaç dakika sonra kapıyı açtı ve Anna diğer kadının yalnız girdiğini görünce rahatlayarak sessizce iç çekti. Kirsty'nin Alex'i de getireceğinden korkmuştu. Anna, karşısında duran Kirsty'nin mükemmel bakımlı ayak parmaklarına baktı.

Anna'nın saçlarından bir avuç tuttu ve başını kaldırıp ona bakmasını sağladı. "Am yiyorsun, değil mi?"

"Evet leydim," diye yumuşak bir sesle cevap verdi.

Sırıttı. "Mayomu çıkar ve beni ye," diye emretti.

Anna itaatkâr bir şekilde Kirsty'nin bikini altının iplerine uzandı ve ipler çözülüp kumaş parçası yere düşene kadar çekti. Kirsty bacaklarını ayırarak ve dizlerini bükerek yatağa uzandı. Anna bacaklarının arasına süründü, derin bir nefes aldı ve Kirsty'nin ıslak, pembe amına doğru eğildi.

Dilini ona dokunmak için geçici olarak uzattı. Anna ne yapacağını biliyordu ama kadınlar konusunda fazla deneyimi yoktu. Onu aşağıdan yukarıya doğru bir kez yaladı ve Kirsty inledi. Anna bunu tekrar yaptı, bu sefer daha fazla baskı uyguladı ve Kirsty tekrar inledi. Dilini ipeksi kıvrımlara gömdü ve onu emdi ve yaladı, tekrar tekrar inlemeler çıkardı. İki parmağını ıslak amın içine soktu ve dilini dik klitorisin üzerinde gezdirdi ve Kirsty'nin titrediğini hissetti. Tekrar tekrar iten Anna, Kirsty'nin klitorisini emdi ve Kirsty yüksek sesle haykırdı.

Parmaklarını çekti ve dilini açıklığa bastırdı ve Kirsty kalçalarını salladı. Anna'nın dili şişmiş kıvrımlar arasında kaydı ve içeri ve dışarı itti. Am sularını emmek için bir an durdu ve bunu yaptığında Kirsty haykırdı. Anna hareketi tekrarladı ve Kirsty tekrar haykırdı.

Anna, Kirsty'nin kalçaları kıvranana kadar onu yaladı ve emdi.

Kirsty, "Beni boÇalt, kaltak," diye homurdandı ve Anna onun klitorisini sertçe emdi ve parmaklarını tekrar tekrar içeri ve dıÇarı soktu.

Anna'nın parmakları Kirsty'nin sularıyla ıslanmıştı. Pasajının üstünü ovuşturdu ve başka bir derin inilti ortaya çıkardı. Anna o noktayı ovmaya ve klitorisini emmeye devam etti. Kirsty'nin amcığı Anna'nın parmaklarının etrafında sıkıştı ve yüksek sesle inledi.

"Oh, evet," diye mırıldandı.

Kirsty daha da sıktı ve sertçe doruğa ulaştı. Kirsty rahatladığında gözlerini yavaşça açtı. Anna'ya dik dik baktı ama kapının yanında bir şey dikkatini çekti. Gözleri korkuyla irileşti.

*****

Alex merdivenleri ikişer ikişer çıktı ve Garrett'ın odasının kapısını açtığında Anna'yı yatakta yatarken buldu. Kirsty'nin bacaklarının arasında.

Alex'in elleri yumruk oldu ve çene kasları seğirdi. Kirsty'ye hiç şu anda olduğu kadar kızmamıştı. Kirsty'nin Anna'yı bir şekilde buraya çektiğinden hiç şüphesi yoktu ve bunun nedenini öğrenecekti.

Dikkatlerini çekmek için kapıyı bitişikteki duvara çarptı.
Anna hızla arkasını döndü, Kirsty'nin suları hâlâ çenesindeydi. Alçak bir hırıltı çıkardı.

Kendini kaybederse Anna'ya dehşet saçacaktı. Alex gözlerini kapadı ve kontrolünü sağlamak için ona kadar saydı. Gözlerini açıp Anna'ya baktı, Anna korkuyla sıçradı ve yataktan tırmanarak önünde eğildi. Anna'nın onun öfkesini açıkça hissetmesinden nefret ediyordu.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Alex homurdanarak odaya girdi. Seth ve Tony arkasından girip kapıyı kapattılar. Alex dikkatle Anna'nın üzerine yürüdü.

"Ne yaptığımı biliyordu-" Anna'nın boğuk sesi yerden geldi. Alex

daha keskin bir ses tonuyla, "Sen değil, Anna," diye sözünü kesti. niyetlendiğinden daha fazla. *Hay sikeyim.* Onu zaten olduğundan daha fazla üzmek istemiyordu. Kirsty ona her ne yaptıysa, belli ki ondan tekrar korkmasına yetmişti. Bu onu daha da öfkelendirdi.

Kirsty'nin değil Anna'nın iyiliği için birkaç derin nefes aldı ve yatağa doğru adım attı. "Sen. Kirsty." Sesi sessizdi ama öfke doluydu.

Kirsty korkuyla geri çekildi. Onu daha önce hiç böyle öfkeli görmemişti.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Kirsty Anna'ya baktı ve kibri geri geldi ve savunmaya geçti. "O lanet olası bir seks kölesi, Alex. Durumdan faydalanmaya çalışıyordum. İyi eğitilmişler, biliyorsun." Soğukkanlı görünmeye çalışıyordu ama konuşurken sesi titriyordu.

"Onların yeteneklerinin farkındayım. Bilmediğim şey bunu nasıl bildiğin ve neden bundan faydalanmanın doğru olduğunu düşündüğün."

"Alex," dedi Kirsty sinirlenerek ve ortamı yumuşatmaya çalışırken ona bilmiş bir bakış attı. "Onlar bunun için var, aptal. Bunu biliyorsun."
Ona baştan çıkarıcı bir gülümseme verdi ve parlayan pembe amını ortaya çıkarmak için bacaklarını hareket ettirdi. "Sen de bundan faydalanmalısın."

Alex kaşlarını çattı ve nabzını düşük tutmak için gözlerini tekrar kapattı. Alex'in Vücudunu saran öfke kafasını karıştırmıştı. Kirsty'yle düzgün bir şekilde ilgilenebilmek için Seth'in Anna'yı odadan çıkarmasını istemeyi aklından geçiriyordu ama bunu yapmak Anna'nın kendini daha kötü hissetmesine neden olabilirdi. Ve arkadaşının partisinde olay çıkarmak istemiyordu. Sadece kendini kontrol altında tutması gerekiyordu. İyi bir egzersiz olacağını düşündü.

"Sahibi asla öğrenemeyecek. Bilse bile umursayacağından şüpheliyim." Kirsty yerde eğilen Anna'ya baktı, sonra da şüpheyle Alex'e döndü. "Dur bir dakika. Neden senin önünde eğildi?" diye sordu yavaşça, gözleri kısılmıştı.

"Bu bir savunma mekanizması." Alex, Anna'nın ne yaptığını tam olarak anladığında öfkesi ve sesi yumuşadı. Devam ederken gözlerini kapattı. "Bir köle, sahibinin kızgın olduğunu hissettiğinde, kendini en zor duruma sokar.
itaatkâr pozisyona geçebilirler."

Alex, Anna'nın önünde diz çöktü ve oturması için kollarını çekti.

Titredi ve gözlerini yere dikti. "Özür dilerim, Efendim," diye fısıldadı.

Alex başını kaldırıp Seth ve Tony'ye baktı ve yüzlerindeki endişeyi gördü. Kızın yanağını kavradı ve yüzünü kaldırdı. Karşısında titreyen kız için yüreği sızlayarak usulca gülümsedi. "Schatzi, yanlış yaptığın tek şey yapmak istemediğin bir şeyi yapmaktı," dedi usulca.

"Efendim?" Kirsty haykırdı. "Ne oluyor Alex?"

Alex'in çenesi sıkıştı. Kirsty'nin saçmalıklarıyla daha fazla uğraşamazdı. Kirsty'ye gerçeğin bir kısmını söyleyebilirdi. O kimseye söylemezdi. Bundan emindi. "Ona bileziğini göster, Anna."

Anna ayağa kalktı ve Kirsty'nin görmesi için bileziğini uzattı. Kirsty bir an bileziğe baktı, sonra Anna'nın bileğinden tuttu, yavaşça yatağa çekti. Kirsty gümüş disklerden birine dokundu. "Bunun üzerinde senin aile arman var Alex," dedi yavaşça.

"Evet, o bir köle. Ve benim aileme ait." Bu sözleri yüksek sesle söylemekten nefret ediyordu ama bunlar gerçekti.

"Almanya'da olması gerekmiyor mu?" Kirsty Anna'yı bırakarak alaycı bir tavırla sordu.

Alex Anna'yı tekrar ayağa kaldırdı. "Kirsty, bu duymana hiç gerek olmayan uzun bir hikâye," dedi sabırsızlıkla. "İşte bu yüzden bu kadar çok etrafta. O benim." Ellerini Anna'nın omuzlarına koydu ve Kirsty kaşlarını çattı. "Onu bu şekilde kullanmaya hakkın yoktu."

"Neden bir seks kölesine ihtiyacın var, Alex? Ben yetmiyor muyum?" Kirsty suratını astı.

"Dediğim gibi, bu çok uzun bir hikâye," diye iç geçirdi Alex. "Ben bir köle aramadım Kirsty. Ama o burada kalacak. Eğer bununla ilgili bir sorunun varsa, gitmekte özgürsün."

Kirsty'nin çenesi düştü ve kocaman gözlerle Alex'e baktı. "Onu bana tercih mi edeceksin?" diye suçladı.

Alex ciddiyetle, "Anna'ya karşı seninle tanışmadan çok önce başlamış olan yükümlülüklerim var," dedi.

Anna'nın ellerinin altında gerildiğini hissetti.

Gözlerini Alex'e dikti. "Buna inanamıyorum, seni orospu çocuğu. Kız arkadaşın yerine lanet olası bir köleyi mi seçtin?" Yatağın kenarına doğru kaydı ve mayosunun alt kısmına uzanarak sarsak hareketlerle bağladı. "İyi. Al onu. Ona sahip olmaktan heyecan duyacak bir sürü erkek var. Bana." Düğümleri bitirdi ve giymek için ayağa kalktı.

Alex homurdandı. "Rio'ya mı gidiyorsun?" diye alaycı bir şekilde sordu. "Ya da Paris'e? Ya da Düsseldorf'a ne dersiniz?"

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Biliyorsun-"

"Elbette biliyorum, Kirsty. Ben aptal değilim." "Alex. I-"

"Umurumda bile değil," dedi sinirli bir şekilde. "Gerçekten, umurumda değil. Git bul başka bir zavallı enayiye yapışmak için." Sert davrandığının farkına vararak içini çekti. İşleri bu şekilde bitirmek istemiyordu. Her ne kadar son zamanlarda anlaşamıyor olsalar da, ilk başta bir araya gelmelerinin bir nedeni vardı

ilk sırada. "Seni eve götüreceğim," dedi, sesi daha yumuşaktı. "Git eşyalarını topla. Seninle aşağıda buluşuruz."

Kirsty ayağa kalktı ve Anna'ya ters ters baktıktan sonra kapıyı arkasından çarparak çıktı.

Onu.

Tony ve Seth önce birbirlerine, sonra da ona baktılar. eğlenen ifadeler. Onlar da neden hâlâ onunla birlikte olduğunu merak etmişlerdi.

Alex yatağa oturdu ve parmaklarını saçlarında gezdirdi, yarı yolda durdu ve başını ellerinin arasına aldı.

"Seth, git de olanları anlatmamasını sağla," diye Almanca mırıldandı. "Tony, arabayı getir. Gitmeden önce Aaron'la konuşmam gerek."

Seth ve Tony "Evet efendim" diyerek odadan çıktılar. "Anna, neden ona hayır demedin?" Alex İngilizce sordu, hâlâ yerde.

Anna onun önünde dizlerinin üzerine oturdu. "O benim ne olduğumu biliyor. Bana emretti."

"Efendin olmayan birinin emirlerine uymak zorunda değilsin, değil mi?" Ona şaşkın bir bakış attı.

"Sana ve Devin'e itaat etmek gibi değil ama. " Başını kaldırıp ona baktı. "Birine hayır dersem Jack beni cezalandırırdı. Hayır demeye iznim yok. Devin bile kızlarının hayır demesine izin verilmediği konusunda uyardı." Ellerini birbirine doladı. "Birine hayır deseydim ve onlar da Devin ya da Jack'e söyleselerdi, başım çok büyük belaya girerdi."

Alex ona yardım edemeyecek kadar çaresiz hissediyordu. Bütün bu durum çok boktandı. Kendini neyin içine sokmuştu? "Oh,Schatzi. Seni istemiyorum cezalandırıldı. Asla." İç çekti. "Kirsty artık seni rahatsız etmeyecek." Dudaklarını birbirine bastırdı. Bu gece bundan emin olacaktı.

"Alex, sorun yaratmak istemiyorum-"

Başını iki yana salladı. "Anna, ilişkimiz bir süredir ölmek üzereydi. Sadece henüz bitirmenin bir anlamı olmadığını düşündüm." Gerçeğin tamamı bu değildi ama Anna'ya ona aşık olduğunu söyleyemezdi. Henüz söyleyemezdi. Anna'nın gözlerinin içine bakarken, onu öpmek ve evine götürmek istiyordu. Ama onun kendisine mecburiyetten değil, özgürce gelmesini istiyordu. Gözlerini kaçırdı ve ayağa kalktı. "Gel. Aşağıya geri dönelim. Kirsty'yi eve götüreceğim ve onunla ilgileneceğim."

Alex döndü ve kapıyı açtı. "Devin'i aramalısın. Seni bulduğumda onu aramanı isteyeceğimi söyledim." Ona sert bir bakış attı. "Eğer o

Seni cezalandırırsa ya da cezalandırmakla tehdit ederse, hemen bana söyle. Saatin sabahın üçü olması umurumda değil."

"Evet, Alex."

On Beşinci Bölüm

Anna yüzünü yıkamak için alt kattaki banyoya gitti, sonra da telefonunu bulmak için dışarı çıktı. Çantasının üstünde duruyordu. Endişeyle Devin'i aramak için telefonu eline aldı. Cevap vermesini beklerken kalbi küt küt atıyordu.

"Merhaba Anna," diye cevap verdi Devin soğukkanlılıkla. "Telefonuma cevap vermen neden bu kadar uzun sürdü?"

"Özür dilerim Devin," dedi titrek bir sesle. "Alex'in kız arkadaşı ne olduğumu öğrendi ve beni kullandı."

Devin güldü. "Gerçekten mi? Kuku yemek hoşuna gitti mi?"

Anna onun küçümseyici ses tonu karşısında irkildi. "Fena değildi ama gerçekten hoşuma gitmedi."

"O zaman, şansına, bu çok sık olmuyor. Ama olacak, Anna."

Anna yumuşak bir sesle, "Evet Devin, anlıyorum," dedi.

*****

Alex mutfak kapısının aralığından Anna'yı telefonunu açarken izledi. Yüzünde yine kalbini bıçaklayan o üzgün, umutsuz ifade vardı. *Lanet Kirsty!* Neredeyse öfkesini yeniden kontrol altına almıştı.

Anna telefon görüşmesinden önce partide iyi vakit geçiriyordu. Bütün erkeklerin onunla flört etmesini izlerken biraz kıskandığını itiraf edebilirdi. Ama kendine bunun onun için iyi olduğunu söylemişti. Normal olmanın nasıl bir şey olduğunu görmesi gerekiyordu.

Aaron'ın onu izlediğini de görmüştü. Arkadaşının durumu kötüydü. Hafta başında birlikte takıldıklarında bundan şüphelenmişti ama Aaron'ın onu izlediğini görünce bu açıkça ortaya çıkmıştı. *Güzeldi.*

Etrafta en iyi arkadaşını aradı ve onun güvertenin ucunda durup bahçeye baktığını gördü. Alex yanına gitti ve Anna'ya bakarken onun yanında durdu. Yüzü yumuşamıştı ve korkusunun çoğu gitmiş gibiydi. Devin uslu duruyor olmalıydı.

"Ondan gerçekten hoşlanıyorsun, değil mi?"

Aaron sıçradı ve arkadaşına baktı. "Senin kadar değil." Alex'e bilmiş bir bakış attı.

"Şu anda işe yaramaz Aaron. Bunu sana söylemiştim." Derin bir nefes aldı. "Bence ona çıkma teklif etmelisin."

Aaron dönüp ona baktı, şaşkınlığı yüzünden okunuyordu. "Ben mi? Neden?" "Çünkü ondan ne kadar hoşlandığın çok açık ve ona iyi davranacağına güveniyorum.
ona davranılması gerektiği gibi."

"Onun için neden bu kadar endişeleniyorsun Alex? Birine karşı bu kadar korumacı olduğunu hiç hatırlamıyorum. Özellikle de çok az tanıdığın birine."

"Onu sandığından daha iyi tanıyorum," dedi hiç düşünmeden ve Aaron onu şaşkın bir bakışla ödüllendirdi.

Alex çok fazla şey söylediğini fark ederek iç çekti. Aaron'a dolaylı olarak güveniyordu. Aaron onun hakkında sadece babasının bildiği şeyleri ve hatta babasının bilmediği şeyleri bile biliyordu.

Aaron da Malikâne'yi biliyordu, en azından Kardeşlik'ten olmayan birinin bilebileceği kadarını. Anna'nın piercingleri konusunda onu uyarmalıydı. Eğer çıkacaklarsa, eninde sonunda seks yapacaklardı ve o da bunları görecekti.
Anna'nın ihtiyacı olan son şey Aaron'ın onun hakkında yanlış bir fikre kapılmasıydı.

Alex dinleyen biri olup olmadığını görmek için etrafına bakındı. Güvertenin bu tarafında sadece onlar vardı. "Aaron, Anna benim kölem. O bana ve aileme ait."

"O... ne?" Aaron yüksek sesle haykırdı, sonra elini ağzına kapattı. Alex'e, Aaron'ın birine attığını gördüğü en pis bakışı attı.
"Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Onu kurtarmanın tek yolu buydu." Anna'nın nasıl kurtulduğunu kısaca anlattı.
onun kölesi olmaya geldi. Alex konuştukça Aaron'ın gözleri daha da büyüdü. Ayrıca ona taciz dolu geçmişinden biraz bahsetti ve ayin hakkında açıklama yaparak Aaron'a müdahale etmeseydi neler olacağını anlattı.

"Peki sen neden onunla birlikte değilsin ?" Aaron şüpheyle Alex'e baktı. "Belli ki onun için deli oluyorsun."

Alex iç çekti. "Onun özgürlüğe ihtiyacı var. Onu bana ait olduğu için yanımda istemiyorum. Bana kendi isteğiyle gelmesini istiyorum."

Aaron kaşlarını çattı ama başını salladı. "Sanırım bunu anlayabilirim."

"Aaron, onunla birlikte olmak zor olabilir ama o buna değer." Alex iç çekti.

" .....Devin'e karşı yükümlülükleri var. Sanırım onunla bir şeye katılıyor.

Çarşamba günü. Böyle şeyler yapmak zorunda kaldığında ona kızamazsınız."

Aaron yüzünü buruşturdu. "Onu becerecek, değil mi?"

Alex ciddiyetle başını salladı. "Eğer yapmasaydı çok şaşırırdım. Ama ona gerçek sevişmenin ne olduğunu gösterebilirsin ve o da çiçek açacaktır." Aaron gözlerini Anna'nın Jenna ile konuşmakta olduğu bahçeye dikti,

Alex de onun bakışlarını takip etti. Çok üzgün görünüyordu. Bir süre önce havuza girdiği zamankinden çok farklıydı.

"Bu gece ne oldu?" Aaron sordu. Alex ona

Kirsty'nin Anna'ya ne yaptığını anlattı.

Aaron'ın tepkisi de Alex'inkine benzerdi ama ondan daha az volkanikti. "Lütfen bana o kaltakla ilişkini bitirdiğini söyle."

Alex başını salladı. "Öyleyim. Bu yüzden bu gece Anna'ya çıkma teklif etmelisin." "Ya fikrimi değiştirirsem?"

"O hâlâ aynı kişi Aaron," diye tersledi Alex. "Tek fark, eğer ona zarar verirsen, ben de sana zarar veririm." Arkadaşına ters ters baktı.

"Tanrım, Alex. Sadece şaka yapıyordum." Aaron güldü. "Onu gerçekten koruyorsun, değil mi?"

Alex kaşlarını çattı ve bahçeye baktı. "Birinin olması gerekiyor."

*****

"Nereye kayboldun, Anna?" Jenna Anna'ya doğru yürüyerek sordu.

Anna, Devin'le nispeten hoş bir sohbeti yeni bitirmişti. Ona Çarşamba günü ziyafetten sonra evinde onunla kalacağını söylemişti. Bu Anna'yı şaşırtmıştı. Onu neden evinde istesin ki? Karısı üzülmez miydi?

Ama onun görevi ona itaat etmekti, sorgulamak değil.

"Ah... Ben... tuvalete gitmem gerekti..." diye geçiştirerek cevap verdi Anna. Kirsty ile yaşadığı deneyimi yeniden yaşamak istemiyordu.

Jenna ona bir bakış attı. "Tamam," dedi yüzünde kuşkulu bir ifadeyle. "Öyleyse havuza geri dönelim. Garrett nerede olduğunu sorup duruyordu. vardı."

Anna havuza doğru baktı. Garrett, telefonunu almasına izin vermemesi dışında iyi birine benziyordu. Aramaya cevap vermesinin onun için ne kadar önemli olduğunu nereden bilebilirdi ki? Birkaç iyi adam vardı. Alex onun flört etmesini ve eğlenmesini istiyordu. Tamam, bunu yapabilirdi.

Jenna'ya başıyla selam verdi ve Alex yanlarına geldiğinde havuza doğru yürümeye başladılar.

"Her şey yolunda mı Anna?" diye sordu, elindeki telefona bakarak.

Anna başını salladı. "Evet. " Jenna'ya baktı. "Her şey yolunda."

"*Gut,*" dedi Alex. "Pekâlâ, eğer sorun yoksa ben gidipKirsty'yi eve götüreceğim.Daha sonra gelmemi ister misin?"

Jenna'nın kaşları onun sözleri karşısında kalktı.

Anna başını iki yana salladı. "Hayır, sorun değil Alex," dedi çabucak. "Ben iyiyim. Gerçekten." Gülümsedi. "Jenna burada."

Alex gitmek konusunda isteksiz görünüyordu. "Tamam " diyerek arkasına baktı,

Sonra tekrar iki kıza baktı. "Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara, *Schatzi,*" dedi usulca. Sanki başka bir şey söylemek istiyormuş gibi bir an duraksadı. "Sonra görüşürüz."

"Tamam," dedi Anna usulca, onu dikkatle izleyerek.

"Hoşça kal Alex," dedi Jenna neşeyle, gözlerinde bir parıltıyla.

Alex yüzünü ona çevirdi, sonra da dönüp uzaklaştı.

Jenna güldü ve Anna yere bakarken Alex'i izledi. "Senden çok hoşlanıyor. Şanslı kız."

Anna başını kaldırdı. "Pek sayılmaz," dedi. Şanslı değildi. Hayal gücünün hiçbir sınırı yoktu. Alex'i hâlâ anlamıyordu.

On Altıncı Bölüm

Jenna tekrar suya atlarken Anna havuzun kenarına oturdu. Ayakları suyun içinde sallanıyor ve bacaklarının hareketlerinin yarattığı dalgalanmaları izliyordu. Yorgundu ve eve gitmek istiyordu. Ne garip bir kavramdı bu: eve gidip yalnız kalabilmek. Seth'in Alex'le gitmiş olması çok kötüydü. Bu gece sıcak bir vücut iyi olurdu.

"Hey, Anna, iyi vakit geçiriyor musun?" Aaron yanına oturup sordu Onu.

Anna göz ucuyla ona baktı. O olmak istemedi
Kaba. "Çok fazla insan var. Böyle kalabalıkların arasında olmaya alışık
değilim." Aaron başını salladı. "Bu anlaşılabilir bir şey." Birden
gülümsedi. "Hadi ama.
Gidebileceğimiz sakin bir yer var."

Anna ona şaşkın bir bakış attı.

Aaron muzipçe sırıttı. "Benim yatak odam değil... belki sonra."

Anna gülümsedi ve Aaron'un onu ayağa kaldırmasına izin verdi. Aaron onu evin yan tarafına, sarmaşıklar ve çiçeklerle dolu küçük bir bahçeye götürdü.

"Ailem burayı ben liseden mezun olduktan sonra satın aldı. Yaklaşık üç yıl önce Los Angeles'a taşınmaya karar verdiklerinde burayı bana iyi bir fiyata sattılar. Burası annemin bahçesiydi."

Anna loş ışıkta etrafına bakındı. Nefis kokuyordu. Güller ve yasemin ve bilmediği diğer çiçekler. Anna huzur ve sessizlik içinde rahatladığını hissetti.

"Çok güzel," dedi etrafta dolaşırken.

Aaron onun elini tuttu. "Seninle dans etmek istiyorum," dedi usulca onu kendine çekerek.

"Aaron...," diye itiraz etti ama geri çekilmedi. "Müzik yok."

Aaron gülümsedi ve *pas de deux'deki* müziği mırıldanmaya başladı *Giselle'*in ikinci perdesinden.

Anna başını salladı. "Hayır, Aaron. O zamandan beri böyle dans etmedim-"

"Ne olmuş yani?" diye alçak bir sesle araya girdi. "Hâlâ yapabileceğini biliyorum. Anna, dansın kalbinden geliyor. Bunu sekiz yıl önce biliyordum. Bunu tekrar görmek istiyorum." Anna'yı kendisinden uzağa bakacak şekilde çevirdi. "Lütfen," diye fısıldadı kulağına. "Gözlerini kapat ve benimle dans et."

Uzaklaştı ve tekrar mırıldanmaya başladı. Bu, uzun zamandır bir kenara itilmiş güçlü anıları geri getirdi ve kadın karşı koymakta çaresiz kaldı.

Gözlerini kapattı ve Aaron'un uğultusu kulaklarında kayboldu, yerini orkestranın onu dansa çağıran yaylıları aldı. Kolları ve bacakları zihnindeki müzikle neredeyse kendiliğinden hareket etmeye başladı. Belirlenen anda Aaron da ona katıldı ve birlikte hareket ettiler, uzuvları duyulmamış müzikle senkronize bir şekilde hareket ediyordu. Aaron onu bir tüy gibi kaldırdı, tüm zarafeti ve güzelliğiyle.

Sadece kendileri için dans ettiler. Anna'nın hayatının acımasızlığı bir anlığına kalbinin üzerindeki baskısını kaldırdı ve Aaron ile tek bir zihin ve bedene sahip oldular. Müzikle sarmalanmış bir samimiyet kozası onları o anda birbirlerine bağladı ve son teller zihinlerinde solana kadar tutuşunu bırakmadı.

Anna gözlerini yavaşça açtı ve birkaç kez kırpıştırdı. Aaron önünde diz çökmüştü, Anna'nın üst bedeni dansın son pozunda onun sırtına yaslanmıştı. İkisi de derin derin nefes alıyordu ve Anna zihninde şu an olmayan her şeyin istilasına karşı savaştı. Kadın gevşedi ve Aaron ayağa kalkıp arkasını dönerek kadının iki elini de avuçlarının içine aldı.

Onu kendine çekti, ellerini boynuna koydu ve kollarını beline doladı. Birbirlerinin gözlerinin içine baktılar ve yıllar önce kalbine ekilmiş olan bağı hissettiler. Aaron yavaşça eğildi ve Anna'nın dudaklarını kendi dudaklarıyla okşadı. Anna'nın gözleri kapandı ve Aaron'ın kucağına doğru eğildi.

Öpüşmeleri danslarının bir devamıydı. Nazik, zarif ve güzeldi. Aaron'ın dili de en az geri kalanı kadar zarifti, Anna'yı okşuyor, ikna ediyor, ona kendini açması için yalvarıyordu. Anna usulca inledi ve Aaron'ın hem ağzına hem de kalbine girmesine izin verdi.

Daha önce hiç kimse onu böyle öpmemişti, Kurt ya da Wilhelm bile, her ikisine de düşkün olmasına rağmen. Ona yaklaşan tek kişi Alex'ti ama o da ona iyi bir Efendi olmanın ötesinde bir değer vermiyordu.

Aaron hafifçe geri çekildi ve kız ona bakmak için gözlerini açtı. Aaron'ın gözleri onunkilerle buluştu ve korku daha geçmeden Aaron'ın sıcak bakışları kalbini yatıştırdı. Elini yanağına götürdü ve hafifçe tenini okşadı.

"Anna..." diye fısıldadı. Onun adını dilinde duyunca kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu.

Dudaklarını tekrar Anna'nın dudaklarına değdirdi ve tam samimi öpüşmeye devam edecekti ki Anna'nın arkasından bir erkek sesi geldi. İkisi de sıçradı, aniden o andan çekildiler.

Aaron oda arkadaşı Garrett'a ters ters baktı.

"Oops. Üzgünüm dostum. Biramız bitmiş. Fazladan fıçıyı nereye koydun?" Aaron iç çekti. "Bekle," dedi ve Anna'ya özür dileyerek gülümsedi.

"Özür dilerim tatlım," diyerek saçlarını yüzünden geriye doğru taradı.

Gerçek Anna'nın kalbine çarptı ve ne hissettiğini... şey, ne hissettiğini bilmiyordu. Aaron'la burada birlikte olmak, onunla dans etmek inanılmaz derecede harikaydı. Ama iyi şeyler asla uzun sürmezdi ve yapması gerekeni yapmasına izin vermek için geri adım atmaya çalıştı.

Aaron kollarını onun etrafında sıktı. "Hey." Onun çenesini kavradı. "Seninle işim bitmedi," dedi şehvetten daha fazlasını ifade eden bir ses tonuyla. "Şunu halletmeme izin ver, birkaç dakika sonra seni bulurum, tamam mı?" Gözleri yumuşak ve şefkatliydi. "Seni terk etmeyeceğim Anna," diye ekledi fısıltıyla ve onu dudaklarından nazikçe öptü.

Nedense Anna ona inandı ve el ele evin yan tarafına doğru yürüdüler. Partinin gürültüsüne geri döndüler. Bahçenin sessizliğinden sonra o kadar gürültülüydü ki kulaklarını acıtıyordu. Bir yanı orada kalıp onu beklemek istiyordu ama onun için cesur olabileceğini hissetti. Aaron onun şakağını öptü ve elini sıktı, sonra Garrett'ı eve kadar takip etmek için döndü.

Bir an sonra Jenna onun yanında belirdi. "Bir süredir yoktun," diye muzipçe sırıttı. "Siz ikiniz ne yapıyordunuz?"

Anna kızardı ve utangaç bir gülümseme verdi. "Dans ettik," dedi mutlu bir şekilde. "Ve beni öptü."

Jenna sertçe eve, sonra Anna'ya baktı ve sırıttı. "Aaron seni öptü mü?" diye sordu heyecanla.

Anna'nın yüzü düştü. "Bu yanlış mıydı? Ona izin vermemeli miydim?"

Jenna başını salladı. "Hayır... Yani, evet... Siktir!" diye haykırdısonra gülümsedi."Sadece yapacağını düşünmemiştim. " Omuz silkti. "O Alex ve senin hakkında şikayet ediyordum."

"Ben ve Alex mi?" Aaron neden Alex ve onun hakkında şikayet etsin ki? Alex ona sahipti; aralarındaki tek bağ buydu.

"Şey, evet. Alex bu gece seni bir şahin gibi izliyordu. Aaron, Alex'in Kirsty'den ayrılıp senin peşine düşeceğini düşündü. Aaron yapmadı.

onun yolunda olmak istiyorum."

"Sanırım Alex ailesi yüzünden beni izliyor. O çok... kafa karıştırıcı."

"Öyle olabiliyor, orası kesin." Jenna başını salladı.

"Onu iyi tanıyor musun?" Anna sordu.

"Alex mi? Şey, evet. Aaron'ın en iyi arkadaşı, o yüzden onunla çok takıldım."

"Aaron'la hiç yattınız mı?"

"Hayır, ben onun küçük kız kardeşi gibiydim. Benim hakkımda o şekilde düşünmüyor." Kıkırdadı. "Düşünmediğimden değil."

Anna da kıkırdadı. Aaron'la birlikte dans ettiklerinde ona biraz aşık olmuştu ve diğer erkeklerden biri onunla oynarken birkaç kez onu düşünmüştü. Aaron'ın kendisine böyle dokunmasının nasıl bir şey olacağını merak etmişti. Ama bu çok uzun zaman önceydi. Yıllardır onu düşünmemişti. Ve şimdi onu öpmüştü. Sanki ondan hoşlanmış gibi.

Kendisinden ne istediğini öğrenmek için onu okumaya çalışmadığını fark etti. Sadece onunla birlikte olmaktan keyif alıyordu. Onun için ne garip, ne yeni bir deneyimdi. Belki de Alex onun özgür olmasını isterken bunu söylemeye çalışıyordu. Anna kendi kendine gülümsedi.

Anna ve Jenna havuza geri döndüler. Alex'in gitmesiyle daha fazla rahatlayabileceğini hissetti. Onun için endişelenmesine gerek yoktu ve sadece onun istediği gibi eğlenmeye çalışabilirdi. Ama aynı zamanda Alex'in orada olmaması bir parçasının eksik olduğunu hissetmesine neden oluyordu.

Her şey çok kafa karıştırıcıydı!

Aaron birkaç dakika sonra döndü ve Anna'nın yanında kaldı. Havuzdaki diğer dansçılarla sohbet ettiklerinde Aaron onun arkasında durup kollarını beline doluyor, bazen de başını Anna'nın başının üstüne koyuyordu. Anna'ya gösterdiği ilgi diğer dansçıların da dikkatini çekti ve bazıları Aaron'la bu konuda dalga geçti. Anna onun rahatsız olmasını istemediği için geri çekilmeye çalıştığında, Aaron buna izin vermiyor, onu olduğu yerde sevdiğini ve alay edilmesine aldırmadığını söylüyordu.

Adamlardan biri, Travis, Anna Kirsty ile üst kattayken gelmişti. Tanıştırıldıklarında, Anna onun kolyesine dikkatle baktığını ve sonra kaşlarını kaldırdığını gördü. Anna'nın yüreği ağzına gelmişti ama Travis ona gülümsemekle yetindi ve grubun geri kalanıyla konuşmaya devam etti.

Onun ne olduğunu biliyor muydu? Ama ona bakmadı ya da rahatsız hissetmesine neden olmadı. Aslında, neredeyse onun adına mutlu görünüyordu. Garipti. O

tek bir meme ucu halkası vardı. Kendini ona bakarken buldu ve bunun ne anlama gelebileceğini merak etti.

"Bu gayrimeşru bir çocuk olduğum anlamına geliyor."

Anna sertçe başını kaldırıp Travis'in yüzüne baktı ve bakarken yakalandığı için kızardı. Travis parlak mavi gözleri ve uzun, düz kahverengi saçlarıyla çok yakışıklıydı. Birçok erkek dansçı gibi zayıftı ama vücudunun üst kısmında görebildiği belirgin kasları vardı.

Ona sırıtıyordu. "Bu," dedi usulca, yüzüğünü göstererek. "Baktığın şey buydu, değil mi?"

Anna nasıl cevap vereceğini bilemeden, "Ben..." diye başladı. "Gayrimeşru oğlun mu?" Şaşkınlıkla kaşlarını çattı.

Travis hâlâ sırıtarak başını salladı. "Bir Elder'ın gayrimeşru oğlu... yani bunu önemseyen bir Elder'ın. Onları pek sık göremezsiniz çünkü çoğu umursamaz. Ama benimki umursadı." Işıl ışıl parlıyordu.

Anna'nın yüz ifadesi değişmedi. "Anlamıyorum. Sen... bir Elder'ın oğlu musun?" diye sordu, sesini alçaltarak ve dinleyen var mı diye etrafına bakınarak.

Tekrar başını salladı. "Annem bir köleydi. Benim de burada yaşayan iki erkek kardeşim var. Anneleri farklı, babaları aynı."

Anna'nın gözleri büyüdü. "Sen Devin'in oğlu musun?" Devin'in kölesinden bir oğlu olduğunu kabul edeceğine ya da onu serbest bırakacağına inanamıyordu.

Travis başını geriye attı ve güldü. "Devin mi? Pek sayılmaz!" Tekrar güldü. "Tanrım, bırakın insan içine çıkmayı, hayatta kaldığım için bile şanslıyım." Başını iki yana salladı. "Hayır, Brandon Seay, Los Angeles'tan."

"Los Angeles'lısın ve... baban buraya gelmene izin mi verdi?" Anna'nın başı dönüyordu. Bir Yaşlı neden böyle bir şeye izin versin ki?

"Elbette, neden olmasın? Babam beni çok sever. Dans etmeyi sevdiğimi biliyordu ve profesyonel olarak dans edebilmemi istiyordu. San Francisco'daki şirket ülkenin en iyilerinden biri. Neden o... bekle-" Aniden durdu. "Sen düşündüğüm kişisin, değil mi?"

Anna ona bakarken kalbi hızla çarpıyordu. "Benim ne olduğumu sanıyorsun?"

Travis kolyesine dokundu. "Bir çeşit köle, gerçi daha önce hiç elmas görmemiştim. Oldukça özel olduğun anlamına geliyor olmalı." Sırıttı. Anna'nın yüzündeki korku dolu ifadeyi fark etmiş olmalıydı. "Hey, inan bana, yargılamıyorum. Babam bazen kızlarının dışarı çıkmasına izin verir ama Devin'in verdiğini sanmıyordum. Politikasını mı değiştirdi?"

Anna omuz silkti. "Bilmiyorum. Sanmıyorum... Devin... benim özel olduğumu söylüyor ama nedenini gerçekten anlamıyorum."

Travis kıkırdadı. "Sana bakan herkes özel olduğunu görebilir," dedi sıcak bir şekilde.

Anna kızardığını hissetti, bu da Travis'i tekrar güldürdü. "Kesinlikle normal değilsin. Daha önce hiç..." etrafına bakındı, "...bilirsin işte... kızaran birini gördüğümü sanmıyorum." Merakla ona baktı. "Neden dışarıdasın? Yani, Devin kontrol manyağının teki. Neden senin bir partiye gelmene izin versin ki?
Ve..." Aaron'a doğru başını salladı. "...biliyor mu?"

"Aaron biliyor mu?" Anna önce şaşırdı, sonra kafasına dank etti. "Benim bir kadın olduğumu. ....." Onun
Ses kesildi ve Travis başını salladı.

Anna, Aaron'un kendisinin bir köle olduğunu bilmediğini fark edince başını yavaşça salladı. Omuzları çöktü. Bir süreliğine köle olduğunu bile unutmuştu. Aaron öğrendiğinde tepkisi ne olacaktı? İğrenir miydi yoksa heyecanlanır mıydı?

Aaron'la dans ederken kalbini saran kozanın son parçası da yırtıldı ve kim olduğu ve ne için var olduğu gerçeğiyle baş başa kaldı. Acı dayanılmazdı. Evet, iyi duygular oradayken harikaydı ama gerçeklik geri geldiğinde eskisinden daha fazla acı veriyordu.

Gözleri yaşardı ve Aaron ne olduğunu anlamadan önce Aaron'un kollarından kurtulmaya ve havuzdan çıkmaya çalıştı. Havlusunu kaptı ve hızla uzaklaştı. Evin kenarındaki banka oturup etrafına bakınana kadar bahçeye doğru gittiğini fark etmemişti.

Öne doğru eğildi ve yüzünü ellerinin arasına gömdü. O bir köleydi. Bunu hatırlaması gerekiyordu. Köleliği güvendeydi. Bu adamlardan ne bekleyeceğini biliyordu. İyi ya da kötü, çoğunlukla tahmin edilebilirdi veduyguları bunun dışında kalıyordu. çoğunlukla

Bu, ...bu *özgürlük* tehlikeliydi. Az miktardaki kontrolü kendini üzerinde hissetmek onu-

"Anna?" Aaron hızla ona doğru yürüdü ve yanına oturdu. "Anna, sorun ne?" Elini tuttu ve onu kendine doğru çekti.

Ona gerçekten yakın olmak istememesine rağmen direnmedi. Canını yakıyordu. Yaşadığı duygusal hamlıktan hoşlanmıyordu. Bu yüzden yapacağını bildiği tek şeyi yaptı: onu öptü. Tutkuyla. Elleri

omuzlarının üzerinde ustaca hareket etti ve boynunu okşadı. Ağzı onunkine karşı duyusal bir şekilde hareket ediyor, dili alay ediyor ve kışkırtıyordu.

Ağzına karşı inlediğini duydu ve onu etkilediğini anladı. Onu baştan çıkarabileceğinden şüphe duymuyordu. Ama bunu istiyor muydu? Tereddüt etti.

*****

Aaron onun tereddüt etmesinden faydalandı ve nefes nefese kalarak ondan uzaklaştı. "Anna, ne yapıyorsun?" diye sordu nefes nefese, onu kol mesafesinde tutarak. Alex, eğer korkarsa bunu deneyebileceği konusunda onu uyarmıştı. Sadece bu kadar... çekici olacağını tahmin etmemişti.

Anna geniş, korkmuş yeşil gözlerle ona baktı. Alex ona geçmişinden bahsetmemiş olsaydı, ya onu yatak odasına sürükleyecek ya da kaçacaktı. Bu haliyle, onun korktuğunu biliyordu ve bu kalbine acı veriyordu.

Onu daha önce tanıdığında çok tatlı bir genç kızdı. Vasisinin evine gitmek ve ona zarar verdiği için onu dövmek istiyordu.

Uzandı ve saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Anna, neden korkuyorsun?" diye sordu yumuşak bir sesle.

Yere baktı ve kendini olabildiğince küçültmeye çalışıyor gibiydi. "Beni istemiyorsun," dedi.

"Seni istemiyor muyum? Neden böyle düşünüyorsun? Seninle olmak istemeseydim neden burada olayım ki?"

Başını salladı ve yukarı baktı. "Hayır, yani..." Kaşlarını çattı ve alnını kırıştırdı. "Ben düşündüğün kişi değilim." Dalgınca kolyesiyle oynadı. Alex ona bunun da bileziği gibi köleliğinin bir işareti olduğunu söylemişti.

Aaron onun elini tuttu. Eğer endişelendiği şey buysa...? "Kim olduğunu biliyorum, Anna."

Tekrar başını salladı. "Artık on iki yaşında değilim Aaron. Ben... aynı değilim " Sesi kesildi.

Aaron onun kolyesine dokundu ve gözlerinin içine derin derin baktı. "Biliyorum tatlım. Senin kim ve ne olduğunu biliyorum. Ve umurumda değil. Hâlâ seninle olmak istiyorum."

Anna'nın gözleri kuşkuluydu. "Sen... benim bir... olduğumu biliyor musun?" Aaron başını salladı.

"Nasıl?"

Aaron tereddüt etti. Onun Alex'e kızmasını istemiyordu. "Alex söyledi Ben."

Anna yüzünü buruşturdu. "Ah." Kızgın olmaktan çok incinmiş görünüyordu.

"Seni incitmemek için bildiğimden emin olmak istedi," diye açıkladı. Elini kızın boynuna doladı ve başını kendine doğru çekti. "Seni incitmek istemiyorum," diye fısıldadı ve onu nazikçe öptü. Dudakları çok yumuşak ve davetkârdı. Onu bütün gün öpebilir ve bundan hiç bıkmayabilirdi.

*****

Aaron'ın sözleri ve öpücüğü karşısında Anna'nın başı döndü. Aaron biliyor muydu? Onun bir köle olduğunu biliyor muydu? Aldırmıyor gibiydi: dudakları Anna'nınkilere değiyor, kolları Anna'nın etrafında, onu sıkıca tutuyordu. Onu okumaya konsantre oldu ve çok büyük bir duygu yoğunluğuna kapıldı. Adam ona hissettiklerinin doğrusunu söylemişti. Ona güvenebilirdi. Açıklanamazdı ama doğruydu. Onu öptü ve korkuları aklından uçup gitti.

Geri çekildi. "Neden kaçtın?" diye sordu, elini saçlarında tutup başının arkasını okşayarak.

"Bilseydin beni aynı şekilde görmezdin diye düşündüm. ....." onunla yatmak isteyeceğinden şüphe duymuyordu ama dans ederken kurdukları bağ o kadar harikaydı ki bunu kaybetmek istem"Mal ve diğer şeyleribiliyor?"

Aaron başını salladı. "Biraz. Alex bana bundan bahsetti ve yaklaşık bir yıl önce beni Los Angeles'takine götürdü. Buradakine gitmezdi. Devin'den nefret ediyor."

Anna kıkırdadı. "Bu çok açık."

Aaron kıkırdadı. "Elbette, ben de ondan pek hoşlandığımı söyleyemem. Hele sana ne olduğunu öğrendikten sonra." Tekrar ciddileşti. "Hayatının kolay olmadığını biliyorum. Ama bence buna değersin." Gülümsedi, ona bakarken gözleri şefkat doluydu. "Sorun olur mu?"

Anna utangaçça başını salladı ve Aaron sırıttı. "Güzel," dedi ve onu tekrar öptü.

Bir süre sonra havuza geri döndüler. Jenna, Bryce'la flört ederken ona kocaman bir gülümseme verdi. Bir süre sonra Travis yüzerek yanlarına geldiğinde Aaron ve Anna havuzun kenarında tek başlarınaydı, Aaron Anna'yı tutuyordu. "Selam Anna. Düşmanca davranmaya çalışmıyordum. Sadece .....anlamaya çalışıyordum. ....ne olduğunuzu. Saldırgan görünmek istemem," diye hızla ekledi.

Anna gülümsedi, Aaron'ın kolları onu sararken rahattı. "Sorun değil. Sanırım buralarda insan içine çıkmak alışılmadık bir durum."

Aaron onun yanağına bir öpücük kondurdu ve kulağını okşadı. "Öyle olduğuna sevindim," dedi yumuşak bir sesle.

Anna kızardı.

Travis başını salladı. "Normal kızların bile senin gibi kızardığını sanmıyorum." Tekrar kolyesine baktı. "Pırlantaların babam için ne anlama geldiğini biliyorum ama onları takan bir kız hiç görmedim."

Anna omuz silkti. "Devin geçen hafta bana bir şey dedi. Hanımefendi. " Kardeşlerin mırıldanmasına neden olan Devin'in ne söylediğini hatırlamaya çalışırken kaşlarını çattı. "Elder-Mistress. Bana Yaşlı Hanımefendi dedi ve bu oldukça heyecan yarattı."

Travis'in beti benzi attı ve çenesi düştü. "Sana böyle seslendiğine emin misin?"

Anna başını salladı. "Neden?"

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyor musun?"

Başını salladı. "Şey, Devin bir Yaşlı ve .....bana onun Hanımefendi. " Arkasındaki Aaron'ı hatırlayarak gerildi.

Aaron yatıştırıcı bir sesle, "Sorun yok Anna, biliyorum," dedi ve Anna rahatladı.

Aaron onunla ilgilendiği ve kim olduğunu kabul ettiği için nasıl bu kadar şanslı olabilir?

Travis hâlâ ona sanki efsanevi bir yaratıkmış gibi bakıyordu.

"Travis, sorun ne?" Aaron gülerek sordu. "Elder-

Mistress?" Travis tekrarladı.

Anna endişelenmeye başlamıştı. "Bu kötü bir şey mi?" diye sordu, midesi sinirden çalkalanarak. Neden ona öyle bakıyordu?

Travis başını yavaşça salladı. "Hiç de bile. Sadece daha önce yarı Ölümsüz biriyle hiç karşılaşmadım. Adlarını duymuştum ama biriyle tanışma ayrıcalığına hiç sahip olmamıştım."

On Yedinci Bölüm

"Bir ne?" Hem Anna hem de Aaron aynı anda haykırdı.

Travis'in yüzü hayretten endişeye döndü. "Yarı Ölümsüz...?" diye tekrarladı, neredeyse özür dilercesine. "Kahretsin. Anna, babanın kim olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Anna ona tuhaf bir bakış attı. "Herkes babamın kim olduğunu biliyor... Trevor Perkins," dedi omuz silkerek.

"Bu senin baban mı? Bu her şeyi açıklıyor... Bekle, öldüğünü sanıyordum?"

Anna yüzünü buruşturdu. "Evet, on iki yaşındayken." Bu anı hâlâ canını yakıyordu.

Travis şaşkın görünüyordu. "Bu hiç mantıklı değil..." dedi usulca, sesi derin düşüncelere dalmıştı.

"Dostum, sen neden bahsediyorsun?" Aaron sordu. "Bu da ne-"

Anna'ya baktı. "Yarı ölümsüz nedir?"

Travis başını salladı ve tekrar Anna'ya baktı. "Devin'in sana Yaşlı Hanımefendi dediğinden emin misin?"

Anna kaşlarını çattı. "Sanırım öyle. Onu yanlış duymuş olabilirim. Biraz stresli bir geceydi." Aaron'a baktı. "Alex oradaydı. O bilirdi." Anna tekrar Travis'e baktı. "Önemli bir şey mi? Onu arayıp sorabilirim... Sanırım."

Travis gergin görünüyordu. "Şey, hayır. Sanırım... o kadar da önemli değil, ama. ." İçini çekti. "Anna, eğer Devin sana Yaşlı Müdire dediyse bu şu anlama gelir

Sen yarı ölümsüzsün. Baban bir Ölümsüz.

öldü. Ama eğer öldüyse, o zaman sen değilsin. Eğer yarı-ölümsüz değilsen, o zaman Yaşlı-Mürebbiye olamazsın."

Anna başının döndüğünü ve midesinin bulandığını hissetmeye başladı. "Bunların ne anlama geldiğini bilmiyorum." Suyun altında kaymasını sadece Aaron'un kolları engelledi.

*****

"Sanırım seni sudan çıkarsak iyi olacak," dedi Aaron, Anna'yı havuzun kenarına oturması için kaldırarak. "Daha fazla açıklama yapsan iyi olur," dedi Aaron, Anna'ya bakarak.

Travis. O da bu terimi hiç duymamıştı ama kulağa geldiği kadar önemliyse Alex'in açıklaması gereken çok şey vardı.

Üçü birlikte eve girdiler ve üst kata, Aaron'un geniş yatak odasına çıktılar. Pencerenin yanında iki rahat sandalye duruyordu ve Anna'yı bunlardan birine oturması için yönlendirdi. Yüzü solgundu ve gözleri korkudan irileşmişti.

Alex'e bir mesaj gönderdi: *Anna bir Yaşlı-Bakire mi?*

Endişelenmesi gerekip gerekmediğini anlamak için bu yeterli olacaktı. Anna sandalyede titredi. "Üşüdün mü tatlım?" diye sordu elini omzuna koyarak.

Kadın başını salladı ve adam yatağındaki battaniyeyi çekip kızın üzerine sardı.

"Ölümsüz nedir?" Anna Travis'e usulca sordu.

"Onlar hakkında pek bir şey bilmiyorum ama babam meleklere benzediklerini söyledi. Farklı olanların farklı rolleri var. Bazıları belirli insanların koruyucuları. Ne yaptıklarını bilmiyorum ama Yaşlılar ve Ölümsüzlerin birlikte çalıştıklarını biliyorum." Travis Aaron'a baktı. "Ne kadar bildiğini bilmiyorum."

"Bu terimi hiç duymadım. Kardeşlik hakkında kızlar dışında pek bir şey bilmiyorum." Aaron utangaç bir tavırla omuz silkti.

Travis kıkırdadı. "Babam Ölümsüzlerin hepsinin erkek olduğunu söyledi. Bazen... daha iyi bir terim olmamakla birlikte, bir insan kadınla çiftleşirler ve bir kız çocukları olur. Onlar her zaman kızdır. Bu 'yarı ölümsüzler' gerçekten özeldir ve Efendileri olan Yaşlı'ya yardım ederler. İşte bu yüzden onlara 'Yaşlı Hanımefendiler' deniyor." Travis özür dileyerek Anna'ya baktı. "Ama Ölümsüzler ölemez. Yani, bu oldukça açık. O yüzden Devin'in neden senin-"

Aaron'un telefonu çaldı. "Hey Al-"

"Bu terimi nereden duydun?" Alex endişeli bir sesle onun sözünü kesti.

"Travis ve Anna konuşuyorlardı ve-"

"Travis?" Alex Almanca küfretti. "Onu partide görmedim." "Sen yukarıdayken geldi. Neden?"

"Anna hakkında benim kadar çok şey bilebilecek tek kişi o." Tekrar küfretti. "Geri dönüyorum. Ben oraya varana kadar Anna'ya başka bir şey söylemesin."

"Tamam... Neden?"

"Çünkü öyle, ama bunun önemini bilmiyor ve eğer üzülürse benim orada olmam gerekiyor. Jack ve Devin ona hiç söylemedi." İçini çekti. "On dakika içinde orada olacağım. Onu sakin tut ve gözünün önünden ayrılmasına izin verme. Eğer gitmeye çalışırsa, mecbur kalırsan onu tut. Gideceğini sanmıyorum ama her ihtimale karşı-"

"Tamam, yapacağım," diye güvence verdi Aaron. Telefonu bıraktı ve önce Travis'e, sonra da yere bakan Anna'ya baktı. "Alex geri dönüyor. O gelene kadar başka bir şey söyleme dedi."

*****

Alex, telefonu çaldığında Kirsty'yle tartışmanın tam ortasındaydı. Telefona bakmadan yatak odasının kapısını açtı ve tartışmada bir adım bile atmadan telefonu Seth'e fırlattı. Kirsty ona Anna hakkında bağırdı ve o da hayal bile edemeyeceği kadar savunmaya geçti. Kirsty bir erkek olsaydı, Anna hakkında söylemeye cüret ettiği şey yüzünden onu yakalayıp eşek sudan gelinceye kadar döverdi.

Alex bunun bir son olduğunu biliyordu ve neden ona karşı kendini savunma zahmetine girdiğini bilmiyordu. Kirsty'ye yapılabilecek en kötü şey onu görmezden gelmekti. Ama Alex kavga etme havasındaydı. Kirsty'yi görmezden gelme kararının
Aaron'ı Anna'yla çıkmaya teşvik etmek doğru bir karardı ama yine de bu durum onu çok sinirlendiriyordu.

Seth kapıyı açtı, yüzünü buruşturdu ama Alex'in mesajı görebilmesi için telefonu kaldırdı.

"Ne*?″* Alex Almanca bağırarak Seth'e ters ters baktı. Adamlarına sık sık bağırmazdı ama o sırada iş başındaydı ve sözünün kesilmesinden hoşlanmıyordu. Seth'in sözünü kesmeye cesaret edebileceğini düşünmesinin tek nedeni bir görevle ilgili bir çağrı olmasıydı ve şu anda herhangi bir görev düşünmek istemiyordu.

"Okumak isteyebilirsin, Alex," dedi Seth kararlılıkla.

Seth Alex'in öfkesini en az Alex kadar iyi biliyordu, bu yüzden önemli bir şey olması gerektiğini anladı. Alex mesajı çabucak okudu. *Lanet olsun!*

Seth'e, "Arabayı çalıştır," diye bağırdı. Tekrar Kirsty'ye döndü. "Gitmek zorundayım. İlginç bir altı ay oldu Kirsty, ama artık bittiğini kabul etmemizin zamanı geldi."

Kirsty ona baktı. "Bu kadar mı?"

Alex telefonunu cebine soktu. "Evet. Son on beş dakikayı benim-" Kendini durdurmadan önce

cümleyi bitirdi. "...bu benim ailem için önemli ve artık bunu dinlemeyeceğim. Anna burada kalacak. Sen harcanabilirsin."

Bununla birlikte, topuklarının üzerinde döndü ve yatak odasından dışarı çıktı. Kapıyı kapattığında, Kirsty'nin kapıya bir şey fırlatırken çıkardığı gümbürtüyü duydu.

Seth ve Tony çoktan dışarıda, dairesinin önüne park etmiş olan cipin içindeydiler.

Alex cipe binerken tekrar küfretti. "Aaron'un evine olabildiğince hızlı git Tony," diye Almanca emretti.

Aaron'la yaptığı görüşmeyi sonlandırdıktan sonra Alex koltuğunda arkasına yaslandı ve ellerini saçlarında gezdirdi. Anna'nın şu anda buna ihtiyacı yoktu. Ona yakında söylemeyi planlamıştı ama gidip babası hakkındaki gerçeği söylemeden önce hayata alışmasını istiyordu. Aaron'un onunla birlikte olması iyiye işaretti. Belki de işler umduğu gibi ilerliyordu.

Travis'i sorun çıkarmaya çalışmadığını bilecek kadar iyi tanıyordu. İyi bir adamdı ve Devin'in oğlu olmayıp bir hayatı olacak kadar şanslıydı. Malikanede doğan çoğu insan tüm hayatını orada geçirir.

Travis mükemmel bir dansçı ve iyi bir arkadaştı.

Tony keskin bir virajı alırken Alex koltuğu kavradı. Tony kesinlikle araba kullanmayı biliyordu ve yıllar boyunca pek çok kez işlerine yaramıştı. Birkaç kez de hepsinin hayatını kurtarmıştı.

İç çekti. Şu anda bir görev, Anna'ya babasının ölmediğini söyleme düşüncesinden daha kolay geliyordu.

Dünyadaki diğer iki Metresle tanışmıştı. Güzel, kendine güvenen ve etrafta olmaktan keyif alan kadınlardı. Ve evet, yatakta harikaydılar. Ama öyle olmak zorundaydılar. Kardeşlik dünyayı seksi kullanarak kontrol ediyordu.

Devin ve Jack'in Anna'ya kim olduğunu neden söylemediklerini anlamıştı. Onu bu kadar kontrol edemeyebilirlerdi.

Anna onun kim olduğunu öğrendiğinde... nasıl tepki verecekti? Neredeyse Devin'le tek başına başa çıkabilirdi ama Alex bunu asla yapmayacağını hissediyordu. Korku onu yönetiyordu, Devin'in istediği de tam olarak buydu.

Devin onu korkuyla kontrol altında tuttu. "Normal" olmadığını bilmemesi için onu izole etti. Erkeklerin ilgisini çekmesini aldığı eğitime bağlıyordu. Gerçek şu ki, hiç "eğitilmemiş" olsaydı bile, yine de erkeklerin ilgisini çekerdi. Yarı Ölümsüzlerde erkekler için karşı konulmaz olan bir şeyler vardı. Alex onların özel feromonları olup olmadığını merak ediyordu.

Tony arabayı evin önüne çekti. "Park edip seninle içeride buluşacağım."

"Sağ ol, Ton," Alex dışarı fırladı, koşarak eve girdi ve Aaron'un odasına gitti, orada olacaklarını tahmin ediyordu. Kapıyı bir kez çaldı ve açtı.

Anna, Aaron'ın kucağına kıvrılmış, onu kapı aralığında durdurmuştu. Aaron'u onu takip etmesi için cesaretlendirdiğini bir an için unutmuştu. Aaron onun saçlarını okşadı ve başını öptü. Alex'in dün sabah yaptığı gibi.

Alex yutkundu ve en iyi arkadaşının kendisinin de sevdiği kıza aşık olmasını izlerken boğazındaki yumruyu ve kalbindeki acıyı görmezden gelmeye çalıştı.
aşıktı. Aaron kızın kulağına bir şeyler fısıldadı ve kız ona hayranlıkla baktı.

Alex onları birlikte izlerken göğsünü ovuşturdu. *Böylesi daha iyiydi*. Aaron şu anda onun için daha iyiydi. Daha istikrarlıydı. Aaron, Alex gibi öfkeli değildi ve bir açıklama yapmadan haftalarca ortadan kaybolmuyordu. Şu anda Anna'nın istikrarlı ve güvende olmaya ihtiyacı vardı.

Sadece onu izleyerek bile Aaron'dan korkmadığını anlayabiliyordu. İkisi arasında bir şeyler olmuştu ve o memnundu. Hatta huzurluydu. Anna'nın huzur içinde olması hayatında gördüğü en güzel manzaraydı. Bir gün onun da böyle hissetmesini sağlayabilmeyi umuyordu. O daha azını hak etmiyordu.

Anna başını kaldırdığında Alex'in kapıda durduğunu gördü. Hızla ayağa kalktı ve Aaron'dan uzaklaştı, endişeyle parmaklarını birbirine geçirdi ve onu izledi.

Alex elini indirip odaya girerek, "Sorun yok Anna," dedi. "Aaron'la kal. Rahat görünüyorsun." Yatağa oturdu ve etrafına bakındı. "Travis nerede?"

Aaron Anna'ya uzandı ve o da kucağına döndü. Aaron battaniyeyi tekrar Anna'nın etrafına sardı ama Anna, Alex'i görmeden önceki kadar rahatlamış görünmüyordu.

"Travis gömleğini almak için aşağı indi. Burası biraz soğuk." Aaron Anna'nın sarılı olduğu battaniyeyi işaret etti.

Alex dalgın dalgın başını salladı ve Anna'ya şefkatli bir ifadeyle baktı. "Travis sana ne söyledi, Schatzi?"

Anna ellerine baktı ve Travis'in ona söylediklerini tekrarladı. Başını kaldırıp baktı. "Ben gerçekten bir Yaşlı Hanımefendi miyim?" diye sordu ürkekçe.

Alex içini çekti ve başını salladı. "Evet, Schatzi. Öylesin."

Anna konuşurken Travis geri dönmüş ve Anna ile Aaron'un yanındaki sandalyeye yerleşmişti. Alex'e temkinli bir ifadeyle baktı. "Ona söylemekle hata mı ettim?" diye sordu Anna konuşmasını bitirdikten sonra.

Alex başını salladı. "Hayır, Travis. Onun bilmediğini bilmiyordun. Daha önce bilmemesi yanlış. Ben sadece-"

"Biliyor muydun?" Anna ona sordu, gözleri acı doluydu.

Alex başıyla onayladı. "Dün sabah konuşana kadar bilmediğini fark etmemiştim ve sonra konuyu nasıl açacağımdan emin olamadım." Alex ayağa kalktı ve pencereye doğru yürüdü. "Basit bir açıklama olsa da Travis'in sana söyledikleri doğru."

"Tek bildiğim buydu..." diye başladı Travis.

Alex arkadaşına döndü. "Sorun değil Trav. Bundan daha fazlasını bilmeni beklemezdim. Onun gerçekte ne olduğunu bilecek biri varsa o da sensin diye düşündüm."

Tekrar pencereden dışarı baktı. "Evet, Anna. Baban bir Ölümsüz. Bazen bir Ölümsüz bir kadına aşık olur ve bir süreliğine ölümsüzlüğünü bir kenara bırakmaya karar verir. Ölümsüz olarak yaşamayı seçerler.
Normal erkekler evlenir ve bir aile kurarlar. Bu durumda sadece bir çocuk sahibi olabilirler, bir kız çocuğu. Bu olduğunda, bizim
Kızı rahat bırak. Bırakın normal bir insan gibi yaşasın. Bir noktada, bir yetişkin olduğunda, babası ona gerçeği söyleyecek ve o da bir Yaşlı-Bakire olmak isteyip istemediğine karar verebilecek."

Alex dönüp Anna'ya baktı. "Diğer kadınlardan daha uzun yaşarlar ve daha yavaş yaşlanırlar. Bu da normal bir hayatı zorlaştırabilir. Kardeşlik onlara yaşayacakları, korunacakları ve el üstünde tutulacakları güvenli bir yer sunuyor. Ya da en azından
olmaları gerekiyor."

Alex eski pişmanlığının geri geldiğini hissetti ve pencereden dışarı bakarken titrek bir nefes aldı. Anna'nın duygularını hissetmesini istemiyordu... zaten bunu yapmadığından da emin değildi. "Bazen evlenirler ve kendi aileleri olur. Bazen de sadece Yaşlılarının hizmetkârı olarak kalırlar. Bu onlara kalmış."

Anna'ya döndü, gözleri sertti. "Bu senin hayatın olmalıydı, Anna. Ama Devin sana böyle bir seçenek sunmadı. O sadece seni aldı." Çenesini sıktı. "Ve seni istismar etti."

"Onu nasıl kaçırdı?" Aaron sordu. "Yani, ailesini tanıyordum. ....."

Alex kaşlarını çattı. "Yaşlılar ve Ölümsüzler birlikte çalışmaya başlamadan önce, Yaşlılar kızlarını bulur ve alırlardı. Onlar tedavi

Anna'ya davranıldığı gibi. Onları nasıl 'evcilleştireceklerine' dair talimatların yazılı olduğu kitaplar vardı. İki grup birlikte çalışmaya başladığında, eski yöntemler yasaklandı ve kitapların yok edilmiş olması gerekiyordu. Ölümsüzler, kendi kızlarına davrandıkları gibi davranacakları sözüne karşılık, gerektiğinde kızlarını Yaşlılara vermeyi kabul ettiler. Ya da eşlerini," diye ekledi Anna'nın bakışlarından kaçınarak.

"Kitaplarda bahsedilen eski yöntemlerden biri, evli bir Ölümsüz bulmak ve kızı doğumda sahiplenmekti. Sadece bir tanık olması gerekiyordu ve başka bir Yaşlı olması gerekmiyordu."

"Jack?" Anna usulca sordu.

Alex, "Büyük olasılıkla," diye cevap verdi. En mantıklı sonuç buydu.

Anna sessizce başını salladı.

"Bu yüzden bu kadar çabuk iyileşiyorsun, Anna." Alex sessizce ekledi. "Gardiyanınla geçirdiğin o korkunç yıllardan bu sayede kurtuldun."

"Ölümsüzler ölemez mi?" diye
sordu. Alex iç çekti. "Hayır,
ölemezler."

Anna sorgulayan gözlerle ona baktı. Onun ne sorduğunu biliyordu.

"Bu tür bir kazadan kimsenin sağ çıkması mümkün değildi Anna. Gitmek zorundaydı. Eğer kalsaydı, bu çok fazla soruya yol açacaktı. Sizi korumak için elinden geleni yaptı."

Alex'in babasına "ölmeden" önce umutsuz bir istekle gelerek. *Kahverengi saçlı ve yeşil gözlü bir kız*, demişti Trevor. *Onu gördüğünde tanıyacaksın*.

Alex sadece Vati'yi dinlemiş olsaydı, Anna bu kadar acı çekmekten kurtulabilirdi. Pişmanlık bıçağı kalbinin derinliklerine saplandı.

"Artık geri gelemez mi? Artık bildiğime göre?" Küçük tatlı sesi bıçağı büktü.

"Sanmıyorum, Anna. Nasıl işlediğini bilmiyorum ama 'öldüklerinde' geri dönemeyecekleri bir süre olduğunu biliyorum. Ve baban oldukça ünlüydü. Geri dönmesine izin verilir mi bilmiyorum."

Bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedi, Alex'in göğsüne baktı. "Nereye gitti?" diye fısıldadı, gözlerini kaldırıp onunkilere baktı.

Alex başını salladı ve içini çekti. "Bilmiyorum, Schatzi. Daha önce hiç sordu." Bir "yer" olduğunu biliyordu ama bunu sormak hiç aklına gelmemişti.

Arkadaşı Sebastian bir Ölümsüzdü. Alex'in koruyucusuydu ve Anna'yı Devin'in ayininden kurtarması için Alex'e rehberlik eden kişiydi. Yaklaşık olarak tanışmışlardı.

Sekiz yıl önce. Tam da Anna'nın ailesinin öldüğü zaman. Alex bir bağlantı olup olmadığını merak ediyordu. Sebastian çoğu şey hakkında ağzını sıkı tutardı. Alex, birkaç yıl önce Sebastian vurulana kadar onun bir Ölümsüz olduğunu bile bilmiyordu... ve ölmemişti.

Sebastian, Alex'in bilmediği nedenlerden dolayı Frankfurt'ta yaşamayı tercih ediyordu. Alex bunun Devin'le bir ilgisi olduğundan şüpheleniyordu. Ama gerekirse saniyeler içinde San Francisco'ya gelebilirdi. Alex'in başının ne zaman belada olduğunu biliyor gibiydi.

Şimdi Alex o yerin nerede olduğunu bilmek istiyordu. Kendi iyiliği için değil, Anna'nın iyiliği için. Yine de Sebastian ona asla söylemeyecekti. Alex ölümlüydü ve bunu bilmeye hakkı yoktu.

Alex, Anna söz konusu olduğunda kendini ilk kez çaresiz hissetmiyordu. Zaman geçtikçe işler daha da kötüleşiyor ve karmaşıklaşıyor gibiydi. Ona yardım etmek, onu kurtarmak istiyordu ama elinden ancak bu kadarı geliyordu. Çaresiz hissetmekten hoşlanmıyordu. Bu onun doğasına aykırıydı. Her zaman bir şeyleri nasıl düzelteceğini, bir şeyleri nasıl yapacağını ve ne yapacağını bilirdi. Anna ile... bu çok farklı bir şeydi. daha önce hiç savaşmadığı bir arenadaydı. Düşmanı tam önündeydi ama onu ortadan kaldıramıyordu çünkü bu ona zarar verebilirdi.

Alex başını kaldırdığında Aaron'un Anna'nın saçlarıyla oynadığını gördü. Kendini davetsiz misafir gibi hissetti. Birlikte olmalarına izin vermeliydi.

Aniden ayağa kalktı. "Anna, iyi misin?" diye sordu, odadan mümkün olduğunca çabuk çıkmak istiyordu ama çıkmadan önce Anna'nın iyi olduğundan emin olmak istiyordu.

Anna ona bakmadan başını salladı. Yaralanmıştı. Bıçak daha da derine battı, kenarı gittikçe sivrildi ve acıyı neredeyse dayanılmaz hale getirdi.

Aaron ona başını sallayarak onunla ilgileneceğini bildirdi. Alex yumuşak bir sesle, "Teşekkürler," dedi. "Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara."

Aaron tekrar başını salladı ve Alex Travis'e dönerek kaşlarını kaldırdı Gelip gelmediğini görmek için. Travis ayağa fırladı ve Alex'in peşinden hızla odadan çıktı. Bir kez arkasına baktı ve keşke bakmasaydım dedi. En iyi arkadaşının sevdiği ve koruyamadığı kızı öpmesini izlemek çok fazlaydı.

On Sekizinci Bölüm

Anna az önce öğrendiği şeyi nasıl sindireceğini bilmiyordu. Alex'in iyi olup olmadığını sorduğunu yarım yamalak duydu ve pencereden dışarı bakarak dalgınca başını salladı. O... iyiydi.

Aaron kızın saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Ne yapabilirim Anna?" diye sordu yumuşak bir sesle.

Ona baktı, onun şefkat dolu mavi gözlerine. Başını iki yana salladı. "Ne düşüneceğimi bilmiyorum. Ya da ne yapacağımı."

Aaron eğildi ve Anna'nın dudaklarına kendi dudaklarını değdirdi. "Senin için buradayım, Anna," diye fısıldadı ağzına karşı.

Anna gözlerini kapadı ve onun öpücüğünün tadını çıkardı. Alex konuşurken kalbine dolan acıyı hafifletmişti.

Aaron'ın dudakları sert ama şefkatliydi, onunkileri sarıyordu. Aaron onun alt dudağını nazikçe emdi ve kadın iç çekti. Aaron'a dokunabilmek için elini battaniyeden çıkarmaya çabaladı. Bunu başardığında, elini Aaron'ın boynunun arkasına doladı ve parmakları saçlarının arasından geçti. Onu umutsuzca öptü, sanki can simidiymiş gibi. Gerçeklikten uzaklaşmak mı, yoksa gerçekliğe geri dönmek mi, emin değildi. Ama ona ihtiyacı vardı.

Aaron ağır ağır nefes alarak geri çekildi. "Anna, pişman olacağımız bir şey yapmak istemiyorum," dedi sessizce.

Anna onun gözlerini aradı. "Benimle birlikte olduğun için pişman mı olacaksın?" diye sordu, anlamamıştı.

Ona zayıf bir gülümseme verdi. "Daha bir hafta önce 'yeniden tanıştık'." "Yani?"

"İşleri aceleye getirmek istemiyorum. Sabah uyandığında burada kaldığına pişman olmanı istemiyorum."

"Bunu neden yapayım ki?" Bu kadar büyütülecek ne olduğunu gerçekten anlamamıştı. Alex ve Wilhelm'in yaptığı gibi onu reddediyor muydu? Omuzları çöktü. "Sen de mi beni istemiyorsun?" Ona duyduğu çaresiz ihtiyaçtan utanarak uzaklaşmaya başladı.

"İkisi de mi?"

"Alex benimle seks yapmaz ya da onu memnun etmeme izin vermezdi," diye açıkladı yumuşak bir sesle. "Wilhelm de öyle."

Hemen cevap vermedi. "Seni istiyorum, Anna. Bence sen dünyadaki en güzel kızsın." Onun yanağını okşadı. "Ben sadece..." İç çekti. "Gerçek dünyada insanlar tek gecelik bir ilişkiden fazlasını istediklerinde birbirlerinin yatağına atlamazlar."

Anna onun sözlerini düşündü. "Tek gecelik ilişki nedir?"

Ona tuhaf bir bakış attı ve sonra yüzünü yumuşattı. "Um...sadece seks. Birlikte uyuyun ve birbirinizi bir daha asla görmeyin."

Kaşlarını çattı. "Oh. Ve sen bunu istemiyor musun?"

Kıkırdadı ve kızın avucunu öptü. "Hayır, istemiyorum. Ben seni istiyorum. Hepiniz. Ya da en azından müsait olduğun kadarını." Ona şefkatli bir gülümseme verdi.

Dudağını çiğnedi. "Bunun ne anlama geldiğini bildiğimden emin değilim."

Tekrar gülümsedi. "Alex ve Devin'e ait olduğunu biliyorum. Seni tanıyorum. onlara karşı yükümlülüklerim var. Ama seni daha çok görmek istiyorum. Çok daha fazla. Ve seni dışarı çıkarmak ve diğer şeyler. Eğer ilgilenirsen tabii."

Anna şaşırmıştı. "Neden? Yani, seninle gerçekten seks yapmak istiyorum. Beni dışarı çıkarman ya da başka bir şey yapman gerekmiyor-" Adamın yüzündeki ifadeye bakınca konuşmayı kesti. Adam üzgün görünüyordu. "Yanlış bir şey söyledim, değil mi?"

Aaron kaşlarını çattı. "Anna, bunu seninle seks yapmak istediğim için söylemiyorum. Gerçekten istiyorum... seni tanımak istiyorum. Seninle zaman geçirmek." Saçından bir tutamı parmağının etrafında döndürdü. "Belki sen benim
kız arkadaşım. " Sözlerini yarıda keserek ona mahcup bir gülümseme verdi.

Anna dudağını ısırdı. "Aaron, yapamam, yani Devin ve Alex'e karşı yükümlülüklerim var. Devin Çarşamba akşamı beni bir yere götürecek. Benimle seks yapması için birini gönderebileceğini söyledi."

"Normal olmayacağını biliyorum ama en azından denemek istiyorum." Onun çenesini kavradı. "Bu gece birlikte dans ettiğimizde aramızda bir şeyler olduğunu hissettim."

Anna'nın korkusu onun bakışları karşısında eriyip gitti. "Ben de hissettim," dedi usulca. "Senin yanında kendimi güvende hissediyorum. Tanıdığım diğer tüm erkeklerden daha fazla."

"Sevindim," dedi Aaron yumuşak bir sesle. "Benim yanımda kendini güvende hissetmeni istiyorum." Öne doğru eğildi ve onu tekrar öptü. "Her zaman."

Dudakları onunkilere bastırdı, sert ama nazikti. Parmaklarının uçlarını onun boynundan aşağıya ve köprücük kemiğinin üzerinden geçirdi. Serbest kalan kolunu onun boynuna doladı ve kulağının hemen altını ovdu. Adam onun dokunuşuyla ürperdi.

Öpücüklerini çenesi ve boynu boyunca takip etti, kulak memesini ısırmadan önce kulağının altını hafifçe emmek için durakladı. Kız keskin bir nefes aldı. Adam boynundan aşağı öptü ve köprücük kemiğini öptüğünde kadın başını geriye yasladı.

Battaniyeyi çekiştirdi ama onu çok iyi sarmıştı. Yatağa bir göz attı. Anna onun bakışlarını takip etti, sonra ona gülümsedi.

"Gece kalmak ister misin?" diye fısıldadı.

Anna endişeyle yutkundu ve başını salladı. Neden gergindi?

Aaron onu ayağa kaldırdı ve yatağının çarşaflarını geri çekti onu battaniyeden çözmeden önce. Onu nazikçe kendine doğru çekti ve vücudu onunkine yaslandı. Adam elini sırtında gezdirirken kadın ürperdi. Adam onun boynunu tekrar öptü.

"Tanrım, çok güzel kokuyorsun," diye mırıldandı boynuna karşı.

Öpücüklerini tekrar kızın ağzına götürdü, sonra yatağa doğru geri çekildi, onu da yanına çekti ve dudaklarını kızın dudaklarından hiç ayırmadan nazikçe yatırdı.

Kollarını adamın boynuna doladı ve onu kendine doğru çekti. Adam onun üzerine uzandı ve kadın onun sertleşmiş sikini uyluğunun iç kısmında hissetti. Dizini hafifçe yukarı itti ve adam inleyerek onu daha derinden öptü, dili ağzına girip çıktı.

Boynunu tekrar öptü, sonra dilini köprücük kemiğine kadar götürdü ve elini kaburgalarının yanından yukarı kaydırdı. Gıdıklandıkça kıkırdadı.

Aaron ona baktı, gözleri şefkatle parlıyordu. "Çok güzelsin, benim küçük Giselle'im," diye fısıldadı, sonra başını eğip göğsünün üst kısmını öptü.

Adamın dili bikini üstünün üst kenarı boyunca ilerlerken "Ah, Aaron," diye iç geçirdi.

Başparmağıyla göğsünün yan tarafına dokundu ve kadın sırtını dikleştirerek göğüslerini ona doğru bastırdı. Sıkı meme uçları onun dokunuşu için acıyordu.

Elini yukarı kaydırdı ve göğsünü okşayarak onu inletti. Adam kumaşın arasından diğer meme ucunu öptüğünde iç çekti, sonra sertleşmiş tepeyi nazikçe ısırdı.

Arkasına uzandı ve üstünü açtı, yatağın yanında yere bırakana kadar yavaşça çekti.

Hafifçe doğruldu ve göğüslerine baktı. Meme ucunu sıcak ağzına alıp nazikçe emmeden önce "Mükemmel," diye mırıldandı.

Yüksek sesle inledi ve ellerini saçlarında, sırtında ve kollarında gezdirip dokunarak vücudunu keşfederken kalçasını onun ereksiyonuna doğru bastırdı. Diğer göğsüne geçmeden önce meme ucu halkasını çekti ve meme ucunu sıcak ağzına aldı.

"Oh, Tanrım!" diye yumuşakça inledi.

Dili tepenin etrafında dönüyor, halkayı aşağı yukarı hareket ettiriyor ve doğrudan klitorisine zevk dalgaları gönderiyordu.

Onun altında kıvranıyor, ondan her şeyin daha fazlasını istiyordu. Elleri mayosunun bel bandına kadar indi ve altından kayarak parmak uçları sikinin başına değdi. Adam inledi ve kalçalarını ona doğru büktü.

Sadece sikinin sırtına ulaşabildi ve parmak uçlarını kenar boyunca, sonra da ön spermin sızdığı yarığa doğru gezdirdi. Onu getirdi
Parmak uçlarını dudaklarına götürdü ve kızın parmaklarındaki döl damlalarını yalamasını iri gözlerle izledi.

"Oh, lanet olsun, Anna. "

Ayağa kalktı ve bikinisinin altını çıkardı, sonra parmaklarını göğüslerinin arasından karnına ve şişmiş seksinin üzerinden aşağıya doğru izledi.

Hafifçe sırıttı. "Artık kesinlikle büyüdün, değil mi?"

Kıkırdadı ve oturduğu yerden kalkarak adamın şortunu çekiştirdi. Dizlerinin üzerine oturdu, böylece onları kalçalarından aşağı çekebildi. Aleti serbest kaldığında, aletini tamamen ağzına aldı ve kollarını kalçalarının etrafına sararak onu nefessiz bıraktı.

Lanet okudu ve ellerini kızın saçlarına gömdü, kız onun sikini emerken başını tuttu. Ağzını yukarı ve aşağı iterek onu boğazının derinliklerine aldı. Uzun ve kalındı, çok sert ve pürüzsüzdü. Yine de piercing yoktu. Onun içinde olduğunu hayal ederken kalçalarını birbirine kenetledi.

Onu yutarken yüksek sesle inledi ama kadın durmadı. Onu memnun etmek için hevesle emdi ve yuttu. Mecburiyetten değil, onu mutlu etmek istediği için. Çünkü ondan hoşlanıyordu. Bu onun için garip ve yeni bir kavramdı.

"Oh, Anna. Tanrım, beni boşaltacaksın," diye inledi ve ağzından çekerek onu yatağa geri itti. "Kendimi senin içine gömmek istiyorum," dedi şortunu itip yere atarken.

Onu öptü ve parmaklarını cinsel organına kadar takip etti, yarık boyunca kayarak açıklığına ulaştı ve bir parmağını yavaşça içine soktu.

"Ah!" diye bağırdı parmağını ipeksi, çok ıslak kıvrımlara doğru iterken. Yavaşça içine ve dışına doğru itti, onu daha fazla kıvranmaya zorladı. "Lütfen Aaron. Sana ihtiyacım var," diye inledi. Aaron onun boynunu öptü, sonra üzerine eğilerek komodinine doğru gitti. "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Prezervatif alıyorum." Ona sırıttı. "Senden gerçekten hoşlanıyorum, Anna. Ama henüz babalığa hazır değilim."

"Prezervatif mi?" Kaşlarını çattı. "Oh, şu uzun lastiksi şeyler mi?"

Aaron ona tuhaf bir bakış attı. "Onları kullanmıyor musun?" Temkinli görünüyordu. "Hayır. Gerçek hayatta hiç görmedim bile. Sadece televizyonda."

Aaron şaşkın görünüyordu. "Daha önce hiç görmedin mi?"

Başını iki yana salladı. "Ben hamile kalamam. Ve oldukça sinir bozucu olduklarını duydum. İstemiyorsan kullanmak zorunda değilsin." Ona küçük bir gülümseme verdi.

Aaron kuşkulu görünüyordu. "Peki ya, bilirsin işte, hastalıklar falan?"

Anna omuz silkti. "Ben hiç hasta olmadım."

"Asla mı?"

Başını iki yana salladı. "Hiç üşütmedim bile."

Aaron bir an düşündü, sonra gülümsedi. "Uzun zamandır prezervatifsiz seks yapmamıştım." Eğildi ve onu tekrar öptü. "Tanrım, harikasın." Parmaklarını tekrar amına doğru götürdü ve tekrar içine girdi. "Çok sıcak ve ıslaksın," diye inledi.

Adam parmaklarını içinde hareket ettirirken inledi. "Aaron..." diye iç geçirdi.

Tekrar onun üzerine uzandı ve kendini girişine yerleştirdi. İleri doğru bastırırken gözleri kapandı. Kadın kalçalarını büktü ve adam yavaşça kadının bedenine girdi.

Anna inledi ve adam onu doldururken başını yastığa yasladı. İçinde çok iyi hissediyordu. Sadece fiziksel olarak değil. Onu duygusal olarak da doldurdu.

Sonuna kadar içine girdiğinde, hareket etmeye başlamadan önce onu uzun süre öptü. Çok samimiydi; kendini tamamen ona vermek istiyordu. O da onu öptü ve kollarını kaburgalarına doladı.

Birlikte hareket etmeye başladılar ve ritmi çabucak buldular. Adam onun içine girip çıkarken Anna inledi.

"Tanrım, çok inanılmaz hissediyorsun," dedi usulca.

Hızlarını artırdılar ve Anna doruğa ulaşmasına neden olan karıncalanma hissini hissetti. Her ikisi de coşkuyla haykırana, birlikte yıldızların arasında süzülene ve birbirlerinin kollarında dinlenmek için yavaşça yeryüzüne dönene kadar kalçaları tekrar tekrar birbirine çarptı.

Aaron yan dönerken dudaklarını Anna'nın dudaklarına bastırdı, kollarını Anna'nın etrafında tuttu ve onu da kendisiyle birlikte döndürdü. Sonunda birbirlerinden ayrıldıklarında Anna Aaron'un gözlerine baktı ve orada gördüğü derin duygular karşısında hayrete düştü. Sadece Alex ve Wilhelm ona böyle bakmıştı. Bu onun içini ısıtmış ve karıncalandırmıştı. Bu hoşuna gitmişti. Hem de çok.

Birden nerede olduklarını ve Jenna'nın muhtemelen onun için endişelendiğini hatırladı. Aaron'a söyledi. "Birlikte geldik. Eve bırakılmaya ihtiyacı olabilir. " Oturmaya başladı ama Aaron onu nazikçe geri .....itti.
Aşağı.

Ayağa kalktı, çıplak vücudu kadının gözlerini kamaştırıyordu ve mayosuna uzandı. "Gidip onu bulayım. Bryce'la flört ediyordu ve muhtemelen bu gece de burada kalacak." Ona sırıttı. "Sen burada kal. Birkaç dakika içinde döneceğim."

Yatağın etrafından dolaştı ve kapıdan çıktı. Anna battaniyeleri yukarı çekti ve onun dönüşünü beklemek için yatağın içine daha da sokuldu.

Aaron birkaç dakika sonra geri döndü, ışıkları kapattı ve Anna'nın yatağına girdi, bunu yapmadan önce mayosunu çıkardı. Vücudu, Anna'nın yatakta kendine yaptığı sıcak kozanın içinde soğuktu ama Anna buna aldırmadı. Anna onun yanına kıvrıldı ve adam da kollarını ona doladı.

"O iyi mi?"

Aaron kıkırdadı. "Ah, evet. Bryce ve Levi ona çok iyi bakıyorlar." Levi diğer baş dansçılardan biriydi.

Anna başını salladı, aniden yorulmuştu. Başını Aaron'un omzuna yasladı ve o saçlarını okşarken uykuya daldı.

On Dokuzuncu Bölüm

Alex'ten kurtulmanın yollarını araştırırken Devin'in ev telefonu çaldı. "Alo, Jack."

"Kızlarım gitti."

"Ne?" Neden bahsediyordu bu adam?

"Kızlarım, ikizler. Gittiler."

"Onlara ne yaptın?"

"Ben hiçbir şey yapmadım," diye homurdandı Jack. "Bugün erken saatlerde birkaç saatliğine dışarı çıktım. Eve döndüğümde gitmişlerdi."

Devin sandalyesinde arkasına yaslandı ve durumu düşündü. Kızlarını nasıl kaybetmiş olabilirdi?

Hay sikeyim. Devin Kırmızı Oda'daki o ikizleri dört gözle bekliyordu. "Onları kimin almış olabileceğine dair bir fikrin var mı?" Kim çalmaya cesaret edebilirdi ki?

Köleler mi? Alex bile bir Yaşlı çalmak için yeterince cesur değildi. Öyle miydi? Hayır. O kurallara göre oynadı. Hem o ve babası.

Jack tereddüt etti. "Görünüşe göre kendilerini kurtarmayı başarmışlar." Devin bir anlık öfkesini bastırdı. *Lanet olası salak*.

"Belki de bodrumun kapılarını kilitlemeyi denemelisin, Jack."

"Yani bu benim suçum mu?"

"Onları eğitme ayrıcalığını sana veriyorum. Onlar senin sorumluluğunda."

"Siktir git, Devin. Yıllardır senin kızlarını eğitiyorum. Hiç birini kaybetmedim."

"Bu tek sefer olsa iyi olur, Jack." Devin'in sesi uyarı doluydu. "O kızların şehirde başıboş dolaşmasına izin verememem. Onları bulsan iyi edersin."

*****

Alex'in telefonu gecenin bir yarısı çaldı. Parlayan sinir bozucuya uzanırken inledi ama babasının aradığını görünce hemen uyandı. Kurt'ün bebeğine bir şey mi olmuştu?

"Merhaba, Vati. Her şey yolunda mı?"

"Az önce okuluma iki genç Amerikalı kız geldi."

Alex'in kalbi babasının ses tonuna dayanamadı. Telefondan yayılan öfkeyi neredeyse hissedebiliyordu. "Vati, onlara işkence ediliyordu. Jack -"

"Fark etmez Alex," diye bağırdı Vati ve Alex yüzünü buruşturdu. "Başka bir Elder'ın Schloss'una müdahale edemezsin."

"Jack'in evindeydiler, Schloss'ta değil."

"Devin'in emriyle, eminim," diye homurdandı Vati. "Ama yine de fark etmez. Onlar Devin'in malı. Onları alıp buraya getirmeye hakkın yoktu. Devin öğrenirse başım büyük belaya girer."

"Sen mi? Bunu yapan benim."

"Ve ben senin büyüğünüm!" Vati durakladı. "Bu eylemi adamlarınızı kullanarak gerçekleştirdiniz, doğru mu?"

"Tabii ki." Bunun konuyla ne alakası var?

"Bu da senin kötü davranışlarını Kardeşlik'teki ikincil görevlerin kategorisine sokuyor, Alex."

Alex'in midesi çalkalandı.

"Bunu kendiniz yapmış olsaydınız, diğerlerini bunun yanlış davranan bir Yaşlı-Oğul olduğuna ikna edebilirdim. Ama şu haliyle bunu yapamam."

"Lütfen adamlarımı cezalandırma, Vati. Onlar sadece

emredileni yaptılar." "Eğer istediğin buysa."

"Evet, Vati."

Bir duraklama daha oldu. "Eve gelmeli ve yargıyla yüzleşmelisin."

Alex titrek bir nefes aldı. "Öldürülecek miyim?"

"Bu bana bağlı değil. İtaatsizliğin bedeli ağırdır, Alex. Bunu biliyorsun."

İdam edilirse Anna'ya ne olacaktı? "Vati, lütfen... Onları kurtarmaya çalışıyordum," diye fısıldadı, gözlerinden yaşlar geliyordu. "Onlara baktım ve tek görebildiğim Anna'nın aynı yerde olduğuydu."

Vati iç çekti. "Biliyorum Alex," diye onayladı daha yumuşak bir sesle. "Yaptığın şey takdire şayandı evlat. Diğerlerinin idamını isteyeceklerinden şüpheliyim. Jack ya da Devin'i öldürmüş olsaydın, durum farklı olurdu."

Rahatlama Alex'in vücuduna serin bir esinti gibi yayıldı. "Teşekkür ederim, Vati."

"Yine de eve gelmen gerekiyor. Derhal."

"Peki ya Anna?" "Aaron
ona çıkma teklif etti mi?"
"Evet."
"O zaman ona bakması için arkadaşına güven."
"Evet, Vati." Telefon görüşmesi sona erdi ve Alex karanlıkta tavana baktı. Yanlış yaptığını biliyordu ama hiçbir şey yapmamış olmak gelecek cezadan daha kötü olabilirdi.

Yirminci Bölüm

Aaron burnunda yasemin kokusu ve kollarında yumuşak bir bedenle uyandı. Anna'nın geceyi onunla geçirdiğini hatırlayarak gülümsedi. Anna'nın dikkatini çektiği için nasıl bu kadar şanslı olabilirdi? Özellikle de onun ne kadar özel olduğunu öğrendikten sonra.

Adam kızın ipeksi saçlarından bir tutamı parmaklarının arasına aldı ve kız kıpırdandı ve adamın kollarına daha da sokulurken yumuşak bir şekilde inledi. Kızın kolu adamın göğsüne uzandı ve adam elini kızın elinin arkasındaki yumuşak tende gezdirdi.

Kalbini ona kaptırma tehlikesiyle karşı karşıyaydı ve Alex'in onu alıp uzaklara saklama arzusunu anlıyordu ama Alex bunun
Aaron nedenini bilmese de onun için tehlikeliydi.

Başını kaldırdı ve etrafına bakındı, uykulu bakışları sonunda onun yüzüne indi.

Kızın saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. "Merhaba," dedi yumuşak bir gülümsemeyle.

Ona utangaç bir şekilde gülümsedi. "Merhaba." Geçici olarak uzanıp onun yanağını okşadı ve bunu yaparken gülümsedi. Elmacık kemiğini kulağından dudaklarına doğru takip etti. İşaret parmağı alt dudağında, sonra çenesinde, boynunda ve göğsünde gezindi.

Kadının dokunuşu onu heyecanlandırırken ürperdi. Kanın zaten sert olan sikine hücum ettiğini ve onu acıttığını hissetti. Dün gece onun ağzının üzerinde olduğu düşüncesi sikinin zıplamasına neden oldu.

Aaron, onun vücuduna alışmaya çalışırken dikkatle onu izledi. Parmakları yanlara doğru meme ucuna doğru hareket ettiğinde, koyu pembe derinin etrafında gezinirken tısladı ve yumrunun anında sertleşmesine neden oldu. Gözleri
Birçok erkekle birlikte olduğundan ve erkeklerin vücutlarını muhtemelen çoğu erkeğin kendilerinden daha iyi tanıdığından şüphelenmesine rağmen, parmaklarını hareket ettirirken neredeyse masumiyetle genişti.

Herhangi bir sayı düşünmek istemiyordu. Masumiyet ve baştan çıkarma aynı bedende. Devin gibi bir adamın

onun gibi biri.

Barış'a baktı ve onun iyi olduğundan emin olmak istese de önceki geceki konuşmadan bahsetmek istemedi. Sonra tekrar,
Sahip olduğu her şeyi öğrenirken nasıl iyi olabilirdi? Öğrendiğinde yanında olduğu için mutluydu.

Bir önceki geceyi düşündü. Alex odaya girdiğinde neden gerilmişti? Orgazm olmaya hazırlanmadığı ya da Alex onunla oynayıp kasıtlı olarak cinsel gerginlik yaratmadığı sürece hiçbir kadının Alex'in yanında gerildiğini görmemişti. Alex kadınların sevdiği türden bir adamdı.

Aynı zamanda tanıdığı en iyi adamdı. Bir erkeği erkek yapan her şey Alex'in özünde vardı. Fiziksel ve zihinsel olarak güçlü, uzun boylu, yapılı, yakışıklı, disiplinli, zeki, sevdiklerine ve hatta bazen sevmediklerine karşı son derece korumacı. Mükemmel bir beyefendiydi... çoğu zaman. Düşünceli, mükemmel bir aşık ve lanet olası bir düktü. Tanrım, bazen arkadaşının yanında kendini çok aşağı hissediyordu. Ama Alex kibirli değildi. En azından şimdi değil.
daha gençti.

Kadınlar onun yanında gergin olabilirdi ama Anna neredeyse ondan korkuyordu. Belki de onun önünde kendini kaybetmişti? Bu Alex'in tek zayıflığıydı... Tamam, muhtemelen başka zayıflıkları da vardı ama onları görmek zordu. Öfkesi kesinlikle görülmesi gereken bir şeydi. Kontrolden çıkmış bir öfke halindeyken kimse onun etrafında olmak istemezdi. Aaron bunu sadece bir kez görmüştü ve bir daha asla görmek istemiyordu.

O kadar sinirliyken sadece Seth ve Tony yanına yaklaşmaya cesaret edebiliyordu. Alex'in dağıttıklarına katlanabilirlerdi. Aaron'ın birkaç kez tanıştığı diğer birkaç adamla birlikte üçü birlikte cehenneme gidip gelmişlerdi. Aaron onlara "Kardeşler Grubu" diyordu. Alex ona bunun komik ama uygun olduğunu söylemişti.

*****

Aaron onun kendisine ne yaptığına dikkat etmiyordu, bu da Anna'nın onun dokunuşuna tepki vermesini neyin engelleyebileceğini merak etmesine neden oldu. Öne doğru eğildi ve etrafında gezindiği meme ucunu ısırdı ve Aaron önce sıçradı, sonra da güldü.

Nefesini tutarken hayranlıkla onun gözlerinin içine baktı. Öyle hissediyordu ki... nasıl hissettiğini ifade edecek kelimeleri bilmiyordu. El üstünde mi tutulmuştu? Hayran mı?

"Bugün ne yapmak istersin?" Aaron yumuşak bir sesle sordu. Parmaklarını kızın karnında ve göğüslerinde gezdirdi.

"Senin dersin yok mu?" Anna, parmaklarını gergin meme uçlarının üzerinde gezdirirken iç geçirerek sordu.

"Hayır, bu hafta izinliyim. Buna sevindim. Ara vermeye ihtiyacım var." Sırıttı. "Soruma cevap vermedin. Bugün ne yapalım?"

Anna'nın gözleri büyüdü. "Bilmiyorum. Yapacak ne var ki?"

"Pek çok şey var. Parka gidebiliriz. Sinemaya gidebiliriz. ....."

"Bir film mi?" Anna tekrarladı. Yıllardır sinemaya gitmemişti.

"Sinemaya gitmek ister misin?" diye sordu gözlerinde eğlenceyle. Kız hevesle başını salladı.

Güldü. "Bu kolay oldu. Tabii filmler geç saate kadar başlamıyor. Öğle yemeği yeriz, sonra da sinemaya gideriz. Belki parklardan birinde falan dolaşırız? Ya da sadece takılırız." Onun yanağını okşadı. "Sadece seninle olmak istiyorum," dedi usulca.

Anna mutluluktan kalbi yerinden fırlayacakmış gibi hissetti. Adamın sesindeki samimiyeti duydu. Onu kısa bir süre okumasına izin verdi, sonra durdu. "Memnun etmeyi" değil, sadece "olmayı" seviyordu. Yine de onu mutlu etmek istiyordu çünkü o da kendisini mutlu ediyordu. Kendini çok özgür hissediyordu. Bu harikaydı.

*****

Aaron gömleğini başına geçirirken banyodan çıktı. Anna dün gece giydiği pembe elbiseyle yatağında oturuyordu. Seksi pembe elbise ve altındaki küçük bikini....

Ona doğru yürürken elbiseye daha yakından baktı. "Bu elbisenin altına bir şey giyiyor musun?"

Anna omuz silkti. "Hayır." Gözleri büyüdü. "Yapmalı mıyım?"

Onu ayağa kaldırdı ve ellerini kalçalarına dolayarak kıçını avuçladı ve boynunu öptü. "Mmm. Eğer istemiyorsan olmaz. Bence bu çok seksi." Elbisesini yukarı çekti ve çıplak kıçını okşayarak yeniden sertleştiğini hissetti. Kollarını onun boynuna doladı ve kendini ona doğru bastırdı.

İnledi ve geri çekildi. "Eğer seni tekrar öpmeye başlarsam, odadan asla çıkamayız." Elbisesini tekrar aşağı itti.

"Bu kötü bir şey mi?" diye sordu.

Aaron sırıttı. "Şey, bir açıdan, hayır. Ama seni sadece vücudun için istediğimi düşünmeni istemiyorum."

"Vücudumun nesi var?" diye sordu kıkırdayarak.

Ona yukarıdan aşağıya baktı ve ağzı baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle genişledi. "Kesinlikle hiçbir şey. Daha sonra tekrar izlemek için sabırsızlanıyorum. Ama aslında açım ve seni sinemaya götürmek için sabırsızlanıyorum."

Sanki onun için dünyaları düşünmüş gibi gülümsedi ve bu onun kalbini ısıttı.

"Seni sinemaya falan götürmek istiyorum," dedi. Eski kafalı olduğu düşünülebilirdi ama umurunda değildi. "Nereye park ettin?"

"Caddede. Sanırım bir blok aşağıda."

"Hmm. Onu taşımanı istemeliydim. Komşularım arkadaşlarımın arabaları konusunda biraz titiz olabiliyor. Bir dahaki sefere garaja park edebilirsin."

"Benim dairemde fazladan bir yer var, sen de arabanı oraya park

edebilirsin." "İkimiz de arabalarımızı senin dairene sürsek ve sonra ben Oradan mı gideceksin?"

Başını salladı. "Tamam. Nerede yaşadığımı biliyor

musun?" Başını salladı.

"The Sapphire. Mission Caddesi'nde."

Aaron ona baktı. "Sapphire'de mi yaşıyorsun?" Onun nerede yaşadığını hiç düşünmemişti. Bir işi olup olmadığından bile emin değildi. Orası oldukça havalı bir apartmandı; bir stüdyo için ayda birkaç bin dolar. Başını salladı ve bunu nasıl karşıladığını merak etti. Sonra da gerçekten bilmek isteyip istemediğini düşündü. "Peki, tamam. Garajım arka tarafta, seninle buluşup evine kadar takip edeceğim. Araban ne renk?
Araba mı?"

"Işıltılı bir beyaz."

Aşağı indiler ve adam onu kapıya kadar geçirdi. Kadın arabasının park ettiği yönü gösterdi ve adam ona birkaç dakika içinde orada olacağını söyledi.

Garaja gitti ve sarı Nissan Xterra'sını garajdan çıkardı ve "ışıltılı beyaz" bir araba aramak için ön tarafa çekti. Gördüğü tek araba gerçekten güzel bir Mercedes'ti ve bunun mümkün olabileceğini düşünmedi... hayır, sürücü koltuğundaki Anna mıydı? *Vay anasını. Nasıl olur da*
Tüm bu şeyleri karşılayabilmek?

Yanına yanaştı ve camı indirdi. "Hey. Güzel araba."

Kızardı ve gülümsedi. "Teşekkürler." Gösterge panelindeki bir düğmeye bastı. "Etrafta dolaşmak için GPS'i kullanmak zorundayım. Aksi takdirde kayboluyorum."

Aaron tekrar başını salladı. Ne olursa olsun, bu onun kim olduğunu değiştirmiyordu. Ve önemli olan da buydu.

Otoyola çıktıklarında telefonu çaldı. Aaron hoparlör düğmesine bastı. "Hey, Alex."

"Merhaba Aaron. İşler nasıl gidiyor?"

Aaron sırıttı. "Harika." Onu ve Anna'yı kontrol etmek için mi aramıştı?

"Aaron, dinle, jetimle eve dönüyorum. Göz kulak olmanı istiyorum. Anna'ya benim için."

"Eve mi? Şu gizemli yolculuklardan birine mi
çıkıyorsun?" Alex acı acı güldü. "Keşke." Bir
duraklama oldu.

"Alex?"

"Başım biraz belaya girdi ve babamı görmeye gitmem gerekiyor. Birkaç gün içinde döneceğimi umuyorum ama... Emin değilim."

Aaron gözlerini kırpıştırdı. Sorun mu? Alex sesini bu kadar depresif çıkaracak ne yapmış olabilirdi? "Sen iyi misin?"

"Bilmiyorum." Sesindeki çatlak Aaron'u endişelendirmişti.

"Ne yaptın sen?"

"Bir şey diyemem Aaron. Lütfen ben yokken Anna'ya göz kulak ol. Bir şey olursa Seth'i ara. Telefonuma erişimim olmayacak."

"Yapacağım, Alex."

"Teşekkürler. Anna'ya telefonla ilgili hiçbir şey söyleme. Eğer sorarsa, beklenmedik bir şekilde şehir dışına çıkmak zorunda kaldığımı söyle."

"Bana söylediğin tek şey bu."

"Ona başımın belada olduğunu söyleme. Lütfen
Aaron." "Ben...tamam." Ne garip bir istek.

*****

Alex içini çekti ve telefonunu yanındaki koltuğa bıraktı. Seth ona
sempatik bir bakış atarak, "O iyi olacak, Alex," dedi.
"Aaron'a neden başının belaya girdiğini söylememesini söyledin?"

"Başımın belada olduğunu bilseydi, Devin ondan öğrenebilir ve mantıklı bir sonuca varabilirdi. Yaptığım şey yüzünden babamın başının belaya girmesine izin veremem."

*****

Anna Pazartesi akşamı ısınmak için bale stüdyosunun köşesindeki mutat yerini aldı. Aaron'la geçirdiği bir önceki günü hatırlayarak gülümsedi. Uzun zamandır hatırlayabildiği en güzel gündü. Öğle yemeğine gitmişler ve her türlü şey hakkında konuşmuşlardı. Aaron ona profesyonel olarak dans ettiğini ve liseden mezun olduğundan beri neler yaptığını anlatmıştı. Anna'nın ne yaptığı hakkında söyleyecek pek bir şeyi yoktu ve çoğunlukla Aaron'ı dinledi. Aaron ona sorular sordu ama cevaplar oldukça üzücüydü ve Anna cevaplarını olabildiğince kısa tuttu. Ayrıca, ona çoğu zaman erkeğin konuşmasına izin vermesi öğretilmişti.

O öğleden sonra sinemaya gitmişlerdi ve Anna harika vakit geçirmişti. Adam tüm zaman boyunca kolunu Anna'ya dolamıştı ve Anna onun kucaklamasının tadını çıkarmıştı. Filmden sonra Fisherman's Wharf'ta dolaşmışlar ve güzel bir deniz ürünleri restoranında akşam yemeği yemişlerdi. Yemekten sonra onun dairesine dönmüşler, kanepeye kıvrılmışlar, televizyon seyretmişler ve konuşmuşlardı.

Bu akşamki ders için kendini çok enerjik buldu; uzun zamandır olmadığı kadar. Yıllar sonra ilk kez, Anna dans alanında bir gelecek için umutla buradaydı. Aaron onu çok cesaretlendirmiş, Alex de Devin'i daha fazla dans etmesi için ikna etmişti. Anna çoğu zaman sadece hareketlerin içinden geçti. Jack egzersiz yapmasını istiyordu ve dans etmek onunla geçirdiği en kötü seanslarda onu gerçekliğe bağlıyordu. Ama kalbi bu işte değildi.

Bu gece kalbi bu işin içindeydi. Anna gerinip derse hazırlanmak için hareket ederken kendi kendine gülümsedi. Belki yeterince sıkı çalışırsa Isaak sonbaharda okulla birlikte dans etmesine izin verirdi. Bu ona biraz zaman kazandırırdı.

Gücünü geri kazanması aylar aldı.

Birkaç dakika sonra eğitmen Tatiana içeri girdi. Ders başladı ve Anna yıllar sonra ilk kez kendini dansın içinde kaybetti. Gözlerini kapattı ve müzikle bedeni bir bütün olarak hareket etti. Müzik oydu. Dans oydu.

Barre'den odanın ortasına doğru ilerlediler. Çocukken dersin en sevdiği kısmı burasıydı. Dans ettiği yer burasıydı. Anna gösteriyi izledi, sonra gözlerini kapadı ve tekrar dans ve müzik oldu.

Anna belli belirsiz müziğin durduğunu duydu. Gözlerini açtı ve kırpıştırdı. Tatiana ve diğer dansçılar ona bakıyordu. Gözleri büyüdü ve paniklemeye başladı. *Ne yapmıştım ben?* Parmaklarını birbirine geçirdi ve endişeyle Tatiana'ya baktı.

Tatiana Anna'ya gülümsedi. "Isaak her zaman içinde bu yeteneğin olduğunu söylerdi. Bugüne kadar ona hiç inanmamıştım."

Anna kaşlarını çattı, kafası karışmıştı. "Yanlış bir şey mi yaptım?" diye sordu utanarak.

Tatiana başını salladı. "Anna, az önce yaptığın şey... çok güzeldi. Daha önce kimsenin böyle dans ettiğini görmemiştim."

Diğer dansçılar başlarını salladı. Anna'nın yanakları yandı ve gözlerini yere dikti.

"Dersten sonra görüşürüz," dedi Tatiana.

Anna başını salladı, hâlâ yere bakıyordu.

Ders devam etti. Anna sadece adımları atmaya konsantre olmaya ve dikkatleri üzerine çekmemeye çalışıyordu ama kaçınılmaz olarak kendini gözlerini kapatırken ve yine kendini kaybederken buluyordu. Tatiana ona sadece gülümsüyordu. Hatta bir *grande jeté, yani* çapraz kat atlayışı sırasında birkaç nefes bile aldı.

Dersten sonra Anna diğer dansçıların gitmesini bekledi ve Tatiana'ya doğru yürüdü. "Beni mi görmek istedin?"

Tatiana ona gülümsedi. "Anna, geçen haftadan bu yana tamamen değiştin. Üç yıldır senin eğitmeninim ve seni hiç bu akşamki gibi dans ederken görmemiştim. Her ne değiştiyse, böyle devam et."

Anna ne diyeceğini bilemiyordu ama kalbinde bir parıltı oluştuğunu

hissetti. "Ayrıca Isaak'la yaz tatiline çıkman konusunda konuşacağım. yoğunlaştırılmış."

Anna'nın kalbi onun sözleriyle yükseldi. Yaz yoğunlaştırılmış eğitimleri okulun en iyi öğrencileri içindi ve sadece davetiyeyle alınıyordu. İki dönemden oluşuyordu.
Bir ay süren, inanılmaz derecede odaklanmış ve zorlu seanslar. Daha gençken, Jack onu okuldan almadan önce bu seanslara katılmıştı.

" .....Teşekkür ederim Tatiana. Katılmayı çok isterim." O yapamadı Aaron'a söylemek için bekledim.

"Güzel. Yarın Isaak ile konuşacağım."

Anna başını salladı ve ona minnettar bir gülümseme verdi.

"Teşekkür ederim." "İyi akşamlar, Anna."

Anna gülümsedi ve sekerek odadan çıktı.

Bölüm Yirmi Bir

Alex, babasının Şato'sundaki odasında oturmuş, İhtiyarlar Odası'na çağrılmayı beklerken yüzünü ovuşturdu. Tüm Alman Yaşlılar duruşma için bir araya gelmişti. Bunu kendilerine sakladıkları için minnettardı. Vati onu Devin'e teslim edeceklerini sanmıyordu.

Alex Kardeşliğe karşı görevlerini her zaman elinden gelenin en iyisini yaparak yerine getirmişti. Evet, o bir Elder-Son'du ama aynı zamanda bir Kardeşlik Suikastçısıydı. Her iki unvanla da gurur duyuyordu, özellikle de daha önce Suikastçı olan bir Yaşlı-Oğul olmadığı için. Vati, ortaokuldan mezun olduktan kısa bir süre sonra yeteneklerini kanıtladıktan sonra Suikastçı olmasına izin vermeleri için diğer İhtiyarlarla pazarlık yapmıştı.

İyice test edilmiş ve Alex'e Amerikan ordusuyla birlikte eğitim görmesi ve kendi ekibini kurması için izin verilmişti. Seth, Tony ve saygın ekibinin diğer üyeleriyle de orada tanışmıştı.

Ancak ek unvanla birlikte ek sorumluluklar ve kurallar da geldi. Kurallardan biri de, izin almadan Kardeşliğin bir üyesine karşı herhangi bir eylemde bulunmamanızdı. Haydut Suikastçılar yoktu. Eğer bir Suikastçı bir İhtiyarı ya da Kardeşi kendi isteğiyle öldürürse idam edilirdi. Temyiz süreci yoktu.

Ama bir Suikastçı bir Yaşlı'dan bir köle çalarsa ne olurdu? Alex bunu çalmak olarak düşünmemişti; kurtarmak olarak düşünmüştü.

Yakında öğrenecekti.

Birkaç dakika sonra kapısı çalındı ve Sebastian içeri girdi. Alex ayağa kalktı ve gergin bir şekilde Ölümsüz'e baktı. Neredeyse Alex kadar uzun boyluydu ama daha zayıftı; beyaz-sarı saçları ve bilge, kristal mavisi gözleri vardı.

"Çok mu kızgınlar?" Alex yumuşak bir sesle sordu.

Sebastian kaşlarını çattı. "Bunu yapmamalıydın, Alex."

Alex'in omuzları çöktü. "Onları orada bırakamazdım, Sebastian. İki kızı Jack'in elinden kurtaracak gücüm vardı. Onlar da

Anna'nın yetiştirildiği gibi yetiştirildi." Arkadaşına umutsuz bir bakış attı. "Yapamadım, Sebastian."

Sebastian'ın yüz ifadesi anlaşılmazdı ama Alex'i okurken gözleri çok dikkatliydi. Birkaç dakika sonra başını salladı. "Gitme vakti geldi."

Birkaç dakika sonra odaya vardılar. Yedi Alman Yaşlı, beyaz cübbelerini giymiş, yarım daire şeklinde oturuyorlardı. Almanya'yı izleyen diğer Ölümsüzler Brenton ve Gavin de oradaydı.

Alex dairenin ortasına doğru ilerledi ve Yaşlılara bakarken endişeyle yutkundu.

"Adamlarınız nerede?" Saksonya Yaşlısı Gerhard Staudegger sordu.

"Hata bende ve sadece bende. Onlar sadece benim emirleri."

Gerhard başını salladı.

Bavyera'nın Yaşlısı Edwin Reisig ortada oturuyordu. Normalde liderlik pozisyonunu üstlenen babasının bir kenara itilmiş olması Alex'i çok üzmüştü. Alex tüm İhtiyarlara saygı duyuyordu ve hepsi de onurlu insanlardı ama Vati'nin kararlarına boyun eğdikleri için her zaman gurur duymuştu.

"Başka bir Yaşlı'dan emir almadan bir Yaşlı'ya karşı harekete geçmekle suçlanıyorsunuz."

Alex başını salladı. "Evet, lordum." "Bize neler olduğunu anlatın."

Alex onlara Jack'in evini ziyaret ettiğini ve kızları nasıl bulduğunu anlattı. Onlara neden böyle davrandığını anlattı."Yaptığım gibi davranmamam gerektiğini şimdi biliyorum, ama eğer yapmasaydım " Başını iki yana salladı. "Yaşayamazdım kendimle."

Hamile bir sessizlik Alex'i korkuyla doldurdu. Onun için arayacaklar mıydı? İdam mı? Kızlar Amerika'ya geri mi gönderilecek? "Lütfen, lordlarım. ...." Yaşlılar ona baktı. "Hakkımdaki hükmünüz ne olursa olsun, lütfen o kızları Devin'e geri göndermeyin."

"Teşekkür ederim, Alex. Gidebilirsiniz. Kararımızı verdiğimizde seni çağıracağız."

"Teşekkür ederim, lordlarım." Döndü ve odadan dışarı çıktı.

Odalara geri çağrılmasına bir saatten biraz daha az bir süre olmasına rağmen, sanki günler geçmiş gibi hissediyordu. Kendi kendisiyle tartıştı tüm bekleme süresi boyunca. Bunu yapmamalı mıydı? Kızları kaderlerine mi terk etmeliydi? Ama hep aynı sonuca varıyordu: Başka türlü yapamazdı ve kendisiyle yaşayamazdı.

Alçakgönüllülükle ama kararından emin ve cezasını kabul etmeye hazır bir şekilde odaya geri döndü.

Yaşlılar, o önlerinde durmak için yürürken ona kayıtsızca baktılar. Vati bile.

"Alexander Johannes Kunze Herzog von Hesse, size yöneltilen suçlamalardan suçlu bulundunuz," diye duyurdu Edwin.

Alex yutkundu. "Evet, lordlarım." Cezası neydi?

"Bu yargılamanın hemen ardından uygulanmak üzere, yirmi kırbaç cezasına çarptırıldınız."

Alex titrek bir nefes verdi. Ölmeyecekti ama kırbaçlanmak için de sabırsızlanıyordu. "Teşekkür ederim, lordlarım." Durakladı. "Peki ya kızlar?"

Edwin'in yüzü ilk kez yumuşadı. "Alex, yaptığın şeyi takdir ediyoruz. Vicdanının sesini dinledin ve başına geleceklerle yüzleşmeye hazırdın.
sonuçları." Vati'ye baktı. "Baban saygıdeğer bir evlat yetiştirdi. Şatomda yaşamaya gelecekler. Orada fark edilmeleri daha az olası. Yaptığın şeyle ilgili haberler bu duvarların ötesine geçmeyecek." Gözleri tekrar sertleşti. "Ama uyarayım, Alex. Bunu bir daha yapma."

"Evet, lordum." Övgü endişesinin bir kısmını gidermişti. Birazını. Vati ayağa kalktı. "Gel Alex. Gidip şu işi bitirelim."

Yirmi İkinci Bölüm

Haftanın ilk birkaç günü Anna için cennet gibiydi. O ve Aaron takıldılar, sinemaya gittiler, seviştiler ve diğer her türlü sıradan yeni çiftlerin yaptığı şeyler. Anna için her şey yeniydi ve hepsi de harikaydı. Ancak Çarşamba akşamı çok erken geldi ve Anna'nın ziyafete hazırlanabilmesi için Aaron'un gitmesi gerekti.

"Eve döndüğünde beni ara ve geleyim... eğer istersen." Aaron gitmeye hazırlanırken şöyle dedi. "Eğer sabahın üçünde eve gelirsen, bana ihtiyacın olursa beni ara. Ya da beni istersen."

Anna dudağını çiğnedi. "Yarına kadar evde olacağımı sanmıyorum. Devin bana ne planladığını söyledi."

"Bilmek istiyor muyum?" Aaron yüzünü buruşturarak sordu.

Özür dileyerek ona baktı. "Diğer hayatımın ne kadarını bilmek istiyorsun?"

Yanağını okşadı. "Asla utanmanı istemiyorum, Anna."

Anna'nın gözleri yaşlarla doldu. "Senin gibi birini hak etmiyorum." Kollarını ona doladı ve onu öptü.

Anna onu kapıya kadar geçirdi ve uzun bir veda öpücüğü verdiler, ardından Aaron isteksizce ayrıldı.

Anna, Alex ona kendisi hakkındaki gerçeği söyleyene kadar Devin'le geçireceği geceyi dört gözle bekliyordu. Şimdi korkuyordu ve Devin'i görmek istemiyordu. Eğer daha cesur olsaydı, ona kim olduğu hakkındaki gerçeği söylemediği için kızabilirdi. Ama cesur değildi.

*****

Devin Anna'nın dairesine girip onu görür görmez bir şeylerin ters gittiğini anladı. Anna onun gözlerinin içine bakmıyordu ve ona olması gerektiği kadar coşkuyla yaklaşmıyordu.

Bu hafta çok meşguldü ve Anna'nın yeni konumundan yararlanamamıştı. Aleti sertleşmiş ve zonklamaya başlamıştı.

Oraya varır varmaz. Partiye gitmeden önce şipşak bir sevişme. Öfkesini dizginledi; o narin bir yaratıktı ve ona göre davranılması gerekiyordu.

Alex müdahale etmeseydi bu bir sorun olmayacaktı.

Bunu çözmek için birkaç dakikası vardı ve onu koltuğuna götürmek için elinden tuttu.

"Anna, bebeğim. Neyin var?" Adam onun yanağını okşadı ve Anna gerildi. Çenesini nazikçe kavradı ve gözlerinin içine baktı. Aklından neler geçtiğini öğrenmenin her zaman bir yolu vardı.

Kadın rahatlayana kadar onu nazikçe öptü. Sonra tekrar yanağını okşadı.

"Sorun nedir?" diye sordu nazikçe.

"Alex..." dedi isteksizce. "O...o dedi ki. ....."

Devin'in sezgileri ona bunun iyi bir şey olmadığını söylüyordu. "Alex sana ne söyledi, bebeğim?" Sesini olabildiğince eşit tuttu.

Alex'in ona yarı Ölümsüz olmakla ilgili söylediklerini duraksayarak tekrarladı ve Devin öfkesini zar zor kontrol altında tuttu.

Şu anda bununla uğraşacak zamanı yoktu. Siktiğimin Alex'i. Sabah ilk iş o lanet Alman'ın icabına bakacak ve onunla uzun, umarım acı verici bir tartışma yapacaktı. Onu öldüremeyebilirdi ama kesinlikle canını yakabilirdi.

Ama şu anda Anna'nın korkularıyla baş etmek zorundaydı.

"Anna, bebeğim. Alex'in sana söyledikleri teknik olarak doğruydu." Zihninin geçici kontrolünü ele geçirip düşüncelerini değiştirmek niyetiyle başının yan tarafını okşadı.

"Bebeğim, göründüğü kadar kötü değil. Ailen öldüğünde, bana çok iyi bir yardımcı olman için bir şansın olduğundan emin olmak istedim. Jack'in sana yaptıklarına engel olamayacağımı ama bunu telafi edeceğimi söylemiştim, hatırlıyor musun? Dans edebilmeyi istemiştin, hatırladın mı? Ve ben de sana izin veriyorum, Bebeğim."

Anna ona baktı, adam gerçeği zihninde çarpıtırken gözleri parlıyordu. "Seni seviyorum Anna. Sana sahip olabilmemin tek yolu buydu ve sana ihtiyacım var.
seni çok istiyorum. Eğer baban sana sahip olmamı istemeseydi, beni durdururdu."

Devin, Alex'in kendisine olumlu tepki vereceğinden emin olana kadar zihnindeki hikayeyi değiştirmeye, Alex'i korkutucu ve kontrol edici göstermeye devam etti, sonra zihnini serbest bıraktı ve ne olduğunu görmek için yakından izledi.

oldu. Bunu daha önce yapmamıştı ve yanlış yaparsa sonuçları olacaktı.

*****

Anna gözlerini kırpıştırdı, başı dönüyordu ama kafası netleşiyordu. Başını kaldırıp Devin'e baktı.

İçinden bir ses ondan korkması gerektiğini söylüyordu ama nedenini bir türlü hatırlayamıyordu. Onu seviyordu. Ona ihtiyacı vardı.

Yanağına dokunmak için çekingen bir şekilde elini uzattı. Adam gülümsedi ve elini avucunun içine alarak avucunu şehvetli bir şekilde öptü. Dudakları avucunu okşarken gözleri kapandı.

"Devin…."

"İşte benim kızım," dedi usulca. Öne doğru eğildi ve onu öptü, başının arkasını kavrayarak ona yaklaştı. "Seni özledim," diye mırıldandı dudaklarına karşı.

Yumuşakça inledi ve ona doğru bastırdı. Aaron'ın ona ihtiyacı olduğu kadar onun da Aaron'a ihtiyacı vardı. Aaron'la birçok kez sevişmiş olmaları önemli değildi.

O gün zaten defalarca. Devin'e ihtiyacı vardı. Elini dizine götürdü ve yukarı doğru hareket ettirerek sikini kavradı. Yumuşak yün pantolonunun üzerinden okşarken inledi.

"Devin…."

"Evet, bebeğim. Biliyorum." Onu kanepenin arkasına doğru çevirdi ve mavi saten elbisesini kalçalarının üzerinden yukarı doğru iterken boynunun arkasını öptü.

"Külot ve çoraplara bayıldım, bebeğim."

Koyu mavi ipek bir tanga ve ona uygun bir jartiyer kemeri giymişti. Bir eliyle pantolonunun fermuarını açarken diğer eliyle de onun kıçını okşadı. Sıcak etini kıçında gezdirdikten sonra tangasını kenara çekip yarığından aşağıya, amının girişine kadar izini sürerken siki dışarı fırladı, sertleşti ve zonklamaya başladı. Kız sıcak ve ıslaktı ve adam onunla dalga geçerken usulca inledi, kendini dudaklarına sürttü ama içine girmedi.

"Lütfen, Devin. ." diye inleyerek ona doğru geri itti.

İleri doğru itti ve onun sıcak, ipeksi yarığına girdi.

"Oh, Tanrım, Anna, seni özledim," diye inledi tekrar içeri girip çıkarken.

Elbisesinin fermuarını açtı ve ileri uzanarak sütyeninin içindeki göğüslerini avuçladı, meme uçlarıyla oynadı ve onları çekiştirdi.

Adam daha sert iterken kadın inledi. "Oh, Devin. Evet!"

Kalçalarını kavradı ve tekrar tekrar ona çarptı. "Benim için gel, bebeğim. Benim için çığlık attığını duymak istiyorum."

Basınç arttı ve doruk noktası onu güçlü bir şekilde vururken adını haykırdı. Devin bir an sonra boşaldı, Anna'nın adını haykırdı ve kendini onun derinliklerine bastırdı.

Öne doğru eğildi ve onu öptü, sonra pantolonunu çekip fermuarını çekti.

Dönüp ona baktı ve hayranlıkla gülümsedi.

"Çok güzel görünüyorsun, bebeğim. Orgazm yüzünden yanakların güzelce renklenmiş."

Onun yorumu karşısında yüzünün ısındığını hissetti. "Sen de çok yakışıklı görünüyorsun, Devin."

Devin sırıttı. "Böyle düşünmene sevindim. Flörtünüzün güzel göründüğünüzü düşünmesi her zaman güzeldir." Etrafına bakındı. "Çantanı hazırladın mı bebeğim? Bu gece seni yine de eve götüreceğim."

Anna başıyla onayladı. "Evet. Odamda." Onun evinde olduğu için biraz gergin hissediyordu. "Karın da orada olacak mı?"

Devin gülümsedi. "Evet. Yapacak. Ama onun kendi yatak odası var. Sen benim yatağıma sarılıp benimle çıplak olacaksın." Onun yanağını okşadı. "Gitmemiz gerekiyor. Hazır mısın?"

"Hemen banyoda kendimi kontrol edeyim." Koltuktan kalktı ve hızlı adımlarla banyoya doğru yürüdü.

elbisesini giydi ve buklelerinin bir kısmını düzeltti. Çantasını ve gece çantasını aldı ve Devin'in beklediği girişe geri döndü. Devin gülümseyerek çantasını aldı ve aşağıda bekleyen arabaya gittiler.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Anna daha önce hiç otele gitmemişti. Lobide durdu ve Devin onu hareket ettirmek için elini nazikçe çekene kadar etrafına baktı.

"Özür dilerim Devin. Bu çok güzel."

Devin'le birlikte asansörlere doğru yürürken yüksek tavanlar ve oymalı ahşap işçiliği gözüne çarpmaya devam etti.

"Sorun değil, bebeğim. Ben de senin için aynı şeyleri hissediyorum." Onu yalnız kaldıkları asansöre götürdü. "Anna, senden kendin gibi olmanı bekliyorum.
Bu gece güzel, çekici halinle. Seni tanıştıracağım ve daha yakından tanımanı isteyebileceğim birkaç erkek var." Ona bilmiş bir bakış attı.
Seks yapmayı kastediyordu. "Sana haber vereyim. Bir genç adam var
Seni büyülemek istediğimden eminim." Aşağı baktı ve ona gülümsedi.
"Bunu yaparsan beni çok memnun edersin."

Anna'nın gözleri parladı. "Seni memnun etmek istiyorum, Devin."

"İstediğini biliyorum bebeğim ve isteyeceğinden de hiç şüphem yok." Eğildi ve onu öptü, elini aşağı kaydırarak kıçını avuçladı. "Tören kısmı için seni yalnız bırakmam gerekecek ama o zamana kadar masadaki insanları tanıyacaksın. Senden istediğim şeylerde sağduyulu olmayı unutma. Birini becerirken yakalanırsan çok üzülürüm. Anladın mı?"

Onun bakışları altında titredi. "Evet Devin," diye fısıldadı.

Asansör kapıları açıldığında yüzü yumuşadı. Devin Anna'nın koluna girdi ve köşeyi dönüp resepsiyon alanına doğru yürüdüler. Anna'nın stres seviyesi insan sayısı karşısında anında arttı ama panik yaparsa Devin'in üzüleceğini biliyordu. Kalp atışlarını kontrol altına almak için yavaş ve derin nefesler aldı.

Devin'in varlığı, insanları selamlamaya, ellerini sıkmaya ve Anna'yı onlarla tanıştırmaya başladığında daha da etkileyici hale geldi. Çoğunluğu kadınlardan oluşan birkaç sorgulayıcı bakış aldı ve birkaç taneden fazlası Devin'in karısıyla ilgili sorular.

Soruları geçiştirerek Sandy'nin hasta olduğunu ve Anna'nın bu akşamki keyifli randevusu olduğunu açıkladı. Birkaç erkek onun kızı olduğunu düşündü, Devin ise onlara öyle olmadığını söyledi ve sevgilisi olduğunu ima eden bir gülümseme takındı.

"Anna, bu Jayce Corbin," diye tanıştırdı Devin onu uzun boylu, gri saçlı ve buz mavisi gözlü bir adamla. "Jayce'i Cuma gecesinden hatırlayabilirsin. Başınızın ucunda duruyordu."

Anna az önce tanıştırıldığı adama daha yakından baktı. Belli belirsiz tanıdık geliyordu ve sağ eline baktığında serçe parmağında zümrüt bir yüzük gördü. Tekrar yukarı baktı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Sıcak bir şekilde gülümsedi. "Sizinle daha normal koşullar altında tanışmak bir zevk, diyebilir miyiz?" Kızın elini ağzına götürdü ve gözleri kızın gözlerinden hiç ayrılmadan elinin arkasını öptü.

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum Bay Corbin," dedi usulca, bir erkekle tanışırken takınması öğretilen hafif çapkın gülümsemeyle.

"Lütfen, bana Jayce de."

"Jayce," diye tekrarladı parlak bir gülümsemeyle.

"Lily nerede?" Devin elini Anna'nın kalçasına koyarak ve onu kendine doğru çekerek sordu.

Jayce elini salladı. "Bir yerde."

Birkaç dakika sonra sarı saçlı, şehvetli bir kadın yanlarına geldi. Anna'ya yukarıdan aşağıya baktı, sonra Jayce'e döndü.

"Canım, Boswell'ler seni soruyorlardı," dedi boğuk bir sesle, tekrar Anna'ya, sonra da kaşlarını kaldırarak Devin'e baktı.

Devin ona çapkın bir gülümseme verdi. "Lily, bu gece çok güzel görünüyorsun," dedi ve öne eğilerek yanağından öptü. "Seni Anna'yla tanıştırayım. Anna, bu Dr. Lily Jones-Corbin, Jayce'in eşi."

Anna'ya gülümseyip elini uzatmadan önce bir kez daha şüpheyle baktı. Anna elini tuttu ve onu kibarca selamladı.

"Sandy nerede?" Lily, Devin'in Anna'nın kalçasında duran eline dikkatle bakarak sordu.

"Hasta," dedi basitçe, başka bir bilgi vermedi. "Gerçekten mi?

Bu sabah onunla konuştum ve-"

Devin Jayce'e bir bakış attı ve Jayce karısının sözünü kesti.

"Lily, sevgilim, birazdan seninle ve Boswell'lerle birlikte olacağım."

Lily kocasına ters ters baktı ama söyleneni yaptı. İki adam onun uzaklaşmasını izledi ve Jayce tekrar Devin'e döndü.

"Onu dışarı çıkardığınızda sorular olacağını biliyordunuz," dedi. dedi.

Devin kaşlarını çattı. "Biliyorum. Ama buna değer. Buna alışacaklar Sonunda. Sen ve diğerlerinin eşlerinizi kontrol altında tutmanız gerekiyor, yoksa bu konuda yardımcı olmazlar."

"Lily'nin nasıl olduğunu biliyorsun-" Jayce başladı.

"Biliyorum. Ve onunla evlenmeden önce seni onun hakkında uyarmıştım. O senin için fazla bağımsız, Jayce."

Jayce sırıttı ve omuz silkti. "Kime aşık olacağınıza siz karar veremezsiniz."

Devin Anna'ya baktı. "Bu doğru," dedi yumuşak bir sesle ve Anna'nın şakağına bir öpücük kondurdu.

Anna kızardı.

Devin, Jayce'e pencereyi göstererek, "Ah, Zach burada," diye mırıldandı.

Jayce arkasını döndü ve başını salladı. "Biriyle mi?"

"Ona bir taneye ihtiyacı olduğunu söyledim. Kariyerini ilerletmek istiyorsa bir an önce yuva kurması gerekiyor." Devin gülümsedi. "Anna ona yuva kurmanın yuva kurmak anlamına gelmediğini göstermek için burada. Bize izin verirsen, Jayce. Gidip merhaba demeliyim."

"Elbette. Seninle tanıştığıma memnun oldum Anna," dedi.

"Ben de öyle, Jayce." Arkasını dönüp Devin'le birlikte uzaklaşırken ona baştan çıkarıcı bir gülümseme verdi.

Devin Anna'yı odanın yan tarafına, birlikte duran ve konuşan birkaç çifte doğru götürdü. "Anna, Zach sana bahsettiğim adam. Seni baştan çıkarmasını sağlamanı istiyorum. Cinsel olarak ne yapmanı istiyorsa onu yap. Senin yanından ayrıldıktan sonra onun iyice doymasını istiyorum."

"Evet, Devin," dedi yumuşak bir sesle.

Devin herkesi selamladı ve Anna'yı tanıttı.

Zachary Vail, koyu sarı saçları ve koyu kahverengi gözleriyle iyi görünümlü, temiz kesimli bir adamdı. İyi dikilmiş siyah takım elbisesi ve toz mavisi kravatıyla "Tam Amerikalı" bir görünümü vardı. Orta ila ileri yaşlarda görünüyordu.
Yirmili yaşlarının sonundaydı ve çok çekici bir gülümsemesi vardı. Yanındaki kadın Patricia da "Tam Amerikalı" bir görünüme sahipti: parlak bir gülümseme, sarı kıvırcık saçlar ve mavi gözler. İnce yapılıydı ve pembe, A kesim bir kokteyl elbisesi içinde zarif görünüyordu.

Anna alçak sesle, ama yanında duran Zach'in duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Gidip kendime gelmem gerek, Devin," dedi.

Devin hafif bir gülümsemeyle başını salladı ve Anna yavaşça uzaklaştı. Zach'e masum bir bakış atarak kurnazca arkasına baktı, sonra kalçalarını sallayarak uzaklaştı. Zach'in kendisini izlediğinin farkında olarak resepsiyondan çıkıp banyoya yöneldi. Banyoya girmeden önce kasten durakladı ve çantasına baktı.

Arkasındaki Zach'i hissedebiliyordu ve ona utangaç bir gülümseme vermek için döndü. "Zach, değil mi?"

Başını salladı ve gözlerini onun vücudunda açlıkla gezdirdi. "Devin'i nereden tanıyorsun?" diye sordu rahatça.

"Onu hayatım boyunca tanıdım," diye cevap verdi usulca, parlak gözlerle ona bakarak. Tatlı ve masum oyun böyle oynanırdı. Onlara ilginin orada olduğunu hissettirecek kadar ilgi gösterin, sonra da bu konuda utangaç davranın. "Onu nereden tanıyorsun?"

"Siyasi emellerimi gerçekleştirmeme yardım ediyor," dedi Zach sırıtarak. "Ve diğer hırslarımı." Anna'ya bakarken gözlerinde yoğun bir arzu vardı.

Utangaç bir tavırla arkasını döndü ve pencereden dışarı baktı. "Devin çok becerikli bir adam," dedi dalgınca.

Zach ona yaklaşarak, "Öyle," diye onayladı. "Güzel manzara, değil mi?"

Anna başını salladı. "Hiç bu kadar güzelini görmemiştim." Köprülerden biri tam karşıda uzanıyordu ve ışıl ışıldı.

"Eminim burada daha çok pencere vardır," dedi Zach, koridorda yürüyüp bir kapıyı iterek açtı. İçeriye baktı. "Oh, görmelisin Bu," dedi ve ona gelmesini işaret etti.

Anna onun oyununu biliyordu: onunla seks yapabilmek için onu yalnız yakalamak. Devin'in ekmeğine yağ sürdü. Utangaç bir ifadeyle ona baktı, sonra yavaşça kapıdan geçerek onu takip etti.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Geniş odanın, az önce çıktıkları odaya benzer şekilde üç tarafında uzun pencereler vardı. Ama bu odada sadece birkaç acil durum ışığı yanıyordu. Zach onun elinden tuttu ve kapı aralığından gizlenebilecekleri bir köşeye götürdü.

Adam arkasında durmuş, ellerini kollarına koymuş, bir aşağı bir yukarı okşuyordu. Kızın bedeni, adamın yapmak istediği şeye kendini hazırlıyordu. Ellerini omuzlarına götürdü ve göğüslerinin üzerindeki açıkta kalan teni okşadı. Onun meydan okumayı sevdiğini hissetti ve hafifçe geri çekildi.

"Zach...," dedi usulca. "Yapmamalıyız-" Adam onun boynunun yan tarafını öptü.

"Ne yapmamalı?" diye sordu, kulak memesini ısırarak.

Çocuksu bir görünüşü vardı, ama cinsel iştahının sert yöne doğru eğildiğini biliyordu. Sert olacaktı ve yakında canı yanacaktı, ama gidemezdi. Sert şeylerle başa çıkabilecek şekilde eğitilmişti.

Elleri kalçalarına doğru kaydı. Kadın debelendi ve adam onu göğsüne doğru sıkıca tuttu, siki kıçında sertleşti. Kovalamacayı ve fethetmeyi sevdiğine karar verdi. Onun mücadelesini yenerek tahrik olacaktı.

"Zach, lütfen bırak gideyim," diye fısıldadı. "Devin-"

"Devin sana sahip olmamı istedi," dedi alçak bir sesle, ellerini göğüslerini avuçlamak için yukarı kaldırarak. "Seni takip etmemi söyledi."

Başını iki yana salladı. "Hayır, bunu yapmaz," diye inledi. Hepsi bir numaraydı ama buna inanmak zorundaydı. Ne yaptığını çok iyi biliyordu ve işe yarıyordu. Kadın ondan uzaklaştıkça ona duyduğu arzu her geçen saniye artıyordu.

Onu tekrar kendisine doğru itti. "Hey," diye fısıldadı sertçe, kadın uzaklaşmaya çalışırken. "Hey!"

Hareket etmeyi bıraktı.

"Eğer dediğimi yaparsan, sana zarar vermem. Ama her iki durumda da seni becereceğim. Burada ve şimdi."

Onu tekrar kendine çekti. Adam çırpınmaya devam etmesini istiyordu, o da öyle yaptı. Ellerini kavradı ve başının üzerine doğru çekti. Sırtını dikleştirdi ve göğüsleri dışarı çıktı.

Elbisesinin fermuarını açtı ve göğüslerini kavramak için uzandı, meme ucunu sıktı ve çekti. Acıdan inledi. Gerçekten acıtıyordu ama bununla başa çıkabilirdi. Bunun için eğitilmişti.

Onu öne doğru itti ve ellerini duvara yaslamak için hareket ettirdi. Eteğini yukarı çekti ve kıçını okşadı.

"Tanrım, ne harika bir kıç." Yaklaştı ve kulağına fısıldadı. "Kıçına yarak almayı seviyor musun, Anna?"

Analdan zevk aldığı sadece birkaç kez olmuştu ve hepsi de son birkaç hafta içinde gerçekleşmişti.

Başını iki yana salladı. "Lütfen yapma. Canım acıyor," diye yalvardı. Aaron da dahil olmak üzere diğer erkekleri düşünmek kalbini sızlatıyordu. Sahip olduğu
Birinin onunla ilgilenmesi bu durumu daha da kötüleştirdi. Rol yapmayı bıraktı ve yalvarışları gerçek oldu. "Lütfen yapmayın."

Kıkırdadı ve göt deliğini okşamak için tangasını kenara çekti. Bir parmağını sıkı kas bandına bastırdı ve kadın kurtulmak için mücadele ederek haykırdı. Acıyı hissetmek istemiyordu. Kendisiyle ilgilenilmesini istiyordu. Aaron'la birlikte olmak istiyordu, burada, bu otelde değil.

"Çok sıkı, Anna. Kıçın hiç egzersiz yapmıyor mu?" Soruyu sorarken bir parmağını daha soktu.

Gözyaşları yanaklarından aşağı akmaya başladı. En azından bir çeşit kayganlaştırıcı kullanmasını umuyordu. Kukusu bile ıslanmıştı.

"Lütfen beni kuru sikmeyin," diye inledi.

"Belki bu sefer nazik olurum. Güzel elbisenin her tarafının kanamasını istemem." Parmaklarını çekip çıkardı ve birkaç tanesini belirsiz bir şekilde kızın amına soktu.

"Teşekkür ederim," diye hıçkırdı alnını duvara dayayarak.

Adamın fermuarının sesini duydu ve bir an sonra amı adamın sikiyle doldu. Birkaç kez girip çıktı, sonra çekildi ve kıçına doğru ilerledi, ona zaten verdiğinden daha fazla hazırlık yapmadan içeri bastırdı.

Ellerini bıraktı ve dar deliğini yağmalarken kalçalarını kavradı. Adam onun kıçını sertçe sikerken tırnakları duvara saplandı ve

Acı içinde. Çığlık atmak istemesine rağmen, ara sıra ağzından kaçan ağlama ya da hıçkırık dışında dilini tuttu. Boşalması umurunda değildi ve bunun için çaba sarf etmedi.

Doruk noktasına yaklaştıkça hamleleri daha da keskinleşti ve homurdandı. Sonunda sertleşti ve yükünü derinlere boşaltırken yumuşak bir şekilde inledi.
kıçının içinde. İşi bittiğinde çekildi ve kalçalarını bıraktı.

Onun desteği olmadan bacakları altına çöktü ve duvardan aşağı dizlerinin üzerine kaydı, kıçı topuklarına çarptıkça yüzünü buruşturdu. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. İçeri girmeden önce makyajını düzeltmesi gerekecekti.

Zach onun üzerinde durdu ve pantolonunun fermuarını çekti. "Saat neredeyse yedi. Devin nerede olduğunu merak edecek." Sırıttı. "Sapphire'de yaşıyorsun, değil mi?"

Kadın temkinli bir
şekilde başını
salladı. "Daire
2604?"

Daire numarasını duyunca gözleri büyüdü ve tekrar başını salladı.

"Sizi ziyarete gelebilirim. 35th katındayım." Arkasını döndü ve onu acısıyla baş başa bırakarak uzaklaştı.

Onun tarafından ziyaret edilme düşüncesi onu korkutuyordu. Halka açık bir yerde olmasa ona ne yapardı?

Anna birkaç dakika daha oturduktan sonra kendini sürükleyerek ayağa kalktı. Dört inçlik topuklu ayakkabılarıyla banyoya doğru yürürken topallamamaya konsantre oldu. Hızlıca temizlenip makyajını düzelttikten sonra kendini sakinleştirmek için birkaç derin nefes aldı.

Yüzüne zorla bir gülümseme yerleştirdi ve resepsiyon alanına geri dönerek Devin'i aramaya başladı. Odanın karşı tarafındaki pencerenin yanında duruyordu. Yüz ifadesini dikkatle koruyarak ona doğru ilerledi ve uygun olduğunda insanlara gülümsedi.

Devin'e ulaştığında utangaç bir şekilde ona yaklaştı, kendisini nasıl karşılayacağından emin değildi. Zach'in ona ne söylediğini bilmiyordu ama Zach ortalıkta görünmüyordu.

Devin onu gördüğünde sıcak bir gülümseme ve dudaklarına bir öpücük kondurdu. Onun kulağını okşadı. "Zach iyi doymuş görünüyor, Anna. Aferin kızıma."

Övgülerine ısındı ve ona ürkek bir gülümseme verdi.

Bir an için onu inceledi. "İyi misin?" diye sordu usulca.

Tereddüt etti. Gerçeği söylemek zorundaydı. Başını iki yana salladı

ama "Olacağım ama" diye ekledi ve ona olabildiğince parlak bir gülümseme verdi.

"Dürüst olduğun için teşekkür ederim, bebeğim." Onu tekrar öptü. "Bir içki alalım ve içeri girelim. Yemeğin başlama vakti neredeyse geldi ve benim de
insanları selamlamak için orada."

Devin onun koluna girerek bara götürdü ve iki içki sipariş etti. Devin ona bir bardak beyaz şarap uzattığında kaşlarını çattı ve başını salladı.

"Devin, ben yeterince büyük değilim," dedi yumuşak bir sesle.

Devin ona bir bakış attı ve bardağı tekrar uzattı. "Önemli değil Anna," dedi itaat etmesi gerektiğini bildiği bir sesle. "Senin almanı istiyorum."

"Evet, Devin," dedi usulca ve garip tadı karşısında yüzünü buruşturmamaya çalışarak şarabından bir yudum aldı.

Kehribar rengi sıvı ve buzla dolu kısa bardağını aldı ve onu uzaklaştırmak için kolunu Anna'ya doladı. "Benimle dışarı çıkmanın avantajları var, Anna. Bunlardan biri içki içebiliyor olman. Benimleyken kimse yaşını sorgulamayacak. Sonunda, ben etrafta olmasam bile içki içebilecek kadar iyi tanınacaksın."

Düzinelerce büyük yuvarlak masayla dolu devasa bir odaya girdiler. Birçok insan zaten odadaydı. Bazıları oturuyordu. Diğerleri ise ellerinde içkiler, etrafta konuşuyorlardı. Devin yanlarından geçtiği insanlarla selamlaşıyor, onlara her zaman Anna'yı tanıtıyordu. Bazı insanlarla biraz daha uzun süre konuştu.

Anna erkeklerin ellerini incelemeye başladı. Birçoğu serçe parmaklarına safir yüzük takmıştı ve ona bilerek bakıyorlardı.

Anna ve Devin akşam oturacakları masaya, Masa Bir'e doğru ilerlediler. Anna'nın Devin'le öğle yemeği yerken gördüğü adam orada oturuyordu ve onları selamlamak için ayağa kalktı. İnce yapılı ve Devin'den biraz daha kısaydı, fırtınalı gri gözleri ve sütlü çikolata renginde, jöleli saçları vardı. Ayrıca onu, Devin'le birlikte
Devin'in ilk buluşmada onu memnun etmesini istediği platformdaki adamlara. Onu öğle yemeğinde gördüğünde çok yakından bakmamıştı.

Devin adamı selamladıktan sonra, "Anna, bu Trenton Needham," diye takdim etti. "Trenton, bu Anna."

Trenton ona kocaman bir gülümseme verdi. "Seninle resmen tanışmak bir zevk, Anna." Yanağından öpmek için öne doğru eğildi. "Harika ağızlı kız," dedi usulca, sonra doğruldu.

"Ben de sizinle tanıştığıma memnun oldum Bay Needham," dedi utangaç bir gülümsemeyle.

Anna onun eline baktı ve zümrüt bir yüzük taktığını gördü.

"Bana Trenton de lütfen, Anna. Bay Needham beni yaşlı hissettiriyor." O güldü, Anna da kıkırdadı. Adamın Devin'in yaşlarında, kırk yaşlarında olduğunu tahmin etti.

"Trenton," diye tekrarladı usulca, gözlerini ona dikerek.

Devin elini Anna'nın beline doladı ve saçlarını okşadı. "Çok iyi gidiyorsun, Anna. Erkekleri etkilemeye devam et. Kadınların seni gözünü korkutmak. Onlara acıyın. Kocaları bu gece yatağa girerken seni düşünecek."

Nedense, erkeklerin bu gece onu düşündüklerini düşünmek onu ıslattı. Yanakları kızardı ve Devin kıkırdadı.

"Bu düşünce hoşuna gidiyor, değil mi bebeğim? Erkekler karılarını becerirken senin küçük göğüslerini ve tatlı amını düşünüyorlar," diye fısıldadı kulağına. "Buradaki en şanslı adam benim, çünkü bunu hayal etmek zorunda kalmayacağım." Adam kızın kulağının üstünü öptü ve kız Devin'le eve gitme beklentisiyle titredi.

"Merhaba Devin," dedi Trenton'ın yanında duran bir kadın hoş bir sesle. Kısa boylu ve zayıftı, çekik koyu kahverengi gözleri ve zarif bir topuz yapılmış siyah saçları vardı. Soluk yeşil saten kılıf elbisesinde Asyalı bir hava vardı.

Devin kadına gülümsedi ve selamlamak için eğilip yanağından öptü. "Merhaba, Maki. Bu gece nasılsın?" diye hoş bir şekilde sordu.

Maki önce Anna'ya sonra da Devin'e baktı. "Ben iyiyim Devin. Sen nasılsın?" Ona parlak bir gülümseme verdi.

Anna aralarından bir şey geçtiğini hissetti ve kalbinde bir kıskançlık dalgası kabardı.

"Mükemmelim, Maki." Anna'ya döndü. "Anna, bu Maki, Trenton'ın karısı. Maki, bu Anna."

Maki başını Anna'ya doğru eğdi. "Merhaba Anna," dedi müzikal bir sesle.

Anna ona gülümsedi. "Merhaba, Maki."

Maki bilmiş bir ifadeyle Devin'e baktı ve başını salladı. "Belki dördümüz yakın bir zamanda akşam yemeği için dışarı çıkabiliriz, Devin."

"Bu çok hoş olurdu, Maki," dedi Devin.

Trenton sırıttı. "Katılıyorum. Ziyafetten sonra bir şeyler içmek için bize katılabilirsin."

Anna konuşmada bir şeyleri kaçırdığını hissediyordu ama ne olduğunu anlayamıyordu.

Devin iç çekti. "Kulağa harika geliyor ama Anna ve benim bu gece için planlarımız var." Onun belini sıktı. "Korkarım gidip yemeği hazırlamam gerekiyor." Anna'yı yanağından öptü ve sonra diğer çifte baktı. "Ben yukarıdayken Anna'ya eşlik eder misin?"

Hem Trenton hem de Maki başlarıyla onayladı ve Devin dönüp uzaklaştı. Anna utangaç bir ifadeyle onlara baktı, onlar da Anna'ya sıcak bir şekilde gülümsediler. Trenton Anna'ya oturması için bir sandalye uzattı, aynısını karısı için de yaptı ve sonra ikisinin arasına oturdu.

Masanın etrafına birkaç çift daha oturmuştu ve Trenton onlara Anna'yı Devin'in eşi olarak tanıttı. Onlar başka
Devin'in bankasından gelen yöneticiler. Başka serçe yüzük görmemiş.

Odanın geri kalanı sonraki birkaç dakika içinde doldu. Bundan kısa bir süre sonra Devin odanın önündeki bir platformda belirdi.

"İyi akşamlar, bayanlar ve baylar....." Konuşmasına şöyle devam etti Ziyafetin ne hakkında olduğunu ve akşamki olayların gidişatını. O
Güzel ve etkileyici bir tonda konuşarak odadaki herkesin dikkatini kolayca çekti. Devin karizmatik değilse hiçbir şeydi. "Yemeğinizin tadını çıkarın, ödül törenine daha sonra başlayacağız."

Devin platformdan indi ve masaya dönerek Anna'nın yanına oturdu ve şakağından öptü. Masanın etrafındakileri selamladı ve
Anna'nın tanıştırıldığından emindi.

Akşam yemeği servis edildi ve etrafındaki insanlar iş konuları hakkında sohbet etti. Anna'nın, Devin'le öğle yemeğinde tanıştığı zaman hariç, daha önce hiç çalışmamış ve hatta bir bankanın içinde bile bulunmamış olduğundan, katkıda bulunabileceği pek bir şey yoktu. Kadınlardan birkaçı Anna'nın kim ve ne olduğunu anlamaya çalışarak sorular sordu. Devin onun mesleğini balet olarak söyledi. Anna bu açıklama karşısında kızardı.

Etrafındaki insanlar konuşurken Anna şarabını yudumladı. Devin büyüleyici, ilgi çekici ve izlemesi inanılmaz biriydi. Her an ne söyleyeceğini çok iyi biliyordu ve insanları kendi söylediklerine inanmaları için manipüle edebiliyor gibiydi.

Bir ara Trenton elini kızın sol bacağına koydu ve bacağını okşadı. dizinin içinde. Göz ucuyla kocasına baktı, kocası onu izlemiyordu ama Maki izliyordu. Maki kocasının eline baktı ve Anna'ya gülümsedi, sonra yanındaki kadınla konuşmasına geri döndü.

Bu da neydi şimdi? Maki neden Anna'ya o şekilde gülümsüyordu? Anna'nın kafası karışmıştı. Jack ona bütün eşlerin ondan nefret edeceğini ve

kocalarının ona ilgi gösterdiğini görürlerse üzülürler.

Devin elini Anna'nın diğer bacağına koydu ve iç uyluğunu okşadı. Üzerinde iki farklı erkeğin elinin olması onu heyecanlandırmıştı. Onların sıcak, ağır ellerinden başka bir şeye konsantre olmakta zorlanıyordu. Şarabından bir yudum daha aldı ve Devin'in eli yukarıya, elbisesinin altına doğru hareket etti. Bacağını çekerek kalçalarını birbirinden ayırdı ve küçük parmağını amına sürtmek için yukarı doğru hareket etti.

Kadın usulca soludu ve Devin onun kalçasını çimdikledi. Kız ona baktı ve Devin ona doğru eğildi.

"Trenton ya da benim sana yaptığımız hiçbir şeye tepki verme," diye yumuşak bir sesle homurdandı. "Sandalyeni öne doğru çek." Kadın adamın dediğini yaptı, kalçasının tamamı artık uzun masa örtüsünün altında saklıydı.

"Evet, Devin," diye fısıldadı.

Adam kadının bacağını tekrar çekti ve kadın kalçalarını açtı. Her iki adam da üst bedenleri hareketsiz kalırken ellerini yukarı kaldırdı. Parmakları kızın amında buluştu ve ikisi de kızın ıslak kıvrımlarını okşadı. Tangası sırılsıklamdı ve Trenton onu çekiştirerek kenara itti. Devin bir parmağını içine soktu ve kız tepki vermemek için elinden geleni yaptı. Orada öylece oturmak ve bir erkeğin tepki vermeden ona dokunmasına izin vermek tüm eğitimine ters düşüyordu.

İkisi de bir dudak alıp onu açtılar. Nefesi boğazına takıldı ve hızla şarabından bir yudum daha aldı. Devin onun düzensiz nefes alışına tepki olarak dış dudağını sıktı. Kadın bir çığlığı yuttu. Trenton'ın parmağı içinde kaydı ve sonra klitorisini okşadı. Anna vücudu dışında herhangi bir şey düşünmeye çalıştı.

Devin'in eli bir an için kayboldu, sonra geri döndü ve yarığının içine büyük olmayan ama bir dakika sonra acımaya başlayan bir şey soktu. Bir süre sonra tatlı servis edilirken iki el de ortadan kayboldu.

Anna gözyaşlarını uzak tutmaya çalışarak birkaç kez gözlerini kırpıştırdı. Acı arttıkça oturduğu yerde hafifçe kaydı.

"Devin...?" dedi kısık bir fısıltıyla.

"Sus, bebeğim. Herhangi bir zarar vermeyecek. Sadece tarçın yağına batırılmış bir tampon." Yanağından öptü. "Bununla başa çıkabileceğini biliyorum." Ona gülümsedi ve koltuğunu geriye itti. "Gidip ödül törenini başlatmam gerekiyor. Tüm ödüller bittiğinde, izninizi isteyip tuvalete gidin ve onu çıkarın. Sonra beni orada bekle." Ayağa kalktı, masaya başıyla işaret etti ve platforma geri dönüp konuşmaya başladı.

Tören sonsuza kadar sürmüş gibi görünüyordu ve acı arttıkça zaman geçti. Yüzüne bir gülümseme yerleştirdi ve platformdaki insanların söylediklerine dikkat etmeye çalıştı. Aklını yanan amından uzaklaştırmak için her şeyi yapardı.

Devin nihayet kapanış konuşmasını yaptığında ve herkes alkışlayıp ışıklar tekrar yandığında, Anna olabildiğince hızlı bir şekilde ayağa kalktı ve tuvalete gitmek için izin istedi. Odanın ve diğer insanların görüş alanından çıkar çıkmaz koşmaya başladı.

Yirmi Beşinci Bölüm

Devin, Anna'yı Zach'in onu götürdüğü odaya götürdü.

"Tören sırasında çok iyiydin. Acı çektiğin neredeyse hiç belli olmuyordu ve olay çıkarmadın."

Anna dikkatli gözlerle Zach'in kendisine tecavüz ettiği köşeye baktı. "Teşekkür ederim, Devin. Denedim."

"Seni buraya Zach mi getirdi?"

Kadın başını salladı ama Devin başka bir şey söylemedi. Onu odanın diğer ucuna, karanlık bir balkona açılan cam bir kapıya doğru götürdü. Kapıyı açtı ve nefes kesici bir manzaraya doğru adım attılar.

"Oh, Devin. Bu çok güzel," dedi, gözlerinin önüne gelen
Şehir.

Devin onun arkasında durdu ve boynunu öptü. "Sen daha güzelsin," usulca fısıldadı.

Dönüp ona baktı ve gülümsedi. Adam onu tutkuyla öptü ve elbisesini kalçalarının üzerine kadar çekti. Islak külotuna değen serin hava onu ürpertti.

"Bacaklarını iki yana aç," diye fısıldadı ve kadın da öyle yaptı.

Tüm amcığı soğuğa maruz kaldığı için daha da titriyordu.
Hava.

Devin elbisesinin fermuarını, askılarını aşağı indirecek kadar açtı. sonra sütyenin kaplarını indirdi ve göğüslerini ortaya çıkardı. Serin hava ve Devin'in bakışları yüzünden göğüs uçları anında gerildi.

"Sen çok iyi bir kızsın, benimle bu konuda kavga etmiyorsun, bebeğim." Tangasını çekip çıkardı ve bir kenara fırlattı. Parmakları amını yoklayarak dudaklarını araladı. Daha soğuk hava onu ürpertti ama aynı zamanda heyecanlandırdı da.

Devin diz çöküp amını yalamaya başladığında arkasındaki parmaklığı kavradı.

"Mmm. Tarçın aromalı kedi," diye mırıldandı. Dili içine girdi ve kadın tepki vermemeye çalıştı. "Sorun yok, bebeğim. Şimdi tepki verebilirsin,

Sadece sessiz ol." Dil hareketlerine devam etti, yaladı, emdi ve piercinglerini çekiştirdi.

Başını geriye yasladı ve inledi. Dili inanılmazdı!

Bacaklarından birini yukarı itti, böylece kalçası korkuluğa dayanıyordu ve amını sertçe yedi. Kadın inledi ve korkuluklara yapıştı, adamın ağzının tadını çıkarıyordu.

"Çok ıslak, bebeğim. Tatlı, baharatlı ve ıslak," diye mırıldandı, aşağıdan yukarı çıktı ve onu yukarı ve geriye doğru itti.

"Devin... Devin, korkuyorum," diye inledi, parmak uçları bembeyaz kesilmişti. Otuz ikinci kattaydılar ve o sadece yarı Ölümsüzdü. Ölebileceğini bilmiyordu ama şu anda bunu test etmek istemiyordu.

"Korkacak bir şey yok bebeğim," dedi Devin, ayağa kalkıp fermuarını açarak pantolonunu. "Ama vücudunun bana ait olduğunu ve uygun gördüğüm şekilde kullanabileceğimi bilmeni isterim."

Adam sertleşmiş, delinmiş sikiyle yaklaşırken kadının suları bacağından aşağı damlıyordu. Elini kalçasına koydu ve ileri doğru bastırarak onu inletti. Kadın ellerini adamın üst kollarına doğru götürdü ve adam başını salladı.

"Bana tutunmayın," diye emretti. Anna'nın gözleri büyüdü ve ellerini tekrar korkuluklara koydu. "Sen de korkuluklara tutunma," dedi adam.

Anna, Devin'in sertçe içine girmesiyle inledi, metal korkuluklar da onun gibi esnedi. Elleriyle ne yapacağını bilemedi ve yalvarırcasına Devin'e baktı.

"Bırakın parmaklıkların arkasına asılsınlar," dedi ve tekrar içine girdi.

Korkmuş bir halde adamın dediğini yaptı. Adam onu sadece tek eliyle tutuyordu ve destek ayağı kayarsa geriye doğru düşecekti. Adam sertçe itti ve kız ayağının hafifçe kaydığını hissetti. Haykırdı ve bilinçsizce Devin'in kollarına uzandı.

"Bana tutunmayın dedim," diye homurdanarak ellerini itti.

Titredi, adrenalin ve korku vücudunda dolaşmaya başladı. Diğer kalçasını kavradı ve birkaç kez ileri doğru iterek korkuluğun sallanmasına neden oldu ve sonra kolunu korkulukta duran kalçanın etrafına doladı. İtmeyi bıraktı ve Anna onu daha güvenli bir yere götüreceğini düşünerek rahatladı.

Devin hınzırca sırıttı. "Diğer bacağını da yukarı kaldır ki korkuluklara oturabilesin, bebeğim."

Anna'nın kalbi çarpıyordu. Düşecekti!

Devin onun tereddüdü karşısında kaşlarını çattı ve kalçasına bir şaplak attı. "Yap şunu," diye homurdandı. Kızın her iki kalçasını da tutmuştu; düşmesini engelleyen tek şey buydu.

Kontrolsüzce titreyerek diğer bacağını yerden kaldırdı ve Devin onu sıkıca kavradı. Kalçalarını kendisine yaklaştırdı ve uyluklarına tutundu. Onu dik tutan tek şey güçlü karın kaslarıydı.

"Arkana yaslan, Anna." Devin yumuşak ama talepkâr bir sesle söyledi. "Geriye yaslan yoksa bırakırım."

Yavaşça arkasına yaslanıp vücudu otelin otuz ikinci katının korkuluklarından baş aşağı sarkarken içini dehşet kapladı. Bacaklarını Devin'in etrafına sarmaya başladı. "Yapma," diye hırladı Devin.

Korku gözyaşlarının alnından aşağı ve saçlarına doğru akmasına engel olamadı. Elleri yumruk oldu ve yüksek sesle inledi.

Devin tekrar hareket etmeye başladı ve kızın içine sertçe girdi. Adam kadının kalçalarını sıkıca tuttu ve kadın da adamın yapabildiği tek şeye, sikine sarıldı.

"Oh, evet, bebeğim. Terörize edildiğinde çok sıkı oluyorsun. Çok iyi hissediyorsun."

Onu sertçe becermeye devam etti. Her itiş Anna'ya düşecekmiş gibi hissettiriyordu. Onun sabit ritmi, pozisyonunun tek rahatlatıcı kısmıydı. En azından adamın ne zaman hareket edeceğini biliyordu. Gözlerini sıkıca kapadı ve kendine sadece yatağından sarktığını söyledi ama aşağıdaki trafiğin yankıları buna inanmayı zorlaştırıyordu.

Homurdanıp içine boşalana kadar onu daha sert ve daha sert becerdi. Ona o kadar sıkı sarılmıştı ki, sikinin her seğirmesini ve zonklamasını hissedebiliyordu.

Şimdi onu bırakacak mıydı? Uzun süre baş aşağı durduğu için sersemlemiş hissediyordu.

Eğildi ve onu yukarı, balkona doğru çekti. Bacakları altına çöktü ve yere düştü.

Onun önünde diz çöktü. "Sen çok iyi bir kızsın bebeğim, bunu biliyor musun?"

Anna şaşkınlıkla ona baktı. "Öyle miyim?" diye fısıldadı.

Devin onun yanağını okşadı, eli soğuk tenine karşı sıcaktı. "Evet, bebeğim. Öylesin. Bu gece tam olarak sana söylediğimi yaptın."

Titremesini durduramıyordu. "Beni cezalandırmıyor muydun?" diye inledi.

"Hayır, bebeğim. Bana ne kadar güvendiğini görmek istedim." Kızın saçlarını düzeltti. "Sen çok iyi bir kızsın," diye fısıldadı ve onu kollarının arasına alarak balkonun kenarındaki banka oturttu. Ona sarıldı ve yatıştırıcı sözler fısıldayarak kendisini ne kadar memnun ettiğini söyledi.

Anna'nın dehşeti yavaş yavaş kayboldu ve titremesini durdurabildi. Devin ona sarılırken, bunu bir daha asla yapmaması için dua etti. Bu bir ceza olmayabilirdi ama şimdiye kadar yaşadığı en korkunç şeylerden biriydi.

Tamamen rahatladığında, Devin elbisesini düzeltmesine ve şık olduğundan emin olmasına yardım etti. Çok sayıda insanın hâlâ kaynaşmakta olduğu yere geri döndüler. Devin onu sakinleştirmek için bir kadeh şarap daha getirdi ve o içerken birkaç kişiyle konuştu. Kadın sakinleşmeye başladı.
insanların neden içtiğini anlıyordu. Bu onu gerçekten rahatlatıyor ve daha iyi hissetmesine yardımcı oluyordu.

Şarabını bitirdikten sonra Devin vedalaşmak için etrafı kolaçan etti ve asansöre yöneldiler. Aşağı doğru indiklerinde Anna'nın midesi bulandı ve düşme korkusuyla Devin'e tutundu. Bu hiç iyi değildi. Dairesine çıkmak için asansöre binmek zorundaydı.

Devin kolunu Anna'ya doladı ve ona sıkıca sarıldı. "Sana evimi göstereyim mi bebeğim?"

Anna ona gülümsedi. Bütün geceyi onunla geçirecekti. "Bu hoşuma giderdi."

Yirmi Altıncı Bölüm

Devin, Anna göğsüne yaslanmış halde şehir arabasının arkasında dinleniyordu. Onu eve götürmek ve karısına eziyet etmeye başlamak için sabırsızlanıyordu.

Gece iyi geçmişti ve Devin memnundu. Anna onun istediği gibi davranmıştı. Özellikle de hiçbir noktada panik atak ya da sinir krizi geçirmemiş olması onu memnun etmişti. Eğitimi tam olarak geceler için planlanmıştı.
Bunun gibi. Onu balkonda asmak inanılmaz derecede erotikti ve onun için mükemmel bir son test olmuştu. Bu gece, planları ilerledikçe onun yanında olabileceğine dair, başarısızlıkla sonuçlanan ayinden kalan tüm şüpheleri ortadan kaldırmıştı.

Zach ondan etkilenmişti. Devin gece boyunca onu izlediğini görmüştü. Zach yakında politikaya atılacaktı ve hatta bir gün başkan olma potansiyeline sahipti. Bir yıl içinde eyalet senatörü olacaktı.
birkaç yıl. Devin'in sadece onu kontrol altında tutması gerekiyordu.

Zach'in 'Tam Amerikalı' görünümünün altında, gitmek istediği yere ulaşmak için her şeyi yapabilecek hırslı bir genç adam vardı. Halka açık bir toplantının ortasında Anna'ya tecavüz etme isteğinin de gösterdiği gibi, içinde acımasız bir damar vardı. Anna harika bir oyun oynamıştı. Devin, iradesi dışında alıkonulmanın Anna için normal olduğunu biliyordu; bu onu uzun süre rahatsız etmeyecekti.

Onunla birlikte olmaktan döndüğünde yüzü biraz solgundu ama soğukkanlılığını korumuştu. Zach onun lezzetli amını yalayıp yutarken göt deliğinin kıpkırmızı ve açık olduğunu fark etmişti. Zach onu iyi sikmiş olmalıydı. Bu onun solgunluğunu açıklıyordu. Analdan hiç hoşlanmamıştı ama zaten hoşlanmaması gerekiyordu. Onun kıçı sadece erkeğin
zevk ve eziyet. Zach'e evinin numarasını vermiş ve onu istediği zaman ziyaret edebileceğini söylemişti. Zach'in onun vücudunu meşgul edeceğinden ve kıçını ağrıtacağından emindi.

İlginç bir gelişme de Maki'nin Anna'ya olan ilgisiydi. Devin ve karısı düzenli olarak Trenton ve Maki ile sosyalleşiyordu. Bir şeyler içmek ya da yemek için dışarı çıkarlar, sonra evlerinden birine dönerler, biraz

ve cinsel arzularını tatmin ediyorlardı. Kadınlardan biri akşam için evcil hayvanı oynamak zorunda kalacak, ayaklarının dibinde oturacak ve diğerleri ne isterse onu yapacaktı. Tabii ki Anna oradayken Maki'ye evcil hayvan rolü veremezdi, tabii Maki istemezse, ki bu da pek olası değildi. Maki evcil hayvan olmaktan hoşlanmıyordu. Anna'nın Maki'nin minicik dudaklarını yalamasını izleme düşüncesi
küçük kedi onu tekrar sertleştirdi. Evet, yakında akşam yemeği yemeleri gerekecekti.

Devin Anna'nın yumuşak saçlarını okşadı ve yavaşça nefes verdi. Devin'in yakında halletmesi gereken şeyler vardı. Bunların başında Alex geliyordu. Yapması gereken tek şey
onu nasıl zapt edeceğini bulmaya çalışıyordu. Devin, Alex'in Anna'ya mirası hakkındaki gerçeği söylemesine izin vermeyecekti. Neyse ki Devin onun bu konudaki düşüncelerini değiştirebilmişti ama Alex'e hâlâ bir ders verilmesi gerekiyordu. Devin onun bir Yaşlı-Oğul olmasını umursamıyordu.

Ayrıca Anna hakkında pek çok soru geleceğini tahmin ediyordu. Bunları kendi lehine kullanacak, istediği ve ihtiyaç duyduğu şeyi elde etmek için Anna'yı kullanacaktı. Anna'nın bu gece erkekler üzerinde ne kadar etki yarattığını öğrenmek ilginç olacaktı. Eğer haklıysa, erkekler onun tadına bakmak için neredeyse her şeyi yapmaya hazır olacaklardı.

Devin kendi kendine gülümsedi. Her şey planlandığı gibi gidiyordu. Alex'in Girişim henüz hiçbir şeyi mahvetmemişti. Ama Devin gözlerini açık tutmak zorundaydı.

Şehir arabası üç katlı İtalyan tarzı malikânesinin önünde durdu. Şehirdeki en güzel evlerden biriydi ve onunla çok gurur duyuyordu. Güzel bir karısı ve üç güzel çocuğu vardı. Kızları Chloe ve Celeste okulda popülerdi ve oğlu Tyler sonbaharda Harvard'a başlayacaktı. Evet, hayatı tam da olması gerektiği gibi mükemmel bir görünüme sahipti.

Karısının lanet sevgilisinden hamile kalması mükemmel değildi ve cezalandırılacaktı. Bu geceden itibaren.

Seni seviyorum, dedi. *Özür dilerim,* dedi. *Lütfen bebeği alma, diye* yalvardı.

Devin, kız mı erkek mi olduğunu öğrenene kadar beklemeye karar vermişti. ne yapacağına karar vermeden önce. Eğer erkek olursa, Sandy düşük yapacaktı. Eğer kız olursa, Sandy yatak istirahatinde olacak ve doğumdan sonra "bebeği kaybedecek" ve onu Malikâneye götürüp seks kölesi olarak yetiştirecekti. Halka göre Sandy zor bir doğum yapmış ve bebek ölü doğmuş olacaktı, ama Sandy neyse ki hayattaydı! Ya da bunun gibi bir saçmalık.

Her iki durumda da, Sandy başka bir adamın çocuğunu kendi evinde büyütmeyecekti. Bu kabul edilemezdi. Belki de bebeğin kaderi belirlendikten sonra onu kısırlaştıracaktı. O zaman artık bu konuda endişelenmesine gerek kalmazdı.

Arabanın kapısı açıldı ve Anna ile birlikte akşam serinliğinde dışarı çıktılar. Dekoratif ferforje demir ve camdan yapılmış ön kapıya doğru yürüdüler, kapı Anna yaklaşırken açıldı ve hizmetçisi Julie ortaya çıktı.

Julie malikânede bir köleydi ve Devin'in favorisiydi.
Kardeşlerine hizmet etmek için çok yaşlandığında, ona hayatını sürdürme ve kahyası olma şansı sundu. Kadın bu fırsatın üzerine atladı ve son beş yıldır burada çalışıyordu. Hâlâ güzeldi ve hâlâ iyi sevişiyordu, bu hem onun hem de oğlunun yararlandığı bir beceriydi. Minyon, sarışın ve iri göğüslüydü. Aynı zamanda mükemmel bir temizlikçi ve aşçıydı.

Julie, Devin ve Anna'yı kibarca karşıladı. Ona bu gece Anna'yı eve getireceğini söylemişti.

"Sandy uyandı mı?" Devin sordu.

Başını salladı. "Evet, efendim. Ona evde olduğunuzu haber vermemi ister misiniz?"

Devin bunu düşündü. Sandy'ye sürpriz yapmak istiyordu. Anna'nın geleceğini bilmiyordu. "Ona evde olduğumu söyle, ama Anna'nın burada."

Julie reverans yaptı ve uzaklaştı.

Anna büyük mermer ve oyma ahşaptan yapılmış resmi girişte yavaşça arkasını döndü. Gözleri parlıyordu, bu da onu özellikle güzel gösteriyordu. Ona doğru yürüdü ve tutkuyla öptü.

"Odama çıkalım mı?" diye mırıldandı. Kadın

ona gülümsedi ve başını salladı.

Onu iki özenli merdivenden kendisinin ve Sandy'nin odalarının bulunduğu üçüncü kata çıkardı. Kızlarının odaları da bu kattaydı ve dışarı çıkmayacaklarını umuyordu. Anna'yı onlara açıklamak istemiyordu. Tyler, evet; yakında Anna ile tanışacaktı. Ama kızlarını yaptığı şeyler konusunda masum tutmayı tercih etti.

Anna'yı odasına götürdü. Ana süit iki odadan oluşuyordu.
yatak odaları ve en-suite banyoları vardı. En küçük kızları kendi odasına sahip olacak kadar büyüdükten kısa bir süre sonra Sandy ile aynı yatakta uyumayı bırakmışlardı.

Şimdiki odası aslında çocuk odasıydı ama Sandy'nin dırdırından bıkınca yeniden dekore ettirmiş ve oraya taşınmıştı. Sahip olmaktan hoşlanıyordu

kendi alanı. Onu becermek istediğinde ara sıra Sandy'nin odasına giriyordu, ki bu çok sık olmuyordu. Uyumluydu ve ne isterse yapıyordu. Onu aşağılamayı seviyordu. Trenton ve Maki ile birlikte olduklarında çok iyi evcil hayvan oynadı. En azından Sandy artık bu rolü oynamak zorunda kalmayacağı için mutlu olabilirdi.

Yatak odasının kapısını açık bıraktı ve Anna'yı öpüp yatağına geri itti. Sandy'nin her an gelmesini bekliyordu. O çok
ona hamile olduğunu söylediğinden beri özenli davranıyordu. Bu gece de aynı şekilde devam edeceğine güveniyordu.

Anna'nın elbisesinin fermuarını açtı ve elbise yere düşerek onu sütyeni, jartiyer kemeri ve çoraplarıyla güzelce ayakta bıraktı. Kukusu hâlâ pembe ve şişti.

Onun kıçını okşadı. "Seni yerken kıçın oldukça hassas görünüyordu, bebeğim. Zach seni orada mı sikti?"

Başını salladı. "Ama hoşuna gidiyor gibiydi," dedi
sessizce. Adamın parmakları hassas deliğe yaklaştığında
kadın gerildi.

"Bir bakayım bebeğim," diye fısıldadı. "Ellerinin ve dizlerinin üzerinde yatağa çık."

Ona itaat etti, yüzü ona dönüktü, bacakları ayrıktı ve sırtı amını ve kıçını görebileceği şekilde eğilmişti. Düşündüğü gibi, kıçı açıktı ve halkanın etrafı kızarmıştı. Amı parlıyordu, ıslak, pembe ve güzeldi. Uyluklarının içi de nemliydi.

Arkasında yumuşak bir ünlem duydu ve gülümsedi. Sandy. Gitti Anna'yı olduğu gibi kabul etti ve karısına döndü. Hâlâ çekiciydi ve karnının alt kısmındaki hafif şişkinliğe rağmen güzel bir vücudu vardı. Kahverengi saçları modanın gerektirdiği gibi şekillendirilmiş ve vurgulanmıştı. Marka yoga pantolonu ve hamilelikten şişmiş göğüslerini gösteren beyaz bir kombinezon giymişti. Şu anda ela gözleri genişti ve Devin'in yanından geçip
Anna yatağında.

"Bu gece iyi vakit geçirdin mi, Devin?" diye sordu usulca, gözlerini Anna'dan ayırıp ona bakarken, gözlerinde incinmişlik belirgindi.

Gülümsedi. "Evet. Akşam çok iyi geçti."

Sandy yatağına doğru baktı. Kim olduğunu sormak istediğini ama çok gergin olduğunu anlayabiliyordu. Devin kravatını gevşetti ve ceketini çıkardı, her ikisini de yakındaki bir sandalyenin arkasına koydu. Anna'nın ıslak amına ve açık kıçına bakarken Sandy'nin yüzündeki şaşkın bakıştan zevk aldı.

"Bebeğim, rahatla ve arkanı dön," dedi Anna'ya, o da söyleneni yaptı.

Anna kalçasına yaslanmıştı, mükemmel göğüsleri mavi dantel sütyenini dolduruyordu.

Amcığı çorapları ve jartiyer kemeri ile mükemmel bir şekilde çerçevelenmişti. Sandy'yi tanıdığında yeşil gözleri genişledi. Çocukken birçok kez karşılaşmışlardı. Anna ona Sandy Teyze bile demişti. Sandy'nin kendini örtmek isterken ve onu hoşnutsuz etmekten korkarken yaşadığı içsel mücadeleyi görebiliyordu. Onu hoşnut etmeme korkusunun kazandığını ve hareketsiz kaldığını görmek onu memnun etti.

Sandy Anna'ya baktı, ilk başta onu tanıyamadı ama tanıdığında çenesi düştü ve elini ağzına götürdü. Dehşet içinde Devin'e baktı. "Devin, bu... bu Anna!"

Devin Anna'ya doğru yürüdü. "Evet, öyle."

Parmaklarını Anna'nın göğüslerinin üstünde gezdirerek Anna'nın İç çek.

"Sana inanamıyorum, Devin. O Anya'nın kızı! Onu tanıyorsun. bebekliğinden beri!" Sandy haykırdı, açıkça ondan iğrenmişti. Anna'ya baktı. "Anna, tatlım, istemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin. ....."

"Evet, öyle Sandy. O bana ait." Anna'nın kolyesini işaret etti ve Sandy daha da iğrendi.

"Nasıl-"

"Lütfen, Sandy. Benim hakkımda bu kadar saf olma. Ne yaptığımı biliyorsun." "Ama o kızlar orada doğuyor-"

"Anna doğduğundan beri benim," diye alay etti. "Daha üç günlükken ağzımı amına dayamıştım."

Sandy'nin yüzü yeşile döndü ve eli ağzına gitti. "Git kus ve işin bitince geri gel."

Sandy karnını tutarak odadan dışarı koştu.

Devin, gözlerinde korkuyla kapıya bakan Anna'ya baktı. Anna sorgulayan gözlerle ona baktı ama bir şey söylemedi. Eğildi ve Anna'nın boynunu emdi ve göğüslerini okşadı. Anna onun dokunuşuyla hafifçe inledi. Çok duyarlı.

"Sütyenini çıkar bebeğim," dedi ve gömleğinin düğmelerini açarak geri çekildi.

Arkasına uzandı ve adamın dediğini yaptı.

"Başka her şey. Seni yatağımda çıplak istiyorum." Ona sırıttı. "Bunu pek çok kez hayal ettim."

Kadının ayağa kalkıp ayakkabılarını tekmelemesini, ardından çoraplarını ve jartiyer kemerini çıkarmasını ve ona bakmasını izledi.

"Sırt üstü uzan ve bacaklarını aç ki seni görebileyim," dedi yumuşak bir sesle.

Kendisine söyleneni yaptı, dizlerini büktü ve ayaklarını iki yana açtı.

Onun mükemmel amına bakarken soyundu. Yüzükler çekici ve mükemmelliğine katkıda bulunuyordu. Bu halkalardan ikisinin onu Alex Fucking Kunze'nin kölesi olarak işaretlediği gerçeğini de görmezden gelmeye çalıştı.

Soyunmayı bitirdiğinde, yatağın kenarına doğru yürüdü ve yanına uzandı, onu öptü ve vücudunu okşadı. Sandy'nin dönmesini bekliyordu, böylece Anna'yı onun önünde becerebilecek ve sonra Sandy'nin Anna'nın tatlı amından dölünü yalamasını sağlayacaktı. Sandy am yalamaktan hoşlanmıyordu ve Devin bunu ona yaptırmaya bayılıyordu. Onun sikini emmekten de hoşlanmıyordu ve Devin ona bunu da yaptırıyordu.

Sandy döndüğünde Devin Anna'nın göğüslerini öpüyor ve okşuyordu. Nefes nefese kaldı ve odadan çıkmaya çalıştı.

"Gidebilirsin demedim Sandy," dedi alçak bir sesle, ona bakmadan. "İçeri gel ve kapıyı arkandan kapat."

Sandy kocasına itaatsizlik etmemesi gerektiğini biliyordu. Genellikle. Yine de Devin onun bilerek hamile kaldığını düşünmüyordu. O kadar aptal değildi.

Anna'yı tekrar elleri ve dizleri üzerine çekti. "Otur Sandy," dedi yatağın altını işaret ederek.

Sandy solgun ve titrekti ama Devin'in dediğini yaptı. Yatağın en ucuna yerleştiğinde, dizlerinin üzerine oturdu ve horozunu Anna'nın dudaklarına koydu. Anna ağzını açtı ve onu emmeye başladı. Seyirciler yüzünden ilk başta isteksizdi, ancak meme ucunu cimcikledi ve daha hevesli hale geldi.

Anna'nın başını tutarken, "Marshall'dan hamile kalarak beni gerçekten kızdırdın Sandy," dedi.

Sandy, Anna'nın onu boğazından aşağıya kadar almasını izlerken gözleri genişti.

Onu yutarken inledi ve gözlerini kapattı. "Oh, evet, bebeğim. İyi kız."

Anna'nın saçlarını avuçladı ve ağzını sikti. Anna'nın sikini höpürdetirken çıkardığı sesler odayı doldurdu.

Adamın siki kadının ağzında zonkluyordu. Dişlerini onun piercinglerinden uzak tutma konusunda çok iyiydi. Adam onun saçlarını tuttu ve sikini çıkardı. Kadın

inledi ve Devin gülümsedi. Sandy'nin yüzü hâlâ solgundu.

Anna'yı dizlerinin üzerine çekti ve onu kendisine doğru çekti, göğsü sırtına yaslandı, böylece ikisi de karısına bakıyordu. Okşadı Anna'nın göğüslerini okşadı ve parmağını Anna'nın içine sokmadan önce elini aşağı indirerek klitorisinin etrafında dolaştırdı.

Bir an sonra parmağını çekti ve Sandy'ye uzattı. "Aç," diye emretti.

Sandy başını salladı ve geri çekilmeye çalıştı. "Devin, onu bebekliğinden beri tanıyoruz. Bunu ona nasıl yaparsın?"

"Bunu ona nasıl yapabilirim?" diye sordu gülerek. "Onun daracık küçük amcığını arzulayarak nasıl sikim zonklayabilir? Şehirdeki en güzel kadınla birlikte olmayı nasıl arzulayabilirim?" Tekrar güldü. "Bunun onu ne kadar zamandır tanıdığımla bir ilgisi yok. Hayatı boyunca aklımda bu vardı." Anna'nın kulağına doğru eğildi. "Bebeğim, sikimi tut ve içine sok."

Anna itaat etti, bacaklarının arasına uzandı ve onu sıcak girişine yerleştirdi. Yukarı doğru itti ve onu kabzasına kadar doldururken ikisi de inledi.

Karısı uzaklaşmaya çalışırken "Otur Sandy," diye havladı. "Sikimin onun içine girip çıkmasını izle."

Anna'yı kendine doğru çekti ve içine doğru itti. Bir eliyle göğsünü okşarken diğer eliyle klitorisiyle oynadı.

Anna hızla inlemeye başladı, kasları onun sikine karşı kenetlendi. Gelmeye hazırdı. Sandy'nin önünde birkaç kez gelmesini istedi.

"Benim için gel, bebeğim," diye fısıldadı kulağına, gözlerini karısından ayırmadan.

Anna talep üzerine geldiğinde Sandy'nin çenesi düştü, klitorisini çalıştırırken inledi ve ağladı. Parmakları Anna'nın suları ile damladı. "Tekrar gel, bebeğim," dedi daha yüksek bir sesle ve Anna'nın kasları onun etrafında sıkıştı, onu becermeye devam etmeyi zorlaştırdı, ama zevkli bir meydan okuma.

Boşaldığında onun etrafında nasıl sıkıldığını seviyordu. Üçüncü kez boşalırken tekrar haykırdı. Kalçalarını kavrayıp ona vururken vücudunun üst kısmının yavaşça yatağa düşmesine izin verdi. Etin ve ıslaklığın sesi kulaklarında gürültülüydü.

"Tekrar, Anna," diye inledi ve Anna yatak örtülerini kavrayıp tekrar haykırdı. Orgazm taklidi yapmıyordu. Yapmak zorunda değildi ve yapsa bile adam bunu anlardı. Hepsi gerçekti.

Gözlerini, göğüs uçları kaşkorsesinin altında sertleşmiş olan karısından ayırmıyordu; Anna'yı sikmesini izlerken tahrik oluyordu. Sırıttı ve Anna'nın bir kez daha orgazm olmasını emretti.

Anna onun önünde yatakta kıvranıyordu. Adam onun amcığına vurmaya başladı ve Anna kendi kendine bir orgazm daha yaşamaya başladı. Sırtı kavislendi ve çarşafları pençeledi. Tekrar tekrar boşaldı, başka bir orgazm başlamadan önce asla tamamen inmedi.

İçinden çıkmadan onu sırtüstü çevirdi ve dizlerini göğsüne bastırarak sikini piercingleri g- noktasına gelecek şekilde eğdi. Orgazmın etkisiyle gözleri kapandı ve boynundaki damarlar şişti.
dalgalar daha güçlü hale geldi. Sonunda canının yanmaya başlayacağını biliyordu ama bu gece o kadar iyiydi ki, ortaya çıkardığı sürekli orgazmları hak ediyordu.

Ayak bileklerini omuzlarına bağladı ve kalçalarına tutunarak sertçe içine girdi. Boşalmaya yakın olduğunu hissedebiliyordu.
Orgazmlar birbiri ardına vücuduna çarparken Anna'nın başı bir yandan diğer yana sallanıyordu. Aşırı yüklenmeye yakındı ve Sandy'nin bunu görmesini istemedi.

Devin'in bakışları, doruğa ulaşmadan önce bir an için Sandy'ninkilere kilitlendi. Geriye yaslandı ve topları sıkılırken Anna'nın adını haykırmaya dikkat etti ve sperminin her onsunun toplarından fırladığını hissetti.
Anna'nın altında çırpınışını izlerken birkaç kez hafifçe itti
eğilip ağzını öpmeden önce.

Anna son bir kez ürperdi ve sonra hareketsiz kaldı. Devin, Anna'nın yanında yan yattı ve bacakları açılarak, birleşik meyve sularıyla damlayan koyu kırmızı bir kedi sergiledi.

Parmaklarını Anna'nın üzerinde gezdirdi, amına daldırdı ve sonra parmağını Sandy'ye doğru kaldırdı. "Bizi birlikte tadın" dedi. Sandy'nin reddedeceğini umuyordu ve yaptı, bileğini yakalayana kadar geri çekildi.
"Sana sormuyorum Sandy," dedi sıkılmış dişlerin arkasından. "Ben söylüyorum
Sen." Adam ıslak parmaklarını tekrar kızın ağzına götürdü ve kız arkasını döndü. Adam hınzırca sırıttı ve kızın saçlarından bir tutam yakaladı.

"Peki," dedi.
"Sana bunu yaptıracağım ve bundan hoşlanmayacaksın. Ama her anından zevk alacağım." Ayağa kalktı, hâlâ karısının saçlarını tutuyordu ve onu kaldırıp Anna'nın yayılmış kalçalarının arasına bıraktı. Başını aşağıya, parlayan amcığa doğru itti. "Ye," diye emretti.

Sandy direndi, elini geri itti, ama adam ondan çok daha güçlüydü ve yüzünü ıslak etin içine doğru itti. Anna dokunuşla hafifçe sıçradı, ancak başka türlü hareket etmedi. Bilincinin yerinde olup olmadığını bilmiyordu ama bunun bir önemi yoktu. Önemli olan ve onun da görmek istediği şey, karısının metresinin amından döllerini yalamasıydı.

Sandy'nin kulağına doğru eğildi. "Seni onun içinde boğabilirim. gibi." Başını iki yana salladı. "O zaman bana direnmeyi bırak." Kadın itmeyi bıraktı ve adam başındaki tutuşu gevşetti. "Ye," diye tekrarladı.

"Devin, lütfen. O daha bir çocuk." Sandy yalvardı ama başını Anna'dan uzaklaştırmadı.

"O yirmi yaşında ve benim seks kölem ve Sahibem." Sandy onun sözleriyle ürperdi. "İçindeki spermimi yala, sonra gidebilirsin."

Devin, karısının dilinin dışarı fırladığını ve Anna'nın amını yalamaya başladığını görünce memnuniyetle gülümsedi. Birkaç dakika sonra, Sandy bu konuda hevesli hale geldiğinde, sanki kendinden zevk alıyormuş gibi yalayıp emdiğinde hoş bir sürpriz oldu.

Anna, Sandy'nin dili klitorisini fiskelediğinde yumuşak bir şekilde inledi. Sandy'nin Bakışları Anna'nın yüzüne doğru kaydı ve Anna'nın tekrar inlemesini sağlayarak hareketi tekrarladı. Bunu üçüncü kez yaptı ve Anna tekrar inlediğinde, klitorisini ağzına aldı ve emmeye başladı, bu da Anna'nın göğsünde derin bir inilti patlamasına neden oldu.

Devin, Anna'nın burada olmasına bile şiddetle karşı çıkan karısının Anna'nın klitorisini emmesini ilgiyle izledi.
Tekrar gel. Kitapta bazı şeylerden bahsediliyordu.
Yarı Ölümsüz'ün sularının bağımlılık yapıcı nitelikleri. Bazı erkeklerin amcıklarını yalama ayrıcalığı için her şeyi yapmaya hazır oldukları biliniyordu.
Görünüşe göre kadınlar üzerinde de işe yarıyordu. Sandy'nin daha önce bir kadının amını coşkuyla yaladığını hiç görmemişti ve ağzını kendi seçtiği birkaç kadının üzerinde görmüştü.

Bu çok hoş bir sürprizdi. Anna kıvranmaya başladı ve kısa süre sonra sertleşti ve Sandy'nin bakanlıkları altına girerken haykırdı. Sandy'nin gözleri Anna'nın tepkisiyle parladı ve onu daha da yuttu Devin, Anna'nın tavana bakarken gözlerindeki acı dolu bakışı fark etmeden önce, coşkuyla iki kez daha boşalmasını sağladı.

"Bu kadar yeter, Sandy," dedi, onu nazikçe Anna'dan uzaklaştırarak.

"Ama..." diye itiraz etti Sandy.

"Bu gece yeterince içti," dedi usulca, Sandy'nin gözlerinin içine bakarak. Gözleri büyümüş ve hafifçe odak dışı kalmıştı. İlginçti. "Eğer iyi olursan bir ara tekrar yapmana izin veririm." Devin eğlenerek gülümsedi. Karısının Anna'nın amını istediği zaman yalamasına izin verirdi. "Ama uyuması gerek."

Sandy hayal kırıklığına uğramış görünüyordu ama Devin'in yataktan kalkmasına yardım etmesine izin verdi. "İyi geceler Sandy," dedi Devin, onu nazikçe iterek.

Gözlerini tavana dikmiş olan Anna'ya özlemle baktı, sonra Sandy dönüp odadan çıktı.

Yorganı indirdi ve Anna'yı alt çarşafın üzerine yatırdı. Uykuya dalmıştı ve vücudu gevşekti. Işıkları söndürdü, sonra yatağa onun yanına sürünerek girdi ve onu kendine çekti.

Devin, Anna'ya karşı daha az sert davranabileceğini fark etti. İyi disiplinliydi ama ona karşı sert davranmaya devam ederse muhtemelen onu kıracaktı. Bunu istemiyordu. Nazik ve kibar davranacak ve doğal Hayatın sertliği onu cilalı ve alçakgönüllü tuttu. Hayat çok acı verdiğinde doğal olarak ona koşardı.

Yirmi Yedinci Bölüm

"Anna." Yumuşak bir ses ona seslendi. "Anna, bebeğim. Uyanma vakti geldi."

Anna'nın gözleri pencerelerden süzülen sabah güneşine doğru yavaşça açıldı. Yatağın yanındaki saat yediden biraz önce olduğunu gösteriyordu. Birkaç kez gözlerini kırpıştırdı ve sonra onu uyandıran sese döndü. Devin'e. Yumuşak gözleri ve nazik gülümsemesiyle ona bakıyordu.

Ona gülümsedi. "Günaydın," dedi usulca.

Yanağını avuçladı ve onu öptü. "Günaydın, bebeğim. Nasıl uyudun?"

Anna bir dakika düşündü. Kendini iyice dinlenmiş hissediyordu ve yattığı yatak çok rahattı. "İyi, sanırım."

Devin kıkırdadı. "Dün gece eğlendin mi?" diye sordu, başını yumruğuna yaslayıp parmaklarını göğüslerinde ve meme uçlarında gezdirerek.

Anna cinsel açıdan çok doygun hissediyordu. Hatırladığı sayısız Dün gece ona orgazm yaşatmıştı. Onu memnun etmişti ve o da mutluydu. En azından öyle olduğunu düşünüyordu.

"Seni memnun ettim mi?" diye sordu, emin olmak istiyordu.

"Oh, evet, bebeğim. Umduğumdan da fazla." Devin ona kocaman bir gülümseme verdi ve meme ucunu ağzına almadan önce göğüslerini okşadı.

Adam yüzüğünü emerken ve onunla oynarken usulca inledi. Oh, onun vücuduna ne yaptı! Onun sikine uzandı ve yumruğuyla okşadı. İnledi ve kalçalarını esnetti, sonra onun üstüne yuvarlandı ve sikinin başını yarığına bastırdı.

Adam ileri doğru bastırınca, kadın tısladı. Dün geceden beri hassastı ama acısını gizlemek için elinden geleni yaptı.

"Acıyor mu, bebeğim?" diye sordu, biraz daha içeri iterek.

"Biraz," diye itiraf etti durgun bir sesle. Onu üzmek istemiyordu Onu.

"Anna, acını benden saklama," diye fısıldadı. "Onu bana ver." Daha da derine itti.

Başını tekrar yastığa bastırdı ve şefkatle haykırdı.
Dudaklar birbirinden ayrılmıştı. Adam yavaşça gidip onu öptü. Kadın onun ağzına doğru inliyor, bir şekilde ona acısını veriyordu. Adam öyle hareketler yapıyordu ki neredeyse dayanamayacaktı ama bir şekilde acıdan zevk alıyordu. Bağırdığında adamın gözlerindeki bakışı gördü. Acıya açlık duyuyordu. Onun acısını yuttu ve bu onu memnun etti.

Sertçe soktu ve yavaşça çekti. Tekrar tekrar, acıyı içinden çekip çıkarıyor ve kendine yediriyordu. Verip almanın erotizmi hissediliyordu ve Anna kendisinin Devin'in bir parçası haline geldiğini hissetti. Devin'in ona duyduğu arzuyu ve acısının Devin'in zevkine dönüştüğünü hissetti. Acının zevke dönüştüğü sürekli bir döngü ikisi arasında dönüp duruyordu. Her ikisi de ilkel çığlıklar atıp birlikte doruğa ulaşana kadar daha hızlı ve daha hızlı döndü.

Anna ağır ağır nefes aldı. Devin onun üzerinde nefes nefese kalmış, ağırlığını dirseklerine vermişti. Kollarını onun boynuna doladı ve çenesinden öptü. Devin ona baktı ve dudaklarından öptü.

"Ne kadar iyi bir kız," diye fısıldadı boynuna sokularak.

Anna gülümsedi. Ona iyi bir kız demesi, ona söyleyebileceği en iyi şeydi. Onun kendisine kötü bir kız demesini hiç istememişti. Onun için iyi olmak istiyordu.

Adam kızın içinden çıktı ve kız hafifçe irkildi. "Ağustos'taki gezimizi dört gözle bekliyorum Anna. O zaman tüm zamanımızı birlikte geçirebileceğiz."

Anna bu düşünceye bayıldı. "Ne zaman gidiyoruz?" diye sordu heyecanla.

"Sanırım Ağustos ortası, ama şu anda tam olarak bilmiyorum. Takviminizde yer aldığından emin olacağım."

"Tamam." Gülümsedi.

"Ama şimdi kalkıp hareket etmemiz gerekiyor. Bu sabah ofise gitmeden önce yapmam gereken şeyler var." Kaşlarını çattı ama başka bir şey söylemedi.

Anna doğrulup zarif ve erkeksi odasına baktı.

"Çantan şurada," dedi, balkona açılan iki Fransız kapısının arasındaki şifonyeri göstererek. Çantası en üstte duruyordu. "Giyineceğim ve sonra seni eve götüreceğim." Onu öptü, sonra ayağa kalktı ve banyoya açılan kapıdan içeri girdi.

Anna hafifçe yüzünü buruşturarak yataktan kalktı ve getirdiği kot pantolon ve tişörtü yavaşça giydi. Saçlarını taradı ve makyajının düzgün olduğundan emin oldu.

yüzünün her yerinde değildi. Devin koyu renk bir kot pantolon ve siyah bir polo tişört giymiş olarak odaya geri döndüğünde ayakkabılarını giyiyordu.

Ona baktı, onu bu kadar rahat giyinmiş gördüğüne şaşırmıştı ama ofise gitmeden önce bir şeyler yapmakla ilgili bir şeyler söylemişti.

"Hazır mısın?" diye sordu.

Başını salladı ve onu odadan çıkıp merdivenlerden en alt kata kadar takip etti. Burası dün gece girdikleri kat değildi. Bu kat büyük bir televizyonu, ıslak barı, masa ve sandalyeleri olan bir aile odasına benziyordu. Onun yaşlarında bir adam deri koltukta uzanmış bir tür video oyunu oynuyordu. Merdivenlerden indiklerinde başını kaldırıp baktı.

Koyu kahverengi saçlarıyla Devin'e benziyordu ama Sandy'nin ela gözlerine sahipti. Çok yakışıklıydı ama sanki bütün gece ayaktaymış gibi biraz dağınıktı.

"Bu kadar erken kalkmanı beklemiyordum Tyler," dedi Devin.

"Henüz yatmadım," dedi Tyler, Anna'ya yukarıdan aşağıya bakıp takdirle gülümseyerek. "Kendimi oyuna kaptırdım."

Devin başını salladı ve gözlerini devirdi.

"Baba, yaz tatilindeyiz. Üniversiteye başlamadan önce bana biraz rahatlama şansı ver."

Devin iç çekti. "On sekiz ay boyunca Avrupa'yı turlamak yeterince rahatlatıcı değil miydi?"

Tyler güldü. "Gittiğinde rahatladın mı baba?"

Devin'in yüzünde bir gülümseme belirdi ama bir şey

söylemedi. Tyler Anna'ya sırıttı. "Kim bu? Yeni hizmetçi mi?"

"Tyler, lütfen. Bu Anna. Anna, bu benim oğlum Tyler."

"Bu Anna mı?" Tyler'ın gülümsemesi daha da genişledi ve ona tekrar yukarıdan aşağıya baktı. "Onun bu kadar... büyüdüğünü hatırlamıyorum."

Anna onun daha genç bir versiyonunu hayal meyal hatırlıyordu. Kibarca gülümsedi. "Merhaba," dedi usulca ve elini tutan Devin'e yaklaştı.

"O artık yirmi yaşında, Tyler. On iki değil."

Tyler ona sırıttı. "Bunu görebiliyorum." Sırıtışı kaba değildi ama Tyler'ın ondan etkilendiği belliydi. "Merhaba," dedi Tyler ona tekrar bakarak.

"Eğer uyusaydın onu benim için eve götürmene izin verirdim."

Tyler'ın gözleri parladı ve Anna endişeyle Devin'e baktı. O yapmaz....

"O kadar yorgun değilim baba. Dün öğlene kadar kalkmadım. Onu eve güvenle götürebilirim."

Devin kaşlarını çattı. "O benim için çok değerli Tyler. Onun incindiğini görmek istemiyorum."

"Ben iyi bir şoförüm baba ve birkaç saat uyuyakaldım, sadece yatak yerine burada."

Devin bir an sessiz kaldı ve Anna'nın endişesi arttı. Onu oğluna vermezdi, değil mi?

"Bu bana yardımcı olur. Bu sabah malikâneye gitmem gerekiyor." Devin önce oğluna sonra da Anna'ya baktı. "Pekâlâ, onu eve götürebilirsin. Git üstünü değiştir."

Tyler merdivenleri hızla çıkarken Anna korkuyla Devin'e baktı.

"Sana zarar vermez, Anna. Yatakta henüz o kadar sofistike değil." Devin kıkırdadı. "Sadece seni becermesine izin ver, sonra gidecek. Süslü bir şey beklemeyecektir."

Anna elinden geldiğince acısını sakladı. Devin ona sahipti; ne isterse yapmak zorundaydı. Onun köşeye doğru yürüyüşünü izledi ve telefon görüşmesi. Yakındaki bir sandalyeye oturdu ve Tyler'ı bekledi.

"Konuşmamız gerek... evet... hayır, bugün. Tamam, peki, yarın... evet, Anna'ya geçmişiyle ilgili bazı şeyleri önce bana danışmadan söylediğini anlıyorum." Devin Anna'ya baktı ve onun kendisini izlediğini gördü. Ona bir gülümseme verdi ve konuşmaya devam etti.

Alex'le konuşuyor olmalıydı.

"...bu senin çağrın değildi!" diye bağırarak Anna'nın sıçramasına neden oldu. "Umurumda değil... Malikâne, yarın sabah... on gibi... evet, o zaman görüşürüz."

Devin aramayı sonlandırdı ve Anna'ya doğru yürüdü.

"Özür dilerim, Devin. Bunun onun bakış açısı olduğunu düşünmeliydim. paylaştığını görüyorum," dedi elini onun koluna koyarak. "Bana bir daha böyle şeyler söylerse bunu aklımda tutacağım."

"Aferin kızıma," dedi Devin şefkatle. "Çabuk öğreniyorsun. Eğer birinden böyle bir şey duyarsan, hemen bir sonuca varmadan önce gelip benimle konuş." Kızın saçlarını alnından geriye doğru okşadı. "Senin için en iyisini istediğimi biliyorsun, değil mi?"

Anna başını salladı, kalbi ona ısınmıştı. "Evet, Devin. Seviyorum. Yine de beni eve götürmeni isterdim."

Devin gülümsedi. "Biliyorum ve özür dilerim. Ama Malikâneye gitmem gerekiyor ve seni eve götürürsem tekrar kalmak isteyebilirim." Öptü

Kollarını kıçına dolayarak onu kavradı. "Yarın gece görüşürüz. Toplanıyoruz," dedi kız ona şaşkın bir bakış attığında.

"Ah, evet." Yüzü kızardı.

"Yarın gayriresmi olacak. Acı verici ritüeller falan yok. Sadece Kardeşler ve misafirler." Onun yanağını okşadı. "Sana gösteriş yapmaktan ve Kardeşlerimi mutlu etmeni izlemekten zevk alacağım. Artık onları daha iyi tanıyabileceksin."

Artık Toplantılardan korkmuyordu ve Devin'in ona hava atacağı için heyecanlıydı. "Uslu duracağım, böylece beni cezalandırmak zorunda kalmayacaksın Devin. Söz veriyorum."

"Biliyorum, bebeğim." Onu tekrar öptü.

Tyler kıyafetlerini değiştirmiş ve saçlarını taramış olarak merdivenlerden indi. Üçü birlikte garaja doğru yürüdüler ve Tyler Anna'nın çantasını aldı, Devin'in kırmızı spor arabasına doğru yürüdü ve bagaja koydu.

Devin ona Tyler'a iyi davranmasını söyleyerek veda öpücüğü verdi ve siyah bir SUV'ye bindi.

*****

Alex, San Francisco'daki yatak odasında yüzüstü yatarken inledi. Lanet olsun, sırtı ağrıyordu.

Devin aradığında aklıma gelen ilk düşünce, Devin'in kızları kaçırdığını öğrendiği oldu. Ama hayır, Devin sadece Alex Anna'ya gerçeği söylediği için kızgındı.

Devin öyle düşünmese de gerçeği bilmeye hakkı vardı. Ve şimdi Devin Alex'in malikâneye gidip "konuşmasını" mı istiyordu? Doğru, konuşacak bir şey yoktu.

Kızları kaçırmanın cezası çok ağırdı. Ama öyle olmalıydı. Alex'in acıya tahammülü yüksekti ve kırbaçla birkaç kırbaç ona fazla bir şey yapmazdı. Ama bir kediyle yirmi kırbaç? Evet. Sırtı hiç kimsenin yapamayacağı kadar acıyordu.

Vati iyileşene kadar Frankfurt'ta kalması için onu teşvik etmeye çalışmıştı ama Alex San Francisco'ya dönmek istiyordu. Anna'dan bu kadar uzak olmak hoşuna gitmiyordu.

Ama yarın Devin'i görmek zorunda kalırsa, Alex'in yaralı halde etrafta dolaşmasından şüphelenecekti. Belki Yaşlılar bir istisna yapar ve Ölümsüzlerin onu iyileştirmesine izin verirlerdi. Babasının tehlikede olmasını istemiyordu.

Sebastian.

Nasıl hissediyorsun?

Bok gibi. Devin, Anna'ya kendisi hakkındaki gerçeği söylemek için yarın beni görmek istiyor. Malikanesine bu halimle gitmem iyi bir fikir mi?

Bir duraklama oldu. *Hayır. Babanla konuşacağım.*

Yirmi Sekizinci Bölüm

"Çantanı dairene kadar taşımamı ister misin?" Tyler onun binasına yaklaştıklarında sordu.

Anna yumuşak bir sesle, "Eğer istersen," diye cevap verdi. Tyler onu tedirgin ediyordu. Eğer onu memnun etmezse, kesinlikle babasına söyleyecekti.

Tyler elini onun dizine koydu. "Elbette."

Onu garaja ve kendisininkinin yanındaki ekstra park yerine yönlendirdi. Asansörle onun katına çıktılar ve Anna korkuluklara sıkıca yapıştı, vücudu ona Devin'le balkonda olduğunu hatırlattı. Dairesine girdiğinde pencerelerden uzak durdu. Tyler'ın dikkatini çeken manzarayı görmek istemiyordu.

Tyler'ın gitmesini diledi; Aaron'ı aramak istiyordu. Dün geceden beri vücudunun ağrıdığını ve bu sabah Devin'le birlikte olduğu için amının hâlâ sızladığını söylemeye gerek bile yoktu. Ayrıca Tyler'ın Aaron'la seviştikleri yatakta olması fikri de hoşuna gitmiyordu.

Gülümsedi. İkinci yatak odasını bunun için kullanabilirdi. Kendi yatak odasını özel tutabilir ve diğerini Devin'in gönderdiği adamlar için kullanabilirdi. Çantasını Tyler'dan aldı ve yatak odasına koydu.

Arkasını döndüğünde Tyler arkasındaydı.

Yutkundu ve ona gergin bir gülümseme verdi. "Merhaba," dedi usulca. "Merhaba," dedi adam ve onu kendine çekip öptü.

Dili onun ağzına girmeyi talep etti ve kadın dudaklarını onun için ayırdı. Ellerini adamın kaslı üst kollarına koydu ve onu geri öptü.

Onu yatak odasına geri itti. Konuşmaya, onu diğer yatak odasına götürmeye çalıştı ama adam elini başının arkasında tuttu ve kalçaları yatağa değene kadar onu geriye doğru itmeye devam etti. Adam dudaklarını kadının boynuna götürdü ve kadın konuşabildi.

"Diğer yatak odası... şey... oraya gitmeliyiz," dedi. Tyler kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Burası senin yatak odan değil mi?" Başını salladı. "Evet, ama-"

"Odana girecek kadar iyi değil miyim?" diye sordu kaşlarını çatarak. Babasına çok benziyordu.

Anna'nın gözleri büyüdü. "Hayır, öyle değil. Ben sadece-"

Onu bıraktı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Ne?"

Başı belaya girecekti. Yenilmiş bir şekilde başını salladı. "Hiçbir şey," dedi usulca ve elini onun kollarına koydu. "Bir şey yok. Burası iyi."

Çok kızgın olmadığını umarak ona gülümsedi. Ellerini onun kollarında ve geniş omuzlarında gezdirdi. Güzel bir vücudu vardı ve okulda spor yapıp yapmadığını merak etti.

Parmak uçlarında ayağa kalktı ve öfkesini yatıştırmaya çalışarak onu öptü. "Seni kızdırdıysam özür dilerim," dedi usulca, adam karşılık vermeyince.

Ne düşündüğünden korkarak onu izledi.

Adamın ela gözleri kızınkileri aradı ve kız adamın bakışları altında titremeye başladı.

Öfkesi babasınınki kadar korkunç muydu?

"Ben babam değilim Anna," dedi yanağını okşayarak. "Benden korkmana gerek yok."

Başının arkasını kavradı ve onu nazikçe öptü. Kadın da onu hevesle öptü, ellerini adamın omuzlarında ve kollarında gezdirdi. Aşağı uzandı ve gömleğinin eteklerini kaldırarak başının üzerine çekti.

Tyler'ın gözleri onun çıplak göğüslerini görünce büyüdü. Bu sabah sütyenini ya da iç çamaşırını giyme zahmetine katlanmamıştı.

Göğüslerini avuçladı ve okşadı. Anna iç çekti ve göğüs uçları olduğundan daha fazla gerildi.

Onu yatağa yatırdı ve bir göğsünü öpmek için eğildi ve diğerini okşadı. Adamın dili meme ucunun etrafında dönüp halkayla oynarken kadın iç çekti. Diğer göğsüne geçti ve onu da öpüp okşadı.

Vücudunu öptü ve kot pantolonunun düğmelerini açtı. Onları kalçalarının üzerinden aşağı itti ve önünde çırılçıplak uzandı.

Gömleğini çıkardı ve göğüs kıllarıyla güzelce tanımlanmış bir üst bedeni ortaya çıkardı. Kemerini ve kot pantolonunu çözdü ve aşağı doğru itti. Aleti serbest kaldı ve Anna ona uzandı. Pürüzsüz, sert ve piercingsizdi.

Onu yatağa çekip sırt üstü yatırdı ve sikini okşadı. Bunu piercing olmadan yapmak çok daha kolaydı.

Onun yüzüne baktı. "Piercing taktırmadın mı?" diye sordu, onu aşağı yukarı okşayarak.

Tyler sırıttı ve elini başının arkasına koydu. "Hayır, henüz değil. Ağustos'ta. En büyük oğlun yirmi yaşına girmesi büyük bir olaydır. Piercinglerimizi büyük toplantılarda takarız. Arkadaşım Tommy de o zaman yaptıracak."

Gülümsedi. "Orada olacağım. En azından sanırım olacağım."

"Babam seni mi getiriyor? Ne güzel!" Saçlarından bir tutamı avuçlarının arasına aldı. "Gerçekten çok güzelsin, Anna."

Anna onun nazik tonu karşısında kızardı. "Teşekkür ederim," dedi ve odağını onun sikine geri verdi. Onu ağzına aldı ve yukarı aşağı okşarken pürüzsüz derisini emdi.

Bunu yaparken yüksek sesle inledi ve kesesini çekiştirerek daha yüksek sesle inlemesini sağladı. "Siktir, Anna. Bu iyi hissettiriyor."

Dilini başının etrafında gezdirerek onun sikini emmeye devam etti. Babasıyla benzer boyutlardaydı ve onunla seks yapmasını istediğine karar verirse ona hoş bir beklenti veriyordu. Bazen genç erkekler sadece oral seks isterdi. Neredeyse sadece onunla yetineceğini umuyordu.
Zavallı küçük amının ne kadar acıdığını hatırlıyordu. Ama yine de ıslandığını hissetti.

Tyler onu kaldırıp sırt üstü yatırdı ve gülümseyerek üzerine diz çöktü. Bacaklarını açtı ve kendini yarığına doğru konumlandırdı. Tyler içeri iterken irkilmemek için dudağını ısırdı. Gözlerini kapatarak iyi hislere konsantre oldu.

Bunu yapabilirdi. Daha önce de yapmıştı.

Öne doğru eğildi ve onu öptü, içine girip çıkmaya başladı. Onun zevkini en üst düzeye çıkarmak için kalçalarını hareket ettirdi ve bir orgazm yaratmaya çalıştı.
Adam inledi ve kadın onun yaklaştığını anlayabildi. Bu yaşta çok uzun sürmezlerdi.

Gözlerini kapatıp konsantre oldu ve orgazmının arttığını hissetti onun içinde. Kollarını ve bacaklarını onun etrafına sardı ve onunla birlikte patladı, ağladı ve ona yapıştı.

"Siktir," dedi yan tarafına dönerek. "Bu harikaydı." Göğüs ucu halkalarını çekiştirdi. "Gerçekten çok iyisin, Anna." Onu öptüğünü söyledi. "Benim yaşımdaki kızlarla neden uğraştığımı bilmiyorum. Berbatlar ve gerçek anlamda değiller."

Anna kıkırdadı. "Ben senin yaşındayım," diye hatırlattı ona.

Tyler sırıttı. "Şey, sen... farklısın. Belki de okuldaki seks eğitimi bir kıza sadece bir erkeği nasıl memnun edeceğini öğretmek yerine

prezervatif taktım." Gözleri büyüdü. "Sen de diğer kızlar gibisin, değil mi? Yani hamile falan kalamazsın?"

Tekrar kıkırdadı. "Tabii ki Tyler. Anladığım kadarıyla prezervatifler berbat."

Başını arkaya attı ve güldü. "Evet, öyle. Ama çok erken baba olmaktan iyidir." Göğsünün etrafında bir daire çizdi. "Başka bir zaman seni ziyaret etmemin bir sakıncası var mı? Burada yani."

Anna başını salladı. "Benim için sakıncası
yok." Tyler ayağa kalktı ve giyinmeye
başladı. "Harika."

Giyindikten sonra Anna yataktan kalktı ve onu çıplak bir halde kapıya kadar geçirdi. Onu öptü. "Teşekkürler, Anna. Umarım yakında görüşürüz," dedi ve dönüp gitti.

*****

Birkaç dakika sonra Anna kendini duşun fayanslı duvarına bakarken buldu. O gün yaşadıklarını düşündükçe yüreği çatışma ve suçluluk duygularıyla doldu.
önceki gece. Ve hatta bu sabah Tyler'la. Tüm bunları yapması Aaron için adil miydi? Neden onun tüm saçmalıklarına katlanmak istiyordu?

Kuruduktan sonra, söz verdiği gibi Aaron'u aradı.

Aaron sesindeki duygusallıkla, "Son iki saattir telefonuma bakıp çalmasını bekliyordum, Anna," dedi. "Endişelendim ve seni çok özledim."

"Gerçekten mi?" Anna gözlerinin yaşardığını
hissetti. "Gerçekten."

"Ben de seni özledim," dedi bir süre sonra, sesi boğazında düğümlenerek.

Gittiğinden beri olan her şeyin farkına varmak onu yakalıyordu. Sesi o kadar rahatlatıcıydı ki, onu görmek ve kollarına sarılmak için yüreği sızladı.
"Buraya gelecek misin?" diye sordu çatlak bir sesle,
Gözyaşları yanaklarından aşağı
akıyordu. "Anna, ağlıyor
musun?"

"Evet," diye fısıldadı gözyaşlarının arasından. Neden ağladığını bilmiyordu. O kadar da acı çekmiyordu. Sadece onu burada, yanında istiyordu.
"İstemiyorsan gelmek zorunda değilsin." Bu düşünce kalbini sıkıştırdı ama ona baskı yapmak istemedi.

"Tatlım, çoktan arabama bindim ve mahallemden çıktım. Telefonumda adını görür görmez anahtarlarımı aldım."

Burnunu çekti. "Gerçekten mi?"

"Mmm hmm. On dakika içinde orada olacağım." Anna çok sevinmişti.

"Sabırsızlanıyorum."

On dakika sonra kapı çalındı ve bundan otuz saniye sonra Anna kanepede Aaron'un sıcak kucağındaydı. Gözyaşları hâlâ yanaklarından süzülüyordu ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Aaron ona sıkıca sarıldı ve saçlarını okşadı. Sanki ağlamayı asla durduramayacakmış gibi hissediyordu.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Anna'nın gözyaşları yavaşlarken Aaron yumuşak bir sesle sordu. Anna başını salladı. Çok utanmıştı.

"Zorunda değilsin. Sadece istersen yapabileceğini bilmeni istedim."

*****

Anna o gece Bale stüdyosuna mutlu bir kalple girdi. Aaron hayatında olduğu için kendini dünyanın en şanslı kızı gibi hissediyordu.

Tatiana köşede durmuş gri saçlı bir adamla konuşuyordu ve Anna içeri girdiğinde adam arkasını döndü. Bu Isaak'tı, San Francisco Bale Topluluğu'nun Baş Bale Ustası. Anna onu hayatı boyunca tanımıştı.

Isaak gülümseyerek ona doğru yürüdü ve sıkıca sarıldı. "Anna, seni gördüğüme çok sevindim," dedi. "Tatiana bana Salı günü onun üzerinde nasıl bir etki bıraktığını anlattı." Uzun bir süre onu dikkatle inceledi. "Hâlâ Jack'le mi yaşıyorsun?" diye dikkatle sordu.

Isaak neler olduğunu az çok biliyordu. Birkaç kez Jack ile Anna hakkında tartışıyor, Jack'in tacizci olduğundan şüpheleniyordu. Hatta onu birkaç kez polisi araması için cesaretlendirmişti ama bunun bir işe yaramayacağını da biliyordu. Devin polisin sahibiydi ve Isaak Devin'i biliyordu.

Anna başını salladı. "Hayır, ben artık Devin'e aidim."

Dudaklarını birbirine bastırdı ve başını salladı. "Her şey... daha iyi mi?"

Gülümsedi. "Evet. Hem de çok. Kendime ait bir yerim var. Devin de daha fazla dans edebileceğimi söyledi."

Isaak'ın gözleri yaşlarla doldu ve ona tekrar sarıldı. "Çok mutluyum, Anna. Bundan kurtulduğun için çok mutluyum... Jack'in kontrolünden kurtulduğun için." Başının üstünü öptü ve sonra çekip ona baktı. "Anna, seni yaz oturumları. Eğer başarılı olursan, sonbaharda seni Şirket için ciddi olarak değerlendireceğim."

Anna'nın çenesi düştü. "Isaak, beni dans ederken bile görmedin. "

"Buna ihtiyacım yok, Anna. Sen ailenin kızısın. Tatiana sonunda bunu gördü." Kıkırdadı. "Sonunda." Yüzünde hoş bir gülümsemeyle omuz silkmiş olan Tatiana'ya baktı.

Anna gülümsedi.

"Yoğunlaştırılmış eğitimler hakkında bilgi edinin. Pazartesiden bir hafta sonra başlıyorlar. Bir sebepten dolayı geç başlamak zorunda kalsan bile. Orada olmanı istiyorum. Bana haber ver, tamam mı?"

Başını salladı, kalbi yeniden çarpmaya başlamıştı.

"Gitmem gerekiyor. Öğrendiğin zaman stüdyoyu ara."

"Arayacağım."

Isaak onun başını bir kez daha öptü ve sonra tiyatroya gitmek üzere ayrıldı. Anna onun gidişini izledi, kalbi ona karşı sevgiyle doldu. Ona her zaman inanmıştı; her zaman onun savunucusu olmuştu. Onun için bir baba gibiydi.

Anna köşedeki yerini aldı, daha sık dans etmeyi hayal ediyordu. Ders çok hızlı geçmişti ve Anna da sanki uçuyormuş gibi hissediyordu. Tatiana yüzünde onaylayan bir ifadeyle onu izledi ve Anna kendisiyle gurur duyarak eve döndü.

Eve döndükten sonra Aaron geldi ve Anna ona iyi haberi verdi.

"Bunu yapabileceğini biliyordum Anna," dedi onu derinden öperek. "Hadi gel. Gidip kutlayalım." Adam sırıttı ve onu odasına çekerken Anna kıkırdadı.

Bölüm Yirmi Dokuz

Alex kendine geldi ve çok rahatsızdı. Hareket etmeden bildiklerini gözden geçirdi. Odada başka kimseyi hissetmiyordu ama bu özellikle yetenekli birinin orada olmadığı anlamına gelmiyordu. Üşüyordu ve kolları başının üzerinde bir şeye bağlıydı. Gözlerini açmadan ayaklarını hareket ettirmeye çalıştı ve onların da bağlı olduğunu gördü.

Hangi cehennemdeydi? Hatırladığı son şey Devin'in çalışma odasında oturup Anna hakkında konuştuğuydu. Sonra biraz başı döndü....

Siktir! Devin ona ilaç vermiş olmalıydı. Normalde bu tür şeylere karşı tetikteydi ama bir kez daha Devin'i hafife almıştı. Birinin Kardeşlerin çocuklarını, özellikle de Büyüklerin çocuklarını rahatsız etmemesi gerektiğine dair söylenmemiş kurallar vardı.

Hay sikeyim! Gözlerini yavaşça açtı. Loş odanın duvarları gri taştan yapılmıştı. Duvarları kaplayan çeşitli aletlerle bir zindana benziyordu.

Yere baktı ve çıplak olduğunu gördü. Bu garipti. Devin'in erkeklerle ilgilendiği hiç aklına gelmemişti. Öyle olsa bile Devin *ona* asla teklifte bulunmazdı. Öyleyse neden burada, çıplak ve bağlıydı, büyük olasılıkla Devin'in zindanındaydı?

Gözüne bir şey takıldı ve sikine daha yakından baktı. Loş ışıkta emin olamıyordu ama kana mı benziyordu? Oh, kahretsin, ne olmuştu
O ne yaptı? Ya da ona ne yapılmıştı? Yorgun kasları dışında acı çekmiyordu. Sebastian onu dün gece iyileştirmişti. Eklemlerini hissettiğine göre, bu pozisyonda sadece bir saat kadar kalmış olabileceğini düşündü.

Yan tarafında bir ışık yanıp söndü ve duvardaki televizyonun canlandığını görmek için başını çevirdi. Görüntüler ekranda yanıp sönmeye başladığında neredeyse kusacaktı. Kendisinin ve üç genç kızın sessiz görüntüleriydi.

Oh, Tanrım. Bunu yapmış olamaz. Hayır, bu bir numara olmalı. Gerçek olamaz. Bunu asla yapmazdı. Öfkelendiğinde bile, genç bir kıza asla zarar vermezdi. İstediği şeylerin peşinden giderdi ama hiçbir zaman

genç kızlar, genç olduğu zamanlar hariç, ama onlar hala onun yaşındaydı. Ve asla zorlanmadı. On sekiz yaşına geldiğinde, yetişkin olmayan her kızdan uzak durmaya yemin etti.

Her ne kadar arkasını dönmek istese de, kendini ekrandaki yüzüne objektif olarak bakmaya zorladı. Öfkeli değildi. Kızgın değildi. Sadece... eğleniyordu.

Kendisini birbiri ardına içlerine sokmaya zorlarken kızların sessizce çığlık atmalarını izlerken midesi çalkalandı. Onlara ne kadar zarar verdiğini tahmin edebiliyordu. Yetişkin kadınlara karşı dikkatli olmalıydı.
Onun kadar iri olmanın bazen dezavantajları oluyordu.

Daha fazla dayanamadı. Midesi kabardı ve kendini göğsünden aşağıya boşalttı. Kendini temiz tutmaya bile çalışmadı. Midesi boşalana kadar kusmaya devam etti, ardından kuru kusmaya devam etti.

Gözleri yaşardı. Hiç bu kadar sefil olmamıştı. Sikinde kan vardı. Bunu yapmıştı ama hatırlamıyordu.

Ekran karardı ve zincirlere doğru sarktı. Görüntülerin sessiz olmasına şükretti. Bunu görmek yeterince kötüydü. Çığlıkları kulaklarında yankılanabilirdi. Zaten onları neredeyse duyabiliyordu.

Odanın karşı tarafındaki kapı açıldı ve Devin yüzünde eğlenen bir ifadeyle içeri girdi. Ian da onu takip etti. Devin ona doğru yürüdü ve Ian kapının yanında kayıtsızca bekledi.

"Çalışmalarını görmek hoşuna gitmedi mi? Şaşırdım. Yaparken kesinlikle keyif alıyor gibiydin."

Alex'in öfkesi tüm gücüyle ortaya çıktı ve bağlarını sertçe çekiştirdi. "Böyle iğrenç bir şeyi asla yapmam," diye tükürdü bağlarına karşı mücadele ederken.

"Oh, ama sen gördün. Az önce gördün." Tekrar güldü ve odanın karşısındaki masaya yaslandı. "Normalde küçüklerime tecavüz eden erkekleri cezalandırırım. Ama bu sefer sanırım buna değdi. Bunu gördüğünde yüzündeki ifade paha biçilemezdi."

Devin'in onu izliyor olması Alex'i şaşırtmamıştı. "Bana ne yaptın?" diye sordu, düşmanına ters ters bakarak. Eğer görüntüler gerçekse, Devin onun zihniyle oynamış olmalıydı. Tek açıklaması buydu.

"Anna'nın bunu gördüğünde ne düşüneceğini ancak hayal edebilirim."

Alex'in yüzü kızardı. Hayır, Anna bunu göremezdi. Alex onu gerçekten yapmadığına ikna etse bile Anna onu asla affetmeyecekti. "Buna cesaret edemezsin," diye hırladı.

Devin kıkırdadı. "Hayır, şimdi olmaz. Sadece bende olduğunu bilmeni istedim. Daha sonra kullanmak üzere saklayacağım. Babanın ve diğerlerinin
Büyükler, kıymetli Alex'lerinin kocaman sikiyle üç küçük kıza tecavüz ettiğini düşüneceklerdir." Sırıttı. "Onları gerçekten parçaladın. Bir tanesinin sanırım kıçını bile yırtmışsın. Umarım onarılabilir. Oldukça güzel bir kız.
biliyorum."

Alex'in midesi tekrar kalktı ama kusacak bir şey kalmamıştı. Devin masaya yaslandı ve sessizce onu inceledi.

Alex ona tekrar ters ters baktı. "Böyle bir şeyi asla tek başıma yapmam. Bana ne yaptın lan sen?"

Devin ayağa kalktı. "Bu doğru. Yapamazdın. Sen o kadar 'iyi bir adamsın' ki, o şeylerden birinin içinde olsan bile seni kandıramazdım. senin rezil öfkelerin." Devin başını eğdi. "Belki de yeni bir takma ad düşünmelisin. Hulk, belki? Gerçi yeşile dönmüyorsun... şu an hariç."

Devin odanın içinde dolaşarak ellerini duvarlardaki kırbaçların üzerinde gezdirdi. "Hayır, yaratıcı olmak zorundaydım. Anna'ya gerçeği söyleyerek beni gerçekten kızdırdın. Benden korkuyordu."

"Senden korkmalı, seni lanet olası. Sen lanet bir delisin."

"Deli mi?" Devin eğleniyordu. "Hayır, pek de deli sayılmam. Planlarımı uzun zaman önce yaptım ve yıllardır metodik bir şekilde bu planları gerçekleştirmek için çalışıyorum.
yirmi beş yıl. Bir delinin bu tür bir zihinsel kapasiteye sahip olduğunu sanmıyorum." Ian'a döndü. "Kızlardan biri gelip onu ve yeri temizlesin. On sekiz yaşından büyük biri olsun." Alex'e gülümsedi. "Daha iyi mi?"

Alex homurdandı.

"Ama Anna ve benim şu anda harika bir şekilde anlaştığımızı bilmek sizi mutlu edecektir. Çarşamba gecesini kollarımda mutlu bir şekilde kıvrılmış olarak geçirdi."

Alex'in kalbi sadece öfkeyle değil, kıskançlıkla da çarpıyordu. Anna'nın Devin'in kollarında olduğu düşüncesi, onunla gerçek hayatta tanıştığından beri kalbinde olan bıçağı büktü. "Ona ne yaptın?"

"Ona zarar verecek bir şey yok. Sadece kafasındaki bazı düşünceleri değiştirdim. Ona ne kadar ihtiyacım olduğunu ve onu incittiğim için ne kadar üzgün olduğumu biliyor." Sırıttı. "Sanırım beni kötü göstermek için ona yalan söylediğini bile düşünebilir."

Alex cevap vermedi. Devin onun zihnini nasıl böyle kontrol edebiliyordu? Alex böyle şeylere karşı savaşamazdı. Akıl oyunları yerine keskin nişancı tüfeğini tercih ederdi. Savaşta kurallar belliydi: Düşmanı vurmak. Şimdi tamamen farklı bir savaş alanındaydı, rakibinin yirmi beş yıldır çalıştığı bir savaş alanındaydı. Dezavantajlıydı, hazırlıksızdı ve aynı zamanda savaşa umutsuzca bağlıydı - Anna tehlikedeydi.

Lanet olası gururuna lanet olsun! Eğer Vati'yi dinleseydi bunların hiçbiri olmayacaktı. Tekrar yere yığıldı. Başarısız oluyordu. Babasını hayal kırıklığına uğratıyordu.

Kardeşlerini hayal kırıklığına uğratmak. Anna'yı hayal kırıklığına uğrattı. Onu koruması gerektiği gibi koruyamadı; istediği gibi.

Kapı açıldı ve ellerinde bir kova ve havlu taşıyan iki genç kadın içeri girdi. Biri altındaki zemini temizlemeye koyuldu. Diğeri ise vücudunu temizlemekle uğraştı. Eğer bu kadar sefil olmasaydı, çok eğlenebilirdi. Onu temizleyen kız çok güzel göğüs dekoltesi ve güçlü elleri olan güzel bir esmerdi.

"Pekâlâ, Alex. Çok perişan görünüyorsun." Devin sırıttı. "Dışarıdan bakanlar için fark etmez ama içinin rahat etmesi için sana ilaç verdim. Sana Scopolamine verdim, ki-"

"Buna aşinayım, teşekkür ederim." Kullanıcıyı bir araca dönüştüren, doğal içgüdülerine aykırı olsa bile her şeyi ve her şeyi yapmasını sağlayan bir doğruluk serumu. Kardeşliğin geçmişte bunu kullandığı biliniyordu, ancak pahalı bir ilaçtı ve baştan çıkarmanın da işe yaradığını ve daha uzun süreli olduğunu keşfettiler. "Beni o küçük kızlara tecavüz etmeye mi zorladın? Neden?"

"Şantaj görüntüleri her zaman işe yarar. Ayrıca, bunun bir Anna'ya söylememen gereken şeyleri söylemen için etkili bir caydırıcı. Eğer tekrar yaparsan, ilacı tekrar kullanırım. Belki de Anna'ya tecavüz etmeni sağlarım." Devin bütün bu olanları çok rahat karşıladı.

"Bilmeye hakkı vardı," diye hırladı. Göğsünü yıkayan kız dikkatini dağıtıyor ve onu kızdırıyordu. Ama aynı zamanda bu onun hatası değildi ve kusmuğunu koklamaktan bıkmıştı. Gözlerini kapadı ve kızın bitirmesine izin verdi.

"Anna'nın bilmeye hakkı olan bazı şeyler var ama bunları bilmesi onun için iyi olmaz. Beni ailesini öldüren kalpsiz bir piç olarak görmesi onun için iyi bir şey değil."

Alex alçak sesle, "Ailesini senin öldürdüğünü hiç söylemedim," dedi. "Doğru, ama sen aptal değilsin. Eminim bunu anlamışsındır."

"Şüphelerim vardı. Mantıklı olan tek şey buydu. Zamanlama oldukça

şüpheliydi."

Devin omuz silkti. "O zamanlar kimse fark
etmemişti." "O zamanlar kimsenin ondan haberi
yoktu."

"Hayır mı? Bu benim için büyük şans. Birinin onları izlediğini sanıyordum."

"Öyle olması gerekiyordu, ama bir şey onu diğerlerinden sakladı. bize."

Devin sırıttı. "Sana çok uzun zamandır plan yaptığımı söylemiştim. I Neden benimle dövüşmeye zahmet ettiğini bilmiyorum. Kazanamayacaksın."

Küstahlığı Alex'i her şeyden çok kızdırdı ama dişlerini sıktı ve hiçbir şey söylemedi. Düşüncelerini göğsüne yakın tutması gerekiyordu, aksi takdirde Devin'i gerçekten yenemezdi.

Kız onun önünde diz çökerek bacaklarını ve sikini yıkadı. "Amber,
neden onun sikinin yeterince temiz olduğundan emin olmuyorsun?"

Devin
dedi Alex'in yüzüne bakarak. "Sen de Holly."

Alex ve yer temizdi. Kızlar hevesle onun sikini kavradılar ve onu emmeye ve yalamaya başladılar. İnledi. Şu anda istediği şey bu değildi. Ama vücudu doğru zihni dinlemiyordu ve horozu sertleşmeye başladı. Kızlar minnettar iç çekişler çıkardılar ve sırayla onu ağızlarına aldılar. Yaptıkları işte çok iyiydiler.

Alex teslim oldu ve dokunuşlarının tadını çıkardı. İşleri ne kadar çabuk biterse, Devin'le ilgilenmeye o kadar çabuk dönebilir ve Anna'nın güvende olduğundan emin olabilirdi.

Kızlardan biri taşaklarını emerken, diğeri başını emip onu okşarken alçak sesle inledi. Başını arkaya yasladı, iki adamın muhtemelen izliyor olmasını umursamadı. Asla endişelenmediği tek şey, en azından kendi adına, horoz kıskançlığıydı. Kendisinden daha iri birini hiç görmemişti ve yakışıklı olduğunu biliyordu. O istemese bile kadınlar ona akın ediyordu.

Böylece, erkekler eğer isterlerse onu izleyip kıskanabilirlerdi. Doruk noktasına yaklaştığını hissettiğinde inledi ve içlerinden birinin ağzına boşalırken Almanca küfretti. Hangisi olduğu umurunda değildi. Her şey bitmişti ve işine geri dönebilirdi.

Yere baktı ve kızlara gülümsedi. "Teşekkür ederim. Bundan büyük keyif aldım." Nazik bir sesle konuştu. Kızlar kıkırdayıp onu öptükten sonra Devin'in kaşlarını çatarak odadan çıktılar.

Tekrar Devin'e baktı. "Mutlu musun?"

"Bundan keyif almana sevindim. Çünkü bundan sonra olacaklar o kadar hoş olmayacak." Devin ona hınzırca bir sırıtış attı.

Alex güldü. "Bana işkence mi yapacaksın? Gerçekten mi?"

Alex muazzam miktarda acıya dayanmak üzere eğitilmişti. Yakın zamanda aldığı ceza düşüncesini bir kenara itti. Bunu hak etmişti ve o zaman zihinsel bariyerleri yıkmıştı. Bununla birlikte, artık Devin'in bir şey hissettiğini bilmesine izin ver.

Devin bir şırınga tuttu. "Evet, Bay Kodaman Suikastçı acıyla başa çıkabilir. Ama belki de bu şekilde değil." Alex'e doğru yürüdü ve ona berrak bir sıvı enjekte etti.

Alex güldü, Devin'in onu bir vuruşta kırabileceğini düşünmesi onu eğlendirmişti. Acı açısından hissedilebilecek her şeyi hissetmişti. Ama acı başladığında bunun yeni bir şey olduğunu fark etti. Gözleri sulandı ve nefesi kesildi. Nefes almak bile acı veriyordu. Devin onun etrafında yürüdü ve hafif Hareketlerinden kaynaklanan esinti derisinde jilet gibi hissediliyordu. Devin parmağını Alex'in göğsünde gezdirdi ve kör bir bıçak gibi hissetti.

"Bana ne verdin sen?" Alex acıdan boğulurcasına sordu ve bağırmamak için dişlerini sıktı.

"Üzerinde çalıştığım bir şey. Temel olarak, sinirlerinizi yaklaşık yüzde bin oranında güçlendiriyor ve hissettiğiniz her şeyi acı olarak kaydediyor. Bir esinti bile..." Devin yüzüne hava üfledi ve Alex irkildi, "...derinde iğneler varmış gibi hissediyorsun. Haksız mıyım?"

Alex gözlerini kapattı. İnanılmaz derecede acı vericiydi. Tanrım, kırbaç kullanırsa ne olurdu?

Devin onun aklından geçenleri okumuş gibiydi ve yanına gidip bir kırbaç aldı ve birkaç kez şaklattı. Alex bu sesle sıçradı.

"Zavallı Dük Alex küçük bir kırbaçtan mı korkuyor?"

Devin güldü ve geri adım attı. Kırbacı geri çekip havada savurdu ve Alex'in göğsüne tatmin edici bir çatırtıyla indi.

Alex kendini tutamadı. Acı içinde haykırdı. Bir kırbaçla başa çıkabileceğini biliyordu ama bu sıradan bir kırbaç değildi. Evet, bunun normal bir kırbaç olduğunu kendi gözleriyle görebiliyordu ama sanki derisini kaplayan milyonlarca küçük jilet varmış gibi hissediyordu.

Çatlak!

Tekrar haykırdı ve zincirlere karşı direndi ama bu bile acı vericiydi. Gözlerini kocaman açarak Devin'e baktı. *Ne tür bir adam böyle bir şey geliştirir?*

Devin kırbacı Alex'in göğsüne birkaç kez daha vurdu. Aşağı baktı ve göğsünde birkaç yara izi gördü ama öyle görünüyorlardı ki
Hissettiği ateşin yanında çok sönük kalıyordu.

Devin kırbacı tekrar şaklattı ve Alex ne yaptığını anlayamadan çığlık attı. Hiç çığlık atmazdı ama şimdi atıyordu. Kendine bunun gerçek olmadığını söyleyip duruyordu ama vücudu onu dinlemiyordu.

Kırbaç defalarca göğsüne ve bacaklarına vurdu. Devin sırtının etrafında dönüp orada çalıştı, sonra tekrar önüne döndü. Devin bir tanesini sikine nişan alıp vurduğunda, Alex acıdan öleceğini düşündü. Bir tane daha için hazırlandı ama Devin durmuştu. Alex görüşünü temizlemek için gözlerini kırpıştırdı ve
Devin'i telefonuna bakarken gördüm.

Devin başını salladı ve telefonu arkasındaki masaya fırlattı. "Anna arıyor. Onu daha sonra arayacağım."

Telefon hemen tekrar titremeye başladı ve Devin durdurmak için ekranı itti. Kırbacı yukarı çekti ve Alex'e birkaç kez daha şaklattı.

Alex, Devin'in telefonunun tekrar yandığını görebiliyordu. Devin homurdandı ve tekrar susturmak için ekrana bastı. Saniyeler içinde tekrar yandı.

"Bir sorun var Devin," dedi boğuk bir sesle. "O kadar ısrarcı olmadığını biliyorsun."

Devin aramayı reddettikten sonra telefonuna baktı ama bir daha çalmadı. "Belki de çalmaz." Sırıttı.

Alex bir şeylerin ters gittiğini biliyordu. Bunu iliklerine kadar hissedebiliyordu. Köşede bir hareket gözüne çarptı ve Ian'ın telefonuna baktığını gördü. Başını kaldırıp Devin'e baktı.

"Ben Anna."

Devin kırbacı yere attı ve Ian'ın yanına gidip telefonu aldı. "Anna, eğer cevap vermezsem-"

Alex loş ışıkta bile Devin'in yüzünün solgun olduğunu görebiliyordu. Alex'e doğru yürüdü ve telefonu kulağına götürdü.

"Anna?" dedi boğuk sesiyle. "Alex,

Tanrı'ya şükür." Arayan Aaron'dı.

"Aaron, ne-"

"Anna'da bir sorun var. Çok acı çekiyormuş gibi çığlık atıyor ve yatakta yuvarlanıyor ama etrafında hiçbir şey yok.
ona zarar veriyor. Göğsünde kırmızı çizgiler oluşuyor ve-" Aaron'un sesi

kırıldı. "Alex, neler olduğunu anlamıyorum. Çok acı çekiyor."

"Neredesin sen?" Alex'in neler olup bittiğine dair bir şüphesi vardı. "Onun dairesi. Sen neredesin?"

"Malikanede. Sadece... onu hareketsiz tut ve rahatlatmaya çalış. En kısa zamanda orada olacağım." Başıyla Ian'ı işaret eden Devin'e baktı. Kendine zarar vermesini engelleyin."

Telefonu alan Devin'e başıyla onay verdi. Ian ayak ve el bileklerindeki zincirleri çözdü.

"Onun evine ne kadar hızlı gidebilirsin?" Alex sordu.

"Ian ne kadar hızlı sürebilirse. Ian," Devin Ian'a döndü. "Arabayı ön tarafa çek. Ben Alex'i yukarı çıkaracağım."

Ian koşarak odadan çıktı ve Devin gözlerindeki soruyla Alex'e baktı.

"Acının da aktarıldığını biliyor muydun?" Alex sordu.

"Ben hiç böyle bir şey okumadım. Birbirimizi öldüremeyeceğimizi bile hiç okumamıştım."

"Olan bitenin bu olduğundan emin değilim ama Aaron göğsünde kırmızı çizgiler oluştuğunu söyledi." Kendi göğsüne baktı ve dişlerini sıktı. "Bu süreçte Anna'ya zarar vereceğimi düşünmeseydim, vücudundaki her kemiği kırardım. Kıyafetlerim nerede?"

Devin köşedeki bir yığını işaret etti ve Alex her saniye teni alev alev yanan giysilerini silkerek giydi. Ama önemli olan bu değildi. Önemli olan Anna'ya ulaşmaktı.

"Bir panzehir var mı?" diye sordu Devin.

Başını iki yana salladı. "Birine ihtiyaç duyacağımı hiç düşünmemiştim."

Alex içini çekti ve kapıyı açtı. Kapıdan çıktılar, Alex her adımda yüzünü buruşturuyordu. "Ne kadar sürecek?"

"Kişiye göre değişir. Senin için muhtemelen kısa sürede geçecektir. Ian'da sadece bir saat sürdü."

Alex Devin'e baktı. "Ian üzerinde mi test ettin?"

Devin omuz silkti. "Senin ölçülerinde biri üzerinde test etmem gerekiyordu."

İnanılır gibi değil. "Peki ya Anna'nın ölçülerinde biri?"

Devin yüzünü buruşturdu. "Belki birkaç saat. Bilmiyorum. Belki seninki gibi etkisi geçer."

Birkaç dakika sonra SUV'a bindiler ve Ian garaj yolundan geçerek birkaç dakika içinde otoyola çıktı.

Otuzuncu Bölüm

Aaron Anna'nın odasında çıplak bir şekilde volta atıyordu. Çığlık atmayı bırakmıştı ve şimdi sessizdi. Yaralar derinleşmiş ve kızarmıştı ama şu anda onu rahatsız ediyor gibi görünmüyorlardı. Alex hangi cehennemdeydi?

Aniden çığlık attığında sevişiyorlardı. Aaron ona bir şey yaptığını düşünerek dehşete kapıldı ve ondan uzaklaştı. Titremeye ve derisinin acıdığını söylemeye başladı. Kolunu ovmaya çalıştı ama canının yandığını haykırdı. Bir süre sonra vücudu darbe almış gibi kasılmaya başladı ama bunun doğru olmadığını biliyordu. Korkmuştu ve neler olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Yapmayı düşünebildiği tek şey Alex'i aramaktı. Onu yaklaşık on beş kez aradı ama cevap veren olmadı.

Anna'nın yanına oturmuş, ona bakıyor ve ne yapacağını bilemiyordu. Ona dokunmaya korkuyordu.

"Anna, Alex'e ulaşamıyorum. Cevap vermiyor."

"Devin," diye inledi. "...Devin'i görmeye gidiyordum," diye fısıldadı ve sonra tekrar acı içinde çığlık attı.

Telefonunu buldu ve Devin'in numarasını bulup aramaya başladı. Cevap vermedi ama telesekretere daha çabuk düşüyordu, bu da ona çağrının görmezden gelindiğini düşündürüyordu, bu da birinin çağrılarını gördüğü anlamına geliyordu. Tekrar tekrar aradı. Ama kimse cevap vermedi.

Hayal kırıklığı içinde bağırdı. "Tatlım, çok üzgünüm. O da cevap vermiyor. Ne yapacağımı bilmiyorum. " Belki Wilhelm bilirdi.

"Ian..." diye fısıldadı.

Tamam. Ian'ın kim olduğunu bilmiyordu ama telefonunda diye bir numara vardı.Çaldı...ve çal.....vesonra biri açtı

Sesi dinlemek için beklemedi bile. "Anna'nın bir sorunu var. Çığlık atıyor ve acı çekiyor. Alex'le konuşmam gerek."

Sonunda Alex'in sesini duyup ona neler olduğunu anlattığında içini bir rahatlama duygusu kapladı. Şimdi Aaron'ın tek yapması gereken onun oraya gelmesini beklemekti.

Aaron yere baktı ve çıplak olduğunu fark etti, bu yüzden giymek için kot pantolonunu aldı.

Anna yatakta inledi. Ona dokunmaya korkuyordu.

"Anna, tatlım..." dedi yatıştırıcı bir sesle. Saçlarını düzeltmek için belli belirsiz uzandı ve Anna onun dokunuşuyla haykırdı. "Özür dilerim tatlım, Tanrım!" diye homurdandı. Çaresiz hissetmekten nefret ediyordu.

Dün sabah eve geldiğinde onu aradığından beri birlikteydiler. Çarşamba gecesi, Devin'in ona her türlü korkunç şeyi yaptığını hayal ederek geçirdikleri en uzun gece olmuştu. Sonunda Devin aradığında çok rahatlamıştı.

Akşam hakkında konuşmak istememişti ve o ağlarken adam ona sarıldı. Bir süre sonra kız sakinleşti ve kanepede sessizce oturdular ama adam buna aldırmadı. Sadece onu rahatlatabildiği için mutluydu.

Yatakta yatan Anna'ya baktı. Arada bir yüzü acıyla buruşsa da hâlâ sessizdi.

Alex hangi cehennemdeydi?

"Üşüyor musun? Battaniye ister misin?" diye sordu yumuşak bir sesle. Kollarındaki tüylerin diken diken olduğunu görebiliyordu.

Zekice başını salladı, sonra yüzünü buruşturdu.

Diğer odaya gitti ve misafir yatağının üzerindeki battaniyeyi aldı. Onu yatağında dolaştırarak daha fazla acı çekme riskini almak istemedi.

Kız tekrar ağlamaya başladığında onu nazikçe örtmeye başladı. "Hayır, hayır! Acıtıyor! Bıçakları var."

Aaron'un kafası karışmıştı ve üzerinde bir şey olmadığından emin olmak için battaniyeye baktı, sonra tekrar denedi ama kız yine bağırdı. Battaniyeyi üzerinden çekip yere attı ve tatlı kız arkadaşına yardım etmek için ne yapması gerektiği konusunda bir kez daha çaresiz kaldı.

Sonunda biri kapıyı çaldı. Aaron olabildiğince "iyi" olduğundan emin olmak için Anna'ya baktı ve sonra ayağa fırlayıp kapıya koştu.

Devin'i ve Alex'in yanında başka bir uzun adamı görünce şaşırdı. Alex cehennemden çıkmış gibi görünüyordu. Yüzü solgundu ve inanılmaz derecede acı çekiyor gibi görünüyordu.

"Sana ne oldu?" Aaron, Anna için olduğu kadar arkadaşı için de endişelenerek sordu.

Alex başını salladı. "Ben iyiyim. Anna nerede?"

"Yatağında," diye cevap verdi ve Alex bir iniltiyle onun yanından geçip hızla Anna'nın odasına doğru topallayarak yürüdü.

Aaron dönüp Devin'e pis bir bakış attı. Adamla hiç tanışmamıştı ama kim olduğunu biliyordu ve ondan hoşlanmıyordu.

"Burada ne halt ediyorsun?"

Devin ona bir piyonmuş gibi baktı. "Sen yeni erkek arkadaş olmalısın?"

Aaron gözlerini kıstı. "Evet, ben Anna'nın erkek arkadaşıyım. Hayatının son dört yılında onu istismar eden kişi siz olmalısınız."

Devin'in çenesi sıkıştı. "Kendine dikkat et Aaron. Beni kızdırmak istemezsin." Aaron'ı iterek geçti ve Alex'i Anna'nın odasına kadar takip etti.

Aaron diğer adama baktı. Neredeyse Alex kadar iri ve uzun boyluydu. "Sen de kimsin?"

Adam içeri girdi ve kapıyı yavaşça arkasından kapattı. "Ian," dedi elini uzatarak. "Ben Devin'in asistanıyım. Telefonumu aramışsınız."

Aaron adamın elini sıktı ve onu inceledi. Her ne kadar korkutucu bir görüntüsü olsa da, Alex ve Devin'in kaybolduğu yöne bakarken gözlerinde endişe vardı.

Ian tekrar Aaron'a baktı. "O iyi olacak," dedi sessizce ve Devin'i takip etti.

Aaron, giderek kalabalıklaşan Anna'nın odasına girdi. Odası makul büyüklükteydi ama dört iri adam alanı çabucak doldurmuştu. Alex, Anna'nın yanına oturdu, ona yakından baktı ama dokunmadı.

"Kolunu ver Devin."

"Ne?" Devin haykırdı.

"Tepki vermediği sürece onu kırmayacağım." Alex, Devin'in koluna uzanırken yüzünü buruşturdu. "Ama bilmemiz gerek."

Devin kaşlarını çattı ve Alex onu tutup sıkmaya başladı. Bir an sonra Anna inlemeye başladı ve kolunu tuttu. Alex'in Devin'i sıktığı aynı kola. Alex hemen bıraktı ve bir an sonra Anna rahatladı, ancak hâlâ kolunu tutuyordu.

"Alex, neler oluyor?" Aaron bir adım öne çıkarak sordu. "Ağrı transferleri," dedi kaşlarını çatarak başını sallayan Devin'e.

Devin'in nefesinin altından küfrettiğini duydu.

"Alex...," diye homurdandı Aaron. "Ne haltlar dönüyor burada?"

Alex üzgün gözlerle ona döndü. "Devin, Anna'ya kendisi ve ailesi hakkındaki gerçeği söylediğim için benden intikam almaya karar verdi." Alex Devin'e ters ters baktı,

sonra yüzünü buruşturdu. "Bana her yerimi cehennem gibi acıtan bir şey verdi, sonra da üzerimde kırbaç kullandı." Gömleğini kaldırdı ve Aaron'a göğsündeki yaraları gösterdi.

Aaron hızla yatağa doğru yürüdü ve Anna'ya baktı. Yaralar eşleşiyordu. Onunkiler daha silikti ama birbirleriyle bağlantılı oldukları açıktı. "Bu da ne? ....."

"Acı aktarılıyor. Bilmiyorduk. Birbirimizi öldüremeyeceğimizi biliyorduk. Devin'in bile bunu Anna üzerinde sebepsiz yere kullanacağını sanmıyorum."

"Ben olsam yapmazdım. Bu ters etki yaratır," dedi Devin. Anna'ya üzgün gözlerle baktı. "Hayır, başka bir seçeneğim olmadığı sürece bunu onun üzerinde kullanmaya hiç niyetim yoktu."

Alex homurdandı. "Her zaman başka seçenekler
de vardır." "Bunu onun için geliştirmedim," diye
tersledi Devin.

"Peki, iyileşecek mi?" Aaron araya girdi. Her iki adama da kızgındı. Çekişmeleri Anna'ya yardımcı olmuyordu. "Şimdi ona yardım etmek için ne yapabiliriz?" Anna ona baktı ve zayıf bir gülümseme verdi. Adam onun yanına oturdu ve gözlerinin içine baktı. "Hâlâ acı çekiyor musun?"

Yüzünü buruşturdu ve
başını salladı. "Daha
iyiye gidiyor mu?"

"Artık dayak yiyormuşum gibi hissetmiyorum," diye fısıldadı.

Aaron ona hüzünle gülümsedi. "Keşke sana sarılabilsem ve her şeyi senden alabilsem."

Kolunu oynattı, yüzünü buruşturdu ve elini onunkinin yanına koydu. "Elini tutmak istiyorum," diye fısıldadı.

"Acımayacak mı?"

Yüzünü buruşturdu. "Zaten acıyor."

Onun elini tuttu ve elinden geldiğince hafifçe sıktı. Kadın zayıfça gülümsedi ve gözlerini kapattı. Yüzü sık sık buruşuyordu ama
Yoksa hala.

Aaron başını kaldırıp önce Alex'e, sonra da ona pişmanlıkla bakan Devin'e baktı.

"Yapabileceğiniz bir şey yok mu?" diye sordu onlara.

"Panzehiri yok," diye homurdandı Alex ve yüzünü buruşturdu.

Aaron arkadaşının da acı çekiyor olması gerektiğini fark etti, eğer Anna'ya bulaşan gerçekten onun acısıysa.

Devin düşünceli görünüyordu. "Onu uyutabilirim," dedi isteksizce.

Alex ve Aaron şaşkın bakışlarla ona baktılar.

"Sen ne?" Alex talep etti.

Devin iç çekti. "Onu uyutabilirim. Çok dinlendirici bir uyku olmaz ama acısını biraz dindirebilir."

"Bunu nasıl yapabiliyorsun?" Aaron sordu.

Devin omuz silkti. "Ona neredeyse istediğim her şeyi yaptırabilirim." Alex ona ters ters baktı.

"Ona uyumasını söyledin ve o da ayinden sonra sana itaat etti. Bunun gibi ama... farklı." Devin söyledi. "Ama bu sefer bunun işe yarayacağını sanmıyorum. Bu durum sadece basit bir itaat meselesi değil. İşe yarayacağından bile emin değilim." Alex'e baktı. "Denememi ister misin?"

Alex Anna'ya baktı. "Ona zarar vermeyecek mi?"

"Sanmıyorum. Olmamalı ama daha önce hiç denemedim." Devin kaşlarını çattı. "Ama aklıma gelen tek şey bu."

Alex yoldan çekilerek, "Yap şunu," dedi.

"Bu konuda benim söz hakkım yok mu? Ben onun erkek arkadaşıyım." Bunu gerçekten engellemek istediğinden değil, sadece diğerlerinin onu dikkate almadan karar vermesinden hoşlanmıyordu.

Alex ona sakince baktı. "Hayır. Ben onun efendisiyim. Devin onun efendisi. Onun için en iyisinin ne olduğuna biz karar veririz."

Aaron'ın çenesi düştü ve gözleri kısıldı. Alex onunla hiç böyle konuşmamıştı. Bu ne cüret! Aaron'ı bu soruyu sormaya teşvik eden oydu. Anna dışarı çıktı, sonra da ona "Efendi" kartını mı çekti? Alex'e daha önce hiç vurmak istememişti ama şimdi kesinlikle vurmak istiyordu.

Devin Anna'nın yanına oturmak için hareket etti. "Anna, bebeğim," dedi usulca.

Anna gözlerini açtı ve Devin'e baktı. O kadar acı doluydular ki Aaron'ın kalbi acıdı.

"Bebeğim, seni uyutacağım. Yardımı olur, tamam mı?"

Anna Aaron'a bakmak için başını çevirdi. "Benimle kalır mısın?" diye fısıldadı.

"Seni terk etmeyeceğim," diye güvence verdi.

Tekrar Devin'e baktı. "Evet Devin," dedi usulca.

Devin elini kızın başına koydu ve gözlerini kapattı. İlk başta irkildi ama birkaç dakika sonra vücudu gevşedi ve nefes alıp vermesi sakinleşti. Devin elini çekti ve birkaç dakika boyunca onu izledi. Hâlâ birkaç kez yüzünü buruştursa da uyuyordu ve biraz huzurluydu.

Aaron rahat bir nefes aldı. Bir saatten fazladır bu haldeydi ve en azından biraz olsun rahatladığını görmek onu rahatlatmıştı.

Devin ayağa kalktı. "En fazla birkaç saat içinde iyileşir. Umarım daha erken." Alex'e baktı. "Seni hastaneye geri götürmemi ister misin? Manor mu? Arabanız hâlâ orada."

Alex yüzünü buruşturdu ve başını salladı. "Hayır, teşekkür ederim," dedi soğuk bir sesle. "Seth ve Tony'ye beni almalarını söyleyeceğim ve arabamı daha sonra alacağım."

Devin Anna'ya bir kez daha baktı, sonra Aaron'a göz attı. "Seninle tanıştığıma memnun oldum Aaron."

"Senin için aynı şeyi söyleyemeyeceğim Devin. Ama onu uyuttuğun için teşekkür ederim," dedi alçak bir sesle.

Devin ona eğlenen bir bakış attıktan sonra Ian'a baktı. "Gidelim mi?" Ian Anna'ya baktı. "Evet, efendim."

Devin ve Ian dönüp odadan çıktılar. Aaron kapının açıldığını ve bir süre sonra kapandığını duydu.

Aaron Alex'e döndü ve ters ters baktı. "Ne?"

Alex savunmaya geçercesine sordu.

"'Ben onun efendisiyim. Onun için neyin en iyi olduğuna ben karar veririm' mi? Senin bu kadar göt olduğunu düşünmemiştim, Alex."

Alex iç çekti. "Aaron, Devin etraftayken Anna'nın kontrolünü elimde tutmalıyım, yoksa elimdeki azıcık kontrolü de kaybedeceğim." Başını iki yana salladı. "O zaten bana karşı büyük bir avantajı var." Alex elini saçlarının arasında gezdirdi. "Boku yedim Aaron. Ne yapacağımı bilmiyorum."

Alex'in itirafı Aaron'u şaşırttı. Alex hiçbir zaman zayıflık göstermemişti. "Ne demek istiyorsun?" diye sordu, öfkesi yumuşamıştı.

"Adil dövüşmüyor Aaron. Anlamadığım bir düşmanla savaşıyorum. Kurallara göre oynamıyor." Alex'in sesi umutsuzluk içindeymiş gibi geliyordu. "Yaşlıların *kibarıyla uğraşmaman* gerekiyor ama o beni zincirledi. ve-"

Alex durdu. Tekrar konuştuğunda sesi o kadar kısıktı ki Aaron onu zar zor duyabildi.

"Siktir, Aaron. Beni üç küçük kıza tecavüz etmeye zorladı."

Aaron ona baktı. Bu imkânsızdı. Alex kadınları severdi ama asla reşit olmayan bir kızla birlikte olmazdı ve kesinlikle bir kıza tecavüz etmezdi. Alex'in böyle korkunç bir şey yaptığını hayal bile edemiyordu.

"Bu nasıl mümkün olabilir? Sen yapmazsın. "

Alex pencere kenarındaki koltuğa oturmuş, dizlerinin üzerine çökmüş ve başını ellerinin arasına almıştı. Kafasını kaldırdığında gözyaşları

yanaklarından aşağı süzülüyordu.

"Bana Scopolamine verdi. Seni bir kuklaya dönüştürüyor. Tek yapması gereken bana söylemekti. " Başını salladı. "Kaydetti. Bana izletti. ve Anna'yı göstermekle tehdit etti."

Aaron Alex'e bakmaktan başka bir şey yapamadı. Partideki konuşmalardan Devin'in nasıl biri olduğu hakkında bir fikri vardı. Ama bu, hayal edebileceği her şeyin ötesindeydi.

"Bunu neden yapsın ki?"

"Çünkü Anna'ya onun ne olduğu hakkındaki gerçeği söylediğim için çok öfkeliydi. Onun bilmesini istemedi." Alex içini çekti ve yüzünü buruşturarak doğrulup oturdu. "Ben hak ediyorum nasıl hissettiğimi. O hissetmiyor." Anna'yı işaret etti. "Tanrım, onunla hiçbir şeyi doğru yapamıyorum." Ayağa kalktı. "Ve uyandığında beni burada istemeyecek." Telefonunu çıkardı ve odadan çıktı.

Zavallı Alex. Aaron onu hiç bu kadar umutsuz görmemişti. Alex'e hiç yakışmıyordu. Devin her ne yaptıysa onu gerçekten etkilemişti.

Aaron dikkatle yatağa uzandı ve Anna'ya baktı. Battaniyeyi şimdi üzerine örtüp örtemeyeceğini merak ediyordu. Hâlâ tüyleri diken dikendi. Onun elini öptü ve irkilmediğini görünce sevindi.

Alex birkaç dakika sonra döndü. "Tony yolda. Onu aşağıda bekleyeceğim."

"Tamam. Battaniyeyi Anna'nın üzerine koyabilir misin? Üşüyor." Aaron onun elini bırakmak istemedi.

Alex başıyla onayladı ve battaniyeyi yerden aldı. Dikkatlice Anna'nın üzerine serdi. Anna hafifçe inledi ama battaniye yerine oturunca sustu.

"Teşekkürler," dedi Aaron. "İyi olacak mısın?"

Alex kaşlarını çattı. "Bazı şeyleri çözmem gerekiyor." Aaron'a alaycı bir gülümseme verdi. "Bu gece dışarı çıkmak ister misin? Malikâneye gitmesi gerekiyor."

Aaron kaşlarını çattı. Cuma gecesi yükümlülüğünü unutmuştu. "Evet. Her şey evde oturup onun için endişelenmekten iyidir."

Alex homurdandı. "Seni ararım." Alex odadan çıktı ve Aaron birkaç dakika sonra daire kapısının açılıp kapandığını duydu.

Anna'nın uyumasını izlemek için geri döndü. Sonunda huzur içinde.

Bölüm Otuz Bir

Acı. Dayanılmaz bir acı. Kaynağı ve nedeni olmayan bir acı. Bu kendi bedeninden geliyor ama oradan kaynaklanmıyor. Acı başka bir yerden geliyor.

Acı bir başkasına yönelmiştir. Ama neden? Neden onun acısını hissediyor?

Evet, o bir erkek. Neden bildiğini bilmiyor, sadece biliyor.

Adam *onu seviyor ve onu düşünüyor. Onun yüzünden acı çekiyor. Fiziksel acıdan daha fazlası. Kalbi de acı içinde.*

Onu tanıyor. Onu o kurtardı. Onu kurtarmış. Ama onu göremiyor. Sadece onu hissedebilir. Acısını hissedebiliyor. İşkencesini hissedebilir. Şüphesini hissedebilir.

Güçlü bir adam başarısızlık duygusuyla dizlerinin üzerine çöktü. Istırabı dayanılamayacak kadar büyüktür. Kendi başarısızlığı yüzünden kendine eziyet eder. Keder, üzüntü, ıstırap. Hepsi kalbini doldurur.

Zihninin karanlığında bir adam belirir. Ona doğru uzanıyor. Bu acı çeken adamdır. Bir yatağın yanında yerde diz çöküyor. Birçok kez başarısız oldum*, diye kendi kendine ağlıyor.*

Hayır, başarısız olmadınız. Başarısız olamazsın. Ben hâlâ buradayım. Sakın pes etme.

Sana ihtiyacım var....

Adam tekrar karanlığa gömülür ve kadın uyanır.

Otuz İkinci Bölüm

Anna doğruldu ve hemen titremeye başladı. Acının artçı etkilerini hissetti; acının ardında bıraktığı boşluğu.

"Anna."

Güçlü, sıcak kollar onu tekrar aşağı çekti ve yakınında tuttu. Gökyüzündeki güneş odayı gün ışığıyla aydınlatıyordu.

Başını çevirdi ve Aaron'ın yüzüne baktı. İç çekti ve yumuşak bir gülümseme verdi. Onu gördüğü için mutluydu.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

"Tuhaf," diye dürüstçe cevap verdi. "Çok garip bir rüya gördüm. Çok acı çekiyordum... ve nedenini bilmiyordum."

Aaron gülümsedi ve onu alnından öptü. "Daha iyi hissetmene sevindim. Seni teselli edememek tam bir işkenceydi." "Beni

teselli etmek mi?"

"Acı. Anna, bu bir rüya değildi. Acı içinde çığlık atıyordun ve neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu." Aaron ona Devin ve Alex geldiğinde neler olduğunu ve neler öğrendiklerini anlattı.

"Bunu hatırlamıyorum. Bir rüya olduğunu sanmıştım."

Aaron başını salladı. "Hatırlamadığına sevindim. Korkunçtu." Bir şey söyleyecekmiş gibi baktı ama fikrini değiştirdi. "Daha iyi olmana sevindim."

"Ben de." Başını çenesine dayayarak onun göğsüne uzanacak şekilde döndü. Onun alt dudağında gezindi. "Bir süre kötü bir şey düşünmek istemiyorum."

Aaron sırıttı. "Önümüzdeki Pazartesi için dans mağazasına gidip eşyalarını almayı konuşmuştuk. Caddenin karşısında yürümeye var mısın?"

Kaşlarını çattı. "Devin ya da Alex'e katılıp katılamayacağımı

sormadım." "Eminim sana izin vereceklerdir, Anna. Özellikle de

bu sabahtan sonra. Ara

Alex. Bunu yapmanızı sağlayacaktır."

Anna kaşlarını çattı. Alex daha önce onun dans edebilmesi için mücadele etmişti ama bunda gerçekten ciddi miydi? Devin hakkında ona yalan söylemişti. Ona güvenebilir miydi?

"Devin'i arayacağım." Telefonunu aldı ve aramayı yaptı.

"Selam bebeğim. Nasıl hissediyorsun?" Devin'in sesi şefkatliydi ve gülümsedi.

"Peki, teşekkür ederim."

"Olanlar için çok üzgünüm. Eğer bilseydim. ....."

"Sorun değil Devin. Anlıyorum."

"Aramak için bir nedenin var mıydı, Bebeğim?"

"I...." Tereddüt etti. Ya hayır derse? "Isaak beni eve davet etti. Yaz Yoğunlaştırmaları. Önümüzdeki hafta başlıyorlar." Durakladı, devam etmek için gergindi. "Gitmek istiyor musun?"

"Evet," diye fısıldadı.

Devin bir an sessiz kaldı. "Alex'le bu konu hakkında konuştun mu?"

"Hayır, ona sormaya korktum."

Devin yine sessizdi ve Anna gömleğinin eteğini büktü. "Evet, bebeğim. Sanırım bunu yaptığını görmek isterim."

"Oh! Oh, Devin! Teşekkür ederim!" Anna sevinç içinde bir aşağı bir yukarı zıpladı. "Alex'i aramak ister misin yoksa ben mi arayayım?"

"Yapacak mısın?"

"Elbette bebeğim. Eminim o da bunu kabul edecektir." "Teşekkür ederim, Devin."

Anna, Devin'le vedalaştıktan sonra yatak odasına koştu.

"Evet dedi!" diye haykırarak kendini Aaron'ın kollarına bıraktı.

*****

Aaron güldü. "Tabii ki öyle tatlım. Alex neden dans etmeni istemesin ki?"

"Hayır, Devin'i aradım."

Aaron'ın kafası karışmıştı. "Devin'i neden aradın?"

Anna dudağını ısırdı. "Alex korkutucu biri."

Aaron'ın gözleri büyüdü. "Ne?" Alex korkutucu mu? O kızın kafasından neler geçiyordu?

"Bana bir şeyler anlatıyor çünkü beni Devin'den uzak tutmak istiyor." "Anna, sen neden bahsediyorsun?"

Anna huffed. "En iyi arkadaşın olduğunu biliyorum ama ondan hoşlanmıyorum. Korkutucu ve kontrolcü biri."

"Anna, neden bahsettiğini anlamıyorum." Kahretsin. Devin onun zihnine uyumasını sağlamak dışında başka bir şey mi yapmıştı?

Aaron Anna'ya, aşık olduğu bu kıza baktı, Alex'e karşı bu düşmanlığın nereden kaynaklandığına tamamen şaşırmıştı.

"Anna, Alex sana çok değer veriyor." Aaron'un rahat olduğundan daha fazla. Anna neden böyle bir şey düşünsün ki?

Anna ona kaşlarını çattı. Eğer Devin onun zihnine bir şey yaptıysa, bu konuda onunla tartışmak muhtemelen yarardan çok zarar getirecekti. Bu gece Alex'i görecek ve bu konuyu onunla o zaman konuşacaktı.

"Tamam, Anna, şimdi alışverişe gidelim mi?" diye sordu konuyu değiştirerek.

Anna sırıttı ve banyoya girdi. Aaron başını salladı. Devin kimdi ki Anna'nın zihnini bu şekilde kontrol edebiliyordu?

*****

Devin telefonunu yere bıraktı ve kendi kendine sırıttı. Anna Alex'i aramaktan korkuyordu. Güzel. Fikrini değiştirme çabası işe yaramıştı ve devam ediyordu. Alex bunu öğrenecek ve Devin'le savaşmanın boşuna olduğunu anlayıp pes edecekti. O zaman Devin planlarına devam edebilirdi.

*****

Alex, Devin'den gelen mesajı şaşkınlıkla dinledi. Anna onu arayıp okulla dans etmek için izin istemeye çok korkmuştu.
Yaz mı? Devin ona ne yaptı?

Ellerini saçlarında gezdirdi ve yere baktı. Anna'yı nasıl güvende tutacaktı?

Umutsuzluk kalbini çaresizlikle doldurdu.

Otuz Üçüncü Bölüm

O öğleden sonra Anna, Aaron'u geride bıraktığı için kalbi sızlayarak malikâneye doğru yola çıktı. Onu çok özlüyordu ve araba kullandığı her kilometre bunu daha da kötüleştiriyordu. Saat dördü biraz geçe malikâneye vardı.

Ian'ın kendisini beklediğini gördü ve yolcu koltuğundan gece çantasını aldıktan sonra arabadan çıktı. Ayakkabılarını çıkardı ve sessizce onu odasına kadar takip etti.

Ian onu içeri kadar takip ederken kapıyı arkasından kapattı.

Arkasını döndü ve ona baktı. "Sizi nasıl memnun edebilirim lordum?" diye sordu sessizce.

Ian'ın yüzünde şok ifadesi belirdi. "Anna, seninle gelmemin nedeni bu değildi," dedi. "İyi olduğundan emin olmak istedim."

"Tamam mı? Neden?" Ian neden ona ilgi gösteriyordu?

"Bu sabah olanlar yüzünden. Çok acı çekiyordun."

Aaron, Alex ve Devin'in de orada olduğunu söylemişti. "Sen de mi oradaydın?"

Ian başını salladı. "İyi misin?"

"Evet. Garipti ama iyiyim."

"Güzel." Etrafına bakındı, kendini garip hissediyormuş gibi görünüyordu. "Tamam. Birkaç saat sonra görüşürüz."

Ian çıkarken, Maggie elinde bir tepsi yemekle içeri girdi.

Maggie reverans yaparak, "İyi akşamlar, Hanımefendi," dedi. "Haftanız nasıl geçti?"

"Um. İlginç. Ve iyi." Ian'ın nezaketi karşısında kafası karışmıştı ama bunu bir kenara itti. Aaron'la ilgili düşünceler kalbini doldurdu ve Onu tekrar özlemek, kalbini sızlatıyordu.

Maggie ona dikkatle baktı. "Üzgün görünüyorsunuz, Hanımefendi."

"Birini özlüyorum," dedi usulca. "Her şey yolunda. İyi olacağım."

Maggie ona kuşkulu bir bakış attı ama tepsiyi masaya koydu. "Sarah ve ben yarım saat içinde döneceğiz ve seni hazırlamaya başlayacağız."

Anna, Maggie gittikten sonra televizyonu açtı ve akşam yemeğini yerken Aaron'ı aklından çıkarmak için aptalca eski bir film izledi.

*****

Daha sonra Anna yatağında oturmuş, Toplantı için giyinmiş Ian'ı bekliyordu. Aaron'ı aramak ya da ona mesaj atmak istiyordu ama Devin'in bunu onaylamayacağını hissediyordu ve onu kızdırmak istemiyordu. Çarşamba günü onu memnun etmişti ve bu gece de hoşnutsuz etmek istemiyordu.

Her ne kadar belli etmemeye çalışsa da, günün erken saatlerinde olanlardan dolayı vücudu hâlâ ağrıyordu. Aaron alışverişe çıktıklarında onu bir şahin gibi izlemiş ve ona karşı çok nazik davranmıştı.

Çarşamba gecesi olanlar hakkında da soru sormamıştı, bu da Aaron'un hoşuna gitmişti. Utanmıştı ve Aaron'a ne yaptığını söylemek istemiyordu, her ne kadar Aaron'un en azından şunları bildiğinden emin olsa da Olanların bir kısmını. Aaron'ın Devin'e zaten olduğundan daha fazla kızmasını istemiyordu. Balkonda olanları ona anlatırsa çok kızacaktı.

Anna, Aaron Devin'i karşısına almaya çalışırsa sorun çıkacağını hissediyordu. Devin kendisine meydan okunmasından hoşlanmıyordu, dün Alex'e karşı davranışları da bunu gösteriyordu. Yine de Devin'in neden Alex'in peşine düştüğünü gerçekten anlamıyordu. Ona sadece biraz bilgi vermek için oldukça aşırı görünüyordu.

Ama Devin'in her zaman bir şeyler yapmak için nedenleri vardı ve Devin açıklama yapmadığında bile ona güvenmişti. Ona yaptıklarının nedenini açıklamıştı ve o da bunu anlamış ve onu affetmişti.

Kapı açılmadan ve Ian içeri girmeden bir süre önce kapı çalındı.

"Hazır mısın?" diye sordu nazik bir gülümsemeyle.

Anna başını salladı ve gülümsedi. Hâlâ onun nezaketini merak ediyordu. "Bu gece acı verici bir şey olacak mı?"

Ian başını salladı. "Devin Çarşamba gecesi işlerin gidişatından çok memnun. Bu gece ona itaat edersen her şey yoluna girecek."

İkisi sessizce binanın içinden geçerek salona doğru yürüdüler. Ian kapıda Anna'nın pelerinini çıkardı.

"Git onu selamla ve ayaklarının dibine otur." Onun gergin gülümsemesine karşılık verdi. "İyi olacaksın."

Kapıyı açtı ve Anna salona girdi.

Devin'in platformuna doğru yürürken başını eğdi ama etrafını biraz görebiliyordu. Buraya ilk kez geldiğinde olduğu gibi düzenlenmişti. Rahat koltuklar odayı doldurmuştu ve erkekler sosyalleşip kızlarla eğleniyordu. Platformun önünde durdu ve platformunda oturan Devin'e eğilmeden önce bir süre yukarı baktı.
diğer birkaç adamla konuşuyordu. Trenton'ı.... Jayce'i ve
Olamaz! Jack.

"Gel, bebeğim." Devin'in sesini duydu ve hemen ayağa kalkıp yürüyerek onun ayaklarının dibine oturdu.

"Sence tepkiler olumlu mu olacak?" Jack sordu.

Devin, Anna'nın saçlarını okşayarak, "Neden olmasın, anlamıyorum," dedi. "Gücü görecekler ve bana karşı gelmek istemeyecekler."

"Ya geri teperse?" Trenton sordu. "Bence hepsi ondan hoşlanacaktır. Onu incitmek onları sana karşı doldurabilir."

"Tabii ki onunla birlikte olacaklar. Amaç da bu zaten." Adamlar kıkırdadı. "Ama birini hayata döndürmek, bir cesetten daha etkileyici. Güzel figür. En azından Kardeşler için. Belki politikacılar için değil ama onlar henüz orada olmayacaklar."

Devin Anna'yı kucağına çekti ve bacaklarını dizlerinin üzerine açarak sırtını ona yasladı. Sağ bacağı açıktaydı ama amı ve diğer bacağı hâlâ örtülüydü. Adamların vücudunun alt kısmına baktıklarını gördü.

"Ayrıca, planlandığı gibi gitmesini sağlamak için yeterince desteğim var." Göğüslerini ortaya çıkarmak için elbisesini aşağı çekti ve boynunu öperken onları okşadı. "Merhaba bebeğim, daha iyi hissediyor musun?" diye kulağına fısıldadı.

"Evet, Efendim," diye iç geçirdi ve başını onun omzuna yasladı. Acısı onun dokunuşuyla yok oluyor gibiydi.

"Bunun bir olasılık olduğunu bilseydim... bunu asla yapmazdım, Anna. Umarım bunu biliyorsunuzdur."

Başını çevirdi ve onun yanağını öptü. "Evet, Efendim," dedi, göğüslerini onun ellerine bastırarak.

"Mmm. İyi kız." Kulak memesini ısırdı ve kızın nefesi kesildi. Kanın amına hücum ettiğini ve nemin arttığını hissetti. "Onlara amını göster, bebeğim."

Sinirli bir şekilde dudağını ısırdı ama pembe şişmiş amını ortaya çıkarmak için eteğini kenara çekti. Adamlar inledi ve kız vücudunda bir sıcaklık dalgası hissederek onu daha da heyecanlandırdı. Islaklığına aç gözlerle bakmaları hoşuna gitmişti. Jack'in bile.

Devin'in kıkırdadığını hissetti. "Bu hoşuna gidiyor, değil mi?" diye fısıldadı kulağına. "Onlara ne yaptıklarını göstererek üzerlerinde sahip olduğun gücü seviyorsun.
ne istiyorsun?"

Başını salladı, nefesi sığlaşmıştı. Bakışlarının sıcaklığını üzerinde hissedebiliyordu ve dokunmalarını isteyerek inledi.

"Onlara sadece güzel amını göstermek bile, Anna, erkeklerin senin için her şeyi yapmasını sağlayacaktır. Sadece bunu istemelisin." Adam onun boynunu ısırdı ve dişlerini derisine gömdü. Anna kalçalarını sıktı ama bacaklarını kapatmadı.

Jack'e baktı, onun gözlerindeki ifadeye hayret etti. Eli sikine gitti ve pantolonunun üzerinden okşadı. Dudaklarını yaladı, onun bacaklarının arasında olmasının nasıl bir şey olduğunu hatırladı ve iç çekti.

"Jack'i mi istiyorsun?" Devin sessizce sordu, sesi biraz şaşırmış gibiydi.

Anna başını salladı. Adamın sikini içinde hissetmek istiyordu.

"Git," dedi Devin onu ayağa iterek.

Kız ona doğru yürürken Jack'in gözleri onunkilerle buluştu. Bakışlarının yoğunluğu karşısında hafifçe genişlediler, ancak kucağına otururken onunkilere kilitli kaldılar.

Yüzünü onunkine yaklaştırdı. "Merhaba Jack," dedi yumuşak, şehvetli bir fısıltıyla. Dudaklarını Jack'in dudaklarına değdirdi ve çıplak göğüslerini Jack'in göğsüne bastırdı.

"A-Anna?" dedi kırık bir sesle.

"Seni istiyorum Jack," dedi tatlı bir sesle, ama sesinin tınısında baştan çıkarıcı bir ipucu vardı. Kendini güçlenmiş hissediyordu. Jack onun kontrolü altındaydı ve bunu biliyordu.

Dudaklarını onunkilere bastırdı, dili dudakları ayrılana kadar dudaklarında gezindi. Dili onunkini okşarken inledi, tıpkı onun sikini birçok kez okşadığı gibi. Dilini emdi ve onunla alay etti, onun ağzında sikini düşünmesini sağladı.

Adamın elini tutup göğsüne götürdü ve kulağına doğru ilerleyip lobunu ısırdı. Nefesinin altında küfretti ve göğsünü yoğurdu, meme ucunu çekti ve kulağında inlemesini sağladı.

"Evet, Jack..." diye inledi.

Leğen kemiğini adamın sikine doğru salladı ve adamın daha fazla inlemesine neden oldu. Aklına bir düşünce geldi ve kulağına doğru eğildi.

"Seni başka bir erkeği emerken görmek istiyorum," dedi alçak ve seksi bir sesle.

Ondan uzaklaştı ve şaşkınlıkla gözlerinin içine baktı. Kadın ona yumuşak, baştan çıkarıcı bir gülümseme verdi ve adamın gözleri yumuşadı, biraz parladı ve başını salladı. Onu tekrar öptü, sonra ayağa kalktı ve Devin'e işaret etti.

Jack Devin'e doğru yürüdü ve bacaklarının arasına diz çöktü. Devin kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Ne yapıyorsun Jack?"

"Hanımefendiyi memnun etmek," dedi dalgınca. Bileğini kavrayan Devin'e doğru uzandı.

Devin sertçe Anna'ya baktı. "Onu geri çağır, Anna," dedi sertçe.

Anna, odadaki herkesin önünde kendini küçük düşürmesini görmek isteyerek gardiyanına sertçe baktı. Devin'in emrini duydu ama itaat etmek istemedi.

"Anna!" Devin sert bir sesle konuştu ve Anna ona aynı yoğun bakışla baktı. "Ara. Onu. Off."

İradesi zihniyle savaşıyordu. Eğer itaat etmezse, cezalandırılacaktı. Eğer itaat etmezse, gardiyanının kendisini küçük düşürmesini izleme zevkini tadacaktı.

Cezalandırılma korkusu galip geldi ve gözlerini kapatıp Jack'i kontrolünden çıkardı. Topuklarının üzerine oturdu, ellerini önünde yere koydu, titriyordu ve Jack'in Devin'e küfrettiğini duydu.

"Neden ellerimi bileklerine koyduğumu sanıyorsun Jack? Bunu yapmana izin vermezdim."

"Seni lanet olası piç. Senin için yaptığım onca şeyden sonra mı?"

"O kızları sen kaybettin Jack, ben değil. Ayrıca, senin duyarlı olduğunu gördü ve üzerine atladı."

Neydi o? Anna kendi kendine sordu. Oksijen için çaresizce derin nefesler çekti. Neden gardiyanına gidip Devin'e sakso çekmesini söylemişti ki? Jack çok kızmıştı. Bunu nasıl yapmıştı? Devin'in ona bahsettiği güç bu muydu? Devin de Jack kadar kızgın mıydı?

Korkuyla başını kaldırdı ve Devin'in meraklı bir bakışla onu izlediğini gördü. Onun öfkesini tahmin ederken gözleri yaşlarla doldu. Yaptığı şeyi neden yaptığını bilmiyordu. Kendi başına gitmek onun yapacağı bir şey değildi...

Böyle bir şey söylenmeden böyle bir şey başlatamazsınız.

Ona ters ters bakan Jack'e baktı. "Özür dilerim Jack," diye inledi.

Jack'in çenesi sıkıştı ve Devin'e ters ters baktı.

Ona elini uzatan Devin'e baktı. Titreyen bacakları üzerinde ayağa kalktı ve ona doğru yürüdü.

Onu kucağına çekti ve göğsüne yasladı. "Aferin kızıma," dedi usulca, saçlarını okşayarak. "Çok etkilendim Anna. Beklediğimden daha iyisini yaptın." Başka kimsenin duymaması için alçak sesle konuştu.
"Jack bana kızgın. Gidip ağzınla onun öfkesini dindirir misin? Bence bu onu sakinleştirir."

"Evet, Devin," diye cevap verdi. Endişeyle Jack'e doğru yürüdü ve onun ayaklarının arasına diz çöktü.

"Ona zarar verme, Jack. İyi iş çıkardı ve onu cezalandırmana izin vermeyeceğim. onu."

"Beni senin sikini yalamak istemem için manipüle ederek iyi mi yaptı?" Jack alay etti.

"Sinirlenme, Jack. Onu bunun için eğittik." Jack homurdandı. "Onu benim üzerimde kullanmaman gerekiyordu."

"İstersen gidebilirsin." Devin'in sesi soğuk ve alçaktı.

Anna, Jack'in yüzünün hafifçe solduğunu gördü. "Hayır," dedi, daha az zorlayarak. "Ben iyiyim." Elini Anna'nın başına koyup ona baktı ve sert bir gülümseme verdi. "İyi iş çıkardın, Anna." Arkasına yaslandı ve ellerini sandalyenin kollarına dayadı.

Anna onun yüzünü izleyerek belli belirsiz pantolonuna uzandı. Adam başını sallayınca Anna pantolonunun iplerini çözdü ve öne doğru eğilerek
onun sikini çıkardı. Onun sevdiğini bildiği şekilde birkaç kez okşadı ve adam rahatlamaya başladı.

Adam rahatladıkça, kadın da rahatlayabildi ve ona nasıl yapılacağını bildiği en iyi oral seksi yaptı. Onu iyi tanıyordu, uzun yıllar boyunca hemen hemen her gün ona sakso çekmişti. Onun neyi sevip sevmediğini biliyordu. Ne kadar baskıdan hoşlandığını ve ne kadar hızlı hareket etmesi gerektiğini biliyordu.
Dilini şişmiş başının etrafında dolaştırdı. Adam sertleşip inlediğinde, dölünü ağzına kabul etti ve topuklarının üzerine oturarak, adam kendini ondan çekene kadar nazikçe emdi.

Elini kızın başına koydu ve ona baktı. "İyi kız, Anna."

Kız onun övgüsü karşısında gülümsedi ve o da gülümsedi. Uzun zamandır görmediği gerçek bir gülümsemeydi bu.

Birkaç dakika birbirlerine baktılar, sonra adam onu kucağına çekti ve sarıldı. Anna onun kollarında eridi. Onu böyle kucaklamayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki. Kendini yeniden küçük bir kızmış gibi hissetti.

kolları. Dölünün hâlâ ağzında kalan tadını boş verin. Onun varlığının tadını çıkardı ve daha da sokuldu.

Etraflarındaki sohbet devam ederken Jack onun saçlarını hafifçe okşadı. Anna hiç dikkat etmemişti ama Jack'in konuşurken göğsünün guruldaması hoşuna gitmişti.

Bir süre sonra Devin, Jack'ten kendisine birini bulmasını istedi ve Anna gidip tekrar Devin'in ayaklarının dibine oturdu. Tahrik olduğunu ve ıslandığını fark etti ve içinde bir horoz istedi. Suları ayak bileklerine damladı ve rahatsız bir şekilde kıvrandı.

Devin elini kızın başına koydu ve kız sustu. Daha önce göğüslerini okşamak dışında ona dokunmamıştı. Neden? Bu gece onunla ilgilenmiyor muydu?

Otuz Dördüncü Bölüm

"Bebeğim, yakında yanına geleceğim, söz veriyorum," dedi Devin, sanki düşüncelerini okuyormuş gibi ona bakarak. "Ama önce halletmem gereken bir şey var." Dikkatini platforma yaklaşan adam çekti.

Onu Luke olarak tanıdı, Jenna'nın babası. Devin'i kibarca selamladı Devin parmaklarıyla bir sandalye işaret etti. Otururken Anna'ya gülümsedi ve Anna da ona gülümseyerek karşılık verdi.

Beklenmedik bir şekilde Devin'in öfkesinin yükseldiğini hissetti. Bunun nedeni o ve Luke birbirlerine gülümsedi mi? Bunun da işin bir parçası olduğunu düşündü ama Devin ona kızgın değildi. Luke'a mı kızgındı? Neden kızgındı?

Birkaç dakikalık nazik sohbetin ardından Devin soğuklaştı. "Luke, anladığım kadarıyla Anna'yı neredeyse benim kadar uzun zamandır tanıyorsun." Bu bir sorudan çok bir ifadeydi.

Luke ihtiyatla Devin'e baktı. "Elbette Devin. Onunla olan ilişkimi biliyorsun."

Devin başını salladı ve çenesini okşadı. "Anlıyorum. Ama birkaç hafta önce Jack'in değil benim malım haline geldiğinin farkındasın, değil mi?"

Luke tereddütle başını salladı. "Evet. "

Devin kaşlarını kaldırdı. "Yani, onu benden izinsiz aldığını, becerdiğini öğrendiğimde yaşadığım şaşkınlığı tahmin edebilirsin."

Luke şaşkın görünüyordu. "Devin, Jack'ten beri onu beceriyorum. -"

Devin ona ters ters baktı. "O artık bir Yaşlı Hanımefendi. Giyiyor musun elmas?"

"Hayır," diye zayıfça cevap verdi. "Düşünmedim-"

"Düşünmediniz mi? Bu bir sorun. Çünkü senin ve diğer herkesin bu tür şeylerden uzak durmasını sağlamanın bir yolunu bulmaya çalışıyordum. horozları izinsiz olarak mülkümden çıkaramazsınız." Devin'in sesi sessizdi ama buz gibi soğuktu. Ian'ın bir kapının yanında durduğu odanın yan tarafını işaret etti.

Ian kapıyı açtı ve bileklerinden bağlanmış çıplak bir kızı yan odadan dışarı çıkardı. Anna, Luke'un nefesi kesilene kadar hiçbir şey düşünmedi.

"Devin, ne halt ediyorsun?" Luke haykırdı.

Anna tekrar yukarı baktı ve platforma çıplak olarak götürülenin Jenna olduğunu fark etti.

"Hayır!" diye haykırdı kendini durduramadan.

Devin onun saçlarından tuttu ve başını geriye çekti. "Kırmızı Oda'yı ziyaret etmek istemiyorsanız sessiz olmanızı öneririm, Hanımefendi."

Devin'in soğuk gözlerine bakan Anna'nın gözleri yaşlarla doldu. Jenna'yı buraya nasıl böyle getirebilmişti? Jenna onun kızlarından biri değildi. Devin yumruğunu sıkarak Anna'nın saçlarını sıkıca tuttu ve Anna elinden geldiğince başını salladı. Devin onu serbest bıraktı ve Anna tekrar konuşmamak için dudaklarının içini ısırdı.

Jenna platforma getirildi ve Devin'in önünde diz çöktürüldü. İki kızın gözleri buluştu, ikisi de korku doluydu. Anna uzanıp buraya ait olmayan arkadaşını rahatlatmak istedi.

Ian onu oturduğu yerde tutarken Luke çaresizce kızına baktı. Jenna ve Anna birbirlerine baktılar.

"Anna," diye tersledi Devin ve bakışlarını Jenna'dan ayırıp önündeki yere baktı.

"Luke, Anna'yı benim iznim olmadan siktin," dedi yavaşça. Anna Jenna'nın nefes nefese kaldığını duydu.

Devin kıkırdadı. "Kızın en iyi arkadaşını becerdiğini bilmiyor muydu?"

Anna gizlice Jenna'ya baktı. Jenna babasına bakarken gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açılmıştı.

"Onu becermeden önce Anna'yı becerdiğini bilmiyor muydu?"

Jenna'nın gözleri yaşlarla doldu, aşağılanmışlıktan ya da incinmişlikten, Anna Tabii.

Luke, "Devin, onu bu şekilde teşhir etmeye hakkın yok," diye itiraz etti. "Lütfen yaptığım şey yüzünden onu cezalandırmayın."

Anna diğer Kardeşlerin kendilerine doğru döndüğünü, kürsüde yaşanan sahneye çekildiklerini gördü.

"Ama benim iznim olmadan kimsenin Anna'ya dokunamayacağını başka nasıl vurgulayabilirim? O benim." Devin ayağa kalktı ve odadakilere hitap etti. "Luke benim iznim olmadan Hanımıma dokunmaya cüret etti. Bunun açıkça belirtildiğine inanıyorum.

Kardeşler tarafından genel kullanıma açık değildi. Sadece Yaşlılar ona engelsiz erişim hakkına sahiptir."

Önce Luke'a, sonra da ayaklarının dibinde titreyen Jenna'ya baktı. "Ben de onun bir şeyini alacağım." Jenna'nın saçlarını kavradı ve onu önünde diz çöktürdü. "Babanınkini emdiğin gibi benimkini de em," dedi zalim bir sesle.

Jenna başını salladı.

Oh, Jenna, onu kızdırma, diye sessizce yalvardı Anna.

Devin kıkırdadı. "Anna, belki arkadaşına yardım etmek istersin?"

Anna başını kaldırıp Devin'in yüzüne baktı. Yüzünde zalim ve eğlenen bir ifade vardı. Dalga geçilmemesi gereken bir bakış. Başını salladı ve Jenna'nın yanına doğru süründü.

"Jenna," diye fısıldadı. "Onu kızdırma. Lütfen. Kendi iyiliğin için. Sadece onun dediğini yap--"

"Kapa çeneni, sürtük," dedi Jenna öfkeli bir fısıltıyla. "Ne cüretle arkadaşım gibi davranırsın?"

Jenna'nın ses tonu Anna'yı şaşkına çevirdi ve ona dik dik baktı. Jenna sadece ters ters baktı.

"Anna, fısıltı duyuyorum, bu da sikimin ağzında olmadığı anlamına geliyor. Bu, itaatsizliğinle ilgili son uyarın." Devin yere baktı ve ona ters ters baktı.

Şimdi söz konusu olan onun güvenliğiydi. Jenna'yı Devin'e oral seks yapmaya nasıl zorlayabilirdi? Eğer yapmazsa, Kırmızı Oda'ya gidecekti.

"Lütfen Jenna, ne diyorsa onu yap. Aleti çok güzel." Jenna reddederek başını çevirdi.

Devin Anna'ya ters ters baktıktan sonra gözlerini Jenna'ya çevirdi. Jenna Devin'in gözlerindeki sertliği görmemişti ama Anna görmüştü.

Anna arkadaşını kurtarmak için çaresizlik içinde Devin'in sikine uzandı ama Devin elini tokatlayarak uzaklaştırdı.

"Lütfen, Efendim," diye yalvardı.

Devin'in dizi omzuna temas etti ve kız geriye doğru düştü.

Jenna'yı saçlarından tutup kaldırdı ve Luke'un yanına sürükledi. Anna, Devin'in Jenna'yı Luke'un kucağına oturtmasını ve bağlı bileklerini Ian'ın tuttuğu Luke'un boynunun arkasına doğru itmesini izlerken kıpırdamadı. Devin daha sonra kendi bağlarını çözdü, Jenna'nın saçlarını eliyle tuttu ve sikini ağzına sokmaya zorladı.

Anna, babasının kucağında otururken Devin ağzını sikerken Jenna'nın boğulduğunu ve homurdandığını gördü ve duydu. Bilinçsizce Jenna'ya doğru hareket etti ve bir çift el onu belinden kavrayıp kucağına çekti.

"Anna, yapma," dedi bir erkek sesi kulağının dibinde usulca. "Öfke içinde ve onunla işi bitene kadar durmayacak."

Trenton'ın yüzünü kendi yüzünün yanında görmek için döndü. "O benim en iyi arkadaşım.

Yanlış bir şey yapmadı," diye çaresizlik içinde fısıldadı, Devin sikini boğazına dayarken Jenna'nın gözlerinin şişmesini izliyordu. Devin'in sivri uçlarını onun üzerinde kullanmayacağını umuyordu.

Trenton onu sıkıca tuttu ama Anna Jenna'ya ulaşmak için mücadele etmemesi gerektiğini biliyordu. Zaten yeterince tehlikedeydi. Devin onu gerçekten Kırmızı Oda'ya gönderecek miydi?

Tüm salon sessizliğe bürünürken, orada bulunan herkes platformdaki olayları izledi.

"Ayağa kalk Luke," dedi Devin, geriye doğru adım atıp ayağa kalkması için ona yer açarak.

Luke, Jenna'nın kolları boynuna dolanmış halde ayakta durmaya çalıştı. "Ayağa kalk ve bacaklarını açık tut."

"Devin, lütfen," diye yalvardı Luke usulca. "Jenna olmaz."

"Ne yani, onu paylaşmak istemiyor musun? Onu kendine saklamak istiyorsun. Kendini mi?" Devin onunla alay etti. "Onun bu küçük amcığını bu kadar özel yapan şeyin ne olduğunu öğrenmek istiyorum."

Luke ayağa kalkmayı başarmıştı ve Jenna'yı kalçalarının altından tutuyordu ama kalçaları birbirine kenetlenmişti.

Devin bacaklarını ayırmaya çalıştı ama Jenna bir dansçıydı ve güçlü bacakları vardı. Jenna'nın dizlerini yüzüne doğru itti ve Devin parmaklarını Jenna'nın amının içine soktu. Jenna çığlık attı ve bacaklarını tekmeledi, neredeyse Devin'in yüzüne tekme atıyordu.

Devin onun ayak bileklerini kavradı ve sabit tuttu. "Seni kırmayı çok isterim Jenna," dedi şeytani bir sırıtışla. Ian'a işaret etti, o da Luke'un arkasında durdu ve Jenna'nın dizlerini kavrayıp açarak amını Devin'e gösterdi. Jenna mücadele etti ama Ian son derece güçlüydü ve sadece kalçalarını sallayabildi, bu da Devin'i eğlendirdi.

"Onun memeleriyle oyna, Luke. Bunu istediğini biliyorsun." Devin usulca emretti. "Şimdi sakinleştiğine göre bırak da eğlensin.

Jenna Devin'e, "Seni lanet olası piç," diye bağırdı.

Luke elini Jenna'nın ağzının üzerine kapattı ve göğüslerini okşayarak meme uçlarını çekiştirdi. Jenna'nın gözleri büyüdü, sonra Luke göğsüyle oynamaya devam ederken hafifçe kapandı.

"Gerçekten de küçük bir seks kedisi, değil mi?" Devin parmaklarını onun açıkta kalan amcığından aşağı kaydırırken söyledi.

Jenna'nın gözleri açıldı ve parmağını içine bastıran Devin'in yüzünü izledi. Hafifçe hareket etti ve Devin parmağını içine sokup çıkarırken gözleri tekrar yarı kapalı kaldı. Başka bir parmağını bastırırken Jenna inledi.

Jenna ona doğru hareket ederken Devin gülümsedi. "Bence onun ağzını serbest bırakabilirsin Luke. Yıllardır zevk aldığın o küçük seks seslerini duymayı çok isterim."

Luke hafifçe kaşlarını çattı ama elini çekip diğer göğsüne götürdü.

Babası göğüslerini yoğururken ve Devin onu parmaklarken Jenna yüksek sesle inledi.

"Oh!" diye bağırdı. "Oh, Tanrım!" Kalçalarını salladı ve boşalırken yüksek sesle haykırdı.

Anna Jenna'nın bu kadar çabuk sakinleştiğini görünce şok olmuştu. Tabii ki, o Devin'in mükemmel bir aşık olduğunu biliyordu. Jenna orgazm sonrası haliyle Devin'e bakarken kıskançlık Anna'nın kalbini parçaladı. Yüzünü soğukkanlı tutmaya çalıştı ama Jenna Anna'nın onu izlediğini fark etti ve ona sırıttı.

Jenna tekrar Devin'e baktı. "Beni becerir misin?" diye yalvardı, sonra da Anna'ya ters ters baktı.

Devin Luke'un dehşeti karşısında sırıttı ve Jenna'yı onun üzerinden kaldırdı. Devin onu koltuğuna geri götürdü ve Jenna onun kucağına oturdu, siki amının içinde kayboldu.

Anna izlememek için yere baktı ama duymasını engelleyemedi. Dudaklarını birbirine bastırdı ve duyduklarına dikkat etmemeye çalıştı. Hem Devin hem de Jenna onun yanında sevişirken homurdanmalar ve inlemeler geliyordu.

"Evet! Oh, evet!" Jenna haykırdı.

Anna ellerini birbirine kenetledi. Trenton onun rahatsızlığını hissederek kendisine doğru sarıldı. Jenna'nın orgazm çığlıklarını duydu ve kısa bir süre sonra Devin de onu takip etti.

Nedense Anna, Devin'in başka biriyle seks yapması fikrinden hoşlanmıyordu ve onun en iyi arkadaşıyla seks yapmış olması daha da çok acı veriyordu.

Kendisi gibi düşünen Luke'a bir bakış atmaya cesaret etti. Göz ucuyla Devin'in Jenna'yı ayağa kaldırıp babasına doğru ittiğini gördü.

Devin ayağa kalktı ve odadakilere tekrar hitap etti. "Benim iznim olmadan Anna'ya dokunmaya cüret ederseniz, aynı şeyi kızınıza da yaparım." Devin dikkatle odadaki adamlara baktı. "Anladınız mı?"

"Evet lordum," diye hep bir ağızdan cevap verdiler.

Devin başıyla onayladı. "Luke'un kızından örnek almak isteyen varsa, çekinmesin." Kötü niyetle sırıttı. "Sadece bu gece burada olacak. Muhtemelen."

Bölüm Otuz Beş

Devin döndü ve koltuğuna geri döndü.

"Anna," dedi Devin, elini uzatarak.

İtaatkâr bir şekilde ayağa kalktı ve kalbi hâlâ acıyarak ona doğru yürüdü.

Jenna'nın çığlıklarını duydu ve bir adamın onu yakalayıp götürdüğünü gördü. Luke itiraz etmeye başladı ama Devin onu bir kelimeyle

durdurdu. "Bu gecelik o benim, Luke."

Anna durdu ve olanlardan dehşete düşmüş bir halde Jenna'yı izledi. Birden fazla adam ona dokunmaya başladığında sırıtışı gitmiş, yerini korku almıştı. Adamlardan biri onu dizlerinin üzerine çökmeye zorladı ve sikini ağzına soktu. Bir diğeri kalçalarından çekti ve onu arkadan becermeye başladı.

"Anna," diye tekrarladı Devin.

Anna ona döndü ve ayaklarının dibine oturmaya başladı. Adam uzanıp Anna'nın elini tuttu ve onu kucağına çekti.

Adam onu okşarken sertçe oturdu. İncinmiş ve korkmuş hissediyordu. Devin onu Kırmızı Oda'ya gönderecek miydi? Neden Jenna'yla onun önünde seks yapmıştı?

En iyi arkadaşını kaybettiğinden emindi. Jenna babasıyla seks yaptığı için ondan nefret ediyordu.

Devin birkaç dakika sonra iç çekti. "Anna, kardeşlerime bir şey anlatmak zorundaydım. Seni incitmeye çalışmıyordum ama bu süreçte incindiğini biliyorum. Özür dilerim, bebeğim."

Anna gözlerinde yaşlarla Devin'e baktı. "Beni Kırmızı Oda'ya mı göndereceksin?" En büyük korkusu buydu.

"Bunu tehdit ettim, değil mi?" Devin kaşlarını çattı ve başını salladı. "Seni bununla tehdit etmemeliydim, Anna. Jenna'ya bir şey yaptırmak sana düşmezdi." Çenesini kavradı ve ona baktı. "Hayır, seni oraya göndermeyeceğim. Kızgındım. Özür dilerim."

Anna tuttuğunu fark etmediği nefesini bıraktı ve rahatlayarak ağlamamak için dudağını ısırdı.

Saçlarını düzeltti. "Seni korkutmak istememiştim Anna. Elinden geleni yaptığını biliyorum." Onun omzunu öptü. "Seni incittim mi?
omuz?"

Anna başını salladı ve ona ürkek bir gülümseme verdi. "Bana kızgın değil misin?" diye sordu.

"Hayır, bebeğim. Yapmayacağım. Bu gece iyi bir kız oldun." Onu getirdi yüzünü onunkine yaklaştırdı ve onu nazikçe öptü. "Jenna'nın sana takındığı çirkin suratı gördüm. Pek hoş değildi, değil mi?"

"Daha önce bana hiç kızmamıştı," dedi Anna sessizce, Jenna'yı en son gördüğü yere bakmaya cesaret ederek. Hâlâ oradaydı, bir kanepenin üzerine eğilmiş ve sertçe sikiliyordu. Neredeyse eğleniyor gibi görünüyordu.

"Bu yüzden onu oraya gönderdim, çünkü seninle alay etti."

"Bana yaptığı bir şey için onu cezalandırıyor musun?" Anna şok içinde Devin'e baktı. Neden böyle bir şey yapsın ki?

"Elbette bebeğim. Sen benim değerli kızımsın. Kimsenin sana onaylamadığım bir şey yapması yanına kalmaz. Sen ona yardım etmeye çalışıyordun ve o sana sürtük dedi. Bunun olmasına izin vermeyeceğim."

Anna şoktaydı. Devin bir şekilde onu koruyordu. Onu inciten birinden intikam alıyordu. Bu konuda ne düşüneceğini bilmiyordu.

"Ona bak, Anna. Kendini eğlendiriyor. Babası onu küçük bir fahişeye dönüştürdü. Buradaki diğer kızlardan daha iyi değil. Sen ondan daha iyisin."
Devin Anna'nın boynuna sokuldu ve göğsünü okşadı. "Onun yerine seni sikmeyi her zaman tercih ederim ama Luke yüzünden bunu yapmak zorundaydım. Ve Luke dersini aldı."

Anna, Jenna'yı izlemekte olan Luke'a baktı. O da izlerken sikini okşuyordu. Anna bütün bu durumu oldukça erotik bulduğunu fark etti. Luke kızının bir köpek gibi becerilmesini izlemekten zevk alıyordu.
Jenna bir sandalyenin üzerine eğilmişti ve bunun tadını çıkarıyordu.

Bu gece seks yapmayan tek kişi Anna'ydı.

Devin kıkırdadı ve onun dudağını ısırdı. "Neden surat asıyorsun?"

Onu eğlenen bir ifadeyle izleyen Devin'e baktı. "Jenna seni becerdi ve şimdi de orasını beceriyor. Ben kimseyi beceremedim."

Devin güldü ve onu öptü. "Biliyorum, bebeğim. Özür dilerim. Bu gece seni yatağa götüreceğim. Ama henüz başka bir sevişmeye hazır değilim."
Anna'nın

dudağı daha da çıkıntı yaptı ve Devin yine güldü. "Neden gidip Luke'un kucağına oturmuyorsun?"

Şok içinde ona baktı. "Benimle seks yaptığı için onu cezalandırdığını sanıyordum."

"Sordum. Çünkü önce o sormadı. Ona seninle ilgili genel izinleri verirdim ve hala da vereceğim. Ama önce sormadan seni almamalıydı. Sen bana aitsin." Adam kızın göğüs ucunu çimdikledi ve kız hafifçe inledi. "Onunla uzun bir geçmişiniz olduğunu biliyorum ve bunu inkâr etmek istemem.
ikinizin birlikte olması. Ama önce ona ve diğerlerine bir ders verilmesi gerekiyordu." Onu nazikçe kucağından itti. "Git, keyfine bak. İzle ve Jenna'nın fark edip etmediğine bak. Ya da aşağı in ve bunu onun önünde yap. Ondan daha iyi olduğun mesajını alacaktır."

Anna Luke'a doğru yürüdü ve onun kucağına oturdu. "Merhaba," dedi usulca.

Luke telaşlanmış görünüyordu ve arkasından Devin'e baktı. Devin başıyla onayladığında, gülümseyerek Anna'ya döndü.

"Hey, tatlım." Onu öptü. "Jenna ilk şoku atlattıktan sonra eğleniyor gibi görünüyor."

Hâlâ arkadan dövülmekte olan Jenna'ya baktı. Jenna başını kaldırdı ve Anna'yı babasının kucağında görünce gözleri büyüdü.

Anna gözlerini ona dikti ve Luke'a doğru eğilip boynunu öptü. Luke inledi ve Anna'nın göğüslerini okşamak için uzandı. Anna Luke'un boynunu ısırarak kıkırdamasına neden oldu, sonra da Luke'a gülümseyerek yanağını okşadı ve onu öptü. Eli Anna'nın boynundan aşağıya, köprücük kemiğine ve göğsüne doğru ilerledi. Göğüs ucunu çekiştirdi ve Anna onun ağzına doğru inledi.

Anna gözlerini kısa bir süreliğine açtığında Jenna'nın hâlâ onu izlediğini gördü. "Bizi izliyor," diye fısıldadı.

Luke'un siki Anna'nın kalçasında zıpladı. Boynundan aşağı öptü ve bir meme ucunu ağzına aldı. Anna inledi ve ellerini başının arkasında gezdirdi.

"Sana ihtiyacım var, Anna," dedi Luke, kalçalarını kavrayarak ve onu ona sarıldı. Eteğini düzeltti ve onun sikinin üzerine yerleşti, içindeki hissi duyunca iç çekti. Öne doğru eğilip başını onun omzuna koydu ve Jenna'nın onun aletini kullanışını izledi.

Luke onun kıçını avuçladı ve yukarı aşağı yönlendirdi. Daha hızlı ve daha hızlı hareket ettiler, Anna arkasına yaslanıp ağlayana kadar kalçaları birlikte sallandı

Luke'un üst kollarına yapışarak orgazm oldu. Luke bir an sonra boşaldı ve parmaklarını onun kıçına sokarak adını haykırdı.

Ona doğru yığıldı, gözleri kapalıydı ve zor nefes alıyordu.

"Anna," diye seslendi Devin.

Arkasına döndüğünde Jenna'nın arkasında durduğunu ve korku dolu gözlerle kendisine baktığını gördü.

Anna kafası karışmış bir halde Devin'e baktı. Devin yürüdü ve Jenna'yı Anna'nın önünde diz çökmeye zorladı. "Babasının döllerini yalayacak. sen."

Anna ayağa kalktı ve arkasını döndü.

"Luke'un kucağına otur. Luke, Anna'yı kızın için açık tut. yiyin."

Anna oturdu ve dizlerini yukarı kaldıran Luke'a yaslandı. Açık.

Anna Çarşamba gecesi de benzer bir şey olduğunu hayal meyal hatırlıyordu ama Devin'in vücudunda yarattığı orgazmik haz zincirinden başka bir şey hatırlamıyordu. Devin'e gülümsedi.

Devin Jenna'nın saçlarını kavradı ve yüzünü Anna'nın ıslak amına doğru zorladı. "Ye," diye emretti.

Jenna'nın dili dışarı fırladı ve Anna arkadaşının ağzı üzerindeyken iç çekti. Bunu daha gençken birçok kez yapmışlardı ama genellikle karşılıklı yapılırdı. Jenna'nın yumuşak ağzının amına değmesi cennet gibiydi. Anna uzandı ve Jenna klitorisini emerken inleyerek başını ona yaklaştırdı.

"Görülmeye değer bir manzara," diye yorumladı Devin.

"Mmm," dedi Luke Anna'nın boynuna doğru. "Aynı fikirdeyim." Anna'nın göğüslerini avuçladı ve meme uçlarını parmaklarının arasında yuvarladı.

"Anal seviyor mu?" Devin, Luke'a Jenna'yı sordu.

"Sanırım her şeyi seviyor," diye cevap verdi yumuşak bir sesle, gözlerini kızına dikerek.

Anna, Devin'in parmağını Jenna'nın sırtından aşağı kaydırdığını gördü ve Jenna'nın gözleri bir saniye sonra genişledi ve inledi. "Bu gece kıçına hiç almamış. Çok sıkı."

Jenna tekrar inledi ve acı içinde haykırmak için Anna'dan uzaklaştı. Devin yüzünü tekrar Anna'nın amına doğru itti. "Sana yapabileceğini söylemedim

Dur," diye homurdandı Devin onun kulağında. "Kıymetli kızıma kaba davrandın ve aşağıda çok fazla eğleniyordun."

Jenna tekrar sıçradı ve gözlerinde yaşlar oluştu ama yalamaya devam etti. Jenna'nın rahatsızlığı Anna'yı daha çok tahrik ediyor gibiydi ve Jenna. "Klitorisimi em."

Jenna hemen itaat etti ve onu sertçe emdi.

"Oh, Tanrım. Geliyorum!" Anna haykırdı. Gözlerini Jenna'dan ayırmıyordu ve Jenna tekrar zıpladığında, belli ki acı çekiyordu, bu Anna'yı uçurumun kenarına fırlattı ve buradaki orgazm dalgaları Jenna'dan gelen acı dolu iniltilerle serpilirken zevkle çığlık attı. Anna gözlerini kapalı tuttu, hissin ve seslerin tadını çıkardı, mümkün olan son ana kadar zevkine yapıştı.

Jenna onu emmeyi bırakmıştı ama hâlâ inliyor ve ağlıyordu. Anna gözlerini açtığında Ian'ın Jenna'nın arkasında diz çökmüş olduğunu gördü. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu ve ağlamamak için dudağını sertçe ısırdı ama çığlıklar yine de kaçıyordu.

"Hayır, lütfen," diye yalvardı Jenna. "Lütfen, dur."

"Şimdi, neden ona hepimizi tahrik eden bir şeyi durdurmasını söyleyeyim ki?" Devin hınzır bir sırıtışla sordu. "Sızlanmalarınla Anna'ya oldukça güzel bir orgazm yaşattın." Kendisini iten Ian'a başıyla işaret etti. Jenna çığlık atarak ondan uzaklaşmaya çalıştı ama Ian kalçalarını yerinde tuttu.

"Lütfen..." diye hıçkırdı. "Lütfen. Acıyor."

Devin yakındaki bir sandalyeye oturdu ve Anna'yı kucağına çekti. Anna şimdi Ian'ın kocaman sikinin Jenna'nın kıçına girdiğini görebiliyordu. Anna bu manzara karşısında nefesini tuttu. Bunun ne kadar acı verdiğini biliyordu.

"Nasıl hissediyorsun, Ian?" Devin sordu.

Ian döndü ve sırıttı. "Sıkı ama gevşiyor." Devin'e açık kıçını göstermek için dışarı çekti.

"Çok güzel," diye yorumladı Devin. "Luke, bunu görmelisin. Ian kıçlarla harika işler çıkarıyor."

Luke ayağa kalktı ve etrafta dolaştı. "İyi işti."

Jenna hıçkırarak yere yığıldı ve göğsü yere düştü. Ian döndü ve hızlı bir hareketle tekrar içine girerek Jenna'nın tekrar çığlık atmasına neden oldu. Diğerleri izlerken Ian onun kıçına girip çıkmaya devam etti.

Devin Anna'nın dizlerini ayırdı ve klitorisiyle oynamaya başladı. Anna ona yaslandı ve Ian ile Jenna'yı izledi. Jenna pençelerini

Kat.

Beklediğinden daha hızlı bir şekilde, Anna'nın orgazmı onu vurdu ve Devin'in elleri onun üzerindeyken haykırdı.

"Oh, Oh, Efendim. Evet, Tanrım, evet!" Aşağı inmesine izin vermedi, tekrar tekrar boşalmasını sağladı ve ona geçen geceye benzer bir orgazm zinciri yaşattı. Elini çekti ve Anna'yı sandalyenin arkasına bakacak şekilde çevirdi ve amına soktu. Adam onu sertçe sikerken Anna büyük bir zevkle çığlık attı.

"Oh, Efendim, evet!" Tekrar boşalırken yüksek sesle inledi ve Devin'in içine geldiğini hissetti.

Öne doğru eğildi ve başını onun sırtına yasladı. "Ne kadar iyi bir kızsın Anna," diye fısıldadı. Devin arkasını döndü ve Anna kucağındayken sandalyeye yığıldı.

Jenna yerde bir topun içine kıvrılmıştı ve Anna onun titrediğini görebiliyordu. Kıçı açıktı. Ian onun yanında yere uzanmış, Luke'la konuşuyordu. Anna Devin'in kucağına kıvrılmıştı, memnundu.

"Mmm, kızıma karşı bencil davranıyorum," diye mırıldandı Devin. "Ama bu gece gözümün önünden ayrılmanı istemiyorum. Seni burada istiyorum. Benimle birlikte."

Anna ona hayranlıkla baktı. "Ben de burada olmak istiyorum."

*****

Ertesi sabah Anna, Devin'in tüm sevişmelerinden dolayı ağrılı bir şekilde uyandı. O gecenin ilerleyen saatlerinde Anna'yı odasına götürdüğünde ona sert davranmıştı ama bu inanılmaz derecede erotik olmuştu.

Devin'in üzerine yuvarlandı ve onu öptü. "Günaydın, Efendim," dedi usulca.

Devin gözleri hâlâ kapalı olmasına rağmen gülümsedi. "Günaydın bebeğim," diye gürledi. Elini başının arkasına doladı ve onu derin bir şekilde öptü. Kalçalarını hareket ettirerek üzerine oturttu ve onu sikinin üzerine doğru itti.

Onun etrafında gerilirken tısladı. Erotik acı/zevk çok yoğundu.

"Hâlâ ağrıyor mu bebeğim?" Adam onun kalçalarını tuttu ve içine doğru itti. "Evet," diye iç geçirdi ve inledi.

Devin kıkırdadı. "Beğendin mi?"

"Evet," diye nefes aldı ve kaslarını onun etrafında sıktı.

Devin'in gözleri açıldı ve ona baktı. "Acıyı sevmene bayılıyorum Anna. Çok erotik," diye mırıldandı, birkaç kez sertçe itti.

Adam özellikle ağrıyan bazı bölgelere vurdukça inledi. "Evet, Usta "

"Bana bak bebeğim," diye fısıldadı Devin. Anna geri çekildi ve onun gözlerinin içine baktı. Gözleri ona tanıdık gelmeye başlayan bir bakışa bürünmüştü. Onu iğnelemeden önce sahip olduğu konsantrasyon bakışı.

Beklentiyle dudaklarını yaladı.

"İstiyor musun bebeğim?"

"Evet," diye inledi.

Devin gülümseyerek ona baktı ve kız içinde bir sızı hissetti. Gözlerini ondan ayırmadan tısladı. Acıdan gözleri yaşardı ama onun gözlerine bakmak acıyı zevke dönüştürdü.

*****

Devin Anna'yı malikânenin ön kapısına kadar götürdü ve Anna ayakkabılarını giydi. "Efendim?" dedi çekingen bir sesle.

"Evet, bebeğim?"

"Jenna iyi mi?"

Devin kaşlarını çattı.

"Nedenumursuyorsun?" Anna

gözlerini kırpıştırdı."Ben.. o

benim arkadaşım."

Devin bir an düşünür gibi oldu, sonra içini çekti. "Sanırım onunla arkadaş kalman senin için sorun olmaz. Sana saygısızlık etmesine izin verme, Anna."

Anna, Jenna'nın ona saygısızlık etmek şöyle dursun, onunla bir daha konuşup konuşmayacağından bile emin değildi.

"Ama o iyi mi?" Soruyu tekrarlayarak Devin'i kızdırmaktan korktuğu için yüzünü buruşturdu ama Devin sadece ona baktı.

"Gece bittiğinde Dr. Ansen'e götürüleceğinden emin oldum. Ian onunla bizzat ilgilenecekti."

Ian bunu yapacaktı. Anna bundan emindi. Ian'ı daha sonra arayabilirdi. "Teşekkür ederim, De-, şey, Usta."

"Seni bu hafta bir ara göreceğim, Anna." Onu öptü. "Dansın tadını çıkar."

Onu öptü, sonra arabasına doğru yürüdü ve eve gitti.

Otuz Altıncı Bölüm

Aaron yatak odasında bir ileri bir geri volta atıyordu. Neredeyse öğlen olmuştu ve Anna'dan henüz haber alamamıştı.

Önceki gece Alex, Tony ve Seth'le yemeğe çıkmış, ardından da içki içmek için bara gitmişti. Bir sürü içki. Vücudundaki onca alkole rağmen hâlâ iyi uyuyamamıştı.

Alex ona Anna'nın iyi olacağına dair güvence vermeye çalışmıştı. Devin onu gerçekten incitecek bir şey yapmazdı.

"Onu gerçekten incitti mi? Bu pek rahatlatıcı değil

Alex." "Onu öldüremez."

Aaron ona ters ters baktı. "Yine, pek rahatlatıcı değil."

Alex omuz silkti ve birasından bir yudum aldı, sonra bir gümbürtüyle masaya geri koydu. Zaten birkaç tane içmişti. "Sana başka ne söyleyebilirim bilmiyorum Aaron. O... güçlü biri. Her şeyden sağ çıkabilir."

Aaron ofladı pufladı. "Nasıl orada öylece oturup 'o güçlü' diyebiliyorsun? Önemsediğini iddia ediyorsun, ama sadece... Bilmiyorum ....."

arkadaşıyla ilgili hayal kırıklığı. Alex genellikle aksiyona odaklı biriydi. Şimdi ise oturmuş birasını içiyor, sakin görünüyordu. "Neden gidip onu getirmiyorsun?"

"Çünkü o da onun Efendisi. Ve benden çok daha güçlü." Aaron, Alex'in gülmediğini görene kadar güldü. "Ciddi misin?" "Bu sabah sana onun adil dövüşmediğini söylemiştim. Nasıl dövüşeceğimi bilmiyorum.

onunla savaş." Alex içini çekti. "Ben bir Yaşlı değilim. Onun kaynaklarına ya da bilgisine sahip değilim." Ellerini saçlarının arasından geçirdi ve masaya baktı. "Onu pek çok kez hayal kırıklığına uğrattım," diye yakındı ve yarı dolu birasını tek dikişte bitirip bir tane daha içmesi için garsona el salladı.

Aaron, Alex'i dikkatle izleyen ama sessiz kalan Seth ve Tony'ye baktı.

"Alex, Anna'nın durumu için kendini suçlayamazsın," diye itiraz etti

Aaron. "*Evet, yapabilirim,*" diye mırıldandı Alex.

"Nasıl?"

Alex içini çekti ve sandalyesinde arkasına yaslandı. "Bir şans vardı. Tüm bunların önlenebileceği bir şans. Ya da en azından ona yapılan kötü muamelenin çoğu önlenebilirdi."

Aaron şüpheyle Alex'e baktı. Bu adam neden bahsediyordu? "Anna'yı ilk kez dört yıl önce gördüm. O... benim yatak odamda belirdi. gecenin bir yarısı. Vati bana bir yıl önce kahverengi saçlı ve yeşil gözlü bir kıza dikkat etmemi söylemişti ama ben bunu aklımdan çıkarmıştım." Alex gözlerini onun
bira şişesi. Hafifçe gülümsedi. "Onunla konuştum. Almanca konuştum. Hiç Almancası yoktu.
Ne söylediğim hakkında hiçbir fikrim yoktu ama... birbirimize bağlandık. Bana gelmek istediğini hissedebiliyordum ama sonra Mina uyanıp konuştu ve Anna geri çekilip ortadan kayboldu." Alex gözlerini ovuşturdu. "Eğer Vati'yi dinlemiş olsaydım, Anna korkmazdı, incinmezdi ya da onu geri çekilmeye iten her neyse o olmazdı. Ve bana gelir ve tüm bu pisliklerden kurtulurdu."

Aaron şaşkına dönmüştü. Birkaç hafta önce, Aaron'un bu kadar Alex'in vizyonu ve bir insanın bir yerden başka bir yere nakledilebileceği fikri. Ancak Devin'in Alex'e çok uzaklarda saldırması nedeniyle acı içinde kıvrandığını gördükten sonra, bunun olabileceğinden artık şüphe duymuyordu.

"Yani, bu kadar mı? Ölüme mahkum mu?" Çoğunlukla sakin bir adam olan Aaron sinirlenmeye başlamıştı ve ikinci kez en iyi arkadaşına vurmak istiyordu
o gün. "Neden buradasın? Neden sadece... bilmiyorum... bahsettiğin o kuklaya dönüşmesine izin vermedin? En azından biraz sefaletten kurtulmuş olurdu."

Seth, "O ölüme mahkûm değil," diye araya girdi. "En azından biz öyle düşünmüyoruz." "Ne?"

Alex, "Anna yirmi altı yaşına geldiğinde yapılması gereken son bir... bağlanma ritüeli var," diye açıkladı. "Devin'le aralarındaki bağı geri alma şansımız olduğuna inanıyoruz ama bunun bir yolu olduğundan ya da bir yolu olup olmadığını nasıl öğrenebileceğimizden emin değiliz. Her şeyi açıklayan kitapların yüzyıllar önce yok edilmiş olması gerekiyordu."

"Ama belli ki Devin'de bir kopyası var," dedi Tony. "Aksi takdirde, yaptığı şeyi yapamazdı."

"Yani Devin'in ailesi tome'larını yok etmediyse, diğer ailelerin de yok etmemiş olma ihtimali çok yüksek," diye ekledi Seth.

Alex inledi. "Onurlu oldukları için aileme lanet olsun." Sözleri biraz bulanıktı ve Aaron onun ciddi olmadığını biliyordu. Onur onun neredeyse

göbek adıydı.

Garson Alex için bir bira daha getirdi ve ona parlak bir gülümseme verdi. Aaron arkadaşının ne kadar umutsuzluk içinde olduğunu biliyordu, çünkü o dolgun esmer kadını görmezden geliyordu.

Aaron o gitmeden önce bir bira daha istedi. Şu anda tüm bu sefil şeyleri düşünmek istemiyordu. Anna'yı düşünmemek için dışarı çıkmışlardı. Konuyu açanın kendisi olduğunu biliyordu ama elinden bir şey gelmiyordu. Onu önemsiyor ve onun için endişeleniyordu.

Alex onun kafasını karıştırmıştı. Bir an "onun efendisi" oluyor, bir an sonra da terk edilmiş bir aşık gibi ondan bahsediyordu. Aaron ilk kez Anna'nın Alex'ten korkmasından memnundu. Bu, Alex'in onu çalmasından endişe etmesini engelliyordu. Aaron'ın flört sahnesinde Alex'e karşı hiç şansı yoktu.

Aaron yakışıklı olmadığından ya da kadınlar ondan hoşlanmadığından değil. Alex'le, Seth'le ve Tony'yle çok keyifli zaman geçirmişlerdi. geceleri dışarı çıkıyor ve kadınlarla takılıyordu. Birçok cuma ve cumartesi gecesi onun ya da Alex'in evinde onlarla, randevularıyla, çıplaklıkla ve seksle sona ermişti. Bazen vücutlar ve uzuvlar her yerdeydi ve kimi becerdiğini ya da öptüğünü ya da kimin olduğunu bilmiyordu. sikini emiyordu. Tamam, ne zaman kızlardan birini değil de erkeklerden birini becerdiğini biliyordu ama bunun bir önemi yoktu.

Eşcinsel değildi. Kendini biseksüel olarak bile görmezdi. Ne de diğer erkeklerle. Ama birbirlerinin yanında o kadar rahatlardı ki, ruh halleri onları etkilediğinde eğlenmekten utanmıyorlardı.

Anna'yla çıkmıyor olsaydı, birkaç kadın bulup evine götürmeyi teklif edebilirdi. Anna'ya sahip olmayı ve eğer isterse arkadaşlarıyla birlikte eğlenmeyi çok isterdi. Anna'nın arkadaşlarıyla birlikte olduğunu biliyordu.
Seth ve Tony. Ama Alex? Emin değildi. Alex bu konuda konuşmuyordu, ki bu garipti. Alex genellikle cinsel fetihleri ve maceraları konusunda çok açıktı.

Aaron kıkırdadı. Eğer Alex gibi görünseydi, muhtemelen bu konuda açık olurdu. çok.

"Aaron?" Tony elini Aaron'ın yüzünün önünde salladı. "Dostum, sen hala bizimle misin?"

Aaron gözlerini kırpıştırdı. "Ha?"

"Arayı açtın ve neredeyse biranı
döküyordun." Aaron yere baktı. "Ah, özür
dilerim."

"Nereye gittin?" Seth gülerek sordu. "Anna'yı mı düşünüyorsun?"

Aaron içini çekti ve bir içki aldı. "Genel olarak seks, ama evet,

Anna'yı da."

Tony, "Seks ve Anna birbirine çok yakışıyor," dedi.

Aaron bunu kabul etmekten nefret ediyordu ama doğruydu. Onun hakkında seks düşünmeden gerçekten düşünemezdiniz. Açıkça belli etmeden, hatta belli etmeden cinsellik yayıyordu. Onun bunu fark ettiğinden bile şüpheliydi. Dolgun, pembe dudakları onu öpmesi için çağırıyordu. Ona her baktığında kendini onun yosun yeşili güzel gözlerinde kaybediyordu. İnanılmaz bir vücudu vardı, neredeyse bir balet için fazla kıvrımlıydı, özellikle de göğüslerine çok güzel oturan mükemmel c-cup göğüsleri
Ellerini.

Onu düşündükçe bile sertleşiyordu. Kendini ayarladı ve rahatsız bir şekilde koltuğunda kaydı.

Etrafına baktı. Diğer çocuklar da sessizleşmişti. Eğer onlar da onu düşünüyor olsalardı bu onu şaşırtmazdı. Aklına girmiş ve onu düşünmemeyi zorlaştırmıştı.

Alex perişan görünüyordu. Anna, Aaron'un hatırlayabildiği tek şeydi ve Alex onu her düşündüğünde mutsuz oluyordu.

Neyse ki Tony bir dergide gördüğü yeni bir silahtan bahsetmeye başladı. Aaron'ın silahlarla pek ilgisi olmamasına rağmen ortamı yumuşattı.

Aaron gecenin geri kalanında Anna'yı pek düşünmemeyi başardı. Çok sonra diğer çocuklar gibi o da taksiyle eve dönmüş, odasına çıkmış ve yüzüstü yatağına düşmüştü. Ve onu düşünmeye başladı.
İyi olup olmadığını merak ediyordum. İyi olmadığından endişelenmek. Sonra da çok fazla eğlendiğinden endişelenmek.

Bir keresinde Los Angeles'ta bir Cuma akşamı etkinliğine katılmıştı. Alex ve Travis'le gitmişti. Her yerde kadınlarla seks yapan erkeklerin olduğu büyük bir odaydı. Mini bir seks partisine dönüşen birkaç yer vardı. Üçü de Travis'in babası Brandon'la birlikte platformda oturmuşlardı. Gece boyunca birçok kız yanlarına gelmişti. Hepsi de güzel ve çok yetenekliydi. Brandon da iyi bir adamdı. Devin gibi şeytani bir yanı yok gibiydi.

Bir noktada Brandon Alex'e San Francisco'daki Buluşmalara gidip gitmediğini sormuştu. Alex hayır demişti. Brandon cevap vermemişti ama yüzündeki ifadeden Devin'den pek hoşlanmadığı anlaşılıyordu. Aaron artık nedenini biliyordu.

Sonunda Aaron derin bir uykuya daldı, ancak birkaç saat sonra güneş doğduğunda akşamdan kalma bir halde uyandı.

Tanrım, her Cuma gecesinin/Cumartesi sabahının böyle olmamasını umuyordu. Endişeden kalp krizi geçirip ölebilirdi. Buna değer miydi?

Evet, öyleydi. Ona aşık olmamış olsa bile, ki bunu şimdi itiraf edebilirdi, onu incitmeyecek ve korkmayacağı bir arkadaşı ve sevgiliyi hak ediyordu.

Öğlene kadar, önce odasında sonra da alt katta volta atarak bir milden fazla yürüdüğünü tahmin ediyordu. Oda arkadaşları ona gülüyordu.

"Bir kız için asla bu kadar heyecanlanmazsın." Garrett, "Partide sana iki kez baksaydı sen de aynı şekilde davranırdın," dedi.

Aaron homurdandı.

"Bana iki kez baktı. Sen araya girmeseydin muhtemelen birlikte olurduk."

Aaron kaşlarını çattı ama cevap vermedi. Kavga edecek havada değildi. Garrett'ın Anna'nın kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Bırak ne isterse düşünsün. Travis ona sorular sormaya başladığında Anna'nın yanında Garrett olsaydı neler olabileceğini düşününce ürperdi. Garrett'ın
onu incitebilirdi, sadece anlamazdı ve Anna zihinsel olarak daha da berbat olabilirdi.

Telefonu nihayet 12:57'de çaldı. Tam saatini biliyordu çünkü telefonuna bakıp onu aramayı deneyip denemeyeceğini merak ediyordu.

"Anna!" diye bağırdı.

"Merhaba Aaron.

Nasılsın?"

Tatlı sesini duymak harikaydı. Ama sesi yorgun geliyordu. "Seni özlüyorum," diyerek anahtarlarını almak için odasına doğru yürümeye başladı.

Onun evine gitme beklentisiyle. "İyi misin? Sesin yorgun geliyor." İç çekti. "Yorgunum. Uzun bir geceydi."

Elinde anahtarlarla durakladı. "Öğleden sonra sana eşlik etmemi ister misin?"

Kız önce cevap vermedi ve adam endişelenmeye başladı. "Evet. Bunu isterim."

Ayaklarını ayakkabılarının içine soktu ve merdivenlerden aşağı koştu. "Şimdi arabama gidiyorum," dedi. "Yakında görüşürüz."

"Tamam.

Sabırsızlanıyorum."

"Ben de."

Aaron mutlu bir kalple arabayı sürdü. Kırmızı ışıkta durduğunda Alex'e bir mesaj yazdırdı: *Anna'dan haber aldım. O iyi ve ben de şimdi oraya gidiyorum.*

Birkaç dakika sonra Alex'ten bir mesaj aldı: *Teşekkürler*

Aaron arkadaşının görünürdeki umursamazlığına güldü. Aaron'ın Anna'nın aramasını beklediği kadar endişeyle Aaron'ın mesajını beklediğine dair her şeyine bahse girerdi.

On beş dakika sonra Anna'nın dairesinin kapısını çaldı. Anna kapıyı açtığında, onu yakaladı ve sıkıca sarıldı, bu da onun kıkırdamasına neden oldu. Onu kucağına aldı, kapıyı ayağıyla kapattı ve kucağında tutarak kanepesine taşıdı.

Saçlarını okşadı. Nefis kokuyordu. "Seni özledim."

Anna ona döndü ve onu öptü. "Ben de seni özledim," dedi yanağını okşayarak ve gözlerinin içine derin derin bakarak. Yorgun ve belki de üzgün görünüyordu. Sormak istedi ama Devin'le ilgili şeyler hakkında konuşmaktan hoşlanmadığını biliyordu.

*****

Anna kendini huzurlu hissetti. Gerçek huzuru. Devin'le birlikteyken ve Devin ona ya da bir başkasına kızgın değilken de bir nebze huzur vardı. Ancak Aaron'la birlikte olmak tamamen farklı bir duyguydu.

Ona iyice sokuldu ve o da kollarını onun etrafında sıktı. Adamın bir gece önce olanlarla ilgili ayrıntı sormamasına sevinmişti. Jenna'ya ne olduğunu ona nasıl anlatabilirdi?

Jenna'nın incinmesini izlemekten nasıl zevk almış olabilirdi? Bunu ne kadar çok düşünürse, ona o kadar anlamsız geliyordu.

En iyi arkadaşının incinmesini ve aşağılanmasını izlemek onu neden tahrik etsin ki? Ian'ın ona yaptıklarını, ona yaşattığı acıyı düşünmek şu anda midesini bulandırıyordu. Ama dün gece bu onu tahrik etmişti. Bu nasıl olabilirdi?

Jenna'nın iyi olduğunu umuyordu. Ian'la temasa geçmeyi unutmuştu ve Aaron'ın bilmesini istemediği için şimdi tereddüt ediyordu. Elbette, muhtemelen Pazartesi günü öğrenecekti.

Yüzünü onun göğsüne gömdü. Ne karmaşa ama! Bunu düşünmeyi bırakmak istedi.

"Akşamın nasıl geçti?" diye sordu gömleğinin bir düğmesiyle oynarken.

"Uzun." Aaron kıkırdadı. "Çok fazla alkol içeriyordu."

Anna kaşlarını çatarak ona baktı. "Sen ne yaptın?" "Alex,

Seth ve Tony ile Barney's'e gittik."

Anna Alex'in adını duyunca irkildi. "Barney's nedir?"

"Çok sık gittiğimiz bir bar. Aşırı kalabalık değil, ama her şeyi ilginç kılmaya yetecek kadar insan var."

Gülümsedi. "Hiç kadın tavladın mı?"

Aaron öksürdü ve ona baktı. "Anna! Hayır, tabii ki hayır. Bunu neden yapayım ki?"

Anna şok içinde gözlerini kırpıştırdı. "Şey, yani, ben meşguldüm ve sen arkadaşlarınla dışarı çıktın.Hepiniz yakışıklısınız. "Sesi kesildi ve omuz silkti.

Aaron'ın başka bir kadınla birlikte olması fikri onu rahatsız ediyordu ama onu suçlayamazdı. Ne de olsa dün gece onun için müsait değildi.

"Anna, senden başka kimseyi istemiyorum." Yanağını okşadı ve onu öptü. Yumuşak ve nazik bir şekilde başladı ve daha tutkulu bir hal aldı.

Aaron onun göğsünü avuçladı. "Seni özledim," diye mırıldandı boynuna karşı.

"Ben de seni özledim," dedi ve onu öptü, sonra ayağa kalktı ve onu odasına götürdü.

Otuz Yedinci Bölüm

"Uyan, uykucu."

Anna gözlerini açtığında Aaron'un yüzünde tatlı bir gülümsemeyle ona baktığını gördü. O da gülümsedi.

İki haftadır çıkıyorlardı; Anna'nın hatırlayabildiği en mutlu iki hafta. Aaron çok iyi, çok tatlı ve çok düşünceliydi. Alex'in bahsettiği bu özgürlük olayı harikaydı.

Aaron geçen hafta tüm gün dans etmeye başlamıştı, bu yüzden eskisi kadar birlikte vakit geçirememişlerdi ama birlikte geçirdikleri zaman onun için çok değerliydi.

"Merhaba," dedi usulca.

"Merhaba." Öne doğru eğildi ve onu nazikçe öptü. "Seninle uyanmak hoşuma gidiyor."

"Ben de." Sırıttı ve sonra aniden nefesi kesildi. "Bugün Pazartesi!"

Aaron kıkırdadı. "Şimdi mi hatırladın?"

Anna omuz silkti. "Beni ne kadar mutlu ettiğini düşünüyordum." Kollarını onun boynuna doladı ve onu tekrar öptü.

Bugün Yaz Yoğunlaştırma Programı başladı. O ve Aaron bütün gün dans edeceklerdi. Aynı binada, farklı katlarda olacaklardı ama yine de gün boyunca birbirlerini görebileceklerdi.

Anna yeniden tam zamanlı olarak dans etmeye başlamak için sabırsızlanıyordu ama bir yandan da gergin hissediyordu. Ailesi öldüğünden beri hiç bu kadar çok dans etmemişti.

Aaron Anna'yı duşa kadar takip etti ve sırtını duvara yasladı. Kendini onun vücudunun derinliklerine gömdü ve ikisi de yavaş ve sert bir şekilde sevişirken inlediler.

"Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor," diye mırıldandı Aaron onun kulağına. "Bu gece döndükten sonra bunu sana tekrar yapacağım."

Sırıttı ve başının arkasını duşun fayanslarına yasladı.

"Uh, huh," diye nefes aldı.

Çok derindi ve çok iyi hissettiriyordu. İçeri girip çıkarken parmakları kıç yanaklarına bastırdı.

Aaron onun içine girmeye devam etti. Son birkaç gündür o kadar çok seks yapmışlardı ki, acı çekmediğine şaşırmıştı ama Aaron'la sevişmek diğer erkeklerden farklıydı. Onu asla incitmiyor, asla sert davranmıyordu. Kıçına bile elini sürmemişti. Sadece... onu vücuduyla seviyordu. O da onu elinden geldiğince mutlu etmek için elinden geleni yapıyordu. Bir noktada, bu kadar zevkten öleceğini düşündüğünü söylemişti.

Birlikte hareket ettiler, ikisi de birbirlerine karşı patlayana kadar hızlandılar, öpüşürken birbirlerinin ağzına haykırdılar.

Onu üzerinden kaldırırken öpmeye devam etti. "Mmm, belki öğle yemeğinde gizlice kaçabiliriz."

Anna bu düşünceye gülümsedi. Stüdyoda özel bir yer bulmak zor değildi. Gizlice kaçıp birlikte olma fikri hoşuna gitmişti.

Duşlarını bitirdikten sonra ders için giyindiler. Anna taytını ve mayosunu giyerken kendini uçuyormuş gibi hissetti. Tekrar bu kadar mutlu olabileceğini hiç ama hiç hayal etmemişti.

Hüzünlü düşünceler zihninin sınırlarını tehdit ediyordu ama onları uzaklaştırdı. Hayatta kalabilmesinin tek yolu hayatını bölümlere ayırmaktı; mutlu kısımların tadını çıkarmak, o kadar da hoş olmayan kısımlarla daha sonra uğraşmak.

Yeni *pointe* ayakkabıları da dahil olmak üzere eşyalarını topladı. Çantasına koymadan önce onları sevinçle öptü.

Aaron'un kahkahası onu yerinden sıçrattı ve yüzü kızarmış bir halde ona baktı.

Onu ayağa kaldırdı ve derinden öptü. "Sanırım bu şimdiye kadar gördüğüm en şirin şeylerden biriydi. Senin adına çok mutluyum, tatlım."

Anna utangaç bir şekilde ona gülümsedi.

Elleriyle kızın yanaklarını kavradı. "Seni seviyorum."

Anna'nın gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Sen... ne?" Gerçekten de az önce söylediğini sandığı şeyi mi söylemişti?

"Seni seviyorum dedim." Adamın gözlerindeki şefkat kalbini ısıttı. Onun dudaklarını öptü. "Bugün sana kız arkadaşım olduğunu göstermek için sabırsızlanıyorum."

Anna onun gözlerinin içine bakarken kalbi yerinden fırlayacakmış gibi oldu. "Ben de seni seviyorum. Sadece ne kadar mutlu olduğumu düşünüyordum."

Aaron gülümsedi. "Mutlu olmana sevindim. Senin için başka bir şey istemiyorum."

Eşyalarını topladılar ve Aaron'un X-terra'sına doğru yola çıktılar. Stüdyoya giden kısa yol boyunca Aaron onun elini tuttu ve sık sık öptü.

Aaron arabayı park etti ve el ele stüdyoya doğru yürüdüler. İçeri girdiklerinde birkaç şaşkın bakışla karşılaştılar ama Aaron kolunu Anna'ya doladı ve Anna'nın birçoğuyla dans okulunda tanıştığı dansçı arkadaşlarını selamladı.

Parti.

Aaron onu Travis'in ve partiden hatırladığı ama isimlerini hatırlayamadığı birkaç kişinin yanına götürdü. Aaron onun arkasında durdu ve ellerini kaburgalarının altında birleştirdi.

"Anna," diye seslendi arkasından hafif aksanlı bir ses.

Isaak.

Döndü ve ona ışıl ışıl gülümsedi.

"Geldiğinizi duydum," dedi gülümseyerek. Ona ve Aaron'a birlikte kısa bir süre baktı ve gülümsemesi biraz duraksadı, ama yeniden toparlandı hemen sakinleşti. "Gel. Sizi eğitmeninizle tanıştırayım."

Aaron onu serbest bıraktı ama uzun bir öpücükten önce değil. "Bacağını kır. Öğle yemeğinde görüşürüz."

Anna ona gülümsedi ve Isaak'in merdivenlerin yanında durduğu yere doğru yürüdü. Isaak'ın dönüp Anna'yla birlikte merdivenlerden yukarı çıkmadan önce Aaron'a bir bakış attığını gördü.

"Nasılsın, Anna? Heyecanlı mısın?" Isaak sordu.

"Evet, hem de çok," diye coşkuyla cevap verdi.

"Güzel, sevindim." Isaak ona tereddütle baktı. "Aaron'la aranızda neler oluyor?"

Anna kızardı. "Oh. Biz... Yani....." Daha da kızardı. "O benim erkek arkadaş."

Isaak ona hüzünlü bir gülümseme verdikten sonra bir stüdyonun kapısını açtı.

"Burada biz vardır."

Yaşları 11 ila 14 arasında değişen birkaç kız etrafta dolaşıyor, geriniyor ve sohbet ediyorlardı. Hepsinin üzerinde Anna'nın giydiği açık mavi mayo, tayt ve bale terlikleri vardı. Isaak'la birlikte içeri girdiklerinde başlarını kaldırıp onu hevesle selamladılar.

"Merhaba kızlar. İlk gün için heyecanlı mısınız?" Hepsi coşkuyla başını salladı.

"Güzel, güzel." Odanın köşesine baktı. "Patty," dedi gülümseyerek.

Çilek sarısı saçlı, uzun boylu, zayıf bir kadın başını kaldırıp Isaak'a gülümsedi. Anna, Isaak'ın arkasından hafifçe geri çekildi.

Isaak kolunu Patty'nin sırtına koydu ve onu öne doğru çekti. "Patty, bu Anna Perkins. Anna, bu Patty Cottrell. Kendisi senin eğitmenin olacak ve kendi yaş grubuna geçmeye hazır olduğunda bana haber verecek."

Anna utangaç bir şekilde Patty'ye gülümsedi, Patty de ona kocaman bir gülümseme verdi. "Seninle tanışmak bir zevk, Anna. Sınıfımda olacağın için çok heyecanlıyım." Yüzü biraz yumuşadı. "Ailenle dans ettim," dedi yumuşak bir sesle. "Tıpkı annene benziyorsun."

Anna gözyaşlarını yuttu ve gülümsemeye çalıştı. "Teşekkür ederim," dedi usulca.

Patty tekrar Isaak'a baktı. "Ona iyi bakacağım," dedi gülümseyerek.

"Yapacağını biliyorum." Isaak Anna'ya döndü. "Anna, canım, güzel dans et." Durakladı, sıkıntılı görünüyordu. "Yemeğe gitmeden önce beni görmeye gel."

"Evet, Isaak," diye cevap verdi, yüz ifadesi karşısında kafası karışmış ve biraz da endişelenmişti.

Isaak gitti ve Patty onu odanın ortasına kadar götürdü. "Kızlar," dedi yüksek sesle.

Odadaki kızlar ona ve Anna'ya bakmak için döndüler. Anna içgüdüsel olarak bir adım geri çekildi.

"Bugün aramızda yeni bir öğrencimiz var." Anna'ya gülümseyerek baktı. "Aslında yeni bir öğrenci sayılmaz." Tekrar kızlara baktı. "Bu Anna Perkins.O....." Odanın her yerinde fısıltılar vardı. Patty nazikçe güldü. "Tamam. Siz akıllı kızlarsınız. Evet, bu Anna Perkins. Trevor ve Anya'nın kızı." Tekrar Anna'ya baktı. "Sen zaten ünlüsün," dedi nazikçe.

Anna kızardı.

"Bir süredir dans edemiyordu ve daha büyük gruplara katılmak için gücünü toparlamak üzere bir iki haftalığına bize katılıyor. Umarım onu ailemize sıcak bir şekilde kabul edeceğinize güvenebilirim."

Kızların hepsi ona sıcak gülümsemeler verdi.

Patty *barre* üzerindeki bir noktayı işaret etti. "Nicole, Jackie ellerinizi kaldırın." Ortadaki iki kız öyle yaptı. "Aralarında durun. Birkaç dakika içinde başlayacağız." Sonra piyanistin oturduğu köşeye doğru yürüdü.

Anna tereddütle Patty'nin gösterdiği yere doğru yürüdü. Nicole ve Jackie ona parlak bir şekilde gülümseyerek rahat hissetmesini sağladılar. Ders başlamadan önceki birkaç dakika boyunca rahatça sohbet ettiler.

İkisi de San Francisco'da birlikte dans ederek büyümüşlerdi. Nicole'ün kahverengi saçları vardı ve Anna kalın bir topuza dönüşen dalgalara bakarak çok kıvırcık olduğundan emindi. Kahverengi gözleri her şeyden zevk alırcasına parlıyordu ve burnu ile yanaklarındaki çiller açık tenini tamamlıyordu.

Jackie'nin topuz haline getirilmiş çok sayıda küçük siyah örgüsü ve pencereden gelen ışıkta parlayan güzel abanoz bir teni vardı. Gözleri siyah ve neşeliydi ve muziplikle parlıyordu.

Birkaç dakika sonra ders başladı. Sonraki iki saat Anna için cennet gibiydi. Bazen umursayan bazen de umursamayan yetişkinler yerine potansiyel profesyonel dansçılarla dolu bir sınıfta dans etmek harikaydı. Odadaki her dansçı orada olmak istediği için oradaydı ve elinden gelenin en iyisini yapmak için çabalıyordu. Heyecan verici ve coşkuluydu.

Otuz Sekizinci Bölüm

"Aaron, seni ofisimde görebilir miyim?" Isaak, Aaron sabah dersi bittikten sonra çantasını alırken, "Ofisimde görüşebilir miyiz?" dedi.

"Elbette," dedi Aaron terliklerini çıkarırken. Anna'yla "özel zaman" geçirmek için nereye kaçabileceğini düşünüp duruyordu ve aklına üçüncü kattaki nadiren kullanılan küçük odalardan biri gelmişti. Özellikle de yaz aylarında.

Isaak'ın ofisine giderken Anna'yı görmeyi umuyordu, böylece Anna onun kaçtığından endişelenmeyecekti. "Isaak," dedi Bale Ustası'na doğru koşarak. "Sadece Anna'yı bulmam gerekiyor ki-"

"Buna gerek yok. Zaten orada olmalıydı."

Aaron olduğu yerde durdu, midesi dehşetle doldu. "Neden?" diye sordu alçak bir sesle.

Isaak döndü ve içini çekti. "Bu açıkta konuşulacak bir şey değil Aaron. Lütfen," diyerek merdivenleri işaret etti.

Her adımda Aaron'ın midesi daha da çalkalanıyordu. Bir şeyler dönüyordu. Isaak sıkıntılı görünüyordu ve eğer Anna .....zaten oradaysa ona ne oldu? Aaron aceleyle Isaak'ın yanına gitti ve onu ofislerin bulunduğu bankaya kadar takip etti.

Anna onun ofisinin önündeki sandalyeye oturdu. Aaron yaklaştığında başını kaldırdı, onu parlak gözleri ve gülümsemesiyle selamladı.

"Hey, tatlım," dedi Aaron rahatlamış bir şekilde. O iyiydi. "Ders nasıldı?" Onu derin derin öptü.

Gözleri hayatla parlıyordu. Çok güzel bir manzaraydı. Gerçekten de kendi elementindeydi. "Cennet gibi."

Isaak kapı aralığında durdu ve dikkatle Aaron'a baktı.

"Üzgünüm, Anna. Isaak beni görmek istedi, sonra öğle yemeğine gidebiliriz." Ona göz kırparak kızarmasına neden oldu.

Isaak, "Aslında ikinizi de görmem gerekiyor," diyerek ofisine gelmelerini işaret etti.

Aaron kaşlarını çattı ve Anna ile birlikte içeri girip Isaak'ın modern ahşap ve metal masasının karşısındaki sandalyelere oturdular.

Isaak ikisine de üzgün bir bakış attı. "Anladığım kadarıyla ikiniz şu anda çıkıyorsunuz?"

Aaron başını salladı ve Anna'nın elini tuttu. "Evet."

Isaak, Aaron'unyüzünde gördüğüen üzgün ifadeyle Anna'ya baktı."Anna, ben....." İç çekti. "Bunu yaptığım için Tanrım beni affet. Sen
çok mutlu görünüyorsun."

Aaron'ın midesi yine çalkalandı. Anna'yı programdan atacak mıydı? Devin şeytani büyüsünü Isaak'a karşı kullanmış ve onun dans etmesine izin vermemesini mi söylemişti?

Isaak'ın hüzünlü gözleri ona döndü. "Aaron," dedi usulca. "Sen profesyonel bir dansçısın. Şirketin bir üyesisin."

Aaron başını salladı. Bu binadaki herkes bunu biliyordu.

Isaak iç çekti. "Şirket dansçılarının Okul öğrencileriyle çıkmasına ilişkin kurallarımızı hatırlıyor musun?"

Aaron kaşlarını çattı. Bu konuda belli belirsiz bir şeyler hatırlıyordu ama bu hiç sorun olmamıştı. Öğrencilerin çoğu on sekiz yaşın altındaydı ve hapse girmeye hiç niyeti yoktu.

"Aaron, eğer ikiniz de şu anda sahip olduğunuz pozisyonlarda kalmak istiyorsanız, Anna ve sen birbirinizi görmeye devam edemezsiniz."

Aaron'ın kalbi bir kaya gibi düştü. "Ne?" Ellerine bakan Anna'ya baktı, yüzü çarşaf gibi bembeyazdı.

Isaak da en az onlar kadar mutsuz görünüyordu. "Özür dilerim Aaron. Gerçekten üzgünüm.
Dünyada yapmak isteyeceğim son şey ikinizi de incitmek olur."

"Isaak, ciddi olamazsın! Bunu bize yapamazsın." İçindeki acı Aaron'un kalbi dayanılmazdı. Hem kendi kederi hem de Anna'nın kalbi için duyduğu korku.

Isaak iç çekti. "Bu durumda kuraldan feragat edilip edilemeyeceğini öğrenmek için Melinda'yı aradım." Melinda Mütevelli Heyeti Başkanıydı. "Hayır dedi. Bu kötü bir emsal teşkil eder." Hâlâ ellerine bakmakta olan Anna'ya baktı. "Çok özür dilerim."

Mütevelli Heyeti. *Alex.* Alex'in bu işle bir ilgisi olmalı. O orospu çocuğu, kuralın bu olduğunu bilerek onu ve Anna'yı ayarladı. Oh, konuşacaklardı.

Öfkesini yatıştırmak için titrek bir nefes aldı. Alex'le yakında ilgilenecekti. Önce Anna'yla ilgilenmesi gerekiyordu. Onun eline uzandı ama

onu elinden kaptı.

Isaak'a kızarmış gözlerle baktı ama gözyaşı dökmedi. "Anlıyorum, Isaak." Aaron'a döndü. "Öğleden sonra benden önce işin bitecek. Resepsiyonu arayıp eşyalarını alman için daireme girmene izin vermelerini isteyeceğim. Eve yürüyerek gidebilirim."

"Hayır, Anna. Bir şeyler ayarlayabiliriz."

Anna başını salladı. "Yapamayız. Sen bırakamazsın. Ben de bırakamam." Ayağa kalktı. "Seninle birlikte olduğum her anı sevdim Aaron." Döndü ve ofisten çıktı.

Aaron Isaak'a ters ters baktı. "Bunu ona yaptığına inanamıyorum," dedi sıkılmış dişlerinin arasından. Şiddetle ayağa kalktı. "Provalara geç kalabilirim. Halletmem gereken biri var." Kapıyı arkasından çarparak ofisten çıktı.

*****

Anna, Isaak'ın ofisinin yanında yere oturmuş, teselli edilemez bir halde karşı duvara bakıyordu. Hıçkırmamak için titreyen ellerini ağzına bastırdı. Zorlukla nefes alabiliyordu, göğsü acıdan çok sıkışmıştı.

Gerçek olamayacak kadar güzeldi. Mutluluk için yaratılmamıştı. O bir köleydi. Erkeklerin zevki için kullanılmaktan başka bir şey beklemeye hakkı yoktu. Kısa süren mutluluk dönemi sona ermişti ve hayatın gerçeklerine geri dönmüştü.

Bir kapı çarpması sesi duydu ve sıçradı. Aaron yüzü kıpkırmızı ve yumrukları sıkılı bir halde ofis bölmesinden çıktı. Anna'ya doğru baktı ve yüzü yumuşadı.

Ona doğru bir adım attı. "Anna," dedi usulca, ona doğru uzanarak.

Hayır, ona bakmak çok acı veriyordu. Ona yakın olmak. Sesini duymak. Hızla ayağa kalktı ve onun yanından koşarak geçti, merdivenlerden indi ve ön kapıdan çıktı.

Nicole ve Jackie yakınlarda bir yere yemeğe gideceklerini söylemişlerdi ve kısa bir süre onlara katılmayı düşündü. Ama hayır, yalnız kalmak istiyordu.

Alex neden onu kaderine terk etmemişti ki? Kendini Devin'in iradesinde kaybetmek, kırık bir kalbin acısını hissetmekten çok daha iyi geliyordu.

Oh, acı! Kalbi Ian'ın kocaman elleri tarafından sıkılıyormuş gibi hissediyordu. Belki de yeterince sıkarsa, patlayacak ve ölecekti ve sefalet sona erecekti.

Aaron'la ilgili düşünceler bir anda aklına geldi ve onları bir kenara itti. Şu anda hissetmek istemiyordu. Aaron'a sahip olmak için neler

vermezdi.

şarap içmek istiyordu. Dünyada kendisini daha iyi hissettirecek kadar şarap olup olmadığını merak etti.

*****

Aaron göğsü kabararak Alex'in evine yanaştı. Arabayı sürdükçe öfkesi ve acısı daha da artmıştı.

Anna! Bu nasıl olmuş olabilirdi? Aklına gelen tek şey, Alex'in sadist bir "Efendi" şeysi olduğuydu. Alex
Kurul. Kuralı biliyor olmalıydı. Aaron bile bunu duyduğunu hatırlıyordu. Ama Alex onu Anna'nın peşinden gitmesi için cesaretlendirmişti. O da yapmıştı. Ve ona aşık olmuştu. Hem de çok.

Cipten indi, kapıyı arkasından çarptı ve uzun yürüyüş yolunda hışımla ilerledi. Frau Gersten kapıyı açana kadar cama vurdu. Dikkat etmemişti ve neredeyse ona çarpıyordu. Zavallı kadın.

Adam onun yanından geçip eve girerken gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Alex!" diye bağırdı, sesi ahşap duvarlarda yankılanıyordu.
Hizmetçiye doğru döndü. "O burada mı?"

Başını salladı.

"Alex!" diye avazı çıktığı kadar bağırdı. "Hangi cehennemdesin, seni lanet olası piç?"

Oturma odasına girdi ama Alex orada değildi.

Merdivenlerden yukarı çıkmak üzereydi ki Alex alt kattan çıkageldi.

"Aaron." Alex'in yüzünde büyük bir şok ifadesi vardı. "Bir sorun mu var?
Anna'yla mı?" diye sordu endişeyle.

Aaron ona ters ters baktı ve üzerine yürüdü. "Bilmen gerekirdi," diye homurdandı, sonra kolunu geri çekip Alex'in suratına bir yumruk indirdi.

Aaron bir tane daha savurdu ama Alex temas etmeden önce onun elini yakaladı. Seth ve Tony merdivenlerden yukarı tırmandılar ve iki adamın kavgasını izlerken şok içinde orada durdular.

Alex onu serbest bıraktı ve Aaron bir yumruk daha attı. Alex bu kez Aaron'un ellerini yakaladı ve Aaron'un arkasına sabitleyerek yüzünü Alex'ten başka tarafa çevirdi.

"Neler oluyor Aaron?" Alex homurdandı.

Aaron tutuşa karşı mücadele etti ama Alex onu bırakmayacak kadar güçlü ve iyi eğitimliydi.

"Neler oluyor Aaron?" Alex tekrar sordu, bu sefer daha sakindi. "Anlat Ben."

"Neden bana onun peşinden gitmemi söyledin? Onunla ne tür bir oyun oynuyorsun? Ya benimle? Arkadaş olduğumuzu sanıyordum."

"Aaron, neden bahsettiğini bilmiyorum." Aaron'ı serbest bıraktı ve kendisinden uzaklaştırdı ama onu dikkatle izledi. "Anna
Tamam mı?"

"Bilmiyormuş gibi davranma," diye hırladı Aaron.

Alex çaresizce Seth ve Tony'ye, sonra da ağır ağır nefes alan Aaron'a baktı. "Öyle mi. Anna. İyi mi?"

"Hayır!" diye bağırdı. "O iyi değil. Neden iyi olsun ki?
İstediğin bu değil miydi?"

Alex telaşlanmıştı. "Nerede o? Seth, bul onu."

Seth döndü ve aceleyle odadan çıktı.

Alex ellerini saçlarında gezdirdi. "Aaron. Ne diyorsun lan sen? Ne oldu?"

"Siz, Sayın Yönetim Kurulu Üyesi," dedi alaycı bir tavırla. "Bizi sen ayırdın. Kuralı biliyordun ve bana onun peşinden gitmemi söyledin. Ne tür bir hasta piçsin sen?"

"Ayrılmak mı?" Alex gerçekten şaşkın görünüyordu. "Neden ondan ayrılasın ki? Ona aşık olduğunu sanıyordum."

"Öyleyim." Aaron inledi. "Bununla başa çıkacağım, tamam mı? Ama bunu Anna'ya neden yaptın? Onu önemsediğini sanıyordum. Sen de Devin kadar sadist misin? Eğer öyleyse, bana haber ver ve ben de mesafemi koruyayım."

Alex yüzünde öyle şaşkın bir ifadeyle ona bakıyordu ki Aaron yanılıp yanılmadığını merak etmeye başladı. Derin bir nefes aldı. "Alex'i tanıyor muydun?
kural mı?"

"Kural mı? Ne kuralı?" Alex yine şaşkın görünüyordu.

"Şirket dansçılarının öğrencilerle çıkmasına izin verilmemesiyle ilgili kural." Alex'in gözleri büyüdü ve yüzü hafifçe soldu. "Bu bir kural mı?"

Aaron arkadaşını suçlamakla hata ettiğini anladı. Öfkesi buharlaştı ve ellerinin topuklarını gözlerine bastırarak yere yığıldı. Başını salladı.

"Isaak dersten sonra bizi ofisine çağırdı ve birlikte olamayacağımızı söyledi. Anna... pek bir şey söylemedi ve gitti."

"Stüdyonun yakınında," diye cevap verdi Seth elinde telefonuyla. "Caddenin aşağısındaki bir şarküteride."

Aaron şaşkınlıkla Seth'e baktı.

Alex, "Bileziğinde bir GPS çipi var," diye açıkladı. Aaron ona ters ters bakınca devam etti. "Acil durumlar için. Devin onu bir yere götürürse diye."

Aaron parmağıyla ahşap zemindeki deseni takip etti. "Yani ayrılmak zorunda kalacağımızı bilmiyor muydun?" Aaron sessizce sordu.

Alex acı dolu bir sesle, "*Nein, mein Freund,*" diye cevap verdi. "Bunu ona asla yapmazdım. Ya da sana."

Aaron içini çekti ve başını arkaya yaslayarak arkadaşına baktı. "Tanrım, çok acıyor," dedi usulca. "Sadece iki hafta olduğunu biliyorum ama bu gece onunla eve gitmemeyi hayal bile edemiyorum."

"Bilseydim seni asla cesaretlendirmezdim Aaron. Umarım bunu biliyorsundur."

Aaron üzüntüyle başını salladı. Arkadaşını bundan daha iyi tanıyordu. Durum için Alex'i suçlarken aşırı tepki göstermişti.

"Belki de Melanie'yi aramalıyım-"

"Isaak çoktan yaptı. Onun kuralı değiştirmeyeceğini söyledi. Bunun kötü bir emsal oluşturacağını söyledi."

Alex içini çekti ve şöminenin yanındaki sandalyelerden birine yığıldı. "Gidip onu bulayım mı?"

Aaron yumuşak bir sesle, "Senden korkuyor, Alex," diye karşılık verdi.

Alex bu yorum karşısında yüzünü buruşturdu. "O ne yapacak? Böyle bir şeyle nasıl başa çıkacağını bilmiyorum."

Aaron telefonunu çıkardı. "Jenna'yı arayıp haber vermeliyim. Tabii Anna onu henüz aramadıysa." Ekrana birkaç kez bastıktan sonra Jenna'nın cevap vermesini bekledi. Kolordunun farklı bir stüdyoda dersleri vardı ve bu yüzden onu bugün henüz görmemişti. Gerçi onu genellikle öğle yemeklerinde görürdü.

"Merhaba Aaron." Jenna'nın sesi soğuktu.

"Jenna mı?" Kaşları çatıldı. "Sorun nedir?"

Bir an sessiz kaldı. "Anna sana söylemedi mi?"

"Bana neyi anlatacaksın?" Anna Jenna'yı ne zaman görmüştü? Bütün hafta sonu onunla birlikteydi.

"Ona sor."

"Jenna yapamam. I. " İçini çekti ve gözlerini kapattı. "Isaak bizi ayrıldık çünkü o bir öğrenci." "Öyle

mi yaptı?"

Aaron onun kendisi ve en iyi arkadaşı için üzgün görünmesini beklerdi. Sesi neredeyse mutluydu?

"Üzgünüm Aaron. Ama muhtemelen o kaltak olmadan daha iyi olursun."

Aaron'un çenesi düştü ve Alex'e baktı. "'Muhtemelen o sürtük olmadan daha iyiyim' mi? Neler oluyor, Jenna?"

Alex Aaron'a baktı ve o da omuz silkti. Jenna'nın yıllardır sürekli endişelendiği arkadaşına sırtını döneceğini asla tahmin edemezdi.

"Babamı becerdi. Benim önümde. Ve görünüşe göre başka yerlerde."

"Ne?" diye haykırdı. Anna bunu neden yapsın ki?

"Devin beni Cuma günü... adı her neyse ona götürdü. Herkese söyledi....." Cümlesinin ortasında durdu. "Beni cezalandırdığını söyledi.
Anna'yı izinsiz becerdiği için babama. Ve oradaki adamlara bana tecavüz ettirdi. Anna da onlarla birlikte izledi ve güldü."

Aaron dehşet içinde Alex'e baktı. "Seni malikaneye götürüp tecavüz mü ettirdi?"

Alex kaşlarını çattı.

"İyi misin? Yapabileceğim bir şey var mı?" Böyle bir şeye nasıl tepki vermesi gerekiyordu? Polisi arayamazsın ki.

"Hayır. Bu hafta dans edemeyeceğim çünkü kıçım paramparça oldu. Dikiş attırmak zorunda kaldım."

"Sesin kızgın geliyor."

"Kızgınım. Arkadaşım olduğunu düşündüğüm kişi tüm bunlar olurken beni izledi ve bana güldü."

"Jenna, bir yanlış anlaşılma olmalı. Anna yapmaz-" "Ne yani, onu çok iyi tanıyor musun? Doğru ya. Kaç kere
O gece seviştiği adamlar?"

Aaron'ın midesi bulanıyordu. "Jenna, Devin'le ne yaptığını gerçekten bilmek istemiyorum."

"Senin kafanla oynuyor Aaron. Yüksek ve güçlü pozisyonunu seviyor. O bir çeşit prenses. Kelimenin tam anlamıyla. Bir prenses
siki olan her şeyi sikiyor. Ve bundan hoşlanıyor."

"Jenna, yeter. Cumartesi sabahı onu gördüm. Olanlardan dolayı pek de heyecanlı görünmüyordu."

"Sana hiçbir şey anlatmadığını söylediğini sanıyordum." "Söylemedi. Ama bu konuda çok sessizdi."

Jenna homurdandı. "Muhtemelen tüm o sikler yüzünden yorulmuştur."

"Yeter, Jenna. Bunu duymak istemiyorum. Onun durumu... en iyi ihtimalle zor."

"Evet, Cuma günü gerçekten zor görünüyordu," diye mırıldandı nefesinin altında. "Başına gelenler için çok üzgünüm Jenna. Yapabileceğim bir şey var mı?
ne yapabilirim?"

Arkadaşı için üzülüyordu ama Anna sempati duymasını zorlaştırıyordu. Başına gelenler korkunçtu ama bu Anna'nın suçu değildi. Devin zalim bir efendiydi. Anna sadece onun manipüle edilmiş kölesiydi. Gerçekten. Anna'nın tepkisinin Jenna'nın söylediği kadar korkunç olduğundan şüpheliydi. Devin Anna'ya istediği her şeyi yaptırabileceğini itiraf ettiğine göre, Aaron "kahkahaların" ne kadarının gerçekten Anna'ya ait olduğunu ve ne kadarının Devin'in etkisi olduğunu merak ediyordu.

"Hayır," diye homurdandı Jenna, sonra içini çekti. "Kulağa geldiği kadar kötü değildi. Aslında olanların çoğu hoşuma gitti. Sanırım bu Devin'i kızdırdı."

"Yani tecavüze uğramadın mı?"

"Bilmiyorum. Kıçımdaki koca adam hiç de hoş değildi. Ama ilk kısmı hoşuma gitti." İç çekti. "Bütün o adamlar. "

Aaron gözlerini devirdi. Evet, bu Jenna'nın söylediğine benziyordu. "Jenna, Anna'nın bir köle olduğunu biliyorsun, değil mi? Çok fazla seçeneği yok gibi
hayat."

"Nasıl gerçekten bir köle olabilir? Bu tür şeylerin yasadışı olduğunu sanıyordum."

"Devin'in yasaları önemsediğini mi sanıyorsun? Babanla ödeşmek için seni kaçırdı."

Jenna sessizdi.

"Anna'nın şu anda bir arkadaşa
ihtiyacı var, Jen." İç çekti. "Ona
kızgınım."

"Şu anda Alex'in evindeyim ve onu gördüğümde yaptığım ilk şey yüzüne yumruk atmak oldu."

"Alex'i vurdun mu?"

"Bu kadar sinirlenmemi beklediğini hiç sanmıyorum. Ama evet. Bir tane var."

"Neden?"

"Çünkü Anna'dan ayrılmak zorunda kalmamda onun da parmağı olduğunu düşünmüştüm."

"İkinizin birlikte iyi olduğunuzu sanıyordum." Aaron iç çekti. "Ben de öyle. Tanrım, onu seviyorum." "Aşık olmayı başardın mı?"

"Yaptım. Elimde değildi."

"Belki yakında şirket kurar. O zaman siz de yeniden başlayabilirsiniz."

Aaron iç çekti. Bunu hiç düşünmemişti. "Bu gerçekten iyi bir nokta Jen. Sadece birkaç ay uzakta. Bununla başa çıkabilirim."

*****

Alex, Jenna'yla konuşurken oturduğu yerden en iyi arkadaşına baktı. Kendini çok kötü hissediyordu. Eğer bilseydi, bu ilişkiyi asla teşvik etmezdi. Kuralın mantıklı olduğunu düşünüyordu ama... kahretsin. Anna'yla bir kez daha sıçıp batırmıştı. Onunla hiçbir şeyi doğru yapamaz mıydı? Bu soruyu kendine çok sormuştu. Ve cevabı hep "hayır" olmuştu.

Bölüm Otuz Dokuz

Anna öğle yemeği için aldığı sandviçe baktı ve hiç iştahı olmadığını fark etti. Düzenli olarak yemek yemediği yıllardan sonra, yemek yemeden sınıfa geri dönme fikri şu anda endişe verici değildi, ancak daha sonra öyle olabilirdi.

Kendini perişan hissediyordu. Kısa bir süre için yaz tatilini bırakmayı düşünmüştü. Aaron'la çıkmaya devam edebilmek için. Çok cazipti. Ama yapamazdı. Yıllar sonra ilk kez gerçek dans ortamına döndükten sonra olmazdı. Dans ederken yaşadığını hissediyordu. Kendisi gibi hissediyordu; Jack ve Devin'in elinden aldığı o parçası geri dönmüştü.

Ama Aaron'ı çok özlüyordu. Bu gece yalnız uyuma fikrinden nefret ediyordu. Onun huzurlu varlığını, kollarında hissettiği güvenliği özleyecekti.

Belki de istifa etmeliydi. Başka kim onu olduğu gibi kabul edebilirdi ki? Çıkmasa da fark eder miydi? Devin onun dışarı çıkıp deneyler yapmasını istemişti. Yaptığını söyleyebilir ve şimdi küçük dünyasına geri dönebilirdi. Sadece daha fazla dans etmek için biraz daha genişleyecekti. Ama artık çıkmak yoktu. Tadı çok tatlıydı ama sonundaki sızı çok acı vericiydi. Şu anda hissettiği gibi hissetmektense Jack'in kırbacıyla kırbaçlanmayı tercih ederdi.

Evet. Dans, seks ve Devin. Bu onun hayatı olacaktı. Onun güvenli hayatı.

*****

Öğleden sonrasının geri kalanı hızla geçti. Anna kendini dansa kaptırdı. Öğle yemeğinden sonraki ilk ders *pointe idi*. Düşündüğü kadar kötü olmadığı ortaya çıktı. Becerileri beklediği kadar kötü değildi.

Ders bittiğinde çok yorgundu ama yapabileceğini hissediyordu. Tekrar *pointe* dansı yapabiliyordu. Patty bile etkilenmişti.

O akşam eve doğru tek başına yürürken, kırık kalbinden ziyade dans aşkını düşünmeye çalıştı. O kadar da uzun bir yürüyüş değildi;

sadece on beş dakika.

Dairesine girdi ve Aaron'ın yokluğunu hissetti. Odasına baktığında Aaron'ın eşyalarını toplayıp gittiğini gördü.

Beklenmedik bir anda gözleri yaşlarla doldu. Kendini çok yalnız hissetti. Duvara sırtını dayadı ve yere düşene kadar kaydı. Oturdu ve hıçkıra hıçkıra ağladı. Ve hıçkırdı. Ve hıçkırdı.

Her şey hakkında ve hiçbir şey hakkında. Aaron. Kurt. Wilhelm. Alex. Ailesi. Devin'in ona yaptığı şeyler. Jenna'nın başına gelenler. Yıllardır içinde biriktirdiği tüm acı ve incinmişlik gözyaşları seliyle dışarı aktı. Çığlık attı. Ayaklarını tekmeledi. Yumruklarını sıkarak yere vurdu.

Sonunda sırt üstü uzandı ve gözlerini tavana dikti. Katarsis tamamlanmıştı, bir nevi sessizliğe kavuşmuştu. Huzur değil. Hayatının huzurlu olması gerekmiyordu. Ama sessiz ve sakin hissediyordu. Fırtınanın dinmesine izin verilmişti ve bitmişti.

Kalktı ve Jenna'yı aradı. Direkt telesekretere düşmüş.

"Merhaba Jenna," dedi Anna, Jenna'nın mesajı dinleyeceğini umarak. "Geçen gece olanlar için çok üzgünüm. Bunun için hiçbir mazeretim yok. Devin... kafama garip şeyler yapıyor. Şu anda bile, olanları düşünmek beni hasta ediyor. Lütfen, Jenna. Beni affet. Lütfen beni geri ara."

Telefonu masanın üzerine koydu ve gözyaşları yüzünden akarken ona baktı.

*****

Daha sonra, akşam yemeğini yedikten sonra, Anna kanepede uzanırken pijamalarıyla televizyon izlerken kapısının çalındığını duydu. Aaron muydu? Şu anda onunla yüzleşmek istemiyordu. Devin mi? Bu iyi olabilirdi.

Kapıyı açtığında Zach'in yüzünde bir sırıtışla orada durduğunu gördü. "Merhaba, Anna."

Kalbi midesine inerken ona gülümsedi. Bu *gece olmaz*, diye sessizce yalvardı. Duygularını daha yeni kontrol altına almıştı.

"Merhaba Zach," dedi sessizce.

Kaşını kaldırdı. "Beni içeri davet etmeyecek misin?"

"Ah, tabii ki," dedi endişeyle ve adamın içeri girebilmesi için geri çekildi.

Adam içeri girdikten sonra kapıyı kapattı. Adam hiçbir uyarıda bulunmadan onu yüz üstü kapıya çarptı ve ona doğru bastırdı.

"Bütün hafta seni düşündüm Anna," dedi kulağına. Sert aletini Anna'nın arkasına bastırdı. "Kız arkadaşım senin kadar
Senin kadar maceraperest." Ellerini atletinin üzerinden göğüslerini avuçlamak için yukarı kaldırdı ve inledi. "Tanrım, göğüslerin harika." Onları sertçe sıktı ve kız acı içinde nefesini tuttu. "Yatak odan nerede?"

Arkasını işaret etti. Adam onu çevirdi, sağ eliyle kavradı.
meme ucuna dokundu ve onu kısa koridordan aşağıya, ilk geldiği oda olan misafir odasına çekti.

Adam onu yatağa doğru iterken hafifçe tökezledi.

"Kıyafetlerini çıkar," diye homurdandı.

Sinirli bir şekilde atletinin eteklerini çekti. "Arkanı

dön ki görebileyim."

Dediğini yaptı ve sonra üstünü başının üzerine çekti. Pantolonunun bağlarını çekip çıkardı, sonra adam çıplak vücuduna bakarken ve kot pantolonunun üzerinden sikini okşarken gergin bir şekilde durdu.

Önünde durmak için iki uzun adım attı, sonra saçlarını kavradı ve onu dizlerinin üzerine itti. Pantolonunun fermuarını açtı ve sikini çıkardı. O bir Kardeş değildi; piercingi yoktu.

Tekrar saçlarından tuttu ve sikini ağzına soktu. Derinlere bastırdı, kendini boğazından aşağı itti. Ağzını ve boğazını becerirken inledi.

Adam çekildiğinde Anna nefes nefese kaldı ama hepsi bu kadardı. Onun oksijen ihtiyacı umurunda değildi.

"İyi sakso çekiyorsun tatlım," dedi hınzır bir gülümsemeyle ona bakarken.

Onun eğlenmesini sağlamak için elinden geleni yaptı. Adamın saksosunu alıp gideceğini umuyordu ama öyle olmadı. Aletini kızın ağzından çekti.

"Yatağa uzan ve bana amını göster."

Sürünerek yatağın üstüne çıktı ve bacaklarını açıp dizlerini göğsüne yaklaştırarak oturdu. Zach tişörtünü çıkarıp vücudunu okşarken endişeyle dudağını ısırdı.
sikini. Derin bir nefes alarak, adamın ne istediğini okuyacak kadar sakinleşti: adam mücadele istiyordu.

Anna bu gece bu oyunu oynamak istemiyordu. Gün boyunca hem fiziksel hem de duygusal olarak yıpranmıştı. Ama ona istediğini vermezse, Devin'i arayacaktı ve o zaman Zach'in bu gece yapabileceği her şey Devin'in cezalarıyla karşılaştırıldığında piknik gibi kalacaktı.

Anna gözlerini Zach'e dikti ve geri çekilmeye başladı. Sırıtışı onun hakkındaki ilk yorumunu doğruladı. Anna yavaşça geriye doğru ilerlemeye devam etti, ta ki Zach ona doğru hamle yapıp kalçalarından tutup kendine doğru çekene kadar.

Kadın onu itmeye çalıştı ama adam çok daha güçlüydü ve onu durdurmak için pek bir şey yapmadı. Onu karnının üzerine çevirdi ve ellerini başının üzerinde tuttu. Vücutlarının arasına uzandı ve kendini onun göt deliğine yerleştirdi.

"Hayır," diye yalvardı. "Lütfen yapma."

Zach güldü. "Ne yapacağımıza karar verecek durumda değilsin, değil mi?" Adam öne doğru bastırdı ve kadın kaçmak için mücadele etti, bu da onu daha da azdırdı. Sert, kuru horozu deliğine bastırdı ve açıklığı ihlal ederek Anna'nın acı içinde çığlık atmasına neden oldu.

"Yapma. Lütfen yapma." Adam ileri doğru bastırmaya devam ederken kadın hıçkırarak ağladı.

Deliği yandı ve içi sert girişe direndi.

Ama içeriye tamamen oturana kadar acımasız istilasına devam etti. Kadının üst kollarını kavradı ve dar deliğini yağmalamaya başlarken sıktı. İçeri ve dışarı hareket etti, acı içinde ağlarken zevkle inledi.

İticileri hızlandı ve kendini onun kıçına boşaltırken yüksek sesle inledi.

İşi bittiğinde ağır ağır nefes alarak onun üzerine uzandı. Anna, tam bir nefes alabilmek için onun üzerinden kalkmasını umarak inledi.

Birkaç dakika sonra kendini onun içinden çekti ve oturdu. Kadının kıç yanaklarını ayırdı ve takdirle kıkırdadı.

"Güzel," diye mırıldandı, sonra yanaklarına bir tokat atarak Anna'nın acı içinde inlemesine neden oldu.

Ayağa kalktı ve giyindi. Anna onun gitmek için giyinmesini umarak yüzüstü yattı.

Tamamen giyindikten sonra, "Yakında seni tekrar görmeye geleceğim, tatlım," dedi ve arkasından kapıyı kapatarak odadan ve daireden çıktı.

Anna uzun süre arka duvara baktı. Kendini çok yalnız hissediyordu. Aaron'ı aramak istedi. Gelip ona sarılmasını istedi.

Ama yapamadı. Birbirlerini görmelerine izin verilmiyordu. Diğer herkes onu seks için istiyordu ve o seks istemiyordu. O sevgi istiyordu. Sarılmak ve ilgilenilmek.

Aklına Wilhelm'i aramak geldi ama Almanya'da saat daha sabahın altısıydı. Aramak için çok erken.

Aklına Alex geldi ama Alex onu korkutuyordu. Yine de cinsel bir şey denemeyeceği konusunda ona güvenebilirdi. Ama bir kölenin rahatlamak için efendisini araması doğru görünmüyordu. Ayrıca, muhtemelen Kirsty ile birlikteydi.

Hayır. Bu geceyle yalnız yüzleşmek zorunda kalacaktı. Jack'le yaşarken yaptığı gibi. Neden şimdi çok daha zor görünüyordu?

Yataktan kalkıp ön odaya geçerek televizyonu kapattı, sonra da kendi yatağına girip uyumaya başladı.

Kırkıncı Bölüm

Anna uykusuz geçen bir gecenin ardından hâlâ bitkin bir halde uyandı. Zach ona zalimce davranmıştı ve her yeri ağrıyordu. Bunu ona yapmış olmasından nefret ediyordu.

Yaptığı şey onu neden bu kadar rahatsız ediyordu? Sanki bunu daha önce yaşamamış gibi değildi. Vasisinin garajının o siyah kapısından benzer şeyler yapmak için kaç kez adamlar girmişti? Jack tam da bu nedenle kapıyı açık tutuyordu.

Kendini duşa sürükledi ve bitirdikten sonra biraz daha iyi hissetti. Kıçı hâlâ acıyordu ama büyük ölçüde iyileşmişti ve dans edebileceğinden emindi.

Kurulanırken kollarındaki morlukları fark etti ve iç çekti. Bu yüzden her zaman uzun kollu mayo giyerdi: kaçınılmaz olarak oluşan morlukları gizlemek için. Patty'nin onu giymesine izin verip vermeyeceğini merak etti.

dans kazağı giyerdi. Sıcak olacaktı ama en azından morluklar gizli kalacaktı. Belki de derse girmeden önce Isaak'e soracaktı.

Giyinirken kalbindeki acıyı bastırmaya çalıştı. Aaron'ı çok özlemişti.

Kahvaltıdan sonra stüdyoya gitti ve doğruca Isaak'ın ofisine gitti.

"Merhaba Anna," dedi Isaak, ayağa kalkıp ona doğru yürürken. Ellerini kollarının üst kısmına koydu ve Anna irkildi. "Neyin var?"

Anna yere baktı. "Ben... zor bir gece geçirdim," diye geveleyerek cevap verdi.

Isaak elini Anna'nın çenesinin altına koydu ve yüzünü kendi yüzüne doğru kaldırdı. "Seni kim incitti Anna?"

"Tanıdığınız biri değil. Sadece... benim binamda yaşayan biri.""Anna, yapamazsın. "Isaak iç çekti. "Her şeyin daha iyi olacağını düşünmüştüm Jack'in evinden taşındığından beri."

Başını iki yana salladı. "Devin, onunla yaşasam da yaşamasam da beni kontrol ediyor. değil." Tekrar yere baktı. "Anladığım kadarıyla, birçok erkek

yaşadığım yerde," dedi usulca, sonra tekrar ona baktı. "Ders sırasında kazağımı giyebilir miyim?"

Isaak'ın gözleri hüzünlüydü. "Çürüklere bakayım."

Anna tek parça streç giysisinin üzerine giydiği şal kazağı çıkardı.

Isaak kaşlarını çattı. "Ah, Anna," dedi iç çekerek usulca. "Bundan çok daha iyisini hak ediyorsun."

"Yarın daha iyi olacaklar, eminim," dedi konuyu değiştirmeye çalışarak.

"Seninle yürüyeceğim ve Patty ile konuşacağım." Kapıya doğru yürüdü ve açtı. Koridorda yürürlerken konuyu değiştirerek, "Anladığım kadarıyla dün *pointe'de* iyi iş çıkarmışsın," dedi.

Anna başını salladı. "Sanırım yaptım. Gerçekten keyif aldım," diye ekledi parlak bir gülümsemeyle.

Stüdyoya yaklaştıklarında Isaak ona gülümsedi. "Sanırım kısa sürede ileri sınıflara gireceksin."

Stüdyoya girdiler ve o hemen Patty'nin yanına gitti. Anna çantasını odanın kenarına bıraktı ve kendini ders için hazırlamaya başladı. Isaak'ın Patty ile konuşmasını izledi, Patty başını salladı ve Anna'ya sempatik bir şekilde baktı.

Isaak döndü ve kapıya doğru yöneldi, odadan çıkmadan önce Anna'ya başıyla selam verdi.

Bara doğru yürürken Patty'ye baktı. Patty üzgün gözlerle onu izledi. Nicole ve Jackie onu neşeyle karşıladı ve ders başlamadan önce birkaç dakika sohbet ettiler.

Sabahki teknik dersi de bir önceki günkü gibi iyi geçti. Anna, Nicole, Jackie ve sınıftaki diğer birkaç kızla birlikte öğle yemeğine gitmeye karar verdi.

Aşağıya indiklerinde Anna, Aaron'ın stüdyodan çıktığını gördü. İkisi de bir an durup birbirlerine baktılar ve sonra Anna ona hüzünlü bir gülümseme verdi ve dönüp dans arkadaşlarıyla birlikte stüdyonun kapısından çıktı.

Diğer kızlar Company dansçılarını gördükleri için heyecanla fısıldaşıyorlardı. Aaron'un ne kadar sevimli olduğundan bahsetmeye başladıklarında Anna gözyaşlarını zorlukla tutabildi.

Şarküteride Anna tabağındaki patates kızartmalarıyla oynadı ve başını eline yaslayarak etrafındaki konuşmaları duymazdan gelmeye çalıştı. O

Yemek yemesi gerektiğini biliyordu ama boğazındaki yumruyu yutmakta zorlanıyordu. Aaron'ı görmek kalbindeki iyileşmekte olan yarayı deşmişti.

Birden kızlar çok heyecanlandı ve Anna başını kaldırıp baktı. Kapıya doğru baktı ve Aaron da dahil olmak üzere Şirket dansçılarından birkaçının içeri girdiğini gördü.

Ona baktı ve o da ona baktı. Yüzünde kararlı bir ifade vardı ve Anna ile diğerlerinin oturduğu masaya doğru yürüdü.

*****

Aaron kararlılıkla Anna'nın genç kızlarla birlikte oturduğu masaya doğru yürüdü. Yaklaşırken kıkırdamaları ve fısıldaşmaları duyabiliyordu. Anna'nın gereksiz yere dikkatini çekmek ya da soru sormasına neden olmak istemiyordu ama bunu yapmak zorundaydı.
onun iyi olduğunu bilmek.

Yemeğe nereye gittiğini öğrenmek için Alex'i aramış ve Alex, Aaron'ın kendisini arayıp nasıl olduğunu haber vereceğine dair söz aldıktan sonra memnuniyetle ona yardımcı olmuştu.

"Anna," dedi Aaron, orada dururken kendisine atılan kıkırdamalar ve bakışlar karşısında tereddüt ederek.

Anna gözlerini yemeğine dikti. Anna ona cevap vermeyince, masanın ucunda oturuyor olmasından memnun olan adam onun yanına diz çöktü.

"Anna," diye tekrarladı. "Seninle konuşmam gerek."

Yorgun ve incinmiş gözlerle ona baktı. Evet, onun hissettiği gibi görünüyordu. Önceki gece neredeyse hiç uyumamıştı ve görünüşe göre o da aynı acıyı çekmişti.

Onun elini tuttu. "Lütfen," dedi, ayağa kalktı ve onu kendine doğru çekti. Ayaklar.

Kadın direnmedi ve adam ilk kez onun uysal doğasına minnettar oldu. Bu Adam onu köşedeki bir masaya götürürken masasından gelen fısıltılar arttı. Neyse ki öğle yemeği telaşından önce oradaydılar.

Adam ona bir sandalye çekti ve kadın isteksizce de olsa

oturdu. "Aaron, birlikte olmamalıyız," dedi yumuşak bir sesle.

"Isaak çıkamayacağımızı söyledi. Arkadaş olamayacağımızı söylemedi."

"Arkadaş mı?" Anna yüzünde şaşkın bir ifadeyle başını kaldırdı.

Arkadaş kalma ihtimalini düşünmediği çok açıktı. Ama neden düşünsündü ki? Aaron çoğu erkeğin ona duyduğu tek ilginin seks olduğundan emindi ve eğer seks yoksa, neden onunla uğraşsınlardı ki?
Onu mu?

"Evet. Arkadaşlar." Onun doğrudan gözlerinin içine baktı ve bunu kastettiğini bilmesini istedi. Onu hâlâ seviyordu. Tanrım, onu nasıl da seviyordu! Ve yakında Şirket'te olacaktı. O zaman kaldıkları yerden devam edebilirlerdi.

Uzun bir süre adamın yüzünü inceledikten sonra ona belli belirsiz bir gülümseme verdi. "Bu hoşuma giderdi," diye fısıldadı.

Sandalyesinde arkasına yaslandı, kızın biraz rahatlamış görünmesi onu rahatlatmıştı. Gözleri tamamen olmasa da sevdiği ışıltının bir kısmını geri kazanmıştı.

"Anna, sırf çıkamıyoruz diye seni tamamen terk edeceğimi mi sandın?"

Kucağında kenetlediği ellerine baktı ve başını salladı. Bir an sonra ağlamaklı gözlerle başını kaldırdı. "Dün gece seni özledim. Kendimi... çok yalnız hissettim."

Onun sözleri karşısında kalbi sızladı. "Ben de seni özledim." Ona alaycı bir gülümseme verdi. "Zorlukla uyuyabildim."

Tekrar başını salladı ve kazağının kollarını yukarı doğru itmeye başladı. Ne yaptığını fark etmiş gibi görünüyordu ve kızarıp uzaklara bakarak onları hızla geri çekti.

Kalbi bir önseziyle sıkıştı. Böyle sıcak bir günde neden kazak giysin ki?

"Neden kazağını çıkarmıyorsun? Burası oldukça sıcak."

Başını salladı ve ona gergin bir gülümseme verdi. "Hayır, ben... ben iyiyim. Aslında biraz üşüyorum." Sözlerini vurgulamak için kollarının üst kısmını ovuşturdu ama bunu yaparken yüzünü buruşturdu.

Aaron eğilip kadının kazağını çözdü ve omuzlarından çekti. Kollarının üst kısmındaki parmak büyüklüğündeki morlukları görünce tısladı. Kız geri çekildi ve kazağını hızla geri çekti.

"Anna, ne oldu?" diye sordu öfkeyle.

"Ben iyiyim... gerçekten..." diye mırıldandı, ona bakmadan.

Kendisine bakması için işaret parmağını çenesinin altına koydu. "Dün gece biri mi geldi?"

Birkaç kez gözlerini kırpıştırdı, sonra başını salladı. "Ziyafette tanıştığım biri."

Aaron sandalyesinde arkasına yaslandı ve ellerini saçlarında gezdirdi. "Sana zarar verdi mi? Morluklardan başka?" Çürükler yeterliydi ama daha fazlası olduğuna dair bir his vardı içinde.

Omuz silkti. "Biraz, ama iyiyim."

"Sana tecavüz mü etti?"

Tekrar omuz silkti. "Mücadele etmemden hoşlanıyor... onunla dövüşmemden." Ona baktı, ne kadar sakin olduğuna inanamıyordu.

Yine de tahmin ediyordu,
Alex'e göre, o kadar istismara uğramıştı ki tecavüz sıradan bir olaydı. Hayatı ne kadar berbattı ki tecavüze uğramak aklına bile gelmiyordu?

"Neden beni aramadın?" diye sordu usulca, ama cevabı zaten biliyordu.

"Birbirimizi görmememiz gerekiyordu," diye fısıldadı gözyaşlarını geri kırparak. Başını kaldırıp ona baktı. "Hiç dün geceki kadar umutsuz hissetmemiştim.
Seninle mutlu olmak, sonra..." diye yutkundu, "...eski hayatıma geri dönmek. Birlikte olduğumuz zamandan çok daha kötü."

Aaron midesinden vurulmuş gibi hissetti. Yaptıklarından pişman mıydı? ilişki? "Keşke hiç tanışmasaydık mı diyorsun?" diye sordu isteksizce. Bilmek istiyor muydu?

"Hayır," diye cevap verdi kısık sesle. "Bunu düşündüm ama hayır, tanıştığımıza memnunum. Bir arkadaşım olduğu için mutluyum." Daha önce söylediklerinde gerçekten ciddi olduğunu onaylamak istercesine başını kaldırdı.

"Her zaman senin için burada olacağım Anna," dedi kararlılıkla.

Ve bunda ciddiydi. Ne kadar acı verirse versin, iyi bir arkadaş olacaktı. Şu anda onun için yapabileceği tek şey buydu ve onu hayal kırıklığına uğratmayacağından emin olacaktı.

"Teşekkür ederim Aaron." Endişeyle etrafına bakındı.

Birlikte geldiği Şirket dansçıları onları izliyordu. Onlar
dün ne kadar mutsuz olduğunu biliyordu ve birkaçına nedenini anlatmıştı. Anna'nın birlikte oturduğu masadaki kızlar büyük bir merakla onları izliyordu. Belli ki ne olduğunu bilmiyorlardı.

"Yemeğine dönmene izin vermeliyim," dedi yavaşça. Ondan kurtulmaya çalıştığını düşünmesini istemiyordu.

Başını salladı. "Evet, yemeliyim. Sanırım şimdi biraz yiyebilirim."

Kalbi hafifledi. "Bunu duyduğuma sevindim, tatlım." Onun için sevecenlik ifadesini kullanmamalıydı. Çok acı verici.

Ama ona gülümsedi ve buna değdiğini tahmin etti. Ayağa kalktı ve kokusunu içine çekmemeye ve yumuşaklığının tadını çok fazla çıkarmamaya çalışarak onu kardeşçe bir sarılma için kollarına çekti. O da ona sarıldı ve başını göğsüne yasladı. Ah, o ıstırap!

Vücudu üzerinde hâlâ sahip olduğu azıcık kontrolü de kaybetmeden önce geri çekildi. Kızın yanaklarını ellerinin arasında tuttu.

"Anna, ne zaman ihtiyacın olursa beni ara, tamam mı? Özellikle de böyle bir şey tekrar olursa."

Başını sallamaya çalıştı ama adam buna izin vermedi.

"Ciddiyim. Arkadaşlar bunun içindir. Birine ihtiyacın olduğunda yanında olmak için."

Gözleri yaşlarla doldu ve başını salladı. "Bu arkadaşlık olayına yeniden alışmam gerekecek," diye mırıldandı.

Onu alnından öptü ve sonra serbest bıraktı. Dansçı arkadaşlarının iri gözlerine bakarak kıkırdadı. "Sanırım masanıza döndüğünüzde bazı sorularınız olacak."

Dönüp arkadaşlarına baktı, sonra tekrar arkasına döndü ve kızardı. "Onlara ne söyleyeceğim?"

Aaron sırıttı. "Gerçek bu. Sana aşık olduğum için utanmıyorum. Bizler yetişkiniz. Yanlış bir şey yapmadık."

Başını salladı. "Tamam."

*****

Anna çok daha hafif bir kalple masaya döndü. Aaron onunla arkadaş olmak istiyordu. Terk edilmemişti.

"Aaron'ı nereden tanıyorsun?" Anna sandalyesine yavaşça otururken Nicole sordu.

Anna Aaron'un masasına göz attı. "Bir süre çıktık," diye utangaç bir şekilde cevap verdi.

Masanın etrafında sesli solumalar duyuldu. "Çok şanslısın!" Küçük kızıl saçlı Isabel içini çekti. "O çok ateşli!"

Kıkırdamalar ve baş sallamalar masanın etrafını sardı.

"Onu öptün mü?" Jackie kısık bir sesle sordu. Anna

başını salladı.

"İyi öpüşüyor mu?" diye sordu başka bir kız.

Anna tekrar başını salladı ve kızardı. O her şeyiyle iyiydi. Ah, onun vücuduna yaptığı şeyler! Kendi kendini azarladı. Şu anda bunları düşünmesine gerek yoktu.

Kimse onunla seks yapıp yapmadığını sormadı ve o da bu bilgiyi gönüllü olarak vermedi. Birden çocukluğunun tipik bir çocukluk olmadığını fark etti. Bu kızlardan bazıları daha önce bir erkekle öpüşmemişti bile.

biriyle seks yaptım. Seks yapmama fikri Anna için çok garip bir kavramdı. Bunu o kadar uzun zamandır yapıyordu ki, hiçbir şey düşünmemişti.

Yemeklerini bitirdikten sonra kızlar öğleden sonraki iki dersleri için stüdyoya geri döndüler.

Dersler bittiğinde Anna gitmek için aşağı indi. Travis'i girişte kitap okurken gördü.

"Merhaba Travis," dedi usulca, onu ürkütmek istemiyordu. Bir kitaba kendini kaptırdığında nasıl olduğunu biliyordu ve birinin çok yüksek sesle konuşması çok rahatsız edici olabilirdi.

Başını kaldırıp ona baktı ve sırıttı. "Hey, Anna. Nasıl gidiyor? Otursana."

Etrafına bakındı ve sonra duvara yaslanarak onun yanına oturdu. Travis'i sevmişti. Benzer geçmişlerden geliyor olmaları onun yanında kendini rahat hissetmesini sağlıyordu.

"İşler iyi gidiyor. Kendimi düne göre daha güçlü hissediyorum." Gülümsedi. "Bu kadar çabuk ilerlemeyi beklemiyordum ama şimdiden *pointe* üzerinde rahatım."

Travis omuz silkti. "Bu pek de şaşırtıcı değil, bilirsiniz, mirasınız falan."

Anna kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

"Şey, baban gibiler... doğuştan sanatçı, dansçı ya da şarkıcı olurlar. Bilmiyor muydun?"

"Travis, babamın ne olduğunu bile bilmiyordum."

"Oh, evet. Bu çok garip." Başını iki yana salladı. "Her neyse, evet. Babanın gerçekte kim olduğunu düşünürsek, resmine baktığımda bunu fark etmeliydim. Onlara benziyor. Uzun boylu, sarışın, zayıf ve ruhani görünümlü. Sanırım hepsi sarışın değil. Sadece çoğu. Elfler gibi." Travis kıkırdadı. "Eğer ne aradığınızı biliyorsanız onları fark etmek zor değil. Neyse ki çoğu insan onların varlığından haberdar değil."

Uzun boylu ve sarışın mı? "Alex...?"

Travis güldü. "Hayır. O tamamen insan. O bir... olmak için fazla kaprisli." Bir grup dansçı yanlarından geçerken sesini alçalttı. Kızlardan biri uzanıp Travis'in saçlarını karıştırdı. Travis ona göz kırptı ve kız kıkırdadı.

"Kız arkadaş mı?" Anna sordu.

"Ne?" Şaşırmış görünüyordu. "Kız arkadaş mı? Ah, hayır. Neden kendimi tek bir kızla sınırlamak isteyeyim ki?"

Anna güldü.

"Her neyse. Yani, evet. Bu kadar doğal bir şekilde geri gelmesine şaşırmayın. Bu senin kanında var. Kelimenin tam anlamıyla. Yaz sonuna kadar Şirket'te olacaksın."

Anna'nın gözleri en büyük dileğinin gerçekleşeceği düşüncesiyle büyüdü. "Travis, benimle dalga geçme."

"Ben değilim. İnan bana." Ona sırıttı. "Belki birlikte dans ederiz."

Anna gözlerini devirdi. "*Pas de deux* yapacağımı sanmıyorum. yakın zamanda. Kolordu'da olmaktan memnun olurum."

"Öyle bir şey olmayacak, Anna. Anladığım kadarıyla baban bale okulundan doğruca müdürlüğe geçmiş. Aaron da senin hâlâ harika olduğunu söyledi."

Anna kızardı. "Isaak'ın benden haberi var mı?"

"Bilmediğinden oldukça eminim. Ama senin babanın kızı olduğunu biliyor." Travis saatine baktı ve ayağa kalktı. "Geri dönmem gerek. prova." Anna'nın ayağa kalkmasına yardım etti ve ona sarıldı. "Sıkı çalışmaya devam et ve ilerlemene şaşırma. Seni dans ederken görmek için sabırsızlanıyorum."

Veda etti ve Anna'yı girişte bıraktı, kafası yeni ve harika düşüncelerle doluydu.

Bölüm Kırk Bir

Anna asansörden dairesine doğru yürürken, Travis'in öğleden önce ona anlattıklarına hâlâ hayret ediyordu. Yan dairenin kapısında duran uzun boylu adamı neredeyse fark etmemişti. Elinde çok büyük bir kutu vardı ve anahtarlarıyla boğuşuyordu.

Konuşmadan önce bir an tereddüt etti. "Yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordu endişeyle.

Espresso kahvesi gözlerini ona çevirdi ve parlak bir gülümseme verdi. "Yardım ederseniz sevinirim."

Anna onun yirmili yaşlarının ortalarında, kısa koyu kahverengi saçlı ve geniş omuzlu olduğunu tahmin etti. Aşırı iri yarı değildi ama elindeki kutunun ağırlığı altında pazılarının şiştiğini görebiliyordu.

"Anahtarları alıp kapının kilidini açabilir misin?"

Baktığını fark etti ve yanaklarının ısındığını hissetti. Adamın elinden anahtarları aldı ve kapının kilidini açarak içeri girebilmesi için kapıyı itti.

"Teşekkürler," dedi sırıtarak. Bronz teninin yanında dişleri bembeyazdı. O daireye girdi ve Anna dışarıda bekledi. Mecbur kalmadıkça yabancı bir adamın dairesine girmeye hiç niyeti yoktu.

Bir dakika sonra döndü ve Anna ona anahtarlarını uzattı.

"Ben Greg," dedi hoş bir gülümsemeyle. Nazik bir tonda konuşuyordu ve Anna ondan korkmuyordu.

"Ben Anna," dedi yumuşak bir sesle.

Sırıttı. "Böyle güzel bir komşum olduğu için ne kadar şanslıyım, değil mi?" Sesinde hafif bir çekiklik vardı.

Anna kızardı ve hafifçe geri çekildi.

Telaşlanmış görünüyordu. "Öyle bir şey demek istemedim, Anna. Sadece... sohbet etmeye çalışıyordum. Buraya daha bugün taşındım." Arkasını işaret etti.

Anna ne diyeceğini bilemeden başını salladı. Kendi dairesinin kapısına hüzünle baktı.

"Eşyalarımı boşaltmam gerek. Seninle tanıştığıma memnun oldum, Anna." Greg hafifçe başını eğdi. "Umarım yakında tekrar görüşürüz."

Anna utangaç bir şekilde gülümsedi. "Sizinle tanışmak da güzeldi." Arkasını döndü ve hızla dairesinin kilidini açarak içeri girdi ve kapıyı arkasından kilitledi.

*****

Alex'in telefonu tam da beklediği gibi çaldı. "Selam

Greg." "Selam Alex. İlk teması kurdum."

Alex rahatlayarak iç çekti. "Herhangi bir sorun var mı?"

"Hayır, yine de haklısın. Çok ürkek. Böyle güzel bir komşuya sahip olduğum için şanslı olduğumu söyledim ve o da geri çekildi." Greg kıkırdadı. "Çok tatlı."

Alex onun bunu saygılı bir şekilde söylediğini biliyordu. Ve aynı fikirde olmaktan kendini alamadı. "Evet, çok güzel."

"Önerdiğin gibi kısa tuttum."

"Güzel. Ona ne kadar az yaklaşırsan, kendini o kadar az tehdit altında hissedeceğini düşünüyorum. Senden korkmasını istemiyorum."

"Alex, etrafta dolaşıp kadınları korkutmak gibi bir alışkanlığım yok. Ama anlıyorum."

"Beni tanıdığından şüpheleniyor mu?"

"Beni tanıması için bir fırsat olduğunu sanmıyorum. Neden bunu ondan saklamak istiyorsun?"

Alex iç çekti. "Benden korkuyor."

Greg bir an sessiz kaldı. "Senden korkuyor mu? Sen ne yaptın?"

"Tam olarak bilmiyorum. Ama Aaron öyle söyledi. Ve ben

istemiyorum

Onu zaten korkuttuğumdan daha fazla korkutmayacağım. Ona gideceğimi söylediğimde muhtemelen rahatlayacaktır."

"Bunun gerçekten akıllıca olduğunu düşünüyor musun? Yani, olup bitenlerle ilgili bana anlattıklarını göz önüne alırsak, burada kalmanın daha iyi olacağını düşünmüyor musun?"

"Kısa vadede, evet, daha iyi olurdu. Ama Devin'le nasıl savaşacağımı bulabilmemin tek yolu Frankfurt'a dönmek. Uzun vadede burada kalmak ona sadece daha fazla zarar verecektir."

"Devin'in ona zarar vermeyeceğine güvenebilir misin? Komşusu olarak ancak bu kadarını yapabilirim."

"Ama ona göz kulak olabilir ve gerekirse hemen yanına gidebilirsin. Umarım sadece birkaç aylığına gideceğim. Ve gelip ziyaret edeceğim. Ama

Devin'in ona ihtiyacı var. Ona zarar verecek bir şey yapacağını sanmıyorum." İç çekti. "Onun herhangi bir şekilde zarar görmesi fikrinden nefret ediyorum ama şimdilik bunu göze almak zorundayım. Sanırım güçlü bir kız olduğu için minnettar olmalıyım."

Aaron onu aramış ve Anna'ya ne olduğunu anlatmıştı.
önceki gece. Bu morluklara neden olan şeyin ne olduğunu düşününce ürperdi.

"Michael ve Jesse gelmedi mi daha?"

"Yarın burada olacaklar. Mümkün olduğunca gözden uzak olmalarını istiyorum. Ama desteğe ihtiyacınız olursa buradalar."

"Dışarı çağrılırsak ne olur?"

Alex ellerini saçlarının arasında gezdirdi. "Michael ve Jesse'nin biz sahadayken geçici olarak getirebilecekleri bağlantıları var. Ama umarım öyle olmaz. Çok gerekli olmadıkça benimle irtibata geçmemelerini söylemeyi düşündüm ama sanırım bu Devin'in dikkatini çeker. Ne yaptığımı bilmesini istemiyorum, gerçi muhtemelen bir şeylerden şüphelenecektir."

Birkaç dakika sonra telefonu kapattılar.

Cumartesi günü Alex eve dönmesi gerektiğine karar vermişti. O hafta babasını birkaç kez aramış ve her seferinde Wilhelm ona Anna'ya gerçekten yardım etmenin tek yolunun eve gelip Devin'in ne yaptığı hakkında daha fazla bilgi edinmek olduğunu söylemişti.

Ama Alex onu terk etmek konusunda isteksizdi. Ondan korksa bile, hâlâ şehirdeydi ve yapabilecekleri... işte sorun da buydu. Devin'le savaşmak için yapabilecekleri sınırlıydı. Yeterince bilgisi yoktu. Bu yüzden hafta sonunu, kendisi yokken Anna'nın izlenmesi için bir plan geliştirerek geçirmişti.

İletişim sorumlusu Greg Sims şehre gelmiş ve Anna'ya göz kulak olmak için onun yanına taşınmayı kabul etmişti. Alex, ekibindeki onca adam arasında Anna'nın Greg'e hepsinden daha çok güveneceğini hissediyordu.
Sekiz adamından hiçbiri hayal gücünün herhangi bir sınırında güvenilmez değildi. Greg sessiz ve göze batmayan biriydi ve Alex Anna'nın onun tarafından tehdit edilmiş hissetmeyeceğini umuyordu. Belki onu bir arkadaş olarak bile kabul edebilirdi.

Aaron'la ayrılmak zorunda kalmaları talihsizlikti. Aaron'ın yardım etmesi daha kolay olurdu. Ama Melanie'yi ne kadar taciz etse de, Melanie geri adım atmadı. Normal şartlar altında, onun kararına katılırdı. Sadece Anna için endişeleniyordu ve söz konusu Anna olduğunda tamamen rasyonel davranmıyordu.

*****

Kapının çalınması Anna'nın midesinin sıkışmasına neden oldu. Acaba Zach, başka bir acı seansı için mi dönüyordu? Kapıya doğru yürürken titredi ve kapıyı açarken yüzünü buruşturdu.

"Trenton?" Anna, Devin'in Diyakozu ve iş arkadaşının kapısında dikildiğini görünce şaşkınlıkla irkildi. "Burada ne işin var?"

Trenton ona parlak bir gülümseme verdi. "Devin seni... ziyaret edebileceğimi söyledi." Başını eğdi. "Meşgul müsün?"

"I..." Anna başını salladı ve geriye doğru adım attı. "Hayır. İçeri gel."

Trenton kapıyı kapattı ve gri gözleriyle gülümseyerek ona baktı. Ona doğru uzandı ve onu kendine çekerek derinden öptü. "Yatak odan nerede?" diye sordu boğuk bir sesle.

Anna ikinci yatak odasını işaret etti ve Trenton onu geri geri odaya götürdü, yolda soydu.

Bölüm Kırk İki

Perşembe sabahı birlikte yatağa uzandıklarında Seth, Anna'nın boynuna doğru, "Kahretsin Anna," diye mırıldandı. "Canın ne zaman sıkılırsa beni ara. Sana eşlik etmekten mutluluk duyarım."

Anna kıkırdadı ve Seth'e döndü. "Bunu aklımda tutacağım." Kollarını başının üzerine uzattı ve gülümsedi. Yatağında iki gece üst üste hoş adamlar vardı.

Trenton bir gece önce hoş bir sürpriz yapmıştı. Devin'in yakın bir arkadaşı olmasına rağmen, Trenton en ufak bir şekilde kaba ya da zalim değildi. Onu her zaman dairesine kabul edebilirdi.

Dün gece Anna yalnızdı. Kısa bir süre Aaron'ı aramayı düşünmüştü ama onu görmek çok acı veriyordu. Onu üzücü düşüncelerinden uzaklaştıracak birini istiyordu ve Aaron da bu düşüncelerin bir parçasıydı. Aklına Seth geldi ve onu aradığında, Seth seve seve yerine getirdi. Alex'ten ne kadar korksa da Seth'ten gerçekten hoşlanıyordu. Alex onunla vakit geçirmesinde bir sakınca olmadığını ve çok iyi bir sevgili olduğunu söylemişti.

Seth uzanıp Anna'nın göğsünü okşayınca Anna bir iç çekti. "Bunu aklında tutsan iyi olur," dedi gülümseyerek. Saatine bir göz attı. "Yine de gitmem gerek."

Anna göğsünde duran elini kapattı ve onu öpmek için öne doğru eğildi. "Bana eşlik ettiğin için teşekkür ederim."

Seth sırıttı. "Her zaman." Seth doğrulunca Anna onun sağ ön kolundaki Alex'in aile armasının dövmesini gördü. Bir gece önce ona bunu sormuştu ama o sorusunu geçiştirmişti. Görünüşe göre o da Alex tarafından işaretlenmişti, tıpkı onun gibi. Anna yine de Alex'in kendisine dövme yaptırmadığına memnundu.

Giyindi ve sonra onu tekrar öpmek için eğildi. "Ara beni."

Anna başını salladı. "Kesinlikle."

*****

O akşamın ilerleyen saatlerinde Anna, Devin'le birlikte küçük, karanlık bir restorana girdi ve belediye başkanının oturduğu bir masaya yönlendirildiler. Devin günün erken saatlerinde Anna'yı aramış ve bu akşam belediye başkanıyla yapacağı son dakika yemeği toplantısı için ona ihtiyacı olduğunu söylemişti.

"Anna, bu Belediye Başkanı George Burt. George, bu Anna."

Belediye Başkanı ayağa kalktı ve gözlerini kızın vücudunda gezdirdikten sonra ona gülümsedi. Devin ona seksi ama sürtük olmayan bir şeyler giymesini söylemişti, bu yüzden vücudu saran siyah dantel bir elbise giymişti. Yüksek bir yakası vardı ve kalçasının ortasına kadar geliyordu ama arkası çok açıktı.

Belediye Başkanı Devin'e kaşlarını çatarak baktı. "Güzel bir yüzün fikrimi değiştireceğini mi sanıyorsun, Devin?"

"Asla bilemezsin George," dedi Devin gülümseyerek, Anna ile birlikte iki adamın arasındaki deri kabine yerleşirken.

Devin ve belediye başkanı kokteyl sırasında ayaküstü sohbet ederken Anna belediye başkanını inceledi ve onunla kurnazca flört etti. George'un dikkatini çekmek için Jack'in öğrettiği becerileri kullandı ve kısa süre sonra belediye başkanının dikkati Devin'den uzaklaştı. Anna'ya Devin'den daha fazla ilgi gösterdi.

Anna kızacağından endişelenerek Devin'e baktı ama Devin ona bilerek başını salladı ve cesaretlendirici bir gülümseme verdi. George ondan oldukça etkilenmiş görünüyordu, zaten toplantıya katılmasının tüm amacı da buydu.

Devin, buranın açık cinsel dokunuşların kabul edilebilir olduğu bir yer olduğunu, sadece açıktan seks yapılmadığını söylemişti. Özel bir restorandı ve
Burada müzakereler ve manipülasyonlar yaygındı.

Yemeği bitirdikten sonra, belediye başkanı ve Devin bir tür bütçe meselesini tartışırken, Anna masum bir tavırla ellerini belediye başkanının kalçalarında aşağı yukarı gezdirdi.

Eli her yavaş fırçalamada daha da yukarı hareket etti ve sonunda sert horozunu fırçalamaya geldi. Belediye başkanı sıçradı ve kadın masum kartını oynadı, kızardı ve elini hızla uzaklaştırdı. Başkan kadının elini geri aldı ve kasıklarının üzerine koydu.

Alt dudağını ısırarak ve kurnazca onu izleyerek elbise pantolonunun üzerinden ona masaj yaptı.

"Devin'e yardım etmek istemiyor musun, George?" diye fısıldadı kulağına, sesini nefesli tutmaya dikkat ederek. Arkasına yaslandı ve George'un başını sallarken gözlerinin hafifçe parladığını gördü.

Devin konuştu ve o da belediye başkanına söylediklerini tekrarladı. Belediye başkanı Devin'in istediği her şeyi yapmaktan mutlu görünüyordu. Devin, belediye başkanının

ve onu bir oral seksle ödüllendirdi ve sonra o ve Devin bir anlaşmaya vararak el sıkıştılar. Tabii ki Devin'in lehine.

*****

Anna Salı akşamı Jenna'yı tekrar aramaya çalıştı ama Jenna hâlâ cevap vermiyordu. Olanlar için tekrar özür dileyen ve Jenna'nın aramasını isteyen bir mesaj bıraktı. Anna ondan bir daha haber alamadı.

Bölüm Kırk Üç

Cuma gecesi Anna, Trenton'ın ayaklarının arasına oturmuş, siki ağzındaydı. Adamın bir eli başının üzerindeydi ve Anna onu emerken derin derin inliyordu.

Anna onu yutarken Trenton gergin bir sesle, "Maki ne zaman bir araya geleceğimizi sorup duruyor, Devin," dedi. "Siktir, tatlım. Ağzını seviyorum."

Devin kıkırdadı. "Oldukça hoş bir ağız, değil mi? Çok isterdim Ama en iyi antrenörümü üzmemeliyim, yoksa benim için bu kadar iyi bir iş çıkarmayı bırakır."

Jack güldü. "İşimi bu kadar severken bunu neden yapayım ki?" Üç adam da güldü. Devin'in bu akşam keyfi yerindeydi ve Anna minnettardı.

"Yarın akşama ne dersin, Trenton?" Devin önerdi.

Trenton Anna'nın saçlarını okşadı. "Sanırım Maki kabul edebilir. Bildiğim kadarıyla herhangi bir planımız yok. Ama takvimi o tutuyor."

"Yarın beni ara ve haber ver."

Trenton'ın eli Anna'nın başını sıkıca kavradı ve Anna onun ağzına boşalmadan hemen önce sertleştiğini hissetti. Hevesle yutkundu. Hoşuna gitmişti Trenton. Ona iyi davranıyordu. Onunla ve karısıyla çıkma düşüncesi onu biraz tedirgin etmişti ama karısı da ondan hoşlanıyor gibiydi ve ziyafette Anna'yı okşamasına aldırmamıştı.

"Ah, Bryson. Gelebilmene sevindim."

Devin ayağa kalkıp kısa gri saçlı, uzun boylu bir adamla tokalaşırken Anna başını kaldırıp baktı.

"Geciktiğim için özür dilerim. Bir toplantıdaydım ve trafik berbattı," dedi yeni gelen Bryson hoş bir sesle.

"Anna, gel," dedi Devin.

Hızla eteğini topladı, ayağa kalktı ve Devin'in yanına giderek onun yanında diz çöktü. Bryson yakınlarda bir yere oturmuş, ilgiyle onu izliyordu.

Diğer erkeklerin giydiği standart tunik ve pantolonu giyiyordu.

"Anna, bu Senatör Bryson Morrell," diye tanıttı Devin. "Bryson, bu benim Anna'm."

Bir senatör mü? Anna utanarak ona baktı. Adam ona gülümsedi, bakışları açıkta duran göğüslerinde gezindi. Devin elini başının üzerine koydu ve Anna ne yapmasını istediğini anladı.

Anna masum gözlerle bir an için senatöre baktı. Pantolonundaki şişkinliğe baktı ve dudağını ısırdı, sonra ayağa kalktı ve yavaşça ona doğru yürüdü. Göğüsleri onun göz hizasındaydı ve bakışlarını meme uçlarında hissedebiliyordu.

"Merhaba Senatör," dedi yumuşak bir sesle.

Bakışlarını göğüslerinden ayırıp yüzüne baktı. "Oturabilir miyim?" diye sordu yumuşak bir sesle.

Başını salladı ama konuşmadı. Dudakları hafifçe aralandı ve kadın kucağına oturduğunda ağır ağır nefes almaya başladı, bunu yaparken göğüslerinin ağzının hemen yanında hareket ettiğinden emin oldu. Kadın yerleşirken adam hafifçe inledi.

Parmaklarıyla onun yüksek elmacık kemiklerinin izini sürdü. Çok yakışıklı bir adamdı.

"Daha önce hiç bir senatörle tanışmamıştım."

Büyülenmiş gibi kızın gözlerinin içine baktı. "Daha önce hiç bu kadar güzel bir kızla tanışmamıştım," dedi yumuşak bir sesle.

Adam onun çenesinden boynuna ve göğüslerine kadar iz sürdü. Adam göğsünü avuçladığında iç çekti ve sonra öne eğilip adamın boynunu öptü.

Göğüs ucu halkasını çekiştirerek yumuşak bir şekilde inlemesine neden oldu. Göğsünü adamın eline bastırdı ve dudaklarını kulağına götürdü, usulca üfledikten sonra lobunu ısırdı.

Kız kulak memesini emerken "Tanrım," diye inledi.

Meme ucunu çekti, sonra onu yakalarken göğsünü yoğurdu. dudaklarını onunkilerle birleştirdi ve onu derinden öptü. Kadın elini adamın ensesine götürdü ve öpücüğüne karşılık verdi.

Eli bacağına ve kalçasından ıslak amına doğru gitti. Parmaklarını dar kanalına bastırmadan önce dış dudaklarını hafifçe okşadı. Bu gece henüz seks yapmamıştı. Birkaç kez oral seks yapmıştı ama içinde sik yoktu. Anna inledi ve adam yarrağını sokarken kıvranmaya başladı. parmaklarını onun içine sokup çıkarıyordu.

"Lütfen lordum," diye yalvardı usulca.

*****

Devin, güzel Anna'sının eyalet senatörü üzerinde yaptığı sihri izledi. Bryson inatçı bir adamdı ve birkaç haftadır Devin'den kaçıyordu, bu yüzden ona Anna'nın bir resmini gönderdi ve bu gece burada olacağını söyledi. Bryson'ın gelmeyeceğinden biraz endişelenmişti ama gelmeseydi, Devin Anna'yı onu görmesi için ofisine götürecekti.

Anna onu yumuşatmayı bitirdikten sonra, geçmemesi gereken bankacılık yasa tasarısı ve bütçeyle ilgili sorunları gündeme getirecekti. Lanet olası eyalet kongresi onun bazı önemli projelerinden fon çekmekle tehdit ediyordu.

Anna'nın senatörün sikini pantolonundan çıkarıp birkaç kez okşamasını izledi. Kendini onun üzerine bırakmadan önce ışıltılı gözlerle ona baktı ve Bryson cennetteymiş gibi görünüyordu.

Devin Anna'yı henüz kimsenin sikmesine izin vermemişti. Senatör için onun taze ve sıkı olmasını istiyordu ve bunun karşılığını alıyordu. Memnundu çünkü yakında kendini onun daracık amına gömmek istiyordu. Ama iş zevkten önce gelirdi.
Bazen.

Anna'ya göz kulak olurken Jack ve Trenton ile sohbet etti.
Bryson ondan çok etkilenmişti. Geçen gece belediye başkanıyla çok iyi anlaşmıştı. Bryson'la da aynı başarıyı göstermezse çok şaşıracaktı.

Birkaç dakika sonra teorisini test etti ve beklendiği gibi Bryson, önceki haftaki anlaşmazlıklara rağmen Devin'in isteğine sıcak baktı. Anna onu yumuşatmıştı ve Bryson, daha bu sabah Devin'in isteklerine rağmen yaptığı savunmaya sırtını dönmeye hazırdı. Devin'in Bryson'ın fikrini değiştirmesi konusunda hiçbir endişesi yoktu. Bryson aptal bir adam değildi: Koltuğunu korumak istiyorsa, Devin'e verdiği sözü, manipüle edilmesine rağmen yerine getirecekti.

Devin, Anna'nın bunun için iyi bir şekilde ödüllendirilmesini sağlayacaktı. Tabii ki özel olarak. Ona olan sevgisini diğer erkeklerin görmesini istemezdi.

*****

Devin, malikânenin yatak odasının kapısını arkasından kapatırken, "Bu gece çok iyi iş çıkardın Anna," dedi.

Anna umut dolu gözlerle ona döndü. "Elimden geleni yaptım, Efendim."

"Oh, bebeğim. Çok iyiydin. Seninle gurur duyuyorum. Ve yanımda olduğun için çok mutluyum." Onu kollarının arasına çekti ve kız ona karşı eridi. Onaylanmak için gerçekten her şeyi yapardı. Adam onun başını göğsüne yasladı. "Washington'a birkaç gün erken gitmeye ne dersin, Ağustos'taki Buluşma'dan önce biraz gezeriz?"

Başını kaldırıp ona baktı, gözleri heyecandan kocaman olmuştu. "Oh, Usta. Ciddi misiniz?"

Devin sırıttı ve başını salladı. Onun coşkusu çok güzeldi. "Bu bir evet mi?"

Başını o kadar sert salladı ki halkasının zincirleri şıngırdadı.

Onun yanağını okşadı. "O zaman ayarlamaları ben yaparım." Onu yatağına çekti. "Gel, bu gece beni ne kadar memnun ettiğini sana göstereyim."

Elbisesini omuzlarından sıyırdı ve kendisi de soyundu, sonra onu yavaşça yatağa kaldırdı. Bacaklarının arasına diz çöktü ve amını hafifçe okşadı. Kadın beklentiyle titredi.

Bacaklarının arasına uzanacak şekilde kendini ayarladı ve dilini tatlı nektarına gömdü, onu hızla gecenin birçok orgazmından ilkine getirdi.

*****

Anna sabahın geç saatlerine kadar Devin'in kollarında huzur içinde uyudu. Adam onu tamamen tüketmiş, bir zevk zinciri gibi birbiri ardına orgazm üstüne orgazm yaşatmıştı. Sadece Anna zevkin acıya dönüştüğü kırılma noktasına geldiğinde durdu. Ona acı vermek istemiyordu, sadece zevk almak istiyordu. O bunu hak etmişti.

Devin onun saçlarıyla oynayarak geleceği düşündü. Alex'in Almanya'ya dönme sürecinde olduğu haberini almıştı. Bu onu son derece memnun etmişti. Onun için endişelenmemek çok daha kolay olacaktı.

Belki de Alex sonunda boyundan büyük işlere kalkıştığını kabul etmişti ve Anna'yı Devin'e bırakacaktı. Tatlı mı tatlı Anna'yı terk etmek için başka ne sebebi olabilirdi ki?

Anna dün gece rahat görünüyordu. O kadar korkmuş görünmüyordu. Devin onun sonunda durumuyla barıştığını ve bunu kabul ettiğini umuyordu.

Yine de daha fazla dans ettiği gerçeği de olabilirdi. Ölümsüzlerin gerçek benlikleriyle iletişimde kalmak için bir yola ihtiyaç duyduklarını biliyordu. Bunu genellikle müzik, sanat ya da dans yoluyla yaparlardı. Bazen de yazarak.

Babası düşünüldüğünde Anna'nın bariz çıkış noktası danstı.

Dün gece ayaklarının dibinde otururken, sanki zihninde dans ediyormuş gibi parmaklarını hafifçe oynattığını görmüştü. Belli belirsiz bir hareketti ve görevlerini aksatmadığı sürece umurunda değildi ve dün gece de olmamıştı.
Mutlu görünüyordu ve bu Devin'i memnun etti.

Anna onun kollarında kıpırdandı ve uykulu yeşil gözlerini açarak ona gülümsedi. "Günaydın, Efendim," dedi sessizce. Saç örgüleri gece boyunca sevişmekten hafifçe kıvrılmıştı.

"Günaydın bebeğim," dedi gülümseyerek.

Kadının elinin karnından aşağıya, sikine doğru indiğini ve onu kavradığını hissetti. Gözleri kapandı ve kadın küçük ama güçlü eliyle onu okşarken inledi. Onunla birlikte uyanmaya alışabilirdi. Onun ne istediğini çok iyi anlıyordu.

Belki de onu haftada birkaç kez eve getirmeliydi. Ama o zaman onu kızlarına açıklamak zorunda kalabilirdi ve bunu yapmak konusunda isteksizdi. Belki de haftada birkaç gece onun evinde kalmalıydı. Hmm. Bu fikir haklıydı.

Onu ön tarafına çekti, girişi onun ucundaydı. Adam onu yerinde tutarken kıkırdadı ve kalçalarını oynattı, kendini delmesine izin vermedi.

Onun surat asmasına kıkırdadı. "Otur, bebeğim." Kadın kendini adamın göğsüne doğru itti ve adam onu sikinin üzerinde tuttu, ucu tam içinde duruyordu. Kıpırdandı, onu içinde istiyordu.

"Lütfen, Efendim," diye inledi.

"Kıpırdama, Anna."

Anında hareket etmeyi bıraktı ve şaşkınlıkla ona baktı. Onun adını pek sık kullanmazdı. Ama yine de onu istiyordu. Kızgın olmadığını anlaması için gülümsedi. Onu sikinin üzerinde tuttu ve sonra aniden hızlı bir hamleyle üzerine doğru itti. Kızın gözleri büyüdü ve ağzı şaşkınlıkla açıldı. Kadın hareket etmeye çalıştı ama adam onun kalçalarını tuttu ve başını salladı. Kontrolün tamamen kendisinde olmasını istiyordu. İçine doğru ilerlerken onu yerinde tuttu.

"Ah!" İç çekti ve gözlerini kapattı. Onun vajinal kaslarını sıktığını hissetti ve inledi. Doğal olarak çok sıkıydı. Sıkıştığında inanılmazdı.

"Bebeğim, çok iyi hissediyorsun," diye inledi onu becerirken. Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi.

Onu üzerinden çekti ve göğsünü yatağa bastırarak dizlerinin üzerine çevirdi, ardından ıslak yarığına tekrar çarptı. Tuttu

kalçalarını ve onu sertçe becerdi. Kadın inledi ve çarşaflara yapıştı. Boşalması umurunda değildi. Dün gece çok boşalmıştı.

Devin alt omurgasındaki karıncalanmayı hissetti, sonra sertçe itti ve kendini onun sıkı kılıfına boşaltırken sertleşti. Anna boşalırken yatağa doğru çığlık attı, kasları onun sikinin etrafında titreşerek inlemesine neden oldu.

Derin bir nefes aldı ve Anna'yı da yanına çekerek yatağa uzandı. Onunla olan ilişkisinden çok memnun olduğunu hissetti ve başının üstünü şefkatle öptü. Onun için çok derin şeyler hissetmesine izin veremezdi. Gelecekte olması gereken şeyler vardı ve eğer aşık olursa bunlar zorlaşacaktı.

Ama Devin aşık olma konusunda endişelenmiyordu. Aşk daha büyük planların önüne geçerdi. Ama Anna'nın onu sevdiğini hissetmesi gerekiyorsa, o zaman biraz şefkat göstermesine izin verebilirdi. Ayrıca bu onu mutlu edecekti ve mutlu bir kadın korkmuş bir kadından çok daha etkiliydi.

"Seni seviyorum bebeğim. Burada benimle olduğun için çok mutluyum."

Anna kocaman gözlerle ona baktı. Dudağını ısırdı ve sonunda gülümsedi. "Ben de sizi seviyorum, Efendim." Eğildi ve yumuşak dudaklarıyla onu öptü.

Onu öpmenin ne kadar güzel bir his olduğunu unutmuştu. Gelecekte bunu hatırlamak zorunda kalacaktı. Parmaklarını onun saçlarına doladı ve onu derinden öptü, onun kendisine olan sevgisinde kendini kaybetme lüksüne izin verdi.

Bölüm Kırk Dört

Anna aynada kendine baktı. Devin seksi bir elbise giymesini söylemişti. Kısa siyah elbisenin yeterince seksi olacağını umuyordu. Dekolteydi ama diğer elbiseler kadar dekolteli değildi. Ama eteği hafifçe kloştu ve Devin'in bunu takdir edeceğini düşündü. Ona daha kolay erişebilecekti. Altına çorap, tanga ve push up sütyen giymişti.

Makyajını kontrol etti ve kapının çalındığını duyduğunda üç inçlik siyah topuklu ayakkabılarını giyiyordu. Gülümseyerek aceleyle açtı, Devin'i bekliyordu.

Ama o Devin değildi. Yeni komşusu Greg'ti. Onu

gördüğünde "Oh!" diye haykırdı.

İyi gelişmiş göğsünü ve kollarını zorlayan siyah bir gömlek giymişti. Bu manzara karşısında gözleri büyüdü.

Greg sırıtarak onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Vay canına," dedi. "Dışarı mı çıkıyorsun, yoksa Cumartesi geceleri evde takılmak için mi böyle giyiniyorsun?"

Anna kızardı. "Dışarı çıkıyorum," diye yumuşak bir sesle cevap verdi.

"Bu çok iyi. Aksi takdirde çok seksi bir elbiseyi ziyan etmiş olurduk."

"Seksi olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu, adamın yalan

söylemediğini umarak.

daha iyi hissediyorum.

Greg, sanki ikinci bir kafa çıkmıÇ gibi ona bakakaldı. "Şaka mı yapıyorsun?" Güldü. "Bundan daha seksi bir şey düşünemiyorum."

Kadın rahatlayarak gülümsedi. "Teşekkür ederim." Devin'in de aynı fikirde olacağını umuyordu. "Size yardımcı olabilir miyim?" diye sordu, Devin'in arkasından endişeyle bakarak.

"Ah, evet." Başını iki yana salladı. "Bana unutturdun." Adam ona çekici bir sırıtma yaptı ve kadın dudağını ısırdı. Adam gerçekten de yakışıklıydı. "Kablonuzun çalışıp çalışmadığını merak ediyordum. Benimki bir süre önce kesildi ve kablo şirketini aramadan önce sadece benim hattımda mı yoksa binada mı sorun var diye kontrol edeyim dedim."

"Um. Bilmiyorum. Bütün akşam televizyonu açmadım."

"Kontrol edebilir misiniz? Eğer çok fazla sorun olmayacaksa." Ona özür dileyen bir gülümseme verdi.

"Elbette," dedi tereddütle.

"Ben burada bekleyeceğim," dedi gülümseyerek.

O da rahatlamış bir şekilde gülümsedi. Adam onu kandırmaya çalışmıyordu. Televizyonuna gitti ve açıp tekrar kapattı.

"Hayır, işe yarıyor.." Devin'in ayakta durduğunu görünce sesi kesildi. kapı aralığında. Greg'e şüpheyle bakıyordu, sonra Anna'ya sorgulayan bir bakış attı. "Merhaba Devin," dedi Anna endişeyle. "Ben de tam
-"

"Yan daireye yeni taşındım ve ondan kablolarının çalışıp çalışmadığını kontrol etmesini istedim," diye araya girdi Greg. "Benimki çalışmıyor."

Parmaklarını saçlarında gezdirdi ve kolundaki bir şey Devin'in dikkatini çekti. Devin kaşlarını çatarak Greg'e baktı ve Greg de neredeyse kibirli bir ifadeyle ona baktı. Birbirlerini tanıyorlar mıydı? Anna Greg'in sağ ön kolunda bir iz gördü ama ne olduğunu anlayamayacak kadar uzaktaydı.

"Yani işe yarıyor mu?" diye

sordu ona. Kadın başını salladı.

"Tamam. Güzel. Benimle ilgili bir şey o zaman. Sonra konuşuruz, Anna." Greg ona gülümsedi, Devin'e kaşlarını çattı ve arkasını dönüp uzaklaştı.

Anna, kapıdan dışarı bakan Devin'e endişeyle baktı. Devin döndü ve onu inceledi. "Kim o?"

"Bu hafta taşındı. Adı Greg." Omuz silkti. "Tek bildiğim bu."

Devin birkaç dakika daha ona baktıktan sonra gülümsedi. "Hazır mısın?" Anna başını salladı, kızgın olmadığı için rahatlamıştı.

*****

Devin arabayı Golden Gate Köprüsü yakınlarındaki bir restoranın önüne çekerken Anna eteğini düzeltti. Arabayı valeye bıraktı ve sonra içeri girdiler. Trenton ve Maki bar bölümündeki bir masada onları bekliyordu ve Devin ile Anna da onlara katıldı.

Devin onları sıcak bir şekilde karşıladıktan sonra Anna'ya Maki ile birlikte banyoya gitmesini söyledi. Anna ona şaşkın bir bakış attı ama dediğini yaptı.

"Seni daha yakından tanımak için sabırsızlanıyorum Anna. Kocam da bunu yapmaktan keyif alıyor." Banyoya girdiklerinde Maki gülümsedi

Birlikte.

Anna buna nasıl cevap vereceğini bilemedi ve gergin bir şekilde ona gülümsedi. İçeri girdiklerinde Maki Anna'nın elinden tuttu ve onu engelli kabinine götürdü, orada Anna'yı duvara yasladı ve öptü.

Maki'nin dudaklarının Anna'nınkilere değmesinin yarattığı ilk şokun ardından Anna da Maki'yi öptü. Maki'nin elleri Anna'nın vücudunda dolaştı ve Maki göğüslerini sıkarken Anna yumuşak bir şekilde inledi.

"Hoşuna gitti mi, tatlım?" Maki yumuşak bir sesle sordu. Anna başıyla onayladı ve tekrar sıktı. Maki gülümsedi ve ellerini Anna'nın yan tarafına ve kalçalarına doğru takip etti, sonra önünde diz çöktü. "Bacaklarını aç, evcil hayvan." Anna'nın kalçasını kaldırarak ve tangasını kenara çekerek yumuşak bir şekilde emretti.

Anna arkasındaki parmaklığı kavradı ve Maki'nin dili ıslak kıvrımlarını işgal ederken nefesi kesildi. Maki, Anna'yı yutarken takdirini mırıldandı, sonra Anna sert ama sessizce boşalana kadar klitorisini sertçe emdi. Anna'nın destek bacağı onu zorlukla ayakta tutuyordu ama Maki tuttuğu bacağı bırakmadı.

"Senin için bir şeyim var," dedi Maki usulca. "Bacağını yukarıda tut."

Anna yaptı ve Maki'nin çantasında bir şey aradığını gördü, sonra ona gülümsedi. Maki bir süre Anna'nın amını yokladı, sonra Anna onun içeriye bir şey soktuğunu hissetti. Bir an sonra acı başladı ve Anna'nın gözleri sulanmaya başladı.

"Hayır, lütfen o olmasın," diye fısıldadı.

Maki ayağa kalktı ve onu öptü. "Üzülme, tatlım," dedi yumuşak bir sesle. "Bunu ön sevişme olarak düşün." Anna'nın göğsünü tekrar sıktı. "Devin, Trenton'a senin tarçın aromalı amından bahsetti ve bu gece denemeden edemedik. Eve gidene kadar sabırsızlanıyorum."

Anna bu gece onu neyin beklediğinden emin değildi. Akşamı Devin ve arkadaşlarıyla geçirmeyi dört gözle bekliyordu ama bunu beklemiyordu. Devin'i üzecek ne yapmıştı? Belki de Greg'le konuşmak onu kızdırmıştı?

Maki'yi bar masasına kadar takip etti, gözleri kısık ve korkmuştu. Diğerleri hakkında hiçbir şey bilmediği şeyler hakkında konuşurken sessizce oturdu.

Hostes masalarının hazır olduğunu bildirmek için geldiğinde, itaatkâr bir şekilde Devin'i takip etti ve onun yanına oturdu. Çok aç değildi ve ne sipariş edeceğine karar vermekte zorlandı. İçindeki acıdan bahsetmiyorum bile.

Devin kolunu onun omuzlarına doladı. "Neyin var bebeğim?" diye sordu kulağına sokularak.

"Seni kızdırdım mı Devin?" diye sordu sessizce.

Devin gerçekten şaşırmış görünüyordu. "Neden böyle düşündün, Anna?" Anna incinmiş gözlerle ona baktı. "Neden incinmemi istiyorsun?" Devin bir an için kafası karışmış gibi göründü, sonra nazikçe gülümsedi. "Ah, bebeğim.
Sana kızgın değilim. Bazen beni ya da arkadaşlarımı memnun etmek için bir şeyler biraz canını yakabilir. Ama bununla başa çıkabileceğini biliyorum." Adam eğilip kızın kulağını ısırdı ve kız iç çekti. "Ve daha sonra tadın çok lezzetli olacak. Ağzıma almak için sabırsızlanıyorum."

Anna kızardı. "Gerçekten mi?"

Devin başıyla onayladı. "Artık acıyı cezayla eş tutmana gerek yok, Bebeğim. Bazen acı zevktir, hatırladın mı?"

Hatırladı. Acı çok erotik olabilirdi. "Yani kızgın değil misin?"

"Kesinlikle hayır, bebeğim. Seninle çok mutluyum."

Bölüm Kırk Beş

Alex küfretti ve telefonunu yanındaki kanepeye fırlattı.

Gözlerini ovuşturdu. Şu anda ihtiyacı olan şey bu değildi. Eve dönüş planlarını tamamlamaya çalışıyordu. Onu bölmek için bir göreve ihtiyacı yoktu. Ama bir Yaşlı çağırdığında, itaat ettin. İşler böyle yürür.

Alex'in kendisinin bir Yaşlı-Oğul olması önemli değildi. Önemli olan Kardeşliğin sahip olduğu en iyi keskin nişancı olmasıydı ve önemli bir iş çıktığında çağrılanlar o ve ekibiydi.

Küçük yaşlardan beri, çocukken küçük askerleriyle oynamanın ötesinde, orduya ilgi duyuyordu. Okuyabilecek yaşa geldiğinde, askeri strateji, askeri kahramanlar, savaş... konuyla ilgili ev ve halk kütüphanelerinde bulabildiği her şeyi okudu. On üç yaşında, ortaokuldan sonra orduya katılmak istediğini açıkladığında, babası çok kızdı.

Vati, Alex'in askerlik yapmaktan daha önemli işleri olduğunu söylemişti. Alex, babasının ordudan her zaman ne kadar övgüyle bahsettiğini düşününce böyle bir şey duyunca şaşkına dönmüştü. İşte o gün Vati onu ilk kez Schloss'a götürmüş ve kendisinden ne beklendiğini anlatmıştı.

Vati'nin önemli bir adam olduğunu biliyordu. Şehirdeki insanlar ona saygı duyar ve hürmet ederdi. Kunze Landgut'ta verdikleri partilere her zaman önemli devlet görevlileri katılırdı. Alex her zaman bunun onların varlıklı ve unvan sahibi olmalarıyla ilgili olduğunu düşünmüştü. Ve şimdi nedenini anlıyordu; çünkü onlar gerçekten de Devlet'in yöneticileriydiler, sadece arka oda tarzında.

Yani Alex'in büyüyünce askeri bir kahraman değil, Hessen'in bir sonraki Elder'ı olması bekleniyordu. Yaşadığı büyük hayal kırıklığı Dirne'ye girişiyle geçici olarak yatıştı. O kadar çok güzel kadın vardı ki, Alex'in duygularını bastırıyordu. Alex açık saçık giyinmiş kadınlara bakarken babası gülüyordu.

"Seç birini," demişti Vati. "Hepsi sana erkek olman için memnuniyetle yardım edecek Alex."

İlk sevgilisi olarak yeşil gözlü, tatlı görünümlü bir esmer seçmişti. Onu bir odaya götürmüş ve sevişmenin zevkleriyle tanıştırmıştı.

Alex ortaokuldan mezun olduğunda, uzman bir aşık ve uzman bir nişancıydı.

Askerliğe olan aşkı hiç bitmemişti ve kendisine ateş etmeyi öğretecek bir öğretmen bulmayı kendine görev edinmişti. Arkadaşı Jean-Luc Fransız Büyükelçisinin oğluydu. Büyükelçilikteki güvenlik görevlilerinin hepsi eski askerdi ve özellikle bir tanesi Alex'in büyük saygı duyduğu yetenekli bir emekli keskin nişancıydı.

Alex, Gaidon'la saatler geçirmiş, orduda, özellikle de keskin nişancı olarak görev yapmakla ilgili bilinmesi gereken her şeyi öğrenmişti. Alex düşündü ki
Belki babası yetenekli olduğunu görürse orduya katılmasına izin verirdi. En azından bir süreliğine, yaşlıların görevleri gerekli hale gelene kadar.

Alex mezuniyetinden kısa bir süre önce konuyu babasına açtığında, yeteneğine tanıklık etmesi için Gaidon'u da yanında getirmişti. Gaidon Vati'ye Alex'in doğuştan yetenekli olduğunu ve etkileyici mesafelere son derece isabetli atışlar yapabildiğini söyledi. Vati her ikisini de soğuk bir şekilde reddetmişti ve inatçı genç Alex ülkeyi terk edip başka bir yere katılmaya hazırdı.

Mezuniyet töreninin yapıldığı gece Vati Alex'i bir kenara çekerek ona bir test ayarladığını söyledi. Eğer testi geçerse, Vati Alex'in önümüzdeki iki yaz boyunca Amerikan ordusuyla birlikte eğitim almasına izin verecek ve sadece Kardeşlik için çalışacak kendi ekibini kuracaktı; aralarından seçim yapabileceği en iyilerin en iyisine sahip olacaktı.

Alex kendinden geçmişti. O gece mezuniyet töreninde, ne pahasına olursa olsun hayallerinin peşinden gitmekle ilgili coşkulu bir veda konuşması yaptı.

Ertesi hafta Alex'in haberi olmadan test başladı.

Küçük kız kardeşi Greta ile ormanda yürürken yedi kişilik bir grup gelip etraflarını sarmıştı. Hepsi de büyük adamlardı, muhtemelen otuzlu yaşlarındaydılar.

Biri Greta'yı yakaladı ve Alex öfkelendi ve sonuncusu ve en büyüğüyle karşılaşana kadar adamları yumruklarıyla teker teker indirmeye başladı.

Adam Alex kadar uzun değildi ama daha genişti. Alex hızlıydı ama hâlâ genç ve deneyimsizdi ve uzun bir dövüşten sonra adam Alex'i dizlerinin üzerine çöktürüp bıçağını boynuna dayadı. Adam Alex'i

Vati birkaç dakika sonra yanında başka bir adamla göründü. Vati ve diğer adam, Eliah, gördüklerinden çok etkilenmişlerdi. Eliah bir Kardeşlik suikastçısıydı.

Sonraki hafta Alex uyanık olduğu her anı Eliah'la geçirdi, öğrenebildiği her şeyi öğrendi ve bildiklerini Eliah'a gösterdi. Haftanın sonunda Eliah, Vati'ye Alex'in kararlılığından ve becerisinden etkilendiğini ve Alex'in eğitim almasına izin vermemenin aptallık olacağını bildirdi. Vati diğerlerini ikna edebilirse, Alex Kardeşlik için değerli bir varlık olacaktı.
Büyükler bir Oğul'un böyle bir mesleği üstlenmesine izin verirler.

On yıl sonra Alex, Kardeşliğin ondan beklediği her şey ve daha fazlası olmuştu. Ve bu, hatırlayabildiği kadarıyla korktuğu ilk görevdi. Hedef yüzünden değil, Anna'dan ayrılacağı için.
Bu hafta onunla zaman geçirmeyi planlamıştı, gitmeden önce onu tanımasına izin verecekti, böylece onu ziyaret ettiğinde görmeyi dört gözle bekleyecekti.

Şimdi, sadece taşınmasını ertelemekle kalmamış, Salı günü kim bilir ne kadar süre Anna'yla vakit geçirmeden ayrılmak zorunda kalmıştı. Elini saçlarında gezdirdi ve iç çekti. Onu kendisinden korkuttuğu için Devin'e lanet olsun!
Korkusunun aklına gelen tek açıklaması buydu.

Onu araması gerekiyordu. Telefonuna uzandığında çaldı. Arayanın Anna olduğunu umdu ama Greg olduğunu görünce hayal kırıklığına uğradı.

"Evet?"

"Devin ile temas kurdum. Dövmemi görmüş ve kim olduğumu biliyor." "Güzel. Nasıl tepki verdi?"

"Şüpheliydi ama bir şey söylemedi."

"Pekâlâ. Teşekkürler." Alex durakladı. "Bir telefon aldım." "Kahretsin," dedi Greg. "Ne zaman gidiyoruz?"

"Salı günü. Buraya gel, planlamaya başlayalım. Seth'e diğerlerini aramasını söyleyeceğim."

Seth'i bulmak için kalktı. Anna'yı daha sonra araması gerekecekti.

Bölüm Kırk Altı

Anna bitkin ve canı yanmış bir halde dairesinin kilidini açtı. Devin, Trenton ve Maki'ye evcil hayvan rolü oynamak kolay değildi. Özellikle de bir çeşit seks ilacıyla uyuşturulmuşken. Trenton ve Maki'nin evine vardıklarında bütün akşam bulanıktı. Çok sayıda seksle ilgili belli belirsiz anıları vardı ama belirli bir olayı tam olarak saptayamıyordu. Devin birkaç saat sonra onu eve götürmek için uyandırmıştı.

Bir süre sonra telefonu çaldı. Ne kadar uyuduğunu bilmiyordu ama henüz uyanmaya hazır değildi. Ama yine de kalktı ve telefonuna cevap verdi.

Arayanın kimliğine bakmadan kısık bir sesle "Alo," dedi. "Merhaba Anna," dedi derin ve aksanlı bir ses. Wilhelm mi? Kurt?

Telefona baktı ve Alex'in fotoğrafını gördü. Alex! Başını salladı ve gözlerini ovuşturdu. "Merhaba Alex," dedi endişeyle.

"Seni uyandırdım mı?" sesi eğlenmiş gibiydi. "Gece geç saatte."

"Oh." Bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedi.

Geç saate kadar dışarıda kalarak onu kızdırmış mıydı? "Nasılsınız?" diye sordu kibarca.

"Meşgulüm," diye belli belirsiz cevap verdi ve bir daha konuşmadı.

"Oh." Onu neden aramıştı? "Bir şeye ihtiyacın var mı Alex?" "Var *mıydı?* Oh, özür dilerim." Boğazını temizledi. "Merak ediyordum da bu gece meşguldü."

"Bu gece mi? Uh...Hayır, herhangi bir planım yok." Bilinmeyen nedenlerden dolayı midesinde kelebekler uçuşmaya başladı. Neden bilmek istiyordu ki?

"Benimle akşam yemeği yemek ister misin? Bu gece yani."

Anna emin değildi ama sesi neredeyse... gergin geliyordu? "Eğer istersen," dedi usulca. Neden gergin olsun ki?

Hızlıca Almanca bir şeyler söyledi ve sonra durdu. "Almanca konuşuyordum, değil mi?" Kıkırdadı. "Özür dilerim. Heyecanlandığımda böyle yapıyorum.

bazen."

Alex onu yemeğe çıkaracağı için heyecanlı mıydı? Kölesi mi? Belki de Alex hakkında yanılmıştı. Belki de o kadar korkutucu değildi. "Sorun değil. Ben... Almanca konuşmanı duymak hoşuma gidiyor."

"Öyle mi?"

"Evet." Anna ona karşı dürüst olduğu için kızardı.

"Bunu unutmamalıyım." Onun sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu. "Saat altı nasıl? Sabah kalkman gerektiğini biliyorum."

Anna saatine baktı. Saat bire geliyordu. Hazırlanması gerekmeden önce biraz daha uyuyabilirdi. "Kulağa hoş geliyor."

"*Sehr gut*. O zaman saat altıda görüşürüz."

Vedalaştılar ve Anna alarmı kurduktan sonra telefonu yatağına bıraktı. Alex'le akşam yemeği mi? Bu bir randevu muydu? Başını iki yana salladı. Saçmalama, dedi kendi kendine. Kölesine çıkma teklif etmezdi.

Alex'in yanındaki konumunu hatırlayınca irkildi. *Köle*. Uzandı, heyecanı gitmişti. Belki de sonunda onunla seks yapmak istiyordu. Ama neden önce onu yemeğe götürme zahmetine girmişti ki? Hiç mantıklı gelmiyordu!

Devin onu neden yemeğe çıkardı? İş nedeniyle. Ya da seks yapmak için. Belki de Alex önce onu yemeğe çıkarması gerektiğini düşünüyordu. Yine de aptalca görünüyordu. Diğer erkekler gelip bunu yapıyorlardı.

Alarmı saat dört buçukta çaldı ve kendini yine Alex'in onu yemeğe davet etme nedenlerini düşünürken buldu. Gümüş ve gri ipek A kesim bir elbise ve gümüş topuklu sandaletler giyip gitmeye hazır olduğunda hâlâ bir sonuca varamamıştı.

Saat tam altıda kapı çalındı. Hafifçe titreyerek kapıyı açtı ve onu görünce nefesi boğazında düğümlendi.

Neden onun ne kadar yakışıklı olduğunu hep unutuyordu? Bu gece daha da yakışıklıydı; özel dikim siyah bir takım elbise giymiş, koyu gri bir elbise gömleği ve siyah ipek kravat takmıştı. Saçları modaya uygun bir şekilde dağılmıştı ve delici kobalt mavisi gözleri ona öyle bir duyguyla bakıyordu ki, gözlerini kaçırmak zorunda kaldı.

"Merhaba Anna," dedi o derin, aksanlı sesiyle. "Çok güzel görünüyorsun."

Utangaç bir gülümsemeyle ona baktı. "Teşekkür ederim, Alex. Sen de çok yakışıklı görünüyorsun."

Çocuksu sırıtışı yüzünü aydınlattı. "*Danke*."

Adamın bir elini arkasına götürdüğünü fark etmemişti, ta ki adam elini öne uzatıp şeffaf selofana sarılmış ve pembe bir kurdeleyle paketlenmiş bir demet pembe gül tutana kadar. "Bunlar senin için," dedi, yüzünde bir titreme
Ona uzatırken sesi.

Anna'nın gözleri güzel çiçekler karşısında irileşti. "Oh, Alex, çok güzeller!"

Onları adamın elinden aldı ve yüzüne götürdü. Göründükleri kadar güzel kokuyorlardı. Burnunu bukete gömerken kısa bir süreliğine annesinin gül bahçesine geri döndü.

*****

Alex, Anna'nın ona getirdiği gülleri koklamasını sessizce izledi. Anna'nın gülleri beğendiğini görünce vücudunu bir heyecan kapladı.

O öğleden sonra çiçekçide bir saatten uzun bir süre geçirmiş, mümkün olan her çiçek kombinasyonuna bakmış ama hep pembe olanlara geri dönmüştü. Sonunda içgüdüleriyle hareket etmeye karar verdi ve içgüdüleri doğru çıkmıştı. Genellikle haklıydı, ancak söz konusu olan önünde duran, mutlu bir anının içinde kaybolmuş değerli kızsa durum değişiyordu.

Parlayan gözlerin neyi temsil ettiğini merak ediyordu ama araya girmekte tereddüt ediyordu. Kesinlikle çok fazla mutlu anısı yoktu ve bu Çoğu insanın kanıksadığı bir şeyi ondan esirgemek zalimlik olurdu. Ayrıca, onu sadece izlemekten son derece memnundu.

Birden ona baktı ve yüzü pembeleşti. "Özür dilerim Alex," dedi titreyen bir sesle. "Bakalım bunları koyacak bir şey var mı?"

Zihinsel olarak kendi kafasına vurdu; vazosu olmadığını tahmin etmeliydi. Mutfağa doğru yürüdü ve yüksek bir dolabın içinde bir tane bulunca rahat bir nefes aldı.

En üst raftaydı ve kolayca aşağı çekip ona uzattı. Parmakları tesadüfen birbirine değdiğinde, annesinin çiçek bahçesindeki bir bahar günü gibi vücuduna sıcaklık yayıldı.

"Vazoyu suyla doldurmak istersen paketlerini açarım," dedi.

Gülleri ondan aldı ve kadın lavaboya giderken kurdeleyi çözmek için tezgâhın üzerine koydu.

Birkaç dakika içinde Anna gülleri vazoya ustalıkla yerleştirmiş ve etrafına kurdeleyi bağlamıştı.

Yayını bitirdiğinde durdu. "Bu iyi mi? Yoksakurdeleyi atmalımıyım?beri çiçek almadım. ....." Yutkundu ve cümleyi bitirmedi.

Anne ve babası ölmeden önce de şüpheleniyordu ama bunu dile getirerek onu üzmek istemiyordu. Bunun yerine onu kollarının arasına aldı.

"Vazonun etrafındaki kurdeleyi sevdim," dedi usulca, ahududu, vanilya ve misk kokusunu derin derin içine çekerek.

Başını onun göğsüne yasladı ve kollarını onun beline dolayarak onun içinde eridi. Onunla sonsuza kadar böyle kalabilirdi. Onu kendi isteğiyle kollarına almak cennet gibiydi. Onun ipeksi saçlarını okşarken, her zaman yanında olmasının nasıl bir şey olacağını hayal etti.

Sonsuzluk gibi gelen bir süre öylece durdular, ta ki kız aniden sertleşip geri çekilene kadar. Kız uzaklaşıp korkmuş gözlerle ona bakarken kalbi kırıldı.

"Özür dilerim, Alex. Yapmamalıydım-"

"Anna, kollarımda rahat ettiğin için asla özür dileme," dedi yumuşak bir sesle, ona doğru bir adım attı ve yanağını okşadı. "Başka türlüsünü istemezdim."

Onun yumuşayan yeşil gözlerine baktı ve onu öpmenin bilgeliği konusunda kendisiyle savaştı. Kızın dili dışarı fırlayıp alt dudağının üzerinden geçerken, savaşı kaybetti ve başını eğerek dudaklarını onunkilere değdirdi. Kadın usulca iç çekti ve adam elini kadının başının arkasına dolayarak onu kendine doğru çekti ve dudaklarını dudaklarıyla birleştirdi.

*****

Anna, Alex dudaklarını onunkilere bastırırken Alex'in heybetli üst kollarına yapıştı. Alt dudağını dudaklarının arasına aldı ve hafifçe emerek boğazından yumuşak bir inilti çıkardı. Dili Anna'nın ayrık dudakları arasından kayarak yavaşça ağzına girdi, dans etti ve onunkinin etrafında döndü. Bir eliyle de başının arkasına, diğeri de beline sarılarak onu kendine çekti.

Onun öpücüğüyle aklı başından gitti. Bu onun her parçasına hoş gelen bir istilaydı: bedenine, ruhuna ve zihnine. Dudakları onunkileri okşarken, sanki tek bir kişi haline geliyorlarmış gibi onun içinde eridiğini hissetti. Adam onunkini iterken inledi Dilini onunkine değdirdi ve vücudunun diğer kısımlarının ona doğru itildiğini hayal etti.

Bir adım daha yaklaştı, vücudu onunkine değdi ve karnında beklenen şişkinliği hissetti. Sonunda onunla seks yapacak mıydı? Onu arzuluyordu. Onunla pek çok düzeyde bağ kurmak istiyordu ve onu Efendisi olarak değil, bir sevgili olarak düşünüyordu.

Birkaç dakika sonra adam nefes nefese kalmış ve ona bakarken çekildiğinde, kadın gözlerinin içine bakarak onu yatağa götürmesi için sözsüz bir şekilde yalvardı.

Başını iki yana salladı, gözleri faltaşı gibi açılmıştı, hâlâ nefes nefese kalmıştı. "Anna, ben yapamam..." dedi onun sorulmamış sorusuna cevap olarak. "Her şeye şehvetle başlamak istemiyorum."

Kız incinmiş bir halde arkasını dönmeye başladı ama adam kızın elini tuttu ve onu kendine doğru çekerek başını göğsüne yasladı.

"Duyuyor musun?" diye sordu boğuk bir fısıltıyla. "Kalbimin senin için çarptığını duyuyor musun?"

Adamın kalbinin göğsünde hızla ve sertçe çarptığını hissedebiliyor ve duyabiliyordu. Adamın kendisine duyduğu arzuyu fark edince hırıltılı bir nefes çekti ve ona baktı.

"Neden?" diye fısıldadı.

Onun önünde diz çöktü ve ellerini kendi ellerinin arasında tuttu. "Senin için hissettiklerimi hiçbir kadın için hissetmedim, *Schatzi*. Sen benim hazinemsin. Bunu bilmeni istiyorum... seninle sevişmeden önce."

Gözlerinde yaşlarla ona baktı. "Bunun ne önemi var?" "Tam da bu soruyu sorduğun için, *mein Liebe*. Çünkü ben sevişmekle sikişmek arasındaki farkı bilmeni istiyorum."

Aaron onunla sevişmişti. Kız ona kaşlarını çattı, incinmişti. "Aradaki farkı biliyorum, Alex."

"Biliyor musun?" diye sordu, sert ama nazikçe. "Sana olan arzumun fiziksel olmaktan öte olduğunu biliyor musun? Seni istiyorum. Her şeyini. Bedenini, ruhunu ve aklını. Daha azını kabul etmeyeceğim."

Aaron da ona benzer şeyler söylemişti ama bu farklıydı. Aaron ona asla tam anlamıyla sahip olamazdı. Onu ne kadar sevse de, aralarında Devin gibi çok büyük bir engel vardı.

Ama Alex? Onu gerçekten alabilir miydi? Her şeyini? Bu düşünce hem heyecan verici hem de korkutucuydu.

Onun tutku dolu gözlerine baktı. Yoğunluk onu bunaltmıştı. Evet demek istedi: onun her şeyini almasını istiyordu ama bir şey onu bu sözleri söylemekten alıkoydu. Alt dudağı titredi.

"Korkuyorum," diye fısıldadı sonunda.

"Ben de öyle, *Schatzi.*"

İtirafı onu şaşırtmıştı. Alex hiçbir şeyden korkmuyordu, değil mi? Korkmak için çok büyük ve çok güçlüydü. Ama gözlerinde gördüğü endişe ona aksini söylüyordu.

*****

Alex uzun bir süre Anna'yı inceledi. Onu istiyordu; onu
Ona sahip olmaya hakkı vardı ama onu zorlamak ya da korkutmak istemiyordu. Artık ondan korkuyor gibi görünmüyordu, sadece bu kadar tamamen ele geçirilmekten korkuyordu. Ama o da korkuyordu ve kızın bunu anladığını gördü. Belki de zamanı gelmişti.

Adam elini tutup onu tekrar kendine doğru çekince gözleri açıldı. Dizinin üzerinde ona baktı ve tereddütle yanağına dokundu. Kızın parmakları pürüzsüz yanağında gezinirken gözlerini kapattı.
elmacık kemiği ve dudakları. Adam ağzından geçen parmaklarını ısırırken kadın kıkırdadı.

Bu sesle gözlerini açtı ve kızın gözlerindeki ışıltıdan zevk aldı. Diğer elmacık kemiğini izlemeye devam etti, sonra kulağının üst kısmının etrafından dolaştı ve dış kısmı boyunca loba doğru ilerledi.

Onun nazik dokunuşuyla zaten sert olan sikinin acı verici bir şekilde zonkladığını hissedebiliyordu. Hem kalbi hem de vücudu onun için acıyordu. Ama sabırlı olacak ve ona kendini mecbur hissettirmeyecekti.

Meselenin özü buydu: Kendisine ilgi duyan herhangi bir erkekle seks yapma zorunluluğu olduğunu hissediyordu. Adam onun bu zorunluluğunu değil, arzusunu istiyordu ve parmaklarını boynundaki nabız gibi atan damarda gezdirirken bunu kadının gözlerinde gördü. Elinin altında ergen bir çocuk gibi titredi.

Ona hayatında gördüğü en tatlı gülümsemeyi verdi ve eğilip onu dudaklarından nazikçe öpmeden önce yanağını avuçladı. Eğer daha küçük bir adam olsaydı, onu yere atar ve hemen orada becerirdi. Ama hayır, o bundan daha iyisini hak ediyordu. Ona bundan daha fazlasını vermek *istiyordu.*

Kadının gözlerine baktığında tutku ve arzudan başka bir şey göremedi ve kararlılığı eridi. Artık zamanı gelmişti. Ayağa kalktı, onu kollarının arasına aldı ve yatak odasına götürdü.

Bölüm Kırk Yedi

Anna, Alex onu nazikçe yatağına oturturken gözlerini kocaman açarak ona baktı.

Sonunda onunla birlikte olacak mıydı? Kalbi neden bu kadar çarpıyordu?

Onun yanına oturdu ve elini avucunun içine aldı, gözlerinin içine öyle bir şefkatle baktı ki nefesi kesildi. Avucunu ağzına götürerek nazikçe öptü, dudakları hassas deriyi okşadı. Adam her bir parmağı yavaşça ısırırken kadın derin bir nefes çekti. Adam parmak uçlarında durup dilini parmak uçlarının tam ortasına daldırdığında tüm vücudu titredi.

Öpücükleri avucundan aşağıya, bileğinin iç kısmına kadar takip etti ve burada uzun bir süre dilinin nabız noktasını okşamasını izledi. Şaşırtıcı derecede samimi dokunuş karşısında titreyerek iç çekti. Kolunda tüyler diken diken oldu ve adam omzuna doğru öpmeye başladığında ürperdi. Adam yavaşça hareket etti, görünüşe göre acelesi yoktu, kadının iç çektiği noktalara dikkatini vermek için durdu.

Dudakları nihayet omzuyla buluştuğunda, kadın büyük bir ürperti duydu. Bu kadar basit dokunuşlar nasıl olur da sinirlerini kontrol edilemez bir elektrik fırtınası yaşıyormuş gibi hissettirirdi?

Yatakta ona yaklaştı ve köprücük kemiği boyunca yavaşça öperken bir eli kalçasının arkasında duruyordu. Saçlarını yana yatırdı ve boynuna şehvetli bir şok tabancası gibi hissettiren kelebek öpücükleri kondurdu. Elektrik vücuduna yayıldı ve bunu ayak parmaklarına kadar hissetti.

Kulağının hemen altında durdu ve geri çekildi, ama kız
Sedir ve lavanta kokusunu ve tam olarak tanımlayamadığı başka bir baştan çıkarıcı kokuyu içine çekti... belki de sadece *Alex'ti.*

Diğer avucunu ve parmaklarını da ısırıp öptü. Kızın boğazından yumuşak bir inilti kaçtı ve adam kızın genişleyen gözlerine bakıp gülümsedi, aynı anda hem şehvetli hem de şefkatliydi. Hiç acele etmeden kolunu tekrar öptü, tüyleri bu sefer daha da diken diken olmuştu.

"Alex…." İç çekti. Adam ona dokunmamıştı bile ve kadın titriyordu. boynuna ulaştığında.

"İyi misin, *Schatzi?*" Sesi o kadar yumuşak, o kadar şehvetliydi ki, sıcak bir sis gibi onu sarmıştı.

"Uh, huh," diye ciyakladı.

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı ve parmağını boynunun kenarından aşağı doğru gezdirirken gözleriyle buluştu. Parmağını yukarı ve alt dudağına doğru hareket ettirirken gözleri arzuyla kararmıştı.

Öne doğru eğildi, onu öpmek istiyordu ve adam gülümseyerek geri çekildi, o kadar yumuşak hareket ediyordu ki duygulanmıştı. Ceketini ve kravatını çıkarmak için ayağa kalktı, onları dikkatlice şifonyerin üzerine koydu ve yatağa döndü, bu sefer ayaklarının dibine oturdu.

Her seferinde bir ayakkabının bağını çözdü, ayakkabıyı yere bıraktıktan sonra ayak bileklerine ve kemerlerine masaj yaptı. Ayak parmaklarındaki nasırları gördü.
dans etmekten oluşmaya başlamıştı ve ayağını çekmeye çalıştı, ama o sıkıca tuttu.

"Dansçı ayaklarına sahip olmaktan asla utanma Anna," dedi yumuşak bir sesle, çoraplarının üzerindeki pürüzlü deriyi öperek. "Bir balerinin ayağı dünyadaki en güzel şeydir."

Daha önce dans ettiği zamanlarda ayakları Jenna'nınki kadar çirkinleşmemişti ama yine de sertti. Bir baletin çirkin çıplak ayakları dansın güzelliğini mümkün kılardı.

Adam gülümseyerek elini baldırından kalçasına doğru kaydırdı ve parmakları çoraplarının kenarına ulaştığında kadının nefesi kesildi ama adam orada durdu. Parmaklarını garip bir şekilde hareket ettirdi ve bu onun bir anını aldı
onun çoraplarını çözdüğünü fark etmeden önce. Bacağının arkasındaki fermuara ulaşabilmek için bacağını gerdi ve ardından çorabı yavaşça bacağından aşağı yuvarlayarak yere düşmesine izin verdi.

Adam ayak masajına devam ederken gözleri dalgın dalgın kapandı. "Arkana yaslan *Schatzi,*" dedi boğuk bir sesle.

Bunu yaptı ve gözlerini açarak güçlü başparmaklarının hareketini izledi. daireler çizdi. Bir yumuşak inilti daha çıktı ve adam sıkıca bastırırken gözleri tekrar kapandı.

Vücuduna bir sıcaklık hücumu dolup doğrudan amına giderken usulca haykırdı.

Ellerini yavaşça ayağının etrafında gezdirdi, bazı noktalarda durakladı. ve vücudunun diğer kısımlarının tepki vermesini sağladı. Ayağını geri koyduğunda

Yatağa uzandığında nefes nefese kalmıştı ve meme uçları sertleşmiş, onun dokunuşu için can atıyordu.

Elini diğer bacağından yukarı kaydırdı, tüyleri tekrar diken diken oldu ve diğer çorabını çözdü, yavaşça aşağı yuvarladı ve yere bıraktı. Bir süre ayağına ve bileğine masaj yaptı, diğer ayağına yaptığı gibi o sihirli noktalara bastırdı.

"Alex…." Adam ayağına şehvetli bir şekilde saldırmaya devam ederken inledi.

Başını yatağa yasladığında, adamın dokunuşundan bir ateş püskürdü ve vücudunu sıcaklıkla doldurdu.

Ayağını yavaşça yatağa koyarak bileğini öptü ve baldırına doğru ilerledi. Dudakları deriyi sıyırıp yavaşça dizine doğru ilerlerken bacak kasları gerildi.

Dizinin iç tarafını öptü ve altına masaj yaptı. Dişleriyle deriyi ısırdı ve sıcaklık tüm vücuduna yayıldı.

Adam bacaklarını eteğinin üzerinden kalçasına kadar öperken Anna titredi. Nefesi ipeğin üzerinde sıcaktı ve altındaki teni tutuşturmakla tehdit ediyordu.

Parmak uçlarını ve ayak parmaklarını kızdırmak için zaman ayıran bu adam kimdi? Vücudunun daha önce hiç şehvetli bir şekilde dokunulmamış bölgeleri, daha önce yaşadığı herhangi bir orgazmdan daha derin, daha güçlü olan garip yeni hisleri ateşledi.

Gözleri tutkuyla parlayan adamın yüzü göründüğünde gözleri genişledi.

"*Schatzi,..*" diye fısıldadı doğrudan kalbine giden bir sesle.

Bu fiziksel dokunuştan daha fazlasıydı. Onu aldı, tüketti, kendine ait yaptı.

Ve korkmuyordu.

Kollarını onun üst bedeninin iki yanına dayadı ve burnunu soktu. alt dudağını ısırmadan önce burnunu diliyle ısırdı. Kadın usulca nefes aldı ve adam diliyle ağzına girip yavaşça itmeden önce dudaklarına gülümsedi.

Yumuşak, duyusal hareketler vücudunun onunkine karşı erimesini sağladı ve kollarını onun kaburgalarına doladı. Kendi diliyle onun diliyle alay ediyor, hafifçe dans ediyor ve onun dokunuşundan kaçıyordu. Adamın göğsünün onunkine değdiği yerde bir gümbürtü hissetti ve dudakları hafifçe gerildi.

Onu kızdırmış olmaktan korkarak geri çekildi, ama onun gülümsemesini gördü

yanağını okşarken ve onu nazikçe öperken gözlerini kaçırdı. Dili tekrar dudaklarını yokladı ve kadın memnuniyetle ona izin verdi.

Sonsuza dek birbirlerinin ağızlarını keşfedeceklermiş gibi görünüyordu. Aceleleri yoktu, birbirlerini bu samimi şekilde tanımak dışında bir şey yapmak için aciliyetleri yoktu.

Yine de sonunda daha fazlasını istedi. Onu daha fazla tanımak istiyordu; daha yakından, daha bedensel olarak. Dudaklarının arasındaki dilinden daha fazlasını istiyordu.

O da bunu hissetmiş gibiydi ve dudaklarından ayrılıp ağzıyla boynunu keşfederken, elini sırtına kaydırıp elbisesinin fermuarını yavaşça açtı.

İçindeki yavaş, şehvetli yanma bir ihtiyaç ateşine dönüştü. Adam elbisesinin askılarını kollarından aşağı doğru çekerken, kadın da gömleğinin düğmeleriyle uğraştı ve onları öptü.

Ayağa kalktı ve abanoz kol düğmelerini çözdü. Gömleği açıldı ve kadın onun çıplak göğsünü görünce dudaklarını yaladı. Teni okşamak için doğruldu ve elbisesinin üst kısmı beline kadar kaydı.

Teni pürüzsüz ve saten gibiydi. Tişörtünü çıkardı, belirgin triseps ve bisepslerinden aşağı kayarken zarifçe hareket etti.

"Çok seksisin," dedi nefessiz bir sesle, gözleriyle onun üst bedenini yutuyordu.

Adam sevinçle güldü ve kızardı ama adamın yorumundan hoşlandığını biliyordu.

"Sen de öyle," dedi, hızla ciddileşerek.

Gümüş grisi dantel sütyeninin üzerinden görünen göğüs dekoltesine kalıcı öpücükler kondurmak için eğildi.

"Çok güzel," diye mırıldandı tenine karşı.

Onu nazikçe yatağa geri bastırdı ve elbisesini indirip kalçalarından çıkardı. Bakışları kızın yüzünden kalçalarına doğru kayarken gözleri açlıkla doldu.

Karnını öpmek için eğildiğinde mide kasları kasıldı, dişleriyle halkayı çekiştirmeden önce dilini göbeğinde dolaştırdı.

"Oh!" diye bağırdı adam parmaklarını karnının alt kısmında gezdirirken. Göbeğinin altındaki bir noktaya sıkıca bastırdı ve bunun bir uyarılma düğmesi olduğuna yemin edebilirdi. Külotu sırılsıklamdı ve amcığı onun dokunuşu için acıyordu.

Parmağını dantel külotunun kenarında gezdirdi ve ardından omzundan çektiği sutyen askısına ulaştı. Kayışın altındaki teni öptü ve ardından arkasına uzanıp bir eliyle sütyenini açmadan önce aynısını diğer tarafa da yaptı.

Sütyeni çıkarıp yere bırakırken ellerini göğsünde gezdirdi. Parmakları onun pembe meme uçlarının etrafında dolaştı ve sert çakıl taşlarına dönüşerek onu gülümsetti.

Eli köprücük kemiğinden aşağıya indi ve göğsünü kavrayarak nazikçe sıktı ve sonra eğilerek her bir meme ucuna kelebek öpücükleri yerleştirdi.

Onun dokunuşu hafifledikçe, içinde yanan ihtiyaç ateşi daha da güçleniyordu.

Onun meme ucunu ağzına almasını istedi, ama o meme ucunu ve çevresini hafifçe öpmeye devam etti.

"Lütfen, Alex. .." Adam göğüslerinin etrafında dönmeye devam ederken inledi

yumuşak öpücüklerle.

"Lütfen ne?" diye sordu onun tenine karşı hırıltılı bir sesle. Sıcak nefesi meme uçlarını daha da okşadı ve kadın onun altında kıvrandı.

"Lütfen... İstiyorum. " Adam meme uçlarından birini avucunun içine alırken kadın yüksek sesle inledi.

sıcak ağzına aldı ve emdi. Emmeye devam ederken dili ucuyla alay etti ve kadın ellerini sıktı. "Evet!"

Kız ihtiyaçtan nefes nefese kalana kadar göğsünü emerek, yalayarak, yutarak ziyafet çekti ve sonra diğer göğsüne geçti. Kız inleyene kadar diliyle ucunu okşadı, sonra ağzına aldı ve kız altında kıvranırken emdi.

"Lütfen Alex, .sana ihtiyacım var," diye yalvardı Alex karnını .....öperken.

Konuşmadı ama jartiyer kemerini çözüp yere atarken kalçasının üstündeki teni emdi.

Adam külotunu indirip bir kenara fırlatırken göğsünün gümbürdediğini hissetti. Dudakları şiş dudaklarına değdi ve vücudunda lezzetli bir karıncalanma oluştu. Dili dışarı fırladı ve kız hafifçe sıçradı. Titreşimlerle klitorisini uyararak mırıldandı ve onu nazikçe yaladı.

"Oh!"

Dili büyülüydü. Klitorisinin etrafında dönüyor ve ipeksi kıvrımların arasından içine giriyordu. Adamın dokunuşu onu tüketirken gözleri kapandı.

"Alex...."

Zihninin içindeki bir şey serbest kaldı ve sanki o kendisini yutarken ona kendinden bir parça veriyormuş gibi hissetti.

İnledi ve yalaması ve emmesi daha yoğun hale geldi. "Al beni, Alex. ....." diye fısıldadı, kendini onun içine bırakarak.

Adam aniden durdu ve Anna yere bakıp adamın kendisine endişeyle baktığını gördü. "Yapma, Anna. Buna ihtiyacım yok."

"İstiyorum," dedi usulca, neden bahsettiğini anlamadan. Ona tüm benliğini vermek istiyordu. Onu almak, onu tüketmek.

Kollarının üzerinde doğruldu ve onu öpmek için öne doğru eğildi. "Bu senden duyabileceğim en harika şey *Schatzi,*" diye mırıldandı onun ağzına karşı. "Ama bedenlerimiz bir araya geldiğinde tamamen sen olmanı istiyorum."

Kapüşonlu gözlerle ona baktı. "Sana ihtiyacım var," diye fısıldadı elini adamın yanağından aşağı doğru çekerek. Adamın kemerine uzandı ve onu çekiştirmeye başladı.

Gülümsedi ve kemerini ve pantolonunu indirene kadar onlarla oynadı, aynı anda ayakkabılarını ve boxer külotunu tekmeledi.

Adamın sikine uzandı ve onu okşayabilmek için elini olabildiğince etrafına sardı. Adam inledi ve elini onunkinin üzerine koydu ve sonra elini kolundan çenesine doğru kaydırdı. Onu kendine çekti ve derinden öptü. Dili elinin hareketlerini taklit etti ve kadın inledi.

Başparmağını piercinginin üzerinde gezdirdi ve onu sırt üstü itmeden önce tısladı. Gözleri tekrar tutkuyla parladı ve kendini onun girişine yerleştirdi. İleri doğru bastırdı ve kadın acıyla irkildi.

"Anna, iyi misin?"

Hızla başını salladı. "Evet," dedi gergin bir sesle. Adam geri çekilmeye başladı ama kadın onun kaburgalarını tuttu ve başını salladı. "Sadece bana bir
an."

Bir önceki gecenin pek çok ayrıntısını hatırlamasa da, üzerine yığdıkları erotik tacizin verdiği hisleri hatırlıyordu. Bazen, özellikle acı dolu bir geceden sonra, ertesi gün daha da gergin olduğunu biliyordu. Jack bundan her zaman zevk alırdı.

İstismar artı Alex'in devasa siki eşittir acı. Amının gevşemesini istedi. Onu istiyordu, ona ihtiyacı vardı ve acı azaldığında rahatladı.

Gözlerini açtı ve onun gözlerinde endişeyi gördü.

"İstediğin kadar yavaş gideceğim *Schatzi.*"

"Sorun yok, Alex." Kendisini parçalasa bile onu memnuniyetle kabul ederdi.
Açık.

"*Nein*. Seni incitmek istemiyorum. Benim eğlendiğim kadar senin de eğlendiğini görmek istiyorum."

Onu tekrar öpmek için eğildi, bu sefer şefkatle. Öpücüğünü geri çekip ona baktığında gözlerinde öyle bir duygu gördü ki, kalbi sıcaklıkla parladı.

Kadın kalçalarını onun altında oynatarak hazır olduğunu belli etti ve adam gülümseyerek yavaşça ileri doğru bastırdı.

Adam nazikçe, yavaşça onun mahrem alanına girerken iç çekti. Karıncalandı, acıya dönüştü ve en ufak bir rahatsızlık belirtisi gösterdiğinde duracaktı.

"Alex..." diye mırıldandı, kolunu onun boynuna doladı ve kalçalarının birleştiğini hissederken başını aşağı çekti.

Kendini hiç şu anda hissettiği kadar dolu hissetmemişti. Sadece içinde olmasının verdiği fiziksel hissi değil, yarattığı yakınlığı da. Tamamen ve bütünüyle onun olmuştu. Söylediği gibi zihin, beden ve ruh.

İçinde hareket etmeye başladığında onu şefkatle öptü. Onun tamamen zevk aldığından emin olmak için bildiği her şeyi yaptı.

"Anna, beni memnun etmek için çalışmana gerek yok," diye fısıldadı kulağına ve sonra geri çekilip yüzüne baktı. "Sadece seninle birlikte olmak bile bana hiç tatmadığım kadar zevk veriyor."

Onu kendine çekti ve öptü, öpücüğü duygularıyla doldurdu. Kalçalarını oynattı ve adam tekrar hareket etti, içinde daireler çizdi ve hafifçe itti.

Hareketleri hızlandıkça ikisi de inledi. Kadın adamın vücudunun üst kısmına yapıştı ve adamın hamleleri gittikçe derinleşirken nefes nefese kaldı.

"Oh...Oh...Alex!" Boşalırken çığlık attı, vücudu muazzam bir hisle titriyordu.

Alex sertleşti ve sonra Almanca haykırarak kollarını sıkıca ona doladı. Alex'in içinde eridi ve Alex'in derinlerine boşalırken onun titreyişlerini ve zonklamalarını hissetti.

Bölüm Kırk Sekiz

Anna, Alex'in kollarında yatarken daha önce hiç bilmediği bir huzur hissetti. O gerçekten yetenekli ve nazik bir aşıktı. Alex'in ayaklarına ve ayak parmaklarına yaptıklarını hatırlayınca kıkırdadı.

"Ne diye kıkırdıyorsun?" Alex konuşurken göğsü gümbürdedi. Kız yine kıkırdadı. "Ayak parmaklarıma ne yaptığını düşünüyordum." Ayak parmaklarının erojen bir bölge olduğunu hiç düşünmemişti ama yanında yatan çıplak adam tarafından çok yanlış olduğu kanıtlanmıştı.

Alex kıkırdadı. "Daha önce hiç kimse senin sevimli ayak parmaklarınla oynamadı mı?"

Anna başını salladı. Alex'in ona yaptığı pek çok şeyi kimse yapmamıştı. Hepsi inanılmazdı.

Ama en çok hatırladığı şey onun kibarlığıydı. Rahatsızlığına karşı çok sabırlı davranmış, bir kez bile yavaş gitmek zorunda kaldığı için kendisini kötü hissetmesine neden olmamıştı. Onun sevgi dolu tavrını hatırlayınca gözleri doldu. Evet, sevgi uygun bir kelimeydi. Onun elinin her dokunuşunda, dudaklarından aldığı her öpücükte sevildiğini hissediyordu.

"Oh, *Schatzi*. Neden ağlıyorsun?"

Yan döndü ve dikkatle ona bakarak yanağını okşadı. Onun gözünden süzülen yaşı sildi.

Bir an için ona baktı, onun şefkatinden etkilenmişti ve sonra aniden gözyaşlarına boğuldu. Onu kendine çekti ve sıkıca sarıldı, saçlarını okşadı ve kulağına sevgi sözcükleri fısıldadı.

*****

Alex titreyen ve hıçkıran Anna'yı sıkıca göğsüne bastırdı. Onu üzmüş müydü? Olabildiğince nazik davranmış, her hareketiyle onu ne kadar çok sevdiğini göstermek istemişti. Amacına ulaştığını sanıyordu ama görünüşe göre ulaşamamıştı. Ve şimdi hıçkırarak ağlıyordu. Ne yapmıştı? Bitti mi?

Vücudunun her santimi nefisti. Ayinin ertesi sabahı, o zamanlar kendisine mantıklı gelen nedenlerle kendini tutmuştu. Şimdi kendini bir daha inkâr edip edemeyeceğini merak ediyordu.

Teni saten gibiydi, krema tadındaydı, çilek ve vanilya kokuyordu. Ağzının tadı bal kadar tatlıydı. Meme uçları lezzetli kirazlar gibiydi ve seksi ona serin ve nemli bir sabahın gülünü hatırlatıyordu.

Daha önce hiç böyle bir kadınla karşılaşmamıştı. Eğer şu anda, burada ölürse, dünyanın en mutlu adamı olarak ölecekti, tek bir şey dışında: onun gözyaşları.

"Anna," dedi usulca, gözyaşları dinmeye başlarken. "Schatzi, seni incittim mi?"

Kadın şaşkın bir ifadeyle adama baktı. "Hayır, hiç de değil," diye fısıldadı.

Kızın saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "O zaman neden ağlıyorsun?"

Dudağı titredi ve tekrar ağlamadan önce onu öpmek için öne eğildi. Başını kavradı ve onu derinden öperken okşadı. Kız da onun öpücüğüne hevesle karşılık vererek boştaki kolunu onun sırtına doladı. Adam birkaç dakika sonra geri çekildi.

"Aşkım, seni incitmiş olabileceğim düşüncesi bana eziyet ediyor," dedi nazik bir gülümsemeyle. "Lütfen bana ne yaptığımı söyle, böylece geri almaya çalışabilirim."

Ona ürkek bir gülümseme verdi ve başını salladı. "Sen hiçbir şey yapmadın... yani kötü bir şey."

Alex'in kafası karışmıştı. Kadınların ne kadar kafa karıştırıcı olduklarını ve bazen onların iç işleyişlerini ne kadar anlayamadığını hatırlıyordu. Hayır, çoğu zaman... eğer hiç anlamadıysa.

"Sen... bana daha önce hiç hissetmediğim inanılmaz şeyler hissettirdin," dedi yumuşak bir sesle. "Ağlıyordum çünkü sen beni. " Tereddüt etti.

"Mutlu." Utanmış görünüyordu.

Alex'in kalbi yerinden çıkacak gibi olurken aynı zamanda rahat bir nefes aldı. "Seni inciteceğimden korkuyordum."

Ona hayranlıkla baktı. "Tam tersi." Kaşlarını çattı. "Seni üzdüysem özür dilerim."

"Özür dilemene gerek yok, Schatzi." Onu tekrar öptü. "Kesinlikle gerek yok."

"Sen çok yetenekli bir adamsın Alex," dedi yanakları pembeleşerek.

Alex sırıttı. "Senin için tüm numaralarımı çektim."

Anna kıkırdadı. Onun için dünyanın en güzel sesiydi bu.

"Onur duydum."

Alex kıkırdadı ve onun boynuna sokuldu. "Hayır, aşkım, ben onur duydum." Boynundan göğsüne doğru öptü ve dişleriyle göğüs ucu halkalarını çekiştirdi.

Anna'nın midesinden hafif bir gurultu duyuldu. Kızardı ve göbeğini tuttu. Anna'yı yemeğe götürmek için geldiğini unutmuştu. Ancak bu, bir restoranda yemek yemekten çok daha tatmin ediciydi.
özel bir restoran. Ama karnı açtı ve kendini kötü hissetti. Bugün yemek yiyip yemediğini merak etti.

"Yemin ederim bu gece için rezervasyon yaptırmıştım. Buraya seninle sevişmeye gelmedim."

Anna utangaç bir ifadeyle ona baktı. "Benim için sorun değil."

"Ama açsın. Seni dışarı çıkaramadığım için kendimi kötü hissediyorum. Belki yarın akşam bunu telafi edebilirim?"

Farkına varmadan kelimeler ağzından döküldü. Ona verdiği sözü tutabilmek için yarın geceden önce iş için her şeyin hazır olduğundan emin olmalıydı. Her şey hazır olsa da olmasa da sözünü tutacaktı.

Anna ona gülümsedi. "Bu hoşuma giderdi."

"Güzel." Onun başını öptü. "Peki, şimdi ne yapmak istersin? Bir yerlere gitmek ister misin? Ya da eminim hala bir şeyler
gecenin bu saatinde."

"Dışarı çıkarsak giyinmek zorunda kalırız," diye yorumladı gözlerinde bir parıltıyla.

Alex sırıttı. "Evet, bu doğru."

"Kıyafet giymek için fazla seksisin," diyerek adamın göğsünü okşadı, sonra sözleri karşısında kızardı ve yüzünü adamın koluna sakladı.

Güldü. "Saklanma, Schatzi. Ben de senin için aynı şeyi söylemek zorundayım. Ancak," diyerek onu kendisine doğru saklandığı yerden çekti. "Yemek yemen gerekiyor. Bugün yemek yemediğini varsaymam doğru olur mu?"

Adam onun kafasında başka bir alaycı sözün şekillendiğini görebiliyordu ama kadın dudağını ısırdı ve konuşmadı. "Bir şey söylemek istediğini görebiliyorum. O küçük kafandan çıkanları duymaya bayılıyorum. Söyle bakalım."

Kızardı. "Bir atıştırmalıkla tatmin olabilirim," dedi usulca ve onun sikine uzandı.

İnledi ve kalçalarını onun eline doğru büktü. Kadın onu okşadı ve adam onun dokunuşuyla sertleştiğini hissetti. "Tanrım, Anna," diye inledi, eğildi ve saçlarını okşadı. "Tekrar başlarsan seni asla beslemem."

Kıkırdadı. "Beni çok iyi besleyebilirsin," diye mırıldandı, elini yavaşça aşağı yukarı hareket ettirerek.

Onu durdurmak için elini tutarsa canının yanacağını biliyordu. Ama yemek yediğinden emin olmak istiyordu. Kız onunla oynamaya devam ettikçe kararlılığı azaldı ve arkasına yaslanıp dokunuşunun tadını çıkardı. Diğer konunun peşine daha sonra düşecekti.

*****

Anna, Alex'in sikini okşarken yatakta aşağı doğru kaydı. Tanrım, çok güzeldi. Her parçası. İçi ve dışı, gerçi şu anda daha çok dışına odaklanmıştı. Karın kasları kasılırken
Dilini adamın göbeğinde gezdirdi.

Hafifçe doğruldu ve göz ucuyla ona baktı. Onu izlemek için sırt üstü dönmüştü, elleri başının arkasındaydı ve
güzel dudaklarında gülümseme. Ona aşık oluyordu. Yoksa ona çoktan aşık mı olmuştu? Bu daha sonra düşünülecek bir şeydi. Şu anda yüzünün önündeki bu kalın, uzun şaftı düşünmek istiyordu.

Yüzünü izleyebilmek için hareket etti. Dilini tabandan uca doğru sürüklerken gözleri hafifçe kapandı. Dilini yarık boyunca gezdirerek en ucunu nazikçe emdiğinde keskin bir nefes aldı. Aldı
Başın tamamını ağzına aldı ve adam gözlerini açıp biraz sinirli bir şekilde ona bakana kadar lolipop gibi emdi. Kadın sırıttı ve adam da ona şakacı bir kaş çattı.

"Benimle böyle alay etmeye devam edersen, seni tekrar yukarı çeker ve seninle tekrar sevişirim," diye alay etti.

"Hoşuna gittiğini sanmıştım."

Onun istediğini biliyordu. O cevap veremeden daha fazlasını ağzına aldı ve adam yüksek sesle inledi. Onu yutarken kesesini çekiştirdi.

Kadın onu kızdırmaya ve tahrik etmeye devam ederken Almanca mırıldandı. Çarşafı avuç avuç sıktı ve onu sürekli boğazından aşağı çekerken nefes nefese kaldı. Ondan aldığı tepki hoşuna gitmişti.

Almanca konuşması nedense ona özellikle seksi geliyordu ve onun ağzından kelimeleri çıkarmak için elinden geleni yaptı.

"Anna!" diye bağırdı birkaç dakika sonra ve Anna hevesle yuttu ona sunduğu ikramı.

Yumuşamakta olan sikinin her damlasını emdi ve ona baktı. Gözleri açıktı ve yine onu izliyordu.

Ona şefkatli bir gülümseme verdi ve başı göğsünde olacak şekilde yanına uzanana kadar elini çekti.

"Sen gerçekten inanılmaz bir kadınsın *Schatzi,*" dedi şefkatle, saçlarını okşayarak.

Ona daha da sokuldu ve memnuniyetle iç çekti. Sonsuza kadar burada kalabilir ve çok mutlu olabilirdi.

Alex onu dürttüğünde uykuya dalmak üzereydi. "Anna, gerçekten akşam yemeği yemelisin."

"Çoğu yer kapalı," diye mırıldandı. "Sorun değil. Sabah kahvaltı ederim." Şu anda tek yapmak istediği uyumaktı.

"*Nein, mein Liebe.*" Doğrulup oturdu. "Bu gece yemek yemelisin. Burada hiç yiyecek var mı?"

"Biraz mısır gevreğim var. Çoğu zaman bir şeyler almak yemek yapmaktan daha kolay oluyor."

Alex kıkırdadı. "Anlıyorum. Frau Gersten orada olmasaydı ben de aynı şeyi yapardım." Ayağa kalktı ve ceketinin cebinden telefonunu çıkardı. "Açık olanlara bir bakayım."

Yatağa geri oturdu ve birkaç dakika telefonuyla oynadı. Anna onun bacağını okşarken. Dalgınca onun elini tuttu ve elinin arkasını okşadı.

"Hemen köşede hala açık olan bir bakkal var. Muhtemelen gurme bir şey olmayacaktır ama yiyecek olacaktır. Ve seni benim evime götürmekten daha hızlı olur." Ona baktı. "Benimle gelmek ister misin?"

Anna ikilemde kalmıştı. Eğer kalırsa, uyuyabilirdi. Ama ondan uzak kalmak istemiyordu. Parlak bir şekilde gülümsedi. "Ben de geleceğim."

Çabucak giyindiler. Anna bir çift eşofman altı ve kapüşonlu bir tişört giyerken, Alex gömleğini ve pantolonunu giymek zorunda kaldı.

"Biraz kırışmışsın," dedi elini göğsünde gezdirerek.

Alex omuz silkti ve sırıttı. "Umurumda değil. Burada benim bedenime uygun kıyafetleriniz yoksa, bu işimi görür."

Kasada kredi kartını cüzdanından çıkarmak için iki eline ihtiyaç duyması dışında, dışarıda oldukları süre boyunca onun elini tuttu. Dairesine döndüklerinde deli gibi esnemeye başlamıştı.

Ona sempatik bir şekilde baktı. "Seni burada tutmalıydım, böylece biraz uyuyabilirdin. Özür dilerim *Schatzi*." Kız tekrar esneyince kıkırdadı. "Pekâlâ, yemek zorunda değilsin. Ama sabah sana büyük bir kahvaltı hazırlayacağım ve her lokmayı yiyeceğine dair bana söz vermelisin."

Anna gözlerinde umutla ona baktı. "Bu gece kalacak mısın?" Alex gözlerini kırpıştırdı. "Ben de öyle planlıyordum," dedi yavaşça.

"Sorun olur mu?"

Anna sırıttı ve heyecanla başını salladı. "Kalırsan çok sevinirim."

Adam ışıkları söndürüp onu yatak odasına götürdüğünde kalbi sevinçten yerinden fırlayacak gibi oldu. Soyundular, sonra adam onun yatağa girmesini bekledi.

Işığı söndürmeden ve yorganın altında ona katılmadan önce, onu kendine doğru çekti ve sıkıca tuttu.

Hemen uykuya daldı.

Bölüm Kırk Dokuz

Alex her zamanki gibi güneşle birlikte uyandı. Ama bu kez rüyalarının kadınına sarılmıştı ve bu kesinlikle normal değildi. Dün gece hayatının en güzel gecelerinden biri olmuştu ama Anna'nın yemek yememesine hâlâ üzülüyordu ve bu sabah ve bu gece bunu telafi etmekten fazlasını yapacaktı.

Ona şehir dışına çıkacağını söylemek zorunda olduğunu bilmek kalbini sızlatıyordu. Ve sonra, en fazla birkaç aylığına da olsa, Almanya'ya geri döneceğini umuyordu. Onunla bu sabah konuşup dün gecenin büyüsünü bozmak mı, yoksa bu geceye kadar bekleyip mutlu bir gün geçirmesine izin vermek mi gerektiğine karar vermek için içten içe mücadele etti.

Bir parçası onu yine hayal kırıklığına uğratmış gibi hissediyordu. Sonunda teslim olmuş ve gitmeden bir gün önce onunla sevişmişti. Kendini Devin kadar zalim hissediyordu. Belki de eve dönüşünü bir ay kadar erteleyecekti, böylece birlikte daha fazla zaman geçirebileceklerdi. İstediği son şey onun kendini terk edilmiş hissetmesiydi.

Devin'le dövüşmek için gerekenleri öğrenmenin başka bir yolu olmasını her zamankinden daha çok istiyordu ama burada bir şey denerse Devin bunu öğrenecek ve Alex de öğrendiklerinden elde edebileceği tüm avantajı kaybedecekti. Hayır, eve gitmesi gerekiyordu. Ve eve gitmek Anna'dan ayrılmak demekti. Bu da kalbini kırıyordu.

Ama iyi tarafından bakacak olursak, kız ona kendi isteğiyle gelmişti ve bu ona gelecek için umut veriyordu. Bir başlangıçları vardı. Almanya'dan döndüğünde ona kur yapacak ve hazır olduğunda evlenme teklif edecekti. Anna için ve Devin'e karşı savaşabilecekti. Bir gün özgür olacaktı. Bunu gerçekleştirmeye kararlıydı. O zaman dünyasında her şey yoluna girecekti.

Ona daha da sokuldu, sırtını onun önüne dayadı.
Kalçalarını öylece hareket ettirdi ve esnek poposunu sert horozuna bastırırken keskin bir şekilde nefes almasını sağladı. Hızla çarpan kalp atışlarını sakinleştirmeye çalışarak ağzından yavaşça nefes verdi.

Onu uyandırmak istemedi. Cumartesi gecesi Devin ona her ne yaptıysa onu çok yormuştu. En azından Devin olduğunu varsayıyordu. Öğle yemeğinden sonra aradığında onu uyandırdığını biliyordu. Ve o akşam geldiğinde hâlâ yorgun görünüyordu.

Anna'nın vücuduna bastırılmış hissini seviyordu. Birbirlerine mükemmel bir şekilde uyuyorlardı. Zihninin daha basit benliğine yenik düşmesine izin vermemeye çalıştı ama sonunda bedenini onunkiyle birleştirmenin ne kadar inanılmaz bir his olduğunu hatırlamadan edemedi. Aleti onun sıkı, sıcak ve ıslak göbeğine nasıl da rahatça oturmuştu. Farkında olmadan bir inilti çıkardı ve Anna kıpırdandı.

*****

Anna derin bir inilti sesi ve arkasında sıcak, sert bir bedenle uyandı. On

u. *Alex*.

Dün gece gerçekten olmuştu. Gözlerini açmadan önce gülümsedi. Gözlerini. Kollarıyla onu sarması cennet gibi hissettiriyordu. Kalçalarını hafifçe adamın ereksiyonuna doğru bastırdı ve adam tekrar inledi. Kadın usulca kıkırdadı ve adam sertleşti.

Onu sırt üstü çevirdi ve alaycı bir onaylamazlıkla ona baktı. "Ne

zamandır uyanıksın?" Kısık sesi aksanını daha da belirginleştiriyordu. Daha güçlü. Bu ses karnının derinliklerinde uyuyan kömürleri

harekete geçirdi. "Sadece birkaç dakika," diye cevap verdi

masumca.

Göğüs kaslarının iç hatlarını izledi ve meme uçları gerildi. Adam ne yaptığını anlamadan önce aşağı doğru kaydı ve dilini sert memeye değdirerek bir inilti daha çıkardı.

Dişlerinin arasına alıp hafifçe ısırdığında tısladı, sonra dilinin düz kısmını bastırdı. Almanca bir şeyler mırıldandı ve onun üzerine yuvarlanarak sikini kalçasına bastırdı. Eğilip dudaklarını kendi dudaklarıyla okşamadan önce ona hayranlıkla baktı.

Başını kavradı ve dudaklarını onunkilere bastırdı. Dili kızın ağzını işgal etti ve kız ona karşı inledi. Yine cennetteydi, onun öpücükleri, dokunuşu, şefkati. Boynundan göğüslerine doğru tatlı öpücükler bıraktı ve delinmiş göğüs ucunu öpüp ağzına aldı ve karnında inanılmaz şeyler hissetmesini sağladı.

Ve kalbine. Her dokunuş ona sadece tenine değil, kalbine de dokunduğunu hissettiriyordu. Bunun bitmesini hiç istemedi.

Dilini sertleşmiş meme ucunun etrafında döndürürken göğsünün yan tarafını okşadı. Kadın adamın kollarını kavradı ve yüksek sesle inleyerek sırtını dikleştirdi.

"Alex," diye iç geçirdi. Onu umutsuzca içinde istiyordu.

Gözlerinin içine baktı ve onun ihtiyacını anlamış gibiydi. Kalçalarını birbirinden ayırdı ve kendini girişine doğru konumlandırdı. Kadın dudağını ısırdı, canı yanacak diye gergindi.

"Her zaman ihtiyacım olduğu kadar yavaş gideceğim, *Schatzi,*" diye fısıldadı. Yavaşça ona doğru bastırdı ve ipeksi kıvrımlarına doğru kaydı.

Adam onu başka hiçbir erkeğin yapamayacağı şekilde doldururken Anna inledi. Etrafında gerildi, ama dün geceki gibi acımadı.

"Daha fazla," diye soludu adam durduğunda.

Adam usulca kıkırdadı ve ilerlerken kadının boynuna sokuldu. Bacaklarını onun kalçalarına doladı, içindeki dolgunluk için sabırsızlanıyordu.

"Çok mu yavaş gidiyorum?" diye sordu.

Başını salladı, ağır ağır nefes alıyordu. "Evet. Çok yavaş."

"Seni incitmek istemiyorum, *Liebe.*" Ama hızını biraz arttırdı.

Bacaklarıyla onu daha derine çekti ve adam sırıtarak aniden ileri doğru itti. Nefes nefese kaldı, gözleri adamın içinde bir şeye çarpmasıyla genişledi.

"İyi misin?"

"Hoşuma gitti," dedi nefes nefese.

"Gerçekten mi?" Adam şaşırmış
görünüyordu.

Başını salladı, gözleri parlıyordu.

Sırıttı ve hafifçe geri çekildi, sonra tekrar ileri itti. "Oh!" diye haykırdı.

*****

Alex, Anna'nın onun güçlü itişlerinden hoşlandığına inanmakta güçlük çekiyordu. Partnerinin rahatını önemsemediği sürece böyle şeylere nadiren müsamaha gösterebilirdi. Ama o gerçekten önemsiyordu. Gözleri kapalıydı, dudakları ayrılmıştı, yanakları kızarmıştı ve her itişte zevkle inliyordu. Tanrım, o gerçekten de hayallerinin kadınıydı, onu tamamen ve bütünüyle içine alabiliyordu.

Kadın aniden kaskatı kesildi, ağzı 'o' şeklindeydi ve adam onu inciteceği endişesiyle neredeyse donup kalacaktı ki kadının sırtı kavislendi ve adını haykırdı. Kadın ona öyle sıkı sarılmıştı ki, adam beklenmedik bir şekilde boşaldı ve kendini
Kulaklarında kendi kalbinin çarpıntısıyla onun zevk çığlıklarını belli

belirsiz duyuyordu.

Anna'yı üzerine çekerek sırt üstü yuvarlandı. Saçlarını yüzünden uzaklaştırdı ve parlayan gözlerine baktı.

"Bundan gerçekten zevk aldın mı? Bana gerçeği söyle," diye emretti. Gerçeği bilmek istiyordu.

Gözlerini kırpıştırdı. "Evet, Alex. Gerçekten yaptım. Bu kötü bir şey mi?" Kafası karışmış görünüyordu. Onun bir emir verdiğini biliyordu.

Şimdi kendini kötü hissediyordu. "Hayır. Eğer ciddi değilsen evet demeni istemedim.
o."

Dudağını ısırdı ve onun sözlerini düşündü, sonra başını salladı.

"Gerçekten de öyle,"
usulca söyledi.

"Biliyorum." Ona gülümsedi. "Böyle güçlü hareketlerle kendimi şımartabildiğim... ilk kadın sensin."

En azından bundan hoşlanan ilk kişiydi. Bir görevden sonra öfkelendiğinde böyle zorlayıcı olduğundan emindi, ancak döndükten hemen sonra Devin'in Kırmızı Kızlarını görmeye bilerek gitti, böylece incitmekten endişe etmedi.
incinmek istemeyen biri.

Belki Anna onu tamamen alabilirse... belki artık Malikâne'ye gitmek zorunda kalmazdı. Ama bunu riske atmak istiyor muydu?

Anna doğruldu ve kaşlarını çattı. "Hazırlanmam gerekiyor."

Ve bugün de yapması gereken işler vardı. "Sen hazırlanırken ben de gidip bize kahvaltı getireyim." Anna'nın banyoya doğru yürürken çıplak kıçının sallanışını izledi. "Aşağı oğlum," dedi kıpırdayan horozuna ve sonra gözlerini kendine çevirdi.

*****

Anna sersemlemiş bir halde duşta duruyordu. Artık Alex'ten korkmuyordu. O gerçekten de diğer insanların söylediği her şeydi. Ve ne aşık ama! Yakın gelecekte her geceyi onunla geçirmeyi hayal edebiliyordu. Tatlı bir bağımlılık haline gelebilirdi.

Saçlarını topuz yaparken gergin bir şekilde dudağını ısırdı. Ama o da aynı şeyi mi istiyordu? Hayır, onun da aynı şekilde hissettiğinden emindi. Bunu onun içinde hissedebiliyordu.

Giyinirken daire kapısının açıldığını duydu ve bir an sonra kafasını kaldırdığında Alex'in ona şefkatle baktığını gördü. Ona utangaç bir şekilde gülümsedi.

"Bir sürü yiyeceğim var," diye sırıtarak büyük bir kese kâğıdını havaya kaldırdı. "Gidip mutfağa yerleştireyim."

Adam odadan çıkarken Anna bir şeyin nefis kokusunu aldı. Midesinden gelen gurultuları fark ederek hızlıca giyinmeyi bitirdi.

Kahvaltı çok lezzetliydi ve çabucak yedi. Ne kadar aç olduğunu göz ardı etmişti ve muhtemelen çok fazla yemişti ama şu anda umurunda değildi.

Alex fazla bir şey söylemedi, sadece şefkatli ama üzgün bir ifadeyle ona baktı. Bir şeyler ters gidiyordu. Onun kendisine karşı olan duygularını yanlış mı anlamıştı?

Ona endişeyle baktı. "Alex, bir sorun mu var? Seni üzdüm mü?"

Alex üzgün bir şekilde içini çekti. "Senden hiçbir şey saklayamam, değil mi?"

Anna'nın yüreği ağzına geldi ve çatalını masaya bıraktı. Onu üzecek ne yapmıştı? Beklentiyle ona baktı, kendini bir kez daha reddedilmeye hazırlıyordu.

"Anna...," diye başladı isteksizce. "Ben... Yarın şehir dışına çıkmak zorundayım."

Gözlerini kırpıştırdı, kafası karışmıştı. "Bana kızgın değil misin?"

Şaşırmış görünüyordu. "Neden böyle düşündün ki? *Hayır*, kesinlikle hayır. Kızgın olmaktan olabildiğince uzağım." Onun elini tuttu ve avucunu öptü. "Senden ayrılmak zorunda olmaktan nefret ediyorum *Schatzi,*" dedi üzüntüyle.

Anna ikiye bölünmüştü. Adam ona kızmadığı için çok rahatlamıştı. Ama adam gidiyordu. Yarın.

"Nereye gidiyorsun?"

Kaşlarını çattı. "Bunu sana söyleyemem, *Schatzi.*"

Azarlandığını hissetti. "Ah." Sormamalıydı. Gelecekte bunu hatırlamak zorunda kalacaktı. "Ne zaman döneceğini sorabilir miyim?"

"Bana istediğin her şeyi sorabilirsin, *Liebe.* Ne yazık ki ne zaman döneceğimi bilmiyorum. Umarım gelecek hafta bir ara."

"Bilmiyor musun?" Normalde yolculuklar yola çıkmadan önce planlanmaz mıydı? "Her nereye gidiyorsan oraya vardığında ne yapacaksın?"

"İş," diye belli belirsiz cevap verdi.

"Oh."

Başka bir küstah soru mu? Ne diyeceğini bilemez bir halde tabağına baktı.

*****

Alex onun eksik cevapları karşısında yüzünün düşmesini izledi. Onu incitmişti.

"Schatzi, sana söylemek istemediğimden değil. Sadece şu anda söyleyemem.
Bir gün sana anlatabileceğim."

Ona iyi eğitimli bir katil olduğunu söyleyerek onu korkutmak istemiyordu. Ona söylemenin en iyi yolunu düşünmesi gerekiyordu. Ve ertesi gün kim bilir ne kadar süre ayrılmayacaktı.

Bir an şüpheyle ona baktı, sonra bakışları yoğunlaştı. Onu okuyor muydu? Bir süre sonra yüzü yumuşadı ve kararsızca gülümsedi. "Tamam."

"Ama yine de seni bu gece dışarı çıkarmak istiyorum,"
diye onu temin etti. Kızın gülümsemesi aydınlandı. "Bu hoşuma gider."

Hafif bir ruh hali içinde kahvaltılarını bitirdiler. Onun gideceğini bildiği ve aşırı üzülmediği için rahatlamıştı. Belki de sadece
Çünkü ona kızgın olmadığı halde kızgın olduğunu düşünüyordu, ama onun neşeli halini her şekilde kabul ediyordu.

Çok geçmeden yollarını ayırma vakti gelmişti. Anna'nın stüdyoya, onun da eve gitmesi gerekiyordu. Bütün gece dışarıda kaldığı için adamları tarafından azarlanacaktı ama buna değerdi. Bunu planlamamıştı. Bunu planlamamıştı.
Çok geç olmadan eve dönüp çalışmaya başlamayı planlıyordu. Ama Anna'yla birlikte olmak evdeki boş yatağından çok daha tatlıydı.

Asansörle garaja indiler ve adam arabasını onunkinin yanına park etti.

"Bu gece kaçta bitireceksin?" diye sordu onu veda öpücüğü vermek için kendine çekerken.

"Yaklaşık beş," dedi, gülümseyerek ona bakarak.

"Seni altı buçukta alırsam, hazırlanman için yeterli zamanın olur mu?"

Başını salladı. "Sanırım öyle."

Eğildi ve onu öptü. "Seni tekrar kollarıma alana kadar saatler geçecek."

Ona bakarken yüzü parlıyordu. "Sabırsızlanıyorum," dedi parlak gözlerle.

Adam arabanın kapısını onun için açtı ve kadın küçük beyaz arabaya binmeden önce çantasını attı. Onun için küçüktü. Kendi kullandığı daha etli SLS'yi tercih ederdi. Ama bu ona uyuyordu. Adam kızın kapısını kapattı ve kız da
Pencere.

Açık pencereden onu öptü. "Bu gece görüşürüz." Kadın sırıttı, sonra kontağı çevirdi.

Kadının uzaklaşmasını izledi, sonra arabasına bindi ve
üstü açık araba. Radyoyu normalden biraz daha yüksek sesle açtı ve yol boyunca şarkı söyledi.

Bölüm Elli

Alex'in evinin önüne park etmiş birkaç araba vardı. Evin içine doğru yürüdü ve çeşitli eğlenenler tarafından karşılandı.
ifadeler ve kendi seçtiği özel operasyon ekibinden gelen kaba yorumlar.

"Bütün gece neredeydin kuzenim?" diye cesur bir soru geldi
Alex'in kendisine oldukça benzeyen bir adamdan.

Alex kapı aralığında durdu ve kuzeni Erich'e aptalca sırıttı.
Erich ve odadaki diğer adamlar kahkahalara boğuldu.

"Sonunda ona sahip olmana izin mi verdin?" Seth kanepeden sordu. "Bu kadar uzun süre nasıl dayandın bilmiyorum, dostum."

Alex arkadaşına kaşlarını çattı. "Öyle bir şey değil ve bunu sen de biliyorsun."

Seth'in Anna'yla kendisinden önce birkaç kez birlikte olmuş olması onu biraz rahatsız etmişti. Ama soğuk gerçek şuydu ki, kendisinden önce pek çok erkek onunla birlikte olmuştu. Her nasılsa kendisinden sonra çok fazla erkek olmayacağını umuyordu.

Seth güldü. "Biliyorum. Ama yine de iradene hayranım. Ne değişti?"

Alex iri gövdesini, protesto amacıyla gıcırdayan kanepenin üzerine bıraktı. "O istedi. Beni istedi."

Silah arkadaşlarından biri olan Jason, "Kadınların seni istemesinin bir sorun haline geldiğini fark etmemiştim," diye yorum yaptı. "Bu yeni bir gelişme mi?
Çünkü siz sorun yaşıyorsanız, geri kalanımız için hiç umut yok demektir." Güldü.

Alex homurdandı ama pek de üzgün değildi. "Hayır. O... özel biri."
Anna hakkındaki her şeyi sadece Sebastian biliyordu. Seth ve Tony çoğunu biliyordu.
....."Sebastian nerede?" demişken.

Erich omuz silkti. "Dün ayrılmadan önce onunla konuştum. Burada olacağını ama önce yapması gereken bir şey olduğunu söyledi."

"Gidip duş alayım, sonra başlayabiliriz." Alex ayağa kalktı.

"Yaptık bile," diye güldü Erich. "Döndüğünüzde size bilgi veririz."

Alex gözlerini devirdi ve odadan çıktı. Adamlarına son derece güveniyordu ve onsuz da işe başlayabileceklerini biliyordu. Ama bütün gece dışarıda kalarak sorumsuzca davrandığını düşünüyordu. Ama sadece onlara karşı. Anna'yı terk etseydi, bu da aynı derecede sorumsuzluk olurdu ve telafisi daha zor olurdu.

Hayır, o doğru olanı yaptı. Bir kez olsun.

*****

Anna stüdyoya adeta süzülerek geldi. Jenna'nın kapının yanında durup tanımadığı bazı kızlarla konuştuğunu neredeyse fark etmemişti.

"Jenna," dedi Anna, gergin bir gülümsemeyle ona doğru yürürken. Jenna kaşlarını çattı ve Anna'ya sırtını döndü.

Yavaşça uzaklaşırken Anna'nın gözleri yaşardı. Jenna'yı kızgın olduğu için suçlayamazdı. Ama yine de acıyordu. Bunca yıldır ona sadık olan tek arkadaşıydı ve Anna ona ihanet etmişti. Kendini bir korkunç bir insan. Anna merdivenleri stüdyoya girdiğinden daha ayık bir şekilde çıktı, ancak Alex'in düşünceleri kaçınılmaz olarak geri döndü ve onu neşelendirdi.

Gün şaşırtıcı derecede hızlı geçti ve ne olduğunu anlamadan Alex'le akşam yemeği için hazırlanmak üzere eve gidiyordu. Bir kez daha bunun bir randevu olup olmadığı sorusu kafasını kurcalıyordu ama en azından bu sefer Alex'in onun hakkında ne hissettiğini biliyordu.

Bu gece için dizlerine kadar inen, belinde koyu mor bir kurdele bulunan, askısız, lavanta rengi şifon bir elbise seçti.

Saat altı buçukta kapı çalındı ve aceleyle kapıyı açtı. Alex elinde tek bir pembe gülle kapıda duruyordu. Mavi gri bir takım elbise ve siyah gömlek giymişti ama kravatı yoktu. Çok şık görünüyordu.

Onu gördüğünde gülümsedi.

"Merhaba Anna," diyerek daireye girdi ve eğilip onu öptü.

Kollarını onun boynuna doladı ve onu öptü. Onu gördüğü için çok mutluydu.

Yanağını avuçladı ve şefkatle ona baktı. Bir şey söylemek ister gibi görünüyordu ama konuşmadı. Ona gülü uzattı ve o da kokladı.

"Çok güzel," diye fısıldadı.

"Ben burada bekleyeceğim," dedi Alex. "Dün gece seni mutfağa kadar takip etmek başımızı belaya soktu."

Anna kıkırdadı ve gülü diğerleriyle birlikte vazoya koydu. Bütün yemek alanı gül bahçesi gibi kokuyordu.

Alex elini uzattı ve el ele garaja doğru ilerlediler.

*****

Alex bugün yapması gereken her şeyi yapmamıştı. Ve dışarı çıkarak Seth ve Tony'yi de planlarından uzaklaştırıyordu. Ama Anna'ya verdiği sözü tutmak önemliydi. Diğerleri bunu anlıyor gibiydi. Özellikle de Sebastian onu desteklediğinden beri. Sebastian'ın sözüne Alex'inkine saygı duydukları kadar saygı duyuyorlardı ama Sebastian onun otoritesini asla gasp etmemişti. Alex arkadaşının bu özelliğini takdir ediyordu.

Doğru şeyi yaptığını bilmesine ve Anna ile geçirdiği her saniyeden keyif almasına rağmen, kendini rahat hissetmiyordu. Planlama aşamasında bu kadar geç bir zamanda hazırlıksız hissetmekten hoşlanmıyordu. Ama adamlarına güveniyordu ve
Anna ile geçirdiği zamanın tadını çıkarmaya kararlıydı. Özellikle de onunla tam olarak ilgilenmezse, Anna bunu öğrenecek ve incinecekti. Bu yüzden de San Francisco sokaklarında restorana doğru ilerlerken düşünceleri bir kenara bıraktı.

Kısa bir süre sonra yerlerine oturduklarında, "Yoğunlaştırmalar nasıl gidiyor?" diye sordu.

Anna'nın yüzü mutlulukla parlıyordu. "Harika. Isaak beni Çarşamba gününden itibaren ileri sınıflara yerleştiriyor."

"Bu harika, Anna. Seninle çok gurur duyuyorum."

Onun sözleri karşısında gülümsedi. İltifat gibi basit bir şeyden bu kadar mutlu olabilen bir kadınla birlikte olmak ferahlatıcıydı.

Anna, Fransız restoranının sunduğu tadım menüsünün ilk yemeğini beklerken bir önceki haftanın dans dersleri hakkında mutlu bir şekilde sohbet etti. Anna'nın ışıltılı gözlerine baktı ve kendini ona olduğundan daha da fazla aşık olmuş buldu. Okulun gösterisini takvimine kaydetmek için zihnine bir not düştü. Hayatta kaçırmazdı.

Ona Almanya'da bir dükün oğlu olarak büyümesini anlattı. Zekice sorular sordu ve hikayesiyle çok ilgilenmiş görünüyordu. Ona ailesi hakkında sorular sordu ve o da ona bir dükün kızı olarak büyüdüğünü anlattı.
ünlü dansçılar.

Yaşadığı onca şeyden sonra hâlâ bu kadar tatlı ve neredeyse masum olabilmesi onu şaşırtmıştı. Bunun tek açıklaması

Onun ölümsüz bir parçası. Dirne babasının Şato'sunda ne kadar mutlu olsa da, Anna gibi masumiyete ya da saflığa sahip değildi.

Akşam yemeği çok çabuk geçti ve çok geçmeden hesabı ödeyip onu dairesine geri götürüyordu. Geceyi onunla geçirip geçirmeme konusunda kararsız kalmıştı. Onunla sevişmeyi ne kadar çok istiyordu ama sabah çok erken çıkması gerekiyordu ve çıkmadan önce yapması gereken şeyler vardı.

Dairesine geri döndüler ve içeri girdiler. Kız beklenti içinde ona baktı. Adam içini çekti ve elini tutarak onu kanepeye götürdü. Onu öptü ve sıkıca sarıldı.

″Schatzi, bu gece kalamam."

Bir açıklama için onun gözlerini aradı. "Neden? Sen istiyorsun."

Gülümsedi ve kızın saçlarını yüzünden geriye doğru düzeltti. "Her şeyden çok. Ama sabah çok erken ayrılmam gerekiyor ve ayrılmadan önce bitirmem gereken işler var."

*****

Anna bir kez daha Alex'in gözlerini aradı. Adam samimiydi ve onu başından savmıyordu.

Başını salladı. "Anlıyorum." Onun yanağını okşadı. "Keşke gitmek zorunda olmasaydın." Bu gece onunla birlikte olmak, onunla konuşmak harikaydı. Bu gecenin bu kadar çabuk bitmemesini diledi.

Onun elini avucunun içine aldı ve avucunu öptü. "Keşke ben de gitmek zorunda olmasaydım," dedi usulca. "Anlayışın için teşekkür ederim."

Ne yaptığını söylemek konusunda bu kadar isteksiz olmamasını diledi. Belki de o kadar sıkıcıydı ki, onun ilgisiz olduğunu düşünecekti. Üniversitede siyaset, işletme ve uluslararası çalışmalar okuduğunu öğrenmişti. Birinin böyle bir eğitimle ne yapacağını bilmiyordu ama belki de çok ilginç değildi.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Kıkırdadı. "Merak ediyordum da, acaba şehir dışına yapacağın şey ilgimi çekmeyeceğini düşündüğün kadar sıkıcı mıydı?"

Alex bir kahkaha patlattı. "Oh, *Schatzi*, eğer öyle olsaydı, sana söylerdim. Ama şu anda sana söyleyemem. Ama bir gün."

Onun yanına kıvrılıp başını göğsüne yasladı ve uzun bir süre rahat bir sessizlik içinde birlikte oturdular. Arada bir adam

kolunu okşar ya da başının üstünü öperdi. Adam kıpırdadığında kadın uykuya dalmak üzereydi.

"Kaçınılmaz olanı erteliyordum ama gerçekten gitmem gerekiyor, *Schatzi*." Bir süre daha oturdu, sonra ayağa kalktı ve onun ayağa kalkmasına yardım etti.

Anna onu kapıya kadar geçirdi ve şefkatli gözlerinin içine baktı. Kontrolünü kaybedip ağlamaktan korktuğu için konuşmak istemedi.

"Eve döner dönmez seni görmeye geleceğim," dedi titreyen bir sesle. "Seni terk etmekten nefret ediyorum, Anna."

"Gitmenden nefret ediyorum," diye fısıldadı.

Onu sıkıca göğsüne çekti ve umutsuz bir öpücükle dudaklarını onunkilere bastırdı. Dudaklarını çektiğinde dudakları şişmiş ve morarmıştı ama umurunda değildi. Eliyle yanağını okşadı ve gitmek istemeyen gözlerinin içine baktı.

Sonunda iç çekti. "Gitmeliyim, yoksa gitmeyeceğim."

Başını salladı ve ona cesurca gülümsedi. Adam onu bir kez daha öptü, sonra döndü ve kapıyı arkasından kapatarak çıktı. Uzun bir süre kapalı kapıya baktı ve gözyaşlarının yanaklarından aşağı süzülmesine izin verdi. Ama onun geri geleceğini biliyordu.

Artık ondan korkmuyordu. Onu sevdiğinden oldukça emindi.

Onu.

Bölüm Elli Bir

Salı günü bir bulanıklık içinde geçti. Çarşamba günü, ilk kez ileri seviye sınıfına girdi. Büyük stüdyoya doğru yürümek sinir bozucuydu.

Bunlar kendi yaşına yakın öğrencilerdi. Günün ilk dersinde hem erkekler hem de kızlar vardı ve ne yapacağından emin olamayarak kapıda tereddüt etti. Erkek öğrencilerden birkaçı ona gülümsedi ve o da utangaç bir şekilde gülümsedi. Yine de kalbi Alex'le birlikteydi ve onu yalnız bırakacaklarını umuyordu.

Birkaç dakika sonra ileri düzey eğitmenlerden biri, Delia içeri girdi ve onunla konuştu.

"Isaak bugün bize katılacağınızı söyledi. Sınıfımda olmanızdan çok mutluyum," dedi hoş bir gülümsemeyle.

Anna ona endişeyle gülümsedi. "Merhaba," dedi usulca.

"Nerede durursanız rahat edersiniz?"

"Arka köşede mi?" diye sordu yarı şaka.

Delia güldü. "Eğer istersen."

Ders başlamadan önce Delia onu diğer öğrencilerle tanıştırdı. Bazı meraklı bakışlar aldı ama çoğu dostçaydı. Delia Anna'yı yan duvara, Madison ve Olivia adında iki kızın arasına koydu. Onlar arkadaş canlısıydı ve Anna onların yanında durmaktan hoşlanıyordu.

Tüm ders *pointe ile* yapıldı, ancak Delia ona gerekirse terlik giyebileceğini söyledi.

Beklendiği gibi, bu ders çok daha zordu ama Anna bu zorluğu seviyordu. Dersin sonunda hissettiği yorgunluk heyecan vericiydi.

*****

Devin'in gönderdiği gece ziyaretçileri dışında haftanın geri kalanı olaysız geçti. Cuma gecesini malikânede geçirdi ve Devin ona arkadaşlarına gösterdiği ilgiden çok memnun olduğunu söyledi.

İleri seviye dersler yoğun ama harikaydı. Travis'in söylediği gibi hızla gücünü geri kazanıyordu.

*****

Anna ertesi Salı sabahı stüdyoya heyecanla gitti. Öğle yemeğinden sonra ilk *pas de deux* dersi olacaktı. Daha önce
Bir önceki Perşembe günü bir derse katılmıştı ama sadece izlemişti. Delia bir partnerle dans etmeye başlamadan önce daha fazla ileri seviye ders almasını istemişti. Çiftlerin dansını izlemek hoşuna gitmişti. Kızlar zarif, erkekler güçlüydü. Sıranın kendisine gelmesini bekleyemiyordu.

Zor derslerin zorluğundan keyif almaya devam etse de sabah uzun sürdü. Öğle yemeğinden ve bir pointe dersinden sonra, nihayet geçen haftadan beri beklediği derse girdi.

Delia onu Nate adında bir dansçıyla eşleştirdi ve bu Anna'yı şaşırttı. Okuldaki en iyi öğrencilerden biri olarak kabul ediliyordu.

Anna ders boyunca Nate'ten birkaç kez özür diledi ama Nate rahat biriydi ve Anna'nın hata yapmasına aldırmadı. Onunla dans etmekten gerçekten keyif alıyor gibiydi ve yardımcı olabileceğini düşündüğünde onu cesaretlendirdi ve ayarladı.

Çok yetenekli bir dansçı olmasının yanı sıra, ortadan ayrılmış ve alnının yanlarından sarkan düz kahverengi saçlarıyla da çok yakışıklıydı. Viski kahvesi gözleri kibardı. Ona Aaron'u hatırlatıyordu ve bu da onu gülümsetiyordu.

"Neden gülümsüyorsun?" Nate bir piruete hazırlanmak için onun belini tutarken sordu. Delia çiftleri birkaç dakika boyunca müziksiz olarak kendi başlarına çalıştırdı.

Anna kızardı. "Oh, bana birini hatırlattın." Nate sırıttı.

"Umarım iyi birisidir."

Anna onun gözlerini önlerindeki aynada yakaladı ve başıyla onayladı. *Beşinci pozisyon ve itiş,* dedi sessizce ve mükemmel bir çift piruet gerçekleştirdi.

Nate'in elleri kız dönerken beline dolandı ama kız sözlerini bitirdiğinde onu tuttu.

Yaramazca sırıttı. "Kim?"

"Kim ne?" Anna ne söylediğini tamamen unutarak sordu.

Nate yüzünü ona dönmesi için onu çevirdi. "Sana kimi hatırlatıyorum?" Sıcak gözleri muziplikle parlıyordu.

"Oh," diye kızardı. "Aaron."

Nate şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı. "Aaron Schroeder?" Çenesi düştü. "Gerçekten mi?"

Anna dehşete kapıldı. Onu aşağılamak istememişti. "Ben... ben iyi anlamda söyledim," dedi çabucak.

Nate aniden tekrar sırıttı. "Bunu sadece kibarlık olsun diye söylemiyorsun, değil mi?"

Anna'nın bir an için kafası karıştı, sonra onun bunu iltifat olarak algıladığını fark etti. "Hayır, bana gerçekten onu hatırlatıyorsun. Çok yeteneklisin," diye ekledi usulca.

Nate'in sırıtışı genişledi. "Teşekkür ederim. Sanırım bu şimdiye kadar birinin bana söylediği en güzel şey."

"Nate. Anna." Delia odanın öbür ucundan seslendi. "Bu çalışmadan çok konuşmaya benziyor."

Utanan Anna hızla Nate'den uzaklaştı. "Sırada ne var?"

Ders devam etti ve Anna Nate ile dans etmekten keyif aldı. Onunla dans etmek kolaydı ve kendine güveni Anna'nın kendini güvende hissetmesine yardımcı oldu.

*****

Nate ders bittikten sonra Anna ile garaja kadar yürüdü. Onun rahat tavırları Anna'yı da rahatlatmış ve onunla birlikte olmaktan hoşlanmıştı.

"Hey, Anna," diye bağırdı arkalarından biri. Anna ve Nate arkalarını döndüklerinde Aaron'ın peşlerinden koştuğunu gördüler. Aaron onlara yetişti ve Nate'e baktı.

"Sen... Nate'sin, değil mi?"

Nate şaşırmış görünüyordu. "Evet, şaşırdım."

"Hakkınızda iyi şeyler duydum. Son performansı görmek için sabırsızlanıyorum."

Nate gülümsedi. "Teşekkürler."

Aaron Anna'ya döndü. "Hey, nasılsın?" diye sordu şefkatli bir sesle.

Nate, Anna ve Aaron'ın arasına baktı ve yüzü düştü. Nate, "Benim eve gidip yemek yemem gerek," diye mırıldandı. "Yarın görüşürüz, Anna." Başı dik ama omuzları hafifçe çökmüş bir halde hızla uzaklaştı.

Kafası karışan Anna, Nate'in uzaklaşmasını izledi, sonra da onu izleyen Aaron'a baktı.

Eğlenmiş görünüyordu. "Sanırım yeni bir hayranın var," dedi sırıtarak.

"Ne?" diye sordu kız.

Aaron ona sırıttı. "Senden hoşlanıyor."

Anna omuz silkti. O da bundan şüphelenmişti. "Hoş biri. Bana seni hatırlatıyor."

Aaron ona baktı. "Gerçekten mi? Hmm. O zaman dikkatli olmalıyım."

"Neden?"

"Bir gün ilk müdür olarak benim yerimi gasp edebilir." Aaron sırıtarak ona takıldığını belli etti.

Anna kıkırdadı. "Tehdit mi
ediliyorsun?" Omuz silkti, sonra
sırıttı. "Belki."

Dans hakkında birkaç dakika sohbet ettikten sonra Aaron onunla birlikte garaja kadar yürüdü. Onu arabasına kadar geçirdi ve vedalaştılar. O iyi bir arkadaş, diye düşündü kendi kendine.

Eve dönerken Devin aradı ve ona geleceğini söyledi. Birini sikmesi gerekiyordu.

*****

Nate Çarşamba günü bütün gün ona kafa karıştırıcı bakışlar attı ama onunla konuşmadı. Perşembe günü ortaklar sınıfında Nate ona Aaron'la çıkıp çıkmadıklarını sordu.

"Hayır," diye cevap verdi. "Şirket dansçılarına ve öğrencilere izin
verilmiyor." "Oh."

Delia'nın söylediği adımları uygularken birkaç dakika sessiz kaldı.

Anna kendini kötü hissetti. Nate'in ondan hoşlandığını biliyordu. Ondan hoşlanıyordu ama Alex'in onun biriyle çıkması konusunda ne hissedeceğini bilmiyordu.

Bir düşünce kalbini ele geçirdi. Ya Alex bunun için şehir dışına çıkıyorsa? Birini görmek için. Bir kadını mı? Belki de bu yüzden ona ne yaptığını söyleyemiyordu.

Hayır, bu hiç mantıklı gelmedi. Neden biriyle görüştüğünü saklaması gerektiğini düşünüyordu ki? Alex'in onun dışarı çıkıp birileriyle çıkmasını ve eğlenmesini istemesine dair önceki arzuları hâlâ geçerli miydi?

"Anna," diye fısıldadı Nate kapıya doğru işaret ederek.

Anna girişe baktığında Isaak'ın ayakta durduğunu ve Delia ile konuştuğunu gördü. Öğrenciler kendi başlarına pratik yapacaklardı.

"Özür dilerim Nate," dedi ve özür dileyen bir gülümsemeyle ona baktı. Kendi düşüncelerine dalmıştı.

Tekrar çalışmaya başladılar.

Dersten sonra Anna, Nate, Olivia, Madison ve diğer birkaç dansçıyla birlikte yakındaki bir pizzacıya gitti. Ailesi öldüğünden beri böyle bir yere gitmemişti. Pizzanın tadının neye benzediğini bile hatırlamıyordu. İlk ısırığının tadı cennet gibiydi.

Nate güldü. "Daha önce hiç pizza yememiş gibi görünüyorsun."

Anna kızardı. "Çok uzun zamandır içmemiştim. Annemle babam ölmeden önce."

Elli İkinci Bölüm

Anna eve geldiğinde daire kapısının kilidini açmaya gitti ve çoktan açılmış olduğunu fark etti. Kalbi kulaklarında çarpıyordu. Dairesinde kim vardı?

Yavaşça kapıyı açtı ve içeri baktı. Oturma odasında bir ışık yanıyordu. Çantasını yere koydu ve sessizce köşeye doğru yürüdü.

"Nerelerdeydin?" diye sordu Alman aksanlı derin bir ses.

Alex!

Kalbi sevinçten yerinden fırladı ve aceleyle ona doğru koştu, ta ki sesinin kızgın olduğunu fark edene kadar. Adımının ortasında dondu kaldı. Adam kanepenin köşesine oturmuş, uzun kolunu kanepenin arka kenarına dayamıştı. Kot pantolon ve siyah bir gömlek giymişti ve yüzünde derin bir çatıklık vardı.

Adamın kızgın olduğunu anlamak için onu okumasına gerek yoktu. Çok kızgın. Ama neden? Onu kızdıracak ne yapmıştı? Evdeyse ve onu görmek istiyorsa neden onu aramadı?

Adam ayağa kalkarken yavaşça geri çekildi, oturma odasında korkutucu bir öfke ve güç kulesi vardı. Sonunda onun gözlerinin içine bakmaya cesaret edebildiğinde, daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemiyordu. Gözleri karanlıktı ve öfkeyle doluydu. Hiç de Alex'e benzemiyordu. İnsan dışı görünüyordu. Ve bu onu dehşete düşürmüştü.

Onu kızdıracak ne yaptığını anlamaya çalışırken aklı başından gitti. Onun evde olduğunu ve kendisini görmek istediğini bilmesi mi gerekiyordu?

Ona doğru bir adım attı. "Nerelerdeydin?" diye tekrar sordu. Sesini bulmaya çalışırken ağzı açık kaldı.

"Eee?" diye bağırdı.

"Stüdyodan bazı arkadaşlarla dışarı çıktım," diye zayıf bir şekilde cevap verdi.

Arkasındaki duvarı hissetti ve ona doğru bastırdı. Ona ne yapacaktı?

"Kim?" diye sordu.

"Dans sınıfımdan bazı insanlar." Sözleri üzerine adamın gözlerinde beliren parıltı karşısında irkildi.

"Sen benimsin," diye bağırdı. "Sen bana aitsin. Seni istediğim zaman benim için hazır olacaksın."

Sözleri kalbine saplandı ve gözleri yaşardı. Onun için özel bir şey değildi. Onun kölesiydi. Sade ve basit.

Dudakları titreyerek itaatkâr duruşuna geçti ve alçak sesle eğildi.

"Git duş al ve kendini bana düzgünce sun," diye hırladı.

Banyoya koştu ve hızla duş alıp onun için saçlarını yıkarken ağladı. Kurulanıp saçlarını ördükten sonra oturma odasına geri döndü ve bir kez daha pozunu aldı.

Onun kendisine baktığını hissetti ve bakışları altında titredi. Bir kaç Saniyeler sonra onu havaya kaldırdı ve odasına götürüp yatağa attı. Soyundu ve onun yanında durdu, sert siki kalçalarından dışarı çıkmıştı.

Saçlarından tutup onu oturur pozisyona sürükledi, sonra sikini dudaklarına dayadı. "Ne yapacağını biliyorsun," diye homurdandı.

Ağzını açtı ve onu içine aldı. Kendini derinlere itti, onu boğdu ve onun yetenekleri hakkında alaycı sözler söyledi.

Gözlerinden yaşlar geldi. O çok zalim biriydi. Devin ve Jack kadar zalim.

Ve onun hakkında çok yanılmıştı. Adam onu umursamıyordu. Uyumlu bir köle istiyordu. Ama o zaman neden gitmeden önce bütün o şeyleri söylemişti? Neden bu kadar sevgi doluydu? Onun aklını mı karıştırmaya çalışıyordu?

Zihin sikişlerini sever miydi?

Onu geriye doğru iterek sikini boğazından çıkardı. Sırt üstü düşerken boğazı yandı ve öksürdü ve adam onun üst bedenine bindi. Meme uçlarını sertçe sıktı ve yukarı çekerek onu yataktan kaldırdı. Kadın haykırdı ve gözyaşları yanaklarından aşağı aktı. Keskin tırnaklarını karnında gezdirdi ve arkasında ateşten izler bıraktı. Her bir göğsü dışarıdan içeriye doğru birkaç kez şiddetle tokatladı.

Adam onun yüzüne bir tokat attı. Şok geçiren kadın elini yanağına götürünce adam elini çekerek dizinin altına sıkıştırdı. Aynı şeyi kadının diğer eline de yaptı.

Adam tekrar tekrar tokatladıkça göğüsleri sallanıyordu. Yanaklarına tokat attıkça yüzü acıyordu. Onu meme uçlarından tekrar yukarı çekti, bu sefer daha fazla ve acı içinde haykırdı.

"Hadi ama Anna. Çok daha kötülerini yaşadın. Bundan eminim."

Öfke yakışıklı yüzünü bozmuş, neredeyse şeytani bir görünüme bürünmesine neden olmuştu.

Kalçalarından geri çekildi ve dizlerini büküp kıçını havaya kaldırmak için onu ters çevirdi. Ellerinin üzerine kalkmaya başladı ama adam onu geri itti.

Parmaklarını onun içine bastırdı. Çok büyüklerdi! Kız inledi. Bu iyi hissettirdi. Belki de onu incitmek konusundaki fikrini değiştirmiştir? Adamın bir tane daha soktuğunu hissetti, sonra bir tane daha. Adam içeri girip çıktıkça açıklık yanıyordu ve kadın inlemeyi bıraktı.

"Yumruklanmaktan hoşlanıyor musun?" Güldü. "Hoşlanıp hoşlanmaman önemli değil."

Kanalına devasa bir şey girerken önce baskı, sonra da şiddetli bir acı hissederek inledi. Onun sikinden daha büyüktü. Açıklığı gerildikçe inledi ve sonra kendini yırtıldığını hissettiğinde bir çığlık attı. Adam güldü ve kadın hıçkırdı.

Kocaman bir düğüm vücudunun içine doğru ilerledi. Adam rahim ağzını yumruklarken inledi ve ağladı.

"Hayır, lütfen," diye yalvardı gözyaşları arasında.

Kalçalarını ondan uzaklaştırmaya çalıştı ama adam boştaki eliyle onu tuttu. Yumruğunu içinde hareket ettirmeye devam etti. Ellerinin ne kadar büyük olduğunu biliyordu; oraya nasıl sığdığını bilmiyordu.

Ondan uzaklaştı ve onu geriye doğru çekti. Güldü ve kolunu sallayarak kalçalarını aşağı yukarı ve yanlara doğru hareket ettirdi. Kadın hıçkırarak yatağın üzerindeki örtülere sarıldı. Adam, kalçalarını yatağın kenarında hissedene kadar onu daha fazla geriye doğru çekti. Elini göğsünün altına koydu ve onu kaldırdı, sonra vücudunun üst kısmını indirdi, böylece elleri yerdeydi, sadece içindeki yumrukla destekleniyordu.

"Çek üstümden," diye hırladı. "Amını yumruğumdan
çek." Kadın başını salladı. "Lütfen, Usta. Lütfen
yapmayın."

Kolunu oynattı. "Çek!" diye emretti.

Ağladı ve itaat ederek vücudunu yere indirmeye başladı. Çok fena acıyordu!

"Çek. Kendini benden kopar." Sesi çok soğuktu. Tekrar rahim ağzına doğru yumruk attı ve kadın inledi.

Dirseklerine kadar kaydı ve durması için yalvardı.

"Aptal orospu." Bir kez aşağı itti ve sonra yumruğunu onun amından çıkardı. Sırt üstü dönerken acı içinde çığlık attı.

Bacaklarını açarak yere uzandı ve kıçının önünden bir şeyin damladığını hissetti. Kanıyor muydu?

Adam kadının yayvan bacakları arasında durdu ve kaşlarını çatarak ona baktı.

Elleriyle yüzünü kapattı. Hıçkırıklarla göğsü kabardı. Hareket edemiyordu, canı çok yanıyordu. Adam ayak bileğinden yakaladı ve onu yatağa geri fırlattı, başı yukarı çıkarken ayaklıklara çarptı.

Yüzüstü yatağa uzandı, sersemlemiş ve başı dönüyordu. Başı ayaklıklara çarptığı için çarpıyordu. Adamın arkasından geldiğini duyunca inledi. Dizlerini iyice ayırarak kıçını tekrar havaya kaldırdı ve kıçına sert bir şaplak attı. Sonra da amına vurdu. Kız acı içinde çığlık attı. Artık çığlık atacak gücü kalmayana kadar hareketleri tekrarladı. Bitkin düşmüştü ve sadece acı içinde inleyebiliyordu.

Yatak dizlerinin arasına battı ve amında sert ve uzun bir şey hissetti. Bu onun sikiydi. Ama o kadar gerilmişti ki o kadar da acımıyordu. Yırtığa bastırdığı yer hariç.

Homurdandı. "Amını sikimin etrafında hissedemiyorum. Sanırım diğer deliklerinden birini denemem gerekecek."

Gözlerini kapadı ve bekledi. Vücudunun işi bitmişti. Aletini onun kıçına soktu ve içinde son bir çığlık buldu. Örgüsünü çekti ve vücudunu yukarı çekerek sırtını kamburlaştırdı. Adamın siki kıçına girerken ve taşakları acıyan amına çarparken hıçkıra hıçkıra ağladı. Sonunda, nefes alışının sığlaştığını duydu ve büyük bir salıverme homurdandı.

Adam geri çekildi ve kadın yüzüstü yere düştü. Adam onun yanına uzandı ve hemen uykuya daldı.

Anna ondan olabildiğince uzaklaştı, bir topun içine kıvrıldı ve bilincini kaybetti.

Elli Üçüncü Bölüm

Alex çarpıntının kafasının içinden mi yoksa dışından mı geldiğini bilmiyordu. Cızırtılı gözlerini açtığında tanımadığı bir tavanla karşılaştı. Gürültü devam etti ve birinin yakındaki bir kapıya vurduğunu fark etti.

Birden ayağa kalktı. Anna'nın odasındaydı. Yanına baktı ve Anna'nın bir topun içine kıvrılmış uyuduğunu gördü.

Buraya nasıl gelmişti? Kapıyı açmak için ayağa kalktı ve çıplak olduğunu fark etti.

"Alex! Alex aç şu lanet kapıyı!"

Daire kapısının dışındaki Seth'in sesine benziyordu.

Kot pantolonunu aldı ve kapıya doğru yürürken giydi. Odadan çıkarken tedirgin bir şekilde Anna'ya baktı. Burada bir şeyler çok yanlıştı.

Kapıyı açtığında Seth, Tony ve Greg'in endişeli ve kızgın yüzleriyle karşılaştı.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Seth sıkılmış dişlerinin arasından Alex'i duvara çarparak geri çekilmesini istedi. "Neden buradasın? Malikâneyi neden terk ettin?"

Üç adam ona ters ters baktı ve Alex şaşkınlıkla onlara baktı. "Bilmiyorum," dedi savunmacı bir tavırla. "Daha yeni uyandım ve buradaydım."

"Anna nerede?" Greg sordu.

"Elinde neden kan var?" Tony sordu.

Alex eline baktı. Yeterince emindi, kurumuş kan vardı. Kalbi hızla çarpmaya başladı ve Seth'i bir kenara iterek Anna'nın odasına koştu. Onun uyuduğunu sanıyordu. Uyuyor muydu?

Anna'nın kıvrıldığı yerde diz çöktü ve boynunu yokladı. "Yaşıyor," dedi rahatlayarak. Ama kız solgundu. Ve yanaklarındaki morlukları görebiliyordu.

Topuklarının üzerinde geriye düştü, midesi çalkalanıyordu. Ne yapmıştı ki? Neden buradaydı?

Çaresizlik içinde arkadaşlarına baktı. "Ne olduğunu bilmiyorum. Hatırladığım son şey Kırmızı Oda'ya girdiğim."

Seth Anna'yı yavaşça sırt üstü yatırdı. Anna uyanmadı. Saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. Çok solgundu.

Alex'in kalbi küt küt atıyordu. Neler oluyordu? "Sebastian'ı ara." Greg, "Frankfurt'a geri döndü," dedi.

"O zaman geri gelebilir," diye bağırdı Alex, öfkeden çok çaresizlikten. Anna'yı incitmiş olmaktan korkuyordu ve Sebastian ne olduğunu herkesten daha hızlı anlayabilirdi.

Greg telefon etmek için odadan çıktı. Alex Anna'ya doğru ilerledi ve Seth ona geri çekilmesi için uyarıcı bir bakış attı. Destek için duvara yaslandı ve Tony ile Seth'in Anna'yla ilgilenmesini çaresizce izledi. Greg birkaç dakika sonra Sebastian'la birlikte döndü.

Sebastian yüzünde ağırbaşlı bir ifadeyle Anna'ya baktı. "Yani bu o mu?"

Alex başını salladı, içini umutsuzluk kaplamıştı. "Ne yaptığımı bilmiyorum," diye fısıldadı.

Sebastian yoğun mavi bakışlarını Alex'e çevirdi ve Alex onun bakışları altında irkildi. Sebastian bir an sonra başını salladı ve bakışlarını tekrar Anna'ya çevirdi.

Seth ve Tony kenara çekilirken Sebastian onun yanına oturdu ve elini alnına koydu. Alex, Sebastian'ın gözlerini kapatmasını ve birkaç acı dolu dakika boyunca hareketsiz kalmasını izledi.

Sebastian, "Islak bir bezle birkaç havluya ihtiyacım var," dedi. Seth başıyla onayladı ve banyoya girdi.

Sebastian Greg'e döndü. "Alex onunla olan bağlantının kendisinden gizli kalmasını istiyorsa, gitmen gerek. Yakında uyanacak."

Greg Alex'e baktı, o da başıyla onayladı ve gitti. Tony de onunla birlikte gitti. "Alex, git elini yüzünü yıka."

Alex koridordaki banyoya gitti ve ellerini yıkadı. Kendini çok yenilmiş hissediyordu. Anna'yı korkunç bir şekilde incitmişti ve bunu yaptığını hatırlamıyordu bile. Aynada kendine baktı ve karnındaki kurumuş kanı fark etti ve kot pantolonunu açtı. Aletindeki kanı görünce Almanca küfür etti. Vücudunu bir mide bulantısı dalgası sardı.

Dizlerinin bağı çözüldü ve duvara yaslanıp yere yığıldı. Yüzünü ellerinin arasına gömdü ve ağladı. Sevdiği kadın. Vücudunun her tarafının kan içinde olması için onu korkunç bir şekilde incitmiş olmalıydı.

Ona bir daha asla güvenmeyecekti. Ona tekrar baktığında gözlerindeki ifadeden korkuyordu. *Eğer* ona tekrar bakarsa.

Sebastian içeri girmeden önce orada ne kadar oturduğunu bilmiyordu. Sebastian ona birini okurken sahip olduğu o korkutucu yoğunlukla bakarken ağzı kurudu.

"Alex," dedi Sebastian uzun bir süre sonra. "Bu senin suçun değil. Sana ilaç verildi."

Kalbinde bir umut ışığı parladı ve derin bir nefes aldı. Öfkesinden derin ve karanlık bir nefretin ortaya çıkmasından korkuyordu.

"Uyuşturucu mu?" Bir anda anladı. "Devin!" Devin ona yine ilaç vermiş olmalıydı. Bu sefer Anna'ya zarar vermesini sağlamıştı. Vücudunda yeni bir öfke patladı. O kötü adamı yok etmeyi her zamankinden daha çok istiyordu.

"Alex, sakinleşmen gerek. Oraya öfkeyle gidemezsin yoksa Anna'yı tekrar dehşete düşüreceksin."

"O biliyor mu? Ona söyledin mi?"

Sebastian başını salladı. "Bana kısmen inanıyor. Seni ilk gördüğünde senin gibi görünmediğini söyledi. İnsan dışı görünüyormuşsun."

Alex gözyaşlarıyla dolu gözlerle arkadaşına baktı. "Ben ne yaptım?" Sebastian tereddütlü görünüyordu. "Lütfen. Bilmem gerek, Sebastian."

Sebastian içini çekti ve Anna'nın ona söylediklerini anlattı. Konuşmasını bitirdiğinde Alex'in yüzü yemyeşildi ve kusmak için tuvalete koştu. İşini bitirdiğinde Sebastian ona bir havlu uzattı.

"O iyi mi?" diye sordu.

"Vücudunu iyileştirdim ve onu temizledim. Fiziksel olarak iyi durumda. Duygusal olarak... Bilmiyorum. Sanırım zaman alacak." Sebastian makyaj masasına yaslandı. "Bence başlangıçta planlandığı gibi Frankfurt'a dönmelisin."

Alex yüreği burkularak başını salladı. "Hayır, burada kalmalı ve Anna'yla aramı düzeltmeliyim. Onu bu şekilde bırakamam."

"Alex. Eğer burada kalırsan Devin'e karşı savunmasız olmaya devam edeceksin. Ona yardım edebilmenin tek yolu eve gidip öğrenmen gerekenleri öğrenmen. Ve Scopolamine'in etkilerine direnmenin bir yolunu bulman." Ortamı yumuşatmak için gülümsedi. "Bu Devin'in favorisi gibi görünüyor."

Alex içini çekti ve gözlerini kapattı. "Çoktan kaybedilmiş bir savaşta mı savaşıyorum? Bana dürüstçe cevap ver, Sebastian."

Ölümsüz ona nazikçe baktı. "Kaybetmiş olmanın tek yolu, henüz başlamadan vazgeçmiş olmanızdır."

*****

"Baba?" Anna'nın soluk gözleri açıldığında yanında oturan ve babasına çok benzeyen bir adam gördü. Oda loştu ve penceresinin dışındaki gökyüzü karanlıktı. Gece çökmüştü.

Adam nazikçe, "Hayır Anna, ben senin baban değilim," diye cevap verdi. Hoş bir gülümsemesi vardı.

Anna tekrar gözlerini kırpıştırdı. Hayır, bu babam değildi. Ama kesinlikle bir benzerliği vardı. "Sen bir Ölümsüz müsün?" diye fısıldadı.

Adam gülümsedi ama ona cevap vermedi. Soğuk bir bezle alnını sildi. "Nasıl hissediyorsun?"

Bunu düşündü. Acı çekiyor olması gerekirmiş gibi görünüyordu ama acı çekmiyordu. Ama kendini boşlukta hissediyordu. "Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap verdi.

"Ne olduğunu hatırlıyor musun?" diye sordu.

Anna hafızasını yokladı ve Alex'in yüzü aklına geldiğinde gözleri doldu. "Alex benden nefret ediyor," diye fısıldadı.

"Neden böyle söylüyorsun?"

Anna ona Alex'in ne yaptığını ve ne söylediğini anlattı. Adam sabırla ve sessizce dinledi. Anna hikâyesinin sonunda duygusuzca, "Ben sadece onun kölesiyim," dedi.

"Bunun doğru olduğunu sanmıyorum, Anna. O seni çok önemsiyor." Adam ona Alex'in uyuşturulduğuna ve ne yaptığını bilmediğine inandığını söyledi. "Bana inanıyor musun?"

Adamın yüzünü inceledi, sonra onu okumaya çalıştı ama başaramadı. Kaşlarını çattı ve tekrar denedi ama nedense bunu başaramadı. "Sana neden inanayım?" diye sordu suçlayıcı bir şekilde.

"Benim adım Sebastian. Baban değilim ama onun kardeşiyim."

Anna'nın gözleri büyüdü. "Sen bir Ölümsüz müsün?"

Sebastian başını salladı. "Öyleyim. Alex'i sekiz yılı aşkın süredir tanıyorum ve dışarıdan bir etki olmadan size asla saldırmayacağına tanıklık edebilirim. Öfkesini duydunuz mu?"

Anna başını salladı.

"Alex oldukça sinirli ve bazı durumlarda kontrolünü kaybedebiliyor. Ancak kendisini, değer verdiği insanlara zarar verebileceği durumlara sokmayacak kadar iyi tanıyor. Alex bugün böyle bir durumdaydı ve kendini güvenli bir şekilde rahatlatabileceği bir yere koydu. Ama

Birisi onun zayıflığından faydalandı ve hıncını senden çıkarması için ona ilaç verdi."

"Kim?" Bunu ona kim yapmak ister ki? Ya da Alex?

"Bunu söylemeye yetkim yok, Anna. Ama Alex'in seni asla kasten incitmeyeceğini söylediğimde lütfen bana inan."

Anna ona şüpheyle baktı. Ona inanmak istiyordu ama korkuyordu. Alex bu akşam onu dehşete düşürmüştü.

"Anna, ona inanabilirsin." Anna döndüğünde Seth'in şifonyerine yaslandığını gördü. Odada başka birinin daha olduğunu fark etmemişti. "Sebastian doğru olmasa bunu söylemezdi."

Anna birden çok yoruldu. "Alex nerede?"

"Koridordaki banyoda." Sebastian aniden kaşlarını çattı. "Gidip onu kontrol etmeliyim." Ayağa kalktı ve odadan çıktı.

Seth geldi ve yatakta Anna'nın yanına oturdu. "Sana bir şey getireyim mi?" diye sordu saçlarını okşayarak.

Anna başını salladı ve yan dönerek odanın karşısındaki dolap kapısına baktı. Fiziksel olarak acı çekmiyordu ama kalbi ağrıyordu. Alex'in kızgın yüzünün görüntüsünü aklından çıkaramıyordu. Sebastian, Alex'in bunu isteyerek yapmadığını söylese de, yine de onun öfkeli yüzüydü.
gördüm.

Seth onun yanına oturdu ve elini tuttu. Seth'i sevmişti. İyi biriydi. Onu incitmemişti. Alex ne kadar korkutucu olsa da, bu geceden önce onun kendisini hiç incitmediğini söyleyebilirdi. Ama şimdi söyleyemiyordu. Ve bunu yapamamaktan nefret ediyordu.

Bir süre sonra çok solgun bir Alex, Sebastian'la birlikte odaya girdi. Anna doğrulup oturdu. Hasta gibi görünüyordu.

"Alex, iyi misin?" diye sordu endişeyle.

Alex başını salladı ve duvara yaslandı. "Anna," dedi donuk, hırıltılı bir sesle. "Sana yaptıklarım için... özür dilemeye başlayamam bile. Üzgün olduğumu söylemek kulağa çok basmakalıp geliyor." Öne doğru bir adım attı ve duraksadı, yaklaşmak için izin isteyip istemediğini gözleriyle aradı.

Anna'nın kalbi onun için attı. Perişan görünüyordu. Omuzları çökmüştü ve konuşurken gözlerini yere dikmişti. Sonunda başını kaldırdığında, normalde parlak mavi olan gözlerinin sanki ağlıyormuş gibi donuk ve kırmızı olduğunu gördü. Büyük Alex Kunze'nin gerçekten pişmanlık duymadığı sürece yaptığı bir şey yüzünden ağladığını hayal bile edemiyordu. Daha önce hiç böyle bir manzara görmemişti. Onu okumak acı vericiydi ve başlar başlamaz durdu. Kalbindeki ıstırap onu boğuyordu.

"Alex," diye fısıldadı ona elini uzatarak.

Koşarak yanına gitti ve onu kollarının arasına aldı. Onu sıkıca göğsüne bastırırken kalbinin göğsünde çarptığını duyabiliyordu. Zorlukla nefes alabiliyordu ama umurunda değildi.

*****

"Çok üzgünüm Anna," diye fısıldadı Alex Anna'nın saçlarına doğru, başını öptü ve ona sıkıca sarıldı. Onun saçlarını okşadı ve gözlerinin pişmanlıktan yaşardığını hissetti. Sevgi sözcüklerini Almanca olarak fısıldadı çünkü İngilizce olarak söyleyemiyordu. Kızın ne demek istediklerini anladığına dair bir his vardı içinde.

Ona karşı çok değersiz hissediyordu. Ona hiç layık *değildi.* Sebastian haklıydı. Eve gitmeli ve onun istediği gibi bir adam olmalıydı. Ona söylemekten korkuyordu.

"Alex, sorun ne?" diye sordu boğuk bir sesle. Ondan uzaklaştı ve gözlerini aradı. Yanağını avuçladı. "Söyle bana," diye fısıldadı.

Alex'in omuzları çöktü. Ona şimdi söylemek istemiyordu. Sebastian'a baktı, o da ona "Söyle ona" anlamına gelen bir bakış attı.

Alex içini çekti ve saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. Çok özleyeceği tatlı mı tatlı yüzünü. Gözleri umut ve şefkat doluydu.
Ama endişeliydi de. Bir şeylerin yanlış gittiğini biliyordu. Onu terk ettiği için onu affedebilecek miydi?

"Anna...," diye başladı isteksizce. "Gitmek zorundayım. Frankfurt'a dönmek zorundayım."

Yüz ifadesi temkinli bir hal aldı. "Ne zaman?" diye sordu sessizce.

"Bir hafta içinde."

Alt dudağı titredi. "Ne kadar süreyle?"

Başını iki yana salladı. "Bilmiyorum. Belki birkaç ay."

"Birkaç... ay mı?" diye tekrarladı. Nedenini sormadı. Gözleri sertleşti ve geri çekildi. "Evet, Alex." Ellerine baktı.

"Ziyaretine geleceğim Anna. Gelecek ay seni dans ederken görmek istiyorum," dedi, umutsuzca onun geri çekilmesini engellemeye çalışarak.

"Seni ne memnun edecekse, Alex," dedi sessizce ve duygusuzca.

Duruşu itaatkâr bir hal aldı. Umutsuzca Sebastian'a baktı.

Bunu ona yapamam, diye sessizce ona bağırdı.

Sebastian ona sempatik bir bakış attı. Başka *seçeneğin yok Alex. Kalmak onu daha çok incitecek.*

Alex yenilgiyle gözlerini kapadı. Sebastian haklıydı. Ama Alex onun anlamasını nasıl sağlayabilirdi?

"Anna," dedi, çenesini kavradı ve gözlerinin içine bakmak için yüzünü yukarı kaldırdı. Anna ona sakin, beklenti dolu gözlerle baktı. Bir kölenin gözleri. "Anna, Devin'i arayacağım ve yarın akşamki Buluşma da dâhil olmak üzere bu hafta sonu müsait olmayacağını söyleyeceğim," dedi Alex. "Evde kalmanı ve dinlenmeni istiyorum. Ya da benim evime gelebilirsin."

"Seni ne memnun edecekse, Alex," diye mırıldandı.

Yorgun görünüyordu. Uyumasına izin vermesi gerekiyordu. "Anna, uzan ve uyu. Bu gece seninle kalacağım."

"Evet, Alex," diye mırıldandı ve uzandı. Anında uykuya daldı.

Elli Dördüncü Bölüm

Anna uyandığı anda, Alex'in önceki gece nasıl davrandığına dair anılar zihninde canlandı. Bir Ölümsüz'ün Alex'in öfkesi hakkında ona yalan söylemesi için bir neden düşünemiyordu. Ayrıca, Alex odaya girdiğinde kalbinde hissettiği acı o kadar büyüktü ki, buna dayanmakta güçlük çekiyordu.

Ama madem bu kadar üzgündü, neden gidiyordu? Neden onu da terk ediyordu? Onun ailesine ait olması gerekiyordu ama hiç kimse onunla kalmamıştı. Bir köle nasıl olur da sahibiyle birlikte olmazdı?

"Anna?" Alex arkasından fısıldadı. Alex'in kolları Anna'nın beline dolandı ve Anna da Alex'e doğru bastırdı.

"Evet, Alex?" Vücudu kaskatı kesildi.

Bir an sessiz kaldı. Dönüp ona bakmak istemedi.
Onu seviyordu ve o da onu terk ediyordu. En azından Devin buradaydı. Evet, bazen onu incitiyordu ama buradaydı.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu yumuşak bir
sesle. "İyiyim."

Onu serbest bıraktı. "Anna, lütfen bana bak."

Arkasını döndü ve adamın tişörtle kaplı göğsüne baktı.

Titrek bir nefes verdi. "Anna, lütfen inan bana, seni terk etmek dünyada yapmak isteyeceğim son şey."

O zaman bunu neden yapıyorsun? "Yapman gerekeni yapmalısın Alex," dedi yumuşak bir sesle.

"Eğer başka bir yolu olsaydı, Anna, sana söz veriyorum bunu yapardım." "Alex, kendini haklı çıkarmana gerek yok. Ben sadece bir köleyim."

Onun çenesinin sıkıldığını gördü. "Sen değilsin." Adam yutkundu.

"Sanmıyorum
bu şekilde. Eve dönüp seni göreceğim vedevam edeceğim için çok heyecanlıydım.Taşınmayı bir ay erteleyecektim. ....." İç çekti.
"Ama yapamam."

Anna hiçbir şey söylemedi. Ne söyleyebilirdi ki?

"Hafta sonu benimle kalmak ister misin? Benim evimde?"

"Eğer istersen."

Parmağıyla kızın çenesini kaldırdı. "Bana dürüstçe söyle."

Onun gözlerini aradı. "Hayır," diye fısıldadı ve onun gözlerindeki yoğun acıyı gördüğünde neredeyse fikrini değiştirecekti.

Ama hayır, o gidiyordu. Onu bir an önce unutması gerekiyordu. böylece Devin'in ondan ne istediğine dikkat edebilecekti. Hafta sonu onunla kalmak sadece acıyı uzatacaktı.

Sessizce onun yanına uzanırken çenesi sıkıştı.

"Eğer istersen gelirim Alex."

Başını iki yana salladı. "*Hayır*, Anna. Sadece orada olmak istiyorsan orada olmanı istiyorum. Seni yapmak istemediğin şeyleri yapmaya zorlamayacağım."

Bunu ona nasıl yapabildi? Onu nasıl terk edebilirdi? Paylaştıkları geceden sonra? O gecenin seksten daha fazlası olduğunu biliyordu. Birbirlerine bağlanmışlardı. Bunu hissetmişti. Ona, Devin'e olduğundan daha çok bağlandığını hissetmişti.

Belki de yanılıyordu. Belki de bağlantı sadece onun tarafındaydı. Mantıklı olurdu. Köleler efendilerine bağımlıdır, tersi değil.

Ayağa kalktı ve ayaklarını yatağın kenarına doğru sallayarak ondan uzaklaştı. Alex yumuşak bir sesle, "Bu sabah Devin'i arayıp bu akşamki toplantıya katılamayacağını söyleyeceğim," dedi. Ayakkabıları için eğildi ve onları giymeye başladı. "Belki Jenna'yla dışarı çıkabilirsin ya da bir şey."

Anna başını salladı. "Jenna hâlâ benimle konuşmuyor." Ne yapmak istediğini bilmiyordu. Sadece acı çekmeyi bırakmak istiyordu. "Ben iyiyim,
Alex. Devin'i aramana gerek yok." En azından orada dikkatini dağıtacak bir seks olacaktı.

*****

Bir saat sonra stüdyoya girdiğinde Anna'nın başı öne eğikti.

Alex'e veda etmek garip olmuştu. Ondan aynı anda hem nefret ediyor hem de seviyordu. Kendisini terk etmemesi için ona yalvarmak, gitmesi ve bir daha geri dönmemesi için bağırıp çağırmak istiyordu. Sonunda, iyi bir kölenin yapacağı gibi sessiz kaldı, yanağına kondurduğu öpücüğü kabul etti ve o gittikten sonra kapıyı sessizce kapattı.

Nate ders başladıktan sonra geldi ve Delia'dan onaylamayan bir bakış aldı.

Dans etmek ruh halini biraz düzeltti ve öğle yemeğine kadar kendini daha iyi hissetti.

Nate de dahil olmak üzere sınıfındaki diğer dansçılarla birlikte yemek yerken sessizdi.

Salatasını bitirdiğinde telefonu çaldı. Arayan Alex'ti.

"Merhaba Alex," dedi sessizce. Şarküteri çok kalabalıktı ve yalnız kalabileceği bir yer yoktu.

"Merhaba, *Schatzi*. Dersler nasıl gidiyor?"

Anna onun bu lakabı kullanması karşısında irkildi. "İyi. Günün nasıl geçiyor?

Gidiyor musun?" Nate'in onu izlediğini görmek için başını kaldırdı ama onun kendisine baktığını görünce gözlerini kaçırdı.

"Meşgul."

Büyük evini toplamanın biraz zaman alacağını tahmin edebiliyordu.

"Anna, Devin'le konuştum ve hafta sonunu sana vermeyi kabul etti. kapalı."

"Bunu yapmana gerek yoktu, Alex. Ben iyiyim."

"*Nein*. Hayır, değilsin. Evde kal ve dinlen. Devin söz verdi. dinlenebilmen için hafta sonu seni rahatsız ettim."

Rahatsız edilmek istedi. Dikkatinin dağılmasını istiyordu. Ama kararı Alex vermişti. "Teşekkür ederim."

"Yemekte olduğunu biliyorum, o yüzden gitmene izin vereceğim. Sadece bu geceyi sana haber vermek istedim."

*****

Stüdyoya dönerken Nate onun yanında yürüdü. "Bu gece bir şey yapacak mısın?"

Anna göz ucuyla ona baktı. "Hayır."

Boğazını temizledi. "Sinemaya falan gitmek ister misin?"

Anna tekrar yere baktı. Nate'in ondan hoşlandığını biliyordu ama dışarı çıkacak havada değildi. Alkol alacak yaşta olmaması çok kötüydü. Ama hayır diyebilir miydi?

"Pek iyi bir arkadaş olacağımı sanmıyorum, Nate. Kendimi pek iyi hissetmiyorum."

Onun gözlerindeki hayal kırıklığını görebiliyordu. "Oh. Tamam."

Anna yutkundu, kendini korkunç hissediyordu. Böyle mi hissettiriyordu? Özgür olmak?

Hayır dediğin için kendini suçlu mu hissediyorsun? Oh, bu özgürlük olayı berbattı.

*****

Eve dönerken, yaşadığı rahatsız edici duyguyu silebilmeyi diledi. Nate'e hayır demekten korkuyordu. Oturduğu apartmanın kapalı otoparkında asansörü beklerken, yirmili yaşlarının ortalarında iki adam gelip arkasında durdu. Anna asansör kapılarının yansımasından onlara bakarken titrememek için kendini zor tuttu.

Kapılar açıldığında, ona zarar vermemeleri için dua ederek içeri girdi. Kat düğmesine bastı ve köşeye geçerek onları dikkatle izlemeye başladı.

Açık kahverengi saçlı adam düğmelere uzanacak oldu ama kıkırdadı ve ona gülümsemek için arkasını döndü. Gri gözleri kibardı ama bu Anna'nın korkusunu engelleyemedi.

"Görünüşe göre aynı katta oturuyoruz."

Anna'nın gözleri onun yanında duran adama kaydı. Kıvırcık sarı saçları ve mavi gözleri vardı. O da kıkırdadı. "Burada uzun süredir mi yaşıyorsun?" diye sordu, gözleri çapkındı.

Korkuluklara tutunarak, "Hayır," diye fısıldadı. Asansörün diğer tarafında kaldıkları için rahatlamıştı.

Kahverengi saçlı adam ona nazik bir gülümseme verdi ve bir süre onu inceledikten sonra asansör kapılarına doğru döndü. Ona zarar vermeyecekler miydi?

Kapılar açıldığında kenara çekildiler ve önce onun çıkmasına izin verdiler. Onlara ürkek bir gülümseme verdi ve sonra aceleyle dairesine gitti. Baktı
geri döndü ve koridorun diğer ucuna gittiklerini gördü. Kahverengi saçlı adam arkasına baktı ve dairesine girmeden önce gülümsedi.

Anna titreyen elleriyle kapının kilidini açtı ve arkasından hızla kapattı, kapıyı kilitledi ve sakinleşmeye çalıştı.

Bölüm Elli Beş

Alex Cumartesi sabahı Anna'yı aradı ve Pazar akşamı onunla yemeğe çıkmak isteyip istemediğini sordu. Pazartesi günü ayrılacaktı ve gitmeden önce onu görmek istiyordu.

Bu konuda pek hevesli değildi ama evet dedi. Tabii ki evet diyecekti. O şekilde itaatkârdı. Gitmekle onu ne kadar incittiğini ve incitmekte olduğunu bilmek kalbine acı veriyordu ama başka seçeneği yoktu. Burada kalmak onu tekrar incitmeye açık hale getirecekti. Bir gün onu anlayabilmesi için dua etti.

*****

Alex her zamanki gibi Anna'nın dairesine tam zamanında geldi. Onu gördüğünde yüzünde parlak bir gülümseme belirdi. "Merhaba, *Schatzi,*" dedi, eğilerek
Öp onu.

O da onu öptü ama umduğu kadar coşkulu değildi. İtaatkâr bir köle gibi davranıyordu, hepsi bu. Ve bu onun kalbini kırdı.

Onu Fisherman's Wharf yakınlarındaki bir restorana götürdü ve onunla sohbet etmek için çok uğraştı, ancak kadın kibar ve mesafeli kaldı.

Onu suçlayamazdı. Ona yaptıklarından sonra olmazdı. Ona kendisini ne kadar çok sevdiğini göstermesine izin verdi ve sonra ona taşınacağını söyledi. Sadece birkaç aylığına gidecek olması hiç de rahatlatıcı değildi.

Neden onunla hiçbir şeyi doğru yapamıyordu? Belki de o gece kalmamalıydı. Mesafeyi korumalıydı. O zaman şimdi acı çekmiyor olurdu.

Ama içinde pişmanlık duyacak bir şey bulamadı. Birazcık bile. Derinlerde bir yerde, onun kendisini sevdiğini biliyor olmalıydı. Kelimeleri söylemek dışında her şeyi yapmıştı. Kelimeler ucuzdu. Eylemler daha yüksek sesle konuşurdu ve ona bunu gösterdiğini biliyordu.

Kadının oturduğu masaya baktı, sessizce çikolatalı mus tatlısını yiyordu. Gözleri kapalı, sırtı dik, küçük gülümsemeler

uygun olduğunda. Hepsi onu öfkesinden korumak içindi. Ama ona karşı hiç öfkesi yoktu. Sadece kendine karşı.

Şimdi bile, yarın ayrılırken, onu eve götürmek ve kalacağını söylemek istiyordu. Ama yapamadı. Aynı anda hem kalıp hem de onu korumayı öğrenemezdi. Vati her zaman sevdiklerine yardım etmek için bazen onları incitmek gerektiğini söylerdi. Sadece bunu yapmanın ne kadar acı verdiğinden bahsetmezdi.

Alex bu şekilde ayrılmak istemiyordu. Anna'yı bu şekilde bırakamazdı. O akşam onu evine bıraktığında, engellerini yıkmak için elinden geleni yapmaya kararlıydı.

"Anna," dedi ve kapıyı arkasından kapattı. "Sabah gidiyorum.İşlerin böyle olmasını istemiyorum."İç çekti. "Seni bırakmak istemiyorum
böyle."

"O zaman gitme," dedi kadın, o kadar yumuşak bir sesle ki onu doğru duyduğundan emin olamadı.

Gözyaşlarının yanağından süzüldüğünü gördü ve hem kalbi kırıldı hem de rahatladı. Ondan nefret etmiyordu. O incinmişti. İnanılmaz derecede incinmişti. Kendini koruyordu.

Yanağını okşayarak gözyaşını sildi. "Anna, eğerayrılmak zorundakalmamanın biryoluolsaydı bunu gözümü kırpmadan yapardım."

"Yapman gerekeni yapmalısın, Alex."

Onun umutsuzca duygularını kontrol etmeye çalıştığını gördü ve işaret parmağıyla çenesini kaldırdı, kendi gözleri de duyguyla yanıyordu. "Seni özleyeceğim, *Schatzi.*" Sesi kırıldı.

Gözlerini kırpıştırdı ve başka tarafa bakmaya çalıştı ama adam çenesini kavradı ve dudaklarını kendi dudaklarıyla birleştirdi. Ona karşı koymadı, bunun yerine umutsuzca kollarına yapıştı. Adam onu kucağına aldı ve yatağına taşıdı.

*****

Anna ertesi sabah derse kalbi kırık bir şekilde gitti. O sabah Alex ona veda öpücüğü verip sarılırken ağlamıştı. Gerçekten gidiyordu. Onu çok özleyecekti.

"Selam Anna," dedi Olivia stüdyoya girerken. "Yaz sonu gösterileri için oyuncu listesini gördün mü?"

Anna başını salladı. "Hayır. İlanların asıldığını bilmiyordum." Kendini mutsuzluğa o kadar kaptırmıştı ki ilan panosunun etrafındaki insan kalabalığını fark edememişti.

Olivia sırıttı ve onu koridora çekti. İlan panosunun önünde durdular. Anna yukarı baktı.

Giselle'in ilk perdesi:

Giselle: Anna Perkins

Duke Albrecht: Nate Devereaux

Giselle mi? Bu haber moralini düzeltti. Bu kesinlikle onun dikkatini Alex'in gidişinden uzak tutacaktı.

Arkadaşına gülümsedi. "Buna inanmakta güçlük çekiyorum."

*****

Sonraki birkaç gün bulanık geçti. Düzenli dersler ve yoğun provalar arasında Anna her gece yorgun argın yatağa girdi.

Yine de uyumakta zorlanmaya başladı.

Perşembe gecesi geldi ve Pazar gününden beri seks yapmadığını fark etti; hayatında bir sonsuzluk. Perşembe gecesi şişmiş klitorisini görmezden gelmeye çalışarak dönüp durdu.

Tanrım, birinin ona dokunmasına ihtiyacı vardı. Kendisine dokunmasına izin verilmesini diliyordu ama bunun daha iyi olacağını biliyordu. Eğer kendine dokunursa

O yaptı. Devin bilirdi. O her şeyi biliyordu.

Nihayet sabah olduğunda, bir ya da iki saatten fazla uyumamıştı. Kırmızı gözlerinin altında halkalar vardı ve onları zar zor açık tutabiliyordu.

Gece için çantasını hazırladıktan sonra, Nate'in onu büyük bir ilgiyle karşıladığı stüdyoya gitti. Birlikte çok zaman geçirdikleri için iyi arkadaş olmuşlardı.

"İyi uyuyamadım," diye açıkladı.

"Bir şey mi oldu?" Adam dikkatle onun yüzünü inceledi.

Kadın başını salladı. "Sadece... bir şeyler."

Bölüm Elli Altı

Maggie ve Sarah o akşam Anna'yı Buluşma için hazırlarken, Devin onu görmeye geldi. Maggie Anna'nın saçını tarıyordu ve Devin banyoya girdiğinde bir şey hakkında kıkırdıyorlardı.

Maggie ve Sarah dizlerinin üzerine çöktüler ve Anna endişeyle arkasına döndü. Kızgın görünmüyordu. Beyaz tuniğini ve pantolonunu giymişti.

Anna'nın kafası karışmıştı. O neden
buradaydı? "Kızlar, Hanımefendi ile yalnız
konuşmam gerekiyor."

"Peki efendim," diye mırıldandılar ve aceleyle odadan çıktılar.

Devin Anna'ya gülümsedi, Anna da ona endişeyle gülümsedi. Bir adım daha yaklaştı ve Anna'nın yanağını okşadı. Anna gözlerini kapadı ve ona doğru eğildi.

"Yorgun görünüyorsun, bebeğim. Çok mu dans ediyorsun?"

Anna kızardı. "Hayır, Devin. Dün gece uyuyamadım."

"Neden?" diye sordu usulca, parmaklarını kızın köprücük kemiğinde gezdirdikten sonra bornozunun açıklığından aşağı doğru indirdi.

Ürperdi ve adamın eline doğru eğildi. "Ben... Pazar gününden beri seks yapmadım." Adam göğsünü avuçlayıp nazikçe sıkarken kadın iç çekti.

Devin kıkırdadı. "Uyuyamamana şaşmamalı. Hâlâ aklının başında olmasına şaşırdım." Bornozunun bağını çözdü ve göğüs ucu halkasını çekiştirirken inledi. Parmaklarını kadının karnında gezdirdi ve teninde sıcak izler bıraktı.

Onu kollarının arasına çekti ve kalçalarını onunkilere bastırarak derinden öptü. Kadın adamın omuzlarına yapıştı ve adamın dili ağzına girdiğinde inledi.

"Çok hevesli," diye mırıldandı onun dudaklarına karşı. Bir dakika sonra ondan uzaklaştı. Kadın derin bir nefes aldı ve gözlerini kocaman açarak ona baktı. Adam onun yanağını tekrar okşadı. "Seninle aşağıda görüşürüz," dedi usulca. "Hazırlanmayı bitirmen gerekiyor."

Gözleri hayal kırıklığıyla doldu ama sadece başını salladı. "Evet, Devin."

"Üzülme bebeğim. Yakında sikime binmeye başlayacaksın." Kızın gözleri parladı ve adam kıkırdadı. "Heyecanını seviyorum."

O gitti ve Maggie ile Sarah dönüp onu akşam için hazırlamayı bitirdiler. Salona vardığında, Devin'e duyduğu arzuyla amından sular damlıyormuş gibi hissediyordu. Devin onu terk ettiğinden beri başka bir şey düşünemiyordu.

Onun önünde eğildi ve kendisini kabul etmesini beklerken titredi.

"Gelin hanımefendi," dedi ve kadın ona katılmak için hızla ayağa kalktı.

Onu kucağına çekti ve elbisesinin üst kısmını aşağı çekti.
Meme uçları şişmişti ve çok acıyordu. Dokunuşu neredeyse acı vericiydi ama umurunda değildi. Her dokunuşta usulca inliyordu.

"Seni özledim bebeğim," dedi ve bir meme ucunu ağzına alıp sertçe emdi. Anna'nın başı geriye düştü ve adam emip yoğurdukça, sıkıp çektikçe inledi.

Ellerini kızın karnından aşağı indirip amına ulaştığında ikisi de iç geçirdi. "Ah, bebeğim. Çok ıslak ve şişmişsin." Bir parmağını itti içeride ve o sıçradı ve acıdan inledi. "Ve sıkı."

İçindeki parmağı Alex'in siki gibi hissediyordu. Ne kadar daraldığını fark etmemişti. Adam bir parmağını daha içine soktuğunda, kadın usulca haykırdı.

"Bana acını ver, Anna," diye hatırlattı Devin ona, sonra parmaklarını çekti ve onu dik horozunun üzerine yerleştirdi.

Adam onu aşağı iterken gözlerinin içine baktı. Adam kendini onun dar kanalına bastırırken acı gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü. Çok acıyordu ama aynı zamanda onun içindeki varlığı çok iyi hissettiriyordu.

"Ah, Efendim," diye iç geçirdi.

Her itiş acı vericiydi ama aynı zamanda çok da iyiydi. Onu sertçe becerdi ve onun emriyle birkaç kez boşaldı. Çığlıkları yankılandı salonda. Onunla işi bittiğinde, etrafında oturan diğer erkeklere hizmet etmesini istedi. Sikleri emmeye ve kendisini becermelerine izin vermeye hevesliydi.

Gecenin sonunda, bitkin ve ağrılıydı. Devin onu odasına götürdü ve acıyla becerdi ve kanadı. Ama o kadar iyi hissettiriyordu ki umursamadı.

Anna ertesi gün uyandığında Devin orada değildi. Yatağın yanındaki saate göre öğleden sonra ortasıydı. Kendini kaskatı ve biraz da

Yatakta oturup ne yapması gerektiğini düşünürken ağrılar içindeydi.

Birkaç dakika sonra kapı açıldı ve Devin içeri girdi. "Uyurken çok huzurlu görünüyordun, seni uyandırmak istemedim," dedi ve onun yanına oturdu.

"Özür dilerim efendim," dedi usulca.

Devin onu öptü. "Sorun yok, bebeğim. Gitmeden önce burada yapmam gereken bazı şeyler vardı, o yüzden uyumana izin verdim."

"Teşekkür ederim, Efendim." Gözlerini ona dikti ve gülümsedi.

"Dün gece çok iyiydin bebeğim." Onun göğsünü avuçladı ve sıktı. "Kukun inanılmaz hissettirdi. Belki de hafta boyunca seks yapmanı yasaklamalıyım."

Anna telaşla ona baktı. "Lütfen yapmayın, Efendim," diye yalvardı.

Devin onu inceledi. "Neden yapmayayım? Sevişeceğin biri var mı?"

Anna başını salladı.

"O zaman, ben aksini söylemedikçe, hafta boyunca sevişmek yok. Kukunu sıkı seviyorum."

"Evet, Efendim," diye fısıldadı.

"Salı akşamı yemekli bir toplantı için sana ihtiyacım var. Seni Salı akşamı
altı.
" "Beşe kadar dersim bitmiyor."

Devin ona ters ters baktı. "O zaman erken git," dedi sıkılı yumrukları arasında.
Dişler.

Anna sinmişti. "Evet, Efendim." Adamın öfkesinden korktuğu için alt dudağını ısırdı.

Devin rahatladı ve öne doğru eğilerek onun boynunu öptü. "Gitmeden önce seni son bir kez daha istiyorum." Ayağa kalkıp soyundu ve Anna'ya yatakta eşlik etti.

Bölüm Elli Yedi

Alex Frankfurt'taki yatak odasında durmuş etrafına bakınıyordu. San Francisco'ya taşındığından beri birkaç kez gelmişti ama sadece kısa ziyaretler için. En fazla birkaç hafta.

Küçüklüğünden beri içinde uyuduğu yatağa baktı. Mina ile paylaştığı aynı yatağa. Aynı yatakta kızı Heidi'ye hamile kalmıştı. Gittikleri haberini aldığında uyuduğu yatak.

Gözleri yaşlarla doldu ama her zamanki kadar acı verici değildi. Kaybın acısı, kalbindeki açık yara yerine donuk bir sızıya dönüşmüştü. Acı yerine sadece sızıyı hissetmek bazı açılardan rahatlatıcıydı ama Mina'nın anısına ihanet mi ediyordu?

Hayır, diye karar verdi. O öleli üç yıl olmuştu. Hayatına devam etmekte bir sakınca yoktu. Anna'ya aşık olmak acısını hafifletmeye kesinlikle yardımcı olmuştu.

Oh, tatlı Anna. Buraya dönmenin en zor yanı da buydu: ondan uzakta olmak. Pazartesi sabahı döktüğü gözyaşları kalbine işkence gibi gelmişti. Ama onun kendisine değer verdiğini bilerek ayrılmıştı. Yaz sonundaki öğrenci gösterisi için geri döneceğine dair ona güvence vermişti ve dönecekti de. Ne olursa olsun.

"Peki, başlamaya hazır mısınız?"

Alex bu sesle irkildi ve başını sallayarak arkasını döndü. "Bana böyle sinsice yaklaşmandan nefret ediyorum."

Sebastian güldü. "Gizlenmiyorum. Ortaya çıkıyorum."

Alex gözlerini devirdi. "Aynı şey." İçini çekti. "Evet, ben hazırım. Bana yardım edeceksin, değil mi?"

"Her zaman yaptığım gibi size rehberlik edeceğim. Eğer doğru yoldaysanız, size söyleyeceğim. Eğer yanlış yoldaysanız, bunu ima edeceğim."

"Anna'yı kurtarmama yardım ettiğin için başın belaya girmedi, değil mi?" "Kaveh benimle yüzleşmeye çalıştı ve ben de onu beni ihbar etmesi konusunda uyardım,
teslim olacağını söyledi. Hiçbir şey söylemedi."

"Neden onu ihbar etmedin?"

Ölümsüz içini çekti ve kaşlarını çattı. "Çünkü bu bir insan meselesi. Bunlar yapılmış olan seçimler. Nasıl yardım edebileceğiniz konusunda size rehberlik etmek dışında, bizim müdahale etmemizin doğru olduğunu düşünmüyorum."

"Devin'in ne planladığını biliyor musun?"

"Biraz. İşte bu yüzden sana yardım ediyorum. O durdurulmalı Alex ve bunu yapacak kişi de sensin."

Alex acı acı güldü. "Baskı yok, ha?"

"Kader, onu yürüyecek kadar güçlü olanlar için yolun aşağısında yatar." Alex başını salladı. "Peki, nereden başlayacağız?"

Sebastian ona kaşlarını kaldırdı; Alex bunu kendi kararını vermesi gerektiği şeklinde yorumladı.

"Vati'nin Kitabı ile başlamam gerektiğini düşündüm. Kadim dili öğrenmem gerek, değil mi?"

Sebastian başıyla onayladı. "Akıllıca bir karar."

Bölüm Elli Sekiz

Zaman su gibi akıp geçti ve Anna daha ne olduğunu anlamadan öğrenci performansları için kostümlü prova zamanı gelmişti.

Nate Anna'ya tekrar çıkma teklif etmişti ve Anna da evet demişti. Çok tatlıydı ve ona iyi davranıyordu. Ama Anna yakınlaşmaktan korkuyordu. Son birkaç hafta içinde diğer dansçılarla birkaç kez dışarı çıkmışlardı ve Anna ona biraz açılmaya başlamıştı.

Alex birkaç kez aramıştı ama saat farkından dolayı normal bir konuşma yapmak zordu. Gideli altı hafta olmuştu ama son iki haftadır ondan haber alamamıştı. Anna bunun nedenini merak ediyordu, özellikle de Kurt'ten Çarşamba günü geleceklerini bildiren bir mesaj aldığından beri. Alex neden ona söylememişti? Neden Kurt?

Perşembe öğleden sonra tiyatrodaki kostümlü prova sırasında Nate kulağına onu daha sonra dışarı çıkaracağını fısıldıyordu ki koridordaki bir hareket Anna'nın dikkatini çekti. Baktı ve orta koridorda yürüyen üç figür gördü. Onlar erkekti. Uzun boylu adamlar. Gözlerini kıstı ve kalbi karnına düştü.

Alex, Kurt ve Wilhelm.

Sahneye yaklaştıklarında Anna isteksizce Nate'den uzaklaştı.

Alex, Anna'nın gözleriyle karşılaştı. Onun kısa bir süre arkasından Nate'e baktığını, sonra da yüzünde anlaşılmaz bir ifadeyle tekrar ona döndüğünü gördü. Adam ona bakarken nabzı hızlandı. Ama ona gülümsemedi. Neden gülümsemedi?

Isaak döndü ve üç adamı selamladı. Alex başını çevirdiğinde, Isaak'ı selamlayan diğer adamlara baktı. Isaak sahnenin yakınındaki birkaç koltuğu işaret etti ve üç adam koltuklara oturdu.

Kurt Anna'ya baktı ve genişçe gülümsedi. Anna da ona utangaç bir gülümsemeyle karşılık verdi ve Nate'den bir adım uzaklaştı. Wilhelm'e baktı, o da ona sevecen bir gülümseme verdi.

Isaak ve Delia konuşmalarını bitirdikten sonra dansçılar son bir prova için hazırlandılar. Anna nefes nefese ve kalbi küt küt atarak sahne arkasına koştu. Üç Kunze erkeğinin dışarıda kendisini izlediğini bilmek, kendi sırasını beklerken Anna'nın sinirlerini neredeyse dayanılmaz bir seviyeye çıkardı. Gözlerini kapadı ve onların varlığını unutmaya çalıştı. Özellikle de Alex'in. Onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyordu. Burada olmasının sebebi oydu. Ona en iyisini borçluydu.
Yapabilirdi.

Zamanı geldiğinde sahneye çıktı ve Giselle oldu.
Dans ve Nate dışında hiçbir şeyin önemi yoktu.

İşleri bittiğinde kısa bir ara verildi, böylece yaşlılar öğrenciler değiştirebilirdi. Gösterinin ikinci bölümü ise şunlardan oluşuyordu bireysel sınıfların gösterileri. Anna, kendisi ve Nate ön planda olmasına rağmen sınıfının performansının ana odağı olmadığı için memnundu.

Prova bittikten sonra Wilhelm, Kurt ve Alex'i karşılamak için dışarı çıktı. "Anna, *Engel*!" diye haykırdı Kurt, onu kucağına alıp etrafta. "Çok güzel görünüyorsun!" Onu öptü ve sonra yere bıraktı.

Wilhelm ona sarıldı ve yanağından öptü. "Merhaba, *Liebling*." Derin aksanlı sesi onu kalbinin derinliklerine kadar rahatlattı.

Döndü ve Alex'e gergin de olsa parlak bir gülümseme verdi. Ona sarılmak için uzandı ama Alex ona sarılmadı.

"Merhaba Anna," dedi Alex sert bir sesle. Onu gördüğüne sevindiğine dair herhangi bir işaret vermedi.

Vücudundan soğuk bir ürperti geçti ve ondan uzaklaştı. Yere baktı ve ellerini birbirine kenetledi, onun reddetmesi karşısında gözyaşlarını tutamadı. Belki de ona söylediği gibi ihtiyacı olduğu için gitmemişti. Belki de gerçekten onu bırakıp Almanya'ya dönmek istiyordu. Ona düşündüğü gibi değer vermiyordu.

"*Liebling*, neden eşyalarını toplamıyorsun ve akşam yemeği yemeye gitmiyoruz?" Wilhelm nazik bir sesle söyledi.

Anna hâlâ yere bakarak başını salladı. Döndü ve olabildiğince hızlı bir şekilde sahne arkasındaki soyunma odasına doğru yürüdü.

*****

Alex, Anna'nın uzaklaşmasını izledi. Onu incittiğini görebiliyordu. ama Devin yüzünden mesafeli kalmak zorundaydı. Birkaç gün önce şehre geldiğini haber vermek için Devin'le konuştuğunda, Devin'in artık Anna'yı umursamadığını düşünmesine izin vermişti.

Dili kavradıktan sonra babasının da yardımıyla Anna'yı nasıl güvende tutacaklarına dair bir fikir edinmeye başlamışlardı. Alex'in aklında bir plan oluşuyordu ama bunu nasıl uygulayacağına çok dikkat etmesi gerekiyordu. Devin bu konuda hiçbir şey bilmemeli ya da bunu engelleyebilmeliydi.

Ne yazık ki bunu yapmak, bir kez daha Anna'dan uzak durmak anlamına geliyordu. O etrafta yokken bunu kabul etmek daha kolaydı. Yine de onu gördüğünde kararlılığı sarsıldı. İçeri girdiğinde onu diğer dansçının yanında dururken görmüştü ve kalbinde kıskançlık alevlenmişti.

Eğer Devin onun tarafında bir sevgi olduğundan şüphelenirse, planın işe yarama ihtimali ortadan kalkacaktı. Ayrıca Devin'e, Anna'yı tekrar incitmek için kendisini kullanması için bir neden vermek istemiyordu. Alex bu adamı bir daha hafife almayacaktı. Devin Anna'yı kendine saklamak için her şeyi yapardı. Ve Devin, Alex'in ilgisini kaybettiğine inandığı sürece, Alex onu tamamen koruması altına alana kadar Anna çok daha güvende olacaktı.

Alex'in yapmak isteyeceği son şey Anna'yı incitmekti ama ona geleceğine dair söz vermişti. Ve onun dansını görmek istiyordu. Ama kollarını ona doladığında ve onun tatlı kokusunu içine çektiğinde, bu onu neredeyse çözmüştü. Onu umutsuzca istediği gibi kucaklayamamak, sert bir yan rüzgârda bin metreden bir hedefi vurmaktan daha zor olmuştu.

Vati, Alex'in mesafesini koruması gerektiği konusunda hemfikirdi ve Kurt'ün Anna'yla ilk tanıştıklarında olduğu gibi ilgilenmesine karar verdiler.

Anna'nın Aralık ayında Frankfurt'u ziyaret etmesini planlıyorlardı ama bunu henüz ona söylememişlerdi. Alex, Anna ziyarete geldiğinde mesafesini telafi edeceğine dair kendi kendine söz verdi. Anna'nın her şeyi tam olarak bildiğinden emin olacaktı.
ona karşı ne hissettiğini. Onu ne kadar umutsuzca sevdiğini. Burada onunla geçireceği bu birkaç gün, ona sarılamamak ya da onu öpememek tam bir işkence olacaktı. Ama onu güvende tutmak zorundaydı.

Anna birkaç dakika sonra döndüğünde giyinmişti ama hâlâ yere bakıyordu. Kardeşinin ona söylediği bir şey üzerine başını kaldırdığında gözlerinin kızardığını gördü. Ağlıyordu! Alex hissetti ki
Sanki göğsünden vurulmuş gibiydi. Onu yaralamıştı.

Alex babasına baktı ve ona yalvaran bir bakış attı. En azından Anna'ya neden mesafeli durduğunu açıklayabilirdi. Bu biraz zaman alırdı.
Neden böyle olması gerektiğini bilse acısı biraz hafiflerdi.

Vati ona sempatik bir gülümseme verdi ve başını salladı.

Hayır, yapamazdı. Devin onu bir kitap gibi okuyabilirdi. Bunu saklayamazdı ve o zaman mesafesini korumasının bir anlamı kalmazdı. Alex güçlü olmak zorundaydı. Şimdi doğru olanı yapmak, daha sonra Devin'i ondan uzak tutmasını sağlayacaktı.

*****

"Benimle otelimizde kalmak ister misin, Anna?" Soyunma odasından döndüğünde Kurt yumuşak bir sesle sordu.

Anna, Alex'in soğukluğu yüzünden ağlamaktan gözlerinin çok kızarmamış olmasını umarak başını kaldırıp baktı. Alex'le kalmayı umuyordu ama Alex'in artık onunla ilgilenmediği açıktı.

Alex'e baktı, o da ona bakmasa da başıyla küçük bir selam verdi. Ondan bu kadar iğreniyor muydu? Nedenini anlayamamıştı. Onu kızdıracak ne yapmıştı?

"Evet, Kurt. Bunu isterim."

Eğer Efendisi ondan bunu yapmasını istiyorsa, o da bunu yapardı. Kurt'ü seviyordu. Onunla birlikte olmak zor değildi ama Alex'in reddi canını yakmıştı. Bir kez daha mutluluğun ona göre olmadığını hatırladı. O erkekler tarafından kullanılmak için yaratılmıştı ve hepsi bu kadardı. Aşk onun asla deneyimleyemeyeceği bir şeydi.

"Kurt, neden Anna'yla birlikte dairesine gitmiyorsun, böylece haftanın geri kalanı için birkaç eşyasını toplayabilir," dedi Wilhelm.
Opera Binası.

Kurt kabul etti ve Anna'yla birlikte garajdaki arabasına doğru yürüdü. Wilhelm ve Alex'i limuzinle otele gitmeleri için bırakmışlardı.

"Seni gördüğüme çok sevindim Anna. Seni çok özledim." Kurt onun elini öptü ve hayranlıkla ona baktı.

"Ben de seni özledim Kurt." Onun burada olmasına sevinmişti. İlk ayrıldığında vedalaşma fırsatı bulamamışlardı. Kurt'ü seviyordu. Ama kalbi Alex'in onu reddetmesinden dolayı acıyordu.

Dairesine giderken Alex'e karşı duyduğu hayal kırıklığını bir kenara itti. Kurt'ün çocukları ve Almanya'dan yaptıkları yolculuk hakkında sohbet ettiler.

Dansını övdü ve filmin tamamını görmek için sabırsızlandığını söyledi. Cuma günkü performans. Provaya gelmişlerdi çünkü onu görmeye çok hevesliydi.

"Bu iyi mi?" Kurt sordu.

Anna apartmanın garajına park ederken ona gülümsedi. "Elbette Kurt."

Otele vardıklarında Alex ortalıkta görünmüyordu ama Wilhelm onları bekliyordu. Anna'yı dikkatle izleyerek, "Alex bu akşam arkadaşlarıyla vakit geçiriyor," dedi.

Anna çenesini kaldırdı ve ağlamamak için kendini zor tuttu. Alex onu görmek istemiyorsa, o da onu görmek istemiyordu. Muhtemelen Kirsty'yi ya da başka bir eski kız arkadaşını görmeye gitmiştir.

Onun için pek de önemli değildi.

Kendine pek iyi yalan söylemezdi.

Bölüm Elli Dokuz

Cuma çabuk geçti. Beklediğinden çok daha hızlı.

Cuma öğleden sonra geç saatlerde Anna ve Nate ısındılar ve ardından gösteriden önce soyunma odasında birlikte vakit geçirdiler.

Kanepede konuşurlarken kapı çalındı. Bir kurye elinde vazoda bir düzine pembe gülle kapıda duruyordu ama kart yoktu. Güller Alex'ten gelmiş olmalıydı, bu da onu kızdırmıştı. Onları çöp tenekesine atmayı düşündü ama bu saygısızlık olurdu. Ona kızgın olabilirdi ama o hâlâ onun efendisiydi. Onları makyaj masasının üzerine koydu.

Nate şaşkınlıkla ona baktı. "Bunlar kimden?" Kadın ona

baktı ve içini çekti. "Hiç kimseden."

Başka bir şey sormadı.

Kısa bir süre sonra kapı bir kez daha çalındı. Nate güldü.

"Bu gece çok popülersin."

Anna kapıyı açtı ve Devin'in siyah takım elbisesi ve gümüş kravatıyla uzun boylu ve yakışıklı bir şekilde orada durduğunu gördü.

"Devin!" diye haykırdı.

Devin onun arkasından bakınca Nate'i gördü. "Umarım bir şeyi bölmüyorumdur." Ona sert bir bakış attı.

Hemen Nate'e döndü. "Nate, seninle sonra konuşacağım."

Nate gittikten sonra Devin içeri girdi ve kapıyı kapattı. "Erkek arkadaşının görevlerinin önüne geçmesine izin vermediğinden eminim, Anna."

"O benim erkek arkadaşım değil, Devin. Hazırlanmadan önce sadece dinleniyorduk." Onun orada olacağını fark etmemişti.

"İlk çıkışına geleceğimi düşünmedin mi bebeğim?" Döndü ve ona baktı. Onun aklını mı okumuştu? "Jack de burada. Tüm bu derslerin buna değip değmediğini görmek için çok heyecanlıyız."

Anna dudağını ısırdı. "Umarım seni hayal kırıklığına uğratmam Devin," dedi yumuşak bir sesle.

"Bu, dans etmeye devam etmene izin vermeye değip değmeyeceğini bana göstermen için bir şans." Gülümsedi. "Unutma, Pazartesi DC'ye gitmek için ayrılıyoruz."

Tabii ki. Devin'le birlikte ülkenin başkentindeki büyük toplantıya gideceklerdi. Devin ona seyahat detaylarını e-posta ile göndermiş olmasına rağmen unutmuştu. Kendini dansa o kadar kaptırmıştı ki üzerinde fazla düşünmemişti.

"Sana e-posta ile gönderdiğim uygun kıyafetleri aldın, değil mi?"

Anna'nın gözleri büyüdü. Tamamen unutmuştu. Her şeyi zamanında .....nasıl alacaktı? "Devin, ben."

Devin'in gözleri parladı. "Yapmadın, değil mi?"

Gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandı. "Özür dilerim, Devin. Yarın dışarı çıkacağım ve.. "

"Bu hafta sonu vaktin yok, Anna. Almanlarla vakit geçiriyorsun, unuttun mu?"

Anna ne diyeceğini bilemeden ona baktı.

Devin kaşlarını çatarak ona baktı, çenesi gerilmiş, gözleri kısılmıştı. "Talimatları takip etmekten aciz olduğun için, eşyalarını senin için satın aldıracağım," diye hırladı. "Pazartesi sabahı ilk iş yola çıkıyoruz." Derin bir nefes aldı ve sonra tekrar ona baktı. "Gösteriden sonra görüşürüz, Anna."

Adam kapıyı arkasından kapatarak gitti ve Anna kanepeye yığılıp yere bakmaya başladı.

Birkaç dakika sonra Nate geldi. "Anna! İyi misin?" Anna ona küçük bir gülümseme verdi. "Evet, iyiyim."

Onun yanına oturdu ve ona baktı. "Kimdi o ?" "Devin Andersen.O. .....aile dostu."

Nate kaşlarını çattı. "Ne oldu?"

"Yok bir şey, ben iyiyim. Sadece bir şey yapmayı unuttum ve onu üzdüm."

Adam kızın eline uzandı ve kız vücudunda karıncalanmalar hissetti. "Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

"Hayır, o halledecek."

Yüzünde küçük bir gülümsemeyle ona baktı. "Son birkaç haftadır seni tanımak gerçekten hoşuma gitti."

Anna gülümsedi. "Ben de."

Bu doğruydu. Nate tatlı bir adamdı. Hatta onun hayatına biraz daha girmesine izin vermeyi bile düşündü.

Anna yüzlerinin birbirinden sadece birkaç santim uzakta olduğunu fark edene kadar uzun bir süre birbirlerinin gözlerine baktılar. Adam elini Anna'nın yanağına götürdü ve onu öpmek için öne doğru eğildi.

Çok güzel dudakları vardı. Dudaklarını onunkilere bastırdı ve öpüşmeleri yavaşça derinleşti.

Altmışıncı Bölüm

Son fiyonklar da çekildikten sonra Anna parti için hazırlanmak üzere aceleyle soyunma odasına gitti. Nate hazır olduğunda gelip onu alacağını söylemişti. Anna ona kendisini ziyarete gelen bazı arkadaşlarıyla vakit geçirmesi gerektiğini söylemişti.

Nate kapı aralığından ona sırıtarak, "Çok güzel görünüyorsun Anna," dedi. Lacivert takım elbisesi ve kravatıyla çok yakışıklı görünüyordu.

Koridorlardan geçerek tiyatronun lobisine doğru yürüdüler. resepsiyon vardı. Kapıyı açmadan önce Nate onu kendine çekti ve öptü. Adam uzaklaşırken kızın gözleri büyüdü.

"Bir haftalığına şehir dışına çıkacağını söylemiştin. Sana veda öpücüğü verdiğimden emin olmak istedim."

Elini sıktı, sonra bıraktı ve kalabalık lobinin kapısını açtı. Birçok insan tarafından karşılandılar. Kurt yürüdü ve kız ona doğru gitti, kısa bir süre için Nate'e baktı. Gözleri buluştu ve son bir kısa şefkat anını paylaştılar, sonra Kurt'e gülümsemek için geri döndü.

"Anna, çok güzel dans ederdin. Sen öldüğünde kalbim kırıldı."

"Teşekkür ederim, Kurt." Anna gülümsedi. Giselle'in ilk perdesi Giselle kelimenin tam anlamıyla kırık bir kalpten ölüyor.

İkisi neredeyse bir saat boyunca dolaştılar. Çok sayıda Jenna, Aaron ve Travis de dahil olmak üzere tanıdığı diğer dansçılardan tebrikler aldı.

Anna bir düzine telefon edip Jenna'dan af diledikten sonra Jenna'yla bir önceki hafta barışmışlardı. Jenna sonunda geri aradı ve aralarını düzelttiler. Anna, Jenna'nın onunla birlikte olmaktan hoşlandığını itiraf etmesine şaşırmıştı.
O akşamın büyük bir kısmını.

"Anna." Isaak, Kurt'le birlikte Aaron ve Jenna'yla konuştukları yere doğru yürüdü.

Anna ona bir gülümseme verdi. "Merhaba, Isaak."

"Benimle gel. Seni tanıştırmak istediğim biri var."

Anna ve Kurt, Isaak'ın peşinden odanın diğer ucuna, Nate'in kır saçlı ve bir dansçının duruşuna sahip yaşlı bir adamla konuştuğu yere gittiler. Anna yaklaştığında, adam ona genişçe gülümsedi.

"Anna, seni Vincent Marsellis ile tanıştırmak istiyorum. Vincent, bu Anna Perkins." Isaak Anna'ya baktı. "Vincent, New York City Bale Topluluğu'nun Baş Bale Ustasıdır. O ve ben çok çok daha gençken New York'ta birlikte dans etmiştik." İki adam Isaak'in sözleri üzerine kıkırdadı.

Anna sadece Vincent'a baktı. New York'lu Bale Ustası'nın bir öğrenci gösterisinde ne işi vardı?

Vincent Anna ve Nate'e gülümsedi. "Bu akşamki performansınız çok hoşuma gitti. İkinizin de. Isaak bana görmemi istediği harika dansçıları olduğunu söyledi."

Anna önce Isaak'a, sonra Vincent'a baktı. *Neden*?

"İkinizi de New York'ta dans etmeye davet etmek istiyorum. İkiniz de mükemmel dansçılarsınız ve birlikte gerçekten harikasınız. Kumpanyamda yer almanızı çok isterim."

Anna'nın çenesi düştü. Onun ve Nate'in New York'a gelmesini mi istiyordu?

New York'ta *dans etmek* için mi?

Vincent'ın sözlerini düşünürken Nate onu yakaladı ve sıkıca sarıldı. "Ah, Anna. Bu ne kadar harika olurdu?" Nate onun kulağına fısıldadı. "New York'ta birlikte dans edebilirdik."

Anna bu fikir kafasına dank edince sırıttı. Ne kadar da harika! Bunu düşündükçe daha da mest oluyordu. San Francisco'dan ayrılma fikri kalbini yerinden oynatmıştı.

Nate onu serbest bıraktı. "Gidip aileme söylemeliyim." Kızın yanağına bir öpücük kondurduktan sonra hızla uzaklaştı.

Anna utangaç bir ifadeyle kendisine sırıtan Kurt'e baktı. "Bu harika bir haber *Engel*. Uzaklaşmak senin için iyi olacak."

Isaak başını salladı ve gülümsedi.

Devin'in yakınlarda onu izlediğini gördü. Ona derslerin işe yaradığını söyleyebilecekti! Ve şimdi New York'ta dans edecekti. Kurt'ün yanından ayrıldı ve hızla Devin'in yanına gitti.

Devin ona eğlenen bir ifadeyle baktı. "Bu heyecan da neyin nesi, bebeğim?"

Vincent'ın söylediklerini heyecanla ona anlattı. Açıklamasının sonunda sevinçle ellerini çırptı ve mutlulukla yukarı baktı. "Öyle değil mi?

harika, Devin?"

Devin kaşlarını çattı. "Hayır. Kesinlikle olmaz."

Anna ona baktı, yüzündeki ifade karşısında elleri korkudan titriyordu. "Ne demek istiyorsun?"

Yoğun bir bakışla doğrudan Anna'nın gözlerinin içine baktı, sonra kolundan tutup onu odanın kenarına çekti. "Gidemezsin, Anna. Buna izin vermeyeceğim."

Anna şaşkınlıkla bakakaldı. "Ne? Neden?" Çenesi titrerken kalbi göğsünde sıkışıyordu.

"Neden?" Güldü. "San Francisco'dan ayrılmana asla izin vermem. Senin görevin burada. Benimle birlikte. Ülkenin diğer ucunda olmana izin vermeyeceğim."

Gözlerini kırpıştırıp yere bakmadan önce uzun bir süre ona bakarken gözyaşları gözlerini yaktı. Kalbi sanki yırtık bir bıçak tarafından bıçaklanmış gibi hissediyordu.

Parmağını kızın çenesinin altına koydu ve yüzünü kaldırdı. Ona sertçe baktı. "Vincent'a gitmeyeceğini söylemeni öneririm. Ayrıca erkek arkadaşını da... teklifi kabul etmesi için cesaretlendirmeni öneririm." Devin sırıttı. "Kendi... güvenliği için."

"O benim erkek arkadaşım değil."

Devin kaşlarını çattı. "Ne olduğu umurumda değil ama sensiz gitmesi için onu cesaretlendirsen iyi edersin.

Dehşet içinde ona baktı. Nate'i tehdit mi ediyordu? Bunu neden yapsın ki? Soyunma odasında olanlar yüzünden miydi?

Kız ona hemen itaat etmediğinde gözleri öfkeyle parladı. "Kırbacın acısını hissetmeyeli çok uzun zaman mı oldu, Anna? İtaat etmekte yavaşsın."

"Ama Devin. Lütfen. Bu harika bir fırsat." Gözleri ve sözleriyle ona yalvardı.

"Evet, bu harika bir fırsat. Nate için işler karışmadan önce kaçmak için harika bir fırsat. Senin içinse... Anna... hayatının sonuna kadar San Francisco'da kalacaksın." Sesi alçak ve çakıllı bir tona dönüştü. "Ve eğer dans etmeye devam etmek istiyorsan, bana hemen itaat edeceksin yoksa seni de diğer kızlarım gibi malikâneye kapatırım."

Vincent ve Isaak'ın konuştukları yere doğru hızla yürümek için dönerken gözlerindeki yaşları sildi.

"Anna, sorun ne?" Isaak yüzünde endişe dolu bir ifadeyle sordu.

"I...." Vincent'a baktı ve yutkundu. "Teklifin için teşekkür ederim, ama bunu kabul edemem." Onun nazik kahverengi gözlerinin içine baktı. "Keşke
"diye fısıldayarak ekledi, sonra dönüp banyoya kaçtı ve gözyaşlarının serbestçe akmasına izin verdi.

*****

Yaklaşık on beş dakika sonra dışarı çıktığında, kızarmış gözleri dışında hiçbir yerinde ıstırabından eser yoktu. Kaderine boyun eğmişti. Ve Nate'i Devin'den uzak tutmak için onu gönderecekti.

Banyodan çıktığında birkaç adım bile atmamıştı.
Nate onun önünde belirdi. "Anna, sorun nedir? Isaak New York teklifini reddettiğini söyledi."

Anna'nın alt dudağı titredi ama ağlamadı. Ağlayamazdı. "Gidemem, Nate."

Nate endişeyle güldü. "Ne demek gidemem? Sen bir yetişkinsin. Ne istersen yapabilirsin."

"Hayır, yapamam. Devin gitmeme izin vermez."

"Devin sana izin vermiyor mu? Sen neden bahsediyorsun?"

Anna parmaklarını önünde döndürdü. "Devin benim...koruyucum. Bana burada, yanında ihtiyacı var."

Nate'in yüzü öfkeyle kıpkırmızı oldu. "Ciddi olamazsın, Anna. Bunun ne büyük bir şans olduğunun farkında değil mi?"

Anna az önce kazandığı soğukkanlılığı kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyaydı. "Bunun bir önemi yok. Ben... Ben San Francisco'dan asla ayrılmayacağım. O öyle söyledi."

Nate bir adım öne çıktı. "Seni bu şekilde kontrol etmesine izin veremezsin, Anna. Fikrini değiştirmek için yapabileceğin bir şey yok mu?"

Anna acı acı güldü. Devin'in fikrini değiştirmek mi? Evet, doğru... bekle. "Alex!" Belki Alex bu fikre daha açık olurdu.

"Alex mi? Alex kim?"

Anna dalgın dalgın, "Devin'in fikrini değiştirebilecek biri," dedi.

Alex onunla konuşabilirdi. Alex de en az Devin kadar onun efendisiydi. Ama yapar mıydı? Sormaya değerdi.

Gülümsedi, kalbi hafifledi ve Alex'i aramaya koyuldu. Lobi kalabalıktı ve çok uzağı göremiyordu. Sonunda aceleyle
onu odanın karşısında gördüm.

"Alex, Devin'le konuşmalısın....." Ona gitme teklifinden bahsetti. New York'a ve Devin'in tepkisine. O kadar hızlı konuşuyordu ki anlamasını umuyordu ama kendini yavaşlatamıyordu. Umut yeniden yükselmişti.

Sözlerini bitirdiğinde, kalbini dolduran umutla onun gözlerine baktı. Yüzü yine ifadesizdi.

"Alex?" diye sordu kararsızca. Neden tepki vermiyordu? Umutsuzca Wilhelm'e baktı, o da ona hüzünlü bir gülümseme verdi.

"*Hayır*, Anna. Devin haklı. New York'a gidemezsin."

Çiçek açmış olan umut Alex'in sözleriyle soldu. Elini kaldırdı ve kalbinin üzerini ovuşturdu. "Ne oldu? Neden?" diye fısıldadı.

"Beni duydun Anna," dedi sertçe.

Anna onun gözlerinin içine bakarken gözleri yaşlarla doldu. Geçmişte ona sevgiyle bakan gözler şimdi soğuk bir şekilde bakıyordu.

"Neden?" diye sordu kırık bir sesle.

Alex basitçe, "Çünkü ne o ne de ben New York'ta yaşıyoruz," diye cevap verdi.

Anna inanamayarak başını salladı. "Anlamıyorum." Dizleri titriyordu.

"Bizden ayrı yaşayamazsın, Anna. Devin'e karşı yükümlülüklerin var ve bunları onun yanında değilken yerine getiremezsin. Orada tek başına olman senin için güvenli olmaz ve uzakta olursan kötü şeyler olabilir. bizden uzun süre uzak tutamaz." Alex konuşurken soğukkanlılığını korudu. Gözleri kısa bir süre için Anna'nın arkasına kaydı.

"Anna sana haber verdi mi?" Devin'in sesi arkadan geldi. Yürüdü ve Wilhelm ile Alex'i el sıkışarak selamladı.

"Az önce bize söyledi," dedi Alex, Devin'e bakarken gözleri sertleşmişti. "Ben de ona kararınıza katıldığımı söylüyordum."

"Aynı fikirde misin?" Devin şaşırmış görünüyordu, sonra soğuk bir ifadeyle Anna'ya baktı. "Alex'e kendini savunmak için mi geldin?"

Anna onun bakışları altında büzüldü. Devin'in az önce yanına gelen Nate'e baktığını gördü. Nate onun elini tuttu ve Devin kaşlarını kaldırarak ona baktı.

Anna'nın gözleri büyüdü. "I. " Sinirle yutkundu.

Devin kaşlarını çattı ve kulağına fısıldamak için eğildi. "Sanırım Pazartesi günü ayrılmadan önce Malikâne'de bir konuşma yapmamız gerekiyor."

Anna ağlamamak için dudağını ısırdı.

"Nate ile bitir. Şimdi." Devin doğruldu ve ona bir bakış attı.

Çekinerek başını salladı ve Nate'e baktı. "Nate. Hadi." Çekiştirdi elini tuttu ve onu diğer adamlardan uzaklaştırdı.

"Anna, düşünüyordum da... kimseye söylemeden gidebiliriz," dedi Nate usulca. "New York çok büyük bir yer. Orada kimse seni bulamaz."

Anna üzüntüyle başını salladı. Onun güzel kahverengi gözlerine dikkatle baktı. Bakmaya alıştığı gözlere. "Nate. Bensiz gitmelisin."

Nate onun elini nazikçe itti. "Hayır, burada seninle kalacağım. Belki yapabiliriz. "

"Hayır, Nate," dedi hissettiğinden daha kararlı bir şekilde. Ama onun burada kalmasına ve başına bir şey gelmesi riskine izin veremezdi. "Yapamam." Ona baktı. "Bensiz gitmek zorundasın."

Nate itiraz etmeye başladı ama Anna onu durdurdu. "Lütfen, Nate. Bensiz gitmek zorundasın." Durakladı, ona Devin'in tehdidinden bahsedip bahsetmemesi gerektiğini düşündü.

Kaşlarını çattı. "Aramızda özel bir şeyler olduğunu sanıyordum Anna."

Anna gözyaşlarını geri kırptı. "Senden hoşlanıyorum, Nate. Gerçekten seviyorum ama buradan ayrılamam.Bunuaçıklamak zor."

Nate şaşkınlıkla ona baktı. "Yani bu kadar mı?"

"Özür dilerim, Nate."

Ona pis bir bakış attıktan sonra topuklarının üzerinde döndü ve hışımla uzaklaştı. Duygularını kontrol etmeye çalışarak pencereden dışarı sertçe baktı.

Birkaç dakika sonra, sıcak bir bedenin arkasına yaklaştığını hissetti. Omzunun üzerinden baktığında Wilhelm'in orada durduğunu gördü. Wilhelm onu kendine çevirdi ve sarıldı.

"*Liebling*, her şey yoluna girecek. Şu anda acıdığını biliyorum ama yakında kendini daha iyi hissedeceksin."

"Alex neden benden nefret ediyor?"

Onu kendinden uzaklaştırdı ve yanağını okşadı. "Senden nefret etmiyor, *Liebling*. Seni korumaya çalışıyor."

Anna homurdandı.

"Sana neden yalan söyleyeyim?" Wilhelm ona sert ama nazik bir bakış attı.

Wilhelm'in yalan söylemeyeceğini biliyordu ama anlamıyordu. Alex çok soğuktu. Belki de Wilhelm, Alex'in ondan nefret ettiğini *düşünmüyordu.*

O sırada Kurt geldi. "Olanları duydum, Anna. Sen iyi misin?"

Wilhelm Anna'yı Kurt'ün kollarına götürdü. Kurt ona sarıldı ve Anna başını Kurt'ün göğsüne yasladı. Anna boğazındaki yumru yüzünden konuşamıyordu.

Kurt ve Wilhelm sessizce konuşurken Kurt onun saçlarını okşadı ve kız onun dokunuşuyla sakinleşti.

Bir süre sonra Isaak geldi. "Anna, nasılsın?" Anna ona

baktı ve hüzünlü bir gülümseme verdi.

"Çok üzgünüm, Anna. Umut etmiştim. " Isaak iç çekti. "Biliyorum

yapamazsın

New York'a gidin, ama benim şirketimle dans etmekten memnun olur

musunuz?"

Anna doğruldu ve kalbi yerinden fırladı. "Seninle dans etmemi mi istiyorsun?"

Isaak güldü. "Elbette, Anna. Seni New York'a göndermektense burada olmanı tercih ederdim, ama düşündüm ki eğer

Git....." Durdu ve başını salladı. "Alex ve Devin'le konuştum

ve eğer isterseniz sizin de Şirkete katılmanıza izin vermeyi kabul ettiler.

için."

Anna gülümsedi ve başını salladı. "Bunu çok isterim Isaak."

Isaak güldü. "Harika. Çok sevindim. Yönetim kurulu üyeleri senin değerini anlayana kadar seni solist olarak getiriyorum. Sonra seni müdürlüğe terfi ettirebileceğim."

Anna Isaak'a baktı. Kolorduya girmeyecek miydi? "Teşekkür ederim Isaak. Seni hayal kırıklığına uğratmamaya çalışacağım."

"Bundan hiç korkum yok, Anna," diye sıcak bir şekilde gülümsedi Isaak. "Seyahatinden döndüğünde Kumpanya ile derslere başlayabilirsin. Eylül ve Ekim aylarını repertuarı öğrenerek geçirebilirsin ve Fındıkkıran bizimle ilk performansın olacak."

Anna sırıtmaktan kendini alamadı. "Bu zaten benim Kumpanya'daki ilk performansımdı." O gece Fındıkkıran'ın ilk perdesinde sahne almıştı.

anne ve babası öldü.

Isaak şaşkınlıkla kaşlarını çattı, sonra güldü. "Bu doğru, Anna. Ama bu sefer ilk perdede olmayacaksın."

Şaşkınlık sırası Anna'daydı. "Yapmayacak mıyım?" İkinci perdede öncelikle müdürler vardı.

"Anna, sana müdür unvanı verememem seni müdür olarak kullanmayacağım anlamına gelmiyor. Ben Arabian'ı düşünüyordum ve Devin de onayladı."

"Arap mı? Bana ortak mı olacaksın?"

Isaak başını salladı. "Travis'le birlikte. Onu tanıyorsun,

değil mi?" "Evet. İyi bir adamdır."

"Güzel. Henüz kimseye söyleme. Oyuncu listesini henüz yayınlamadım." Isaak göz kırptı ve onun yanağına bir öpücük kondurdu.

"Döndüğünde görüşürüz."

Anna Isaak'ın uzaklaşmasını izledi, önceki saatin acısı Isaak'ın sözleriyle hafifledi. En azından dans etmeye devam edebilecekti.

Kurt ve Wilhelm'e gülümsedi. "Travis LA Elder'ın oğlu," dedi onlara.

Wilhelm ilgiyle baktı. "Brandon'ın oğullarından bazılarının dışarı çıkmasına izin verdiğini duymuştum. O iyi bir adamdır."

*****

Wilhelm, Isaak'ın teklifiyle yatışmış olan Anna'ya baktı. Wilhelm, Isaak'in amacının Anna'ya ülkenin önde gelen dans topluluğuyla dans etme fırsatı vermekten daha fazlası olduğundan şüpheleniyordu. Isaak'ın Anna'ya nasıl baktığını görmüştü; Anna'ya derinden değer veriyordu ama bu tamamen platonikti. Isaak onu Devin'den uzaklaştırmaya mı çalışıyordu? Keşke bu mümkün olsaydı.

Ama Alex haklıydı. Devin'i bırakamazdı. Ona ve bu şehre bağlıydı. Sadece başka bir yerdeki daha güçlü bir bağ onu terk etmesine izin verebilirdi.

Devin birkaç dakika sonra Anna'ya gideceğini haber vermek için yanlarına geldi.

Dans etmeye devam etmesine izin verdiği için ona teşekkür etti.

"Beni bu kararımdan pişman etme Anna," dedi sertçe.

"Elimden geleni yapacağım, Devin."

Devin Wilhelm'e baktı. "Pazar öğleden sonra Anna'ya ihtiyacım var. Hafta sonunu seninle kısa kesmesi sorun olur mu?"

Wilhelm, Devin'in sözleri karşısında Anna'nın yüzünün solduğunu gördü ve uzun bir süre Devin'i inceledi. Neler oluyordu acaba? "Sanırım öyle," dedi yavaşça. "İşin bittiğinde geceyi bizimle geçirebilir mi?"

"Maalesef olmaz. Ertesi sabah erkenden havaalanına gitmek üzere yola çıkacağız ve geç saatlere kadar işimiz bitmeyecek."

Wilhelm kaşlarını çattı ama başını salladı. Bundan hoşlanmamıştı. Ama hayır demek için bir nedeni yoktu. İçgüdüleri bir efendinin kölesini geri almasına karşı çıkmak için yeterli değildi.

Devin Anna'ya döndü. "Ian'a seni saat dörtte dairenden almasını söyleyeceğim."

Anna endişeyle, "Evet, Devin," diye cevap verdi.

Gözlerindeki korku Wilhelm'i rahatsız etti.

"Güzel." Devin, Wilhelm ve Kurt ile el sıkıştı, sonra döndü ve Sola.

Bölüm Altmış Bir

Anna evinde gergin bir şekilde Ian'ın gelmesini bekledi. Washington DC gezisini dört gözle bekliyordu. Devin, Anna'nın daha önce hiç seyahat etmediğini biliyordu ve bu seyahatten keyif almasını istiyordu. Şimdi onun hâlâ böyle hissedip hissetmediğini merak ediyordu. Ona kızgın olduğunu ve bunun nedenini bildiğini biliyordu.
Cuma günkü itaatsizliğinin cezası olarak bu öğleden sonra malikaneye gidecekti.

Devin'in vereceği cezaları düşündükçe titriyordu. Yarın yürüyebilirse şanslı sayılırdı. Hareket edemezse uçağa nasıl binecekti?

Kapının çalınması onu yerinden sıçrattı. Hemen kapıyı açtı ve Ian içeri girdi.

"Hazır mısın?" diye sordu alçak sesle.

Anna endişeyle başını salladı. Ian'ın tavırlarındaki bir şey onu korkutuyordu. Son birkaç hafta içinde onun gerçekten iyi bir adam olduğunu öğrendikten sonra arkadaş olmaya başlamışlardı. Hatta birkaç kez gelip geceyi onunla geçirmişti. Seth gittiğinden beri, canı sıkıldığında arayabileceği başka kimsesi yoktu. Devin birkaç hafta sonra, bir hafta boyunca gece ziyaretçisi gelmeyince işlevlerini yerine getirmekte zorlanmaya başlayınca kısıtlamayı kaldırmıştı. Vücudu sekse bağımlıydı ve rahatlamaya ihtiyacı vardı, bu yüzden Devin birine "ihtiyaç duyduğunda" Ian'ın gelebileceğini söyledi.

Duvara yaslandı ve ona baktı. Adam karanlık gözlerle ona baktı.

İç çekti ve bir an için gözlerini kapattı. "Anna...," diye başladı. "Ben... lütfen bu öğleden sonra ne olacağını bilin. ..." Başını iki yana salladı. "I
Keşke bunu yapmak zorunda olmasaydım. "

Anna'nın gözleri yaşardı. Cezalandırılacaktı. Az önce bunu doğrulamıştı.

Ian odayı geçti ve ona sarıldı. "Devin'e itaat etmek zorundayım. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Anna başını salladı. Biliyordu ve onu suçlayamazdı. Ona belinden sarıldı.

Bir süre sonra onu serbest bıraktı. "Hadi gel. Eşyalarını alalım ki Devin daha fazla sinirlenmesin."

Malikâneye giden yol sessizdi. Anna'nın korkusu her kilometrede daha da artıyordu. Ian arada bir dizini okşuyordu ama onun bu iyiliği sadece yaklaşmakta olan şeyi daha korkutucu hale getiriyordu.

Oraya vardıklarında, Ian Anna'yı içeri götürdü. Binaya girdiklerinde Devin yaklaştı. Anna hızla ayakkabılarını çıkardı ve onun önünde eğildi.

"Gel, Anna. Seninle işim bitmeden önce yapmam gereken çok şey var." Devin soğuk sesinin girişin sert yüzeylerinde yankılandığını söyledi.

Bacakları titreyerek ayağa kalktı ve Ian'ın hemen arkasında Devin'i takip etti.

Onu.

Devin onu taş duvarlı zindana götürdü. Kırbaçlar, kürekler, Ekinler ve diğer enstrümanlar duvarlarda sıralanmıştı. Uzak köşede rahat görünümlü bir sandalye de vardı. Adamın oturup onun cezasını izleyebileceği bir yere ihtiyacı olduğunu düşündü. Bu kesinlikle onun için değildi.

"Kıyafetlerinizi çıkarın." Devin alçak bir sesle emretti.

Çabucak itaat etti, sonra da başını eğerek sessizce durdu. Belki şimdi itaat etmekte acele ederse, Ian'ın öfkesinin bir kısmı azalabilirdi. Ian onu kelepçelediği kemerli geçide götürdü, kolları başının üzerindeydi ve bacakları serbestti, ancak kolları o kadar yüksekteydi ki parmak uçlarındaydı. Sonra Devin yanına geldi ve boynunun arkasına uzanarak kolyesini çıkardı.

Devin onu cebine koyan Ian'a uzatırken nefesi kesildi. Devin'e soru sorarcasına bakarken gözlerinde yaşlar oluştu.

"Şu anda o kolyeyi takmayı hak etmiyorsun."

Anna gevşekçe asılı kaldı. Onun korumasını, ona olan sevgisini ortadan kaldırması, Anna'yı beklediğinden daha fazla incitmişti.

Oda serindi ve vücudunun her yerinde tüyler diken diken oldu. Devin'in bir kırbaç seçmesini ve kendisini onun önünde konumlandırmasını izledi.

"Neden burada olduğumuzu biliyor musun, Anna?" Devin kırbacı birkaç kez test ederek sordu.

Her çatırtıda irkildi. "İtaatsizlik ettim," dedi usulca.

"Bildiğine sevindim." *Çatlak!* "Tek başına yaşamanın iyi bir fikir olduğundan emin değilim. Son birkaç ayda oldukça tembelleştin. Her şey Yıllar süren eğitimler boşa gitmiş gibi görünüyor. Arkanı dön."

Anna hemen söyleneni yaptı. Yüzünü duvara döner dönmez bir çatırtı duyuldu ve sırtında bir ateş patladı.

Haykırdı. Birkaç aydır kırbaçlanmamıştı ve her nasılsa ne kadar acıdığını unutmuştu.

Çatlak! Çatlak! Çatlak! Çat! Çat! Sırtındaki her bir çatlak derisini alev alev yakıyordu. Cehennem gibi acıyordu ama çığlık atmıyordu. Henüz çığlık atmıyordu.

Birkaç dakika sonra Devin ona arkasını dönmesini söyledi. Kadının sırtına yaptığını önüne de yapmaya başladı; kadının ön tarafı daha hassastı. Çığlık atmamak için dudağını ısırırken gözyaşları yüzünden aşağı akmaya başladı. Sol meme ucuna özellikle isabetli bir vuruş yaptı ve bu da çığlık barajını kırdı. Kirpiklerden kaçınmak için ondan uzaklaşmaya başladı. Ama adam sadece ona dönük olan tarafa vurdu.

Ona durması için yalvarmaması gerektiğini biliyordu. Her kırbaçta çığlık attı. Tüm vücudu yanıyormuş gibi hissediyordu. Adamın vurmadığı çok az yer vardı. Daha fazla çığlık atamadığında, adam durdu.

Yüzü gözyaşlarıyla ıslanmış bir halde bileklerinden sarkıyordu. Başı aşağı sarkıyordu ve vücudunun her yerinde kızgın kırmızı çizgiler görüyordu.

"Özür dilerim, Efendim," diye fısıldadı.

Devin cevap vermedi ama ona doğru yürüdü ve vücudunu inceledi, ağrıyan bölgelere dokunarak onun sıçramasına neden oldu. Acı içinde inledi. İşi bitmiş miydi?

Birkaç dakika sonra kapı açıldı ve iki çıplak kadın içeri girdi. Belli belirsiz tanıdık geliyorlardı ama Anna'nın beyni pelte gibiydi ve isimlerini hatırlayamıyordu. Ona baktılar ve kıkırdadılar.

"Şu zavallı prensese bakın," diye alay etti içlerinden biri ve ikisi de kıkırdadı. Anna acıdan gözlerini kısarak onlara baktı. Tabitha ve Zoe. Jack ve onunla birlikte yaşayan kızlar! Onların defalarca tecavüze uğramasını izlemiş ve kendini onlardan üstün görmüştü. Belli ki artık öyle değildi, eğer öyleyse bile.

"Gelin kızlar," dedi Devin, köşedeki sandalyeye doğru yürürken. Hevesle onu takip ettiler ve ayaklarının dibine oturup sikiyle oynamaya başladılar.

Anna incinmiş bir halde başka tarafa baktı. Onların Efendisine dokunduğunu görmek istemiyordu.

O sırada Ian elinde birkaç uzun iple geldi. Hayır, ucunda klipsler olan teller. Bilinmeyenden korkmuş bir halde adamın yüzüne baktı. Adam ona bakmadı ama klipsleri meme ucuna takarken çenesini sıktı

ve kedi halkaları. Kablolar yerde duran siyah bir kutuya uzanıyordu. Ian, Devin'in oturduğu yere doğru yürüdü ve ona bir şey uzattı. Bir an sonra damarlarında şiddetli bir acı hissetti ve çığlık attı. Umutsuzca kendini kurtarmaya çalışarak bağlarını çekiştirdi ama Ian bağlama konusunda mükemmeldi. Bunu geçmiş deneyimlerinden biliyordu.

Acısı dindiğinde nefes nefese kaldı, yanakları gözyaşlarından ıslanmıştı. Yorgun bir şekilde Devin'e baktı. Tabitha ayaklarının arasında gürültüyle sikini emiyor, Zoe de yanındaki masada bacaklarını açmış yatıyor, Devin de onun amını yalıyordu. Adamın iki kadına gösterdiği ilgiyi izlerken kalbi sızladı. Zoe ona baktı ve sırıttı, sonra gözlerini kapadı ve inledi.

Beklenmedik bir şekilde, başka bir acı dalgası vücudunu sardı. Acıdan kaçmaya çalışarak dönüp durdu. Ama kablolar sıkıca bağlıydı ve hiçbir yere gitmiyordu. Çığlık attı ve Efendisine durması için yalvardı. O sadece güldü.

Ağrı bir an için durdu, sonra tekrar başladı. Ağrı düzensiz aralıklarla durup başlıyordu. Bazen sadece bir saniye sürüyor, bazen de
Sonsuza kadar sürecekmiş gibi görünen zamanlar. Çığlık attı, bağırdı, ağladı ve yalvardı.

Zoe'nin orgazm çığlıklarını duydu ve sonra Tabitha ile yer değiştirdiğini gördü. Acı devam etti ve duydu ki
Tabitha haykırdı ve sonra Zoe onu emerken Devin'in orgazmını inlediğini duydu.

Acı bir süreliğine kesildi ve Devin ayağa kalkıp pantolonunun fermuarını çekti.

"İzninizle hanımlar. İlgilenmem gereken bir şey var." Odanın diğer ucuna doğru yürüdü ve Ian ona kapıyı açtı. Devin, Tabitha ve Zoe'ye gülümseyerek, "Siz kızlar uslu durun," dedi.

Tanrım, onu onlarla yalnız mı bırakacaktı? Ona bir şey yapacaklar mıydı? Adamlar odadan çıkar çıkmaz cevabını aldı.

"Vay, vay, vay. Bu Prenses Anna değil mi?" dedi Tabatha iğrenç bir şekilde, sonra da güldü. "Efendi seni bizimle yalnız bıraktı."

"Belki de biraz intikam almalıyız," diye önerdi Zoe. İkisi de kıkırdadı ve birbirlerinin kulağına fısıldadı.

Tabitha, "Usta elektrik konusunda sana biraz kolaylık göstermiş," dedi. Anna'nın göğüs ucu halkalarındaki klipsleri çıkardı. Anna rahat bir nefes aldı ve Zoe kıkırdadı.

"Oh, hayır," dedi Zoe. "Onu almanın çok daha acı verici bir yolunu biliyoruz."

Klipsleri dış dudaklarına taşıdılar, sonra diğer klipsleri çıkardılar ve onları iç dudaklarına ve klitoris başlığına ve sonra birini doğrudan klitorisine koydular. Anna kıstırılınca inledi ve diğer acıdan korktu. Zoe odanın diğer tarafına doğru yürüdü ve küçük siyah bir kutu alıp geri döndü. "Gidelim mi?" diye sordu Tabitha'ya.

"Hayır, lütfen," diye yalvardı Anna, gözyaşları serbestçe akıyordu. Onlar sadece güldüler ve Zoe uzaktan kumandadaki bir düğmeye bastı.

Anna çığlık attı. Acı dayanılmazdı. Amına beyaz bir sıcaklık yayıldı. Sanki biri doğrudan en hassas bölgesine erimiş lav atmış gibi hissediyordu.

Acıdan kasıldı ve çığlık attı. Onu kapatmadılar. Acı devam etti, devam etti ve devam etti... ta ki karanlık onu ele geçirene ve hiçbir şey hissetmeyene kadar.

*****

Devin bir süre sonra zindana geri döndü. Daha önce çığlıkları duymuş olmasına rağmen ortalık sessizdi. Anna'ya her ne yapmışlarsa, daha önce ondan bile duymadığı çığlıkları ortaya çıkarmıştı.

Kapıyı açtığında kızlar onun sandalyesinde oturmuş konuşuyor ve kıkırdıyorlardı. Anna bağlandığı yerde bayılmıştı. Bir an için onu öldürdüklerini düşündü ama göğsünün hafifçe hareket ettiğini gördü. Rahatlayarak iç çekti. Anna'yı cezalandırmak istemişti, öldürmek değil. Ölüsü ona bir fayda sağlamayacaktı. En azından şimdilik.

Vücudu kırbaç izleriyle çizgiliydi ve amcığı parlak kırmızıydı ve birden fazla kablo takılıydı. Kızların ne yaptıklarını görmek için yanlarına gitti. İlginç. Tam derinin üzerinde. Ooh! Ve bir tane de klitorise. Bunun çok acıtacağını hayal etti.

"Siz kızlar gidebilirsiniz," dedi.

Bu kadar acımasız olabileceklerini düşünmemişti ama yine de öyleydiler.

sahip olduğu en kötü kızlardan bazılarıydı. Diğer kızlardan bazılarına zorbalık yaptıkları biliniyordu. Çoğu zaman sorun olmazdı. Ve yakında hiç sorun olmayacaktı. Yirmi dört yaşındaydılar ve faydalı ömürlerinin sonuna çok yaklaşmışlardı. Çok yaklaşmışlardı. Davranışları onları başka hiçbir şey için yararlı kılmayacaktı. Bazı kızları, başka işler için umut vaat ediyorlarsa yanında tutuyordu.

Malikânenin etrafındaki görevler. Bu ikisi, çok ama çok iyi seks köleleri olmalarına rağmen

Seks yapmaktan başka bir şey için çok az eğilimleri var. Onlar için yararlı bir özellik
gençtiler. Ama yaşlanıyorlardı. Erkekler ilgilerini kaybediyordu. Aslında....

Kızlar giderken sessizce "Ian," dedi. "Onları eleme için hazırla. Artık işime yaramayacak kadar yaşlılar."

Ian başıyla onayladı ve kızları odadan çıkarken takip etti. Onları bir bekleme odasına götürecek ve burada malikânenin erkeklerine yapmak istedikleri her şey için hazır olduklarını bildirecekti. Adamların onlarla işi bittikten sonra, eğer kızlar hâlâ hayattaysa, Ian onlara ölümcül bir iğne yapacak ve cesetlerinden kurtulacaktı.

Devin dönüp Anna'ya baktı. Onunla işi henüz bitmemişti. Hayır, verilecek daha çok ceza vardı. Onu iki kez düşündürecekti.
tekrar itaatsizlik etmeden önce. Neyse ki Ölümsüzler yarın yola çıkmadan önce onun bedenini iyileştirmeye istekliydiler. Aksi takdirde şimdi durmak zorunda kalacaktı.

Zincirlerini çözdü ve bağlarını arkasına taşıdı. Ian geri döndüğünde, onu bacaklarının arasındaki amını ortaya çıkaracak kadar eğilmiş durması için zincirledi. Sonra da vücudunun o güzel kısmına odaklanarak cezalandırmaya devam edecekti. Devin'in siki beklenti içinde seğiriyordu. Onun kıçına ve amına istediği her şeyi yapma fırsatı inanılmaz derecede tahrik ediciydi.

*****

Keskin bir koku Anna'nın bilincini geri getirdi ve vücudu sarsılarak uyandı. Her yeri ağrıyordu. Kolları arkadan bağlıydı ama öne doğru eğilmesi için yukarı kaldırılmıştı. Ayak bilekleri birkaç metre arayla kelepçelenmişti ve başını sırtıyla aynı hizada tutan, üstündeki bir şeye bağlı bir tasma takıyordu. Öksürdü ve bulunduğu pozisyonda yapabildiği kadarıyla başını salladı.

"İyi uyudun mu?" Devin yukarıdan sordu.

Yanındaki çizmeli ayakları görebiliyordu ama ona bakamıyordu; tasma da yere bağlıydı. Başı hafifçe yana doğru hareket edebiliyordu ama yukarı ve aşağı hareket edemiyordu.

Devin onun yüzüne bir tokat attı. "Sana bir soru sordum," dedi sertçe. "Ben... Bilmiyorum, Usta," diye fısıldadı.

Çığlık atmaktan boğazı acımıştı. Tanrım, her şey acıyordu! Ne kadar zamandır baygındı? Bilmek istiyor muydu ki? Belli ki Devin
Henüz onunla işim bitmedi. Sadece uyumak istiyordu.

Devin uzaklaştı. Ian'ın adını söylediğini duydu ve büyük bir gölgenin ona yaklaştığını gördü. Bir şey kıçına dokundu ve sıçradı. *Hayır! Hayır! Lütfen o olmasın! Bir* şey sıcak, sert ve büyüktü ve göt deliğine bastırarak içeri girmek istiyordu. Bu Ian'dı. Elleri onun üzerindeydi.
Kalçaları ve kendini ona doğru bastırdı. Anna umutsuzca sıkı kaslarını gevşetmeye çalıştı ama anal seks yapmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki yapabileceği çok az şey vardı.

Homurdandı, sonra adamın siki vücuduna girerken haykırdı.

"Ian...." Devin'in sesinde bir uyarı tınısı vardı.

Ian'ın derin bir nefes aldığını duydu, sonra sertçe ileri doğru itti ve dar deliğini yırttı, kasları yırtılırken çığlık atmasına neden oldu. Sırt ve bacak kasları, güçlü itişlerine karşı kendini desteklemeye çalışırken acı verici bir şekilde sıkıştı. Adam her ileri ittiğinde, vücudu öne doğru bastırarak Tasma onu boğuyor.

Ian, kendisine emredildiği gibi onu sertçe becerdi. Anna devasa siki içine almaktan başka bir şey yapamıyordu. Daha hızlı gelmesine yardımcı olmak için etrafındaki kasları bile sıkamıyordu. Adam vücuduna tekrar tekrar girdikçe karnına kramplar giriyordu. Yoğun acı karşısında hıçkıra hıçkıra ağladı. Ian, boşalırken homurdandığını ve küfrettiğini duyana kadar vurmaya devam etti, spermini perişan deliğinin derinliklerine fırlattı. Sertçe çekerek onu zıplattı, sonra uzaklaşmadan önce kıçını tokatladı.

Anna'nın başının altındaki zemin gözyaşlarıyla parlıyordu.

Bir ıslık sesi ve bir çatırtı duydu, ardından vücudu tam da ağrıyan kıçına bir kırbaçla vurulmanın acısını hissetti. Çığlık attı. Zavallı deliğine defalarca vuruldu. Sanki sıvıya vuruluyormuş gibi ses çıkarıyordu. Yerde hafifçe arkasını görebiliyordu ve yerde koyu damlalar gördü bacaklarının arasında. Loş ışıkta görmek zor olsa da kırmızı bir tonu vardı. Ian onu o kadar kötü parçalamıştı ki kanıyordu ve şimdi onlardan biri ona vuruyor ve daha fazla kanamasına neden oluyordu. Her kırbaç darbesinde vücudu sarsılıyor ve tekrar tekrar bağırıyordu.

Kirpikler aniden durdu.

Devin arkadan, "Kıçın berbat durumda, Anna," diye yorum yaptı. "Güzel, berbat, kanlı bir karmaşa."

Amcığına bir şeyin dokunduğunu ve içine bastırdığını hissetti. Bu Devin'di. Onu bir anlığına sertçe becerdi, her hamlede acıyan kıçına vurdu, sonra Anna içinde bir çimdik hissedene kadar bir an durdu. Sivri uçları! Tekrar hareket etmeye başladı ve sivri uçlar kanalını sıyırdı. O

defalarca içine girdi ve acı içinde çığlık attı. Aşağı baktığında Devin'in ayaklarının kendi ayaklarının arasında olduğunu ve vücudunun alt kısmından sürekli kan damladığını görebiliyordu.

Onu becerirken ona vurdu ve meme uçlarını çimdiklemek için eğildi. Sonunda boşaldığında, bağırdı ve içine sertçe bastırdı, sonra dışarı çekti ve eliyle birkaç kez sertçe amına vurdu. Ama hâlâ onunla işi bitmemişti. Birkaç dakika sonra, amcığına karşı birçok küçük kırbacın acısını hissetti. Dokuz kuyruklu kedi. Sonunda keskin şeyler vardı ve Devin bunu vücudunun alt kısmında acımasızca kullandı, özellikle amına ve kıçına odaklandı. Sesini kaybedene kadar çığlık attı, sonra homurdandı. Amının kanlar içinde kalacağından emindi. Kan damlaları ayaklarının arasında birikmeye devam etti.

Acı dayanılmazdı ama artık çığlık atamıyordu. Hareket edemiyordu. Sadece sessizce ağlayabilir ve ölmek için dua edebilirdi. Karanlık çökmeye başladığında, bunun sadece bilinçsizlik değil de ölüm olmasını umdu.

Altmış İkinci Bölüm

"Anna."

Anna sıçradı ve gözlerini açtı. Devin onun yanına oturmuş, saçlarını okşuyordu. Anna korkulu gözlerle ona baktı. Yine cezalandırılacak mıydı?

Sarsıntılı hareketlerle etrafına bakındı. Malikânedeki yatak odasındaydı. Pencereleri ve Fransız kapısını örten tül perdelerin arasından süzülen sabah güneşi odayı pembe bir ışıkla yıkıyordu.

Sabah mı? Hatırladığı son şey, karnındaki aşırı ağrıydı.
zindanda. Vücudunu gözden geçirdi. Hiçbir yeri ağrımıyordu. Aslında, kendini oldukça iyi hissediyordu.

Devin beyaz bir elbise gömleği ve pantolon giymişti ve saçları hafif nemliydi. Pazartesi sabahı olmuş muydu?

"Özür dilerim, Efendim," diye fısıldadı, gözyaşları yanaklarından
aşağı süzülüyordu. "Üzgün olduğunu biliyorum bebeğim.
Cezalandırıldın ve eminim ki
Yine itaatsizlik konusunda endişelenmem
gerekecek, değil mi?" "Hayır, Efendim,"
diye fısıldadı.

"Aferin kızıma," dedi ve eğilip onu öptü. Yanağını okşadı ve kız rahatladı. "İyi kız," diye tekrarladı.

Kapı çalındı ve Sarah elinde bir tepsiyle içeri girdi.

Devin'i gördüğünde "Oh!" diye haykırdı. "Günaydın, Efendim," dedi reverans yaparak.

"Günaydın, Sarah." Devin ayağa kalktı ve Anna'ya baktı. "Çabucak kahvaltını et, sonra da hazırlan. Yaklaşık doksan dakika içinde yola çıkacağız."

"Evet, Efendim," dedi Anna yumuşak bir sesle, ayağa kalktı ve kendini yumuşak pamuklu bir gecelik giymiş olarak bulduğunda şaşırdı.

Devin ona sıcak bir şekilde gülümsedi ve odadan çıktı. Anna hızla kalktı ve Sarah'nın kahvaltısını hazırladığı masaya gitti.

"Günaydın Hanımefendi," dedi neşeyle. "Yolculuğunuz için heyecanlı mısınız?"

Anna dürüstçe, "Bunu gerçekten düşünmemiştim," diye cevap verdi. Dün geceden sonra Devin'le ilgili herhangi bir konuda oldukça endişeliydi. Onu kızdırmak istemiyordu.

"İhtiyacınız olan başka bir şey var mı, Hanımefendi?

Anna başını sallayınca Sarah tepsisini almak için birazdan döneceğini söyledi.

Anna hızlıca yemeğini yedikten sonra hazırlanmak için banyoya girdi. Lacivert bir seyahat etek takımı ve beyaz ipek bir bluz giydikten sonra bavuluyla birlikte her şeyin hazır olduğundan emin oldu. Her şeyin yolunda olduğundan emin olduktan sonra pencere kenarındaki sandalyeye oturdu ve Alex'in ona aldığı Kindle'dan bir şeyler okudu. Bunun Alex'ten geldiğini düşünmekten hoşlanmıyordu ama birden fazla kitap taşımaktan daha kolaydı ve yeni beyaz seyahat çantasına çok güzel sığıyordu.

Yaklaşan maceralarını düşündükçe heyecanının artmasına izin verdi. Daha önce hiç uçağa binmemişti. Oakland'da, körfezin karşısında büyümüştü ama San Francisco'dan hiç ayrılmamıştı.
anne ve babası öldü. Ve şimdi ülkenin öbür ucuna, Washington DC'ye gidiyordu!

Bir süre sonra Ian onun odasına geldi. O içeri girdiğinde gergin bir şekilde durdu. Koyu renk takım elbisesi içinde yakışıklı görünüyordu.

"Nasıl hissediyorsun Anna?" diye sordu nazik bir sesle.

"İyiyim, teşekkür ederim," dedi sessizce.

"Seni incitmek zorunda kaldığım için özür dilerim Anna," dedi usulca, ona doğru yürürken.

Onun yumuşak ela gözlerine baktı ve başını salladı. "Biliyorum." Bir adım öne çıktı ve kollarını onun beline doladı. O da ona sıkıca sarıldı.

"Hazır mısın?" diye sordu uzaklaştığında. Kız
başını salladı ve ona ürkek bir gülümseme verdi.

*****

Bir süre sonra Devin, Ian, Tyler, Maggie ve Anna bir limuzinin arkasında otoyoldan havaalanına doğru gidiyorlardı. Maggie şaşkınlık içinde etrafına bakındı. Anna Devin'in yanına oturdu ve heyecanla pencereden dışarı baktı. Devin arabaya bindiklerinden beri ona karşı çok nazik ve kibardı ve elini dizine koymuştu.

"Ah, neredeyse unutuyordum," dedi Devin aniden ve ceketinin cebinden bir şey çıkardı.

Anna'ya pembe bir elmas yüzük uzattı. Büyük pembe elmas kare şeklindeydi ve etrafı küçük beyaz elmaslarla çevriliydi. Büyük elmasın her iki yanında daha küçük yuvarlak elmaslarla çevrili iki küçük kare beyaz elmas vardı. Ayar antika gibi görünüyordu.

"Oh, Devin!" Anna yüzüğe bakarak haykırdı. "Bu çok güzel!"

Devin onu sol yüzük parmağına taktı. "Bu şekilde, diğer erkekler Sadece bir bakışla benim olduğunu bil." Gülümsedi ve dudaklarını onunkilerle birleştirdi, onu derinden öptü ve boynunun yan tarafını okşadı. "Seni seviyorum, bebeğim."

Anna'nın gözleri parladı. "Ben de seni seviyorum Devin," dedi utangaç bir sesle ve onun yanına sokuldu.

Karşılarında oturan Devin'in oğlu Tyler, pencereden dışarı bakarken kaşlarını çattı.

"Tyler," dedi Devin. "Surat asmana gerek yok. Ben paylaşırım."

Devin'le olan ilişkisinde artık kendini çok daha güvende hisseden Anna, Tyler'a gülümsedi. Babasına çok benziyordu ama gözleri o kadar sert değildi.

*****

Kalkış korkusundan sonra Anna rahatlayabildi ve uçuşun tadını çıkardı. Tabii ki Devin'in elini eteğinin altına sokması da bunu zevkli hale getiriyordu. Belli ki ona olan kızgınlığı geçmişti ve uçuşları boyunca ona birkaç orgazm yaşattı. Chicago'daki mola sırasında, onu birinci sınıf banyolardan birine götürdü ve makyaj masasına karşı sert bir şekilde becerdi, tüm bunlar ona ne kadar iyi bir kız olduğunu ve ona ne kadar taptığını söylerken.

Chicago'dan DC'ye uçmak üzere yerlerine yerleşirlerken Devin arkasına baktı ve sırıttı.

"Vay, vay, vay," dedi Anna'nın ondan hiç duymadığı tuhaf bir sesle.

Anna döndüğünde orta sarı saçları ve geniş omuzlarıyla yakışıklı bir adamın yüzünde bir sırıtışla koridorda yürüdüğünü gördü.

"Devin!" diye bağırdı.

Selamlaşmak için kucaklaştıklarında Anna'nın ağzı şaşkınlıkla açıldı. Devin kiminle böyle selamlaşır ki? Hiç böyle bir şey görmemişti. "Tom!

Seni yarına kadar görmeyi beklemiyordum." Devin gülerek koltuğunun arkasına yaslandı. "Chicago'da ne yapıyorsun?" "Son dakika

iş gezisi." Tom omuz silkti.

"Tommy orada mı?" Tyler hevesle sordu, ikisine doğru yürürken Erke
kler. Tom güldü. "Hey, Tyler," dedi genç adama sarılarak. "Evet. Hepsi otelde bekliyor. Bu sabah geldiler. Zavallı Kelsey. Her şeyi ona bırakmaktan nefret ediyordum ama büyüklerin yardım etmesini sağladım."

Devin gözlerini devirdi. "Neden bu kadar büyük bir ailen olduğunu hiç anlamadım."

"Ailemi seviyorum." Tom gülümsedi. "Karımı da seviyorum." Anna'ya baktı ve ona dostça bir gülümseme verdi. "Sen Anna olmalısın," dedi.

Anna gergin bir şekilde ona baktı. Onun kim olduğunu nereden biliyordu? Adamın eline baktı ve sağ serçe parmağında elmas bir yüzük olduğunu gördü. Bir Yaşlı mı? Ona tekrar baktı. Ama o çok... hoş görünüyordu. Ve normal.

"Evet, Tom. Bu benim Anna'm," dedi Devin ve Anna'yı kucaklayarak yanına çağırdı. "Anna, bu benim en iyi arkadaşım, Tom Pendleton."

Devin'in en iyi arkadaşı mı var? "Merhaba Bay Pendleton," dedi Anna usulca, Devin'in koluna yapışarak.

"Bana Tom de," dedi sırıtarak. "Çok sevimli bir kız." Tekrar Devin'e baktı. "Eminim beklemek zor olmuştur."

"Hiçbir fikrin yok," diye inledi Devin.

"Ian, nasılsın?" Tom, Ian ayağa kalktığında koridorun karşısına geçerek,

"Nasılsın?" diye sordu.

El sıkıştılar.

"Güzel, efendim. Ya siz?" Ian dostça bir tavırla sordu.

"İyi, iyi. Teşekkürler. Sizi gördüğüme sevindim."

Adamlar birkaç dakika sohbet ettiler. Tyler belli ki Tom'u kendi babası kadar örnek alıyordu.

Anna sessizce durdu ve konuşmalarını dinlerken ellerini kavuşturdu. Oturmak istedi ama Devin'in bunu onaylayacağını sanmıyordu. Anna'nın arkasındaki koltukta sessizce oturan Maggie'ye baktı. Küçük gülümsemeler paylaştılar ama konuşmaya cesaret edemediler.

Kabin çoğunlukla işadamlarıyla doluydu ve kısa süre sonra emniyet kemerini bağla işareti yandı. Tom koridorun karşısında ve iki sıra gerideki bir koltuğa geçti.

Anna emniyet kemerini bağlarken Devin, "Tom New York'un Elder'ı," diye açıkladı. "Birbirimizi çocukluğumuzdan beri tanıyoruz. Aynı okulda okuduk.

birlikte üniversiteye gidecekler. Tıpkı Tyler ve oğlu Tommy'nin bu yıl yapacakları gibi.

düş." Devin'in yüzünde yumuşak bir ifade belirdi ve Anna, Devin'in her zaman şimdiki kadar sert olup olmadığını merak etti.

"Yüzüğünü gördüm," dedi.

"Aferin kızıma. Biz buradayken yüzüklere dikkat etmek iyi bir fikir. Kardeşlere saygılı davrandığınızdan emin olun. Elmas takmadıkları sürece sana dokunmamalılar. Ama dokunurlarsa, istediklerini yap ve sonra gelip bana söyle, ben de onlarla ilgileneyim."

"Evet, Devin."

Bölüm Altmış Üç

Akşamın erken saatlerinde başkente vardılar. Tom onlarla birlikte limuzine binip lüks otele gitti.

Tom geldiklerinde ailesini aradı ve Devin giriş işlemlerini yaptırırken, birkaç dakika sonra kısa kahverengi saçlı ve parlak mavi gözlü hamile bir kadın lobiye geldi. Anna resepsiyon masasında Devin'in yanında duruyordu.

Tom kadını şefkatli bir öpücükle selamlayarak, "Merhaba sevgilim," dedi. "Yolculuk nasıldı?"

Kadın gülümsedi ama gözlerini devirdi. "Yorucu ama Tommy ve Denise çok yardımcı oldular."

"Güzel. Öyle olmasalardı derilerini yüzerdim." İkisi de güldü.

Tyler da güldü. "Bunu görmek için para verirdim."

"Tyler, seni görmedim. Nasılsın canım?"

"İyiyim, Kelsey, sen?" Tyler kibarca cevap verdi.

"Pişirmek zorunda olmadığım bir akşam yemeği için sabırsızlanıyorum." Güzelce gülümsedi. "Baban nerede?"

Tyler, Devin ve Anna'nın durduğu yeri işaret etti. Kelsey Tyler'a,

"Üçüncü kattaki süitteyiz, batı kanadında," dedi. "Tommy şu anda orada. Size kalacağınız odayı gösterebilir."

Tyler sırıttı. "Harika." Asansör bankına doğru gözden kayboldu.

Devin otel görevlisinden anahtar kartını aldı ve Kelsey'i selamlamak için döndü. "Ah, Kelsey. Nasılsın canım?" Yanağına bir öpücük kondurdu ve başını sallayarak şişmiş karnına baktı. "Karnını doyurmaya mı çalışıyorsun? şehri kendi başınıza mı yeniden dolduracaksınız?"

Kelsey ve Tom güldüler. "Belki," dedi gözlerinde bir parıltıyla. "Sandy nasıl?" diye sordu. "O da seninle geldi mi?"

Devin kaşlarını çattı. "Hayır. O evde." Ayrıntı vermedi. Anna endişeyle bekledi.

Kelsey'nin gözleri Anna'ya kaydı, sonra sorgulayan bir bakışla Devin'e döndü.

Devin neredeyse hınzırca gülümsedi ve elini Anna'nın beline koyarak onu kendine doğru çekti. "Kelsey, bu Anna. Benim metresim."

Kelsey, Anna ve Devin'in arasına bakarken yüzündeki şaşkınlığı gizleyemedi.

Anna kızardı ve yere baktı.

"Ben... uh," diye kekeledi Kelsey. "Tanıştığımıza memnun oldum, Anna," dedi sert bir sesle.

Anna başını kaldırıp ona baktı ve belirsiz bir gülümseme verdi. "Ben de memnun oldum Bayan Pendleton," dedi usulca, sonra tekrar yere baktı. Acaba hep burada mı kalacaktı?

"Kendimizi tazeleyelim, sonra da bir şeyler atıştırmaya gidelim mi?" Devin iki kadın arasındaki rahatsız edici sessizliği görmezden gelerek öneride bulundu.

Anna ve Devin'in Tom ve ailesiyle yarım saat sonra süitlerinde buluşmaları konusunda anlaştılar ve ayrıldılar. Bir belboy Devin, Anna, Ian ve Maggie'yi asansöre ve dördüncü kattaki süitlerine kadar götürdü. Başkanlık süitlerinden biri.

Anna içeri girdiğinde odaya baktı. Aslında bir oda değildi. Birden fazla odaydı. Büyük fuayede yatak odasına açılan bir kapı ve büyük bir yaşam alanına açılan açık bir kemer vardı. Yaşam alanının iki tarafında şehrin ve bir çeşit su yolunun muhteşem manzarasını gören pencereler vardı. Birden fazla oturma alanı odanın her tarafına dağılmıştı.

açık mavi, altın ve yeşil tonları. Süitin bir tarafında sekiz kişilik bir yemek masası bulunuyordu. Çok gösterişliydi!

Yatak odasında kral boy bir yatak, oturma alanı ve altın rengi duvarlar vardı.

Anna gömme dolabın yanındaki kapı aralığından bir giyinme odası görebiliyordu. Onu geçince büyük bir mermer banyo vardı.

Maggie ve Ian'ın her birinin süitin uzak tarafında bitişik odaları vardı. Anna devasa mekâna bakarken tek söyleyebildiği "Vay canına!" oldu.

Devin arkasından yaklaştı, kollarını beline doladı ve boynunu öptü. "Hoşuna gitti mi?"

Saçlarını kenara çekti ve kulağının üst kısmını emerek dizlerinin bağının çözülmesine neden oldu.

"Mmm hmm," diye mırıldandı eli ceketinin altından kayarak göğsünü kavradığında.

"Soyun," diye yumuşak bir sesle emretti Devin.

Anna emredileni yaptı, takım elbisesini ve iç çamaşırını sandalyenin üzerine örttü ve ardından Devin'in önünde başını eğerek çırılçıplak durdu. Devin de soyunmuştu. Aleti önünde sallanıyordu ve Anna ona dokunmayı arzuluyordu. Dizlerinin üzerine çökmesi için omuzlarını aşağı doğru itti. O da öyle yaptı ve hevesle adamın sikini ağzına aldı. Şikago'da seviştikleri zamandan beri onun üzerinde kendi tadını alabiliyordu.

Devin inledi. "Aferin kızıma," diye mırıldandı elleriyle başını yönlendirirken.

Anna onun boğazını dürteceğinden endişelendi ama yine de onun için iyi bir iş çıkarmaya çalıştı. Bir süre sonra Devin geri çekildi ve ona elleri ve dizleri üzerinde yatağa uzanmasını söyledi. Kadın söyleneni yaptı ve Devin onun arkasında diz çöküp içine girmeye başladı. Kadın zevkle inledi ama yine de korkuyordu.
ona zarar verecekti.

"Benim için gel, bebeğim," diye haykırdı Devin.

Anna konsantre oldu ve kısa süre sonra karnındaki sıcaklığın kıpırtılarını hissetti ve inledi. Zihni korksa da bedeni itaat etti.

Devin öne doğru eğilerek onun sırtını öptü ve göğsünü okşadı. "Aferin kızıma," diye mırıldandı onun içinde yumuşarken.

Anna onun memnuniyetinin içini ısıttığını hissetti. Belki de artık ona gerçekten kızgın değildi. Bugün hiç kızgın davranmamıştı.

Devin ayağa kalktı. "Giyinip Tom'un odasına gitmemiz gerekiyor. Kelsey oldukça aç görünüyordu."

"Evet Devin," dedi Anna, ayağa kalkıp dolaba doğru yürürken. Bavulları oradaydı ama açılmamıştı.

"Biz yokken Maggie eşyalarını yerleştirecek. Güzel bir şeyler giy. Alt kattaki restoranda yiyeceğiz."

Anna yüksek yakalı, kolsuz siyah bir kılıf elbise seçti.
Makyajını ve saçını tazelemek için banyoya girdi. Devin arkasından yaklaştığında aynada son bir kez kendini kontrol ediyordu.

"Bugün çok iyi bir kız oldun, Anna." Elini cebine attı ve kolyesini çıkardı. "Bana bir daha itaatsizlik etme. Yapar mısın
Anladın mı?"

Anna heyecanla başını salladı. "Evet, Devin."

Devin ona sıcak bir gülümseme verdi ve kolyeyi yerine taktı. Onun boynunu öptü. "Akşam yemeğini iyi ye. Uzun bir gece olacak."

Anna ne demek istediğini merak ederek Devin'i odadan çıkarken takip etti. Asansörle bir kat aşağı indiler ve kendilerininkine çok benzeyen bir kapıya doğru yürüdüler. Devin kapıyı çaldı ve bir süre sonra kapı açıldığında bir kızla karşılaştılar.

Anna'dan biraz daha genç, sarı saçlı ve mavi gözlü.

"Devin Amca!" diye haykırdı ve onun kollarına atıldı.

Kıskançlık kalbini sıkıştırırken Anna kaşlarını çattı. Onu Anna'nın eskiden selamladığı gibi selamlamaya nasıl cüret ederdi! O onun Devin'iydi! Geri çekildi ve Devin'in arkasına geçti.

"Hey, Denise," dedi sevgiyle, onu kucaklayarak. "Büyümüşsün."

Denise kıkırdadı. "Artık on sekiz yaşındayım."

"Gerçekten mi?" Devin alay etti. "Zavallı baban."

Tom kızının arkasından yaklaştı. "Hiçbir fikrin yok. Gece gündüz telefonlar. Erkeklerden." Tom gözlerini devirdi.

Devin güldü. "Evet. Sierra'yla da bunu yaşıyoruz."

Anna kendini çok yabancı hissetti. Kendisinden sadece iki yaş küçük olan kızları hakkında konuşuyorlardı. Ama o Devin'in metresiydi. Ve hafta bitmeden Tom'la seks yapacağından oldukça emindi. Ne de olsa o bir Yaşlı'ydı.

"İçeri gelsene. Diğerlerinin ne kadar büyüdüğünü görün." Tom kapıyı açtığını söyledi. "Nerede... ah, işte buradasın, Anna." Ona gülümsedi. "Dev'in seni yukarıda bıraktığını sanıyordum."

Devin onun elini tuttu. "Ben olsam bunu yapmazdım."

Devin onu içeri, renkleri biraz farklı olsa da onlarınkine benzeyen bir fuayeye çekti. Yine de odalarından çok daha gürültülüydü. Birkaç çocuğun çığlıkları ve kahkahaları kulaklarına ulaşıyordu. Kaç çocukları vardı?

Oturma odasına girdiler ve Anna odada bu kadar çok çocuk görünce şok oldu. Çok gürültü yapıyorlardı ve Anna kısa sürede bunaldı. Devin'in elini sıktı ve titredi.

"Devin Amca!" diye bir çığlık daha duyuldu ve hepsi Devin'e koşup ona sarıldı. Devin onu bıraktı ve o da kendini arkasındaki duvara yasladı. Bu Devin'in daha önce hiç görmediği bir yanıydı. Ya da çok uzun zamandır görmemişti. Devin'in gençken de ona böyle davrandığını tahmin ediyordu. Bu düşünce gözlerini yaşarttı.

Hepsi Devin'e kocaman, masum ve mutlu gözlerle bakıyordu. Hepsinin ona taptığı çok açıktı.

Anna, artık biraz hareketsiz oldukları için sayma şansı buldu. Bir...iki...üç...aman Tanrım! Beş artı Denise. Altı çocuk mu? Ve Kelsey de hamileydi. Hem de çok hamileydi.

Anna kanepede oturmuş, yüzünde bir gülümsemeyle çocuklarını izleyen Kelsey'e baktı. Anna'nın boğazı Kelsey'nin çocuklarına duyduğu bariz sevinci görünce düğümlendi. Bu Anna'nın asla deneyimleyemeyeceği bir şeydi. Kelsey ona doğru baktığında, Anna gözyaşlarının akmasını isteyerek hızla yere baktı.

Birkaç dakika sonra Tyler, Anna ve onunla aynı yaşlarda bir adamla içeri girdi. Uzun boylu ve zayıftı, Tom'unkiyle aynı renkte sarı saçları ve Kelsey gibi mavi gözleri vardı. Bu başka bir oğul olmalı. Tommy mi? Adı bu muydu?

Böylece yaşları yirmi ile dört arasında değişen toplam yedi çocuk oldu.

Vay canına!

Ve bir tane daha yolda. Anna böyle bir hayatı hayal bile edemezdi.

"Merhaba," dedi sarışın adam, yanında Tyler'la birlikte ona doğru yürürken. "Ben Tommy. Sen de Anna olmalısın. Tyler senin güzel olduğunu söyledi," diyerek sırıttı ve Tyler'a baktı. "Bu yetersiz bir ifade."

Anna kızardı. "Merhaba," dedi utangaç bir sesle.

"Bu senin kız arkadaşın mı, Ty?" Denise onlara doğru yürürken kıkırdayarak sordu.

"Ah, hayır," diye kekeledi Tyler, Anna'ya bakarak. "O... uh... babamın arkadaşı."

Denise büyük bir merakla Anna'ya baktı. "Kaç yaşındasın?" diye sordu bir süre sonra sesinde bir suçlamayla.

"Yirmi," diye cevap verdi Anna yumuşak bir sesle.

Kanepede oturmuş Kelsey ile konuşmakta olan Devin'i aradı. Anna onu bulunca başını kaldırdı ve gülümsedi. Anna ona çaresiz bir bakış attı ve Devin de ona katılmasını işaret etti.

"Affedersiniz," dedi ve hızla Devin'in yanına yürüdü.

Devin yanındaki mindere vurdu ve Anna koltuğun kenarına sertçe oturdu, ellerini kucağında kavuşturdu ve yüzünü asık tuttu. Kelsey'nin onu izlediğini hissedebiliyordu ama başını kaldırmaya cesaret edemiyordu.

"Tyler ve Tommy'nin geldiğini görüyorum," dedi Tom. "Gidelim mi?" diyerek ayağa kalktı ve karısının ayağa kalkmasına yardım etti.

Bölüm Altmış Dört

Küçük çocuklar alt kattaki şık restoranda oldukça uslu durdular. Tom, Anna'yı çocuklara Devin'in "arkadaşı" olarak tanıttı ve Devin'e daha sonra ne olduğunu açıklamak zorunda hissetmediğini söyledi.
altı yaşındaki bir çocuğa göre.

Yemekten sonra Kelsey çocukları yukarı çıkardı ve Devin, Tom, Tyler, Tommy ve Anna Devin'in süitine geri döndüler. Kelsey Anna'nın da kendisiyle gelmesini teklif etmişti ama Devin hayır dedi. Kelsey bu cevaptan hoşlanmamış gibi görünüyordu ama başka bir şey söyleyemeden Tom elini onun koluna koydu.

Devin, Anna'ya Tyler ve Tommy de dahil olmak üzere erkekler için ıslak bardan içki getirtti. Onlara otelde kaldıkları sürece içebileceklerini ama dışarı çıkmak isterlerse çıkamayacaklarını söyledi.

Devin içecekleri dağıttıktan sonra, "Elbiseni çıkar, Anna," dedi.

Anna ona şaşkın bir bakış attı. Anna hemen kıpırdamayınca adam kaşlarını kaldırarak onu uyardı ve Anna hızla fermuarına uzanıp aşağı çekmeye çalıştı ama başaramadı.

Tommy ayağa fırlayarak, "Sana yardım edeceğim," dedi.

Anna kolunu indirdi ve Tommy'nin elbisesinin fermuarını açmasına izin vermek için döndü. Parmakları sırtında elbisesinin açıldığı yerde gezindi, sonra tekrar yukarı çıkarak elbisesini omuzlarından aşağı itti.

Elbisesi ayak bileklerinin etrafında yere düştü ve erkekler ona bakarken siyah dantel sütyeni, tangası ve jartiyer kemeriyle gergin bir şekilde durdu.

"Çok güzel," dedi Tom, ayağa kalkıp ona doğru yürürken.

Parmaklarını sütyeninin kenarında gezdirdikten sonra boynuna doğru ilerledi ve başının arkasını kavrayıp onu öpmek için eğildi. Dudakları onunkileri nazikçe okşadı, dili ona açılmaları için onları yokladı. Dudakları ayrıldığında, dili ağzına girdi, tadını aldı ve inledi

usulca. Diğer eli kadının sırtına ve kalçalarına doğru kayarken, kadın ellerini adamın kollarından omuzlarına doğru uzattı. Onun zayıf ve sert vücudunu hissedebiliyordu.
Bordo gömleğinin altında kasları esniyordu. Adam kadının kalçalarını kendine doğru bastırdı ve kadın adamın tahrikini karnında hissetti.

Parmakları tangasının kayışının altına kaydı ve danteli ön tarafa doğru izleyip tümseğini kavrarken inledi. Parmakları klitorisine sürtündü ve bacaklarının arasındaki kumaştaki ıslaklığı hissederek tekrar inledi. Parmakları dantelin altından kayarak kadının ipeksi, ıslak kıvrımlarına girdiğinde dizleri büküldü ve adamın omuzlarına yapıştı. Adam hafifçe kıkırdadı ve onu kanepeye geri götürdü.

Oturdu ve onu kalçalarının arasına oturttu. Adamın pantolonundaki şişkinliği görebiliyordu ve neye benzediğini merak ederek alt dudağını çiğnedi.

Tom nazikçe, "Sütyenini çıkar," diye emretti.

Adamın okyanus mavisi gözlerine baktı ve arkasına uzanarak sütyenini çözdü, omuzlarından çekip çıkardı ve yanındaki yere bıraktı. Adam onun göğüslerine bakarak gülümsedi, sonra parmaklarının arasına bir yüzük aldı ve hafifçe çekiştirdi.

"Neden iki yüzüğü var?" diye sordu Devin'e bakarak.

"Alex."

Tom, Devin'in ne demek istediğini anlamış gibiydi ve başını salladı. "Geri kalanını çıkar, tatlım."

Anna ona utangaç bir gülümseme verdi ve jartiyer kemerini hızla çıkarıp çoraplarını aşağı sıyırdı. Sonra külotunu kalçalarından aşağı indirdi ve bir kenara attı.

Tom parmaklarını kadının karnından aşağıya, şişmiş dudaklarına doğru götürdü ve onları nazikçe okşadı. Parmaklarını ıslak kıvrımlarının içine soktuğunda gözlerini kapadı ve inledi.

Tom, "Tanrım, o kadar ıslak ki," diye yorum yaptı.

"İyi eğitilmiş," diye kıkırdadı Devin. "Yarı Ölümsüz olması da buna yardımcı oluyor."

Tom kıkırdadı. "Daha önce hiç Yaşlı bir Hanımefendi ile birlikte olma ayrıcalığına sahip olmamıştım," dedi ve onu okşarken yumuşak iniltiler çıkararak ona baktı.

"Görmediniz mi? Buralardaydılar."

"Onları hep özlüyor gibiydim. Sorun değil." Anna'ya gülümsedi. "Bence beklemeye değer."

Anna zorlukla düşünebiliyordu. Parmakları yetenekli ve uzundu. Bacaklarını desteklemek için yapabileceği tek şey buydu.

Tom parmaklarını kaldırdı ve ağzına götürdü. "Mmm. Tatlı," diye mırıldandı, sonra ellerini kalçalarına koyarak amını ağzına götürdü. Dili kıvrımlara daldı ve kadın ellerini onun ellerinin üzerine koydu.
destek için omuzlar.

Anna nefesini tuttu ve Tom onu coşkuyla yerken iç çekti. Bir fermuar sesi duydu, sonra Tom onu aşağı çekti ve kendini onun sikine dayadı.

"Oh!" dedi adam onu tek bir hareketle doldururken. Acıtmamıştı, sadece onu şaşırtmıştı.

Tom içinde hareket etmeye başladığında onun gözlerine baktı. Adamın siki içine girip çıkarken inledi. Uzun ve kalındı. Bütün Yaşlılar bu kadar büyük müydü? Tom onun kalçalarını aşağı yukarı hareket ettirdi.

"Benim için gel, tatlım," diye inledi.

Boşalırken haykırdı ve adamın omuzlarına yapıştı. Onun içinde zonkladığını hissetti ve zevkini arttırmak için etrafını sıktı.

Tom, Anna'yı kendisine doğru tutarken, hâlâ yumuşamakta olan sikinin üzerinde otururken, "Lanet olsun," diye mırıldandı.

Onun saçlarını ve sırtını okşadı. Anna onun boynunu öptü ve hafifçe ısırdı, bu da onun kıkırdamasına neden oldu. Anna kendi kendine gülümsedi. Tom'dan hoşlanıyordu.

Devin'le konuşurken onun sırtını okşamaya devam etti. Tom ek yüzükleri sorana kadar konuşmalarına dikkat etmiyordu.

"Amında daha fazla halka olması gerekmez mi? Ben sadece bir tane gördüm."

Anna aniden doğrulup irkilerek Tom'a baktı. "Ne dedin sen?"

Tom ona gülümsedi. "Daha fazla am yüzüğün olması gerekip gerekmediğini sordum. Her Efendiden üç tane almalısın. Sende sadece bir tane var
Alex'ten göğüs ucu halkası."

Anna korkuyla dönüp Devin'e baktı. Yüzükleri nereye gitmişti?

"Bebeğim, dün gece seni cezalandırdığımda," diye omuz silkti. "Dışarı çıktılar.
Benimki de öyle. Sen uyurken seni yeniden deldim." "Aman

Tanrım, dostum. Ona ne yaptın?"

Devin ona kaşlarını çattı. "Yapılması gereken neyse onu."

Anna arkasını döndü ve duvara baktı. Alex'in yüzükleri yoktu. Kendini boş ve üzgün hissetti. Devin'in onu ağır bir şekilde cezalandırdığını biliyordu ama yüzüklerinin çıkmasına neden olacak kadar çok şey yaptığını tahmin etmemişti.

Tom ona sarıldı. Başını onun omzuna yasladı ve kanepenin arkasındaki yere baktı. Neden Alex'in onu bu kadar rahatsız Yüzükler gitmiş miydi? Ona kızgındı. Artık yüzüklerini takmaması, onu terk ettiği için onun işine yarayacaktı. Ama kendi kendine ondan ne kadar nefret ettiğini söylerken bile gözyaşlarını silip gerçeği inkâr etmek zorunda kaldı: Onu çok özlemişti.

*****

Birkaç saat sonra Anna, Devin'in ayaklarının dibinde diz çöktü. Amcığı kullanımdan dolayı ağrıyordu ve çenesi sızlıyordu. Gözlerini zorlukla açık tutabiliyordu ve vücudunun üst kısmının uykuyla sallandığını hissediyordu. Erkeklerin her birini sözlü olarak ve başka şekilde birkaç kez memnun etmişti. Özellikle de Tommy ve Tyler'ı. Doymak bilmiyorlardı. Devin ve Tom genç erkekler ve onların cinsel iştahları hakkında gülüşmüşlerdi. Anna, Devin'in tanıdıklarının çoğunun
genç çocuklar.

Sonunda grubun ön kapıda vedalaştığını fark etti. Odadan çıktıklarını bile fark etmemişti. Devin tekrar odaya girdi ve Anna'nın önünde durdu. Onun kıkırdadığını duydu, sonra onu kucaklayıp yatak odasına taşıdı.

"Bu gece çok iyi bir kız oldun bebeğim," diye fısıldadı onu yatağa yatırırken. "Biraz uyu. Yarın gezmeye gideceğiz."

Anna uykuya dalarken Devin'e küçük bir gülümseme verdi.

Bölüm Altmış Beş

Kütüphaneye benzeyen geniş bir odada otururken onu izledi. Saçları dağınıktı ve yüzünde birkaç günlük sakal kalmıştı. Önünde Anna'nın o güne kadar gördüğü en büyük kitapla bir masanın üzerine eğilmişti. Onu gördüğünde kalbi istemsizce yerinden fırladı.

Onu gördüğünde verdiği tepkiden memnun değildi. İlk başta onu fark etmemiş gibi görünüyordu ama bir an sonra başını kaldırdı ve onu gördü.

"Schatzi..." *dedi yüzünde şefkatli bir gülümsemeyle. Kitaba baktı ve onu kendinden, Anna'dan daha uzağa itti. "Seni özledim."*

Anna başını salladı. Onun tarafından büyülenmek istemiyordu.

Kıkırdadı. "Seni görmek güzel, mein Liebe. *İyi misin?"*

Anna dudağını ısırdı. Ona kayıp yüzüklerden bahsetmeli miydi? Kızar mıydı?

"Anna?"

Gözlerini kocaman açarak ona baktı ve bir adım geri çekildi. Yüzüklerine bir şey olduysa Devin çok kızardı. Başını salladı, arkasında sert bir şeyin yerinden oynadığını hissetti ve sonra uyandı.

*****

Anna gözlerini tekrar açtığında, karanlıkta yatağında uzanmış, tavana bakıyordu. Devin yanında usulca horluyordu. Kalbindeki sızıdan hoşlanmamıştı. Kendini yalnız hissediyordu.

Anna Devin'e yaklaştı ve ona sokuldu. Devin uyandı ve onu kendine çekti. Ama aynı şey değildi. Her ne kadar inkâr etmek istese de Alex'i özlemişti. Gözlerini kapadı ve ondan başka bir şey düşünmeye çalıştı.

Bölüm Altmış Altı

Anna'nın bildiği bir sonraki şey, güneşin otelin yatak odasının perdelerini araladığı oldu. Göz kapaklarının arkasındaki ışığı gördü. Başı ve sol eli Devin'in göğsünde duruyordu. Nefes alışından hâlâ uyuduğunu anladı ve elini göğsünden karnına, yarı sertleşmiş sikine doğru kaydırdı.

Onu yavaşça ama sertçe aşağı yukarı okşadı; onun sevdiği şekilde. İnledi ve kalçalarını onun eline doğru büktü.

"Bebeğim..." diye mırıldandı ve Anna'nın üstüne yatmak için yuvarlandı, bacaklarını ayırdı ve sikini vücuduna soktu.

Adam içine girip çıkarken zevkten nefesi kesildi. Boynunu öptü ve hareketleri hızlandıkça inledi.

"Oh, bebeğim. Çok iyi hissediyorsun," diye mırıldandı boynuna karşı. Bacaklarını onun kalçalarına doladı ve ikisi de boşalana kadar onun itişlerine eşlik etti.

"Günaydın," dedi Devin nazikçe, dirseklerini onun üzerine dayayarak.

Anna gülümsedi. "Günaydın Devin," dedi yumuşak bir sesle.

Önce yanağını, sonra kulağını okşadı. "Sabahları seninle uyanmaya alışabilirim. Bu günleri birlikte geçirdiğimiz için mutluyum."

"Ben de," dedi gülümseyerek.

Devin'in mutlu olması hoşuna gidiyordu. Onu mutlu etmek istiyordu. Onu mutlu ettiğinde onu seviyordu.

Devin onun üzerinden yuvarlandı. "Neden ben sipariş verirken sen de hazırlanmıyorsun?
Kahvaltı?" Başını kaldırıp saate baktı. "Yaklaşık bir saat sonra Tom ve ailesiyle buluşup birlikte gezintiye çıkmamız gerekiyor."

Bir buçuk saat sonra, kalabalık grup şehir merkezinde National Mall'da dolaşıyordu. Anna'nın telefonu çaldığında öğle yemeğine gidiyorlardı. Elini tutan Devin'e endişeyle baktı.

"Kim o?" diye sordu.

Anna çantasından telefonu çıkardı ve ekrana baktı. "Ben Kurt," dedi şaşırarak. Başını sallayan Devin'e baktı.

"Devam et ve cevap ver." Adam kızın elini bıraktı ve gruptan uzaklaşmasını işaret etti. Denise ve Kelsey merakla ona baktılar.

Öğle yemeği yiyecekleri yere doğru yürürlerken Anna diğerlerinin arkasına takıldı. "Alo?"

"Anna, *Engel,* nasılsınız?"

"Merhaba Kurt," diye gülümsedi Anna onun sesini duyunca. "Ben iyiyim. Şu anda Washington DC'deyim."

"Gerçekten mi? Şu anda benden sadece sekiz saat uzaktasın. Seni görmeye gelmek için can atıyorum."

Anna kıkırdadı. "Devin'in bu konuda ne hissedeceğini bilmiyorum."

"Hmm," dedi Kurt. "Orada onunla mısın?"

"Evet."

"Şimdi onunla mısın?"

Anna yukarı baktı. Diğerleri İtalyan restoranına doğru yürüyorlardı. Devin ona baktı ve gülümseyerek eliyle Anna'nın dışarıda kalması gerektiğini işaret etti. "Az önce restorana girdi."

"*Gut*. Alex seninle konuşmak istiyor."

"Alex?" Anna'nın rüyası tekrar canlandı ve gergin bir şekilde Alex'in sesini bekledi. Birkaç saniye dışında beklemesi gerekmedi.

"Anna, iyi misin?" Alex endişeli bir sesle sordu. "Evet

Alex. Ben iyiyim. Sen iyi misin?"

"*Ja, Schatzi*."

Bir duraksama oldu ve Anna onun kullandığı evcil hayvan ismi karşısında irkildi. Neden ona böyle sesleniyordu? Ondan nefret ediyordu.

"Seni gördüm. Dün gece. Bana geldin."

"Geldim mi?"

"*Evet, Schatzi.* Seni her zaman görüyorum."

"Öyle mi?" Anna gözlerini yere dikti. Rüyaları... gerçek miydi? "Beni... o gece... on altı yaşımdayken gördün mü?"

"*Evet*, Anna. Ve diğer zamanlarda da."

Anna'nın kafası karıştı. Onu gördüğü onca zaman, o da onu görmüş müydü? Neden ona söylememişti? "Ah."

"Sorun nedir?"

"Hiçbir şey. Senin için yapabileceğim bir şey var mı Alex?"

"Anna, seni tanıyorum. Sesini ve yüz ifadelerini biliyorum. Bir sorun var. Ne oldu?"

Anna bir an kıpırdandı ama ona söylemesi gerektiğini biliyordu. "Yüzüklerim," dedi usulca. "Onlar... gittiler."

Alex yüksek sesle Almanca bağırdı ve Anna telefonu kulağından hafifçe çekti. "O piç onları dışarı mı çıkardı?"

"Bilerek değil..." dedi titrek bir sesle.

Alex bir an sessiz kaldı. Arka planda alçak bir ses duydu. Wilhelm mi?

Alex iç çekti. "Bağırdığım için özür dilerim Anna," dedi daha yumuşak bir sesle. "Lütfen bana ne olduğunu anlat," diye nazikçe ısrar etti.

Bu bir emir değildi. Ona Devin'in Pazar gecesi verdiği cezayı anlatmaya başladı.

*****

Alex, Anna'nın Pazar akşamı olanları anlatan tatlı sesini dehşet içinde dinledi. Midesi çalkalandı. Zavallı tatlı Anna'nın o kadar sert dövüldüğünü düşününce gözleri yaşardı. Gözlerinde dehşetle babasına baktı. Alex'in yüz ifadesi değiştikçe Vati'nin gözleri endişeyle doldu.

Anna konuşmasını bitirdiğinde Alex sessiz kaldı. Devin'in acımasızlığı onu şaşırtmaktan asla vazgeçmemişti. Alex'in hayal edebileceği her şeyin çok ötesindeydi. Böylesine tatlı bir kızı Cuma günkü davranışı yüzünden bu kadar kötü dövmek... ürperdi. O da oradaydı. Onu görmüştü. Heyecanlanmış, sonra da kalbi kırılmış ve ona göre davranmıştı. Kasıtlı bir itaatsizlik değildi. O sadece normal bir kızdı. Ama Devin'in ondan istediği bu değildi.

Şimdi onu yenmenin bir yolunu bulmaya her zamankinden daha kararlıydı. İyi bir ilerleme kaydettiğini hissediyordu ama Anna'nın iyiliği için yeterince hızlı değildi.

"Anna, iyi misin?" diye sordu, Devin'in kalıcı bir yara almış olmasından korkuyordu.

onu.

"Ben iyiyim. Devin Ölümsüzlerin beni iyileştirdiğine dair bir şeyler dışar

söyledi. "Ölümsüzler seni iyileştirdi mi?" Alex şaşırarak sordu. Şöyle ı."

bir baktı

kaşlarını çatan baba. Ölümsüzlerin iyileşmesi duyulmamış bir şey değildi. Alex... o geceyi düşünmek istemediğinde Sebastian Anna'yı iyileştirmişti.

"Bu kötü bir şey mi?" Anna yumuşak bir sesle sordu.

"Hayır, Schatzi. İyi olmana sevindim."

"Onlar olmasaydı seyahat edebileceğimi sanmıyorum." "Onları gördün mü?"

"Kim?"

"Ölümsüzler."

"Hayır. Pazartesi sabahına kadar uyanmadım. Devin'in benimle işini ne zaman bitirdiğini bilmiyorum. Zindanda pencere yok."

Alex iç çekti. "Sana bunu yaptığı için çok üzgünüm, Anna. Keşke onu durdurabilseydim."

Anna bir dakika sessiz kaldı.

"Anna, hala orada mısın?"

"Evet." Durakladı. "Bana kızgın mısın?" "Sana neden kızgın olayım ki?"

"Yüzükler yüzünden. Çünkü gittiler."

"Hayır, Anna, bu senin hatan değil." Elinden gelen en nazik sesle konuştu. "Kızacak bir şey yok." *En azından sana değil*.

Anna'nın telefondan uzakta bir şeyler söylediğini duydu. "Ben... Ben gitmek zorundayım.
Devin beni arıyor."

"Anna, seni korumak için sana bir emir vereceğim, tamam mı? Benimle konuştuğun için başının belaya girmesini istemiyorum."

"Neden ben-"

"Anna, Devin'e dün gece gördüğün rüyadan ya da bugün benimle konuştuğundan bahsetmeyeceksin," diye emretti. "Ona Kurt'le hoş bir sohbet ettiğinizi ve Kurt'ün size bir gün dışarıda olacağını söylediğini anlatacaksınız.
Fındıkkıran'ın açılış gecesinde görüşürüz." Durakladı. "Anladın mı?"

"Evet, Alex."

Ses tonunu okuyamadı ama incinmediğini umdu.

"Fındıkkıran'a geliyor musun?"

"Henüz bilmiyorum," diye dürüstçe cevap verdi. Onun yanında olmak ve onunla birlikte olamamak işkence gibiydi. Onu kardeşiyle görmekten bahsetmiyorum bile. Bunu yapıp yapamayacağını bilmiyordu.

"Tamam," dedi duygusuzca. "Devin'in yanına gitmeliyim."

"Pekâlâ Schatzi," dedi acı dolu bir sesle. "Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara."

"Evet, Alex."

*"*Seninle sonra konuşuruz, Schatzi.*"*

"Güle güle." Telefon görüşmesini sonlandırdı.

Alex telefonu kardeşine geri verdi ve yanındaki koltuğa yığıldı.

"O iyi mi?" Kurt Almanca sordu. "O piç onu incitti mi?" "Evet. *Söz dinlemedi.*" Alex son kelimeyi hırlayarak söyledi. "Yani o onu cezalandırdı. Acımasızca. O kadar kötü ki bayıldı. İki kez." Kurt ve babasına Devin'in yaptıklarını anlattı. "Bir şey yapamaz mısın, Vati?"

Wilhelm üzüntüyle başını salladı. "Hayır, Alex. Hiçbir şey yapmaya yetkim yok. Kız onun kölesi."

"O benim de kızım!" Alex ellerini saçlarında gezdirerek haykırdı. Babasının çalışma odasının penceresinden dışarı baktı. "Onunla birlikte olduğu düşüncesine dayanamıyorum Vati. Bu beni deli ediyor."

"Biliyorum Alex. İşte bu yüzden buradasın. Neler yapabileceğini öğrenmek için." Alex aniden ayağa kalktı ve kapıya doğru yürüdü.

"Nereye gidiyorsun?" Kurt sordu.

"Çalışmak için." Alex odadan çıkıp kütüphaneye doğru yürüdü. Öğrenmesi gereken şeyi olabildiğince çabuk öğrenmeye kararlıydı.

*****

Anna telefonu çantasına geri koydu ve Devin'in beklediği restoranın kapısına doğru yürüdü. Alex'in emri için minnettardı. Devin'e Kurt'ün sadece Alex onu kontrol edebilsin diye aradığını söylemek istemedi.

"Her şey yolunda mı?" Devin, onun içeri girebilmesi için kenara çekilerek sordu.

Anna gülümsedi. "Kurt Fındıkkıran'ın açılış gecesine gelecek." Devin gülümsedi "Güzel. Geçen hafta seni görmekten keyif aldığını biliyorum."

Anna başını salladı. "Onu görmek benim de hoşuma gitti."

Devin elini kızın sırtına koydu ve onu oturdukları odanın kenarındaki büyük masaya götürdü. Devin ve Tyler'ın yanına oturdu.

"Her şey yolunda mı canım?" Kelsey Anna'ya sıcak bir şekilde gülümseyerek sordu. Anna başını salladı. "Sadece... bir arkadaşım merhaba demek için aradı."

Altmış Yedinci Bölüm

Öğle yemeğinden sonra Devin ve Anna Kongre Binası'na gittiler; bir Senato oturumuna katılmak için giriş kartları vardı. Odanın yan tarafındaki balkonun ön sırasına oturdular ve içeri girdiklerinde birkaç Senatörden fazlası onlara baktı. Bazıları ürkmüş görünüyordu. Diğerleri memnun görünüyordu. Birkaçı Anna ile göz teması kurdu ve gülümsedi.

"Devin...?" Anna biraz korkmuş bir halde etrafına bakındı.

"Bizi tanıyorlar bebeğim," diye fısıldadı Devin onun kulağına. "Onları buraya koyan biziz."

"Oh," dedi dudağını ısırarak.

Odanın ön tarafındaki büyük masanın arkasında oturan kel, kır saçlı, gözlüklü bir adam onlara baktı ve kibarca başını salladı. Anna ile göz teması kurdu ve gülümsedi, ardından dikkatini tekrar
Senato işlemleri.

"Onun kim olduğunu biliyor musun, Anna?" Devin
sessizce sordu. Anna başını salladı.

"Bu Birleşik Devletler Başkan Yardımcısı."

Odada yaklaşık yarım saat kaldıktan sonra ayrıldılar ve Temsilciler Meclisi'ne gittiler. Bu oda çok daha büyüktü ve çok daha fazla insanlar aşağıdaydı. Oturduklarında yine aynı tepkiyle karşılaştılar, ancak odanın ön tarafındaki büyük masanın arkasında oturan kadın Devin'i görünce irkildi.

Yarım saat sonra odadan çıktılar ve caddenin biraz aşağısındaki başka bir binaya gittiler. Koridorlar kalabalık ve gürültülüydü. Üçüncü kata çıktıklarında Anna Devin'in eline yapıştı ve Devin kapıyı açtı.

Büyük ahşap bir masanın arkasında oturan genç bir adam mağrur bir ifadeyle başını kaldırdı. "Size yardımcı olabilir miyim?"

Devin soğuk bir ses tonuyla, "Buraya Senatörü görmeye geldik," dedi.

"Randevunuz var mı?" diye sordu genç adam aynı şekilde, kabalık sınırında.

Devin kaşlarını çattı ve kısık gözlerle ona baktı. "Ben Devin Andersen'ım. Randevuya ihtiyacım yok."

Genç adamın gözleri büyüdü. "Ben... Özür dilerim efendim," diye kekeledi. "Senatör henüz dönmedi."

Devin homurdandı. "O zaman onu ara ve burada olduğumu söyle." Topuklarının üzerinde döndü ve duvara dayalı deri bir sandalyeye oturmaya gitti. Devin Anna'ya baktı ve yumuşak bir sesle konuştu. "Git banyoyu bul ve
külotunu çıkar."

Anna dudağını ısırdı ve masadaki adama dönerek tuvaletlerin nerede olduğunu sordu. Anna talimatları aldıktan sonra ofisten ayrıldı ve birkaç dakika sonra çantasında külotuyla geri döndü. Haki bir etek giymişti ve eteğinin üzerinde uçuşan serin hava biraz tahrik ediciydi.

Ofise girdiğinde Devin odada değildi. "Nerede...?"

Masanın arkasındaki genç adam yanındaki kapıyı işaret etti. "İçerideler. İçeri girebilirsiniz."

Anna kapıya bir göz attıktan sonra kapıya doğru yürüdü ve kapıyı açtığında büyük, güneş ışığı alan ve kâğıtlarla kaplı kocaman bir masanın bulunduğu bir ofisle karşılaştı.

"Ah, Anna," dedi Devin odanın diğer tarafından.

Döndüğünde Devin ile uzun boylu, zayıf, koyu renk tenli ve saçlı bir adamın rahat görünen bir oturma alanında oturduklarını gördü. Anna hızla Devin'e doğru yürüdü.

"Anna, bu Senatör Weir," diye tanıttı Devin. "Jerry, bu da Anna."

"Merhaba Anna," dedi Senatör Anna'yı gülümseten bir gülümsemeyle rahatsız edici.

Anna sessizce, "Merhaba Senatör," dedi.

Senatör onu incelerken Anna bir ayağından diğerine kaydı. Sanki onu değerlendiriyormuş gibi bakıyordu.

"Dokunabilir miyim?" diye sordu Devin
sırıtarak. "Bir örnek mi? Elbette."

Senatör onun elini kabaca kavradı ve kendine doğru çekti. Bacaklarını ayırdı ve elini uyluğunun iç kısmından amına doğru kaydırarak parmaklarını kabaca içine soktu.

"Ah!" diye bağırdı beklenmedik davetsiz misafir karşısında. Adam sertti ve gözlerini sulandırmıştı. Adam onunkini iterken tekrar ağlamamak için dudağını ısırdı.

parmaklarını onun içine sokup çıkarıyordu.

"Islak ve sıkı. Güzel." Senatör yorum yaptı. Onunkini çıkardı parmaklarını geçirdi ve onu dizlerinin üzerine çekti. Sert bir sesle "Sikimi yala," dedi.

Anna onun önüne geçti ve titreyerek pantolonunu çıkardı ve sikini ağzına aldı. İnledi ve elini başının üzerine koyarak geriye yaslandı, sikini tekrar tekrar boğazından aşağı itti.

Adamların konuştuklarını duydu ama ne dediklerini duyamadı; senatörün elleri kulaklarının üzerindeydi. Başkan ve seçim kelimelerini deşifre etti. Birkaç dakika sonra senatörün kalçaları gerildi ve ağzına boşalırken inledi.

"Çalışacak mı?" Senatör kızın saçlarını çekerek başını kucağından indirirken Devin sordu.

Senatör onun yüzünü inceledi. "Evet, öyle olacağına inanıyorum."

"Güzel," diye ayağa kalktı Devin. "Onu sekizde bırakacağım. Gel Anna."

Anna ayağa kalktı ve Devin'i ofisten çıkıp koridora kadar takip etti.

"Bu gece onu görecek miyim?" diye sordu endişeyle.

"Evet. Bir sonraki başkan o olacak. Hafta sonundan önce onun üzerinde otorite kurmak istiyorum."

"Otorite kurmak mı?"

"Evet. Bu gece onun istediğini yaparsan gelecekte seninle tekrar birlikte olmak için her şeyi yapar." Devin başka bir ofisin önünde durdu. "Bu öğleden sonra uğrayacağımız birkaç yer var."

Endişelenen Anna ona baktı ama konuşmadı.

Devin onunla yüzleşti ve ellerini onun omuzlarına koydu. "Anna, onların desteğine ihtiyacım var. Bu desteği almam için bana yardım edeceksin. Elinden gelenin en iyisini yap ve ben de mutlu olayım. Hepsi bu hafta sonu Buluşma'da olacak. Oradaki en popüler kız sen olacaksın." Devin onu alnından öptü. "Beni gururlandır, bebeğim."

Anna ve Devin öğleden sonra çeşitli senatörleri ziyaret etti. Akşam yemeği yediler ve ardından Anna'nın müstakbel başkanı görmeden önce dinlenmesi için otele döndüler.

*****

Senatörü görmek için ayrılma zamanı geldiğinde, Devin bir araba çağırdı ve yakındaki bir apartmana gittiler. Devin şoföre beklemesini söyledi ve Anna'yı dördüncü kattaki bir daireye götürdü. Kapı

Kapıyı çaldıktan sonra kapı açıldı ve senatör yüzünde kocaman, neredeyse iğrenç bir gülümsemeyle kapıyı açtı.

Devin, Anna'yı içeri iterek, "Onu sabah alırım," dedi. Anna endişeyle ona baktı ama Devin ona sert bir bakış attı ve arkasını dönüp uzaklaştı.

"İçeri gel, tatlım."

Anna daireye girdi. Hoş bir şekilde döşenmiş geniş bir oturma alanı vardı. Senatör onu bir kapıdan geçirdi ve kıyafetlerini çıkarmasını söyledi. Anna buna uyduktan sonra arkasından yaklaştı ve ellerini omuzlarına koydu. "Devin acıya karşı toleransınızın yüksek olduğunu söyledi."

Altmış Sekizinci Bölüm

Anna'nın gözleri büyüdü ama bir şey söylemedi. Devin ona neden böyle bir şey söylesin ki? Gözlerini kapadı, kaçıp gidebilmeyi diledi. Bu uzun ve acı dolu bir gece olacaktı.

Onu yatağa doğru itti ve uzanmasını söyledi. Şifonyerin çekmecesinden kelepçeleri çıkardı ve ellerini başının üzerine kelepçeledi. Sonra şifonyere geri döndü ve çekmeceden başka eşyalar çıkardı.

"Bacaklarını tutmuyorum çünkü seni yatakta çırpınırken görmek hoşuma gidiyor. Hareket edersen muhtemelen kendini inciteceksin, bu da benim hoşuma gidiyor."

Anna'ya döndü, elinde siyah plastik bir kutu vardı, yaklaşık altı inç uzunluğundaydı ve tepesinde u şeklinde bir girinti vardı.

Şok tabancası! Oh lütfen hayır!

Gülümsedi. "Bu, voltajı kontrol edebilmem için değiştirildi." Kızın amına baktı. "Hiç bunlardan biriyle sikildin mi?"

Anna dehşetini kontrol edemedi ve titremeye başladı. "Hayır, efendim," dedi sesi titreyerek.

Gülümsedi. "O zaman seni bir ziyafet bekliyor."

Yanına oturdu ve plastiği boynundan aşağı doğru izlemeye başladı. Kadın korkuyla geri çekildi ve adam gülümsedi. "Korkuyor musun?"

"Evet, Senatör," diye fısıldadı.

"Güzel. Öyle olmalısın."

Gözleri büyüdü ve gecenin getireceği dehşet karşısında ciğerlerine yeterince nefes alabilmek için mücadele etti.

Boynunun dibine ulaştı ve boynuna milyonlarca iğnenin saplandığını hissetti. Acı içinde çığlık attı ve vücudu sarsıldı.

"Acıdı mı, tatlım?"

Nefes nefese kaldı ve gözleri yaşlarla doldu. "Evet," diye fısıldadı.

Gülümsedi. Silahı göğüslerine kadar takip etti, göğüslerinin etrafında ve meme uçlarında gezdirdi. Kadın korkudan titriyordu. Öne doğru eğildi ve meme ucunu emdi, silahı diğer göğsünün etrafında gezdirdi.

Tepe noktasının her iki yanına bastırdı ve göğsüne milyonlarca iğnenin acısı saplandı. Sırtını kamburlaştırdı ve çığlık attı.

Kıkırdadı ve acıyan yumruya doğru eğilerek onu ağzına aldı. Isırdı ve kadın tekrar çığlık atıp bacaklarını savurdu.

"Lütfen efendim. Lütfen onu üzerimde kullanmayın. Çok acıyor!" diye yalvardı.

Ama o sadece kıkırdadı ve emmeye devam etti.

*****

Anna'nın her yeri acıyordu. Bir noktada bayılmış ve acısız karanlığı kucaklamıştı. Ama karanlık onu bırakmış ve yaşayanlar diyarına geri dönmüştü. Kollarını hareket ettirmeye çalıştı ama
Yapamadı. Başının üstünde birbirlerine bağlanmışlardı. Gözlerini hafifçe açtığında loş bir odayla karşılaştı.

Göğüsleri de amı gibi yanıyormuş gibi hissediyordu. Ama meme uçları ağır ve uyuşmuş hissediyordu. Amında bir çimdiklenme hissetti. Ayaklarını hareket ettirdi ve onları serbest buldu.

"Dönmüşsün. Güzel."

Yanından derin bir ses geldi ve gözlerini açtı.

Senatördü. Kötü niyetle sırıttı ve kadının karnına uzanıp bir şeyi çekti. Zincirler. Meme uçlarına ve daha aşağıya bağlanmışlardı. Zinciri salladı ve klitorisini sıkıştırdığı için inledi.

"Sen bayıldıktan sonra bunları sana taktım. Birkaç saat önce."

Gözlerinde yaşlarla ona baktı. Oh! Onları çıkardığında inanılmaz derecede acı verici olacaktı.

"Klitorisine birkaç saattir kan gitmiyor." Parmaklarını aşağıya
ve amının içine kaydırdı, aynı anda kıskacı da fiskeledi.

Acıdan ciyakladı.

Onu yüzüstü çevirerek meme uçlarını yatağa bastırdı. Kıçına bastırdı ve kıskacı klitorisine bastırdı. Adam onu yatağa bastırırken parmaklarını amına sokup çıkarırken inledi.

Parmaklarını çekti ve Anna rahat bir nefes aldı, belki de onunla işinin bittiğini umuyordu. Ancak yatak tekrar hareket etti ve senatör Anna'nın üzerine uzanıp sikini içine soktu. Ağır vücuduyla onu yatağa bastırarak becerirken homurdandı.

Kelepçeler çarşaflara sürtündü. Nefesi sığlaştı ve kalçalarının altından aşağı uzanıp klitoris kelepçesini çekti.

Acı içinde çığlık attı, vücudu onun altında kıvranıyordu. Tekrar çekti ve meme ucu kelepçeleri yırtıldı, boğazından bir çığlık daha koptu. Kadın acı içinde hıçkırırken onu sertçe becerdi. Boşalırken bağırdı ve sonra üzerinden yuvarlandı.

Bir an sonra, tanıdık bir çatırtı sesi duydu. *Şok tabancası.* İnledi.

Kıkırdadı ve kızın kıç yanaklarını ayırdı. "Bu uyumana yardımcı olur."

Plastiği göt deliğinde hissetti, uçları yanlara batıyordu.

Bir an için hiçbir şey olmadı ve sonra.

Sanki yumruğunu kayganlaştırıcı olmadan doğrudan kıçına ve doğrudan karnına vurmuş gibi hissetti. Kendini yatağın dışına attı ve vücudu kasılırken çığlık attı. Karanlık onu bir kez daha tüketene kadar sonsuza kadar orada tuttu.

*****

Anna erkek sesleriyle uyandı. Yüzüstü yatıyordu ve vücudu hâlâ acıyordu.

"Kalıcı bir hasar yok, sizi temin ederim."

"Bunu takdir ediyorum Jerry. Onu kalıcı olarak incittiğin için seni öldürmek zorunda kalmaktan nefret ediyorum."

Gergin kahkahalar duydu, sonra sessizlik oldu. "Elbette,

Devin." "O uyanık mı?"

"Bilmiyorum. Dün gece onu bir güzel bayılttım." Devin iç

çekti. "Bugün yapmam gereken şeyler var, biliyorsun."

Ayak seslerinin yaklaştığını duydu ve Devin'in yanında durduğunu görmek için gözlerini açtı. "Anna? Uyanık mısın?"

Anna homurdandı ve yan döndü. "Selam

bebeğim. Nasıl hissediyorsun?"

Anna, Devin'in nazik ses tonu karşısında küçük bir gülümsemeyi başardı. "Acıyor," diye fısıldadı.

Devin onu sırt üstü çevirdi ve oturmasına yardım etti. "Ona biraz su getir, Jerry."

Senatör aceleyle odadan çıktı. Devin onun saçlarını okşadı. "Seni otel odasına geri götüreceğim ve güzel bir banyo yapabilirsin. Bu nasıl

ses?"

Anna yorgun bir şekilde gülümsedi. "Güzel."

Senatör elinde bir bardak suyla döndü ve Devin ona uzattı. Anna şükrederek içti ve Devin'in onu otele geri götürebilmesi için yavaşça giyindi.

"Senden oldukça etkilenmiş Anna," dedi Devin süitlerinin kapısını açarken. "İyi iş çıkarmışsın."

"Teşekkür ederim Devin," dedi sessizce. Onu dört gözle bekliyordu Banyo.

Devin onu yatak odasına götürdü. "Ben gidip Maggie'yi getireyim.

Biraz banyosu var.
Daha iyi hissetmenize yardımcı olacak tedaviler. Bu öğleden sonra yapmamız gereken bazı şeyler var, umarım çabucak iyileşirsiniz."

"Elimden geleni yapacağım, Devin."

İki saat sonra Anna kendini çok daha iyi hissetti. Maggie'nin suya koyduğu banyo tuzları ağrıyan vücudunda harikalar yaratmıştı. Giyinmiş, kahvaltısını etmiş ve Devin'le birlikte Temsilcilik Binası'na doğru yola çıkmıştı.

Öğleden sonrasını da bir önceki günkü gibi geçirdi.
daha fazla kadın vardı. Devin'in aynı zamanda San Francisco Temsilcisi olan Meclis Başkanı ile özel bir dostluğu vardı. Anna şahsen ondan pek hoşlanmıyordu ama kendisine söyleneni yapıyordu. Cezalandırılmak istemiyordu.

O akşam Tom, Tyler ve Tommy otel odalarına geldiler ve Anna geceyi onların cinsel ihtiyaçlarıyla ilgilenerek geçirdi. O gece çok uyudu.
ve Alex'le ilgili bir rüya görmediği için biraz hayal kırıklığına uğradı.

Ama tabii ki onu hayal etmek istemiyordu.

Altmış Dokuzuncu Bölüm

Perşembe günü Devin, Anna'yı Tom, Tommy ve Tyler ile birlikte gezmeye götürdü. Anna umutsuzca Kongre Kütüphanesi'ne gitmek istedi ve Devin'e gidip gidemeyeceklerini sordu, ancak Devin bunun sıkıcı olacağını söyledi. Anna günün geri kalanında başka bir şey sormadı.

Gittikleri her yerde Devin ya da Tom birini tanıyor gibiydi. Anna tanıştırıldı ve ona bakıldı. Birkaç kez özel bir alana götürüldü ve becerildi ya da oral seks yaptı.

O akşam, Devin ona bir akşam yemeği partisi vereceklerini söyledi. Yaşlıların özel bir toplantısı.

Öğleden sonrayı Maggie'yle birlikte hazırlanarak geçirdi. Hazırlıkların büyük bir kısmı Buluşmalar için hazırlandığı şekildeydi, ancak şeffaf bir elbise yerine bir akşam yemeği elbisesi giymişti.

Yere kadar uzanan beyaz ipek elbisenin göğüslerinin altına kadar inen derin bir 'V' yakası vardı. Kolsuzdu, boncuklu askıları ve belinde boncuklu bir kemeri vardı. Ayakkabı ve külot giymemişti. Ama en azından içi görünmüyordu.

Anna, Devin gelip onu alana kadar yatak odasında bekledi. Geldiğinde onu altı adamın etrafta durmuş konuştuğu oturma odasına götürdü. Odaya girdiğinde onların gücünü hissedebildi ve şaşkınlıkla etrafına bakındı. Devin, bunların ülkeyi yöneten adamlar olduğunu söylemişti.

O içeri girdiğinde hepsi döndü. Orada durup titrememek için tek yapabildiği şey buydu. Devin ona bu gecenin kendisi için çok önemli olduğunu söylemişti. Ne olacaktı ki?

Devin onu diğer adamlarla tanıştırdı, sonra da isimlerini söyledi: Marcus Reece Chicago'dan, Connor Diaz Philadelphia'dan, Javier Houston'dan Hollingsworth, Boston'dan Oscar Silverman ve Los Angeles'tan Brandon Seay. Tom'un New York'tan olduğunu zaten biliyordu.

Devin isimlerini söylerken her adam hafifçe başını salladı. Brandon ona kocaman bir gülümseme verdi. Anna onun Travis'in babası olduğunu hatırladı.

"Anna," dedi Brandon, yaklaşıp yanağından öperek. "Seninle tanışmak gerçekten büyük bir zevk. Travis'ten senin hakkında çok şey duydum."

Anna gülümsedi. "Sizinle tanışmak da harika lordum. Travis sizden çok övgüyle bahsetti."

Brandon kıkırdadı. "O iyi bir genç adam. Fındıkkıran'da seninle dans edeceğini söyledi. Biliyor muydun?"

Anna başını salladı. "Isaak gitmeden önce bana söyledi. Dört gözle bekliyorum." "Travis de öyle." Brandon onun arkasından Devin'in durduğu yere baktı.

Odanın diğer ucunda Marcus ve Tom ile konuşuyordu. "Anna, bir şeye ihtiyacın olursa. " Sustu ve omuzlarını silkti. "Travis'e ve sizinle temasa geçecektir."

"Teşekkür ederim. Çok naziksiniz."

"Alex'i tanıyorum. Ve Wilhelm'i. İyi adamlar."

"Evet," diye belli belirsiz cevap verdi Anna.

"Wilhelm'e bayılıyorum." "Peki ya Alex?" Brandon bilerek gülümsedi.

"O benim Ustam," dedi Anna yumuşak bir sesle, Alex'i düşünmek istemiyordu.

Brandon ona merakla baktı, sonra tekrar gülümsedi. "Seni dans ederken görmek için sabırsızlanıyorum," diyerek konuyu değiştirdi.

Anna ışıl ışıl gülümsedi ve birkaç dakika dans hakkında konuştular. Konu hakkında bilgiliydi ve belli ki Travis'in başardıklarıyla gurur duyuyordu.

Yemek birkaç dakika sonra servis edildi. Devin masanın bir ucuna oturdu.

Anna ile birlikte masaya oturdu. Adamların Devin'e son derece saygı duydukları ve çeşitli konularda onun fikrini almak istedikleri açıktı. Devin sırayla her yaşlıya belirli bir şey sordu.

Yemeğin ana konusu, insanların Yaşlıların istediklerini yapma istekliliği etrafında dönüyor gibiydi.

Devin tatlının üzerine yavaşça, "Biliyor musun, eski yöntemlere geri dönersek bu tür sorunlarla başa çıkmak çok daha kolay olur," dedi. Bu konuda kayıtsız görünüyordu ama Anna onun gözlerinde bir şeylerin parıldadığını görebiliyordu.

Oscar kıkırdadı. "Evet, ama diğer ülkelerin bize izin vermesi mümkün değil."

"Diğer ülkelerin ne düşündüğü neden umurumuzda olsun ki?" Devin sordu. "Biz Amerikalıyız. İstediğimizi yaparız."

"Ama birlikte çalışıyor olmamız gerekiyordu," diye araya girdi

Brandon. "Eski yöntemler yıllar önce yasaklandı."

"Yasadışı." Devin homurdandı. "Amerika o zamanlar bir ülke bile değildi.
Burada çalışmayacaklarını nereden bileceğiz?"

"İşe yaramadıklarından değil..." dedi Javier yavaşça. "Ölümsüzlerle birlikte çalışmak onlara karşı çalışmaktan daha iyi değil mi?"

"Ya Ölümsüzler eski yöntemlere geri dönmemize yardım etmeye istekli olsalardı?"

Odaya bir sessizlik çöktü.

"Ne demek istiyorsun?" Connor uzun bir aradan sonra sordu.

Devin sandalyesinde arkasına yaslandı ve parmaklarını masaya vurdu. "Yani, ya Ölümsüzler eski yöntemleri tercih ediyorsa?"

Adamlar güldü. "Bilmiyorlar," dedi Brandon. "Bu yüzden onları terk ettik."

Devin küçük bir gülümsemeyle, "Belki başka bir yerde değil ama burada olabilir," dedi. "Bu konuda onlarla konuştum."

Masanın etrafında nefesler tutulmuştu.

"Ciddi olamazsınız. Neden bizden sonra ikinci sırada yer almak istesinler ki?" Brandon itiraz etti.

Devin kaşlarını kaldırdı. "Belki de sorumluluktan bıkmışlardır. Ya da belki de kendi ülkemizden sorumlu olmamız gerektiğini fark etmişlerdir." "Ben bunun bir ortaklık olduğunu anladım." Brandon kaşlarını çattı.

"Bu her zaman bir ortaklık olacaktır. Ama biz daha güçlü bir ortak olacağız." Devin elini salladı. "Eğer düşünürseniz, tüm bu güç *eşitliği* gerçekten çok saçma. Bir ortaklıkta her zaman daha güçlü biri vardır. ortaklık. Ve bence bu ortaklık Ölümsüzler yerine biz olmalıyız. Ne de olsa onlar ülkeyi yönetmenin gündelik yönleriyle ilgilenmiyorlar."

Masanın etrafında yükseliş mırıltıları vardı.

Devin gülümsedi ve odanın karşısındaki daha rahat oturma alanına geçmelerini önerdi. Adamlar yerlerine yerleşti ve Anna Devin'in ayaklarının dibine oturmaya gitti ama Devin onu durdurdu.

"Konuşurken biraz güzelliğe bakalım mı?" Devin, Anna'nın elbisesinin fermuarını açıp yere düşmesine izin vererek sordu.

Anna, adamların kendisine baktığını hissedince gözlerini sehpaya dikti.

"Şanslı bir adamsın Devin," diye yorum yaptı biri. Anna bunun Marcus olduğunu düşündü.

Devin kıkırdadı ve Anna'yı kucağına çekerek kulağını okşadı. Anna'nın vücudunda yankılanan alçak ve baştan çıkarıcı bir sesle, "Ben de öyleyim," dedi. Anna'yı sırtını adamın önüne yaslayacak şekilde oturttu ve bacaklarını

onun iki yanında. Adam parmak uçlarıyla kadının iç bacaklarını okşadı ve kadın gözlerini kapatıp iç geçirdi.

"Onu nereden buldun?" Oscar sordu.

"Onu doğduğunda sahiplendim. Eski yöntemleri kullanarak." Devin'in parmakları kızın şişen dış dudaklarında gezindi.

"Eski yöntemler mi?" Connor sordu. "Yani o gerçekten bir yarı Ölümsüz mü?" "Öyle olmasaydı bir Yaşlı-Mürebbiyem olduğunu iddia etmeye cesaret edebileceğimi sanmıyorsun herhalde, Yapar mıydın?"

"Sende bir tane olduğuna dair söylentiler vardı... Buna inanmadığımı söylemeliyim," dedi Oscar, Anna'ya yakından bakarak. "Gerçekten bir tane olduğunu nereden bileceğiz?"

"Neden yalan söyleyeyim ki?"

Oscar güldü. "Hadi ama Devin. Ben aptal değilim. Eğer gerçekten eski yöntemlere geri dönmemizi öneriyorsan, onun bir Metres olduğunu iddia ederek baş konsey pozisyonunu talep ediyorsun demektir."

"Bu o kadar kötü bir şey mi?" Devin, Anna'nın göğüslerini okşayarak ve kulağını ısırarak sordu.

Hem Brandon hem de Oscar endişeli gözlerle ona baktılar.

"Hepimiz bu pozisyon için eşit derecede uygunuz Devin," dedi Oscar. "Doğru. Ama o bende var, sende yok."

Oscar alçak bir sesle, "O hepimize ait olmalı," dedi.

"Öyle olacak," dedi Devin. "Bir bakıma." Devin gözlerini kıstı. "Yine de pozisyonu almak için ne gerekiyorsa yapmaya hazır mısın?"

Oscar telaşlanmış görünüyordu. "Bu konuda ciddisin." Bu bir sorudan çok bir ifadeydi.

"Hayatımda hiçbir konuda bu kadar ciddi olmamıştım."

"Devin," dedi Brandon. "Bunun hakkında daha fazla konuşmamız gerektiğini düşünmüyor musun? Eski yöntemleri kullanmak... şey, bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum."

"Eski yöntemler gücümüzün güçlü kalmasını sağlayacak ve sorgusuz sualsiz," dedi Devin. "Bu ülkedeki politikacılar giderek kibirleniyor ve bizi unutuyorlar. Bu çok tehlikeli. Son birkaç gün içinde birkaçıyla konuştum. Tavırları gerçekten rahatsız edici. Eğer ciddi bir şeyler yapmazsak, onlar üzerindeki etkimizi kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyayız. Bu hem bizim için hem de ülke için kötü olur. Bir Konsey, bir *Kardeşlikten* çok daha etkili bir yönetim şeklidir."

Adamlardan birkaçı başlarını salladı.

Brandon kaşlarını çattı. "Bence başka yollar da var."

*****

Devin, Brandon'ın muhalif olacağından şüphelenmişti. Oscar karşı çıktı ama bunun tek nedeni pozisyonu kendisinin de istemesiydi. Brandon bu fikirden hoşlanmamıştı. İkna edilebilirdi.

Devin Brandon'a baktı, sonra ellerini Anna'nın vücudunda gezdirdi ve kulağına eski sözler fısıldadı. Anna'nın gözleri bir an için donuklaştı, sonra baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle dikkatle Brandon'a baktı.

"Ona git," diye fısıldadı kulağına.

Anna'nın masanın etrafında dolaşıp Brandon'ın kucağına otururken kalçalarının sallanışını izledi. Kulağına fısıldadığını, sonra da baştan çıkarıcı büyüsünü onun üzerinde uyguladığını gördü.

Devin gülümseyerek Tom ve Marcus'a baktı. Onlar onun en büyük destekçileriydi. Javier kaşlarını çattı ve Devin onun da biraz ikna edilmesi gerekebileceğini fark etti. Connor da pozisyon için onunla savaşabilirdi ama Devin, Connor'ın da Oscar'ın da pozisyona layık olduklarını kanıtlamak için gerekenleri yapmaya istekli olacaklarından şüpheliydi. Güç istiyorlardı ama Devin bunu elde etmek için adam öldürebileceklerinden şüpheliydi.

Anna'nın Brandon üzerinde çalışmasını izledi. Devin, Brandon'ın kendi iradesinin onu başarısızlığa uğrattığını görebiliyordu. İknanın etkisi birkaç gün içinde geçecekti ama o zamana kadar çok geç olacaktı.

Evet. Devin, Brandon'ın onun dokunuşuna boyun eğdiğini gördü. Brandon onundu.

Devin gözlerini kapadı ve Anna'ya Javier'e gitmesini söyledi. Bağlanma töreni zihinlerini birbirine bağlayabilmesini sağlamıştı. Alex ortalıkta olmadığından bağ her zamankinden daha güçlüydü. Sanki Alex sorunu hiç olmamıştı ve Devin de olmamış gibi davranmaktan memnundu. Özellikle de Devin Alex'in yüzüklerinden "kazara" kurtulmayı başardığından beri, Devin'in Alex üzerindeki etkisi artmıştı.

Anna Javier üzerinde çalışırken diğer adamlar usulca sohbet ettiler. Devin kısa sürede Javier'in döndüğünü gördü. Anna kucağına dönüp ona sokulduğunda Devin memnuniyetle gülümsedi.

Javier ve Brandon biraz şaşkın görünüyor ve Anna'nın her hareketini izliyorlardı. Devin onların bu arzusuna kıkırdadı.

"Peki, eski yöntemlere geri dönmenin gerekli ve iyi olduğu konusunda hemfikir miyiz?" Devin sordu.

Bütün adamlar başını salladı.

"Ama o zaman asıl soru şu: Konsey'e kim liderlik edecek?" Connor sordu.

Tom arkadaşına göz kırparak, "Bence Devin liderlik etmeli," dedi. "Hanımefendi onun elinde."

Oscar sert bir sesle, "Teknik olarak o hepimize ait," dedi. "Başkan olmak istiyor musun, Oscar?" Devin sordu.

"En azından dikkate alınmak isterim," diye cevap verdi asık suratla.

"Bu makul," diye kabul etti Devin. Başkan olacağından hiç şüphesi yoktu ama en azından diğerlerini düşünmek için iyi bir gösteri olacaktı. "Oscar'ın da dediği gibi, hepimiz bu pozisyon için uygunuz, aksi takdirde İhtiyar olamazdık."

"O zaman nasıl karar vereceğiz?" Oscar sordu.

"Yardımcı olabileceğimize inanıyoruz," dedi arkasından gelen derin bir ses. Diğer adamlar sıçrarken Devin gülümsedi. Kaveh ve Val, Ölümsüzler,
aniden odada belirdi. Devin onları selamlamak için ayağa kalktı ve Anna'yı kucağından itti.

*****

Anna hayretle iki adama baktı. Ne babasına ne de Sebastian'a benziyorlardı. Uzun boylu ve kaslıydılar, açık kahverengi tenleri, parlayan altın rengi gözleri ve kuyruk şeklinde arkaya doğru toplanmış uzun siyah saçları vardı. Beyaz giysiler giyiyorlardı.
Bellerinde altın kemerler olan tunikler ve keten pantolonlar. Onlardan bir parıltı yayılıyordu ve güçlerini hissedebiliyordu.

Adamlar onları saygı ve hürmetle selamladılar. Anna kıpırdayamadı. Onlar gibi bir şeyi daha önce hiç görmemişti. Onu korkutmuşlardı.

İçlerinden biri ona baktı. "Merhaba kızım," dedi şehvetli bir gülümsemeyle. Ona doğru yürüdü. "Ben Kaveh." Adam kızın yanağını okşadı ve kız onun dokunuşuyla titredi.

Anna'nın ağzı hareket etti ama hiç ses çıkmadı.

"Ne kadar güzel bir şey olmuşsun," dedi yaklaşarak. "Baban seninle gurur duyardı."

Eğildi ve dudaklarını onunkilere yapıştırdı. Bu nazik, veren bir öpücük değildi; sert ve alan bir öpücüktü. Dili kızın ağzını işgal etti ve kız nefes almak için çırpındı.

Destek için adamın kaslı kollarına sarıldı. Adam onu kabaca okşadı. Göğüsleri ve dudaklarına karşı inledi. Adam aniden geri çekildiğinde dudakları morarmış gibi hissetti. Adam kolunu kızın omzuna atarak onu adamlara doğru çevirdi.
omuzlarına ve sırtını onun bedenine yasladı.

Kaveh derin sesiyle, "Eski yöntemlere geri dönmek istediğinizi anlıyoruz, Yaşlılar," dedi. Anna onun göğsünün titrediğini hissedebiliyordu. "Bir uzlaşma yolu bulabileceğimizi umuyoruz. Tüm gücümüzden vazgeçme fikrinden nefret ediyoruz."

Devin'in gözleri kısıldı. "Uzlaşma mı?" Şüpheli görünüyordu.

"Evet. Sana istediğin güçleri veriyoruz, ama bazı güçleri saklı tutuyoruz.

Yüzyıllar boyunca kazandığımız güçler." Kaveh'in eli Anna'nın göğsüne doğru kaydı. "Bu güzel yaratığa sahip olmaktan tamamen vazgeçmek istemiyoruz."

Kaveh ve Anna'nın yanına gelen Val, "Ülkenizi dilediğiniz gibi yönetebilmeniz için diğer Ölümsüzlerin gözlerini kapatmaya devam edeceğiz," dedi. "Biz sadece Başkan'la ortak olmak istiyoruz."

Kaveh, "Bu ülkenin bizi oldukça memnun eden yönleri var ve bazı şeylerin değiştiğini görmekten nefret ederiz" dedi.

Devin kaşlarını çattı. "Eski yöntemlerde ortaklık yoktur. Dilediğimizi yaparız."

"Size istediğinizi vereceğiz. Çoğu konuya müdahale etmeyeceğiz. Karar verirken bizim bakış açımızı da dahil etmeniz akıllıca olacaktır. Sizi daha önce yanlış yönlendirmedik."

Devin çenesini kaldırdı ve Ölümsüzleri inceledi. Sözlerini değerlendiriyor gibi görünüyordu. "Bu doğru." Diğer adamlara döndü. "Katılıyor muyuz?"

Başlarıyla onayladılar. Brandon ve Javier hâlâ

şaşkındı. "Aynı fikirdeyiz," dedi Devin.

"Güzel," dedi Kaveh. "O halde Başkanınız kim?"

"Siz geldiğinizde biz de tam bunu tartışıyorduk," dedi Oscar.

"Belki biz yardımcı olabiliriz," dedi Kaveh. Konuşurken eli Anna'nın göğsünü yoğurdu. "Bir Yaşlı, yapılması gerekeni yapmaya istekli olduğunu göstermelidir.

piercingleri. Bir Başkan daha ileri gitmeli." Bakışları daha da yoğunlaştı. "Gerekeni yapacağını kanıtlamak için ne kadar ileri gitmeye hazırsın?"

Oscar küstahça, "Yapmam gerektiği kadar," dedi. Connor başıyla onayladı.

Kaveh gülümsedi. "Göster bize. Hanımefendiyi öldürün."

Anna nefesini tuttu ve korkuyla Devin'e baktı. O da sakince ona baktı. Ölümsüz'ün pençesinden kurtulmak için mücadele etmek istedi ama bunun sonuçsuz kalacağını biliyordu.

Hem Oscar'ın hem de Connor'ın gözleri büyüdü. "Onu öldürmek mi? Ama Başkan'ın gücünün kaynağı o."

Val, "Ne gerekiyorsa yapmaya istekli olmalısınız," dedi. "Ne gerekiyorsa.

Bir Başkan sadece bir ihtiyar değildir. Daha ileri gitmelidir. Kendisine sunulan gücü ele geçirmeli ve bu gücü elinde tutmak için her şeyi feda etmeye hazır olmalıdır."

Anna'nın gözleri dehşet içinde açıldı. Onu öldüreceklerdi.

Yetmişinci Bölüm

Devin hem Oscar'ın hem de Connor'ın iç mücadelesini izledi. Kendilerine göre anları vardı ama Devin gibi acımasız değillerdi. Devin ne gerekiyorsa yapardı. Son yirmi beş yıl bunu kanıtlamıştı. Kaveh ve Val bunu biliyorlardı ama Devin'e karşı çıkılmaması için oyunu oynuyorlardı.

Kaveh Anna'nın saçlarından tuttu ve onu dizlerinin üzerine çöktürdü. Anna korku dolu gözlerle Devin'e baktı.

Kaveh alçak bir sesle, "Hanımefendiye tecavüz et ve onu öldür," dedi. "Ona sahip ol. Kanını akıt. Sonra onu öldürmelisin."

Anna titredi.

Devin onun kaçmak için etrafına bakındığını gördü ve kendi kendine gülümsedi. Onun kaçmaya çalıştığını görmek oldukça dramatik olacaktı. Onu kovalama düşüncesi sikini kıpırdattı. İyi bir avdan hoşlanıyordu.

Connor oynamayı reddederek başını salladı. Oscar ona baktı, sonra yüzünde kararlı bir ifade belirdi ve Anna'nın titreyen bedenine yaklaştı.

Korku dolu yeşil gözlerle ona baktı.

Oscar onun saçlarından tuttu ve ayağa kaldırdı. Oscar onu tekrar taş sehpanın üzerine iterken kadın haykırdı. Başı sert yüzeye çarptı ve Devin onun bakışlarındaki şaşkınlığı gördü. Oscar onun yüzüne bir tokat attı ve kız sıçrayarak şaşkınlığını üzerinden attı.

Oscar onun meme uçlarını çekiştirdi ve onu bırakmadan önce neredeyse oturur pozisyona kaldırırken haykırdı, vücudu tekrar masaya çarptı.

İnledi ve başını tuttu. Bacaklarını iterek açtı ve amına sert bir tokat attı. Kadın sıçradı ve tekrar haykırdı. Am dudaklarını çekerken gözleri şehvetle parladı, vücudunu masanın kenarına çekti ve bacaklarını daha da geniş açtı.

Adam onun klitorisini sertçe çimdikledi ve kadın inledi. Yüzünü amına bastırıp klitorisini dişlerinin arasına alırken gözyaşları yanaklarından aşağı aktı.

"Hayır!" diye çığlık attı adam klitorisi üzerindeki baskıyı artırırken. Bir an için emdi, sonra tekrar ısırdı ve önce inlemesine sonra da acı içinde çığlık atmasına neden oldu. Oscar'ın dişleri bir araya geldikçe Anna'nın çığlıklarının tonu arttı ve sonra geri çekildi. Bolca kanamaya başladı.

Devin adamdan etkilendiğini itiraf etmek zorundaydı. Belki o da Devin kadar acımasızdı.

Anna hıçkıra hıçkıra ağladı ve kıpırdanarak kurtulmaya çalıştı, ama kan amından aşağıdaki zemine damlarken Oscar onun kalçalarını sıkıca tuttu. Onun bağını çözdü
pantolonunu indirdi ve siki serbest kaldı, sonra da sert bir hamleyle kızın istismar edilmiş amına soktu.

Çığlık attı ve tekrar kıvranmaya çalıştı ama Oscar onu sıkıca tuttu. Aletini tekrar tekrar kadının içine soktu, yüzünün acı içinde sıkışmasını izlerken gözleri şehvetle doluydu. Sonunda haykırdı, sonra sertçe nefes alarak itişlerini yavaşlattı.

Anna'nın yüzü pembeydi ve gözyaşlarıyla ıslanmıştı. Oscar öne doğru eğildi ve ellerini Anna'nın boğazına doladı. Anna dehşet içinde ona baktı, ıslak gözleri merhamet diliyordu ve Oscar tereddüt etti. Kendini koruma modu devreye girmişti ve elini durdurmak için tüm kadın gücünü kullandı.

Uzun bir dakika boyunca birbirlerine baktılar. Oscar'ın elleri titredi, sonra uzaklaştı.

Topuklarının üzerine çöktü ve başını öne eğdi. "Yapamam. Onu öldüremem." Dizlerinin üzerinde doğruldu ve onun yanağını okşadı. "Özür dilerim," diye fısıldadı, sonra ayağa kalkıp Ölümsüzlere baktı ve başını salladı. "Bunu yapamam," dedi kırık bir sesle. Oturduğu yere geri döndü ve kolunun kıvrımıyla yüzünü kapatarak yere yığıldı.

Devin etrafına bakındı. Hepsi Anna'nın önlerindeki sehpanın üzerinde hıçkıra hıçkıra ağlayan haline bakıyordu. Top gibi kıvrılmış ve dizlerini göğsüne çekmişti. Kimse kımıldamıyordu. Birkaç metre ötede taş gibi suratlarla duran Ölümsüzlere baktı. Kaveh kaşlarını hafifçe kaldırdı, sonra Anna'ya başını salladı.

Devin ayağa kalktı ve Anna'nın önünde durdu. "Sen kime aitsin, Anna?"

"Siz, Efendim," diye fısıldadı.

Devin onu masanın kenarına çekti ve bacaklarını ayırdı. Adam pantolonunu çıkarırken inledi ama kaçamayacak ya da dövüşemeyecek kadar yaralı olduğu belliydi. Acıyı kendi yöntemiyle ortaya çıkarması gerekecekti. Onu itti

Bacaklarını göğsüne kadar kaldırdı ve sikini kıçına yerleştirdi. Tek bir güçlü hamle, kendini dar halkadan geçirip kıçının derinliklerine sokması için yeterliydi.

Çığlık attı ve girişiyle sırtını kamburlaştırdı, ancak vücudunun onu kabul etmesini beklemedi. Tekrar tekrar itti, varlığına uyum sağlaması için onu zorla gerdi. Kadın ona yeterince açık hale geldikten sonra çekildi ve amına doğru ilerledi.

Onun amı ve kıçı arasında ileri geri hareket etti. Kız tepki vermeyi bıraktığında bir an durakladı, içine konsantre oldu ve sivri uçlarını dışarı çıkardı. Kadın tekrar çığlık attı ve Devin gülümsedi. Birkaç
Her deliğe sivri uçlarla yapılan darbeler vücudundan bol miktarda kan akmasını sağlayacaktı. Başkan olmanın gerekliliklerini yerine getirmek için kan gerekliydi.

Doruğa ulaşmaya hazır hissettiğinde ondan ayrıldı ve onu saçlarından tutarak dizlerinin üzerine sürükledi. Kadın ona baktı ve Oscar'a attığı bakışın aynısını attı. Ama adam buna dayanabildi. O da ona baktı.

"Aç," diye emretti.

Kadın dudaklarını açtı ve adamın kanlı sikini ağzına aldı. Kaçamayacağından emin olmak için saçlarını iki bölümden tuttu, sonra yavaşça ağzını sikmeye başladı.

Birkaç kez boğazından aşağı indiğinde boğulmaya ve ona karşı mücadele etmeye başladı. Adam boğazındayken hava akışına izin vermeyecek kadar iriydi. Kadın elleriyle geri itti ama adam başını sabit tuttu ve homurtuları duymazdan gelerek başını yerinde tuttu.

"Oh, evet. Sikeyim evet," diye inledi boğazını sikerken.

Her itiş arasında sadece kısa bir an vardı. Yeterince hava almak için yeterli değildi. Yüzü kızarmış ve oksijen ihtiyacı arttıkça daha da kararmaya başlamıştı. Denemeye ve itmeye devam etti, ancak onun gücünü yenemedi.

Gözleri kafasının içine doğru yuvarlandı, mücadelesi azaldı ve adam onun yakın olduğunu biliyordu. Sivri uçlarını ortaya çıkardı ve boğazından aşağı birkaç kez daha iterek dokuların parçalanmasını sağladı. Boşaldığında, kadının vücudu gevşemişti ve gevşek dudaklarının kenarından kan damlıyordu.

Onu serbest bıraktı ve vücudu yere yığıldı.

Adamlar kadının kıpırdamayan bedenine bakmak için ayağa kalktıklarında birkaç ünlem duyuldu. Ağzından ve bacaklarının arasından kan damlıyordu. Marcus nabzını kontrol etmek için öne çıktı ve başını salladı.

"O öldü," dedi alçak bir sesle. Kendisine kayıtsızca bakan Devin'e baktı.

Devin temizlenmek için banyoya doğru yürüdü. Döndüğünde Adamlar sessizdi ve Anna'nın hırpalanmış bedenine bakıyorlardı. Sakince oturdu ve birbirleriyle sessizce konuşan Ölümsüzlere baktı.

Ölümsüzler Yaşlılara geri döndü. "Devin ne gerekiyorsa yapmaya istekli olduğunu gösterdi. Onu Başkanınız olarak kabul ediyor musunuz?"

"Evet," diye yanıtladı Yaşlılar.

Devin kendi kendine

gülümsedi.

Kaveh ciddiyetle, "O halde onu yarın akşamki Buluşma'da kuracağız," dedi. Ayrılmak için döndüler.

"Ölümsüzler, Sahibeme yeniden hayat vermenizi rica ediyorum," dedi Devin kararlı bir sesle, çenesi yüksekte ve gözleri kısık bir şekilde durarak. Ölümsüzler üzerindeki gücünü gösterecekti. Bu onların planıydı. Devin'in Ölümsüzlere yapacağı birkaç iyilik karşılığında onlar üzerinde güç sahibi olduğu gösterilecekti.

Val ona dönerek, "Onu isteyerek öldürdün," dedi. "Bu geri alınamaz."

Devin'in gözleri daha da kısıldı. "Onsuz ben bir hiçim. Ona hayatını geri ver," dedi çenesini sıkarak.

Kaveh kaşlarını çattı. "Yaşlılar Ölümsüzlere emir veremez."

"Ben Başkan'ım, sadece bir Yaşlı değil. Başkanlar Ölümsüzlere emir verebilir ve onlar da itaat etmek zorundadır." Arkasından onay mırıltıları duydu. "Onu geri getirin."

Kaveh gözlerini kıstı, sonra Anna'nın cesedinin yanına diz çöktü. Onu kucağına aldı ve yatak odasına taşıdı.

*****

Hava aniden Anna'nın ciğerlerine doldu ve boğazının yanmasına neden oldu. Boğazını tuttu. Ne olmuştu? Öksürerek doğruldu. Otelin yatak odasındaydı.

Vücudu acıyordu. Boğazı... gözlerini açtı ve Ölümsüz'ün sert, altın gözlerine baktı... adı neydi? Kaveh mi? Birkaç kez gözlerini kırpıştırdı ve konuşmaya çalıştı ama boğazı yanıyordu.

"Şimdi sus," dedi alçak bir sesle. "Seni iyileştirmeme izin ver." Onu yatağa itti, sonra ellerini vücudunda gezdirdi. Garip bir çekme hissi içini doldurdu ve vücudu iyileşmeye başladı.

Anna ne olduğunu hatırlamak için çok uğraştı ama anıları belirsizdi. Oscar'ın onu incittiğini hatırlıyordu. Evet, onu sertçe ısırmıştı. Sonra Devin. Devin... Devin boğazını sertçe sikmişti. O kadar sert ve hızlıydı ki nefes alamıyordu. Ölümsüzler, Başkan olmak isteyen kişinin onu öldürmesi gerektiğini söylemişti. Devin onu öldürmüş müydü? Ama o yaşıyordu.

Devin neden onu incitip duruyordu? İtaatkâr olmak için çok uğraştı. İyi bir Metres ve köle olmak için. Ama hiçbir şey uzun süre yeterince iyi olmamıştı. Gözyaşları gözlerini yaktı ve Kaveh görmesin diye gözlerini kapattı.

Adamın pek sempatik olmayacağına dair bir his vardı içinde.

Yaklaşık yirmi dakika sonra Kaveh doğruldu. "Nasıl hissediyorsun?"

"Çok daha iyiyim, teşekkür ederim," dedi sessizce.

"Başkan temizlenmenizi ve ardından diğer odada kendisine katılmanızı istiyor."

"Evet, Kaveh." Anna doğruldu ve kollarını odasının serin havasına sürttü. Ayağa kalktı, sonra Kaveh'e bir soru sormak için döndü ama o gitmişti. *Tuhaf.*

Anna banyoya girdi ve duş aldı. Cesaret edebildiği kadar uzun süre kaldıktan sonra üzerine bir bornoz sardı ve oturma odasına çıktı.

Sadece birkaç adım içeride durdu. Yaşlılar odanın her tarafına dağılmıştı ve her birinin yanında en az bir kadın vardı. Devin'in ayaklarının dibinde iki kadın vardı ve ikisi de sertleşmiş sikiyle ilgileniyordu.

Anna ayağa kalktı ve Devin'e baktı. Onu incitmiş, sonra da başka birini elde edebilmek için ondan kurtulmuş muydu? Gözyaşlarını kırpıştırdı ve ne yapacağını bilebilmek için onun kendisini fark etmesini bekledi.

Yorgundu ve uyumak istiyordu. Saat erkendi ama belli ki Devin'in bu gece ona ihtiyacı yoktu. Onu yataktan atıp başka bir yerde uyumaya zorlayacak mıydı? Neredeyse öyle olmasını diliyordu.

Mantık ona Devin'in onu gerçekten öldürdüğünü ve bir şekilde hayata döndürüldüğünü söylüyordu. Devin'in daha önceki sözlerinden ve hareketlerinden, ne anlama geliyorsa gelsin, açıkça Başkan olmak istediğini anlayabiliyordu. Bu pozisyonu elde etmek için onu öldürmesi gerekiyordu. Ona tecavüz ettiğini biliyordu. Ya da en azından onunla çok acı verici bir seks yaptığını, ki çoğu insanın bunu tecavüz olarak değerlendireceğini tahmin ediyordu. Onun için bu normaldi. Çok acı vermeyen seks ve acı veren seks vardı.

Alex hariç. Ve Aaron ve Kurt. Anna kalbini saran ani yalnızlık karşısında gözlerini kapadı. Eve gitmek istiyordu. Hissetti

Yorgunum. Bu hafta sonu başka neler olacaktı? Buluşma daha başlamamıştı ve o şimdiden yorulmuştu.

İç çekti ve kollarını kendine doladı. "Anna."

Anna gözlerini açtığında Devin'in onu izlediğini gördü. Kızlar onun ayaklarının dibinde oturuyorlardı. Anna gözlerini onlara dikti. Bu onun pozisyonuydu. Onun
Devin tarafından. Devin'e baktı, ona ne yaptıracağını merak ediyordu.

Elini kıza uzattı ve kız odayı geçip çıplak kızların üzerinden geçti. Devin onu kucağına çekti. "Nasıl hissediyorsun, bebeğim? Senin için endişelendim."

Anna gözlerini kaçırdı. Sessiz bir sesle, "Peki efendim," dedi. Adamın kucağına sertçe oturdu ve gözlerinin içine bakmaktan kaçındı. Adamın onu düşündüğünden bile şüpheliydi. Ne de olsa onu öldürmüştü. Birkaç kez göz kırptı
gözyaşlarını temizlemek için.

"Ah, bebeğim," dedi başını omzuna doğru çekerek. "Seni incittiğim için özür dilerim. Bazen yapmak istemediğim şeyleri yapmak zorunda olduğumu biliyorsun, değil mi?"

Anna cevap vermedi. Gerçekten onu incitmek istemiyor muydu? İstemiyorsa neden bu kadar çok yapıyordu? Neden bundan zevk alıyormuş gibi görünüyordu?

"Anna? Bunu biliyorsun, değil mi?"

*****

Devin, Anna'nın çenesinin sıkılmasını izledi. Onun beklenmedik tepkisi karşısında kaşlarını çattı. Kızgındı. Ona. Ona dürüst olmayan bir cevap veremezdi. Bundan daha iyisini biliyordu. Ama ona hiç cevap vermemek?

Belki de onu malikâneden çıkarmak o kadar da iyi bir fikir değildi. Çok fazla bağımsız olmaya başlamıştı. Ama kendine itiraf etmek zorundaydı, kız gelişiyordu. Mutlu olduğu zaman büyüleyici oluyordu. İç çekti. Bir kadını mutlu etmek çok fazla çaba gerektiriyordu. Sandy ile uğraşmaktan uzun zaman önce vazgeçmişti. Buna değmezdi.

Ama Anna ile. ....Hayır, o farklıydı. Onu bu hale getirmek için çok az şey gerekiyordu.
Mutlu. Nazik bir söz onu bütün gün ayakta tuttu. Belki de onu eve göndermeliydi. Hafta sonunun geri kalanında travma yaşamasın.

Hayır. Onun planları vardı. Hafta sonu için planlarına devam etmeliydi. Sadece daha sert bir ele ihtiyacı vardı. Eğer onu zorlarsa uygun şekilde davranacaktı. Bir şey yapmak isteyip istememesi önemli değildi.

Onun da
yükümlülükleri vardır ve bunları yerine getirmelidir.

"Anna, bana bak."

Yeşil gözleri suçlayıcı bir şekilde baktı. Devin kaşlarını çattı.

"Neden giyinip geceyi Tyler ve Tommy ile geçirmiyorsun?" Ayaklarının dibinde oturan Kelly ve Jessica, onu akşam boyunca kesinlikle meşgul edebilirlerdi.

Kız önce ayaklarının dibindeki kızlara, sonra da ellerine bakarken gözlerindeki acıyı gördü. "Evet, Efendim," dedi usulca ve ayağa kalktı.

"Koridorun sonunda 412 numaralı odadalar."

"Evet, efendim." Arkasını döndü ve yatak odasına doğru yürüdü. Birkaç dakika sonra giyinmiş olarak çıktı ve ona bakmadan odadan çıktı.

Kendi yaşında erkeklerle birlikte olmanın onu neşelendireceğini umuyordu. Tyler ve Tommy ona tapıyorlardı.

Devin kızlara baktı. Ama Anna'nın yerini hatırlatmaya ihtiyacı vardı. Ona aitti, başka bir yere değil. İstediği kişiyle yatabilirdi. Bunu hatırlaması gerekiyordu.

*****

Anna 412 numaralı odanın kapısını çaldı. Tyler birkaç dakika sonra üzerinde eşofman altından başka bir şey olmadan kapıyı açtı.

Şaşkın bir ifadeyle ona baktı. "Hey, Anna. Burada ne yapıyorsun?" başını kapı aralığından çıkardı ve etrafına bakındı.

"Baban gelip geceyi seninle geçirmemi söyledi," diye açıkladı. İçeride zaten yanlarında kız olmadığını umuyordu.

Tyler'ın yüzünde bir sırıtış belirdi.

"Gerçekten mi?" Anna başını salladı.

"Harika!" diyerek kızın elinden tuttu ve heyecanla onu içeri çekti. "Bakın babam ne göndermiş," dedi gülerek, onu küçük bir oturma alanına götürürken.

Tommy onu görünce ayağa kalktı. "Merhaba Anna," dedi ve ona sıcak bir gülümseme verdi.

Tyler onu kanepeye çekti ve iki adamın arasına oturttu.

"Sadece bir film izliyoruz," diye açıkladı Tyler ve Anna'nın hiç duymadığı bir filmin adını söyledi.

Tommy ona doğru uzandı ve kolunu ona doladı. Tyler onun bacaklarını kavradı ve kucağına yatırdı.

Anna bir süre sonra rahatladı ve erkeklerin arkadaşlığında ruh hali hafifledi. Eğlenceliydiler ve kahramanla kadın kahramanın televizyonda yaptığı aptalca şeylere içtenlikle gülüyorlardı.

Tommy sık sık başının üstünü öpüyordu. Tommy ona Nate'i hatırlatıyordu ve Nate de düşmek üzere olan gözyaşlarını görmemiş olmalarını umarak sildi.

"İyi misin, Anna?" Tommy usulca sordu. "Neden ağlıyorsun?"

"Hayır... Ben... " İçini çekti. "Uzun bir gün oldu." Gerçek buydu.

"Babam oldukça sert olabiliyor, ha?" Tyler yorum yaptı. "Niyeti iyi."

Anna cevap vermedi. Babasını ne kadar iyi tanıdığını merak ediyordu. Anna, Devin'in şu anda hiçbir konuda "iyi niyetli" olduğunu düşünmüyordu. Dikkatini tekrar filme verdi, onun dışında her şeyi unutmaya çalışıyordu. Nerede olduğunu.

Tyler ve Tommy'nin arkadaşlığından hoşlanıyordu. Uzun bir Avrupa turundan döndükten sonra bu ay üniversiteye başlayacaklarından bahsetmişlerdi.

Toplantıdan sonra Devin, Tyler ve Anna geceyi Tom'un evinde geçirecek, ardından çocukları Harvard'a götürecek ve yerleşmelerini sağlayacaktı.

New York'tan San Francisco'ya uçacaklardı.

New York'a. Nate çoktan orada olur muydu? Muhtemelen değildir. Teklifi yeni almıştı. Taşınmadan önce San Francisco'da ne kadar zamanı olduğunu bilmiyordu.

Anna gözlerinin dolduğunu hissetti ve üzücü duyguları çabucak bir kenara itti. Burada olması gerekiyordu. Burada Tyler ve Tommy ile birlikte. Aksi takdirde Devin'i tekrar kızdıracaktı ve bu yapmak isteyeceği son şeydi.

Bölüm Yetmiş Bir

Anna kapının çalınma sesiyle uyandı. Yatakta Tommy ve Tyler'ın arasında çırılçıplak yatıyordu. Filmden sonra yatak odasına gitmişler ve birbirlerinin vücutlarıyla eğlenmişlerdi. İkisiyle de çok keyifli vakit geçirdiğini itiraf etmek zorundaydı. İkisi de ona karşı nazik ve minnettarlardı. Özellikle de Tommy. Tommy'nin kolları arasında uykuya dalmış ve çok iyi uyumuştu.

Bir kapı daha çalındı, bu sefer daha yüksek sesle. Hafifçe doğruldu ve Tommy ile Tyler yanında kıpırdandılar.

Tyler saate baktı, "Kahretsin. Alarmı kurmayı unutmuşum."

Tommy küfrederek yataktan fırladı ve otel odasının kapısını açmak için odadan çıkarken boxer külotunu çekti.

"Alarmı kurmaya neden ihtiyaç duydun?" Anna sordu.

Tyler ayağa kalktı. "Çünkü Buluşma'nın olduğu yere gitmek için birazdan yola çıkmamız gerekiyor."

Anna gözlerini ovuşturdu. Hâlâ uykuluydu. Geç saatlere kadar uyanık kalmışlardı. "Ne zaman gitmemiz gerekiyor?"

Devin o anda içeri girdi, tamamen giyinmişti ve ona ve Tyler'a kaşlarını çatarak bakıyordu. "Yirmi dakika içinde gitmemiz gerekiyor. Ne yaptığınızı sanıyorsunuz?
ne yapıyorsun?" Öfkesi ona yönelmiş gibiydi.

"Ben... Bilmiyordum Devin," dedi, hızla ayağa kalkıp kıyafetlerine uzanarak. "Özür dilerim. Gidip hazırlanayım." Devin ona kaşlarını çatarken olabildiğince çabuk giyindi ve odadan çıkıp otel odasına koştu.

Yanından geçerken yatağa bir göz attı. Dün gece yatakta üç kişinin yattığı belliydi. Banyoya doğru yürürken kalbi acıyla doldu.

Kot etek ve siyah gömleğini çabucak giydi. Devin arkasından içeri girdiğinde örgüsünün alt kısmını bağlıyordu, belli ki üzgündü.

"Hazırım Devin," dedi endişeyle ellerini bırakarak ve aynada ona bakarak.

Devin onun saç örgüsünü tuttu ve onu çevirdi. "Beni kötü gösterdin, Anna."

Anna onun sert sözleri karşısında irkildi.

"Geç kaldık ve ben geç kalmayı sevmem," dedi Devin sıkılmış dişlerinin arasından. Adam kızın yüzüne bir tokat attı ve kız yanağını tuttu, gözlerinden yaşlar akıyordu.

"Özür dilerim, Devin. Bilmiyordum. Eğer bilseydim. "

"Bahane istemiyorum, Anna. Ayakkabılarını giy ve gidelim. Maggie eşyalarını topladı ve minibüste bekliyor."

"Evet, Devin," dedi çatlak bir sesle, sandaletlerini almak için aceleyle dolaba giderken.

*****

Aşağıda, otelin önünde siyah bir minibüs ve büyük siyah SUV görünümlü limuzin de dahil olmak üzere birkaç araç bekliyordu.

"Seni minibüse koymalıyım," diye mırıldandı Devin dışarıda sabah güneşine doğru yürürlerken. "Ama biri seni kullanmak isteyebilir."

Devin onu limuzinin açık kapısına götürürken Anna dudağını ısırdı. Neden hiçbir şeyi doğru yapamıyordu? Neden her zaman onu kızdırmak zorundaydı?

İç mekân lüks ve büyüktü. Parke zeminli ve aracın uzunluğu boyunca birkaç uzun siyah deri bankı olan uzun ve dar bir oturma odasına benziyordu. Bir mini bar ve kahvaltılık yiyeceklerle dolu bir alan vardı. Anna yiyeceklerin yanından geçerken midesi guruldadı.

Diğer yaşlılar çoktan içeri girmiş, konuşuyor ve gülüyorlardı. Tom birkaç dakika sonra Tyler ve Tommy ile birlikte geldi.

Anna limuzinin en ön kısmında daha önce tanışmadığı üç genç adam daha gördü. Diğer Büyük Oğullar mı? Hepsi de Tyler ve Tommy'yi tanıyor gibiydi ama onlardan daha yaşlıydılar. İkisi yirmili yaşlarının ortalarında ya da sonlarındaydı, bir diğeri ise otuz yaşlarındaydı.

Genç adamlar bir köşede toplandılar ve birbirleriyle şakalaşmaya başladılar. Anna aracın ortasında, yüzü otele dönük bir şekilde Devin'in yanında sessizce oturuyordu.

Ian kafasını içeri uzattı. "Her şey hazır mı efendim?" diye sordu Devin'e. Anna'ya küçük bir gülümseme verdi. Anna onu geldiklerinden beri neredeyse hiç görmediğini fark etti.

"Evet, Ian," diye yanıtladı Devin. "Artık yola çıkabiliriz."

Ian başıyla onaylayıp kapıyı kapattı ve bir süre sonra devasa araç kaldırımdan ayrılıp trafiğe girdi.

Anna önündeki pencereden dışarı baktı. Devin, Tom ve Marcus'la konuşurken onu görmezden geliyordu. Gözlerini açık tutmakta zorlanıyordu, bu yüzden koltuğa kıvrıldı ve uyumaya gitti.

*****

"Anna."

Keskin bir ses uykusunu böldü ve sıçrayarak uyuduğu banktan düştü. Kafasını kaldırdığında Devin'in ona kaşlarını çatarak baktığını gördü.

"Uyumanı isteseydim seni minibüse bindirirdim." "Özür dilerim, Devin," dedi, koltuğa geri sürünerek.

Kaşları daha da çatıldı. "Son zamanlarda senden çok fazla özür dilediğini duyuyorum Anna. Yorucu olmaya başladı."

Anna ne diyeceğini bilemeden ona baktı. Hataları için özür dilemeyi bırakmalı mıydı? Onu üzmek istememişti. Onu kesinlikle üzmek istemiyordu.

Bir süre daha kıza öfkeyle baktıktan sonra genç adamların oturduğu uzak köşeye göz attı. "Sanırım Yaşlı Oğullar seninle birlikte olmaya fırsat bulamadılar."

Anna onun bakışlarını takip etti. Hepsi konuşmayı bırakmış ve ona bakıyorlardı. Sinirli bir şekilde dudağını ısırdı. Ona pek de dostça bakmıyorlardı.

"Belki de küstahlığın için seni cezalandırmalarına izin vermeliyim," diye mırıldandı Devin. Kıkırdadı ve genç adamlara döndü. "Siz beyler Anna'yla biraz eğlenmek ister misiniz? O olabilir oldukça...uzlaşmacı."

"Elbette," dedi en yaşlısı sırıtarak. Kahverengi saçları ve gözleri vardı ve biraz Oscar'a benziyordu.

Oh, hayır, diye düşündü Anna kendi kendine. O da babası gibi miydi?

"Bazı şeylere ihtiyacı var... diyelim ki... yerini hatırlatacak şeylere. Sence buna hazır mısın?"

Gülüştüler. "Sanırım bunu halledebiliriz Devin," dedi koyu sarı saçlı ve mavi gözlü bir adam.

Devin onu köşeye doğru itti ve adamlar onu yakalayıp kendilerine çektiler. Sarışın adam kızın saç örgüsünü tutup kabaca öperken, diğer eller kızın eteğini beline doğru itti ve onu kendine doğru çekti.
külotunu indirdi. Parmaklarını içine soktu ve homurdandı.

Anna arkadan tanımadığı bir sesin, "Kahretsin, çok sıkı," dediğini duydu.

Eller gömleğini çekti ve sütyeniyle birlikte çıkarıldı. Göğüsleri sıkıldı ve çekildi ve kedi dudakları çekiştirildi. Çocuklardan gelen yorumları dinlememeye çalıştı. Ara sıra Tyler'ın sesini duyuyordu ama Tommy'ninkini duymuyordu. Oscar'a benzeyen kişinin adının Rylan olduğunu öğrendi. Sarışın adamın adı Chris ve diğer adamın adı Joel'di.

Chris pantolonunun fermuarını açtı ve Anna'nın ağzını sikinin üzerine itti. Devin gibi çift halka piercingi ve sikinin tepesinde piercingleri vardı ama sivri uçları yoktu. Anna onun siki üzerinde çalışırken başka bir adam sikini onun amına soktu ve onu sertçe sikti. Arkasındaki adam ileri atıldığında, Chris'in siki boğazına kadar sokuldu ve bu onu korkuttu. Onu da öldürmeye çalışacaklar mıydı?

Hepsi sırayla Anna'nın ağzını ve amını kullanıyordu. Biri Anna'nın kıçına bastırarak onu ağlattı. Kuru değildi ama yine de acıtıyordu. Arabadaki adamların hepsi onun çığlıklarına güldü. Anna gözyaşlarını görmemeleri için gözlerini kapattı. Kıçını ve yüzünü tokatladılar.

"Hadi, Tommy, kullan onu," diye Tyler'ın arkadaşını teşvik ettiğini duydu. Tyler'ın sesinden kıçına girenin o olduğunu anlayabiliyordu. Boşalırken bağırdı, sonra içinden çıktı. Anna dizlerinin üzerine oturdu ve başını yere yaslamak için vücudunu katladı.

Tommy cevap vermedi.

"Tommy, Hanımefendiyi beceremezsen nasıl Yaşlı olacaksın?" Devin aracın karşısından suçladı.

Tommy, "Dün gece onu çok siktim," diye itiraz etti.

"Ama kızlarını cezalandırabilmen gerekiyor, Tommy," dedi Tyler.

Tommy yine itiraz etti ama artık genç adamların hepsi ona zor anlar yaşatıyordu. Ona baktı ve cesur bir gülümseme verdi. Onun yüzünden kendisiyle alay edilmesini istemiyordu.

"Bence Tommy ondan hoşlanıyor," diye alay etti Rylan. "Şuna bir baksana."

Tommy'nin yüzü kıpkırmızı oldu ve Anna'nın duyamayacağı bir şeyler mırıldandı ama genç adamlar güldü.

"Hadi Tommy. Yüzüklerini hak ettiğini göster bize." Joel onunla alay etti.

İyi.

Tommy aracın karşısından babasına baktı, o da başıyla onayladı. Çenesi sıkılmıştı. Tommy derin bir nefes aldı, sonra Anna'nın saç örgüsünü yakaladı ve onu dizlerinin üzerine çekti. Ona özür dileyen bir bakış attıktan sonra pantolonunun fermuarını açmasını ve sikini emmesini söyledi.

"Tanrım, Tommy, tam bir korkaksın," dedi Rylan. "Onu kullanmadan önce kızdan özür dilemiyorsun."

Anna onun harika aletini ağzına aldı ve çalışmaya başladı. Tommy,

"Ben korkak değilim Rylan," diye homurdandı. "Sadece neden bu kadar

kaba olmak zorunda."

"O cezalandırılıyor, seni sikik. Ona zarar vermen gerekiyor." Tommy cevap vermedi ama kızın boynunu okşadı ve hafifçe inledi.

Anna onu emdi. Etrafındaki sesleri duydu ama Devin'in sesini duyana kadar onlara hiç dikkat etmedi.

Devin uyarıcı bir sesle, "Tommy, bu gece yüzüklerini almak istiyorsan, bana gerekenlere sahip olduğunu göstermeni öneririm," dedi.

"Bunu yapamazsın, Devin. Ben en büyük oğluyum."

"Ne istersem onu yaparım, Tommy. Şu andan itibaren işleri yapma şeklimizi değiştiriyoruz. Ben sadece bir Yaşlı değilim. Ben sizin Başkanınızım ve eğer yüzüklerinizi istiyorsanız, benim dediğimi yapacaksınız."

Tommy uzun bir süre ona baktı. "Ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu boyun eğmiş bir sesle.

"Ona tecavüz et. Vur ona. Birini nasıl cezalandıracağını bildiğini göster bana." Devin, Anna'nın örgüsünü çekerek Tommy'nin kucağından uzaklaşmasını sağladı. "Tokatla onu."

Anna Tommy'nin gözlerinin içine baktı. Bunu yapmak istemediğini görebiliyordu. Başını salladı.

Birden Devin'in eli Tommy'nin çenesine çarptı. Anna'nın nefesi kesildi ve Tommy çenesini tutarak Devin'e baktı. "Ow! Ne oluyor, Devin?"

"O lanet bir köle, Tommy. Yaşlı olarak bir zayıflığa sahip olmayacağım.

Ona hemen saldırın yoksa sizi annenize ve kız kardeşlerinize geri gönderirim."

Tommy sıkılmış dişlerinin arasından, "Ben zayıf değilim," dedi. Gözleri Devin'e dikildi.

Devin hınzırca güldü. "Sana inanmakta zorlanıyorum, Tommy. Belki de benim için eğilmeyi tercih edersin. Öyle mi? Sikimi içinde istiyorsun.

Küçük sıkı kız mı? Gerçek bir erkek olup ona hak ettiğini vermektense gerçek bir erkekten almayı mı tercih ediyorsun? Eğer sikini görmeseydim, bir sikin olduğundan şüphe ederdim."

Anna, Tommy'nin içindeki öfkenin kabardığını görebiliyordu. Ellerini yumruk yapmış ve çenesini sıkarak titriyordu.

Devin sırıttı. "Bunun için gerekenlere sahip değilsin. Tyler, sikini çıkar. Buradaki arkadaşın onu emecek."

Tyler güldü. "O benim tipim değil baba. Zayıflardan hoşlanmam."

Devin'in eli yılan gibi uzandı ve Tommy'nin saçlarını yakaladı. Onu yerde dizlerinin üzerine, neredeyse Anna'nın üzerine çekti. Tommy dönerek Devin'e saldırdı ve kurtulmaya çalıştı ama Devin daha güçlüydü.

"Haydi, eşcinsel çocuk." Tommy'nin ellerinden birini kavradı ve Tyler'ın kucağına doğru itti. "Bunu istediğini biliyorsun," diye homurdandı.

"Hayır!" Tommy bağırarak Devin'den kurtuldu. Göğsü kabarmıştı ve elleri hâlâ yumruk halindeydi. Öfkeli bakışlarını Anna'ya çevirdi. "Ben zayıf değilim ve eşcinsel de değilim."

Anna kaçmaya çalıştı. Tommy'nin öfkesi korkutucuydu. Öfkelenip bir eliyle Anna'nın saçlarını tuttu, diğer eliyle de yumruğunu yanağına indirdi. Anna çığlık attı ve yanağını kucaklayarak bir topun içine kıvrıldı.

"Oh, hayır yapamazsın," diye hırladı. Kadının bileklerini kavradı ve ellerini başının üstünde hapsederek onu sırt üstü yatırdı. Kalçalarını kavradı ve yüzüne bir tokat daha indirdi.

Adam meme ucu halkalarını kavrayıp çekerken kadın adamın tutuşuna karşı mücadele etti. Adam halkayı sertçe çekerken kadın haykırdı. Yırtıldı mı?

*****

Devin, Tommy'nin limuzinin zemininde Anna'ya saldırmasını memnuniyetle izledi. Anna kaçmak için mücadele ediyordu, bu da gerçekten korktuğu anlamına geliyordu. Onu gerçekten suçlayamazdı. Tommy belli ki ona aşıktı ve ona son derece saygılı ve nazik davranıyordu. Ama Tommy'nin onun bir köle olduğunu ve ona göre davranılması gerektiğini öğrenmesi gerekiyordu.

Sadece Tommy'yi yeterince kızdırması gerekiyordu. Babasının kontrol altına almak için çok çalıştığı bir öfkesi vardı. Devin, Tommy'nin bunu miras aldığını görmekten memnundu.

Tommy göğüs ucu halkasını çekerken Anna çığlık attı. Sol göğsünün yan tarafından bir damla kan süzüldü. Yüzüne bir kez daha vurdu, sonra da göğüslerine sertçe vurdu. Devin Tommy'nin sikini görebiliyordu.

zonkluyordu ve o gülümsedi. Şiddet hoşuna gitmişti. Güzeldi. Karanlık tarafını kucaklaması gerekiyordu.

Devin, kendisine kaşlarını çatarak bakan Tom'a baktı ama bir şey söylemedi. Tom onaylamasa da Devin'in yaptığı şeyi yapmaya hakkı vardı. Bu onun sorunuydu. Tommy olması gerektiği gibi davranıyordu.

Tommy ellerini başının üzerinde tutarak sertçe içine girerken Anna homurdandı. Tommy fiziksel olarak zayıf biri değildi. Uzun boylu ve kaslıydı, lisede birçok spor dalında oynamıştı.

Anna'nın ellerini bıraktı ve kalçalarını kavrayarak göğsüne bastırdı, sonra amından çekip kıçına soktu.

Anna acı içinde çığlık attı ve Tommy ona bağırdı. Anna şimdi yanaklarından süzülen gözyaşlarının arasından iri gözlerle ona bakıyordu. Tommy sertçe Anna'nın içine girdi ve başını coşkuyla geriye yasladı. Anna hıçkırdı ve Tommy zevkle inledi.

Devin pencereden dışarı baktı. Neredeyse varmışlardı. Güzel. Tommy işini bitirdiğinde temizlenebilir ve eğer isterlerse Yaşlılar için hazır olabilirdi.

Tommy inleyerek orgazm oldu ve Anna'nın kıçına sertçe ve derinlemesine girdi, sonra çekildi ve bacaklarının yere düşmesine izin verdi.

Tommy ona "Gördün mü, sana söylemiştim" der gibi baktı, kot pantolonunun fermuarını çekti ve yüzü zaferle kızarmış bir halde koltuğuna geri oturdu.

Devin babacan bir sesle, "Sanırım beni haksız çıkardın, Tommy," dedi. "Etkilendim. Şüphelerimi ortadan kaldırdın."

Tommy ona sırıttı.

Devin diğer Yaşlıların yanındaki koltuğuna geri döndü. Araba ana yoldan ayrıldı. Yaklaşık on dakika içinde orada olacaklardı. Top gibi kıvrılmış ve ağlamasını durdurmaya çalışan Anna'ya baktı. Önündeki koltuğun altına bakarken gözleri boş bakıyordu.

Bölüm Yetmiş İki

Adamlar çıktıktan sonra Anna limuzinin zeminine uzandı. Sessizdi. Son bir buçuk saatin cehenneminden sonra hoş bir andı.

Genç erkekler acımasızdı. Ve Tommy... Alex onu incittiğinden beri hiç bu kadar ihanete uğramış hissetmemişti. Tommy için mutluydu çünkü diğerleri
onunla alay ediyordu ama şimdi gerçekten yalnızdı. Tommy ve Tyler'ı bir şekilde müttefikleri olarak görüyordu, özellikle de dün geceden sonra.

Ama hayır, Tommy ve Tyler babalarının oğullarıydı. Görevleri onlara karşı. Onun birincil amacı olan erkekleri memnun etmek dışında ona ihtiyaçları yoktu.

Anna iç çekti. Hareket etmesi gerekiyordu yoksa Devin ona kızacaktı. Yine. Kendini dizlerinin üzerine itti ve giysilerine uzandı. Giyindikten sonra açık kapıya doğru ilerledi ve limuzinden dışarı çıktı.

Bir ormanın ortasında duruyordu. Uzun çam ağaçları etrafını sarmış, havayı tatlı kokularıyla doldurmuştu. Derin bir nefes aldı ve eve gidene kadar geçirdiği son huzur anlarının tadını çıkardı.

Yanağı acıyordu. Sol yanağına birçok kez vurulmuştu. Şişmiş gibiydi. Belki Maggie'de acıyı hafifletecek bir şey vardır.

Hafif bir tepenin aşağısında devasa bir açıklık görmek için limuzinin yanından topallayarak geçti. Yaklaşık bir futbol sahasının yarısı büyüklüğündeydi ve bir tarafı gölle sınırlıydı. Zemini koyu yeşil çimler kaplıyordu ve gölün kenarında büyük bir taş kartal oturuyordu, önünde de yarım daire şeklinde büyük bir kürsü vardı.
Alanın üç tarafı boyunca çeşitli büyüklüklerde pavyonlar vardı, kumaş duvarlar esintide dalgalanıyordu. Durduğu yere en yakın köşede, çeşitli metal kutulardan dumanlar tüten bir mutfağa benzeyen büyük bir pavyon vardı.

Etrafta açık saçık giyinmiş kadınlar vardı. Bazıları erkeklerle sevişiyor, diğerleri gruplar halinde çimlerin üzerinde yatıyordu. Birkaçı da gölde yüzüyordu.

Tepeden aşağıya doğru topallayarak inerken, kadınların kısa, şeffaf mavi elbiseler giydiğini ve üzerlerine birkaç mor ve kırmızının serpiştirilmiş olduğunu gördü. Kayışlar
inceydi ve korsajları düşüktü.

"Hanımefendi!"

Döndüğünde Maggie'nin kendisine doğru koştuğunu gördü, üzerinde mor bir elbise vardı ve sarı saçları mor bir kurdeleyle arkadan bağlanmıştı.

Anna arkadaşına gülümsedi. Washington DC'ye geldiklerinden beri onu neredeyse hiç görmemişti. Anna onun bunca zamandır ne yaptığını merak ediyordu. Belki de gezmeye gitme fırsatı bulmuştur.

"Hanımefendi, Efendi sizi bulmam için beni gönderdi. Oh!" diye haykırdı yaklaştıkça. "İyi misin?"

Anna elini yanağına götürdü ve içini çekti. "Ben iyiyim." Bugünlerde hiç olmadığı kadar iyiydi.

"Gel," dedi Maggie onun elini tutarak. "Seni temizleyeceğim. Sonra Efendi seni görmek ister."

Maggie onu gölün yakınındaki pavyonlardan birine doğru götürürken Anna etrafına bakındı. "Kim bu kızlar?" Hiçbirini tanımıyordu.

"Onlar diğer Büyüklerin Malikanelerinden gelen köleler."

Büyük bir köşkün önünde durdular. Duvarları açık iki oda vardı. Zemin yumuşak görünümlü parlak kumaşlarla kaplıydı.
renkli halılar ve bir odanın köşesinde büyük bir yatak vardı. Diğer odada ise alçak beyaz kanepelerden oluşan bir daire vardı.

Maggie kanepelerin bulunduğu odanın arka duvarındaki bir açıklıktan geçti ve birkaç dakika sonra elinde bir çantayla geri döndü. "Gelin hanımefendi. Sizi hazırlayalım."

Maggie Anna'yı göle doğru götürdü ve bir köşeyi dönerek taş bir patikaya ulaştı. Patika ağaçların arasından geçerek büyük bir ahşap binaya ulaşıyordu. Ön verandadaki sandalyelerde birkaç kız uzanıyordu. Anna merdivenlerden çıkıp içeri girerken merakla ona baktılar.

Yatakların odayı doldurduğu büyük, açık bir odaydı. Arka duvarın ortasındaki bir kapı, Malikânedeki banyolara benzeyen büyük bir banyoya açılıyordu.

Maggie Anna'nın yanaklarına bir çeşit merhem sürdükten sonra küveti sıcak su ve Anna'nın Buluşmalar'la özdeşleştirdiği parfüm kokulu yağla doldurdu. Küvete girdi ve kendini rahatlatıcı suya bırakırken iç çekti.

Anna, Cuma Buluşmaları için olduğu gibi hazırlandı. Saçları yıkandı ve vücudu ovuldu. Maggie işini bitirdiğinde Anna kendini çok yenilenmiş hissediyordu. Yüzündeki şişlik bile önemli ölçüde inmişti ve fazla morluk yoktu.

Anna diğer kızların giydiği gibi bir elbise giydi ama onunki beyazdı. Maggie saçlarını açık bıraktı ama başına ince bir halka taktı. Onun Bilezikler ve halhallar yerine takıldıktan sonra Maggie onun hazır olduğunu ilan etti.

Sahaya geri dönerlerken ayakkabı giymemişti.
Neyse ki taşlar pürüzsüzdü ve ayağını acıtmayacak şekilde temiz tutulmuştu.

Köşke geri döndüklerinde, Devin diğer Yaşlılarla birlikte koltuk odasında oturuyordu. Başını kaldırıp onu gördü ve gülümsedi.

"Ah, Anna. Çok daha iyi görünüyorsun." Devin ona elini uzattı ve o da gidip ayaklarının dibine oturdu. Anna yanına otururken Devin onun saçlarını okşadı.

Anna, Devin'i üzmemek için hareketsiz ve sessiz olmaya dikkat ediyordu. İşe yarıyor gibi görünüyordu. Sadece saçlarını okşadı.

Yaşlıların ne hakkında konuştuğuna pek dikkat etmedi, ancak hafta sonu etkinlikleriyle bir ilgisi varmış gibi görünüyordu. Uyku hali artmıştı. Ellerinin içini gizlice çimdikleyerek uyanık kalmaya çalıştı ama İhtiyarlar aniden ayağa kalkıp dağılınca Anna hafifçe sıçradı. Devin'den bir darbe bekleyerek yüzünü buruşturdu ama darbe gelmedi.

Devin onun elinden tuttu ve köşede yatak olan odaya götürdü. "Neden biraz kestirmiyorsun bebeğim? Misafirler yakında gelecek ve senin uyanık olmanı istiyorum."

Anna minnetle ona baktı. "Evet, Devin."

Devin kaşlarını çattı. "Bebeğim, bana Üstat ya da Lordum demelisin. Kendinizi malikânede sayın."

Anna yüzünü buruşturdu. "Evet, Efendim," dedi, adamın kızmayacağını umarak.

Ama hiçbir şey söylemedi. Sadece battaniyeleri onun üzerine çekti. omuzlarını ve başını öptü. Duvarları geride tutan ipleri çözdü ve oda karardı. Anna birkaç dakika içinde uykuya daldı.

Bölüm Yetmiş Üç

Anna alnında, saçlarını yüzünden uzaklaştıran büyük bir el hissetti. Yavaşça gözlerini loş odada açtı ve Ian'ın yatağın yanında diz çöktüğünü gördü. Onun kendisine baktığını görünce gülümsedi.

"Saat kaç?" Anna doğrulup etrafına bakınarak sordu. Asılı kumaşların arasından içeri süzülen güneş ışığı çoktan kaybolmuştu.

"Yediyi biraz geçiyor, Hanımefendi."

Dışarıdan gelen sesler Anna'nın bilincine sızmaya başladı. Bir mikrofon tarafından yansıtılan erkek seslerini duyabiliyordu, ancak kelimeler boğuktu.

Anna'nın göğsünde panik yükseldi. "Çok mu uzun uyudum? Dev... Yani, Efendi çok kızacak!" Yorganı üzerinden attı ve ayağa kalktı.

Ian ellerini onun omuzlarına koydu. "Her şey yolunda. Devin uyumana izin vermemizi söyledi. Bir süre daha sana ihtiyaç yok."

Maggie kumaşı bir kenara iterek odaya girdi. "İyi Akşamlar, Hanımefendi," dedi yumuşak bir gülümsemeyle.

Ian kenara çekildi ve Maggie'nin Anna'nın saçlarını taramasına ve parfümünü tazelemesine izin verdi. Maggie ona yeni, kırışmamış bir elbise verdi ve sonra Ian onu pavyonun arkasındaki bir açıklıktan dışarı çıkardı.

"Ah!" Anna keskin bir şeye basarak haykırdı.

Ian onu kollarının arasına aldı. "Kusura bakmayın. Pavyonların dışındaki alanlarda çıplak ayakla yürünmemesi gerekiyor."

Pavyon sırasının arkasına doğru yürüdü ve
gölden uzaklaştı. Anna dev kartalın önündeki ateş ışığını ve büyük bir insan kalabalığını gördü.

"Çok fazla insan var!" Anna fısıltıyla haykırdı. Kadınlar açık hava alanının kenarında diz çökmüşlerdi, ortada ise
Yüzlerce erkek, resmi olmayan Cuma gecelerinde giyilenlere benzer cüppeler ya da tunikler ve pantolonlar giyerek çimlerin üzerinde oturuyordu.

Tom kartalın önündeki kürsüden konuştu. Cübbesinin gümüş kenarları, iki uzun kavisli kutunun içinde yanan ateşin ışığında parlıyordu. kürsüyü çevreleyen şeylere benziyordu. Ateşin dev kartalın üzerine düşürdüğü gölgeler onu canlı gösteriyordu. Anna ürperdi.

Devin de dahil olmak üzere diğer İhtiyarlar da kenarları parıldayan gümüşle süslü beyaz cübbeler giymiş ve kürsünün arka ortasındaki tahtlara oturmuşlardı. Kürsünün yükseltilmiş ek bir bölümünün arka ortasında büyük, boş bir taht oturuyordu. Kürsünün kenarları boyunca Yaşlı Oğullar gümüş kenarları olmayan beyaz cübbeleriyle küçük tahtlarda oturuyorlardı. Tommy ve Tyler da onlarla birlikte oturuyordu ve Anna onların piercinglerini çoktan taktırmış olduklarını düşündü.

Anna, Ian'la birlikte karanlıkta tarlanın kenarında durmuş, Tom'un ne söylediğini hâlâ anlayamamıştı. Tom'un sözleri çimenlerin üzerindeki adamlardan gelen baş sallama ve onaylama sesleriyle karşılanıyordu. Ülkeyi büyük ve güçlü yapmakla ilgili bir şeyler. Ve onur konukları hakkında.

Birden nefesler tutuldu ve bağırışlar duyuldu. Anna kürsüye baktı ve Ölümsüzler Kaveh ve Val'in ortada durduğunu gördü. Diğer iki Ölümsüz görünümlü adam da onlarla birlikte duruyordu. Tom onlara küçük bir selam verdi ve Devin'in yanına oturmaya gitti.

Kaveh kalabalığa hitap etmek için öne doğru ilerledi. Yüksek sesle ve derin bir sesle konuştu. Anna tüm kelimeleri çıkaramıyordu ama Tom'un konuştuğundan daha fazlasını duyuyordu.

"Ölümlüler," diye başladı. "Yaşlılar, dünyanın geri kalanının aptallığını bir .....kenara bırakıp eski yöntemleri .....benimseme kararı aldılar. Bu ülke hiçbir zaman kucaklaşma ayrıcalığına sahip olmadı. "

"Anna," diye fısıldadı Ian. "Devin sana avdan bahsetti mi?"

Anna başını salladı. "Av mı?" Devin'in ava çıkacağını hayal bile edemiyordu. Bu onun tarzı gibi görünmüyordu. "Ne için avlanıyor?"

"...İhtiyar Heyetine nihai rehberlik sağlayacak olan Başkan ve Ülkenin diğer liderleri,....." Kaveh'in sesi onlara doğru yöneldi.

Ian onun yanında diz çökerken kaşları çatıldı. "Anna, bu senin için. kızlar," dedi yumuşak bir sesle. Anna anlamayarak kaşlarını çattı. "Kızların İhtiyarlar ve Diyakozlar kızları bu tarafa gönderiyor," diyerek Devin'in pavyonunun karşısındaki yönü işaret etti, "ve erkekler sizi 'avlıyor' ve ne isterlerse yapıyorlar. Çıplaksınız ve yalın ayaksınız. Devin bu yıl kuralları değiştiriyor: Size ne yapabilecekleri konusunda hiçbir kısıtlama yok çünkü orada sizi izleyecek kimse yok."

Anna'nın gözleri büyüdü ve kalbi göğsünde çarpmaya başladı. "Beni diğer kızlarla birlikte dışarı mı gönderiyor?"

Ian başını salladı.

Anna kürsüye baktı.

Kaveh "...ülkeyi eski ihtişamına kavuşturmak için iyi bir donanıma sahip..." diyordu.

"Bunu bana neden anlatıyorsun?" Anna sordu.

"Çünkü seni uyarmak istedim. Canının yanmasını istemiyorum. .....olması gerekenden daha fazla. Elinizden geldiğince .....politikacılardan uzak durun.
Özellikle de Wier. Yanında bazı oyuncaklar getirmiş ve hiç hoş görünmüyorlar."

Anna başıyla onayladı. "Ne kadar sürüyor?"

"Güneş doğana kadar. Her zaman başaramayan kızlar vardır.
gece boyunca." Ian kürsüye baktı. "Yapabileceğiniz en iyi şey saklanacak bir yer bulmak ve güneş doğana kadar orada kalmak. Tüm bunlar bittikten sonra başlayacak." Kürsüye doğru işaret etti. "Gitme vaktiniz geldi. Sadece farkında olun ve kendinizi korumanın bir yolunu düşünmeye başlayın." Ian aldı
elini tuttu ve onu kalabalığın arkasına doğru götürdü. Oturan adamların ortasında uzun bir yol kalmıştı. "Yavaşça yukarı doğru yürü. Ön tarafa geçtiğinizde her zaman yaptığınızı yapın. Ayağa kalktığında sana talimatlar verilecek.
Orada."

"Teşekkür ederim, Ian," diye fısıldadı ve ona küçük bir

gülümseme verdi. Adam başını salladı ve onu biraz itti.

Anna önündeki kürsüye baktı. Devin çıplaktı ve Kaveh'in önünde diz çökmüştü, o da dizlerinin üzerindeydi ve kolunu Devin'in göğsüne dayamıştı. Devin'in yüzü pembeleşmişti ve sanki bir tür rahatsızlığı gizlemeye çalışıyormuş gibi görünüyordu. Anna yaklaştıkça Devin'in de diğer erkeklerin teslimiyet göstererek Kardeşliğe kabul edildiği gibi Başkan yapıldığı anlaşılıyordu. Ama bir şey farklıydı. Devin'in yüzü itaatkâr görünmüyordu ve neredeyse Ölümsüzlerin sahip olduğu gibi küçük bir parıltıya sahip görünüyordu.

Anna kürsüye yaklaştıkça başını eğdi ve geçerken adamların ona baktığını gördü. Ön tarafa yakın olan adamlar
tunikler ve pantolonlar. Daha uzaktaki adamlar cübbe giyiyordu. Capitol'de tanıştığı adamlardan birkaçını görene kadar tunik giyen adamların kim olduğunu merak etti. Gözünün ucuyla, bir adam gördüğüne yemin edebilirdi.

Başkan ve Başkan Yardımcısı ön sırada oturuyor.

Kürsüye geldi, diz çöktü ve başını sıcak çimlere doğru eğdi. Her iki yanındaki ateşlerin sıcaklığını hissedebiliyordu.

Bir an sonra üzerinde bir varlık hissetti. "Ayağa kalk kızım." Bu Kaveh'ti.

Anna hızla ayağa kalktı ve Kaveh onu kürsüye götürmek için elinden tuttu. Platformun ortasında durdu ve kolunu Anna'nın omuzlarına koyarak onu çimlerin üzerindeki adamlara bakacak şekilde çevirdi. Devin hâlâ olduğu yerde diz çökmüş, başı öne eğik ve hareketsizdi. Tek hareket, nefes alırken kaburgalarının hafifçe genişlemesiydi.

"Bakın ölümlüler. Bir Ölümsüz'ün kızı. Başkanınız tarafından doğar doğmaz sahiplenildi ve onun Metresi olmak üzere yetiştirildi." Kaveh, Anna'nın elbisesinin eteklerine uzandı, başının üzerine kaldırdı ve yana doğru fırlattı. Onun
Elleri göğüslerine gitti ve sıktı. "Çok güzel, değil mi?"

Oturan erkeklerden takdirkâr kıkırdamalar geliyordu. Kaveh onun boynunu öptü ve eli bacaklarının arasında gezindi. Anna onun uzun eli karşısında
Parmakları etini ayırdı ve içine girdi. Parmaklarını içinde hareket ettirirken inanılmaz hisler vücudunu doldurdu. Dizleri titrerken omuzlarından geçen kolu kavradı. Kendini uçacakmış gibi hissediyordu....

Aniden doruğa ulaştığında çığlık attı. Başı dönmeye başladı. Kaveh'in parmakları ıslak etinde ustalıkla hareket ettikçe zevk alıyordu. Yıldızlara doğru roketledi ve ağırlıksız bir coşku içinde havada döndü.

Vücudu gevşediğinde, birkaç el tarafından kaldırıldığını ve düz sert bir yüzeye yerleştirildiğini hissetti. Gözlerini açmaya çalıştı ama yapamadı.
Nedense. Orgazmdan dolayı başı dönüyordu ve en ufak bir uyarıyla tekrar boşalabilecekmiş gibi hissediyordu. Tüm vücudu yüzüyormuş gibi hissediyordu. Dizleri birbirinden ayrılmıştı ve parmakları kedi dudaklarını birbirinden ayırdı.

"Mükemmellik, değil mi?"

Birdenbire kocaman bir yarak içine girdi ve şaşkınlık, zevk ve acı içinde haykırdı. Alex'ten daha büyük hissetti. Anna gözlerini açmayı başardı. Kartalın başı başının üzerindeydi. Aşağı baktı ve Kaveh'in kalçalarını tuttuğunu ve onu becerdiğini gördü. Anna ona baktığında sırıttı ve Anna'yı tekrar zevkin doruklarına çıkaran güçlü bir hamle yaptı.

Sırtını kamburlaştırdı ve zevk dalgaları sert ve hızlı bir şekilde gelirken haykırdı. Kaveh devasa aletini tekrar tekrar içine soktu, bu da onu daha da yüksek bir zevke itti. Zihninin ve bedeninin bu zevkle dolup taştığını hissetti ve kendini dalgadan dalgaya bıraktı.

Bölüm Yetmiş Dört

Devin kürsüde çıplak ve hareketsiz bir şekilde diz çöktü. Kendini sersemlemiş ve yenilmez hissediyordu. Kaveh'in bedenine girmesine izin vermek ona uzun zamandır yaşadığı en inanılmaz duyguyu yaşatmıştı. Kendisi ve Ölümsüz arasındaki güç transferini hissetti.

Pek çok kişinin sandığı gibi kendisini Ölümsüzlerin otoritesine teslim etmemişti. Ritüelin amacı bu değildi. Devin'e Ölümsüz güçler vermekti; bir Yaşlı olduğunda verilenden daha fazlası. Bu aşılama ilkbaharda uygun bir kurbanla sağlamlaştırılacaktı ama bu arada sahip olduğundan daha fazla ikna gücü, karizma ve insan doğasını anlama yetisiyle tatmin olacaktı.

Anna'nın orgazm sesleriyle siki zonkluyordu. Kaveh'in kocaman bir siki vardı ve harika hissettiriyordu. Devin Anna'nın nasıl hissettiğini hayal edebiliyordu. Kaveh, Alex'i utandırıyordu. Devin sırıttı. Anna kendine gelebilirdi.
Ölümsüz'ün sikini diğer efendisininkinden daha çok arzuluyordu.

Devin delinmiş sikine bakarken, daha büyük göründüğüne yemin edebilirdi. Belki de Başkan'a verilen tek şey zihin gücü değildi. Kendi kendine gülümsedi. Daha önce boyutuyla ilgili bir sorunu olmamıştı. Ama daha büyük her zaman daha iyiydi.

Anna Ölümsüzlerin her biri tarafından becerilecek, sonra da onu Devin'e sunacaklardı. Devin ile Anna arasındaki bağ güçlenecek ve Devin Anna yanında olmasa bile onun güçlerini kullanabilecekti. Ama o da daha ikna edici olacaktı. Birlikte inanılmaz şeyler yapabileceklerdi.

Tanrım, siki zonkluyordu. Anna'nın amını o kadar çok istiyordu ki tadını alabiliyordu. Ve ne kadar tatlı bir tattı.

Zevk çığlıkları ve ecstasy çığlıkları yüzünden sesi kısılıyordu. Ölümsüzlerin homurtuları ve inlemeleri sadece onun iştahını kabartmaya yarıyordu.

Daha fazla iştah. Uzanıp sikini okşamak istedi ama transa geçmiş gibi hareketsiz kalması gerekiyordu.

Sonunda Kaveh Devin'e döndü ve omzuna dokundu. Devin başını kaldırdı ve uzun boylu Ölümsüz'ün önünde durdu.

"Kızımız sikiniz için olgunlaştı, Başkan. Onu alın ve kendinizin yapın."

Devin sırıtarak Kaveh'e baktı ve Anna'ya döndü. Anna çıplaktı ve taş masanın üzerinde kıvranıyordu. Bacakları açıktı ve çimlerin üzerinde oturan adamlara çok ıslak, şişmiş bir am gösteriyordu. Devin platforma en yakın olan birkaç adamın kendilerini okşadığını görebiliyordu.

Devin masanın ucunda diz çöktü ve dilini hassas etin üzerinde gezdirdi. Anna inledi ve sıçradı. Val ve başka bir Ölümsüz,
Sohrab onun yanında durmuş, onu masanın üzerinde tutuyordu. Devin onu tekrar yaladı, sonra dilini açık yarığına soktu ve Ölümsüz'ün tohumunu dilinde tattı. Güçlerin vücudunda katılaşmasına yardımcı olacağını bildiği için sıvıyı hevesle yaladı. Ayrıca, buna ihtiyacı yoktu. En azından şu anda.

Devin onun vücudunu yalayıp emebildiği kadar emdikten sonra ayağa kalktı ve sikini onun açıklığına bastırdı. Kadının gözleri açıldı ve adam ona gülümsedi. Kendini onun vücuduna bastırdığında, gözleri genişledi ve ağzı şaşkınlıkla açıldı. Adam daha büyük olmalıydı. Yoksa neden böyle şaşırsın ki? Ayak bileklerini omuzlarına bağladı ve kalçalarını kavradı, sonra içine girip çıkmaya başladı.

İticileri arttıkça inlemeye başladı. "Benim için gel, bebeğim," dedi usulca.

Tekrar inledi, sonra vücudu sertleşti ve doruğa ulaşırken başını ileri geri salladı, kaslarını onun etrafında sıktı ve kendi salınımını getirdi. Başı geriye yaslandı ve ona tutundu
düşmemek için uyluklarını sıkıyordu. Aralarındaki bağ güçlendikçe başı dönmeye başladı.

Anna, ruhu Devin'in ruhuyla birleşirken acı içinde haykırdı. Normalde bu onun için acı verici olmazdı ama Alex'e bağlı olan kısmı Devin'in müdahalesine isyan etti. Alex'in onun üzerindeki kontrolünü yeniden kazanma şansı vardı ama bu çok küçük bir ihtimaldi. Tekrar çığlık attı ve Ölümsüzlerin tutuşuna karşı kendini çekti.

Sırtını masadan kaldırdı ve yüzü acıyla buruştu.
Siktiğimin Alex'i! Devin, Alex'e müdahalesinin Anna'yı ne kadar incittiğini tekrar söylemeyi ihmal etmemeliydi. Tabii ki, yüksek bir olasılık vardı

Alex, Devin'in bu özel ritüeli gerçekleştirme ihtimalini aklına bile getirmemişti.

Anna'nın da avın bir parçası olmasını istemişti ama bu olaydan sonra bunu yapabilecek durumda olacağından şüpheliydi. Yarınki toplantılara ve belki de seks partisine katılmasına izin vermekle yetinmek zorunda kalacaktı.

Yarın gece.

Devin vücudunda başka bir zevk dalgası patladığında haykırdı ve Anna tekrar çığlık attı. Hâlâ onunla tamamen birleşmeye çalışıyordu ama bunun işe yaramayacağını anladım. *Siktir!* Devin onu içinden çıkardı ve ellerini kalçalarının her iki yanındaki masaya dayadı, nefes nefese kaldı. Devin bitkin düşmüştü. Belki de Anna'yı köşküne geri götürüp uyumaya gitmeliydi. Diğer Yaşlılar avla ilgilenebilirdi.

"Kızımızı ele geçirdiniz mi Başkan?" Kaveh yüksek sesle sordu.

"Sahip çıktım," diye açıkladı Devin. "Onu kendime ait olarak kabul ettim. Ben onun bir parçası olduğum gibi o da benim bir parçam."

Kaveh Anna'ya uzandı ve oturmasına yardım ettikten sonra Devin'in ayaklarının dibinde diz çöktü. "Efendine bak kızım."

Anna bitkin gözlerle Devin'e baktı, sonra başını yere eğdi.

Val ve diğer iki Ölümsüz, Sohrab ve Cyrus, Devin için yeni bir cübbe getirdiler. Diğer cübbeler gibi beyazdı ama kenarları altın ve yeşil renkteydi ve kutsal desenin yanı sıra tohum elmaslar da dikilmişti. Giymesine yardım ettiler ve beline altın bir kuşak bağladılar.

"İşte Başkanınız," dedi Kaveh yüksek sesle.

Devin çenesini dik tutarak Yaşlıların önünde eğilmesini izledi ve ardından diğer adamlar da onu takip etti. Parktaki herkes onun önünde eğildi. O başarmıştı! Arzuladığı yere ulaşmıştı. İki buçuk

Onlarca yıllık planlama ve çalışma meyvesini vermişti. Başkan ve Başkan Yardımcısı bile onu selamladı. Devin sırıttı.

"Kardeşlerim," dedi Devin yüksek sesle. "Bu neşeli olayı bir avla kutlayalım." Devin, kızların başörtülerini çıkardıklarını görünce sırıttı.

elbiselerini giyip hızla ormana doğru ilerlerler. "İlerideki ormanda sahip olunacak yüzlerce kız var. Kimse izlemeyecek, istediğiniz gibi eğlenin. Şimdi başlıyor ve şafakta bitiyor."

Adamlar alkışladı ve dağılmaya başladı.

Devin, ayaklarının dibinde eğilen Anna'nın çıplak bedenine baktı. Elbisesini aldı, sonra ona döndü. "Anna."

Kız donuk gözlerle ona baktı. "Evet, Efendim?"

Elbiseyi ona uzattı. "Giyin. Pavyona geri dönüp uyuyacağız."

Başını salladı ve ayağa kalkarak hızlıca elbisesini giydi.

Devin giyinirken çimenlik alana baktı. Bazı adamlar alanda kalmış ve birbirleriyle sohbet ediyorlardı. Anna'nın elini tuttu ve Başkan'la konuşmak için aşağı indi.

"Mitch, seni Anna ile tanıştırayım," dedi gülümseyen adama. "Anna, Başkan'la tanış."

Anna reverans yaptı. "İyi akşamlar lordum," dedi yumuşak bir sesle. "Merhaba tatlım," dedi başkan güneyli ağzıyla. Başkan yanağını okşamak için uzandı. "Çok güzel."

Devin onun seçilmesini kabul etmemişti ama o zamanlar pek söz hakkı yoktu. Artık öyle değil. Sekiz yıl pek çok değişiklik getirmişti. Devin'in seçimi Wier, bir sonraki başkan olacak.

"Ava mı gidiyorsun?" Devin sordu. Adamlardan bazıları gitmemeyi tercih etti. Arkadaşlarını daha önceden seçmişlerdi ve onları odalarına ya da pavyonlarına geri götüreceklerdi.

Mitch başını salladı. "Hafta sonunun bu yönünden hiç hoşlanmadım. Benim onların peşinden koşmam yerine onların bana gelmesini tercih ederim. Kovalamak için çok yaşlıyım."

İki adam da güldü. Devin, Mitch'in Anna'yı nasıl dikkatle izlediğini gördü.

Anna sessizce durdu ve yere baktı.

"Bunu anlayabiliyorum. Gitmeyi planlamıştım ama bu akşam beni beklediğimden daha fazla yordu." Başkan'a baktı. "Anna'yı size önerirdim ama korkarım bu gece pek iyi bir arkadaş olmaz. O da çok yorgun. Belki yarın?"

Diğer adam başını salladı. "Bunu çok isterim." Ona gülümsedi. "Bu çok hoşuma giderdi."

"Güzel," dedi Devin başını sallayarak. "İzin verirseniz, Anna'yı yatırmaya gidiyorum."

"Tabii ki. Yarın görüşürüz Devin."

Devin kolunu Anna'nın omuzlarına doladı ve onu göl kenarındaki pavyonlarına götürdü.

Onlar geldiklerinde Ian oturma odasından çıkıyordu. Anna'yı görünce şaşırmış görünüyordu. "Onu dışarı göndereceğini sanıyordum," dedi kaşlarını çatarak.

"Ondan bir parça almayı mı umuyorsun?" Devin güldü. "Onu yıprattım ve bu gece pek eğlenceli olmayacak. Yarın yakala onu."

Ian sırıttı. "Elime geçen her fırsatta."

Arkadaşı uzaklaşırken Devin kıkırdadı. Ian'ın Anna'yı önemsediğini biliyordu ama görevlerine engel olmadığı sürece Devin'in umurunda değildi.

Anna'yı yatağa götürdü ve battaniyelerle örterek yatırdı. Ortalık sessizdi. Bu kadar uzun bir günün ardından, Devin dikkatinin dağılmamasını takdir ediyordu.

Yeni bornozunu çıkarıp yakındaki bir kancaya astı, sonra Anna'yla birlikte yatağa girdi. Öğleden sonra ve akşam iyi davranmıştı. Bu onu memnun etmişti. Onu kollarının arasına aldı ve neredeyse anında uykuya daldı.

Bölüm Yetmiş Beş

Cumartesi sabahı çoğunlukla toplantılarla geçti. Anna Devin'in yanında kaldı ve o söylediğinde erkekleri memnun etti. Nedense şimdi ona itaat etmek daha kolay görünüyordu ve dün gecenin bununla bir ilgisi olup olmadığını merak etti.

Öğle yemeğinde Devin biraz kendine zaman ayırabileceğini söyledi. Biraz yiyecek aldı ve tek başına bir ağacın altındaki masaya oturdu. Etraftaki erkekler politikacılar yerine Kardeşlerdi ve onu yalnız bıraktılar. Biraz sessizlikten memnundu.

Karşısına biri oturduğunda düşünceleri içinde kaybolmuştu. Başını kaldırdığında Tommy'nin ona tereddütle gülümsediğini gördü. Beyaz bir tunik giymişti.
Elders gibi.

"İyi günler lordum," dedi titreyen bir sesle ve tabağına baktı. Titriyordu ve adamın ne istediğini merak ediyordu.

"Anna..." dedi elini uzatıp. Başını iki yana salladı. "Anna, sana yaptığım şey için çok üzgünüm..."

"Özür dilemenize gerek yok lordum," dedi Anna. "Ben sadece bir köleyim." "Ben seni öyle görmüyorum."

"O zaman gerçeği görmüyorsun." Anna elini ağzına kapattı ve korkuyla ona baktı. "Özür dilerim lordum!"

Tommy kıkırdadı ve onun elini sıktı. "Özür dileme, Anna. Ve bana 'lordum' demek zorunda değilsin. Adımı söylemen hoşuma gidiyor."

"Bu uygunsuz, lordum. Siz bir Yaşlı-Oğulsunuz. Size son derece saygılı davranmalıyım."

"Bana normal davranmanızı tercih ederim."

"Size saygısızlık edersem Efendim çok üzülür, Lordum."

Tommy kaşlarını çattı. "Pekâlâ. Başını belaya sokmak istemem." Onun elini tekrar sıktı. "Anna, bana bak."

Sinirli bir şekilde ona baktı.

"Dün yaptığım şey, Anna....." Gözleri keder doluydu. "Benim Öfke beni daha iyi hale getirdi. Devin beni kışkırtıyordu. "

"Sorun değil lordum. Yapmanız gerekeni yapmak zorundaydınız. Ben iyiyim." Ona kibar bir gülümseme verdi. "İstediğiniz bir şey var mı?"

"Özür dilemek istedim." Ona utangaç bir gülümseme verdi. "Belki bunu telafi etmeme izin verirsin?"

Anna kaşlarını çattı.

"Nasıl?" "Yemeğini

bitirdin mi?"

Anna yarısı yenmiş öğle yemeğine baktı. "Nasıl isterseniz lordum."

Tommy başını salladı. "Yemeğini bitir."

"Hayır, gerçekten lordum. I. "

"Yemeğini bitir, Anna. Ben bekleyebilirim."

Anna utangaç bir şekilde gülümsedi ve hızlıca yemeğini yedi. Yemeğini bitirdiğinde, adam Anna'nın elinden tuttu ve onu tarlanın kenarındaki bir pavyona götürdü.

Duvarları kapatmak için ipleri çözdü ve onu kollarına çekti. "Senden hoşlanıyorum, Anna. Hem de çok."

Çenesini kavradı ve dudaklarını dudaklarıyla yakaladı, onları okşadı ve içinde sıcak hissetmesini sağladı. Ellerini göğsünden yukarıya doğru kaydırdı ve

omuzlarını boynunun arkasında kavradı. Eli başının arkasına kayarak başının arkasını kavradı ve dilini yumuşak dudaklarının arasından geçirerek öpücüğünü derinleştirdi.

Adam onu kendine yakın tutarken Anna usulca inledi. Bir eli sırtından aşağıya, kalçasına doğru kaydı. Onu nazikçe geriye ve arkasındaki yatağa doğru itti.

Adam üzerine uzandığında Anna iç çekti ve kollarını adamın boynuna dolayarak onu derinden öptü. Adamın eli Anna'nın yan tarafına kayarak göğsünü okşadı ve yumuşak bir inilti çıkardı.

"Tanrım, Anna. Burada seninle sonsuza dek kalabilirim," dedi Tommy, Anna'nın boynunu öperek ve dilini Anna'nın köprücük kemiğinin üzerinde gezdirerek.

Anna başını tekrar yatağa bastırdı ve göğsünü yukarı kaldırdı. Kıkırdadı ve elbisesinin üst kısmını aşağı çekerek pembe meme ucunu ağzına aldı. Sertleşmiş memeyi emerken ikisi de inledi. Kalçalarını onunkilere doğru bastırdı ve ereksiyonunu ona karşı hissetti.

"Tommy," diye iç geçirdi, adam diğer göğsüne doğru ilerlerken ellerini saçlarında gezdirdi.

Adam onun göğsünü emip yaladı ve kadın onun altında kıvrandı.

Bacaklarını adamın kalçalarına doladı, amı onun için ağrıyordu. O vermişti

Bugün bol bol oral seks yapmıştı ama Devin'le o sabah erken saatlerde yaptıkları dışında seks yapmamıştı. Ona karşı şaşırtıcı derecede nazik davranmıştı.

Ama şu anda efendisini düşünmek istemiyordu. Tommy'yi düşünmek istiyordu. Tatlı Tommy'yi.

Tommy elbisesini başının üzerinden çekip yatağın yanında yere attı, ardından tuniğini çıkarıp vücudunun üst kısmını iyice ortaya çıkardı. Anna gülümsedi ve ellerini onun göğüs kaslarında gezdirdi. Lisede futbol oynadığını ve Harvard'da da oynamayı umduğunu söyledi.

Yukarı doğru hareket etti ve yanaklarını, çenesini ve dudaklarını öptü ve boynuna ve göğüslerine doğru indi. Adamın bir gün önce canını yaktığı her yeri öptüğünü fark etti. Karnına doğru ilerledi ve bacaklarını ayırarak aşağı indi.

"Ah, Anna," diye mırıldandı hassas ete karşı.

Dili dışarı fırladı ve ipeksi kıvrımlara girdi, onun tatlı sularını tadarken zevkini mırıldandı. Öne doğru eğildi ve dilini kızın yarığının derinliklerine gömdü.

Tommy dilini onun içine sokarken Anna yüksek sesle inledi. "Tommy..." diye mırıldanarak parmaklarını onun kalın saçlarının arasından geçirdi.

Dudakları klitorisinin etrafına yapıştı ve hafifçe emdi, Anna'nın iç çekmesine ve yumuşak bir şekilde ağlamasına neden oldu.

"Oh! Oh, Tommy," diye miyavladı. Karnının derinliklerinde bir karıncalanma hissetti ve inledi; orgazmın kıpırtıları dünyası parlak renklere bürünene kadar gittikçe güçlendi.

Tommy onu öpmek için geri çekildi. "Hmmm," dedi derin bir fısıltıyla. "Pantolonum hâlâ üzerimde." Kıkırdadı ve yan tarafına doğru yuvarlandı.

Anna hızla doğrulup adamın pantolonunun kemerini çözdü ve kalçalarından aşağı indirmesine yardım etti. Artık çift halka piercingi olduğunu gördü. "Acıyor mu?"

"Öyle oldu." Sırt üstü uzandı ve kalçasını okşadı. "Şimdi değil. Tabii bu sabah ve dün gece yatmadan önce bir sürü ağrı kesici aldım."

Anna eğildi ve yeni piercingi öptü. "Ava mı gittin?" diye dikkatle sordu, sonra onu yavaşça ağzına aldı.

Tommy inledi. "Hayır. Babam bunun iyi bir fikir olmadığını söyledi. Eğer yaparsam bu sabah çok canım yanacakmış. Tyler gitti ve bu sabah gerçekten çok ağrıyordu."

Anna kendi kendine gülümsedi. Adamın gitmemiş olmasına içten içe seviniyordu. Adam ayağa kalkıp onu sırt üstü yatırana kadar ona yapabileceği en iyi oral seksi yaptı.

"Seni istiyorum," diye mırıldanarak kendini onun bacaklarının arasına yerleştirdi. Öne doğru itti ve kendini onun derinliklerine gömerken inledi. "Oh, Tanrım, Anna."

İlk başta yavaşça hareket etti ve Anna onun varlığının tadını çıkararak bacaklarını onun etrafına sardı. Dudaklarını onunkilere bastırdı ve hareketlerini hızlandırdı. Vücutları birlikte ritimle hareket ederken ikisi de inledi ve iç çekti. Her ikisi de birbirlerinin kollarında patlayana kadar birbirlerine karşı daha hızlı ve daha hızlı hareket ettiler.

Tommy nemli alnını Anna'nınkine bastırdı ve ona gülümsedi. Anna da gülümsedi. Ondan gerçekten hoşlanıyordu. Adamın ülkenin öbür ucunda yaşıyor olması çok kötüydü. Onu birkaç kez öptü, sonra yuvarlandı ve ona sarıldı. Battaniyeyi üzerlerine çekti ve sessizlikte birlikte uzandılar.

Tam uykuya dalmak üzereydi ki içinde garip bir his hissetti. Sanki Devin onu çağırıyordu ama kelimeleriyle değil de zihniyle.

Aniden doğruldu. "Gitmem gerekiyor."

"Ha? Ne?" Tommy kafası karışmış bir halde sordu. Uykuya dalmıştı.

"Üzgünüm, Tommy. Sanırım Devin beni istiyor." Sürünerek yataktan çıktı ve elbisesini giydi, sonra ona gülümsedi. "Teşekkür ederim. Bu gerçekten hoşuma gitti."

Onun eline uzandı. "Ben de." Sırıttı. "Seni daha sonra tekrar çalabilirim."

Anna kıkırdadı. "Önce Devin'e sorsan iyi olur."

"Yapacağım. Başının belaya girmesini istemiyorum." Onu aşağı çekti ve öptü. "Sonra görüşürüz."

Ona sevgiyle gülümsedi ve başını salladı. "Umarım öyledir." Ona bir süre daha baktıktan sonra Devin'i bulmak için aceleyle uzaklaştı.

*****

Devin, Anna'nın ayaktayken hızla ona doğru yürümesini izledi pavyonunun dışında. Onun için yaptığı sözsüz çağrı işe yaramıştı. Güzel. Yürürken adımlarında bir sıçrama vardı. Nereye gitmişti?

"Mutlu görünüyorsun," diye yorumladı Devin yaklaşırken. Kızın yanakları pembenin hoş bir tonuna dönüştü. "Nerelerdeydin?"

"Tommy ile," dedi endişeyle.

Devin başını salladı. Tommy bir önceki gün onu fena halde incitmişti ve onun sevgisi hâlâ yerinde miydi? Gerçekten de kendini çok iyi toparlıyordu. Elbette bu, Alex'i ona acımasızca davrandığı için affettiğinde de belli olmuştu. Yoksa tacizden hoşlanıyor ve daha fazlası için geri mi dönüyordu? Devin'e de her zaman geri dönüyordu. Belki de bir mazoşist yaratmıştı? İlginç bir düşünce.

"Çağrımı hissettin mi?" Devin sordu.

"Evet, Usta."

"Aferin kızıma." Onu kendine çekti. "Bugün olduğu gibi beni memnun etmeye devam et ve son birkaç günden daha keyifli bir şekilde devam edeceğiz. Anladın mı?"

"Evet, Usta," diye fısıldadı, başını kaldırıp ona bakarak. "Deniyorum, Usta." "Biliyorum bebeğim," diye mırıldandı boynuna karşı. Ellerini kaydırdı

Aşağı indi ve kalçalarını ereksiyonuna doğru bastırarak kıçını avuçladı. Sabahtan beri onun ağzını sikin üzerinde izliyordu. Şimdi onun dudaklarını sikinin etrafında görmek istiyordu. "Em beni bebeğim," diye mırıldandı.

Anna dizlerinin üzerine çöktü ve adamın pantolonunu çözdü. Anna onu kavradı ve adam onun genişleyen gözlerine gülümsemekten kendini alamadı. Kadın şaşkınlıkla ona baktı. "Efendim"

"Bu sabah fark etmedin mi?" diye sordu kıkırdayarak.

"Düşünmüştüm. " Kızardı. Bir süre daha onu inceledi, sonra onu ağzına aldı. Onun güzel ağzına.

Onu şu anda yatağa sürüklemek isterdi ama Mitch'e bu öğleden sonra ona eşlik edeceğine söz vermişti. Önümüzdeki birkaç ay boyunca bu adamla uğraşmak zorundaydı ve özellikle Anna'nın yardımıyla ondan hâlâ faydalanabilirdi.

Güneş ışığına karşı gözlerini kapattı ve başını sikinin üzerinde tuttu. Onun dokunuşuyla irkildi ama uzaklaşmadı. Onun yanında gergin olduğu için onu suçlayamazdı. Ne de olsa onu öldürmüştü. Arada sırada gözlerindeki korku gölgesini görebiliyordu. Yapılmış olması gerekiyordu. Aksi takdirde, şu anda bulunduğu yerde olmazdı.

Kadın sihrini konuştururken inledi. Dudakları, genişleyen çevresiyle birlikte daha da sıkıydı. İnanılmazdı. Kendini doruğa yaklaşırken buldu. Boşaldığında alçak sesle inledi ve sıvısının kadının ağzına fışkırdığını hissetti. Kadın onu yalayarak temizledi, sonra adam onu ayağa kaldırdı ve pantolonunu bağladı.

"Gel, Anna. Başkan'la bir randevun var."

*****

Anna ormanda böyle bir lüks beklemiyordu. Burası mermer zeminli ve duvarlı bir saraydı. Kardeşliğin "özel konukları" için inşa edilmiş uzun, iki katlı bir binaydı. Yani politikacılar için. Politikacılar
Kardeşler pavyonlarda ya da ormanın başka bir yerindeki başka bir pansiyonda kaldılar.

Anna dün gece Pavyon'un açık havasında uyumayı sevmişti. Daha önce hiç kamp yapmamıştı ve muhtemelen hiç yapmayacaktı. Ama açık havayı seviyordu. Muhtemelen Jack onu çoğu zaman eve hapsettiği içindi. Malikânedeki odasının güzel yanlarından biri de buydu. Kendi özel bahçesi vardı, oysa dairesinin bir balkonu bile yoktu.

Devin onu iki kavisli merdivenden birine ve koridorun sonundaki çift kapılı odaya götürdü. "Ian seni aşağıda bekleyecek. İşin bittiğinde aşağı in ve Ian seni bana geri getirsin."

"Evet, efendim."

Devin uzaklaştı ve Anna'yı koridorda yalnız bıraktı. Kapıyı çaldı ve bir süre sonra Başkan kapıyı açtı.

Onu gördüğünde genişçe gülümsedi. "Merhaba tatlım," dedi. Anna küçük bir reveransla, "İyi günler lordum," dedi.

Adam kenara çekilerek kızın büyük bir odaya girmesine izin verdi. Tyler ve Tommy'nin otel odasına benziyordu ama lüks bir adım daha ilerideydi.

Anna, adam kapıyı kapatana kadar bekledi. "Sizi nasıl memnun edebilirim lordum?" diye sordu.

Sırıttı. "Eminim beni memnun etmenin pek çok yolu vardır," dedi ve onu yatak odasına götürdü.

Bölüm Yetmiş Altı

Anna birkaç saat sonra Devin'in pavyonuna döndü ama Devin orada değildi. Başkan onu çok fazla incitmemişti ve yürüyebiliyordu. Senatörle geçirdiği zamana hiç benzemiyordu. Ayrılırken mutlu görünüyordu ve önemli olan da buydu.

"Ne yapmalıyım?" diye sordu onu geri getiren Ian'a. "Burada bekle," diye cevap verdi. "İstersen uzanabilirsin, ama perdeleri açık bırak. Gidip Devin'i bulabilecek miyim bir bakayım."

Anna yatağa uzandı ve sahadaki insanları izledi. Büyük Oğullar diğer bazı erkeklerle futbol oynuyorlardı. Tommy'nin zıplayıp Rylan'ın kafasının üzerinden topu yakaladığını gördü ve gülümsedi. Ülkenin öbür ucunda yaşıyor olması gerçekten çok kötüydü. Onu ne kadar sık görebileceğini merak ediyordu, tabii görebilecekse.

Güneş gökyüzünde alçalmaya başlamıştı ve Anna'nın midesi gurulduyordu. Maggie elinde bir tepsi yemekle geldiğinde akşam yemeği yemeye gidip gidemeyeceğini merak ediyordu.

"Yemeğinizi getirdim Hanımefendi," dedi gülümseyerek. "İşiniz bittiğinde, sizi bu gece için hazırlanmaya götüreceğim."

Anna yemeğini yedikten sonra Maggie'yi dün yıkandığı yere kadar takip etti. Burası bu gece çok daha kalabalıktı, hazırlanmaya çalışan kızlarla doluydu. Çok gürültülüydü. Anna kendini yerinde hissetmiyordu, özellikle de kızlar yaptıkları işi bırakıp ona baktıklarında.

Kendisine bakıp kıkırdayan beş kişilik bir kız grubunun yanından geçerken yüzü kızardı.

İçlerinden birinin yüksek sesle, "...bu kadar yüksek ve kudretli bir yere gelmek için ne yaptığını merak ediyorum," dediğini duydu.

Bir diğeri Anna'ya kötü kötü bakarak, "Kendini bizden daha iyi sanıyor," dedi.

Maggie onu savunarak, "Hanımefendiye saygılı davranmalısınız," dedi. "Babasının kim olduğu onun suçu değil."

İlki homurdandı. "Nereden biliyorsun? Belki de sadece iddia etmiştir. Bunu nasıl kanıtlayabilirsin?"

"Ölümsüzler öyle olduğunu söyledi," dedi Maggie. "Ve Başkan."

Diğer kızlar gözlerini devirdi. Biri onun elini tuttu. "Baksana, sanki nişanlıymış gibi pırlanta yüzük takıyor."

Anna elini çekerek, "Dev... bunu bana Ustam verdi," dedi. "Yüzüğü görmek istiyorum." Kız yüzüğü Anna'nın parmağından çekmeye çalıştı. "I
"Bu kadar çok elmas takmanın nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum."

Anna elini sıktı ama diğer kız daha güçlüydü. Başka bir kız onun diğer kolunu yakaladı.

Anna Maggie'yi aradı ama o yoktu. Diğer kızlar da fark etti.

"Oh, küçük orospun seni terk etti," dedi ilki. "Belki şimdi seninle biraz eğlenebiliriz. Kimse buraya geri gelmeyecek, sen
biliyorum."

Biri saçını çekerken Anna bağırdı. Tutuşa karşı mücadele etti ve kurtuldu. Kızlardan biri hâlâ yüzüğünü parmağından çıkarmaya çalışıyordu ve sonunda başardı.

Anna'nın içinde bir öfke birikti ve kıza doğru hamle yapıp yüzüne vurdu. "Yüzüğümü geri ver."

Başka bir kız Anna'yı arkasından yakaladı ve onu çekerek yere itti.

"Bakın, ben bir prensesim!" dedi yüzüğünü alan kız. "Hepiniz önümde eğilin."

Odadaki kızların hepsi güldü.

"Belki de harika bir ağzı vardır. Belki de elmasları bu şekilde alıyordur."

Anna saçlarının tekrar tutulduğunu hissetti ve yüzüğünü tutan kızın açılmış bacaklarına doğru itildi. Anna elinden geldiğince mücadele etti ama savaşmak için çok fazla vardı. Ağzı kızın amcığıyla temas etti. "Ye beni,"

diye homurdandı kız.

Anna kaçmak için mücadele etti ama mücadelenin anlamsız olduğunu fark etmeye başlamıştı. Asla kazanamayacaktı. Omuzları çöktü ve kızın tadına bakmak için dilini uzattı. Belki işbirliği yaparsa gitmesine izin verirlerdi.

Ama Devin'in yüzüğünü kaybedemezdi. Çok kızardı.

Anna geri itti ve yüzüğün takılı olduğu ele uzanarak tekrar kıza doğru hamle yaptı.

Bağrışmalar ve çığlıklar arasında Anna yüksek bir erkek sesi duydu. Anında bütün kızlar dizlerinin üzerine çöktü. Anna dönüp baktığında Devin, Tom, Connor, Oscar ve Ian'ın kapıda durduğunu gördü. Hepsi de kızgın görünüyordu. Anna arkalarında Maggie'yi görebiliyordu. Devin Anna'ya bir bakış attı ve Anna dizlerinin üzerine çöktü.

"Ne oluyor lan?" Devin homurdandı.

*****

Devin ve diğer Yaşlılar Anna'nın bulunduğu yere doğru yürürken sessiz odada ayak sesleri yankılandı. Titriyor ve gözlerini hızla kırpıştırıyordu.

Onun üzerinde durdu ve aşağı baktı, sonra iç çekti. "Ayağa kalk, Anna."

Anna hızla ayağa kalktı ve onun göğsüne baktı. Adam onun çenesini kavradı ve yüzünü kaldırdı. "Ne oldu?" diye sordu yumuşak bir sesle. Anna'nın gözleri korku doluydu. Maggie'nin söylediğine göre, kızlar ona kaba davranmış ve neredeyse saldırmışlardı.

Anna'nın gözlerinden anında yaşlar döküldü. "Özür dilerim, Efendim," diye fısıldadı. "Kavga çıkarmaya çalışmıyordum. Söz veriyorum."

"Biliyorum bebeğim." Parmağını bir çürüğün oluştuğu yanağında gezdirdi ve kız acıdan irkildi. Küçük kıskançlıklardan nefret ederdi. Özellikle de kadınlardan ve köle kadınlarda bu daha da kötüydü.

Küçük bir hırıltı çıkardı. Biri onun değerli Anna'sına saldırmaya nasıl cüret eder!

Erkekler yaptığında, fethetmek içindi. Kadınlar yaptığında, sadece sinir bozucuydu.

Elini tutmak için aşağı baktı ve kaşlarını çattı. Ona verdiği yüzük kayıptı.

"Yüzüğün nerede bebeğim?" diye sordu nazik bir sesle. Ona kızgın değildi. O yanlış bir şey yapmamıştı.

Anna etrafına bakındı ve yanında diz çöken kızı işaret etti. Kızın da yanağında bir çürük vardı. Bunun Anna'dan kaynaklandığını umuyordu. Kızın küçük parmağında Anna'nın yüzüğü vardı. Devin gözlerini kıstı ve kölenin önüne geçti.

Arkasındaki adamlara döndü ve kızı işaret etti. "Bu kız kime ait?"

Connor bir adım öne çıktı. "O benim, Devin."

Devin kaşlarını çattı. "Belki de bana kızlarınızdan birinin Anna'ya verdiğim yüzüğü neden taktığını açıklamak istersiniz?"

Connor'ın gözleri büyüdü. "Sen...?" Bir adım öne çıktı ve kıza ayağa kalkmasını söyledi. "Lily? Açıkla kendini."

Kız gergin görünme nezaketini gösterdi. "Ben...o. " Kızgın görünüyordu.

"Çok yüksek ve kudretli davranıyordu ve bu beni kızdırdı, Usta."

Devin bir yorumu yuttu. Yalan söylüyordu. Bunu hissedebiliyordu. Bu ve Devin Anna'nın böyle davranmayacağını biliyordu. Bugün neredeyse on yaşındayken olduğu kadar utangaçtı. Yine de Devin, Lily'nin yüzündeki morluğa Anna'nın neden olduğundan emindi. Morluk hızla koyulaşıyordu.

Eğer onun olsaydı, çoktan dışarıda olurdu, ama onu terbiye etmek ona düşmezdi. Böyle bir tavrı asla kabul etmezdi.

"Yani onun yüzüğünü mü aldın? Böyle bir yüzüğe sahip olmanın başka bir yolu olmadığını biliyorum."

Devin, Anna'nın dudaklarının kenarında küçük bir gülümseme gördü ve bu gülümseme onu eğlendirdi

Onu

. Lily Connor'a cevap vermedi ama omuzları çökmüştü.

"Sana kim vurdu, Anna?" Devin sordu.

Anna başını kaldırıp ona baktı. "Bilmiyorum."

Devin onu inceledi. Gerçekten bilmiyordu. Tanrım, kaç kız ona saldırdı mı? Etrafına bakındı. Kızlardan birkaçı darmadağınıktı. Devin kısık bir hırıltı çıkardı.

"Efendim." Ian elinde bir tabletle yanına geldi. Güzel, dövüşün görüntüleri. Burası da dahil olmak üzere kampın her yerinde kameralar vardı.

Anna'yı alnından öptü. "Hemen döneceğim."

Devin adamlara kendisini dışarıda takip etmelerini işaret etti. Videoyu izledikten sonra ne yapacaklarına karar vereceklerdi. Devin'in zihninde, saldırmak

Anna ona saldırıyor gibiydi. Cezalandırılması gerekiyordu. Erkeklerle dolu bir kampta ilginç olacağı kesindi.

*****

Anna gergin bir şekilde Lily'nin yanında duruyordu. Anna'ya yüzüğünü geri vermişti ve o da gergindi. Adamlar dışarı çıktıktan sonra odanın her yerinde konuşmalar. Anna yüzüğü geri verirken Lily'ye gülümsemeye çalışmıştı ama Lily ona sadece ters ters bakmıştı.

"Neden sana 'Bebeğim' diyor?" Lily sordu.

"Bana hep böyle seslenirdi," diye cevap verdi Anna. "Hatırlayabildiğim kadarıyla." Sinirlenmeden önce.

"Eğitiminize o mu katıldı?"

Anna ona baktı. "Beni vasim eğitti." "Gardiyanın
mı?"

Anna başını salladı. "Annemle babam ben on iki yaşındayken öldü. Ondan sonra Jack ile yaşamaya başladım."

"Ailen mi vardı?" diye sordu başka bir kız şaşkınlıkla.

"Malikânede büyümedi Brittany," dedi Maggie, Anna'nın yanına gelerek. "Artık orada da yaşamıyor."

"Nerede yaşıyorsun?" Lily sordu.

"Şehir merkezinde bir dairem var. Dev'e yakın... Yani, Master'ın işine ve dans stüdyosuna."

Anna, malikânenin dışında yaşamakla ilgili sorularla dolup taşıyordu. Onlara dans etmekten ve bale topluluğuna yeni katıldığından bahsetti. "Normal" erkeklerle çıkmaktan bahsetti. Hayranlık içindeydiler.

Adamlar birkaç dakika sonra geri döndü ve kızlar dizlerinin üzerine çöktü. Connor ve Tom, Lily ve Brittany de dahil olmak üzere kızlardan birkaçını dışarı çıkardı.

Devin kapı aralığından yüksek sesle, "Bir uyarı, kızlar," dedi.

"Saldırmak
Anna bana saldırmakla aynı şey. Gelecekte bunu unutma. Şimdi, akşam için hazırlanmayı bitir."

Erkekler gittikten sonra odanın gürültüsü daha da arttı. Kızlar Anna'ya karşı çok saygılıydılar ve Maggie onu hazırlarken bir sürü soru sordular. Maggie ona Cuma günleri giydiğine benzer uzun bir elbise giydirdikten sonra Devin'in pavyonuna geri götürdü.

Anna diğer kızların döndüğünü görmedi.

Güneş battı ve yıldızlar tarlanın üzerinde parıldadı. O gün Kartal'ın önündeki ateşler yakıldı ve bir kez daha taş kuşun üzerine ürkütücü gölgeler düşürdü.

*****

Vakit geldiğinde, erkekler kartalın önünde toplanmaya başladı. Siyah tunikli ve cüppeli adamlar. Anna köşkün içinden izledi.

"Anna, bu gece ayaklarımın dibinde oturacaksın, sonra da seks
partisine katılacaksın." "Evet, Efendim." Bu nasıl olurdu?

Büyükler ve Oğullar, erkeklerin arasındaki patikada kürsüye doğru yürüdüler. Anna, Devin'in yanında yürüdü ama onun talimat verdiği gibi başını eğerek itaatkâr bir duruş sergiledi. Platforma çıktığında gizlice Tommy'nin oturduğu yere doğru baktı ve onun kendisini izlediğini gördü.

Birbirlerine gülümsediler, sonra Anna gidip Devin'in tahtının bulunduğu yükseltilmiş alanda ayaklarının dibine oturdu.

Akşam Anna için sıkıcıydı. Erkekler sıkıcı konular hakkında uzun konuşmalar yapıyordu. Kendinden geçmemek için tek yapabildiği buydu. Devin gecenin sonunda, oturan erkeklerin hoşuna gitmiş gibi görünen ama Anna'nın kafasının üzerinden geçen uzun bir konuşma yaptı.

Devin konuşmasını bitirirken ortalığa tatlı bir koku yayıldı ve Anna önce başının döndüğünü sonra da çok tahrik olduğunu hissetmeye başladı. Devin konuşmasını bitirirken Anna kalçalarını birbirine kenetledi.

Sonunda, "Bu gece iyi eğlenceler beyler," dedi ve koltuğuna döndü. Devin Anna'ya baktı ve Anna hafifçe sallandı. "Nasıl hissediyorsun bebeğim?"

"Başım dönüyor," diye yanıtladı Anna. Herhangi bir şeye konsantre olmakta zorlanıyordu.

Devin kıkırdadı. "Havadan ecstasy. Bu gece eğlenceli olacak." Onu kucağına ve zaten açıkta olan sikinin üzerine çekti.

"Oh!" diye haykırdı daha önce hiç olmadığı kadar büyük olan horozu vücuduna batarken. Adam onu doldururken inledi.

"Beğendin mi bebeğim?"

Anna başını salladı, ondan başka bir şey düşünemiyordu. Adam Anna'nın kalçalarını tuttu ve Anna da onu sertçe kucakladı, kısa bir süre sonra dünya renklere büründü. Onu yavaşça kucağından itti, sonra her türlü seksin yaşandığı çimlere doğru götürdü. Devasa bir çıplak vücutlar bloğuydu. Dilleri, sikleri, göğüsleri, elleri, amları. Hiçbir delik boş bırakılmadığı için inlemeler, çığlıklar ve iniltiler havayı dolduruyordu. Erkekler kadınları siken erkekleri sikiyordu. Kullanılabilir bir organ varsa kullanılıyordu. Eğer bir delik varsa, dolduruldu.

Gece seks, orgazm, acı ve coşkudan oluşan bir bulanıklık içinde geçti.

Bölüm Yetmiş Yedi

Anna Pazar günü kuşluk vakti çıplak kadın ve erkeklerden oluşan bir denizin ortasında çırılçıplak uyandı. İnsanlar yattıkları yerde uyuyakalmış gibi görünüyordu. Bazıları seksin ortasında uyuyakalmış gibi görünüyordu.

Hafif bir baş ağrısı vardı ve etrafına bakmak için doğrulmadan önce gözlerini ovuşturdu. Çoğu kişi hâlâ uyuyordu ama bazılarının uyanık olduğunu gördü. Kıyafetler alanın her tarafına saçılmıştı; elbisesini bulmasına imkân yoktu. Pavyona geri dönmek için ayağa kalktı.

Dönüş yolunda Devin'i kucağında iki esmer kızla gördü. Gözlerini kapadı ve arkasını döndü. Devin'in başka kadınlarla yattığını bilse de, bu yine de canını yakıyordu.

Yolda Tommy'yi de gördü. Küçük bir kızıl saçlıya sarılmıştı. Anna bu manzaraya da sırtını döndü ve iç geçirdi. Neden erkekleri önemsemeye izin veriyordu ki? Önemsemek uzun vadede incinmek anlamına geliyordu. Ya da belki de asıl soru şuydu: Bazı erkeklerin başka kadınlarla yatması onu neden rahatsız ediyordu? Böyle hissetmek için zayıf olduğu kesindi. Bu dünyanın yolu. Erkekler istedikleriyle yatarlardı. Anna da erkekler kiminle isterse onunla yatardı. Bu kadar basitti. Bu onu neden rahatsız ediyordu?

Pavyona doğru yürürken içini çekti. Anna arkadaki "dolaptan" bir önlük aldıktan sonra, onların deyimiyle kızların yatakhanesine doğru yol aldı. Tuvaleti kullandı, ardından üzerindeki kiri atmak için hızlı bir duş aldı.

Vücudunu kaplamış gibi görünen yapışkanlık.

Oradan ayrılırken ağaçların arasından bir hareket dikkatini çekti. Aynı yönden gelen bir inilti, ardından bir şeye vurulma sesi ve bir çığlık duydu. Yavaşça ve dikkatlice ağaçların arasından ilerledi.

ayaklarını acıtan engebeli bir arazide yürüyordu. Birkaç dakika yürüdükten sonra açık bir tarlaya geldi. Diğer tarladan çok daha küçüktü ama orada gördüğü şey neredeyse kusmasına neden olacaktı.

Beş kız elleri başlarının üzerinde olacak şekilde tahta bir kirişe bağlanmıştı. Kanlı ve morarmışlardı. Üçü ölmüş gibiydi ya da en azından Anna onların iyiliği için ölmüş olmalarını umuyordu. Vücutları o kadar parçalanmıştı ki kadın olduklarını anlamasının tek nedeni uzun saçları ve göğüslerinin olduğu yerdeki kanlı kütüklerdi. Birinin bacakları yoktu. Diğer iki kız zar zor da olsa hâlâ hayattaydı. Onların
Vücutlar da parçalanmıştı ve bir adam bir kızın bacakları arasında uzun bir kılıç sallıyor, görünüşe göre onu amından ikiye ayırıyordu. Kız her darbede homurdanıyordu. Anna, dudaklarının birbirine dikildiğini fark edene kadar neden çığlık atmadığını anlayamadı. Diğer kızların da. Son kız, her vuruşta etini parçalayan vahşi bir kedi-dokuz-kuyruk ile kırbaçlanıyordu.

Anna bunların bir gün önce kendisine saldıran kızlar olduğunu fark edince nefesi kesildi ve elini ağzına götürdü.

Anna geriye doğru tökezledi, gözyaşları yüzünden akıyordu, Devin'in onu cezalandırdığı korkunç anılar zihninde canlandı
kendini öldürmeye çalıştığı için. Anna'nın gözleri önünde bir kadını işkenceyle öldürmüştü, tıpkı bunların da işkenceyle öldürüldüğü ya da öldürülmekte olduğu gibi.

Anna dizlerinin üzerine çöktü ve kustu. Güçlü kollar onu sardığında hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Yerinden sıçradı ve başını kaldırıp arkasında Ian'ı gördü.

"Devin görmeni istemedi," dedi sakin bir sesle. Ağzını silmesi için ona bir havlu uzattı.

"Görüp görmemem neden umurunda olsun ki?" diye sordu çatlak bir sesle.
Devin bazen ona hiç mantıklı gelmiyordu.

"Çünkü senin hasta olmandan korkuyordu... senin yaptığın gibi." Ayağa kalkmasına yardım ederken ona alaycı bir gülümseme verdi. "Hadi gel. Hadi eve geri dönelim.
pavilion." Sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi onu kucağına aldı ve tarlaya geri götürdü.

Onu yatağına yatırdı, sonra da ona yiyecek bir şeyler getirmek için Maggie'yi bulmaya gitti. O ve Maggie birkaç dakika sonra döndüler. Anna iştahlı olmasına şaşırmıştı ama diğer alandaki kızları düşünmemeye çalışarak kahvaltısını hızla yedi.

İşi bittiğinde Maggie tepsiyi aldı ve Ian onun yanında kalarak yatağa uzanan kızın saçlarını yüzünden geriye doğru taradı.

"Benimle yatar mısın?" diye sordu zayıf bir sesle. Kendini çok yalnız hissediyordu.

Ian onun arkasındaki yorganın altına girdi ve ona sıkıca sarıldı. İri vücudu ona korunduğunu hissettirdi. Aynı zamanda Alex'i düşünmesine neden oldu, bu da onu daha da yalnız hissettirdi. Ian onun boynunu öpmeye başladığında bu hoş bir dikkat dağınıklığıydı ve yalnızlık düşüncelerini bir kenara itmesine yardımcı oldu.

*****

Gün bir kez daha toplantılarla geçti, ancak o akşam resmi bir Buluşma yoktu. Öğleden sonra geç saatlerde Yaşlılar, Yaşlı-Oğullar ve Anna devasa limuzinlerine binerek otele geri döndüler. İhtiyar Heyeti Devin'in süitinde bir akşam yemeği toplantısı yaptı ve Anna'ya akşamı İhtiyar Oğullarıyla geçirmesi söylendi.

Seks yaptıklarından beri Tommy ile konuşmamıştı. Diğer tüm erkeklere olduğu gibi ona karşı da duvarlarını örmüş ve çok resmi davranmıştı. Onun gözlerindeki acıyı görebiliyordu ama kendini uzak tutmanın en iyisi olduğunu düşündü.

En büyük Büyük Oğul olan Rylan'ın, Oğulların o gece akşam yemeği yedikleri büyük bir süiti vardı. Anna'yı istedikleri gibi kullanıyorlardı. Aşırı zalim değillerdi ama iyi de değillerdi. Tommy kanepeye oturdu ve katılmadan izledi.

Oğullar çok içtiler ve ya sızdıklarında ya da çoğunlukla tutarsız olduklarında, Tommy Anna'yı otel odasına götürdü.

Tommy küveti doldurup içine girdi ve Anna'yı da yanına çekti.

"Tommy, nazik olmana gerek yok," dedi Anna, Tommy onun elini tutarken.

küvete girerken yardım etti. "Ne istersen yaparım." Kıkırdadı.

"Neden nazik olmak istemeyeyim ki?"

"Çünkü. ....." Anna içini çekti. "Bu sadece gerekli değil. Sen bir Yaşlısın-

Oğlum. Benim işim seni memnun etmek."

"Anna," dedi usulca, onu göğsüne doğru geri çekerek. Anna ona izin verdi ama rahatlamadı. "Neden bu kadar sertsin?"

Anna suyun içindeki ellerine baktı. "Seni memnun etmek için buradayım, Tommy. Bu benim görevim."

"Seni buraya diğerleri olmadan birlikte olabilmemiz için getirdim." Onun boynuna sokuldu. "Seni buraya görevini yerine getirebilesin diye getirmedim. Seni buraya getirdim çünkü seni yanımda istedim."

"Seni nasıl memnun etmemi istersin?"

Tommy içini çekti. "Rahatlayarak ve eğlenerek. Dünbiz birlikteyken. .....kahretsin, benim için hafta sonunun en güzel

kısmıydı."

Anna ona bakmak için başını çevirdi. "Neden?"

"Çünkü... Tanrım, Anna. Senden hoşlandığımı anlayamıyor musun? Çok mu ince davranıyorum?"

Omuzlarını silkti ve iç geçirdi. Adamın ondan hoşlandığını biliyordu. "İncinmekten korkuyorum," diye fısıldadı.

"Seni incitmek istemiyorum, Anna. Bu dünyada yapmak istediğim son şey."

Anna hiçbir şey söylemedi.

"Bu sabah bir kızla uyandım ve keşke sen olsaydın dedim. Kalktığımda seni aradım ama bulamadım."

"Kız yurdunu temizlemeye gittim ve sonra Anna'nın kapandığını gördüm. ....."

Gözleri doldu ve tarladaki kızları hatırlayınca ürperdi. "Neyi gördüm?"

Başını iki yana salladı. Bu konuyu düşünmek istemiyordu. "Kızları gördün mü?"

Anna başını salladı. "Onları biliyor muydun?"

"Babam bana kavgayı anlattı. Cezalandırılmaları gerekiyordu. İkisi bize aitti. Biz de dahil olmalıydık."

"Neden cezalandırılmaları gerekiyordu?"

"Çünkü sana saldırdılar, Anna. Sen Elder-Mistress'sin. Böyle bir şey onların yanına kalamaz."

"Onları gördün mü?" "Yardım etmek zorundaydım."

Anna ağzı açık bir şekilde ona baktı. Tommy'nin böyle bir şey yaptığını hayal bile edemiyordu. "Neden?" diye fısıldadı.

"Çünkü ben delindim, Anna. Artık benim de görevlerim var. Babam öyle olduğunu söyledi. Bu tür şeyleri öğrendiğim zaman." Ürperdi. "Umarım hiçbir zaman tekrar yapmak için."

"Korkunçtu," diye fısıldadı Anna.

Tommy ona sarıldı. "Biliyorum. Ama eğer cezalandırılmazlarsa, konumunuza saygı gösterilmez ve siz de tehlikede olursunuz. Amerika'nın daha önce hiç Yaşlı Müdiresi olmamıştı. Emsal teşkil etmeli."

Anna başını onun omzuna yasladı ve iç geçirdi. Hayat çok karmaşıktı.

Birkaç dakika boyunca sessiz kaldılar.

"Keşke benden bu kadar uzakta yaşamasaydın," dedi yumuşak bir sesle, sabunlu suyun içinde parmaklarını onunkilerle birleştirirken.

Anna yutkundu. "Ben de," diye fısıldadı.

"Sence Devin doğuya taşınmana izin verir mi? Büyük Oğullar... Hanımlarla birlikte olabilirler, bilirsiniz."

"Elbette olabilirler, Tommy. Elmas takan herkesle birlikte olabilirim."

"Hayır, demek istediğim... flört etmek ve bunun gibi şeyler."

"Devin New York'a taşınmama asla izin vermez. İnanın bana, çoktan sordum."

"Yaptın mı?"

Anna onun sözlerini nasıl algılamış olabileceğini fark etti. "Yani, New York City Ballet Company'den bir iş teklifi aldım ve Devin hayır dedi." İçini çekti. "Alex de öyle."

"Alex kim?" "Diğer
ustam."

"İki ustanız mı var?"

Anna başını salladı ve ona nasıl iki ustaya sahip olduğunun kısa bir versiyonunu anlattı.

"Bunun mümkün olabileceğini düşünmemiştim."

"Devin'in de yaptığını sanmıyorum. Ama görünüşe göre öyle. Ama Alex birkaç ay önce Almanya'ya geri taşındı ve artık benimle bir şey yapmak istediğini sanmıyorum."

"Neden Almanya?"

Anna omuz silkti. "O bir Alman. O da senin gibi yaşlı bir
oğul." "Oh."

Birkaç dakika daha sessizlik oldu. Tommy Anna'nın karnını okşadı, sonra ellerini göğüslerine götürerek onları nazikçe okşadı. Anna usulca inledi ve boynunu öpmek için başını çevirdi.

"Mmm, Anna," diye mırıldandı. "Sanırım küvetten çıkmalıyız."

Dışarı çıktılar ve birbirlerini kuruladılar, sonra Tommy onu yatak odasına sürükledi. Onu öptü ve yatağa uzandılar. Tommy onun boynunu öperken Anna kıkırdadı ve boynu gıdıklandı. Hafta sonu tıraş olmadığı için biraz dağınıktı.

Beklenmedik bir anda odanın kapısı çalındı. Tommy Anna'ya özür dileyen bir bakış attı. "Muhtemelen Tyler'dır." Yatağı itti ve odadan çıktı. Birkaç dakika sonra kaşları çatık, arkasında Devin'le birlikte geri döndü.

"Anna, akşamı sadece Tommy ile değil, tüm Oğullarla geçirmeni söylediğimi sanıyordum."

"Yaptım, Devin. Buraya daha yeni geldik-"

"Devin, diğer çocuklar sarhoştu ya da sızmışlardı, ben de onu buraya getirdim," diye araya girdi Tommy.

Devin dönüp Tommy'ye baktı. "Peki o zaman. Onunla ilgilendiğin için teşekkür ederim ama şimdi benimle birlikte otel odasına dönmesi gerekiyor."

Tommy itiraz etmeye başladı ama Devin onu durdurdu. "Tommy, ondan hoşlandığının farkındayım ama o benim kölem. Ben söylemedikçe onun görevleri bana karşıdır, sana değil." Tekrar Anna'ya baktı. "Giyin."

Anna, Tommy'ye bakmadan hızla banyoya gidip giysilerini aldı ve olabildiğince hızlı bir şekilde giydi. Anna döndüğünde Tommy Devin'e ters ters bakıyordu.

"Yerini unutma, Tommy," dedi Devin, sonra kolunu Anna'nın sırtına koydu ve onu odadan dışarı çıkardı.

Koridordan otel süitlerine doğru yürüdüler. Devin onu hemen yatak odasına götürdü ve soyunmasını söyledi. Anna Tommy'yi düşünmemeye, Devin'in ne istediğini düşünmeye çalıştı. Öfkesini uzak tutmak için her şeyi yapardı.

Bölüm Yetmiş Sekiz

Ertesi sabah kahvaltıdan sonra tren istasyonuna gittiler ve New York'a giden trene bindiler. Yolculuk üç buçuk saat sürüyordu ve Devin yolculuk boyunca Anna'yı yanından ayırmadı. Tommy, Tyler'la birlikte koridorun karşısındaki koltukta oturuyordu. Tommy'nin kendisini izlediğini hissediyordu ama ona bakmaya cesaret edemiyordu. Geceyi onunla geçiremediği için çok hayal kırıklığına uğramıştı ve ona bakarsa ağlamaya başlayacağını hissediyordu.

Günü Tom'un ailesiyle geçirdiler ve geceyi de onların evinde geçirdiler. Ian ve Maggie o öğleden sonra eve döndüler. Devin Anna'yı yanında ve Tommy'den uzak tuttu.

Ertesi sabah Anna, Devin, Tom, Tyler ve Tommy, Tommy ve Tyler'ı Harvard'daki ilk yıllarına bırakmak üzere Massachusetts'e doğru yola çıktılar.

Tom, bir konağa benzeyen ama aslında Tommy ve Tyler'ın yatakhanesi olan bir yerin yakınına park etti. Kapı açıktı, insanlar kutular, çantalar ve bir dizi başka eşya taşıyarak binaya girip çıkıyorlardı.

Eşyalarının çoğu zaten oraya gönderilmişti, ama birkaç kutu ve çanta vardı ve herkes eşyalarını içeri taşımaya yardım etti. Hem Tommy'nin hem de Tyler'ın aynı süitte kendilerine ait odaları vardı. Anna bunun nadir bir lüks olduğunu öğrendi ve bunun Büyük Oğullar oldukları için olup olmadığını merak etti.

Anna, Tommy için odasına bir kutu taşırken, koridorda bir adam Tom ve Devin'i durdurdu. Görünüşe göre yatakhanenin sorumlusuydu ve ikisini de tanıyordu. Anna, Tommy'yle devam etmek için izin almak üzere Devin'e baktı ve Devin başıyla onayladı.

"Bunu nereye koyayım?" diye sordu Tommy küçük yatak odasına girerken. Bir yatak, çalışma masası, sandık ve sandalye vardı.

"Her yer iyidir," dedi ve ağır bir valizi hafif bir gümbürtüyle pencerenin yanına bıraktı. "Vay canına, şu manzaraya bak."

Anna yürüdü ve kutuyu dikkatlice bavulun yanına koydu, sonra pencereden dışarı baktı. Güzel, yeşil bir bahçeye bakıyordu.
ağaçlar ve çimler. Bahçenin etrafındaki kırmızı tuğlalı binalar eski ve karakter doluydu.

Tommy kollarını Anna'nın beline doladı. "Sen gitmeden önce seninle bir an bile yalnız kalamayacağımı düşünmüştüm," diye mırıldandı Anna'nın boynuna doğru.

Anna başını yana eğdi ve Tommy onun boynunun ve omzunun üst kısmındaki yumuşak deriyi öptü ve ısırdı. "Tommy..." diye iç geçirdi.

Onu yüzüne doğru çevirdi ve dudaklarını ona bastırarak derinden öptü. Kız da ona boynundan sarıldı ve onu geri öptü.

Kapı aralığından gelen bir gırtlak sesi onları birbirinden ayırdı.

Tom koridordaki adamla birlikte orada duruyordu. Tom yanındaki adamı tanıtmadan önce ikisine de onaylamayan bir bakış attı. "Tommy, bu Jake Cloverfield, senin yatakhanenin ev sorumlusu."

Tommy adama doğru yürüdü ve elini sıktı. "Sizinle tanışmak bir zevk efendim. Hakkınızda çok şey duydum."

Jake güldü. "Babanın benim hakkımda söylediği her şeye inanma. Eskiden olduğumdan daha eğlenceliyim."

"Tanrım, lütfen oğlumun bu yıl bir *şeyler* öğrenmesini sağla," diye kıkırdadı Tom. "Eğer eskisinden daha eğlenceliysen, Tommy'nin parti yapması için çok para ödeyeceğim demektir."

Tommy yaşlı adamlarla birlikte güldü. Anna endişeyle pencerenin yanında durdu. Devin'in değil de Tom'un onları birlikte bulmuş olmasına sevinmişti.

Jake, Tommy'nin ötesine, Anna'ya baktı. "Peki bu küçük güzel şey kim? Lise aşkı mı?"

Tommy Anna'ya hayranlık dolu bir bakışla bakınca Anna yüzünün kızardığınıhissetti. "Keşke. Hayır, bu Anna.O...um. " Tommy sözünü kesti ve
babasına baktı.

"O bana ait." Devin kapı aralığında Jake'in arkasında belirdi ve Jake dönüp ona tuhaf bir bakış attı.

Jake, "Tyler'ın senin en büyüğün olduğunu sanıyordum, Dev," dedi.

"Tyler benim en büyüğüm. Anna benim kızım değil." Devin kapıdan içeri süzüldü ve Anna'ya yanına gelmesini işaret etti. Adam onun ensesini okşadı. "O benim metresim."

Jake iri gözlerle ona baktı. "Hanımefendi mi? Lanet olsun. Yanlış meslekteyim. Ya da yanlış şehirde." Tommy'ye onaylamayan bir bakış attı. O da

Tommy ve Anna'yı öpüşürken görmüştü. "Başın belaya girecek mi, Tommy?"

"Ne? Hayır, ben..." diye kekeledi Tommy.

Tom, "İçeri girdik ve Tommy ile Anna'yı öpüşürken gördük, Devin," diye açıkladı.

Devin kıkırdadı. "Ellerini ondan uzak tutamıyorsun, değil mi Tommy? Harvard'ın San Francisco'da olmaması iyi bir şey." Devin, Tommy'ye bir bakış atan Jake'e baktı. "Anna'ya karşı çok cömertimdir, Jake. Tommy yanlış bir şey yapmadı." Devin Anna'nın saçlarını okşadı.

Adamlar bir süre daha konuştular ve Anna duygularını kontrol etmeye çalışarak yere baktı. Tommy'yi tekrar öpmek çok iyi hissettirmişti. Onunla ilgili bir şey kendini güvende hissetmesini sağlamıştı.

Anna beklenmedik bir şekilde eline bir şeyin dokunduğunu hissetti ve başını kaldırıp baktı

Jake'in ona doğru uzandığını gördü. Kapı kapanmıştı ve Devin beklentiyle ona bakıyordu.

Jake onun elini tuttu ve kendine doğru çekti. Elini kalçasının arkasına doladı ve onu arkasındaki duvara doğru götürdü. Eteğini kalçalarına kadar kaldırdı ve elini külotunun içine soktu.

"Tanrım, çok ateşli." Onu çevirerek duvara bastırdı ve külotunu ayak bileklerine kadar çekti. Bir an sonra kendini onun içine itti.

Adam homurdanarak ve kalçalarını sıkıca tutarak kendini ona doğru pompalarken Anna gözlerini kapattı. Elinden geldiğince hareket etti, ama adam ona karşı o kadar sert bastırıyordu ki, bu zordu.

Anna'nın rahatlaması uzun sürmedi ve hemen yumuşak bir şekilde inlemeye başladı

serbest bırakıldığı gibi. Bitirdiğinde çekildi ve Devin ile Tom'un ayakta durup konuştukları yere doğru yürüdü. Anna başını bir süre daha duvara yasladı, sonra giysilerini düzeltti ve sessizce Devin'in yanına gitti. Tommy'nin kendisini izlediğini hissediyordu ama gözlerindeki ifadeden korktuğu için ona bakmak istemiyordu.

Bir süre sonra Tyler geldi. "Ben de herkesin nereye gittiğini merak ediyordum." Hafta sonu boyunca Anna'ya daha çok Devin gibi davranmaya başlamıştı.

ona davrandı. Adam ona her yaklaştığında, ona zarar vereceği korkusuyla geriliyordu. Bu sefer de farklı değildi. Diğerleri sohbet etmeye devam ederken, adam onu Tommy'nin masasının üzerine yatırdı ve kıçını sertçe sikti.

"Gidip etrafa bakmak istiyorum," dedi Tyler, pantolonunun fermuarını çekip Anna'nın çıplak kıçına bir şaplak atarak.

Yanağını masaya yasladı, Tyler'ın saldırısı yüzünden kıçı zonkluyordu.

"Bütün kutularını aldın mı, Tommy?" Tom etrafına bakınarak sordu.

Tommy başıyla onayladı.

"Güzel. Kampüse bir göz atalım mı?"

Tommy kısık bir sesle, "Elbette," diye cevap verdi ve çenesini sıkarak Devin'e baktı.

Grup tekrar aşağıya indi, öğle yemeği yedi ve ardından birkaç saat boyunca kampüste dolaştı. Devin'in dikkati her dağıldığında Tommy onun dikkatini çekmeye çalışıyordu ama Anna ona bakmaya utanıyordu.

*****

Devin, Tommy'nin öğleden sonra boyunca Anna'nın dikkatini çekmeye çalışmasını izledi. Anna Tommy'ye karşı kibardı ama bütün gün Devin'in yanında kaldı. Devin Anna'nın yine Tommy ile kaçmamasından memnundu ama biraz neşelenmesini de diliyordu. Onun mutlu olmasını daha çok seviyordu. Mutlu olduğunda tüm tavırları değişiyor ve çok daha fazla dikkat çekiyordu. *Lanet olası kadınlar ve ruh halleri.* Erkekler çok daha basitti.

Elbette Alex araya girmeseydi bu sorunu yaşamayacaktı. Yine de Alex müdahale etmeseydi, kızın içinde bu kadar hayat olmayabilirdi. Devin iç çekti. Anna'ya sahip olmak beklediğinden çok daha karmaşıktı. Anna'yı memnun etmek zor değildi. Onu memnun etmek karısını ve kızlarını memnun etmekten çok daha kolaydı. Neredeyse hiç çaba gerektirmiyordu. Ama Devin onun ruh halini yönetmek zorunda kalmaktan hoşlanmasa da, ona ve genel olarak insanlara emir veremeyeceğini bilecek kadar çok şey biliyordu.
gerçek mutluluk.

Devin tekrar Tommy'ye baktı. Ona sırılsıklam aşık olmuştu.
Ve onunla birlikteyken mutluydu. Belki de Jake ve Tyler'ın onu Tommy'nin önünde becermelerine izin vermek en iyi fikir değildi. Devin sadece Tommy'ye Anna'nın Devin'in olduğunu, sıradan bir kız olmadığını göstermek istemişti. Ama bu Tommy'nin Anna hakkındaki düşüncelerini değiştirmemişti. Aksine, Anna'nın dikkatini çekmeye ve muhtemelen onu neşelendirmeye daha da kararlı hale gelmişti. Jake'i duvara karşı becermek Anna'yı herkesten daha fazla etkilemişti.

Anna'nın mutluluğuna yatırım yapmak çok az şey gerektiriyordu. Belki de Tommy'yle birlikte vakit geçirmelerine izin verse o kadar da kötü olmazdı. Anna, Tommy'nin

Devin onu istediğinde ona gidecekti. Ama eve döndüklerinde Anna'nın Tommy'yle ilgili mutlu anıları olacak ve onu Nisan'da görmeyi dört gözle bekleyecekti. Umarım Tommy o zamana kadar bir kız arkadaş bulmuş olur ve Anna da onu sadece Gathering'de becermekle yetinirdi. Tommy'ye bir kız arkadaşını çok görmesi pek olası değildi. Devin ona Tommy'nin bir eş aramaya başlaması gerektiğini söyleyecekti ama bu ikisinin birlikte olamayacağı, hatta birbirlerine karşı sevgi besleyemeyecekleri anlamına gelmiyordu. Ama Tommy'nin üniversiteden sonra evlenmesi gerekiyordu ve uygun bir kadın bulacaktı.
Burada, Harvard'da.

Aynı şey Tyler için de geçerliydi, ancak Tyler Anna ile evlenmek isterse, Devin bunu çok fazla önemsemeyecekti, yeter ki Tyler Anna ile sınırlı bir evliliği olduğunu hatırlasın.
o bir Yaşlı olana kadar güçler. Ama Anna Devin'in yanındayken, bu çok uzun zaman alacaktı. Çok uzun bir zaman.

Devin kolunu Anna'nın omuzlarına doladı. "Neden gidip Tommy ile vakit geçirmiyorsun?"

Kız soru sorarcasına ona baktı. "Beni yanında istemiyor musun?"

"Her zaman yanımda olmanı seviyorum. Ama yakında ayrılacağız ve Tommy senden hoşlanıyor. Ve eğer yanılmıyorsam, sen de ondan

hoşlanıyorsun?" Anna'nın kızarması ihtiyacı olan tek cevaptı.

"Git. Bu gece Tom ve benimle otelde kalacaksın ama yarın Tommy ile vakit geçirebilirsin. Kulağa nasıl geliyor?"

Ona ihtiyatla baktı. "Eğer seni memnun edecekse, Devin."

Devin ona gülümsedi. Artık ona yeterince itaatkârdı. "Evet, Anna. Git biraz eğlen."

Gözleri parladı ve gülümsedi, güzelliği güneşin doğuşu gibi ortaya çıktı. "Teşekkür ederim Devin," dedi utangaç bir sesle ve Tyler ile Tommy'nin yürüdüğü patikadan yukarı doğru fırladı.

Tyler yaklaştığında Tommy'nin yüzü aydınlandı ve elini tuttu. Tyler kaşlarını çattı ve Devin'e baktı. Devin'i eğlendiren şey oğlunun Kıskançtı ve bununla ne yaptığını görmek ilginç olacaktı. Gerçi kıskançlık gereksizdi ve sonuçta enerji kaybıydı; Tyler Anna'yı evde olduğu her an elde edebilirdi.

"Ne yapıyorsun Devin?" Yol boyunca yürürlerken Tom sordu. "Tommy ve Anna'nın birlikte olması senin için sorun değil mi?"

Devin omuz silkti. "Burada uzun süre kalacak değil ya. Birlikte biraz eğlenmelerine izin verin. Bu onu mutlu eder ve mutlu olduğunda benim için çok daha faydalı olur."

"Onun genç bir kadın ve çok hassas olduğunun farkında mısın? Eğer onları bir araya getirirseniz, Tommy burada bir kız arkadaş bulduğunda, o incinecektir."

"Eve döndüğünde bir erkek arkadaş bulma ihtimali de var. İnan bana. I Memlekette onunla tekrar çıkmak için can atan en az bir genç adam tanıyorum ve eminim birkaç tane daha vardır."

Tom başını salladı. "Onun kafasını karıştırmak sadece sorun yaratır, Devin."

"Onun kafasını karıştırmak bana olan bağını sağlamlaştıracak. Eninde sonunda biriyle çıkmanın akıllıca olmadığını anlayacak ve benim metresim olmaktan mutlu olacak."

Tom homurdandı. "Metresin olmaktan mutlu olmasını istiyorsan, ona daha iyi davranmaya başlasan iyi edersin."

"Ona iyi davranıyorum," diye itiraz etti Devin.

Tom kaşlarını kaldırdı. "Onu öldürerek mi? Oğullar'a tecavüz ettirerek mi? Eski bir arkadaşının onu duvara dayayıp herkesin önünde sikmesini sağlayarak mı?"

Devin kaşlarını çattı. "O bunun için var, Tom. Böyle şeylerle başa çıkabilsin diye onu bu şekilde yetiştirdim."

"Fiziksel olarak, ama duygusal olarak değil. O hâlâ bir insan. Ve daha yirmisinde bile değil. Sevilmek istiyor. Bu yüzden Tommy'yi bu kadar çok seviyor, çünkü. ....."
Tom içini çekti. "Çünkü onu seviyormuş gibi davranıyor ve ona buna göre davranıyor." Devin alaycı bir tavırla, "Aşk zayıflar içindir," dedi.

Tom kuru bir sesle, "Teşekkürler," dedi. "Karıma ve aileme olan sevgim nedeniyle zihinsel gücüm hakkındaki değerlendirmenizi takdir ediyorum."

"Kastettiğim bu değildi."

"Gerçekten mi? Sandy ile evlendin çünkü onu seviyordun. En azından biz buradayken öyle demiştin." Tom etrafı işaret etti. "Ben de Kelsey'le onu sevdiğim için evlendim ve hâlâ da seviyorum. Kırklı yaşlarımıza geldiğimize göre kim daha mutlu?"

"Sandy mızmız bir sürtük."

"Ve senin bununla hiçbir ilgin yok mu?"

"Onun duygularını kontrol
edemiyorum."

"Kocaların her zaman karısının duygularıyla bir ilgisi vardır. Eğer Kelsey'e senin Sandy'ye davrandığın gibi davransaydım, o da mızmız bir sürtük olurdu."

"Yani ne diyorsun? Eve gidip evliliğimi düzeltmeye çalışmalıyım."

Tom gözlerini devirdi. "Sana bir şey yapmanı söylemiyorum. Sadece Anna'nın 'mutlu' olmasını istiyorsan en azından onu önemsiyormuş gibi davranmanı öneriyorum. Sandy'nin mızmızlanmayı bırakmasını istiyorsan, o zaman daha nazik ol ve ona çıktığınız zamanki gibi davran."

Devin iç çekti. Sandy'nin ne yaptığını umursamıyordu. Ama Anna."I Anna'nın başka erkeklerle yatmasına izin veremezsin. Onun gücü burada."

"Onu üzen şeyin bu olduğunu sanmıyorum, Devin. Seni memnun etmek istiyor. Bunu görebiliyorum. Ama yanlışlıkla sana itaatsizlik ettiği için cezalandırılması onun sevgisini korumanın yolu değil."

"Yanlışlıkla bir şey yaptığında onu cezalandırırsam, daha az hata yapacaktır. Bu geçmişte etkili oldu."

Tom kaşlarını çattı ama başka bir şey söylemedi. Gözlerinde hüzünlü bir ifadeyle Tommy ve Anna'ya baktı.

Tyler durdu ve Tom ile Devin'i bekledi. "Neden onu bana değil de Tommy'ye gönderdin?"

"Çünkü ondan hoşlanıyor," diye iç
geçirdi Devin. "Ben de ondan
hoşlanıyorum," diye itiraz etti Tyler.

"Onu becermek istiyorsun, ki bu iyi. Anna'nın biraz ihtiyacı var.
.....duygusal Bağlantı. Ayrıca, evde olduğun her an ona sahip olabilirsin. Tommy onu Nisan'a kadar göremeyecek."

"Doğru." Tyler sırıttı. "Umarım burada Anna'nın yarısı kadar iyi sevişebilen bir kız bulabilirim."

Devin kıkırdadı. "Eğer yapamıyorsan Oscar'ı ara. Malikâne buradan çok uzakta değil."

"Bunu unutmuşum. Güzel. Aletim kullanılmadığı için düşmeyecek." Tyler döndü ve koşarak Tommy ve Anna'nın yanına gitti.

Tom ve Devin bir süre sessizce birlikte yürüdüler. Tommy bir şey söyleyince Anna kıkırdadı ve gözleri parladı.

Tom onu izlerken, "O iyi bir kız, Devin," dedi. "Canını çok yakma, yoksa onu kırarsın."

Bölüm Yetmiş Dokuz

O akşam yakındaki bir restoranda yemek yediler. Tommy ve Tyler'ın o gece yurtta gayri resmi bir partisi vardı, bu yüzden Anna, Tom ve Devin'le birlikte otele geri döndü. Otel yurda yürüme mesafesindeydi ve Devin sabah oraya kadar yürüyebileceğini söyledi.

Babasının cipinin yanında dururlarken Tommy, Anna'ya yakın durarak, "Uyandığında gel," dedi.

Devin'e bakarak, "Ne zaman kalkacağımı bilmiyorum," dedi. Tommy sırıttı. "Eğer erken gelirsen, Devin'le birlikte yatağa girebilirsin. Ben."

Anna kıkırdadı.

"Keşke bu gece benimle kalabilsen." Elini yukarı kaldırdı sonra onu kendine çekti ve öptü. "Hadi, Tommy!" Tyler seslendi.

Tommy yavaşça geri çekildi, dudakları Anna'nın dudaklarında kaldı. Alnını Anna'nın alnına dayadı ve yanaklarını avuçladı. "Bu gece seni özleyeceğim."

Anna yumuşak bir sesle, "Ben de," dedi. "Tommy!"

Tommy inledi, sonra içini çekti. "Pekâlâ. Sabah görüşür müyüz?" Anna başını salladı.

"Tamam," diye sırıttı Tommy. Onu dudaklarından bir kez daha öptü, sonra döndü ve Tyler'ı yatakhaneye kadar takip etti. Tyler'ın onlarla birlikte yurda giren diğer çocuklarla selamlaşmasını izledi. Tyler arkasına baktı ve Anna'ya el salladı.

Birlikte olduğu çocuklar da ona baktı. Onlar kendisine sırıtınca utangaç bir şekilde gülümsedi.

"Anna," dedi Devin.

Cipe bindi ve otellerine doğru yola çıktılar. Sadece birkaç blok ötedeydi.

*****

Anna erkenden uyandı. Devin ona hemen Tommy'yi görmeye gitmesi için izin vermişti, bu yüzden giyindi ve kampüsün içinden geçerek Tommy'nin yatakhanesine doğru ilerledi. Etrafta insanlar vardı ama fazla değillerdi. Sabah havası serin ve ferahlatıcıydı ve yaklaştıkça kalbi beklentiyle daha da hızlı atıyordu.

Kapıya vardığında bir süre kapıya baktı. Az önce içeri mi girmişti? Kapının yanında bir dahili telefon paneli vardı, o yüzden Tommy'nin adına baktı ve arama düğmesine bastı. Birkaç kez çaldıktan sonra halsiz bir ses cevap verdi.

"Alo?"

"Tommy?" dedi endişeyle. "Ben Anna."

"Anna!" Sesi netleşmişti ve heyecanlıydı. "Hey. Burada mısın?"

"Evet." Dudağını ısırdı.

"Tamam. Bir saniye içinde

orada olacağım."

Bir klik sesi duyuldu ve ardından Anna ön basamaklarda gergin bir şekilde bekledi. Arkasındaki sokağa baktı. Her türden eski binanın bulunduğu temiz görünümlü bir sokaktı.

Kızıl-sarı saçlı bir kız, Anna'nın beklediği merdivenlerden yukarı fırladı. Anna kızın geçmesine izin vermek için kenara çekildi.

"Merhaba, dışarıda mı kaldınız?" diye

sordu. "Ne?" Anna etrafına bakınarak sordu.

Kız ona sırıttı. "Yurtta kilitli mi kaldın? Bu sabah neredeyse anahtarımı unutuyordum."

"Ah, hayır," diye kekeledi Anna. "Ben buraya gelmiyorum. Ben sadece... birini bekliyordum."

"Erkek arkadaşın mı?" Ona komplocu bir gülümseme verdi.

Anna kızardı. "Ben, uh. " Cevap vermek zorunda kalmaktan

kurtuldu

Kapı açıldı ve Tommy dışarı çıktı, göğsü çıplaktı ve üzerinde gri bir eşofman vardı.

"Hey, Tommy," dedi kız parlak bir gülümsemeyle.

"Hey, Lauren," dedi sıcak bir gülümsemeyle, sonra onun yanından Anna'ya baktı ve gülümsedi. "Merhaba, Anna."

Lauren tekrar Anna'ya baktı. "Tommy senin erkek arkadaşın mı?" Hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

Anna telaşla Tommy'ye baktı.

"Evet, öyleyim." Tommy dışarı çıktı ve Anna'nın elinden tutarak onu içeri sürükledi. "Hey," dedi daha yumuşak bir sesle, onu kendine yaklaştırıp öptü. Tommy'nin ona bakışı Anna'nın eriyip gitmesine neden oldu.

"Merhaba," dedi utangaç bir gülümsemeyle usulca.

Tommy sırıttı. "Hadi gel. Görüşürüz Lauren." Tommy Anna'yı merdivenlerden yukarı, odasına sürükledi.

Sabahı yatakta birlikte geçirdiler. Biri kapıyı çaldığında Tommy kapıyı görmezden geldi. Geldiğinde onu öptü, böylece kimse orada olduklarını anlamayacaktı. Birçok kez seviştiler ve Anna kalbini tamamen ona kaptırma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu hissetti.

Öğle yemeği sırasında Tommy'nin telefonu çaldı. Telefonu yerden aldı ve ekrana baktı. "Babam arıyor." Ekrana bastı. "Selam baba...evet. Hayır, buradayız...evet.... Evet...tamam ..... Giyineyim ve Aşağı ineceğiz. ..Hoşça kal."

Tommy Anna'ya gülümsedi. "Babam ve Devin aşağıda bizi arıyorlar. Görünüşe göre kapıyı çalan son kişi babammış."

Anna kıkırdadı. Kapının çalındığını duyduklarında orgazmın ortasındaydı.

Giyindiler ve aşağı indiler. Tommy aşağı inerken kız erkek herkese selam verdi. Anna'yı kız arkadaşı olarak tanıttı, bu da Anna'nın kızarmasına neden oldu.

*****

"Keşke bu gece gitmek zorunda olmasaydın," dedi Tommy o öğleden sonra yatakhanenin önünde dururlarken. "Seni özleyeceğim."

"Yapmamalısın, Tommy. Yuva kurmak için iyi bir kız bulmalısın, unuttun mu?"

Tommy onun diğer elini tuttu. "Kiminle yuva kurmak istediğimi biliyorum." Anna onun elini sıktı. "Hayır, Tommy. Bunu yapamazsın. Devin asla ....."

Tommy iç çekti. "Lütfen onu bu işe karıştırma." Bir adım daha yaklaştı ve onun yanağını okşadı. "Seni özlememe engel olamazsın."

Anna kendini onun mavi gözlerinde kaybetti. "Ben de seni özleyeceğim," diye fısıltılı bir sesle itiraf etti.

Tommy gülümsedi. "Biliyorum. Dürüst olduğun için teşekkür ederim." Eğildi ve onu öptü.

Anna da onu çaresizlikle öptü. O da onu terk etmek istemiyordu.

Yavaşça geri çekildi, dudakları onunkilere yapışmıştı. "Seni arayabilir miyim?"

Anna hiç düşünmeden başını salladı. Anna'nın numarasını istedi, Anna da verdi ve Anna tekrar gülümsedi. Anna'ya doğru eğildi ve ona sarıldı. "Keşke birlikte bir gece daha geçirebilseydik."

Anna da ona sarıldı. "Ben de," dedi usulca, ağlamamaya çalışarak.

"Anna, hadi gidelim." Devin cipin yanında durmuş, kaşlarını çatarak ona bakıyordu.

Tommy doğruldu ve arabanın kapısını açarken ona gülümsedi. Tyler'a baktı ve saygıyla başını salladı, sonra da hayranlıkla Tommy'ye baktı.

"Kendine iyi bak. Daha önce olmazsa Nisan'da görüşürüz."

Onu son bir kez öptü, sonra kapıyı kapattı. Babasına veda etti, sonra Tom arabayı çalıştırıp kaldırımdan uzaklaşırken Tyler'la birlikte el salladılar.

*****

Ertesi sabah eve dönüş uçuşu güzeldi. Anna ve Devin geceyi Pendleton'larda geçirmiş ve ertesi sabah erkenden yola çıkmışlardı. Yine birinci sınıfta uçmuşlardı ve Anna çok eğlenmişti. Devin ona karşı çok nazikti ve bu da Tommy'yi özlemenin verdiği üzüntüyü hafifletmesine yardımcı oluyordu.

Sekseninci Bölüm

Anna eve döndüğünde Jenna'yı aradı, tekrar arkadaş olduklarına şükretti ve gün boyu dans ettikten sonra onu eve davet etti. Kalbi acıyordu ve o gece yalnız kalmak istemiyordu.

Akşam yaklaşırken kapı çalındı. Jenna yüzünde kocaman bir sırıtışla orada duruyordu. "Omigosh, komşularını gördün mü?"

Anna Greg'in dairesine doğru baktı ve omuz silkti.

Jenna, Anna'ya kendisini koridora kadar takip etmesini işaret etti ve koridorun sonunu gösterdi. Koridorun sonunda haftalar önce asansörde gördüğü iki adam vardı. Takım elbise giymişlerdi ve oldukça yakışıklı görünüyorlardı. İki kıza dönüp baktılar, sırıttılar ve sonra dairelerine girdiler.

Anna omuz silkti. "Onları birkaç hafta önce gördüm ama henüz tanışmadım.

Yaptın mı?"

"Onlarla birlikte asansöre bindim. Ben ve Matt. Gidip merhaba demeliyiz."

Anna gözlerini devirdi. "Jenna." Tommy'den yeni ayrılmıştı.

Tommy'den yeni ayrılmıştı.

yeni erkeklerle tanışmak istiyorum. "İçeri gel."

Jenna etrafına bakındı. "Burayı hâlâ seviyorum. Çok şanslısın."

"Jenna, bu yere sahip olmak için ne yapmam gerektiğini biliyorsun, değil mi?"

Jenna omuz silkti. "Seks yapmak mı? Keşke seks karşılığında güzel bir yer alabilseydim."

Anna başını salladı. "Nasıl bir şey olduğunu hatırlamalısın." Kanepeye oturdu ve Jenna da onun yanına oturdu. Anna Jenna'ya seyahatini anlatırken kapı çalındı.

Anna'nın kalbi çırpındı. Zach olabilir miydi? Onunla ziyafette tanıştığından beri birkaç kez gelmişti ve her gidişinde Anna ertesi güne kadar zar zor hareket edebiliyordu. Zach eve döndüğünde onu görmeye geleceğini söylemişti.

Endişeyle kapıya doğru yürüdü ve açtı. Greg'i orada görünce rahat bir nefes aldı. Arkasında Jenna geldiğinde koridorda olan iki adam vardı.

"Selam Anna," dedi Greg gülümseyerek. "Yolculuğun nasıl geçti?" "İyiydi, teşekkür ederim." Onun arkasından baktı.

"Bir şeye ihtiyacın var mı?
Bir şey mi?"

Greg sırıttı. "Ben ve Matt koridorun sonunda oturuyorlar. Akşam yemeği yemeye gidecektik ve arkadaşınla senin de gelmek isteyip istemediğinizi öğrenmek istedik.
gel."

"Evet!" Jenna diğer odadan .....haykırdı.

Anna kızardı. "Eve yeni geldim..."

Jenna onun arkasından yürüdü. "Evet, geliyoruz." Anna'yı yolundan itti ve koridordaki çocuklara elini uzattı. "Merhaba, ben Jenna."

"Ben Greg," dedi Greg onun elini sıkarak. "Bu Ben," diyerek açık kahverengi saçlı ve gri gözlü adamı gösterdi, "Ve Matt." Matt'in kıvırcık sarı saçları ve mavi gözleri vardı. İkisi de gerçekten dostça gülümsüyordu.

"Merhaba," dedi Anna usulca. "Sanırım biz de geleceğiz." Jenna'ya baktı, o da sırıttı.

Yakındaki bir restorana doğru yürüdüler. Anna yorgun olmasına rağmen iyi vakit geçirmeye baĞlamıĞtı. Matt rahat ve eğlenceliydi. Ben daha rahattı. Greg sessizdi ama çok dikkatliydi.

"Peki, ne kadar zamandır Sapphire'de yaşıyorsun?" Ben sordu. "Haziran'dan beri," diye yanıtladı Anna. "Sen mi?"

"Birkaç yıl. Üniversiteden mezun olduktan sonra taşındık." Ben güldü. "Matt ve ben neredeyse tüm hayatımız boyunca arkadaştık. Ondan kurtulamıyorum."

Matt coşkuyla güldü. "Biliyorsun dostum."

Anna onları yakından inceledi. Eşcinsel miydiler? Öyle görünmüyorlardı. Matt ve Jenna birbirleriyle öfkeyle flört ediyorlardı. Greg bundan eğlenmiş görünüyordu.

"Peki, ne iş yapıyorsun?" Anna Ben'e sordu.

"Avukat. İkimiz de öyleyiz." Yüzünü buruşturdu. "Avukatlara karşı bir şeyiniz yok, değil mi?"

"Vasim bir avukat."

"Bu iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi?" diye sordu sinsi bir sırıtışla. Kadın omuz silkti. "Jenna'nın babası da öyle."

"Bu bana iyi mi kötü mü olduğunu göstermez." Ben sırıttı.

"Birini ne yaptığından ziyade kim olduğuna göre yargılamayı tercih ederim." "Touché." Güldü. "Güzel, diplomatik bir cevap."
Anna gülümsedi.

*****

Yemekten sonra üst katta farklı türde video oyunlarıyla dolu büyük bir odaya çıktılar. Anna şaşkınlıkla etrafına bakındı. Daha önce hiç böyle bir yerde bulunmamıştı. Çok gürültülüydü! Jenna Matt'i odanın bir bölümüne sürükledi. Greg ve Ben Anna'yla kaldılar.

Utangaç bir ifadeyle onlara baktı. "Burada ne yapıyorsunuz?"

"Daha önce hiç video oyunu oynamadın mı?" Ben şaşkınlıkla sordu. Anna başını salladı.

Greg kaşlarını çattı ve kendi kendine mırıldandı. Anna merakla ona baktı ama Greg hemen gülümsedi.

"Peki o zaman, sana öğretirken eğleneceğim." Ben onun elinden tutup çeşitli oyunlara götürdü ve nasıl oynanacağını öğretti. Birkaç kez arkasında durdu ve ona yardım etmek için ellerini onun ellerinin üzerine koydu. Bunu yaptığında kalbi göğsünde çırpındı. Greg ikisini dikkatle izledi, sanki bir şaperondu.

Ben ve Greg oldukça iyi arkadaş gibi görünüyorlardı ve Ben Anna'nın skee-ball oynamayı öğrenmesine yardım ederken şakalaşıyorlardı. Matt ve Jenna geldi ve iyi anlaşıyor gibi görünüyorlardı. Matt iyi birine benziyordu ve Anna Jenna için mutluydu.

Ayrıldıklarında Anna, Ben'in Seattle'da büyüdüğünü ama UC-Berkley'de okuduğunu öğrenmişti. Bir ablası ve bir de küçük kız kardeşi vardı. Matt'in birkaç basamak gerisinde sınıf birincisi olarak mezun olmuş ve kısa bir süre sonra San Francisco'daki en iyi hukuk firmalarından birinde çalışmaya başlamıştı.

Anna onu çok yakışıklı bulmuştu. Yaklaşık bir metre boyundaydı, sıcak, kayrak grisi gözleri vardı ve karamel rengi saçlarının Alnına. Yumuşak ve dokunulabilir görünüyordu. Kibirli olmadan kendinden emindi ve çok centilmendi. Güldüğünde ya da gülümsediğinde gözlerinin kenarları kırışırdı, ki bu sık sık olurdu.

"Ne zaman sınıfta olacaksın, Anna?" Jenna apartmana geri dönerlerken sordu.

"Muhtemelen Pazartesi. Yarın öğleden sonra erken saatlerde bir yerde olmam gerekiyor, o yüzden hafta sonuna kadar bekleyebileceğimi düşündüm."

"Solist olarak geleceğine inanamıyorum. Yani, buna inanabilirim ama bu birlikte umduğum kadar çok zaman geçiremeyeceğimiz anlamına geliyor." Jenna dudağını uzattı.

"Onu yerine koysan iyi olur, yoksa ısırabilirim," diye alay etti Matt.

Jenna sırıttı, sonra daha fazla uzattı. Matt onu kendine çekti ve sokağın köÇesinde durup ıÇıkların değiÇmesini beklerken öptü. IÇık değiÇtiğinde hâlâ öpüÇüyorlardı ve Ben Matt'i, yanında kıkırdayan bir Jenna'yla sokağın karÇısına çekti.

Asansörle kendi katlarına çıktılar ve çocuklar Anna ile Jenna'yı Anna'nın dairesine kadar geçirdiler. Greg iyi geceler diledi ve dairesine girdi.

"Yarın öğleden sonra bir yere gitmen gerektiğini söylemiştin," dedi Ben. "Bu daha sonra akşam yemeği için müsait olduğun anlamına mı geliyor?"

Anna dudağını ısırdı. "Hayır, ben... yapmam gereken şey geç saate kadar sürecek." "Peki ya Cumartesi gecesi?"

Anna tereddüt etti. Ona çıkma teklif ediyordu. Bunu riske atmak istiyor muydu? Ama Tommy'yi özlediği için kendini yalnız hissediyordu. "Sanırım özgürüm. Yine de sabaha kadar bilemeyeceğim."

Ben bir an için onu inceledi. "Anna, eğer benimle çıkmak istemiyorsan, tek yapman gereken bunu söylemek."

Anna'nın gözleri büyüdü. "Hayır, Ben. I. " Gülümsedi. "Dışarı çıkmak istiyorum
seninle. Hafta sonlarım biraz havada kalıyor. Özür dilerim."

Ona yarım bir gülümseme verdi. "Cumartesi akşamı boşsan, dışarı çıkıp bir şeyler yapmak ister misin?"

Başını salladı. "Bu çok hoşuma giderdi."

"Cumartesi sabahı bana mesaj atıp müsait olup olmadığını bildirmeye ne dersin?" Ben ona numarasını verdi.

"Tamam."

Jenna ve Matt yakınlarda öpüşüyorlardı. Ben onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Umarım Cumartesi günü görüşürüz."

Anna başını salladı. "Tamam."

Ben Matt'in kafasının arkasına bir şaplak attı. "Hadi, dostum. Gidelim."

Anna kapının kilidini açtı ve Jenna'yı bekledi. Her iki kız da Ben ve Matt'e el salladıktan sonra Anna'nın dairesine girdiler.

Gidip kanepeye oturdular ve çocuklar hakkında konuşup kıkırdadılar. Yaklaşık yirmi dakika sonra Anna'nın kapısı bir kez daha çalındı.

"Ooh!" Jenna haykırdı. "Belki de bizden uzak duramadılar."

Anna ayağa kalkarken gözlerini devirdi ama kapıyı açtığında kıkırdıyordu. Kapıyı açtığında Zach'in orada dikildiğini görünce durdu. Vücudundan aşağı soğuk bir ürperti aktı.

"Merhaba Anna," dedi eğlenen bir bakışla. "Devin şehre döndüğünü söyledi." Öne doğru bir adım attı.

"Bekle. Lütfen."

Zach gözlerini kıstı.

"Lütfen," diye fısıldadı. "Arkadaşım burada. Ondan kurtulmama izin ver, tamam mı?" Anna, o başını sallayana kadar endişeyle ona baktı.

Oturma odasına geri döndü. "Kim o?" Jenna "Kim o?" diye sordu. Sırıt.

"Jenna, artık eve gitmen gerekiyor," dedi isteksizce. O yapmadı Zach'le yalnız kalmak istiyordu ama Jenna'nın da bu işe karışmasını ya da Jenna'nın çığlıklarını duymasını istemiyordu. Jenna hareket etmeyince, "Lütfen," dedi.

Jenna kaşlarını çattı. "Neden? Sorun ne?"

Anna başını salladı. "Sadece... yapmam gereken bir şey var." Jenna'nın yanına gitti ve onu ayağa kaldırdı. "Seni ararım... Cumartesi olabilir. I yarın gece Devin'i görmek zorundayım."

Jenna isteksizce Anna'yla birlikte ön kapıya doğru yürüdü ve Zach'in orada durduğunu gördü. "Kim o?" diye fısıldadı.

"Konuşmam gereken biri var. Lütfen git Jenna." Anna Zach'in sabırsızlığını görebiliyordu.

Jenna bir şey söyleyecek gibi oldu ama Anna onu kapıdan dışarı itti. "Özür dilerim, Jen. Seninle sonra konuşuruz." Kapıyı kapattı ve Zach'e döndü.

"Hadi, bebeğim. Kaybettiğimiz zamanı telafi edelim."

*****

İki saat sonra Zach gitti ve Anna acı içinde yatağa uzandı. Zach yanında bazı oyuncaklar getirmişti ve Anna'yı yatağa bağlayıp onları üzerinde kullanmıştı. Klitorisine ve amına inanılmaz acı verici bir şey yapmış, sonra da yumruklamıştı. Meme uçları çiğdi ve bacaklarında ve yanlarında kesikler vardı. Epeyce çığlık attığını biliyordu ve duvarların Greg'in duymayacağı kadar kalın olmasını umuyordu.

Kapısına vurulduğunu duydu. "Anna!" Jenna'ydı.

Anna'nın kapıyı açacak enerjisi yoktu ve Jenna'nın Anna'nın ona söylediği gibi çekip gitmesini umuyordu.

Kilitte bir anahtar sesi duydu ve sonra kapı açıldı. Dairesinin anahtarı olan tek kişiler Alex ve Devin'di. İçeri kim giriyordu? Korku içinde titredi.

"Anna?" Bir erkek sesiydi ama Devin ya da Alex değildi. Ama tanıdık geliyordu.

"Anna?" Jenna aradı. Jenna'nın yanında kim vardı ve neden bir Anahtar mı?

Cevap vermedi. Çok acı çekiyordu ve çok yorgundu.
uyumak istiyordu. Tam gözlerini kapatıyordu ki kapıda uzun boylu bir figür belirdi. Greg miydi? Dairesine nasıl girmişti? Anahtarı var mıydı? Neden anahtarı vardı?

"Ne...?" diye fısıldadı adam yaklaşırken.

"Şşş." Saçlarını nazikçe yüzünden geriye doğru taradı. "Her şey yolunda, Anna. Ben seninle ilgileneceğim."

Anna başının döndüğünü ve sersemlediğini hissetti. Gözlerini kapatıp uyumak istiyordu. Greg ve Jenna'nın acil ses tonlarıyla konuştuklarını duydu ama
sesler bulanıklaşıyordu. Siyahlık onu ele geçiriyordu. Tatlı, tatlı siyahlık.

*****

Anna'nın gözleri irkilerek açıldı. Hâlâ dairesinin misafir odasındaydı. Komşusu Greg, oturma odasından getirilmiş bir sandalyede oturmuş, hafifçe horluyordu. Siyah tişörtü kaslı göğsünü ve pazularını geriyordu. Onun yakışıklı bir adam olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Sağ ön kolunun iç tarafındaki koyu renkli bir iz gözüne çarptı. A Dövme mi? Bir şeyler tanıdık geliyordu. Daha yakından bakmak için oturdu ve adam kıpırdandı.

"Günaydın," dedi esnerken. "Nasıl hissediyorsun?"

Anna hâlâ onun koluna bakarak, "Peki," dedi. Yataktan kalktı ve ona doğru yürüdü, ama Anna yaklaşırken adam kollarını kavuşturdu. "Dövmen ne?"

Taş kesilmiş bir yüzle ona baktı. "Bir şey yok. Bunun için
endişelenme." Anna kaşlarını çattı. "Bir bakayım. Lütfen."

Greg başını salladı. "Hayır."

"Neden?"

"Çünkü görmene gerek yok. Şimdi unut gitsin."

Anna gözlerini kıstı. Neden saklıyordu? Ondan şüpheleniyordu. cevabı biliyordu ve eğer doğruysa... mutlu olmayacaktı. Ama öfke ona bir şey kazandırmayacaktı.

Baştan çıkarma olur.

Ona gülümsedi ve kucağına oturmaya gitti. Üzerinde bir bikini ve şort vardı ve seksi ve baştan çıkarıcı göründüğünün farkındaydı.

"Anna, ne yapıyorsun?" Sandalyesinde doğruldu.

"Hiçbir şey." Kucağına oturup boynuna sokulurken onun sözlerini tekrarladı. "Bunun için endişelenme." Ellerini göğsünde gezdirdi ve boynunu öptü, ardından kulak memesini ısırdı. Adam inledi ve koltuğunda kaydı. Adamın ellerini tutarak göğüslerinin üzerine koydu ve ince pamuğun üzerinden güçlü elleriyle okşarken inledi. Elleri adamın pazularından aşağıya, sonra da ön kollarına indi. Sağ elini tuttu ve ön kolunu görebilmek için avuç içini yukarı çevirdi.

Üzerinde yaklaşık beş santim uzunluğunda, kırmızı çizgili, taçlı, çift kuyruklu, elinde kılıç tutan bir aslan dövmesi vardı. Kunze ailesinin arması. Seth'te de aynı dövme vardı.

Kadın aniden ayağa kalktı ve Greg gözlerini kırpıştırdı. "Neden kolunda Alex'in arması var?" diye sordu. Greg şaşkınlıkla ona baktı. Anna yanağına bir tokat atmadan önce bir an tereddüt etti.

"Ow! Ne oluyor lan?" Greg kızgın gözlerle ona baktı. "Neden bana vurdun?"

"Neden kolunda Alex'in arması var?" diye tekrarladı.

"Sen nasıl...?" Hâlâ yukarı dönük olan koluna baktı. "Lanet olsun. Beni baştan çıkardın," diye suçladı.

"Bana cevap vermedin," diye karşılık verdi.

"İyi bir sebepten dolayı. Bilmemen gerekiyordu." "Neyi

bilmem gerekiyordu?"

Greg içini çekti ve sandalyesinde arkasına yaslandı. "Alex beni buraya sana göz kulak olmam için getirdi. Seni korumam için."

Anna homurdandı. "Beni korumak mı? Neyden koruyacaksın?"

"Normalde sizi koruyacağı şeylerden..."

"Beni korumaktan aciz olduğu şeylerden mi bahsediyorsun? Buradayken berbat bir iş çıkardı. Sen neden daha iyisini yapabileceğini düşünüyorsun?"

"Ben sadece emirleri

uyguluyorum." "Emirler mi?

Kimden?"

"From...." Tekrar iç çekti. "Söyleyemem. Sakın bir daha beni baştan çıkarmaya kalkma," diye uyardı Anna ona bir adım daha yaklaştığında.

Anna tereddüt etti ve sonra kaşlarını çattı, kızgınlığı yüzeye çıktı. "Çık dışarı. Alex'e de onun korumasına ihtiyacım olmadığını söyle. Bana hiçbir faydası olmadı.

iyi," diye ekledi acı bir şekilde. Onun geçmişte kendisini pek çok şeyden koruduğunu kabul etmiyordu. Eğer onun için burada kalacak kadar önemli değilse, o zaman onunla hiçbir şey yapmak istemiyordu. Kıpırdamayan Greg'e ters ters baktı. "Çık dışarı. Ve benden uzak dur. İşe yaramaz bir bebek bakıcısına ihtiyacım yok."

"Senden uzak durmayacağım. Sana cevap vermiyorum."

"Burası *benim* dairem."

"Alex'in ailesinin ödediği."

Gözlerini kıstı ve çenesini sıktı. "Yani bu sana burada olma hakkı mı veriyor?"

"Evet."

"Tamam." Topuklarının üzerinde döndü, hışımla odasına girdi ve giyindi.

Malikânede ihtiyaç duyacağı eşyaları toplarken Greg içeri girdi. "Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

"Seni ilgilendirmez."

"Beni ilgilendirir."

Arkasını döndü ve ona ters ters baktı. "O zaman kendin çöz." Çantasını aldı ve arabasının anahtarlarını bulmaya gitti. Anahtarlar, cüzdan ve çanta elinde, hışımla daireden çıktı. Birkaç dakika sonra otoyoldaydı ve Malikâneye doğru gidiyordu.

Greg'in varlığı onu neden bu kadar rahatsız ediyordu? Çünkü ona Alex'i hatırlatıyordu. Alex'i hatırlamak istemiyordu. Alex onu terk etmişti. Onunla hiçbir şey yapmak istemiyordu. Onu çok incitmişti. Onun diğer erkeklerden farklı olduğunu düşünmüştü ama değildi.

O da tıpkı diğerleri gibiydi.

*****

Çalan telefon Alex'i okuduğu kitaptan uyandırdı. Arayan Greg'ti.

"Greg, Anna iyi mi?" diye aceleyle Almanca sordu.

"Evet. Yani, sanırım öyle. Dairesinden hışımla çıktı." Bu Anna'nın yapacağı bir şey değildi. "Ne?"

"Anna'nın dün gece bir ziyaretçisi vardı ve Jenna'yı dışarı attığında Jenna kapımı çaldı ve bana olanları anlattı. O adamın

Kapıyı çalan adam pek iyi görünmüyordu ve Anna gergin görünüyordu. Bu yüzden adamın gitmesini bekledik ve dinledik ve yaklaşık iki saat sonra gitti. Jenna kapıyı çalmaya gitti ama Anna cevap vermedi. Anahtarı aldım ve içeri girdim." Greg iç çekti. "Tanrım, Alex, çok üzgündü. O piç ona ne yaptı bilmiyorum ama çok kötü durumdaydı. Vücudunun her yerinde kesikler vardı. Ona tecavüz falan etmişti. Kukusu ve kıçı da berbat durumdaydı. Odaya girer girmez bayıldı. Onu elimden geldiğince iyileştirdim ve Jenna'ya onunla kalacağıma söz verdim."

Alex dişlerini sıktı. Devin'le konuşacaktı. Bu onun yaptığı bir şey olmalıydı.

"Özür dilerim Alex. Uyuyakalmışım ve o benden önce uyanıp dövmemi görmüş. Daha fazlasını görmesini engellemeye çalıştım ama lanet olsun ki beni baştan çıkardı ve aklımı kaçırmama neden oldu. Sonra da bana tokat attı."

"Sana tokat mı attı?" O kızın aklından neler geçiyordu?

"Oldukça güçlüdür. Acıttı." Greg kıkırdadı. "Her neyse, seninle bir ilişkim olduğunu biliyordu ve buna çok kızdı. Senden bahsederken pek nazik değildi. Onu terk ettiğini ve korumadığını iddia etti."

Alex'in kalbi sızladı. Tanrım, bu kızla hiçbir şeyi doğru yapamaz mıydı?

Ona kızgın olmasına şaşmamalı. "Alex?"

"Ne?"

"Benden ne yapmamı istediğini sordum."

Alex ellerini dağınık saçlarında ve kirli çenesinde gezdirdi. Günlerdir kütüphaneden dışarı çıkmamıştı. "Orada kal. Gözden uzak dur, onu üzme ama gözün üzerinde olsun. Onu arayacağım ve

Devin ile konuşmak."

"Komşularım Ben ve Matt ile tanıştı. Onları hatırlıyor musun?"

"Evet."

"Onu ve Jenna'yı koridorda gördüler ve onları tanıştırmamı istediler."

"Ne oldu?"

"O ve Ben oldukça iyi anlaşmış görünüyorlardı. Hep birlikte yemeğe çıktık ve sonrasında Ben ona çıkma teklif etti."

Alex, Anna'nın biriyle çıkması konusunda ne hissettiğini bilmiyordu. Devin, Anna'nın dikkatinin sadece bir süreliğine kendisinden uzaklaşmasına katlanabilirdi.

Uzun. Alex onun mutlu olması fikrinden hoşlanıyordu ama başka bir erkeğin ona dokunması fikrinden hoşlanmıyordu. Gerçi ikinci konuda fazla seçeneği de yoktu.

"O iyi bir adam mı? Yani Ben?"

"Evet. Öyle."

"Pekâlâ." Şu anda bu konuda hiçbir şey yapamazdı. San Francisco'ya dönene kadar onun kendisini unutmuş olacağını ummak zorundaydı. Ya da en azından onu kendisinden uzaklaştırabileceğini. "Sadece... onun haberi olmadan onu olabildiğince güvende tut."

"Evet, efendim."

Telefonu kapattılar ve birkaç dakika sonra Alex Devin'i aradı.

Devin telefonu açar açmaz, "Neden erkeklerin Anna'nın dairesine gidip onu taciz etmesine izin veriyorsun?" diye sordu.

"Neden bahsediyorsun, Alex?" Devin'in sesi sıkılmış gibiydi.

"Biri dairesine gidip onu fena halde hırpalamış. Onu cezalandırmak için mi gönderilmiş?"

"Oh, Zach olmalı. Onun... alışılmadık iştahları var." "Ve sen de onu Anna ile tatmin etmesine izin mi verdin?"

"Neden olmasın? O halledebilir. Seni arayıp şikayet etti mi?"

"Hayır, tabii ki etmedi. Adamım bana söyledi."

"Bebek bakıcısı mı?"

"Devin," diye hırladı Alex, "bu Zach'e Anna'ya daha saygılı davranmasını söylesen iyi olur, yoksa bir dahaki sefere Anna'ya dokunmaya kalkıştığında Greg'in kafasını koparmasını sağlarım."

"Bunu yapamazsın," diye atıldı Devin.

"Yapabilirim ve yapacağım. Sende Kızıl Kızlar var. Onları kullanmasını sağla." "Bana ne yapacağımı söyleyemezsin."

Alex dişlerini sıktı. "Eğer adamların gidip Anna'ya bir daha böyle zarar vermesine izin verirsen, şehrinde muazzam sayıda faili meçhul cinayet işlenmeye başlar. Seni öldüremeyebilirim ama hayatında ihtiyaç duyduğun bir sürü insanı öldürebilirim."

"Yapamazsın."

Alex ses tonunun hissettiği sertliği yansıtmasına izin verdi. "Yapardım. Anna'ya sahip olman onu keyfi olarak istismar etme hakkına sahip olduğun anlamına gelmez."

Devin uzun bir süre sessiz kaldı ve sonra ofladı. "Tamam. Zach'e geri çekilmesini söyleyeceğim."

"Güzel."

"Başka bir şey var mı?" Devin alaycı bir tavırla sordu.

Alex onu beklettikten sonra tek bir kelime söyledi. "Hayır."

"Güzel." Devin telefonu kapattı.

Alex ellerini tekrar saçlarında gezdirdi. Eğer bu kadar ilerleme kaydetmemiş olsaydı, pes eder ve Anna'yı çalmaya giderdi. Ama sonunda derslerinde bir yere varıyordu. Sonunda. Devin'i başarıyla tehdit edebilmiş olması bile cesaret vericiydi.

Alex gülümsedi. Çok cesaret verici.

########